

داستانی حوسینی کورد
و
چند هه قایه تیکی تر

سه چاوه:

افسانه‌های آذربایجان،

چاپ اول، تهران

انتشارات نی 1377

ناوی کتیب: داستانی حوسینی کوردو چند هه‌قایه تیکی تر

نوسینی: نه‌حمه‌د نازه‌ر نه‌فشار

وه‌رگیپانی له فارسییه‌وه: عه‌زیز گهردی

بابعت: نه‌فسانه

مؤنتاژی کۆمپیوتهر: سه‌یران عه‌بدولره‌همان فه‌ره‌ج

تایپ: ئیدریس شه‌یداهۆ

هه‌له‌چنی: سازان قادر

تیراژ: 600 دانه

نرخ: 4500 دینار

ژماره‌ی سپاردن: 2200 ی 2008

ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م

چاپی: یه‌که‌م سالی 2008

کوردستان-سلیمانی

www.serdam.net

www.serdam.info

ئەحمەد ئازەر ئەفشار

داستانی حوسینی کورد
و
چەند ھەقايەتیکی تر

وهرگێرانی: عەزیز گەردی

سلیمانی 2008

زنجیری کتیبی دهرگی چاپ و په خشی سردهم
کتیبی سردهم ژماره (464)

سهرپه رشتیاری گشتی زنجیره
نأزاد بهرنجی

پېړست

- 7 1- شيرزادو پهريزاد (دووجمكى تهفسانهيې)
- 43 2- پيره ميړدى داركهر (دنياديتنه)
- 71 3- شيراوژنى عهبيار
- 105 4- جه مشيد پاشا
- 131 5- كچى پاشاى سهمه رقه ند
- 149 6- چيرۆكى ئيبراهيم
- 173 7- چيرۆكى (توخه ي) جادو و گهر
- 191 8- كچه ي سه خى
- 209 9- نوشيروان و باباى شمير
- 231 10- چؤنيه تى هه لېژاردنى برادهرى باش
- 255 11- ته يمور پالوان
- 287 12- خه نجهرى ژهنگاوى
- 307 13- سونبولى سيحراوى
- 319 14- بهسره اته كانى حوسيني كورد (عهبيارو پالوان)
- 375 15- مؤمدانى زيرين

1- شیرزاد و پهریزاد

دوو جمکی ئەفسانەیی

(نعلبکی دولی نبات، یوخون گلیر دوریات، محمد جمالینه صلوات)

واته: نعلبه‌بگی پر نه‌بات، خه‌وت دی، هه‌سته بجه‌وه، سه‌لاوات له‌جوانی محمه‌د
هه‌بوو نه‌بوو، له‌زه‌مانی کۆن، پاشایه‌ک هه‌بوو، هیچ مندالی نه‌بوو، وچاغ کویر بوو.
سی و تو ژنی هینابوو، به‌لام هیچیان سکی له‌پاشا نه‌بوو. پاشا له‌حه‌سرت مندالیک
ده‌سووتا و ده‌برزا و هه‌میشه په‌شیو و غه‌مبار بوو، که پاش مه‌رگی، تاج و ته‌ختی
به‌نسیبی بیگانان ده‌بی و به‌ربابی تو و توخمتیان ده‌پیتته‌وه.

پۆژی له‌م باره‌یه‌وه پراویژی له‌گه‌ل و‌ه‌زیره‌که‌ی کرد. و‌ه‌زیر گوتی:

– قیبه‌ی عالم سه‌لامه‌تدار بی، ده‌بی جلی ده‌رویشی بکه‌ینه به‌ر و به‌ناو شار
بکه‌وین و بکه‌رین، بزانی چ ده‌بی. وه‌ستا که‌ریم خۆی دادپه‌روه‌رو به‌خشنده و میه‌ره‌بانه و
هیچ به‌نده‌یه‌کی خۆی بی رزق و رۆژی نه‌کردوه و ناکا. بزانی قسمت چ ده‌بی.

پاشا قسه‌ی و‌ه‌زیری په‌سه‌ند کردو به‌جلی ده‌رویشیه‌وه چونه ناو شارو تا شه‌و داها
گه‌ران و سووران و شه‌و شه‌که‌ت و ماندوو بوون، گه‌یشتنه به‌ر ده‌رگای مالیک، دیتیان
له‌پشت په‌نجه‌روه‌ه چا پچ کراوه و چه‌ند که‌سه‌ی خه‌ریکی قسه و گه‌توگۆن. شه‌وانیش به‌بی
ده‌نگی گوئیان هه‌ل‌خست، دیتیان شه‌وانه سی ئافه‌تن و خه‌ریکی درده‌ دل‌ی خۆیان.
با بو‌تان باس بکه‌م چون شه‌و سی خوشکه له‌ناو کووخی ده‌رویشانه‌ی خۆیان
دانیشتبوو و درده‌لیان ده‌کرد.

یه‌کی له‌و سی خوشکه گوتی:

– ئیمه ده‌بی شه‌مشه هه‌رسی‌کمان گه‌وره‌ترین ئاره‌زوومان چیه‌ بو یه‌کتری باس
بکه‌ین.

داوایان له‌خوشکی یه‌که‌مین (شه‌وه‌ی هه‌ره‌ گه‌وره) کرد که‌ئاره‌زووی خۆی بل‌ی. شه‌ویش

گوتی:

— من زۆر ههز ده کهم به لایه نی که مهوه بيم به ژنی چیشته کهری پاشا.
دووه م گوتی:

— من ههزم لایه بيم به ژنی وه زیر.
له خوشکی گچکه یان پرسى:

— باشه، تو ئاره زووت له چیه؟ ئیمه مانان ئهوا ئاره زووی خو مان گوت.
ئه ویش گوتی:

— من هیچ ئاره زووم نییه.

که دوو خوشکه که، زۆر سوور بوون، گوتی:

— من ئاره زوویه کم ههیه دنا تم نایه ته دی و ئیتر باس کردنی بی فایدهیه.
دووه که ی تر گوتیان:

— ده باشه، ئیستا، بلێ بزاین تو داوای چیت له خوا ههیه؟
خوشکی گچکه گوتی:

— من داوام له خوا ئهوهیه که بيم به ژنی پاشا خۆی.

دوو خوشکه که ی گه وه تری ماوهیه کی زۆر به خوشکی گچکه پی که نین.

پاشا له پشت په نجه ره وه گوپی دا بووه قسه کانیان. که ئهوان له قسه ی خو یان بوونه وه،
پاشا به وزیر ی گوت:

— بیریکم بو هاتوه، و ده بگه پینه وه کۆشک.

ئهوان گه رانه وه کۆشک و به یانی زوو پاشا داوای وزیر ی کردو ده ستوری پیدا به خۆو

به کۆمه له که سیک بچنه کووخی ئه و سى خوشکو بیان هینه کۆشک.

که سى خوشکه که یان هینا، چرکو هۆر ده له رزین، ده ترسان داخۆ پاشا چ ئیشی
پییانه.

ئه وه بوو پاشا گوتی:

– باشه، ئیوه دوینی شهو لغناو کووخه‌که‌ی خۆتانا، چ قسه‌یه‌کتان ده‌کردو ئاره‌زووی چیتان ده‌خواست؟ زووکهن، هه‌مووم پێ بلین.

کچه‌کان هه‌ر سێکیان ترسانو هیجیان نه‌گوت. ئاخیری کچی یه‌که‌م، که ئاره‌زووه‌که‌ی شه‌ونده گرنه‌گ نه‌بوو، گوتی:

جه‌نابی پاشا، من ئاره‌زووم ده‌کرد، بيم به‌ژنی چیشته‌که‌ری جه‌نابتان.
پاشا به‌دووه‌می گوت:

– باشه، ده‌تیه‌ستا تو بلی.

دووه‌م، زۆر شه‌رمی له‌خۆی کردوه، گوتی:

– قیله‌ی عاله‌م، من ئاره‌زووم ده‌کرد، بيم به‌ژنی وه‌زیری جه‌نابتان.

نۆزه‌گه‌یشته‌ خوشکی سێیه‌م، که‌هه‌ره‌ بچوو‌که‌که‌یان بوو، شه‌و، له‌به‌ر شه‌وه‌ی ئاره‌زووی له‌ئاره‌زووی دوو خوشکه‌که‌ی دی گرنه‌گه‌ر بوو، زۆر ده‌ترسا.

پاشا گوتی:

– ته‌گه‌ر ئاره‌زووی دوو شه‌وت باس نه‌که‌ی، شه‌مر ده‌که‌م ده‌ست به‌جی له‌سه‌رت بده‌ن.

شه‌ویش زۆر به‌ترسه‌وه‌ گوتی:

– من داوام له‌خوا شه‌بوو، بيم به‌ژنی پاشا.

پاشا، پێشتر نه‌خشه‌ی کیشابوو و مه‌سه‌له‌که‌ی له‌پیری خۆی تاوتووی کردبوو، جا ده‌ستووری دا ئاهه‌نگی گه‌ره‌یان سازداو وه‌کو و شه‌و سێ خوشکه‌ و یه‌سه‌تیبوویان ئاوا، یه‌که‌می له‌ چیشته‌که‌رو دووه‌می له‌وه‌زیرو سێیه‌می له‌خۆی ماره‌ کرد.

ماوه‌یه‌کی پێ چوو، خوشکی یه‌که‌م دووه‌م، که‌ ده‌یانینی خوشکی گچه‌که‌یان له‌ناز و نیعه‌تیکی گه‌وره‌دایه، زۆر ئیڕه‌ییان پێ ده‌برد، به‌لام دلایان به‌وه‌ خۆش بوو که پاشا وچاغ کویره‌ له‌خوشکه‌که‌ی شه‌وانیش منداڵی نابێ. تا رۆژی ده‌رویشیک به‌به‌رده‌م کۆشکا

دەرۆیشت و قهسیدهی دهخویندهوه، پاشا دهستووری دا دهرۆیشیان هینایه جزووری و که هات پاشا گوتی:

– دهرۆیش، من مندالم نابیی، ته گهر چارهیه کم بکهی له مائی دونیا بی نیازت ده که م.

دهرۆیش سیوئیکی له گیرفانی عهباى دهرهیناو دایه پاشاو گوتی:

– نیوهی ئەم سیوه خۆت ده یخۆی و نیوه کهی تری دهرخواردی ژنه نوێکت ده دهی.

ژنه که سکی ده بی و دوو مندالی جمکی ده بی.

ناخیری پاشا هه ندی لیره و گهواهیراتی به دهرۆیش به خشی و سیوه کهی و درگرتو چووه

حه ره مسهراو سیوه کهی کرده دوو له ت: له تیک خۆی خواری

و له ته کهی تریشی دایه ژنه کهی که ناوی (دلارا) بوو.

شه و نووستو بهیانی به تاگ هاتن، ژنه که گۆرانئیکی له خۆی هه ست بی کردو زانی

سکی هیه. دواى نو مانگ و نو پۆژ و نو سمعات و نو دهقیقه ژنه وهختی مندال بوونی

داهات.

ئیستا گویتان له باسی خوشکهکانی (دلارا) بی:

ئهوانه، کهزانیان خوشکیان سکی له پاشا هیه، هه ره وخت بوو و کویراییان دای.

پیلانئیکیان دانایه وه و هه ندی پارهو گهواهیریان دایه پیره ژنیکی عیفیت که مامانی ده کرد

و وه کوو ده لێن دلێان نه رم کردو کردیانه لای خۆیان.

که وهختی شه وه داهات ژنی پاشا سکه کهی دابنی، له به ره وهی ژنهکانی تری پاشایش

هه ره وخت بوو له حه سوودییان بهرن، هه ریه که هه ندی پارهو گهواهیره هه رچی به نه رخ گران

و به کیش سووک بوو، دایانه پیره ژنیکی ئۆینباز بو شه وهی به لایه ک به سه ره کۆرپه ی

پاشا بی.

پیره ژنیش، ژنی پاشای بو مندال بوون برده ژووریکی تایبه تی که پیشتر ناماده بی

کردبوو.

كە ژنى پاشا سەكە كەي دانا، پەرەژن دىتى ژنە كە جىكىكى بوو: يەككىيان كورپىكى كاكوڭ زىپىنە، تالىكى قىزى زىپو تالىكى زىو، ئەوئى ترىشيان كچىكى دان مروارىيە. پەرەژن پىشتر قەرھاشىكى ئامادە كردبوو، يەكسەر مندالەكانى داپە قەرھاشەكە و دوو تولە سەگى تازە زاوى لەجىبى مندالەكان لەناو بىشكە خەوانو كۆرپەكانى پاشايان لەناو سىندووقىك ناو بەرووبارىيان داھىيلا.

كە (دلارا) بەھۆش خۆى ھاتەو داواى كۆرپەكانى كرد، دوو تولە سەگيان ھاويشە باوھشى و گوتيان:

– تۆ جادووت لى كراو دەرويش فىلى لە تۆ لەپاشا كردوو و دووژمىندارىيە لەگەل كردوو و تۆ لەباتى بنىادەم تولە سەگت بوو. (دلارا) كە ئەمەى بىست، ئەوئەئى لەخۆى داو بەنىتۆك پووى خۆى رىنەو تا دووبارە بوورايەو.

خەبەريان داپە پاشا، گوتيان: ژنەكەتان تولە سەگى بوو دەرويش ئىوئى فرىو داو و ئەو سىپوئى پىيى داوئ ئەفسوون و جادوو بەند بوو و كۆرپەكەتان بەتولە سەگى لەدايك بوو.

بەكورتى، پاشا زۆرى خەفەت خوارد و ھەموو گىيانى بوو بەدەرد و ژان. دەست بەجى فەرمانى دا ئەو مەسەلەيە بەنھىنى رابگرن و تولە سەگەكان لەناوبەرن و ھەركەسى باسى ئەو مەسەلەيە بكا لەسەرى بەدەن. ئەوئەئەش لەژنەكەى دەھرى بوو، فەرمانى دا، لەژىر زەمىنىك بەزغىر بىبەستەو و لەخواردنى نەمر و نەزى زىاتر ھىچى بۆ نەبەن و كەسپىش توخنى نەكەوئى.

بەكورتى: پىلاننى خوشكەكانو ھەوييەكانى سەرى گرتو ھەموو شادو كەيفخۆش بوون.

ئىستاش با باسى سىندووقى كۆرپەكاتتان بۆ بگەم:

ئاو سندووقه که ی برد و برد تا لهچهند شارێك تیبه پری و ئاخیری ئاو سندووقی کۆریه کانی برده قهراخ جۆگایی که به ناو باخی پاشادا ده زۆیشت. ئاو سندووقه که ی برده بهر زارکی جۆگا کهو سندووقه که لهوێ گبری خوارد. باخهوان دیتی ئاو پرا. گوتی: سو بجانه لالا ئاو پرا!

له بهر خۆیهوه گوتی: (هیچ کاتی ئاو لیڤه نه پراوه)

دهستی دایه خاکناز و هاته سوواغی ئاوه که. دیتی ئاو له پشت دیواره که پز پز شه پۆل ددها و داده شکیتتهوه که نار و دیتتهوه ناو باخ. گوتی: ههلبهت شتی زارکی ئهم ئاوه ی گرتوه. شه لاری هه لکردو چوه ناو ئاوه که. دهستی درێژکرد، دیتی سندووقی که. سندووقه که ی پرا کیشایه که نار و ئاو به ربوو. باخهوان زۆر شاد بوو، له دلی خۆیدا گوتی: (خوای، ئهم سندووقه ههلبهت زۆر و زیوه)

سندووقه که ی هه لگرت و بۆ ژنه که ی هینایه وه و گوتی:

— خودا ئاوری لێداینه وه دیارییه کی بۆ ناردووین.

ژنه که، که چاوی به سندووقه که کهوت، له زریکژنی دا و گوتی:

— ئه گهر زۆر گهواهیڤ بێ، بۆ تو و ئه گهر کۆریه بێ، بۆ من (چونکه ئه زۆر میڤرده

مندالیان نه بوو)

به کورتی قهپاغی سندووقه که یان کرده وه، دیتیان، تهاو!! ناوی پر په مۆیه. ههردوو کیان ناومیلو هه ناسه سارد بوون. به لام ژنه که یه کسه کهوته بهری په مۆکه ی هه لگیڤ و درگیڤ کرد، له پر ههستی کرد دهستی بهشتیکی نهرم کهوت. یه کسه هه موو په مۆکه ی له سندووقه که بهتال کرد، به وپه ری سه رسامی دوو کۆریه ی بینی: یه کیکیان کورپکی کاکۆل زۆرین و ئه وه ی تریشیان کچیکی دان مرواری بوو. له خه نی خویشیان هه وه خت بوو په ر ده ریکا. یه کسه کۆریه کانی هه لگرت و هینانی و زوو لانیکی بۆ رپیکه خستو

دۆشه كېڅكى له ناو راخست و كۆرپه كانى خهواندو نوقمى ته ماشاى جوانييان بوو، به لام داخى ده خوارد كه شيرى نيبه بياندا تى.

باخهوان گوتى:

— خودا توى زور خۇشدهوى. نه مه خوتو نه مهش كۆرپه كانت. من وا رۆيشتم.

كه باخهوان رۆيشت، ژنه كه همر بېرى لموه ده كرده خوار دنيك بۆ كۆرپه كان پيدا بكا بۆ نهوى له برسان نه مرن. لهو كاته دا، به مرمى خوداى گه وره، له دووره سر و كه للى ده له شيريك پيدا بوو. ژنه كه له ترسى شيره كه خوى له كوچيكي مالوه گرموله كرد و مته قى له خوى برى و كړنوشى بر دو له درگاي خودا پارايه وه كه شيره كه تازار به خوى و به كۆرپه كان نه گهي نى. كۆرپه كانيش له برسان نه نگوستى خويان ده موى.

شيره كه يه كه و راست هاته لاي كۆرپه كانو دهم و ده ست لاقه كانى پاشه وه لىك كرده وه گوانه پر شيره كانى خوى، يه كېڅكى له زارى كا كول زېرېنو نه وه ترى له زارى خوشكى ناو خهريكى شير پيدانيان بوو.

ژنى باخهوان د پارايه وه و زار و واويلاي بوو. شيره كه به كارى خوى گه وره و به توانا، به قسه هات و گوتى:

— خام مه ترسن!! ئيوه داواى شيرتان له خوا كرد بۆ كۆرپه كان و خوا نه مرمى به من كرد شير به كۆرپه كانتان بدم. هيچ مه ترسن، من هيچ تازار نه به ئيوه و نه به كۆرپه كانتان ناگه يه نم.

به كورتى: شيره كه رۆژى سى جه مه ده هات، خوار دنى ده دايه كۆرپه كانو ده رۆيشت. چ نيشى به سر كه سيشه وه نه بوو. ببوو به له لى كۆرپه كان، تا كۆرپه كان گه وره بوون و واين لى هات بتوانن خوار دن بخون. باخهوان و ژنه كه ي هه موو رۆژى شوكرانه ي خويان به جى ده هيناو كۆرپه كانيان گه وره ده كرد.

پوژئی، باخوان و ژنه‌که‌ی پلاویان لیناو هه‌موویان خواردو چایان به‌سه‌ردا کردو
قه‌لوونیان به‌دوادا را کیشاو باخوان کورپه‌ی کاکۆل زپپینی لعاوه‌ش کردو ماچی کردو
گوتی:

– ژنیژگه! کورپه‌که‌مان ناوبننن چی؟

ژنه‌که گوتی:

– من هه‌زده‌که‌م کورپه‌که‌مان ناوی شیرزاد بی، چونکه به‌شیری شیر گه‌وره بووه.

کابرا یه‌که‌م جار گوتی:

– اللهم صل علی محمد و ال محمد

ئینجا دهستی راستی کۆرپه‌که‌ی گرت و له‌سه‌ر گوتی راستی دانا و بانگی داو گوتی:

– کورپه‌که! به‌روخسه‌تی دایکت ته‌وا ناوم نای ((شیرزاد))

پاشان دهستی چه‌په‌ی کورپه‌که‌ی گرت و له‌سه‌ر گوتی چه‌په‌ی داناو قامه‌تی نوپژی کردو

سی جار گوتی:

– به‌روخسه‌تی دایکت ناوم نای : شیرزاد، شیرزاد، شیرزاد!

ئینجا پروومه‌تی ماچ کردو دایه‌وه ژنه‌که‌ی.

پاشان کچه‌که‌ی وەرگرت و گوتی:

– خانم! ته‌دی کچه‌که‌ت ناوبننم چی؟

ژنه‌که گوتی:

– ده‌مه‌وی کچه‌که‌م ناوی ((په‌ریزاد)) بی.

باخوان بانگی داو قامه‌تی کردو کچه‌که‌ی ناونا ((په‌ریزاد)) و پروومه‌تی ماچ کردو

دایه‌وه ژنه‌که‌ی و چووه دوا‌ی ئیشی خۆی.

مندالّه‌کان گه‌وره‌بوونو گه‌یشتنه ته‌مه‌نی هه‌فت سالی.

پۆژۆی، باخه‌وان به‌ژنه‌که‌ی گوت ده‌بی منداڵه‌کان بجه‌ینه قوتابخانه بۆ شه‌وه‌ی فیژی خویندن و نووسین بن.

منداڵه‌کانیان برده لای مه‌لایی قوتابخانه بۆ شه‌وه‌ی فیژی ده‌ری قورئان بن. مه‌لا دیتی شه‌مانه منداڵی زۆر زیه‌کن و هه‌رچی شه‌وه‌لی شه‌وان زوو وه‌ری ده‌گرن. به‌لایه‌وه زۆر سه‌بر بوو. شه‌مانه منداڵی باخه‌وانه‌که بن، چونکه کورپه‌که قژی تالیک زپۆر تالیک زیو بوو و کچه‌که‌ش ددانه‌کانی مرواری بوون.

به‌کورتی: شیرزاد و په‌ریزاد گه‌وره‌بوون و گه‌یشتنه ته‌مه‌نی شازده سالی. پۆژۆی، له‌قوتابخانه ده‌گه‌رانه‌وه مالی، له‌په‌رگا‌دا منداڵه‌کانی گه‌ره‌کیان بینی خه‌ریکی جگانی بوون. شیرزاد به‌په‌ریزادی گوت:

— خوجه، ده‌مه‌وی جگی شه‌م منداڵانه بره‌ینمه‌و رابه‌که‌م و گالته‌یان پێ بکه‌م.
په‌ریزاد گوتی:

نا، برام، ئیشی وا مه‌که، نه‌وه‌ک جوین ده‌ده‌ن و ده‌بی به‌هۆی ناخۆشی، مه‌یکه به‌شه‌ر.
به‌کورتی: کورپه‌که گویی نه‌دایه و چوو هه‌موو جگه‌کانی منداڵه‌کانی کۆکرده‌وه و راپه‌کرد. منداڵه‌کان زۆر ناره‌حه‌ت بوون و که‌چه‌لی گه‌رپه‌وه و گوتی:

— هه‌ی بێ دایک و باوک! که‌س نازانی دایک و باوکت چ که‌سانیکن؟

شه‌م قسه‌یه کاری له‌شیرزاد کرد. شیرزاد به‌غه‌مگینی و ناره‌حه‌تی جگه‌کانی منداڵه‌کانی دایه‌وه و ده‌ستی خوشکی گرت و به‌شه‌رمه‌زاری گه‌رپه‌وه مالی و له‌په‌رمه‌ی گریانی دا.

دایکی هاتو په‌رسی چ بووه. په‌ریزاد مه‌سه‌له‌که‌ی بۆ گه‌رپه‌وه.

دایکی گوتی:

— کورم، من دایکی ئیوه‌م و باخه‌وانیش باوکتانه، شه‌م قسانه چیه‌؟!

ناخه‌ری، دوا گریانیکی زۆر و تکاو پارانه‌وه‌ی زیاد، دایکه گوتی:

— ئەگەر راستتان دھۆی، نێمه نێوهمان لهناو سندووقینک و لهسهراو گرتۆتوه و بهخێومان کردون و زۆرمان زهحمەت پێوه کێشان. لهوکاتهدا، باخهوان گهراپهوه مائی و بهمهسهلهکهی زانی. کورپه که گوتی:

— دایکو باوکی نازیم! نێمه نێوهمان لهگیانی خۆمان خۆشتر دھۆی، بهلام نێوه دهیی شهسپینک و ههنئێ ئازووقهمان بدهنی بۆ ئهوهی بچینه تاقیبی دایکو باوکی راستهقینهی خۆمان و بیاندۆزینهوه و ئەگەر خاوهن مالۆ سامان بوون، نێوهش له مائی دنیا بی بهش ناکهین و تۆلهی ئەم هه موو چاکه و خۆشهویستییهتان بۆ ده کهینهوه.

به کورتی: پاش گفتوگۆیهکی زۆر گهیشتنه ئه ئه نجامه، بۆ ئهوهی پاش مله قسهی ناروایان نه به تهسهههه، دهیی سۆراغی دایکو باوکی خۆیان بکهه.

ئه سهپینکیان کړی و ههنئێ پارهیان هه لگرت و خواردنی چه ند رۆژنیکیان ناماده کرد و یه کتریان ماچ کرد و کهوتنه پێ. چه ند شهو و چه ند رۆژ رۆیشتن تا کهیشتنه قه لایهک. له ئه سهپ دابه زینو چونه ناو قه لاکه دیتیان ژوره کانی قه لای پون له که له به لو مائی دنیاو هه موو شوینئێ رازاوه ته هوو متبهق پر له چیشتی لێراوو چه ندين مه نجه له پالای گهوره ده میان کێشاهه و ناماده ن بۆ خواردن.

به کورتی: شادو که یفخۆش بوونو دوو قاپه خواردنیان تی کردو به و پهری مگیزو تاسووقه وه خواردیانو پالیان دایه وه.

شیرزاد له گه ل گهردو گولی بهیانی به خه بهر هاتو به خوشکی گوت:

— تۆ لێ به، من ده چهه پراو!

ئه سهپی خۆی زین کردو له قه لای بۆی ده رچوو. مامزێکی راو کردو هی نایه وه قه لای، له پر له ژووریکێ قه لای دهنگی ناله یه کی کهوته بهر گوی، یه کسهر چوو دیتی دوو به چکه شیریان به زنجیر به ستۆته وه. به چکه شیره کان که چاویان به شیرزاد کهوت خۆشحالی خۆیان ده رپری و خۆیان له قاچو قولی شیرزاد هه لسهوی و لسته یانه وه، شیرزاد یه کسهر زنجیره کهی پچرانلو

نازادی کردن و دەستی لاواندنهویدی بەسەرورویان داهیتناو هەندی گۆشت و خواردنی بۆ پەیداکردن و لەبەری دانان. ئەوانیش خواردیان و هەموو شادو کەیفخۆش بوون.

لەرۆژی پاشییەوه، هەموو رۆژی شێرزاد دەچووہ راپ و بەچکەشێرەکانیشی لەگەڵ خۆی دەبرد. چەند رۆژی بەم جۆرە رابرد، تا رۆژی کەشێرزاد چووہووہ راپ، سەرکەللە چل دز پەیداوو. تومەز ئێرە مەکۆی ئەو چل دزەییە. دزەکان کەچووہ ناو قەلا، دیتیان بارودۆخە کە گۆراوہ. گەران، ناخیری پەریزادی خوشکی شێرزادیان دززییەوو هینایانە لای سەرکردە دزەکان. سەرکردە دزەکان دیتی ئەمە کچیکی جوانە و ئەشقی بوو. گوتی:

– کچە کە! تۆ چ کارە؟ و لێرە چ دەکە؟

کچە کە لەبنەوه تەماشایەکی کورەکە ی کردو دلی کەوتە سەر و بەسەرھاتی خۆی و برای بۆ گێرایووہ.

بە کورتی: کورە کە داوای لی کرد زەماوندی لە گەڵ بکاو کچە کە گوتی:

– دەبی برام پوخسەت بداو ئەویش رازی نایی

سەردەستە دزەکان گوتی:

– وەرە سواری ئەسپی من بینو پابکەین.

کچە کە گوتی:

– ئەم ئیشە کەلکی نییە، بەدواماندا دی و دەمانکوژی.

بە کورتی چارەیان نەماو کورە کە گوتی:

– کھواتە رێم بدە، بیکوژم.

کچە کە گوتی:

– تۆ ناتوانی برای من بکوژی. ئەو لەتۆ ئازاترە سەرەپای ئەوێش دوو شیر پاسەوانی

دەکەن.

بە کورتی: کچە کە گوتی:

– من شمو تاوله له گهڻ برام ده که مو لیبی دهبه موهو که بردمهوه دهسته کانی دهبه ستمهوه و ئیوه ناماده بن ههر هینده دهسته کاتم بهست، وهرن دسگیری بکه بن. دزه که هاوړپیکانی کوکردهوه ههریه که ی له شوینیک شاردوهو پیی گوتن ته یارو ناماده بن.

کاتی رۆژاوا، شیرزاد له گهڻ به چکه شیره کان لهر او هاتوه. ئه سپه که ی به ستمهوه و کاوو جوی له بهر کردو به چکه شیره کانی برده لانه ی خویانو هات دانیشته، دیتی په ریزاد کزو غه مباره.

گوتی: خوچه گیان، چ بووه وا کزو غه مباری؟

په ریزاد گوتی:

– تو بو راوو شکار ده چیتته چیاو چۆل، من لیږه به ته نی دهمینه موهو دلتم ته نگ ده بن.

شیرزاد گوتی:

– خوشکی میهره بانم، دلته نگ مه به. چهند رۆژیک لیږه بنو پاشان بهرئ ده که وینو

ده چینه سؤراغی دایکو باوکمان، به لکو خوا بکا بیاندۆزینه وه.

په ریزاد شیوی هیناو خواردیان. دوا ی شیو گوتی:

– برام دلتم تنگه، دتی دهسته تاوله یه که بن؟

شیرزاد قبولی کردو سی دهسته تاوله یان کردو شیرزاد بر دییه وه. خوشکی له پرمه ی

گریانی داو گوتی:

– ده لی گهرئ با یه که جاریش من له تو به موه.

شیرزاد قبولی کردو ده ستیکی دۆراندی.

کچه که گوتی:

– له بهرته وه ی لیم بر دیته وه، ههرچی بلیم ده ی به گویم بکه ی. دهمه ی تا قیت

بکه موه، بزاتم تو نم هم مو هیزی بازووه ت له کوی هیناوه.

یە كسەر دەستەكانى بىزنجىر توند بەستەو، بەلام بىرە بەيەك پت و خۇراتە كانن
 ھەموو زنجىرەكانى پىچراندو توورپى ھەلدان.

خوشكى گوتى:

— بەچ دەستەكانت بىبەستەو، پىت ناكىتتەو؟

كۆرەكە گوتى:

سى پشە قزى سىپى لەناو مووى سەرم پروا. ئەو تالە قزانە لى بگەو دەستەكانى
 منى پى بىبەستەو، ئىتر ناتوالم بىكە مەو. بەلام ئەم نەيىنىيە بەكەس مەلى.
 خوشكە، يەكسەر بۇ تاقي كرنەو تالە قزىكى سىپى بىرە لى كىردەو دەستەكانى پى
 بەست. شىرزاد ھەرچەندە ھەولى دا، تالە قزەكە پىست و گۆشتى زىاتر پرى و ھەر نەپسا.

خوشكە، يەكسەر دەستى
 لىك داو سەردەستەى دزەكان
 لەھەشارگەى خۆى ھاتە دەرەو
 شىرزادىان دەستگىر كىردو بردىان
 فرىيان داىە ناو پىرىكى ئەو
 دەوروبەرەو گەرانەو. پەرىزاد
 سواری ئەسپى شىرزاد بوو و
 سەردەستەى دزانىش سواری
 ئەسپى خۆى و بوو و يەكسەر
 كەوتنەپرى و رۆيشتن.

ئىستاش باباسى شىرەكاتان
 بۇ بگەم:

شىرەكان سى رۆژ چاوەرپىيان

کرد، دیتیان شیرزاد هیچ خهبری نییه. بههول و تهقه لایه کی زۆر زنجیره کانی خۆیان پچراندو هاتنه ژووره که ی شیرزاد، دیتیان لهوی نییه. بۆنیان کردو شوونی بۆنی شیرزادیان هه لگرت، بهلام بههیچ نهگه یشتن. به کهم جار هه موو شوینیکی قه لاکه گه ران و دیتیان له ناو قه لادا نییه، له دره وهی قه لاکه و تنه گه ران و پشکنین. تینویتی زۆری بۆ هینان، چونه سه ر لیوی بیره که ناو بخۆنهره دیتیان دهنگی ناله نالینکی به هیژ دی و بنیاده می له ناو بیره که دایه. به کسه بانگیان کرد، شیرزاد گوئی له دهنگیان بوو و وهلامی دانوه. ناخپری بۆیان ده رکوت شیرزاد له ناو بیر گیری خوار دووه. نیتر سه ر لیوی بیره که یان به رنه داو هه ر لهوی مانه وه.

به کورتی: رۆژی کاروانیک به ناوه دا تیپه ری. شیره کانیان دی و زۆریان پچ سه بر بوو. ویستیان په لاماریان بدن، بهلام شیره کان وهک نیشانه ی خۆ به ده سه ته وه دان، خۆیان فری دایه سه ر زهوی و خۆلیان به سه ری خۆیان دا کردو خۆیان زۆر سه خله ته په ریشان کرد. سه ر قه لاکه چی ده سه تووری به قه لاکه شیخ کرد لینیان بچیتته پیتش. قه لاکه شه که له بیره که نزیک که وه ته وه و گوئی له ناله نالی بوو، زانی پیاویکیان هاویشته ته ناو بیر. به کورتی: گوریسیان هینا و قه لاکه شه که یان ره وانیه بنی بیره که کرد. شیرزاد له بهر نیش و برسیتی زۆر شه رزه بوو. به هه زار به ده ختی و ده رده سه ری هینایانه درۆ ده سه ته کانیان کرده وو تیماریان کردو چاک بووه وه.

سه ر بازارگان له به سه ره اتو رو دا وه کانی پرسه. شیرزاد، له سه ر تا پیواز، مه سه له ی خۆی و خوشکی و سه رده سه ته ی دزانی بۆ باس کردو سوپاسی کردن. هاتن، دیتیان قه لاکه سی تیدا نییه. بۆ سه به ینی زوو، شیرزاد شه سپینکی له سه ر بازارگان و درگرت و هه ندی خوار دنی په یدا کردو خاتری خواست و چوه درو تا قیبی خوشکی.

چه ند شه و چه ند رۆژ رپی بری. له گه لییان وهک لیمشتو له گردۆلکان وهک زریان رپی بری تا به مشلو شه که تی گه یشته شاریک. کوو ختیکی بینی و شه سه په که ی له دره ختیخ

بەستەو و لەدەرگای کووخەكەى دا. پىرەژنىك ھاتە پىشوازى و بردىيە مالىھوو دەم دەست خواردن و خواردنەوئى ئامادە کردو لەبەر ميوانەكەى دانا. كورەكە يەكسەر دەستى برد يەك كىسە زىرى دايە پىرەژنو گوتى:

— ئەمەش لەپاداشتى ميوانپەرورەبى تۆ.

بەكورتى، شەو نووستو بەيانی لەخەر رابوون. كورە ماللاوى کردو چووہ شار، دىتى ھەراوھۆريايە لەناو خەلک و جارچى جار دەدەن. زانى شتى ھەيە. چووہ پىش و پرسى مەسەلە چىيە؟ گوتیان: سەردەستەى دزانيان لەگەل كچى گرتوو دەيانەوى لەدارى بەدەن. بەكورتى زانى خوشكى كەوتۆتە مەترسى. يەكسەر گەرايەوہ لای پىرەژنو دەستەودامىنى بوو و كىسە زىرىكى دايەو گوتى:

— پرۆ خەبەرىكى خوشكم بۆ وەر بەرگە.

پىرەژن دەرھال خۆى ئامادە کردو چووہ زىندان و دواى سەعاتىك خەبەرى ھىنا كە خوشكى شىرزاد ساغ و سەلىمەو پىي گوت ئەسپەكەى بىنى و خۆيشى ھەندى دەرمانى بىھۆشى ھەلگرت و ھەندى خواردنى ھىناو لەگەل كورەكە كەوتنەرى. چووہ زىندان، گفتى كىسە زىريان بە فەرمانبەران داو خواردنىان دانى و ئىوانىش خواردىان و بىھۆش بوون. يەكسەر شىرزاد خوشكى بىنى و زنجىرەكانى پىچراندو سوارى ئەسپى خۆى کردو لەگەل پىرەژن لەزىندان ھاتنە دەرھوو ماوہيەك رىيان برى و سوپاسى پىرەژنىان کردو مىلى رىيان گرت. خوشكى شىرزاد تەنيا ئىسك و پىستى لى مابۆوہ. شىرزاد يەكسەر كەوتە خزمەتكردى و خواردنى چاكى دايە. ئەویش خواردى و ھەسايەوہ تەندروستى چاك بووہوو لەكردەوئى خۆى پەشىمان بووہوو زۆر گىياو پارايەووہ تىكاو رجاى كرد بۆ ئەوئى شىرزاد لىي خۆش بى و ئەویش ئىتر غەلەتى وا ناكە.

بەكورتى : شىرزاد لىي خۆش بوو و گوتى:

— تو تاوانبارنیت و ئەمە کاری دەورانی رۆژگارو قسمەت هەرچی هەبێ، ئەو دەبێ و کەس ناتوانێ چارەنوس بگۆڕێ.

دوای حەسانەو، چەند شەو و چەند رۆژ پێیان بری و گەشتنە شارێکی ترو کووخیکیان پەیدا کردو حەسانەو. تومەز ئەمە جێ راوی پاشای ئەو ولاتەیه. سبەینی زوو کەهەستان، دیتیان دەنگی غاردانو تەراتینی ئەسپو دەنگی تازی و ئەسپو شتی تر دی. شیرزاد یە کەسەر بە خوشکی گوت:

— تو لیڤە چاودرێ بکە، من دەچم بزەم مەسەلە چیبە.

ئێستاش باباسی ئەو دوو شیرەتان بۆ بکەم کە شیرزادیان لە قەلاتە کە رزگار کرد: ئەمانە دوای رۆشتنی شیرزاد، غەریبی شیرزادیان هەستاو ملیان بە لیڤوارو گەلی و گردۆلکانەو نا تا خۆیان گەیانده جێ راوی ئەم پاشایەو بەیانی زوو پاشای ئەم شارە بۆ پاوه شیرچووہ لیڤوارو جێ راوگەیی خۆی. لە دوورەو دوو شیری دی. هەموو داوهرینه سەر ئەو شیرە داماوانە بۆ ئەوێ راویان بکەن. ئەم شیرە شەزەنە، بە پشتیوانی خوا، هەموو گیاندارە کاتیان تارومار کردو هیچ یەکیکیان لە پاسەوانانی پاشا بەزیندوویی نەهێشت. پاشایش بە خۆو بە ئەسپەو کەوتبوو نەو چالێک و شیرەکان لە سەر لیوی چالە کە هەمیشە چاودرێ بوون پەلاماری پاشا و ئەسپە کە بەدەن و بەتەواوی لەناویان بەرن. لەوکاتەدا شیرزاد گەیشتە سەر تەپۆلکە یەکو لەوێو حەشیمەتو چالو ئەسپی پاشای لەناو چالە کە بینی و شیرەکانیشی لەسەر سەری پاشا بینی. یە کەسەر ئەسپە کە دەنگ داو بە یەک غار خۆی گەیانده سەر سەری شیرەکان. شیرەکان هەر هیندە شیرزادیان بینی، ناسیان وازیان لەکوشتنی پاشا هینا و بۆ رێزواندن دەستیان لەسەر سەری خۆیان داناو سەریان دانەوانو ئینجا خۆیان لە شیرزاد هەلسوی دەستو دەمچاو و پێیان لستەو.

پاشا، كەئەم ئىشانەى بىنى، زۆر سەرسام بوو و خۆى بەسەر زوى دادا و سوپاس و ستايشى خوداى كورد و ئىنجا لىئاو چالە كە هاتە دەرەو و تۆز و گەردى لەجل و بەرگ و سەر و پرووى خۆى تەكاندو لەشىرزادى پرسى:

– تو كىيت؟ و لىرە چ دەكەى؟

شىرزاد ئىكلامى بو پاشا كىشا و رىزى خۆى بو نواند و گوتى:

– رىبوار و غەربەم، بەرپىكەوت لەگەل خوشكم رىمان كەوتە ئىرەو لەدوو دەنگى گياندارەكان هاتمە ئىرە.

پاشا ماچى كورد و رىزى لىئا و گوتى:

بەزىيان قەرزارى تۆم.

بەلام ئەوەشى پرسى شىرەكان بۆچى خۆشيان دەوى و دللى رادەگرن؟

شىرزاد گوتى:

– من بەمندالى بەشىرى ئەمانە گەورە بوویم.

بەكورتى دواى ئەم قسانە، پاشا بەدەبەبەو هەيتو هوت شىرزادو پەرزادى خوشكى بەمىوانى برده كۆشكى خۆى و حەوشىكىيان لەجىگایەكى سەوز و خۆش بو شىرەكان دروست كورد و خواردن و ئەنوايان بو دابىن كورد.

كاتى كە پاشا لەگەل شىرزاد و پەرزاد چوونە ناو كۆشك، هەموو خەلكى ناو كۆشك، لەوانە وەزىر بەخۆ و بەزەو و چىشتكەر بەخۆ و بەزەو هاتنە پىشوازىيانو كورپىكى كاكۆل زىرپىن كە هەر تالىكى قزى زىرو تالىكى زىو بوو و كچىكى پروجوانى ددان مروارىيان بىنى و لەسەرسامىيان شاخو پەريان دەر كورد.

ژنى وەزىرو ژنى چىشتكەر، كە خوشك بوون، ئەوئەدى نەمابوو لەسەرسامىيان شاخو پەر دەر كەن و كەوتنە چرپە چرپ و قسەچنى. دللىان كەوتە قرت و فرت و بەد گومانى و بە ئەدگارى مندالەكانەو زانىان ئەمانە مندالى خوشكە بچوو كە بەد بەختەكەى خۆيانن

که له کونه پشه‌شایه. دیاره که له ناو سنوووقیان نازو به‌ئاویان داهیلان، نه‌مردوون، به‌لکو ماونو گه‌وره بوونه. به‌کورتی: خه‌نچهرت لیدابان خوینیان لی نه‌دهات چاره‌پری ده‌رفتیکیان ده‌کرد بو ئه‌وه‌ی پیلانیکی تازه دابنینه‌وه، ئه‌گه‌ر نا ئیشیان شپه‌و به‌شمشیر له‌ملیان ده‌دهن.

ئیتیر به‌ته‌واوی خویان له‌کوپ و کچه‌زیک کرده‌وه و ریزوخوشه‌ویستی خویان بو

ده‌نواندن و له‌ملاوله‌لا سه‌ری قسانیان ده‌کرده‌وه پهره‌یان به‌دۆستی و دلسۆزی رووکه‌شیان ده‌دا.

رۆژی ئۆینیکیان دامه‌زاند و پلانیکیان دانایه‌وه، به‌دوو قۆلی هاتنه‌ لای په‌ریزاد و گوتیان:

– برات تۆی چهند خوشدووی؟

نایا تانیستا تاقت کردۆته‌وه که تۆی چهند خوشدووی؟ یان نا؟

په‌ریزاد گوتی:

– برام منی به‌قه‌ده‌موو دنیا و

رۆحی خۆی خوشدووی.

گوتیان:

– تۆ که خۆت ئه‌وه‌نده‌ جوانی و هاتوویته‌ کۆشکی ئیمه‌وه‌موو خه‌لك په‌سنت ده‌ده‌ن،

حه‌یف نییه‌ گۆلی هه‌فت په‌نگ و هه‌فت بۆت نه‌بی، بو ئه‌وه‌ی له‌کۆشکی پاشادا هه‌ر خۆت

تا‌قه‌ که‌س و بی‌هاوتا بی‌براشت له‌مه‌حه‌ک به‌دی داخۆ تۆی چهند خوشدووی.

په‌ریزاد گوتی:

– چ بكم؟ ئەم گۆلە لە كۆی بە دەست بێنم؟

گوتیان:

– ئەمە براكەت دەیزانی و ئەگەر تۆی خوش بوی بەدوای دا دەچی و بۆت پەیدا دەكا. (بێگومان پیلانی پوورەكان ئەوەبوو كۆرە بنیڕنە رپی هاتو نەهات و بەكوشتنی بدەن و پاشانیش كچە كە لەناوبەرن).

بە كورتی پەریزاد قەبوولی كرد و مەسە لە كەمی بە برای گوت.

برای رازی بوو و روخسەتی لە پاشا وەرگرت و چووە تاقیبی گۆلی حەفت رەنگ و حەفت بۆ. بە پرسیاران پێ كەوت ئەم گۆلە لەناو باخی دیو شین بوو و هەر كەسیكیش بچیتە ئەوی دەكوژری. كۆرە هیچ گۆیی بە قسەیی خەلك نەدا و لەدلی خۆیدا گوتی: (من تەنیا یەك تاقە خوشكم هەیهو دەبی ئارەزوی بێنمە دی)

هەر رۆشیت و رۆشیت و رۆشیت تا گەیشتە بیابانێك. بەشەكەتی و تینویتی لەژێر سیبەری درەختێك دانیشت، دیتی دەنگێك دی. چاوی گێرا دیتی بێچووە سیمرغ لەسەر درەختەكەن و وا ماریك خەریكە بەسەر درەختەكە دەكوی بۆ ئەوەی بیانخوا. كۆرە قیت بوو، ماره كەمی گرت و كوشتی و بێچووە سیمرغەكانی نەجات دا. بێچووە سیمرغەكان زۆر خوشحال بوون. لەناكو دەنگێك لە ئاسمانەوه هاتو سیمرغی گەرە هاتە خوارو، و بستی كۆرەكە بخوا، بەلام بێچووە سیمرغەكان لی نەگەران و گوتیان ئەمە ئیمەیی لە مەرگ نەجات دا. سیمرغیش خوشحال بوو و بە كۆرەكەمی گوت:

– پیم بلی بزائم چ ئارەزویەكت هەیه، تا ئارەزویەكت بێنمە دی. كۆرەكەش

هەقیەتەكەمی بۆ گێرایو و گوتی:

من خوشكێكم هەیه، گۆلی حەفت رەنگ و حەفت بۆی دەوی.

سیمرغ گوتی:

— باشه، پۆله گیان! وهره سواری پشتی من به. من به سهر ئهو باخه دا ده تبه م، تۆش ده ست درێژده که ی و یه کێ لهو گولانه لی ده که یته وه .
 کوره که قبولی کردو سواری پشتی سمرغ بوو . فرینه ناسمان تا گه یشتنه باخه که .
 کوره که ده ستی درێژکرد و چهند دانه یه کی لهو گولانه چنی. سیمرغ بر دییه وه له سهر زوی داناو چهند پهر پکی له بالی خوی در کیشاو دایه کوره که و گوتی:
 ههر کاتی، له ههر شوینی، کارت عاسی بوو، یه کێ له مانه هه لکرو زینه، من ده م ده ست ده که مه لات.

کوره که پهره کانی وهرگرت و مالاوایی له سیمرغ کردو چوو وه مالی و گوله که ی دایه خوشکی. خوشکی گوله که ی وهرگرتو به شادومانی بر دییه وه خوشکی پاشاو پیشانی پوره کانی دا. پوره کان رق نه ستوورتر بوونو له به ینی خویانه وه گوتیان:

— ئەم پیلانمان سهری نه گرت، ئیستا ده بی پیلانیکی تر دا برێژین. به که چه که یان گوت:

— تۆ که گولی ههفت رهنگو بۆت ههیه، پیویسته سیوی زی پریشت هه بی.

که چه که ش خودا حافیزی لی کردنو چوو وه مالی و به برای گوت:

— سیوی زی پرم ده وی و ده بی بچی لهو باخه بۆم بینی که گولی ههفت رهنگو ههفت

بۆت لی هینا وه.

کوره که ش قبولی کردو چوو خودا حافیزی له پاشا کرد بۆ ئه وه ی پروا.

پاشا گوتی:

— ده ته وی بجیتته کوی؟

گوتی:

— ده مه وی بچم سیوی زی پ بۆ خوشکم بینم.

پاشا گوتی:

— پرۆ خوات له گه ل.

کورپه که ش رویشته و له‌دلی خویدا گوتی:

– واکا که پریکی سیمغ هه‌لکرووزینم و داوای یارمه‌تی لی بکه‌م.

په‌ری سیمغی هه‌لکرووزاندو سیمغ ده‌ست به‌جی په‌یدا بوو گوتی:

– چیت ده‌وی، پی‌م بلی تا بو‌ت بکه‌م.

کورپه که گوتی:

– سیوی زپ‌م ده‌وی.

سیمغ گوتی:

– کهواته، و‌ره سواری پشت‌م به.

کورپه که سواری پشتی سیمغ بوو و کهوتنه‌ری تا گه‌یشتنه باخه‌که. کورپه ده‌ستی درپ‌کردو سیویکی لی کردوهو هینایه‌وه مالی و دایه خوشکی. خوشکیکشی سیوه‌که‌ی هه‌لگرتو بردیبه کوشک بو لای پوره‌کانی. پوره‌کانی هه‌ر وه‌خت بوو له‌سه‌رسامیان په‌ر ده‌ریکن و به‌یه‌کتریان گوت:

– نه‌م جاره ده‌بی پیلانیکي تر دابنیینه‌وه بو‌شه‌وی به‌کوشتنیان بده‌ین. پی‌ی ده‌لین به‌برای بلی بالنده‌ی قسه‌که‌رم ده‌وی. بالنده‌ی قسه‌که‌رم حه‌فت ته‌به‌قه له‌ژیر زه‌مینو شه ناتوانی به‌ده‌ستی بی‌نی و به‌ده‌ستی دیوه‌کان به‌کوشتن ده‌چی.

هه‌روایشیان کردو به‌کچه‌که‌یان گوت:

– به‌برات بلی بالنده‌ی قسه‌که‌رم ده‌وی.

کچه‌که‌قبو‌لی کردو به‌برای گوت:

– بالنده‌ی قسه‌که‌رم ده‌وی.

برای قبو‌لی کردو چوو خوا حافیزی له‌پاشا بکا.

پاشا گوتی:

– ده‌چیته کوئی؟

گوتی:

— دهچم بالندهی قسه کەر بۆ خوشکم دینم.

پاشا گوتی:

— هه رکاتی هیئات، بیهینه لای من بۆ نهوهی ببینم.

کوره که قبولی کردو چوو، دووباره په پریکی سیمرغی هه لکپروزانلو سیمرغ ده مه دست

پهیدا بوو و گوتی:

— رۆله گیان دیسان چت دهوی؟

کوره که گوتی:

— بالندهی قسه کەر.

سیمرغ گوتی:

— بالندهی قسه کەر هفت ته به قه له ژیر زه مینه و من تا به درگی باخی دیوه که زیاتر

ناتوانم له گه لت بینم. تۆ دهی هاواری هه زه تهی سلیمان بکهی فریات بکهوی. نه وهش بزانه

بالندهی قسه کەر جادوو بهنده، دهی سی جار ناوی هه زه تهی سلیمان بهی و بالندهی

قسه کەر سویند بدهی. جاری به که م که بالندهی قسه کهرت سویندا، تا ناو قه دت له زهوی

ده چیتته خواری و که جاری دووه م سویندت دا تا سینگت له زهوی ده چیتته خواری و که جاری

سییه م سویندی ده دهی، نه گهر ته له سمه که بشکی بالندهی قسه کهرت دهست ده که وی و

نه گهر ته له سمه که نهشکی، له زهوی ده چیتته خواری و هه تا هه تایه له ژیر زهوی بز ده بیت.

دوای نه م قسانه، سیمرغ کوره کهی سواری پشتی خوی کردو فریبه ئاسمانو کورهی

له ناو باخه که دنایه سه زهوی و پیی گوت:

— نه گهر چوویتو گه پرایتهوه، لهو په رانهی من که لاته په ریکی ترم هه لکپروزیینه

بۆ نه وهی بینم و بته مه وه مالی خۆتان. نه گهر نهشگه پرایتهوه، نه وه هیهچ!

سیمرغ خوادا حافیزی کردو رۆیشت. نه وسا کوره که دهستی بهرز کرده وو گوتی:

— نهی بالندهی قسه‌کمر به‌حه‌زرتی سلیمان سویندت ددهم له‌ته‌له‌سم وهره دهرود.
 له‌ناکو دیتی تا ناوقه‌دی له‌زه‌وی چووہ خواری. جاری دوهم بالندهی قسه‌کمری
 به‌حه‌زرتی سلیمان سویندا و دیتی تا سینگی له‌زه‌وی چووہ خواری. که‌جاری سیبهم
 به‌حه‌زرتی سلیمانی سویندی دا، دیتی بالندهی قسه‌کمر وا لغاو ده‌ستی دایه، زور شادو
 که‌یفخوش بوو — به‌لام بالندهی قسه‌کمر بالندهیه‌که هم قسه‌ده‌کا. هم تا‌گای له‌هم‌موو
 شتینک و له‌هم‌موو جیبه‌که — زور شادو که‌یفخوش بوو و په‌ری سیمرغی هه‌ل‌ک‌پ‌وزاند و
 سیمرغ په‌یدا بوو و سواری پشتی خوی کردو بر‌دیبه‌وه مائی. که‌گه‌یشت‌وه مائی، بالندهی
 قسه‌کمری دایه خوشکی. خوشکی زور که‌یفخوش بو و له‌گه‌ل بالندهی قسه‌کمر که‌وته راز
 و نیازو په‌که‌م پرسپاری که‌به‌می‌شکی دا هات ته‌مه‌بوو:

— نهی بالندهی قسه‌کمر، به‌حه‌زرتی سلیمان سویندت ددهم، پی‌م بلی بزائم دایلو
 باوکی راسته‌قینه‌م له‌کوین؟

بالندهی قسه‌کمر به‌قسه‌هاتو گوتی:

— نه‌وان له‌ئاوینه‌ی جیهان‌نادا ده‌بیرین. شیرزاد ده‌بی بچی‌ئاوینه‌ی جیهان‌نما بینی.

شیرزاد پرسپ:

— ئاوینه‌ی جیهان‌نما له‌کوینه‌ی؟

بالندهی قسه‌کمر گوتی:

— نه‌وه دیوی سپی ده‌یزانی. تو ده‌بی بجیته قه‌لای دیوی سپی و دیوه‌که دیل بکه‌ی بو
 نه‌وه‌ی ناچاربی‌ئاوینه‌ی جیهان‌نات پیشان بدات. نه‌وه‌ش بزانه دیوی سپی شای هم‌موو
 دیوانی دونیایه و نیستا له‌خه‌ویکی هفت ساله‌دایه. تو ده‌بی له‌گه‌ل گه‌ردو‌گول‌ی به‌یانی
 له‌خه‌وه‌ستی. ده‌جیته نه‌و ری‌گایه‌ی من نیشانت ددهم، ده‌رؤی تا ده‌گه‌یته کیویکی بلند،
 قه‌لایه‌کی گه‌وره له‌پشت نه‌و کینه‌یه. ده‌جیته ناو قه‌لاکه و دیوی سپی له‌وی ده‌بینی
 له‌خه‌ویکی هفت ساله‌دایه. په‌کسه‌ر خه‌نجه‌رت هه‌ل‌ده‌کیشی و له‌ته‌ژتوی راده‌که‌ی. نه‌و وا

دزانی ئەمە مێشو و مەگەزە، بەلام بەرلەووی بەخەبەری بیینی، دەبی شووشەیی عومری دەریینی که له ئەژتۆی ئاسکیکدایەو ئاسکە که لەژووریکی قەلاکە زیندانی کراوە. که دێوێ که بەخەبەرەت، پیتی دەلیی شووشەیی عومرت لە دەستی مندایە؛ یان دەبی جینگای ئاویینەیی جیهان نام پێشان بەدی، یان دەتکوژم. بزانه چ وەلا مینکت دەداتەو. دەبی دێوێ که سویند بەدی. که سویندی بەنان و ئە کی باوک و بەشیری دایکی خوارد، سویندەکی راستە. بە کورتی، شیرزاد ریگای راستی خۆی گرت و رۆیشت و رۆیشت تا گەیشته کیوێک. چووێ سەرکیوێ که، قەلایە کی بیینی. چووێ ناو قەلاکە و ئەسپە کهی بەستەو. چووێ ناو ژووری دێوی سپی. دیتی دێویکی گەرە خەویکی لەشەودریژترو لەرۆژ کورنتری لی کهوتەو. چووێ ژووریکی تر ئاسکیکی خەتایی دی بەستەویانەو. رانی ئاسکە کهی بەخەنجەر شەق کرد و شووشەیی عومری دێوی دەریینا. دێوێ جوولەییە کی کردو گوتی:

— مێشو و مەگەزینە، شەویش لی ناگەرین بچەوم.

شیرزاد گوتی:

— هەستە، ئەمە مێشو و مەگەز نییە. ئەمە منم. قاتلی تۆم. هاتووم رۆحت بکیشم.

دێوێ حەپەساو قیت بوو، دیتی وا رۆحی لەناو دەستی ئەم بنیادە مە دایە، گوتی:

— ئەی ئادەمیزاد، مەمکوژە، هەر داوا یەکت هەییە بۆت جی بە جی دەکەم.

شیرزاد گوتی:

— دەبی سویند بچۆی.

دێوێ که گوتی:

— سویندم بەنان و ئە کی باوک و بەشیری دایکم، هەرچی بتەوی من پازیم.

شیرزاد گوتی:

— من هاتووم ئاویینەیی جیهان نام بەدیتی بۆ خوشکم ببەم.

دێوێ که نەختی پیری کردەو گوتی:

— نهو ناویننهیهی تو داوای ده کهی لای من نییه. نهو ناویننهیه له ولاتی شاری حوری و پهریپانه. سه برکه، با نامه یهک بو شای حوریان بنوسم، بزائم چیم وهلام ددهاتمه.
شیرزاد گوتی:

— من نهو ناویننهیهم له تو دوی

دیوی سپی نامه یه کی بو شای پهریپان نویسی:

(به خویشی و ناشتی ناویننهیه جیپان نام له نیوه دوی، نه گهرنا دهی باجو ههستهی حهفت ساله بدهن و خوستان بو جهنگ ناماده بکهن).

نامه کهی تهواو کردو دایه ته ته ریگ. ته ته ری دیوه که نامه ی هه لگرت و وه کوو گهرده لووله بدهوری خویدا خولایه وه و بهرز بووه ناسمان و دوی چهند رۆژی، دهورییه کانی شای پهریپان ته ته ری دیوی سپیپان هیپایه بهردهم پاشای خوین. ته ته ری نیکلومی کیشاو نامه کهی له ژیر کلای دهرهیناو دایه دهست پاشاو ته ویش دایه دهست وه زیرو گوتی بیخویننهوه بزائم چیپان نویسیوه. وه زیر نامه کهی کردهوه خوینلییهوه گوتی:

— دیوی سپی نویسیویه تی: گیانم کهوتوته مه ترسی. ناده میزادیک هاتووو شووشه ی عومری منی دهست خستوووه دیهوی بمکوژی. نه گهر نیوه ناویننهیه جیپان نما بدهن، ناده میزاده که نامکوژی و نه گهر نه یدهن، دهی باجو ههسته ی حهفت ساله بدهن، نه گهر نا خوستان بو جهنگ ناماده کهن.

شای پهریپان بهه زیری گوت:

— رپاو ته گیری وه زیره کان چیه؟

گوتیان:

— بهرزه وهندی لهوه دایه نیوه لهوه لامدا بوی بنوسن با ناده میزاده که بیته تیروه خوئی ناویننهیه که وه برگی، که هات به فیل بیکوژن، بو شهوی ههم دیوه بزکاری بی وه هم نیمه ییش. پاشا گوتی: نه مه چاره یه کی زور چاکه.

ئینجا لهوه لآمی دئیوی سپیدا، نووسییان:

— ئیوه ده بئ ئەم ئاده میزاده له گه ل خوتان بیئن بو ئه وهی ئاوینهی جیهان نمای بدهینی.

دئیوی سپی که سهیری نامه کهی کرد، به شیرزادی گوت:

— شای په ربیان داوه تی کردوین، وهره بچین ئاوینهی جیهان نمای لی وهر بگرین. ئە گهر

نه یاندا ده جفنگین. خاتر جهم به من ئەو قسهی به تۆم داوه ههر له سههر قسهی خۆمه و ئە گهر

سه ریشم دانایی، قسهی خۆم ناخه مه ژیر پی.

شیرزاد گوتی:

— ههسته، برۆین!

دئیوی سپی ئە مری کرد ته ختی شاهانه یان هیئو ده ستووری دا وه زیره کهی کاروباری

جهنگ ناماده بکا. له شکر، چ له شکرێک!! وه کوو کولله و میروو وابوو! دئیوی سپی له گه ل

شیرزاد له سههر ته خته که دانیشتنو دئو ته خته که یان بهرز کردوو کهوتنه ئاسمان و رویشتن.

له شکرێ دئیوی سپی بهری رۆژی گرت، هه موو شوینی تاریک داهات. له اولاشه وه خه بهر

گه یشته شای په ربیان که دئیوی سپی وا به خۆی و به له شکرێکی زۆروه هات، نسهه ری دیاره

نه بن. شا ده ستووری دا بچنه پیشوازییان. وه زیره کان چوونه پیشوازیانو زۆر رپریان لی نان.

ئەم خه بهره به شاری په ربیاندا بلا بووه، هه موو دههاتنه پیشوازی و دیده نی ئه

ئاده میزاده، واته شیرزادو زۆریان به لاره سههر بوو و دهیانگوت:

— بهه، بهه! ئە مه ئاده میزادێکی چهند قۆزه؟ گه نجیکی چهند لیوه شاهه یه!

ئەم خه بهره دزه ی کرد بو حه ره مسه رای شای په ربیان. شازن حه زی کرد ئەو ئاده میزاده

ببینی. له پشت په رده ی حه ره مسه راه سهیری کردو دیتی شیرزاده. ناسییه وه له دلی خۆیدا

گوتی:

— سهیره، ئه وه شیرزاد بچی هاتۆته ئیره؟

یه کسه ره وه اشه کهی خۆی ناره له لای شو داوای کرد بیته لای.

قەرەۋاشە كە چوۋە لاي شاۋ ناگادارى كردهۋە كە شاژن كارتىكى پەلەي پىيەتى.

شاھاتە لاي شاژن و پىرسى: چت دەۋى؟

شاژن گوتى:

— ئەم ئادەمىزادە بەچ مەبەستىك ھاتۆتە ئىرە؟

شا گوتى:

— ئەمە دىۋى سىپى دىل كردهۋە و ھاتوون ئاۋىنەي جىھان نما بەن. ئىمە بەتەماين ئەم

ئادەمىزادە لەناۋبەرىن و دىۋى سىپى ئازاد بىكەين، چونكە دىۋى سىپى داۋاي باجو ھەستەي

ھەفت سالى لى كروين، نەۋەك لەگە ئمان دەجەنگى و ئەمەش لەقازانجى ئىمەدا نىيە.

شاژن دەستى بەگىيە و زارى كرد. شا پىرسى:

— ئەۋە تۆ بۆ دەگى؟ مەسە لە چىيە؟

شاژن گوتى:

— چۆن نەگىيەم؟ من رۆژى سى جار شىرم بە ئادەمىزادە داۋە. مندالى خۆمە

شا گوتى:

— حورمى، ئەۋەي تۆچ دەلىي؟

گوتى:

— بەلى، راست دەلىيم

ئىنجا بەمىردى گوت كەپورەكانى شىزاد، بەھىلەر فىل و پىلانى ژنانى ھەرەمى

پاشاۋ بەھاۋكارى پىرەژنى مامان، شىزادو پەرىزادىيان لەناۋ سىندوۋقېك ناۋ بەئادىيان دا

ھىلا بۆ ئەۋەي لەناۋىيان بەرن، بەلام خۆشەختانە باخەوان و ژنەكەي ئەمانەيان لەناۋ

گرتەۋە و بردىاننە مالى و من رۆژى سى جار لەسەر شىۋەي دەلە دىۋ دەچووم شىرم دەدانى.

ئەگەر من نەچوۋىام و شىرم نەدابانى، ئەم ئادەمىزادە بەخۆۋ بەخوشكەۋە دەمردن. من

ھەمىشە چاۋم لى بوون. ئەوانە مندالى منن و كەس ناتوانى ئەزىيەتبان بىدا.

شا گوتی: بهراستیتته، ئافرهت؟

شاژن گوتی:

– ئه‌ری، به‌خوا!

شا گوتی:

– ئه‌ی خوشکی ئه‌م گه‌نجه‌ له‌ کوئییه؟

ژنه‌ که‌ گوتی:

– هه‌ر به‌لایه‌کی به‌سه‌ر ئه‌م داماره‌ بی، سه‌بارته‌ به‌خوشکه‌ نه‌زانه‌ که‌یه‌تی. شیززاد هه‌رچی به‌سه‌ری بی، من له‌تۆی ده‌زاتم هه‌ر ئیستا شیززادام بو‌ بیینه. زۆرم زه‌حمه‌ت پیوه‌ کیشاوه.

شای په‌رییان یه‌ کسه‌ر گه‌رایه‌وه‌ ئه‌نجومه‌ن و گوتی:

– گه‌لۆ! من پیتان پاده‌گه‌یه‌م، ئه‌م ئاده‌میزاده‌ کفای شیززاده، کورپی منه‌ هه‌رکه‌سه‌ی خیانه‌تی له‌گه‌ل بکا ئه‌م ده‌که‌م له‌سه‌ری بدن.

ئینجا باوه‌شی به‌شیززادا کردو روومه‌تی ماچ کردو بردییه‌ هه‌ره‌سه‌را بو‌ لای دایکی.

شاژن به‌دیتنی شیززاد شادو که‌یفخۆش بوو. شیززاد ورو کاس ببوو، نه‌یدزانی مه‌سه‌له‌

چییه‌ و هه‌ر ده‌بیرسی:

– ئیوه‌ کین؟ و بوچی ئه‌ه‌نده‌ میه‌ره‌بانیم له‌گه‌ل ده‌که‌ن؟

شاژن، رووداوه‌که‌ی له‌سه‌ری هه‌تا بنی بو‌ شیززاد گه‌پرایه‌وه‌ شیززاد له‌سه‌ربرده‌ی خۆی ناگادار بووه‌وه‌.

چه‌ند رۆژی به‌شادی و هه‌سانه‌وه‌ بردیانه‌ سه‌ر، دوا‌ی ئه‌و چه‌ند رۆژه‌، شیززاد روخسه‌تی خواست برۆا. شای په‌رییان ئه‌م‌ری کرد ئاوینه‌ی جیهان نمایان له‌خه‌زینه‌ ده‌ره‌یتناو دایانه‌ شیززاد. ئینجا شاژن بازووبه‌ندیکی دایه‌ شیززادو گوتی:

— ئەمه یادگارێه که بۆ تو. هه‌ر کاتێ رووداوێکی نا له‌بەرت به‌سه‌رهات، سه‌یری ئەم بازوو به‌نده بکه. له‌ناو ئەم بازوو به‌نده‌دا، چه‌ند هه‌زار خووری و په‌ری له‌به‌رده‌ستی تو‌دان، هه‌ر ئەمرێکی بکه‌ی جێ به‌جێ ده‌کهن. دوای ئەم بینه‌و به‌ره‌یه شای په‌رییان ده‌ستووری دا له‌شکری په‌رییان له‌شکری دێوی سپییان به‌رێ کردو هاتنه‌وه ولاتی دێوی سپی. دێوی سپی چه‌ند رۆژی میوانداریی شێرزادی کرد. ئینجا شێرزاد رووخسه‌تی له‌دێوی سپی خواست.

دێوی سپی گوتی:

— له‌پاداشتی ئه‌و چاکه‌یه‌ی له‌گه‌لت کردم نه‌تکوشتم، منیش سی دانه میراتم له‌باوکم بۆ ماوه‌ته‌وه، پێشکه‌شی تو‌یان ده‌که‌م:

یه که‌م کلاویکه‌ نه‌گه‌ر له‌سه‌ری بنی، له‌به‌رچاوی خه‌لک بز ده‌بی.

دووه‌م سفره‌یه که هه‌رچی خواردنیکی لی بجۆی، هیچ که‌م نایته‌وه.

سێهه‌میش خالیچه‌یه که هه‌ر کاتێ له‌سه‌ری دابنیشی و بلێی به‌حوکمی هه‌زرتی سلیمان بگه‌یه‌نه‌ فالانه جی، ده‌م ده‌ست ده‌تگه‌یه‌نیته ئه‌و جیه.

به‌لام داوام له‌تۆ ئه‌وه‌یه خه‌سیه‌تی ئەم شتانه لای که‌س ئاشکرا نه‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌ی تووشی ده‌رده‌سه‌ری نه‌بیت و ئەم شتانه له‌دژی خۆت به‌کار نه‌هێن. هه‌ر کاتیکیش پێویستت به‌له‌شکر بوو، یه‌کسه‌ر من ئاگادار بکه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی خزمه‌تت بکه‌م.

شێرزاد هه‌ر هینده مالاوایی له‌دێو خواست، له‌سه‌ر خالیچه که دانیشتی گوتی:

— ئەو خالیچه، به‌حوکمی سلیمان پێغه‌مبه‌ر بم به‌لای خوشکم.

خالیچه که یه‌کسه‌ر جوولاو فری و ئه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌چوو شێرزاد گه‌یشته‌وه مالی خۆیان، لای خوشکی و یه‌کسه‌ر خالیچه‌که‌ی پێچایه‌وه‌و چوه‌ ژوره‌وه. دیتی خوشکی خه‌وتوه ، یه‌کسه‌ر به‌خه‌به‌ری هیناو ده‌ستو ده‌می یه‌کتریان ماچ کردو خوشکی زۆر شادومان بوو و

پرسی:

— ئاوینە کەت هینا؟

شیرزاد گوتی:

— بە ئی، خوشکم، هەم ئاوینە کەم هینا و هەم شتی تریش کە پاشان پیت دەلیم.

یە کسەر ئاوینە کە یان دەرھینا و گوتیان:

— ئە ئاوینە، بە حوکمی حەزرتی سلیمان دایک و باوکی راستەقینە ی خۆمان پیشان

بده.

یە کسەر دیتیان کۆشکی ئەو پاشایە دەرکەوت کە شیرزاد لە چنگ شیرەکانی دەرھینا بوو. پاشا لەسەر تەختی پاشایەتی دانیشتبوو و خەریکی بەزم و رابواردن بوو، زانییان ئەو پاشایە باوکیانە، بەلام پاشان دیتیان کونەرەشی زیندانی پاشا دەرکەوت و دایکیان بەوە زعیکی شەر لە گۆشەییەکی زیندان کەوتبوو، چاوەکانی کوێر ببوون و ئەوەندە نە مابوو بمری.

شیرزاد یە کسەر بەخۆ و بە خوشکی لەسەر خالیچە کە دانیشتن، شیرزاد گوتی:

— ئە ئی خالیچە، بە ئەمرو فرمانی حەزرتی سلیمان بمانگەینە کۆشکی پاشا.

بە چاوترووکانیک، خالیچە کە جوولە ی تیکەوت و فری و شیرزادو پەریزاد لەنزیک کۆشکی پاشا دابەزین. شیرزاد خالیچە کە ی پێچایەو دەستی پەریزادی گرت و ئەو کلاوی لەدنیوە کە ی وەرگرتبوو لەسەری ناو چوو ناو کۆشک، بەلام هیچ کەس نەیدەبینین. یە کەو راست، بەنهیینی چوونە ناو ئەو ژوروی پاشای تیدا بوو. پەریزاد، بەقسە ی شیرزاد، بەلندە ی قسە کە ریشی لە گەل خۆی هینا بوو. بەلندە کە، لەسەر داوی شیرزاد، دەستی بە خۆیندن کرد و ئاوازیکی ئەوەندە دلبروین و رۆحە فرای خۆیند سەراپا کۆشک هەژاو پاشاو وزراو و کە لا سەراسیمە بوون و بەبێ دەستی خۆیان بو لای دەرگە کە هاتن، بەلام کەس دیار نەبوو. پاشا دەستووری دا هەموو شوینی گەران بەلام هیچ دەوسی ئادەمیزادیان لەو کۆشکە دا

نه‌دۆزيبه‌وه. سه‌رسام و مه‌نده‌هۆش بوون، له‌پر شيرزاد بيريكي به‌ميشكدا هات و به‌كاري
خوا بالنده‌ي قسه‌كه‌ر ده‌نگي هه‌لپري و به‌م جوړه هاته قسه:

– پاشام سه‌لامه‌تدار بئ، ئه‌گه‌ر هه‌موو وزه‌راو و كه‌لاو خانه‌دانو گره‌گه‌كان ليره
كۆكه‌يته‌وه مه‌منوون ده‌بم، چهند پرسياره‌يكم له‌حزور جه‌نابتان هه‌يهو پاشانيش شتيكي
گرنگ به‌هه‌موو لايه‌ك راده‌گه‌يه‌نم كه‌په‌يوه‌ندي به‌ژيانى ئاينده‌ي پاشاو و لاتى ئيه‌وه هه‌يه
و چاره‌نووسى هه‌موو لايه‌كى پيه‌وه به‌سراوه.

پاشا به‌سه‌رسامى له‌وه‌زير رام، و زير مات و مه‌نده‌هۆش بوو. ئاخيري برپاريان دا
هه‌موو خانه‌دانو پياو ماقوول و گره‌گه‌كان له‌ئه‌نجومه‌ن كۆيكه‌نه‌وه.

كه‌هه‌موو ناماده‌بوون، ده‌نگيكي رۆحه‌خش پرسى:

– پاشا، باش گوى له‌پرسياره‌كاني من بگه‌وه زه‌حه‌مت نه‌بئ له‌به‌رده‌م هه‌موو لايه‌ك ،

به‌ده‌نگيكي به‌رز و هه‌لامم بده‌وه.

ده‌نگه‌كه‌ پرسى:

– ئايا پاشا تا ئيستتا ژنى هه‌يناوه؟

پاشا گوتى:

– به‌ئى.

ده‌نگه‌كه‌ گوتى:

– ئايا پاشا بوته‌ خاوه‌ن مندائيش؟

پاشا گوتى:

– نه‌خه‌ير.

ده‌نگه‌كه‌ گوتى:

– سه‌يره، چۆن پاشا ژنى هه‌يناوه و نه‌بوته‌ خاوه‌ن مندال.

پاشا گوتى:

— دواجار زه ماوه ندم له گهڵ کچێ کرد، دوو گوجیله سه گی بوو، منیش گوجیله کانم
کوشت و ژنه کهم فری دایه کونه پره شو ئیتر ژنم نه هیئاو نه بووم به خاوهن منداڵ.
دهنگه که گوتی:

— له نادهم تا خاتهم قعت نه دیتراوه و نه بیسراوه ناده میزاد سه گی بیی.
چۆن ده بی شتی وا رویداو ئیوه پیتان سه یر نه بی.
پاشا گوتی:

— من و چاغ کویڕ بووم و منداڵم نه ده بوو. ده رویشی سیوکی دامی بو ئه وهی له گهڵ
ژنه کهم بی کهم به دوولته و یه کهو له ت بخوین. و ابزانم ته مه فیلا و ته له کهی ده رویش بوو و
سیحرو جادووی لی خویندبوو بو ئه وهی ژنه کهم له باتی منداڵ، سه گی بیی.
دهنگه که گوتی:

— پیم سه یره پاشای ولاتی ئه وه نده ساویلکه و خهرافاتی بی. به هه رحال، هه ر ئیستا
ده ستوور بده ژنه که ت له کونه پره ش ده ریسنو به هیینه ئیره.

به ده ستووری پاشا، ده ورییو پاسه وان یه کسه ر چوونه کونه پره ش و ژنه داماره که یان
هیئا به کۆشک بو جزوور پاشا که ته گه ر له بیرتان مابێ ناوی (دلارا) بوو و ئیستا هه ر
ئه وه ته رۆحی له به ردا مابوو.

ژنه ی داماره له زیندان ئه وه نده ی فرمیسک رشتبوو ناوی مرواری که و تبه وه چاوانو
چاوی کویر ببوون، خویشی له به ر که می خواردن و نه خویشی ته نیا ئیسکو پیستی لی
مابوووه.

به کورتی که می له سه رو وه زعی شاژن خه فتنو دهنگه که پرسی:

— ئایا ته م خانمه ژنی ئیوه بوو؟

پاشا وردبووو (دلارا) ی ناسییه وه و گوتی:

— به لی.

دەنگە كە گوتى:

— خوشكەكانى ئەم خانمە كە يەكى ژنى چىشتكەرەكەتانمۇ ئوھى تر ژنى
وھزىرە كەتتانه، لەناو نامادەبووانن، زەحمەت نەبى با يىنە پىشەوھ.

دووژن، كە خوشكەژنى پاشا بوون، لەناو نامادەبووان هاتنە بەردەم پاشا ئىكلاميان
كىتشا، لەترسان وھ كوو بى ناو ئا و دەلەرزىن.

دەنگە كە گوتى:

— پاشا دەبى فەرمان بدا جەللاد بى و ئەگەر ئەم دوو ژنە ئۆينبازو بەدەك و دەھۆيە،
بەزمانى خۆيان راستى نەلین و پەردە لەسەر نەيىنيە كان لانهبەن، لەسەريان بدا.

پاشا زۆر مەراقى گرتبوو، يەكسەر فەرمانى دا جەللاد بى و لەسەرى ھەردوو خوشكى
(دلارا) بدا. ئەو دوو خوشكە، كە گوتيان لەم فەرمانە بوو، دەستيان بە گريە و زارى
پارانەوھ كەردو گوتيان ئەگەر پاشا ئەمان بدا راستى دەلین.

پاشا ئەمانى دانو ئووانىش گوتيان:

— ئىمە لەبەر ئوھى ئىرەبىمان بە خوشكمان دەھات، بەھۆى پىرەژنى عەبىيارو مامانى
ئۆينبازوھ كۆرپەكانى تۆمان لەناو سەندووقىك ناو فرېمان دا يە ناو ئا و توولەسەگمان
لەجىبى كۆرپەكان دانو پىشانى تۆمان دان.

پاشا، كەخەنجەرت لى دابا خويىنى لى نەدەھات، يەكسەر پرسى:

— ئەى مندالەكانى من لە كوئىن؟ و چىيان بەسەرھاتوھ؟

دوو خوشكە كە گوتيان:

— خۆشەختانە، ئىمە بەم دوایىبە مندالەكانى تۆمان لەناو كۆشكدا بىنى: يەكىكيان،
كە كۆرپەكەتانه كا كۆل زىرپىنەو ھەر تالە قۆيىكى زىرپو تالە قۆيىكى زىوھ و ناوى شىرزا دە و ئو
كەسەيە كەئىوھى لەچەنگ شىر نەجات دا و ئوھى تىرىش پەرىزادە، كەددا ن مروارىبىو
خوشكى شىرزا دە.

به کورتی، که پهرده له سهر نهینیه کان لاکهوت، شیرزاد یه کسه کلاوی جادویی له سهر کردهوو هه موویان به چه په ساوی شیرزادو خوشکه که میان له ناو خویان بینی و به سه رسامی ته ماشای بالندهی قسه که ریان کرد که خه ریک بوو قسه ی ده کرد.

شیرزادو په ریزاد، هه هینده که چاویان به پاشا کهوت، گوتیان:

— بارکه!!

هه راپیان کرد بو لای پاشاو خویان به باوهشی دادا و ماچیان کرد، ئینجا چوونه لای دایکی داموویان و گرتیانه باوهش و دهستیان به گریان کرد.

پاشا ویستی خوشکه ژنه کانی له ناو بهری، به لام شیرزادو په ریزادو دایکی لی نه گه پازو لییان خۆش بوون.

ئیتر بوو به ناههنگی شادی و خۆشی و هفت شهو و رۆژ ناههنگ بهردوام بوو

شیرزاد سهیری ئه بازو به ندهی کرد که شازنی حورریان پیی دابوو، داوی شازنی کردو به یارمهتی شازن و ئه رۆنه تاییه تییهی له هفت گیای ده گمهنی دنیا گیرابوووه، چاوی دایکی راسته قینهی خۆی چاک کردهوو خواردنی تاقه تبه خشی دایه و ئهویش خواردی و رۆژ به رۆژ قه لهوتر بوو و ته ندروستی وه کوو جارن لی هاتوووه.

چهند سال بهم جۆره بووری، پاشا، که کهوتبووه ناو سالان، وه سیهتی کرد شیرزاد بیی

به جی نشینی و زۆری پی نه چوو مرد.

شیرزاد له سه رته ختی فرمانروایی دانیشتهو دهرگای خهزینه کانی ولاتی کردهوو هه ژارو دهست کورته کانی له مالتی دنیا بی نیاز نه کردو یه کسانی و داد په روهری بلاو کردهوه. بازگانی رهواجی سه نلو خۆیشی زه ماوه ندی له گه کچی شای په رریان کردو هفت شهو و هفت رۆژ ناههنگو خۆشی بوو. کهوتنه سه ر خواردان و خواردنهوو ره باردن.

ئیهوش له ژیاندا هه شادو که یه خۆش بن.

2- پیره میّردی دارکمر

(دنیادیته)

ھەببو نەببو، لەزەمانى كۆن پىرەمىردىكى داركەر ھەببو ناوى (دونيادىتە) بوو. سى كورپى ھەببو بەناوى (سەلمان) (سەلىم) و (سالم). سەلمان بىست و يەك سال و سەلىم ھەژدە سال و سالم شازدە سال بوو. ئەم سى كورپە شىرى پاكىيان خواردبوو و بەنانى ھەللا گەورە ببوون و يەك لەيەك نازاترو خويىندوارترو ناقلتر بوون و لەبەرئەودى زادە و بەرھەمى رەنج و ماندويىتى بوون و لەبىشەو لىپەواردا بەكارو كۆشش گەورەببوون و لەگەل جانەودى كىوى كەوتبوونە شەرو ھەمىشە لەگەل سروشتدا لىپا و نەبەرددا بوون، بۆيە ھەموو پالەوان و بەتاقەت و نازا و نەترس دەرچووبوون.

پۆژى، پىرەمىرد كورپەكانى بانگ كردو لەتەنىشت خوى داينانو رىزو خۆشەويستى زۆرى خوى بۆ دەرپىنو گوتى:

— كورپە باشەكام ! من مىراتىكى زۆرم لەمالى دونيا بۆ ئىو جى نەھىشتو، بابى تەمەنى درىزى ئىو بىكاتو و ابىكا پىويستتان بەھىچ نەبى، بەلام من ئىو بەنانى رەنجى شانى خۆم گەورە كردوو و ھەكوو پىاوى سىپ و ساغو نازا پىم گەياندوون. چەكم داوئەتە دەستو فىرى شەرو نەبەردى و پالەوانىم كردوون. ئىستاش سى نامۆزگارىم بۆ ئىو ھەيە كەسووديان بۆ ژيانى ئايندەتان ھەيە، ھەمىشە لەگوئىيان بگرنو ھەرگىز لەبىريان مەكەن. بۆئەودى لەژيانى دونياو قىامەت سەربەرز و سەركەوتوو بن.

يەكەم ئەو ھەيە لەئىش و كار سەراست و بەويژدان بن و دونياتان خۆش نەوى، چونكە دونيا كاروانسەرايە كەو ھىچى تر. شويىنى جىواربوونى ھەمىشەيى نىيە. عەتارى نىشاپورى ئەم ھەقايەتەي بەجوانى لەكتىبى (منگى الكىر) ى خۇيدا باس كردوو و وا ئىستا بۆتان دەگىر مەو:

(رۆژی ئیبراهیمی کوری ئەدهه می پاشای بەلخ لەناو کۆشکی خۆی دانیشتبوو. لەپر خدر لەسەر شیوهی کابرایه کی و شتروان لەناو کۆشک پەیدا بوو و گوتی: ئیڤه کاروانسەرایه و دەمەوی شەویکی تێدا بەسەر بەم.

ئیبراهیم گوتی:

– ئیڤه کۆشکی شاهانهیه، نهك کاروانسەرا.

خدر پرسى:

– یه كه م جار كى لیڤه بوو؟

گوتی:

– باوكم.

خدر پرسى:

– پیتشى باوكت، كى لیڤه بوو؟

ئىبراهیم گوتی:

– باپیرم.

بەم جۆره خدر پێداچوو لهر كه سانهی پرسى كه پیتش ئەوان لهری بوون و ئەویش وهلامى دایهوه، باپیری باوکی و باپیری باپیری و هتد.

خدر گوتی:

– مانای کاروانسەرا ئەمەیهو ئەگەر پاشا نەزانى کاروانسەرا مانای چیه، پێویسته

ئێستا بزانی كه کاروانسەرا شوینی جیواربوونی هه‌میشه‌ی هیچ كهس نییه.

چو پیش از تویسی شاهان گزشتند

نکوخواهان و بدخواهان گزشتند

تراهم نیز جان خواهان در ایند

وزین کمند رباگت در ربایند)

پیره‌می‌رد، که له‌قسه‌کانی گه‌یشته‌ ئی‌ره، دا‌وای‌ نا‌وی‌ خوار‌دنه‌ودی له‌سه‌لیم کرد. سه‌لیم نا‌وی‌ بۆ‌ با‌وکی هینا‌و پیره‌می‌رد نا‌وه‌که‌ی‌ خوار‌ده‌وو ده‌ستی به‌قسه‌کانی کرد‌ه‌وو گو‌تی:

– رۆ‌له‌‌کام، عه‌تار له (منگق‌‌ال‌گیر) دا به‌رد‌ه‌وام ده‌بی و ده‌لی:

(ژیان له‌م دونیا‌یه‌ دا به‌و جال‌جالۆ‌که‌یه‌ ده‌چی که‌زۆر به‌زه‌حه‌مه‌ت ته‌و‌نی‌ک بۆ‌خۆ‌ی له‌دا‌و دروست ده‌کا بۆ‌ ته‌وی مه‌گه‌سه‌ی‌کی تیدا گیر بخا‌و خۆ‌ینی بمزێ‌و وشکی بکاته‌وه. له‌په‌ر خا‌وه‌ن ما‌ل له‌قو‌ژنی‌که‌وه‌ دی‌و به‌گه‌سه‌ی‌کی جال‌جالۆ‌که‌که‌و ته‌ونه‌که‌ی‌و شو مه‌گه‌سه‌ی‌ گه‌ری تیا خوار‌دوو له‌ک‌ ده‌دا‌و ته‌فرو تو‌ونا‌یان ده‌کا) (منگق‌‌ال‌گیر (3/24).

هه‌روه‌ها عه‌تاری نیشا‌پووری له‌کتی‌بی (اسرار نامه) یا به‌م جو‌ره‌ ئه‌م نه‌قله‌ ده‌گه‌ی‌ته‌وه: (دونیا شتی‌کی شکسته‌ نییه. وه‌کو‌و شو باره‌ شو‌شه‌یه‌ وایه‌ کابرایه‌ک له‌په‌شتی که‌ره‌که‌ی‌ باری کرد‌بوو. یه‌کێ گو‌تی: ئه‌م که‌ره‌ زۆر له‌سه‌ره‌خۆ ده‌روا. کابرا گو‌تی: بۆ‌یه‌ له‌سه‌ره‌خۆ ده‌روا چونکه‌ شه‌گه‌ر باره‌که‌ی‌ بکه‌وی‌ هی‌چی لی‌ نامینی‌ته‌وه) (اسرار نامه 1/17).

هه‌روه‌ها له (الهی نامه) دا ده‌لی:

(دونیا وه‌کو‌و نیگاری وایه‌ ژنان له‌ده‌ستی خۆ‌یان دروستی ده‌که‌نو هه‌رگیز پایه‌دار نابێ) (الهی نامه 274)

له‌دی‌وانه‌یه‌کیان په‌رسی وه‌زعی دونیا چۆن ده‌بینی؟
گو‌تی:

– دونیا وه‌کو‌و ته‌خته‌ی شه‌تره‌نج وایه‌، داشه‌کانی له‌سه‌ر ریز ده‌که‌نو تی‌که‌لیان ده‌که‌نه‌وه. داشی‌ک داده‌نی‌و داشی‌کی تر هه‌لده‌گرن.

حه‌زه‌تی عیسا هه‌زی ده‌کرد دونیا بی‌نی‌و شار‌ه‌زایی له‌دونیا په‌یدا بکا. رۆ‌ژی، له‌په‌نگادا، پیره‌ژنی‌کی بی‌نی پۆر سپی و په‌شت کۆم و ددان که‌لۆس بوو. چاوی شین و رووی

رەش بوو، پیسی لە دەم و چاوی دەباری. جلیکی رەشگاورەنگی لەبەر بوو، دەستیکی نیگارین و دەستە کە ی تری خۆینین بوو. عیسا لێی پرسى: تۆ کێی؟

پەرەژن وەلامی دایەو: من ئەو دونیایەم کە تۆ حەز دەکەى بیینی.

عیسا گوتی:

— ئەم نیقابو پرووبەندەى سەردەم و چاوت، بۆچییه؟

گوتی:

— بۆ ئەو یە کە کەس نە مناسی. چونکە ئەگەر خەلک پرووی ناشیرینی من ببینن، لێم

دوور دەکەونەرە.

عیسا گوتی:

— ئەم دەستت بۆچی خۆینییه؟

وەلامی دایەو:

— لەبەر ئەوەى میردەکانى خۆم کوشتووه، دەستم خۆینین بووه.

عیسا پرسى:

— ئەى دەستە کەى تەرت بۆچی نیگارینه؟

لەو لەمدا گوتی:

— بۆ تەفرەدانى میردانە.

عیسا گوتی:

— تۆ هیچ بەزەبیت بەم هەموو کوژراوانەدا نەهاتەو؟

وەلامی دایەو:

— من نازانم رەحم و بەزەبى چیه و تەنیا ناشنایەتیم لەگەڵ خۆینرێژیدا هەیه.

دواى ئەم گەفتوگۆیه، عیسا پارێزى لەم شتە ترسناکە کردو خۆى لى دوور خستەو

(الهی نامه 3/5).

پېرەمىردە ھەناسەيەكى قوولئى ھەلگىشاو گوتى:

– مندالە خۆشەويستەكام، عارفى گەورەي سەدەي چوارەم ئەم ھەقايەتەي بۆ پەندى گەنجان ھۆنىوئەتەو كەبەرى تاقى كەرنەوئەي تەمەنى خۆيەتى، نووسىويەتى دەلى:

(گەنجىكى زەين تىژو زىرەك و زۆرزان، لاي مامۇستايەك دەرزى دەخوئىند. ئەوئەندە ناشقو سوتوئى دەرزو خوئىند بو، سەرنجى مامۇستاكەي بۆخوى پاكىشا بو، مامۇستاكەش لەناو شاگردەكانا بەچاويكى تر سەيرى ئەمى دەگرد. مامۇستاكە قەرەواشكى زۆر جوانى لەپشت پەردە ھەبوو. پۆژى، ئەو گەنجە چاوى بەو قەرەواشە كەوت و بو بەئاشق و شەيداي بى تۆقرەي و لەدەرزو خوئىند دووركەوتەو.

مامۇستاكە، كەحالى شاگردەكەي يىنى و زانى ئاشقى قەرەواشەكە بوو، خوئىنى لەھەردو دەستى قەرەواشەكە بەردا و خوئىنىكى زۆرى دەمارەكانى لەناو تەشت كۆبوو. دەوى ماوئەيك، دەرمانىكى سەچوونى دەرخواردى قەرەواشەكەدا، لەئەنجامدا كچەكە لەرو لاواز بوو و خوئىنىكى زۆرى مانگانەي لەبەر پۆيشت. ئەو مامۇستا كەكىمە ئەو خوئىن و خورپو پىسايەتییەي ھەموو لەناو تەشت كۆگردەو. قەرەواشەكەش، لەبەر سەچوون و خوئىن لەبەر پۆيشت، نەخۆش كەوت و رەنگى زەرد ھەلگەراو بى تاقەت بوو. پۆژى، گەنجەكە چاوى بەقەرەواشەكە كەوت و كەبەر ھالە شەرى يىنى ئەشقى قەرەواشەكەي لەدلا ئەما. ئەوسا ئەو خواجه كەكىمە، تەشتە پر خوئىن و خورپو پىسايەتییەكەي پىشان داو گوتى:

– تۆ ھەمان گەنجى چالاكىت و ئەو قەرەواشەش ھەمان كچەكە دلخوازەكەي خۆتە. تەنيا ئەم خوئىن و خورپو پىسايەتییەي لى كەم بۆتەو. كە ئەو پىسايەتییەي لى جىابوو، تۆش گرى عەشقت بەرامبەرى دامركايەو. كەواتە، لەپاستىدا تۆ عاشقى ئەم پىسايەتییە بېوى:

چون جداگشت از كنىزك اين همه

سردشد عشق تو اینک این همه
برکنیزک باد می پیموده ای
در حقیقت، عاشق این بوده ای
گه بجه که لهوه به دوآوه کهوته شوین دهرز خویندن و به گهرمی کاری زانستی گرتبههر
(مصیبت نامه 4/25).

پیره میژد قسهی خوژ و شیرین بوو. سی کوره کهی به پیری حهزو تاسووقه وه هه موو
گیانیان کردبووه گوی. شهو له نیوه تیپه پری بوو که پیره میژد له قسه کانی خوی بهرده وام بوو
بو منداله کانی، سه لیم و سه لمان و سالم:

ئاموژگاری دووه مینم ئه وه به هه رگیز خو په رست مه بن و شانازی به خو تانه وه مه که نزو
مه تخی خو تان مه که ن، چونکه گه وره ترین دوژمنی به شه ر لووتبه رزی و بایی بوونی
نابه جییو مرۆقی بایی و خو په رست له سه ری لووتی زیاتر نابینی و حمزده کا بازاری ئه میر
بسووتی هه ر ئه وه نده ئه م ده سما لیککی چنگ که وی. یانی قرچۆکی و چاوچنۆکی و مائی دونیا
چاوی بهرام بهر به راستی کو بێ ده کا.

عیسا له گه ل هاورپیکه کا سه فه ری ده کرد. سی نانی پێ بوو:

یه کێ خوی خواردی و دووه م هاورپیکه ی خواردی و سییه م له سه ر سه ره مایه وه. عیسا
چوو ئاو بخواته وه. هاورپیکه ی نانی سییه م یه شی خوارد. که عیسا هاته وه و دیتی نانه که
له سه ر سه ره نه ماوه، له هاورپیکه ی پرسی داخۆ ئه و نانه که ی خوارد وه؟ به لام، هاورپیکه ی
نکوولی لی کرد. ئینجا هه ر دوو کیان که وتنه پێ تا گه یشتنه قه راخی ده ریایه ک. عیسا
ده ستی هاورپیکه ی گرت و به سه ر ده ریادا په راندییه وه. ئه وسا پرووی کرده هاورپیکه ی و
گوتی:

تۆ و ئه و خودایه ی که ئه م مو عجیزه یی نیشان دا، پیم بلی بزاتم ئه و نانه کێ خواردی؟

هاورپیکه ی وه لامی دایه وه گوتی: نازاتم.

ئىنجا كەوتنەۋە پى. لەرىگاڭا توشى مامزىك ھاتن. عىسا مامزەكەى گرتو سەرى پىرى و ھەردووكيان گۆشتەكەيان خوارد. دواى ئەۋەى كەتتېر بوون، عىسا ئىسك و پروسكى مامزەكەى كۆكردوۋو مامزەكەى زىندوۋ كرددوۋە. مامزەكە قىت بوۋو رۆيشت. عىسا دىسان پىرسىارى لەبارەى نانە كە كرىو دىسان ھاورپىكەى گوتى: ھىچى دەرھەق نازانم. دىسان كەوتنە پىرى و رۆيشتن تا گەيشتنە سى قۆپەنە خۆل. عىسا ھەر سى قۆپەنى كرده زىپو بەھاورپىكەى گوت:

لەم قۆپەنەنە يەكى بۆ منەو دوۋەم بۆ تۆيە و سىيەم بۆ ئەو كەسەيە كە نانەكەى خواردوۋە.

خۆ پەسەندى و قرچۆكى و چلپىسى و چاۋچنۆكى ھاورپىكەى ، واين لى كرىدان پىدابتى خۆى نانەكەى خواردوۋە.

عىسا ھەر سى قۆپەنە زىپى دايە ھاورپىكەى و گوتى: تۆ شاينەى ئەۋەنىت ھاورپى و ھاۋسەفەرى من بىت. ئىتەر بەجىتى ھىشت.

لەۋماۋەيەدا، دوۋ كەسى تر ھاتن و لەسەر ئەۋ قۆپانە لىيان بوۋ بە كىشەۋ ناكۆكى. سەرەنجام رىك كەوتن كە ھەر يەككىيان قۆپەنىك ببات.

ئەۋسا لەبەر ئەۋەى برسى بوون، يەككىيان لە بەينى خۆيان ھەلئىژارد بۆ ئەۋەى بچىتتە شارو خواردنىيان بۆ بىرى. كابرە چوۋە شارو خواردنى كرى و خۆى تىپو پىرى لىخواردو ئەۋەى مايەۋە ژەھرى تىكرد بۆ ئەۋەى كە دوۋەكەى تر خواردىيان، بىرن و زىپەكە ھەمىۋى بۆ خۆى بى. دوۋەكەى تىرىش، كە ھاورپىكەيان رۆيشت بىريان دا كە گەرايەۋە بىكوژنو زىپەكە لە بەينى خۆيان دابەش بىكەن. ئەۋەبوۋ كە ھاورپىكەيان گەرايەۋە، كوشتىيان، بەلام خۆيشىيان خواردنەكەيان خواردو دەستبەجى مردن.

عىسا بەۋىدا رەت بوۋ دىتى ھەرسىپكىيان مردوون. سى قۆپەنە زىپەكەى كرددوۋە خۆل بۆ ئەۋەى كەسى تر لەسەرى بە كوشتن نەچى.

کورپه نازیزه کام، دوزانم ئیوه شه کهت بوونه، بهلام ههز ده کهم نه ختیکی تریش گوی
بگرن، ئەوسا بجهون، ده ئین:

ئاسکی مشکساز، دوی ئەوهی چل شهو و چل رۆژ گول و گیای بۆنخۆش دهخواو شنه
به یانیانی لیده دا، خوینی ناوکی ده بی به نافه و مشککی تی ده کوی، بهلام ئەو مشکه ده بی
به هۆی مهرگی ئاسکه که خۆی، چونکه راکهر ئاسکه که راک ده کهن و دهیکوژنهوه و به
چه قۆ مشکه که ی له نافه دهر دینن و ده یفرۆشن.

بایببونی فرمانرەوایان له گهڵ ته ماعی بی سنووریان بۆ سهرو سامازو ده سه لاتو
به پریوه بردنی ولات و سه رکوتکردنی میله تان هاوشانی یه کترن، بهلام ناتوانن له مرۆقینی
ئاسایی زیاتر شت بۆن.

ده ئین: که ئەسکه ندهر گه یشته چین، قاقانی چین داوه تی کردو چهند کاسه یه کی پر
گهوا هیراتی رهنگا ورهنگی بۆ له سهر خوان دانا. ئەسکه ندهر پرسی:

— ئەهی کوا خواردن؟

قاقان گوتی:

— ئەم دورپو گه وههره خواردنه!

ئەسکه ندهر گوتی:

— ئەمانه ناخوڕین.

قاقان پرسی:

— بۆچی؟ چما له یۆنان دورپو گه وههر ناخۆن؟

ئەسکه ندهر گوتی:

— خواردنی ئیمه دوو نانه و بهس.

ئەوسا قاقان گوتی:

- باشە دوو نان لە یۆنان پەیدا نە دەبوو، تۆ لە جېی خۆت ھەستای و ھەموو دونیات خستە ژێر پێ و چەندین خەلک پەرعیەتت براندوھ؟
ھەر و ھا گوتوویانە:
- مەھموود بە لەشکرو فیلێکی زۆر ھە بە رینگەییە کدا دەرۆیشت. شیتێکی دی لەسەر دیواری کە لاویەک دانیشتبوو. شیتە کە لە مەھموودی پرسى:
- ئەم ھەموو فیل و سوار و لەشکرەت بۆ چیبە؟
گوتى:
- بۆ ئەوێ رۆژى یەك نان بھۆم.
شیتە کە گوتى:
- من بۆ ئەم ھەموو فیل و ئەسپو لەشکرەش رۆژى شەش نان دەخۆم.
پیرەمیرد گوتى:
- رۆلە ئازیزە کائەم! ئامۆژگاری سێھەم ئەمەییە: بە کارو کۆشش ھەمیشە چوستو چالانە بەزێیانو زاكون بن و سستی و تەمبەلی لە خۆتان دوور بھەنەو مەبن بە سەربارو مشە خۆری کۆمەل. خزمەتی مرۆفایەتی بکەن بە پیشەى خۆتان. خواردنی پەنجی دەستی خۆتان بھۆن و ھەمیشە بە قەناعەت بن.
- بوقراتى ھە کیم بە بۆی خاوسى بە رینگەییە کدا دەرۆیشت. یە کى گوتى:
- ھەموو پاشایانی دنیا بە پەروەشەن ھاوپیئى تۆ بکەن و تۆ پەپروە کەرت زۆرە، بۆچی داواى ئەسپێکیان لێناکەى؟
بوقرات گوتى:
- باری لەشم لەسەر قاچە کائەم بۆی لەو بەشترە باری منەتى خەلکم لەسەر مل بۆی.

خه سرۆبی لهر او کردندا گه یشته چیا یه ک، بوقرات له شه شکه وتیکی ئه و چیا یه دا دژیا و وه کوو گیانداران گیا و گۆلی ده خواردو لی نه ده گهرا کهس بجیته لای. یه کچی له ها و پێکانی شا، ناسی و پیی گوت:

— له میته شا به دوا ی ها و پیتی تۆدا و یله، به لام تۆ له بهری هه لدی و خۆت به ند ده که ی.
حه کیم و هلامی دایه ره:

— نه گه تۆش وه کوو من گیا و بهری ره نجی دهستی خۆت بخواردا یه، پییست به وه نه بو و له شی نازادی خۆت بکه ی به به نده ی شا. ئه وه ی بهو شته که مه رازی بی، شا به سه پانی خۆی نازانی. نه فسیکی فه قیر، به لام نازاد، نه مه یه پاشایه تی!!

ئه سمه عی به سواری به ریگایه کدا ده رژیشت، دیتی پینه دۆزی خه ریکی ئیشه و له بهر خۆ یه وه ده لی:

— ئه ی نه فسیی نزم و په ست! من له هه موو کاریکی په ستو نزم نازادم کردی، هه میسه ریژم گرتووی و هه ولم داوه ناویکی باشت هه بی.

ئه سمه عی، له بهر نه م قسانه، به ناهه ق سه رکۆنه ی کابرای کردو گوتی:

— تۆ نه م قسه یه مه که، خۆت وا به دایم له ناو شتی پیس ئیش ده که ی، له دونیادا چ له مه په ست و نزم تر هه یه؟
کابرا گوتی:

له مه په ست و نزم تر ئه وه یه که من بیمه به رد درگای یه کیکی وه کوو تۆ. ئیشی من سه دقات له تۆ که ریی کردنی خه لک چاکتره، من تاقه تی هه لگرتنی باری منه تی خه لکم نییه.

پیره میرد که له قسه کانی گه یشته ئیره، گوتی:

— رۆله نازیه کانم! ئامۆژگارییه کانی من لیره دا ته وا و بوون. ئیستاش سی ئه سپی خۆش بهزی ره ش و خۆ له میشی و تویشه به ره ی پر تویشه ی خواردنی یه ک هه فته م بو ئاماده

کردوون. بهیانی زوو بکه‌ونه پڕی و برۆنه سه‌فه‌رو به‌دونیا‌دا بکه‌وته گه‌شت و گوزار، بۆ‌نه‌وه‌ی ناشنای دونیا بن و بتوانن سه‌ره‌ده‌ری له‌شت بکه‌ن. پڕۆن شاهیننی به‌خت و ناوچه‌واتتان بدۆزنه‌وه، تۆغر‌تان خێر بی. مالاوا.

باوکه‌ ئه‌م قسانه‌ی کردو هه‌ستا چوو نووست.

براکان پیتویستی سه‌فه‌ریان ئاماده‌کرد و سبه‌یننی له‌گه‌ڵ گه‌ردوگۆلی به‌یانی سواری نه‌سپان بوون و که‌وته‌نه‌ پڕی. که‌رۆژ‌ئاوا بوو، برپاریان دا پشوو بده‌ن. له‌ئه‌سپان دابه‌زینو شیتویان خواردو پیش ئه‌وه‌ی بجه‌ون، له‌ناو‌خۆ‌بیانه‌وه‌ برپاریان دا هه‌ر شه‌وه‌ به‌نۆزه‌ یه‌کی ئی‌شک بگه‌ی و چاری له‌وانی دی بی.

شه‌وی یه‌که‌م سلیمان نه‌نووست، بوو به‌پاسه‌وانو دووه‌که‌ی تر نووستن. سلیمان خه‌ریک بوو له‌به‌ر تریفه‌ی مانگ شیربازی ده‌کرد و چاوه‌دێری ئه‌و ده‌وره‌به‌ره‌شی ده‌کرد.

بیابانیش، وه‌کوو ئه‌وه‌ی له‌شیرین خه‌ودا بی، ئاوا کشر و مات بوو. له‌په‌ر ده‌نگی له‌لای لی‌په‌واره‌وه‌ هات. سلیمان ده‌م و ده‌ست شمشیری له‌کالان ده‌رکیشاو حازرو ئاماده‌ بوو. شیرینی له‌و نزیکانه‌ لانه‌ی کردبوو، به‌دوای بۆنی بنیاده‌مدا هاتبوو.

سلیمان برۆای به‌هی‌زو تاقه‌تی خۆی هه‌بوو، بۆیه‌ براکانی به‌خه‌به‌ر نه‌هینا. له‌وێ دوورکه‌وته‌وه‌و چوو به‌رینگاری شیرکه‌ بووه‌و شمشیریکی له‌په‌نجه‌ی چه‌پی دا. شیر بریندار بوو و په‌لاماری سلیمان پاله‌وانی دا، به‌لام سلیمان شمشیریکی تری له‌په‌نجه‌ی راسته‌ی دا. شیرکه‌ هه‌رچی هی‌زو قه‌ژنه‌ی هه‌بوو هه‌مووی کۆکردوه‌و دووباره‌ په‌لاماری سلیمانی دا، به‌لام سلیمان دیسان خۆی لاداو به‌هه‌موو هی‌زی خۆیه‌وه‌ زه‌بریکی توندی له‌که‌له‌ی سه‌ری شیرکه‌دا و کوشتی.

سلیمان زوێلیکی باریکی له‌پێسته‌ی شیرکه‌ برییه‌وو له‌بن کراسی، له‌پشته‌ی خۆی به‌ست و وه‌کوو ئه‌وه‌ی هه‌ر هه‌یچ رووی نه‌دابی، گه‌رایه‌وه‌ لای برا نووستوه‌کانی.

شەوی یەكەم بەم جۆرە رۆیشت و كەسبەینە داھات، براكان سەرلەنوی سواربوزو بەرپرێكەوتن و ھەر رۆیشتنو رۆیشتنو رۆیشتن تا ئیوارە گەیشتنە بن چیاھەکی بەرز، دارەرعەرەریکی پر چل و گەلا لەدامینی چیاكە بوو. كانیاویکی زولال بەبن ئەم دارەدا دەرویشت و ئەشكەوتێك لەتەنیشت كانیبه كە بوو، ئەژدەھایەك لانی تیدا كەردبوو.

سێ پالەوانەكە، ھیچ ئاگان لەئەژدەھاکە نەبوو، بەخەیاڵی ئاسوودە جەھوی ئەسپەکانیان لەشویئێك بەستەو. رنەو قەشاویشیان كەردن، ئالیکیان دانێ، خۆشیان دانیشتنو نانیان خوارد. بەرلەھوی بخەون، پرپاریان دا دیسان وەكوو شەوی پیتشوو بەتۆرە ئیشك بگرن. ئەم جارە نۆرە ئیشك گرتنی سەلیمی برای ناوەنجی بوو.

شەویکی مانگەشەو و كشومات بوو. دواي نەختی، ئەژدەھایەکی سەرزلی، كە لەش كەتە ئی كلك درێژ لەناو ئەشكەوتە كەووە خشی و بەروو كانیبه كە ھات.

سەلیم نەبیویست براكانی سەخەت بكا، ئەو دەبوو لەسەر كانیبه كە دووركەوتەو. ئەژدەھاکە كەوتە دووی و كە ھات بیگاتی، سەلیم خۆی لێ لاداو ششیرێکی لەكلكی دا. ئەژدەھاکە پێچی خواردو پالەوان دەرفەتی لەدەست نەدا، زەبریکی تری لەپشتی دا. ئەژدەھاکە بەسەختی بریندار بوو. ئەمجارە بەوپەری توورەبیھو پەلاماری سەلیمی دا، بەلام ھیچی پێنەكراو پالەوان بەزەبریکی تر تخیلی زەوی كەردو زوئیلیکی باربکی لەپیتستی كەردەو لەبن كراسی، لەپشتی بەستو وەكوو ئەو دی ھەر ھیچ رووی نەدابی، گەرایەو لەی براكانی و لەشویئێ خۆی دانیشت.

كەبەیانێ داھات، براكان كەوتنەری.

رینگایەکی زۆریان پری لەچەند چیاو بیابان تێپەری. كاتی رۆژاوا گەیشتنە گەردۆلكەھەك. لەئەسپان دا بەزین و تەدارەکی حەسانەو خۆیان رێك خست. ئاگریان كەردەو شۆیان خواردو خەوتن، ئەمشەو نۆرە ئیشك گرتنی سالی برا گچكەبوو.

له‌كاتى ئيشك گرتنى سالم، ئاگره‌كه‌يان كوژايه‌وه. سالم له‌دللى خۆيدا گوتى: (ئابى بى
ئاگر بين)

له‌شوينى خۆى هه‌ستاو چووه‌ سه‌ر گردۆلكه‌كه‌ و سه‌يرى نه‌و ده‌ورويه‌رى كرد.
له‌ده‌وروه‌ چريسكه‌ چريسكى رووناكيبه‌كى دى. سواری نه‌سپ بوو و به‌رو لای ئاگره‌كه‌
هاژواى.

رېنگايه‌كى دوورى پرى و ئاخېرى گه‌يشته‌ مالىك. له‌نه‌سپ دابه‌زى و به‌كاوه‌خۆ، له‌سه‌ر
په‌نجه‌ى پى وه‌ستاو له‌په‌نجه‌ره‌وه‌ سه‌يرى ژوره‌وه‌ى كرد. ژوره‌وه‌ رووناك بوو و له‌سووچيكا
مه‌نجه‌يكي شوريا له‌سه‌ر ئاگر ده‌كولا. نزيكه‌ى چل كه‌س له‌به‌ر ئاگردان دانىشتبوون.
سىمايان گرژو مۆن بوو و چاويان داچراپوو، ئاشكرا بوو كه‌ بېرى خراپيان له‌ميشكدايه‌.
سه‌ليم له‌دللى خۆيدا گوتى: (زانيم. نه‌مانه‌ چل دزن (رېنگرن). باش نيبه‌ به‌و ده‌قه‌ لىيان

بگه‌رپم و برۆم. پياوى
به‌ويژدان ئيشى واناكا.
واچاكه‌ فيلى
دابمه‌زىنم و كاريكى
وابكه‌م متمانه‌م پى
بكه‌ن، ئينجا پاشان
پيلانه‌كه‌ى خۆم
جى به‌جى ده‌كه‌م)

سه‌ليم ده‌رگای کرده‌وه‌و چووه‌ ژوره‌وه‌. رېنگه‌كان يه‌كسه‌ر له‌شوينى خۆيان راپه‌رينو
ده‌ستيان دايه‌ چه‌ك.

سه‌ليم روى کرده‌ سه‌رۆكى دزه‌كان و گوتى:

– جهنابی ناغا، من نۆکه‌ر و بچووکی ئیوه‌م. خه‌لکی شاریکی دورم و تانیستا خه‌ریکی ئیشی که‌م و چرووک بووم. ده‌می بوو ده‌مه‌ویست بچمه‌ ناو دارو ده‌سته‌یه‌کی وه‌کوو ئیوه. که‌زانیم ته‌شرفتان لی‌ره‌ن، هاتمه‌ خزمه‌تتان. ته‌ماشام مه‌که‌ن که‌نجم، له‌ده‌سته‌که‌ی خۆتانا وه‌رم بگرن. من زۆر فه‌ند و فی‌ل دزنام. ده‌توانم نۆین لی‌ بده‌م و دیدوانی و زی‌هوانی بکه‌م، به‌کورتی زۆر به‌که‌لکی ئیوه‌ دیم.

سه‌لیم ئەم قسانه‌ی به‌شپۆه‌یه‌کی زۆر لی‌کراوانه‌ و به‌سیمایه‌کی ساویلکه‌بی کرد. سه‌رۆکی دزه‌کان گوتی:

– باشه، به‌خیر هاتی. پێو قه‌ده‌مت خیر بی.

سه‌لیم ده‌ست له‌سه‌ر سنگ ئیکلامی کیشاو له‌به‌ر ئاگردان دانیشت خواردن ئاماده‌بوو و هه‌موو نایان خوارد.

ئهو شه‌وه، دزه‌کان برپاریان دا خه‌زینه‌ی پاشا بپرن.

دوای شپۆخواردن، هه‌موو سواربوون و که‌وتنه‌پرن. سه‌لیمیش له‌که‌لیان چوو. دوای ماوه‌یه‌که‌، له‌نزیک باخی پاشا له‌ئهمسپان دابه‌زین و راویتیان کرد چۆن رینگایه‌ک بدۆزنه‌وه‌ بچنه‌ ناو کۆشک. ئاخیری برپار درا، یه‌که‌م جار سه‌لیم بچیتته‌ سه‌ر دیوار، بزانی داخۆ پاسه‌وانی کۆشک به‌ ئاگایه‌ گیان نا؟ ئه‌که‌ر پاسه‌وان نووستی، ئاماژه‌ بدا بۆ ئه‌وه‌ی یه‌ک یه‌ک به‌سه‌ر دیوار بکه‌ون و بچنه‌ ناو باخو له‌په‌لاماری کۆشک بدن.

سه‌لیم به‌یارمه‌تی ئه‌وانی تر به‌سه‌ر دیوار که‌وتو له‌ویوه‌ خۆی هه‌لدایه‌ خواره‌وه‌. به‌ناو باخدا گه‌راو دیتی پاسه‌وان خه‌وتوو. عاره‌بانه‌یه‌کی په‌یدا کردو هی‌نایه‌ ته‌ک دیوارو چوه‌ سه‌ر عاره‌بانه‌که‌ و له‌سه‌ر دیواره‌وه‌ سه‌ری له‌ده‌روه‌ هه‌لکیشاو گوتی:

– ئاخیر مه‌بن، هه‌موو شتی ئاماده‌یه‌.

سه‌رکرده‌ی دزه‌کان فه‌رمانی به‌ژێر ده‌سته‌کانی دا، یه‌ک یه‌ک بچنه‌ ناو باخ.

که دزی یه‌که‌م له‌سه‌ر دیوار، له‌سه‌ر سکه‌ راکشاو سه‌ری شوێر کرده‌وه خوار، سه‌لیم شمشیری هه‌لکیشاو به‌یه‌ک زه‌بر سه‌ری له‌له‌ش جودا کرده‌وو ده‌ستی درێژ کردو که‌له‌شی دزه‌ی راکیشایه‌ خوار.

به‌کورتی، سه‌لیم به‌م جۆره‌ هه‌موو دزه‌کانی کوشت و چوو له‌ ناو کۆشک و به‌کپ و بی ده‌نگی به‌ته‌ک پاسه‌وانی خه‌وتوودا تیپه‌ری و چوو له‌ ناو هۆلیک، سی ده‌رگای تیدابوو. ده‌ کچی عازهب، که‌ قه‌ره‌واشی کچی پاشا بوون، له‌وی خه‌ویان لی‌ که‌وتبوو.

سه‌لیم به‌هیدی له‌ده‌رگای یه‌که‌م چوو له‌ ناو ژووری ئارایش. په‌رده‌ی ئاوریشمی به‌گۆلی شه‌رخه‌وانی به‌دیواره‌کانه‌وه هه‌ل‌واسرابوون. کچی‌کی جوانی وه‌کوو په‌نجی رۆژ له‌ژووره‌وه له‌سه‌ر چوارپایه‌کی زیو خه‌وتبوو. هیدی لی‌ نزیک که‌وته‌وو نه‌نگوستیله‌یه‌کی زیوی له‌ده‌ستی راسته‌ی ده‌ره‌یناو له‌گیرفانی خۆی ناو هاته‌ ده‌روه‌ بۆ ناو هۆله‌که‌. له‌دلی خۆیدا گوتی: (ئیستا باسه‌یری ژووری دووه‌م بکه‌ین و بزاین ئه‌وی چی تیدایه‌)

ژووری دووه‌م پوی جوانکاری بوو، به‌قوماشی ئاوریشم رازابوه‌وه که‌ وینه‌ی جۆره‌ها و چه‌شنه‌ها بالنده‌یان له‌سه‌ر نه‌خش کرابوو. کچی‌کی جوانی به‌رگ سپی له‌ناوه‌ندی ژووری، له‌سه‌ر چوارپایه‌کی زیو خه‌وتبوو، مانگو رۆژ به‌خیلیان به‌جوانی ده‌برد. ده‌ کچی کاره‌که‌ریش له‌ده‌وره‌یه‌ری خه‌وتبوون. سه‌لیم هیدی بازنی له‌ده‌ستی کچه‌که‌ کرده‌وو له‌گیرفانی خۆی ناو له‌ژووره‌وه هاته‌ درۆ و دووباره‌ گه‌رایه‌وه ناو هۆله‌که‌.

له‌دلی خۆیدا گوتی: (ئیستا ده‌بی‌ بچمه‌ ناو ژووری سییه‌م)

ئه‌م ژووره‌ جوانکاری له‌ژووره‌کانی دی زیاتر تیدابوو. قوماشی ئاوریشمی سوور به‌دیواره‌کانه‌وه کوترابوون. کچی‌کی وه‌ک په‌ری له‌ناوه‌ندی ژووری، له‌سه‌ر چوارپایه‌کی زیو بوو، شازاده‌ خانی گه‌نج و جوان له‌ده‌وره‌یه‌ری خه‌وتبوون. کچه‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ جوان بوو ئه‌ستیره‌ی به‌یانی به‌و هه‌موو جوانیه‌وه ئاماده‌ بوو دامه‌نی ماچ بکات و بی به‌خزمه‌تکاری.

سه لیم به بی ههست و خوست گواهی ز پری له گوئی راسته ی کردوه و له گیرفانی خوی
 ناو له کۆشکه که هاته دهره وه. له سهر دیواره که بازی دایه خواری و سواری ته سپه که ی بو و
 هاته وه لای پراکانی. پراکانی هیشتا ههر له خودابوون. سه لیم تاسبهینی به شمشیره که ی
 یاری کردو ئیشکی گرت. که بوو به بهیانی پراکان ههستان، ناشتایان کردو سواری ته سپ
 بوون و کهوتنه ری. دوا ی ماوه یه که چونه ناو شاریک و لایاندایه کاروانسراهه که. جلهوی
 ته سپه کانیا ن له بهر سینه به ستوهو چونه قاوه خانه یه که بو ته وه ی چایه که بخۆنه وه و نه ختی
 پشوو بدن. له کاته دا، له نا کاو جارچی له کوچه و بازار جاری دا:

(هو، ته وه ی گوئی هه یه با گوئی باش بکاته وه. شهوی پاردوو، یه کی سهری چل دزی
 برپوه و هه ریبه که له کچه کانی پاشایش شتیکی لی گوم بووه. پاشا دهیه وی بزانی چ که سی
 ته قاره مانیه ی کردوه. هه که سی ریبواریکی شارو ولاتی تری له ماله وه یه ده بی

یه کسه ر بیباته کۆشکی پاشا)

خاوه نی کاروانسراهه به
 سی برا ریبواری گوت بچه
 لای پاشا.

ته وانیش له جیبی خویان
 هه ستازو بی خۆ ته نگاو کردن
 چونه کۆشکی پاشا.

پاشا، که زانی ته مانه
 غه ریبه ن، ده ستووری دا
 له ژوو ریکی کیبار خۆمه تیان
 بکه ن و به وه زیبه که یشی گوت
 بزانه چییان له بن سهری دایه.

ۋەزىر گوتى:

— ئەگەر راستمۇخۇ لىيان بېرسىن، لەوانەيە نكوۋلى بىكەن. ۋاچاكە بەتەنيا جىيان بىلىن ۋە بەدزى گوى لەقسە كانىيان بگرين.

لەژوورىكى جيا سفەريان بۇ راخستو جۆرھا خواردەمەنىيان لەبەر دانان. براكان دەستيان بە خواردن كرو پاشاۋ ۋەزىرىش، بەكپو بى دەنگى لەژوورى تەنىشت دانىشتو گوييان لەقسە كانىيان راگرت.

سلىمانى گوتى:

— ئەو كاۋرەدى گۆشتەكەيان لەسەر ئەم سفەرە داناو، شىرى سەگى خواردوۋە.

سەلىم گوتى:

— راستە. پاشايان تەنەت لەو گۆشتەى بۆنى سەگىشى لى دى، ناپرىنگىنەۋە. بەلام

من سەرم سورماۋە ئەم دۆشاۋە بۆچى بۆنى خويىنى بىيادەمى لى دى؟

سالم گوتى:

ۋايە. ھەموو پاشايان خويىنخۇرن، ھىچ دورور نىبە خويىنى بىيادەمىيان لەدۆشاۋەكە

كردبى. بەلام ديارە ئەو كەسەى ئەو نانانەى لەسەر سفەرە داناو باۋكى نانەۋا بوۋە.

سلىمان گوتى:

— ۋايە. بەلام لەھەموو شتى گىنگىر ئەۋەيە، بۆيە ئىمەيان ھىتاۋەتە ئىرە تا راستى

پوداۋەكەى كۆشكى شاھانەيان بۇ روون بىكەينەۋە. ئەگەر لە ئىمەيان پىرسى، چ ۋەلام

بەدەينەۋە؟

سەلىم گوتى:

— ئىمە درۆ ناكەين، ھەرچى بوۋە راستىيەكەى دەلىين.

سالم گوتى:

— یه کهم جار لهه مووی باشتر ئهوهیه، لهو سی پوژهی سه فهره که مانا چیمان به سه رهاتوو به یه کتری باس بکهین.

سلیمان باسی شه ری شهوی یه که می بهینی خۆی و شیره که ی کردو ئینجا زویله که ی پیستی شیر ی له پستی خۆی کرده وو فرپی دایه بهردهم براکانی. دوی ئه، سه لیم رو داوی شهوی دووه می گپرایه وه زویلی پستی ئهژدیها که ی له که مری کرده وه پيشانی براکانی دا. ئینجا نۆره گه یشته سه سام. ئه ویش سه برده ی خۆی له شهوی سییه مدا، گپرایه وه وه شته زیرانه ی هی نابووی پيشانی براکانی دا.

به م جوړه، پاشاو وه زیر له نهینی مه سه له که گه یشتن، به لام نه یانزانی مه سه له ی گوشتی کاوړو دوشاو و نانه که چۆن چۆنییه. بو ئه مه ش له دوی شوانیان نارد. شوانه که هات. پاشا گوتی:

— راستیم پی بل ی بزانم ئه کاوړه ی دوینی له باتی مه رانه نارد بووت شیر ی سه گی خوارد بوو؟
شوان گوتی:

— قیبه ی عالم سه لامه تدار بی. له خوا شراوه نییه بو له ئیوه شراوه بی. زستانی مه پیکم مردار بوو. سکم به بهر خه که ی سووتاو هاویشتمه بهر سه گ و سه گه که شیر ی دایه. دوینی ئه بهر خه بوو بو ناردن، چونکه هیچ بهر خی ترم نه ما بوو، گزیره کانی ئیوه هه موو بهر خه کانیان برد بوو.

ئینجا پاشا له دوو باخهوانی ناردو گوتی:

— پیم بل ی بزانم بوچی خوینی بنیاده مت لغاو دوشاو کرد بوو؟
باخهوان گوتی:

— قیبه ی عالم! ئه گه ر ئه مانم بده ی، هه مووی به تهواوی باس ده که م.
پاشا گوتی:

– ئەمانت ھەيە. بلى.

باخىوان گوتى:

– ھاوينى راپردوو، ھەموو شەيئە يەككى دەھات باشتىن تىبى دەدزى كە بۆ تۆم دىنايە لاو. مەنىش ئىشكەم گرت بۆ ئەو دەزە كە بگرم. لەپ دىتم وا يەككى دى. سى و دووم لىنە كەرد، يەك تۆزىم لە تەوقى سەرى داو كوشتم. ئىنجا قۆرتىكەم لە بن دارمىيۆك لىداو لاشە كەيم لەناو قۆرتە كە نا. سالى پاشى، ئەو دار مېو ئەوئەندە رسكاو ئەوئەندە بەرى دا، بەرەكەى لە گەلاكانى زياتر بوو، تەنيا ئەوئەندە ھەبوو تامى تىكە نەختى گۆرابوو. ھەربۆيەش مەن تىكەم بۆ ئىو نەئەردو كەردمە دۆشاو.

بەش بە حالى دانانى نەكەش. ئەم نەنە پاشا خۆى لەسەر سەفەرى دانابوو كە بە نەزاد نەنەوازادە بوو.

پاشا چووە ئەو ژورەى پالەوانە كانى تىداوو. سەلامى كەردو گوتى:

– ئەو دەى باستان كەرد ھەمووى راستو دروست بوو. مەن ئىوئەم زۆر كەوتۆتە بەر دلو سوپاستان دەكەم. ئىستاش مېوانە نازىرەكان، داوايەكەم لە ئىو ھەيە.

سلىمان گوتى:

– فەرموون. ئەگەر لە تواناي ئىمەماناندا بى جىبە جىبى دەكەين.

پاشا گوتى:

– مەن سى كچەم ھەيە، بەلام ھىچ كورم نىيە. شتى چاك بوو ئەگەر ئىو لىرە بگىرسابانەو زەماوئەندان لەگەل كچەكەم بگردايە و چل رۆژ لە گەل سەراپاي خەلكى شار بە شادى رامانبواردايە.

سەلىم گوتى:

– پیشنیاریکی ماقووله. بهلام ئیمه چون دهتوانین زه ماوهند له گهڵ کچهکانی ئیوه بکهین، خو ئیمه شازاده نینو باوکیشمان سامانیکی وای نییه؟ کچهکانی ئیوه به ناز گهوره بوونه، کهچی ئیمه به کارو رهنجکیشان پیگهیشتووین.

پاشا پیتی داگرت و گوتی:

– راسته من فرمانداری ولاتم. بهلام باوکی ئیوه، که ئیوهی به رهنجی شانی خوئی پیگهیا ندوووه و ئهو جوړه پالئوانانی پیشککش میللعت کردوووه، ئیتر چی له من که متره؟ له راستیدا، ئهو له من دووله مه ندرته! ئیستاش من، که باوکی ئهو کچانه، ئهو کچانهی پاشای زه بریه دهستی دنیا ناشقیان بوونه و له بهرده میان ده گرین، وا به رامبهر ئیوه وهستاومو به تکاو پارانهوه پیشنیار ده کهم کچه کاتم بکهن به هاوسه ری خو تان.

براکان رازی بوون. پاشا کۆزی ناههنگ و شادیی ساز دا. ناههنگی زه ماوهند چل پۆژی تهواو بهردهوام بوو و پالئوانه گه نجه کان له ناو کۆشکی پاشادا دهستیان به ژیا نیکی تازه کرد. پاشا سالمی زاوای بچووکی له هه موویان خو شتر ده ویست.

پۆژی، پاشا له بهر سیبهری دره ختیک پشتی به سه رین دابوو و خوی لیکهوتبوو. له پر، ماریک له ناو باخچه هاته دهره وه که ویستی به پاشاوه بدا، سالم له جیی خوئی دهره پری و شیری له کالان دهرکیشاو ماره کهی کرده دووله تو فرپی دایه ئهو لا.

سالم هیشتا شمشیری نه خستبووه کالان، پاشا به خه بهر هات و وای به میشتکدا هات که بی شک سالم به کچه کهی من رازی نییه. ئهو ی من بۆم کردوووه شتیکی که مه وه ئیستاش پیری کوشتنی منی که وتۆته سه ر بۆ ئهو ی جیی من بگریته وه و خوئی بیی به پاشا.

پاشا مه سه له کهی بۆ وه زیر باس کرد. وزیر له میژبوو دوزمندیی له گهڵ ئهم سی

پالئوانه نابوووه و له دهرفتیک ده گهرا، به پاشای گوت:

– ئیوه یی ئه‌وه‌ی پرس به من بکه‌ن، کچه نازیزه‌کانی خۆتان به‌م رێبواره نه‌ناسیاوانه داو ئیستاش زاوای خۆشه‌ویستتان بیر له کوشتنان ده‌کاتهوه. ده‌بی وریا بن. شه‌وانه ده‌یانه‌وی به هه‌ر فیلی یی ئیوه له‌ناویه‌رن.

پاشا به قسه‌ی وه‌زیر باوه‌ری کردو فه‌رمانی دا سالمیان فری دایه زیندان. هه‌وسه‌ری سالم زۆر په‌ستو غه‌مگین بوو، چه‌ند رۆژ له‌سه‌ر یه‌ک هه‌ر گریا، شه‌وه‌نده گریا گۆنا سووره‌کانی زه‌رد هه‌لگه‌ران. ئاخیری کهوته سه‌ر ده‌ست و پیی باوکی و لێی پاراپیه‌وه سالم له زیندان نازاد بکا.

به ده‌ستووری پاشا سالمیان له زیندان هی‌نایه حزورر پاشا.

پاشا گوتی:

– هه‌ی بنیاده‌می فیلبازی به‌دنه‌ک! ئه‌وه بۆچی ویستت بمکوژی؟

سالم گوتی:

– جه‌ناب، هه‌قابه‌تی تووتییبه‌کته بیستوه؟

پاشا گوتی:

– کام تووتی؟

سالم گوتی:

– له زه‌مانی کۆن، پاشایه‌ک هه‌بوو، تووتییبه‌کی نازیزی هه‌بوو، پاشا ئه‌و تووتییبه‌ی شه‌وه‌نده خۆش ده‌ویست، نه‌یده‌توانی یه‌ک سه‌عات چیه‌ی لێی جیا‌یتته‌وه. تووتییبه‌که به‌قسه‌ی خۆشو هه‌لسوکه‌وتی، هه‌میشه پاشای مه‌ستو که‌یف‌خۆش ده‌کرد. رۆژی، تووتییبه‌که به پاشای گوت:

– تاسه‌ی هی‌ندستانی ولاته‌که‌م و دایک و باوک و خوشک و براکام ده‌که‌م. له‌می‌ژه له‌ناو

ئهم قه‌فسه‌ به‌نده‌م ئیستاش ده‌مه‌وی بۆ ماوه‌ی بیست رۆژ نازادم بکه‌ی: شه‌ش رۆژ چوونو

شه‌ش رۆژ هاتنه‌وه‌و هه‌شت رۆژیش لای دایکو باوک و براکام ده‌بم.

پاشا گوتی:

— ږووخسەتت نادهەم، چونکه ئە گەر ږۆی و نه گەر ږیتتوه، دلەم دهتوقی.

تووتی گوتی:

— ئەی پاشا، من به لاین ددهەم و به لاینی خۆم دینمه جی.

پاشا گوتی:

— زۆرباشه، ږووخسەتت ددهەم، به لام ته نیا بۆ ماوهی دوو ههفته و زیاتر نا.

تووتی گوتی:

— هەر باشه! خوا حافیز! به ئومیدی دیدار!

تووتی ږی و چوو سه سەر دیوارو مالآوایی له هه موو لایهك کردو به ره و باشوور له

شه فقهی بالی دا.

پاشا ږاوه ستابوو ته ماشای ږین و ږۆیشتنی تووتییبه کهی ده کردو له دلای خۆیدا بیری

ده کردهوه: له وانیه تووتی په یمانشکیینی بکاو نه گەر ږیتتوه.

تووتی به شهش ږۆژ گه یشتتوه ولاتی خۆی و به دواي دایك و باوکیدا گه ږاو دۆزینییه وه.

داماوهی له که یفخۆشییان له پیستی خۆی نه ده حواهییهوه، خۆی ږی له سه سر ږی ږاده گه ږا. له م

چله وه بۆ ئه چل، لهو بلندا ییه وه بۆ ئهو بلندا یی هه لده بهزی و خۆی له ناو سه وزه ی لیږه وار

ده گه وزاند. ده چوو میوانداریی خزمه که سوکارو ناسیاوه کانی. ئه وه نده به خۆشی

ږایده بوارد، هه ر نه یزانی چۆن دوو ږۆژ ته واو بوو. کاتی شه وه هات بگه ږیتتوه ژیا نی ناو

قه فهس. دوور که وتنه وه له دایك و باوك و برا و خوشكو هه موو ناسیاوه کان کاریکی سه ختو

ناخۆش بوو بۆ تووتی. خۆشیی لیبوو به خه م و خه فهت، په ږو بالی شوږ بووه وه، چونکه

له وه نه ده چوو بتوانی جاریکی تر بگه ږیتتوه بۆ نیشتمانی خۆی.

که سوکاری تووتی کۆیونه وه و پیا نیان گوت:

— پیویست ناکا بچیتنه وه لای پاشا، لیږه لای خۆمان بچیتنه وه.

به لّام تووتی پیی گوتن:

— نه خیر، شتی وا نابج من به لّینم داوه، چّون دهی به لّینی خوم بشکینم؟

یه کجی له ناماده بووان گوتی:

— بّوچی به لاش و هلاش خوت بهند ده کهی؟ مه گمر ته نیا توو هی وه کوو توو دهی پابه ندی به لّینی خویان بن؟ مه گمر پاشا کانو لهوانهش خاونه کهی توو لمسر قسهی خویان ده مینن؟ سهره پای نه مهش، نه گمر خاونه کهی توو پیاویکی به ویزدان و دادپه روهر بوايه، ماوهی چوارده سال تووی له قهفمس بهند نه ده کردو رووخسه تیکی نه وهنده که می پینه ده دای؟ مه گمر توو بّو دیلی و زیندانی هاتوویته دنیا؟ نازادیی خوت بّو خاتری دلخوشی پاشا له دهست مه ده. پاشا رکو کینهی له میهر و خوشه ویستی زیاتره. ژیان تیک پاشا و بهور له عهقل دورو پر مه ترسییه.

به لّام چه سوود، تووتی گوتی بهم قسه و ناموژگاریبانه نه داو خوی بّو فرین ناماده کرد.

له کاتی مالوا بیدا، دایکی گوتی:

— نیستا مادام وایه من رینماییه کت ده کم. لهم ناوچه یه، میوهی ژیان هه یه. هه رکهس نه گمر یه ک دانه لهم میوه یه بخوا، دهم و دهست گه نج ده بیته وه. توو هه ندی لهم میوه به نرخه به دیاری بّو پاشا به، بهرام بهر به مهش داوی لیکه، نازادت بکا، به لکو پازی بی.

هه موو رایان له گه ل بّو چونه که دا بوو، یه کسر سی دانه میوهی ژیان پیدایه کرد. تووتی میوه کانی به دهنو که وه گرتو مالوا یی کردو فری و که سوکاره کهی به سرنجی نومیدواری تووتیبیان بهرئ کرد.

تووتی دوی شهش شهو و شهش رّوژ گه یشته وه کوشکی پاشا و دیاری به کهی خوی له بهردهم پاشا داناو باسی خه سیه تی میوه کانی بّو کرد. پاشا زور که یفخوش بوو، گفتی به

تووتی دا، ئە گەر گەنج بوووه نازادی بکا. ئینجا یه کچی له میوه کانی دایه ژنه که ی بیشاریتهوه و دوو دانه که ی تریشی له ناو ده فریک دانا.

پژژی پاشی، پاشا باسی خهسیه تی دانه میوه کانی بو وه زیر کرد. وه زیر له حه سوو دییان هه موو گیانی له رزی. بریاری دا ئیشی تووتی ببینی، ئەوه بوو به پاشای گوت:

— پاشا، بهرژه وهندی له وه دایه، ئیوه ئیستا ئەم میوه یه نه خۆن. با تاقیی بکه یینه وه. ئە گەر ئە نجامیککی باشی هه بوو، ئەوسا بفرموون بیخۆن. پاشا رازی بوو و وه زیر دوو دانه میوه که ی وەرگرت و ژه هری کوشنده ی تی کردنو هینایه وه لای پاشاو گوتی:

— ئیستا روو خسه ت بدن میوه کان تاقی بکه یینه وه.

دوو تاوسیان هیناو دوو دانه میوه که یان له پیش دانان. هه هینده تاوسه کان دانه

میوه کانیان خوارد، دهسته به جی مردن.

ئەوسا، وه زیر رووی کرده پاشاو گوتی:

— ئە گەر ئیوه ئەم میوانه تان بخواردایه، چ ده بوو؟

پاشا گوتی:

— دیاره چ ده بوو. منیش ده مردم. ئیتر به وپه ری توورپه یی چوه لای تووتی و ئەو به ده به خته ی لغانو قه فه س ده رهیناو سه ری لی کرده وه. تووتیی به ده به خت، ناوها پاداشی خزمه تی خۆی له پاشا وەرگرته وه. زۆری پینچه چوو، پاشا له پیره میزدیک له پک راچوو و ده ستووری دا ئەو دانه میوه ی ماوه ده خواردی بدن. پیره میزد، که میوه که ی خوارد، یه کسه ر مووی ره شی له سه رو ریشی و له شی هات و ددانی تازه ی هاته وه و چاوی وه کوو چاوی گه نجان روون و بریقه دار بووه وو و بوو به گه نجیکی بیست ساله. پاشا تازه زانی قسه ی تووتی راست بوو، به لام تازه کار له کار ترازابوو.

سالم، که له قسه کانی گه یشته ئیره، گوتی:

— ئىيستا دەمەيى باس بىكەم كاتى ئىيە لە خەودا بوون چ پرووى دا. سالم ئەمەي گوتو
ئەو مارەي كوشتبووى ھەردوو لەتى لەناو باخچە دەرھىناو ھەموو بەسەرھاتەكەي
گىپراپەوہ.

پاشا داواي بوردننى لە سالم كرد. سالم گوتى:

— پاشا، پروخسەت بەدن منو براكانم بگەپىنەوہ ولاتى خۆمان. ژيانى خۆشو ئارام
لەگەل سولتانو فەرمانزەوايان نايى. رەفتارى پاشايان لەگەل دەستو پىوہندو تۆكەرو

غولامەكانيان لەسەر يەك بار
نييە، بە ھەواو ھەوہسەو
ھەميشە جيى مەترسييە.
پاشايان ناتوانن بەسەر رىقو
قىنى خۆياندا زال بنو لە
كاتى توورەپيدا فەرمانى
سەختى وا دەرەكەن كە
پاشان لىي پەشىمان دبنەوہ.
خۆت لە خزمەتى سولتان
دووور بخەرەوہ، چونكە سولتان

وہكوو منداال زوو توورە دەبىو زووش توورەيى دەنيشيتەوہ، بەلام وەكوو شىر چەپۆك
دەوہشىنى.

ياوہرى پاشا وەكوو پياويكە سواری شىر بوويى. خەلك لەو دەترسى بەلام ئەو لە
ھەموويان زياتر لەو شىرە دەترسى كە سواری بووہ.

پاشاكانى جىھان ستەمكارو بى وھانزو ھەركەسى زياتر لىيان نزيك بگەويتەوہ، زياتر
دەكەويتە مەترسى.

پاشایهك ئەشقی غولامیك بوو، ئەشقییكى وا، نەیدەتوانى دەمى بە بى ئەو هەل بكا. هەمیشە لە بەرچاوى بوو. پاشا، هەموو جارێ كە مەشقى تیراویژی دەکرد، سیویکی لەسەر سەرى غولامەكە دادەناو نیشانەى دەگرتو دەپیتكا. غولامەكە لە ترسان رۆژ بە رۆژ رەنگى زەردتر دەبوو. لییان پرسى: تۆ ئەو هەموو رێژەت لای پاشا هەیه، بۆچى وا رەنگ زەردو لاوازی؟

گوتى:

— پاشا سیویك لەسەر سەرى من دادەنىو دەیکا بە نیشانە. ئەگەر رۆژێ تیرەكەى بە سەرى من بکەوێو بکوژم، دەلێ: دامنا غولامیكم نەبوو. ئەگەر سیوێكەش پیتكى هەموو دەلین: ئەمە بەخت و سەعادەتى پاشایە.

بە کورتى: دواى ئەم قسانە، پاشا هەرچەندە پیتی داگرتو پاراپیووە کە سەلمان و سەلیم و سالم لەوی بێننەو، بپهروودە بوو. گوتیان:

— ئیمە ناتوانین بینه پیاوی دەربارو لە کۆشكى شاهانەدا بژین. ئیمە کرێکارین و بە رەنج و کارکردن ژیاينىكى ناسوودەتر بوو خۆمان دەستەبەر دەکەین.

پاشا گوتى:

— کەواتە، لانی کەم لینگەرپین کچەکانم لێرە بێننەو.

کچەکان بە یەك دەنگ گوتیان:

— ئیمە ناتوانین لە میژدەکانى خۆمان دوورکەوینەو. پاشا سەرى سوپماو ناچار بوو بە پێچەوانەى ئارەزووى خۆى روو خسەتیاو بەدا برون.

ئەم سێ پالەوانە بە خۆ و بە هاوسەرەکانیان گەرانەووە مالى باوکیان و بە رەنج و کۆشش ژیاينىكى خۆشیاو گوزدراند.

3- شیراوژنی عهیبیار

هه‌بوو نه‌بوو، پيش سه‌دان ساڵ حاكم خاننيك له شاري بوخارا هه‌بوو، زۆر غه‌ددارو خوینخۆر بوو، خه‌لك له ده‌ست زۆلم و زۆري به‌ته‌نگ هاتبوونو به‌رو كۆيو بيابان سه‌ريان هه‌لگرتبوو.

ئه‌و حاكمه هه‌موو رۆژي باجو هه‌سته‌ي گراني ده‌خسته سه‌ر ته‌ستوي خه‌لكه‌كه‌و له نۆكه‌رو ده‌ست و پيوهندو سامانو ده‌غل و دانو گه‌م و خورماو، هه‌رچي خه‌لكه‌كه‌ به‌ درده‌سه‌ري ده‌يانچاندو ده‌ناويان ده‌هينا، له وه‌ختي خۆي له كاتي هه‌لگرتني به‌روبووم، فه‌رمانبه‌ري حاكم خان، به‌ زۆرداري و مله‌وپري هه‌موويان له وشتران بار ده‌كردو ده‌يانبرده‌ عه‌نباره‌كاني پاشاو خه‌لكه‌كه‌ تا ساڵي پاشي له به‌ره‌مه‌ميكی نه‌مرو نه‌ژی زياتر هه‌يچيان نه‌بوو و ساڵ به‌ ساڵ بارودۆخه‌كه‌ خراپتر ده‌بوو.

به‌ كورتي: كه‌س نه‌بوو دلي له حاكم خان پر خوین نه‌بي و له ده‌ست حاكم خانو زۆرداري و بيداديه‌كاني كه‌س ناوي خۆشبي له گه‌روو نه‌ده‌چوه‌ خواري. به‌ ده‌ستوري حاكم خان، هه‌موو ده‌بوايه ته‌رمي مردوو‌ه‌كانيان به‌ن له‌سه‌ر كيوتيك بينيژن كه‌ چه‌ندين كيلومه‌تر له گوندان دوور بوو.

رۆژي، پاشا فه‌رمانی دا هه‌ر كه‌سيكي ته‌مه‌نی له چل ساڵي زياتر بي، له شارو دي بيانگرن و شاربه‌دريان بكهن و ليته‌گه‌رپين بينه‌وه‌ شار، با بن به‌ خۆراكي گورگو و شيران. رۆژيكي تر ده‌ستوري دا هه‌موو ئه‌وانه‌ي ته‌مه‌نيان له سي ساڵ به‌ره‌وژووره، له له‌شكر دووريان بجه‌نه‌وه‌و هه‌موو ئه‌وانه‌ي ته‌مه‌نيان له بيست ساڵ كه‌متره، ده‌بي له‌سه‌ر زوي و له ناشو تۆردوگا دوو ساڵي ره‌به‌ق به‌ بيگاري و بي كړي كاري سه‌خته‌تو تاقه‌تبه‌ر بو حاكم خان بكهن.

به‌ كورتي: پاشا هه‌ر رۆژه و فه‌رمانيكی تازه‌ي درده‌كردو پيشته‌ي خه‌لكي كه‌ول ده‌كرد. كه‌س هه‌قي به‌ره‌رچدانه‌وه‌و قسه‌كردنی نه‌بوو. هه‌ر به‌س بيانزانيايه‌يه‌ كي چاوو

گوپی ده جوولئی و خه لک هوشیار ده کاتهوه ده موده ست له ناویان ده برد. سیخوره کانی پاشا له هه موو شوینی خه ریکی گه ران و پشکنین بوون و وه کو و سایه به دواي خه لکه که وه بوون بو ئه وهی بزنان کئی چ ده کا. هه هینده شتیکیان بدییایه، یه کسه ر حاکم خانیان ناگادار ده کرده وه میرغه زه ب و جه لادانی حاکم خان هه همیشه خه ریکی دروونه وهی سه ری شه مرۆقه هوشیارانه بوون و یه کسه ر یان به تیغی جه لاد سه ریان ده په راندن و یان به په تی سیداره وه هه لئانده واسین.

پۆژی له پۆژان، په ره میزدیکی بی نهوا، که له دارای دونیادا جگه له په ره ژنه که ی و کوره بچووه که که ی هیچی تری نه بوو، ژنه داماره که ی له بهر برسیتی و خه مو خه فعت کۆچی دوابی کردو بو خۆی له شه شکه نه جو بیگاری حاکم خان حه سایه وه.

په ره میزد و کوره که ی یه ک حه فته بوو، برسی و بی نازووقه بوون، نیتر په ره میزد رووی له حاکم خان ناو گوتی:

— خانم سه لاماندار بی، ژنه که م مردووه وه له کوره که م زیاتر که سم نییه و وا نیمهش له برسان ده مرین. به لکو و به زه بییت پیماندا بیته وه وه هه نئێ نانو خواردغان بدییتی، نیمهش به رامبه ر به مه ئیشتان بو ده که یین و تۆله تان بو ده که یینه وه. یاخوا، خوا سایه تان له سه ر سه رمان که م نه کاته وه.

حاکم خان چاره چنۆک و مفته خۆره کانی زه ق کرده وه وه وه کوو جانه ودری بوئی نیچیریکی به تامی که وتیته به ر لووت، یه کسه ر شه و ده رفه ته ی قۆزتمه بو شه وه ی که له شاخ له و بهنده به سه زمانانه ی خوا بدا و وه کوو زیروو چۆن خوین ده مژی، ئاوها شیله ی گیانیان بوئی. نه ختی به سوو کایه تی ته ماشای کردو گوتی:

— من خواردنی زیاده م نییه فری ده مه به ر سه گان. تۆ ده بی له پیشا حیسابو کیتابت یه ک لا بکه یته وه، شه وسا من لوتفیکت له گه ل ده که م و ئیشیکت بو دیار ده که م.

لەبەر ئەوئى كۆرەكەت بچووكە بەكەلكى ئىش نايە و خۆىشت پىرو خەرفاوى، كەواتە
 ھەردووكتان لاپرەسەنگ و ناخۆرى جىگرن.

پىرەمىزد بە ھەپەساوى سەبرى كرد، خەنجەرت لىدابا خۆىنى لىنەدەھات، گوتى:

— بۆچى ئاغا، من قەرزارى ئىوھم؟ ئىوھ ھىشتا ھىچتان بە من نەداوھ.

حاكم خان بە چاوى لەقەپىلك دەرىۆقپوھو، قامچىبەكەى پاكىشاو كەوتە گىانى
 پىرەمىزدو گوتى:

— وسكت بە، پىرە سەگ! ديارە دەتەوى قەرزەكەم بخۆى. دەبى چىشتىكت بۆ لىبىنىم يەك

بست رۆنى بەسەرەوھ بۆ.

پىرەمىزد لەبەر لىدانى رۆختەزىنى قامچى، تاقتى چوو و كەوتە زارى و واوئىلا. كۆرە
 داماوھكەشى سەرەدرى لەم رووداوھ دەر نەدەكرد، خۆى بە باوھشى پىرە باوكى داداو لە
 پىرەمى گىانى دا. ھەردووكىيان ئەوئەندە گىيان تا لە ھۆش خۆيان چوون. ئاويان لە دەم و
 چاويان رشانو ھىنئاياننەوھ ھۆش خۆيان، پىرەمىزد گوتى:

— خوا شايەدە، ھىچ تاگام لەوھ نىبە قەرزارى ئىوھ بم. لانى كەم پىم بلین من قەرزارى

چى ئىوھم، تا بە دلۆ گىيان قەرزەكەتان بەدەمەوھ.

كۆرەكە خۆى بە پىرەمىزدەكەوھ قىساندبوو، حكم خان لە باوھشى باوكى دەرى ھىناو

فېئى داىە ئەولا، ئىنجا توند بەرۆكى پىرەمىزدى گرت و رايھەژاندى بەسەرىدا نەراندى:

— ھەى بۆرە پىاوى لەوچرى بۆ غىرەت، لەبىرت چوو، كە ژنەكەت مرد كۆ پارەى

مردووشۆرو رەوزە خۆىن و عارەبانەو ھىنان و بردنى دا؟ يانى تۆ نازانى كۆ مەسەرەفى

خواردنى سەد مىوانى داوھ. ھەرچابوو خۆت و كۆرەكەشت ئەو خواردنەتان بەسندان كرد.

ئىستاش خۆت لەولا دىئىتەوھو دەلئى گواىە ئەم شتانت بەبىر نەماوھ. ھەى ئەك بە

حەرام! خوا كەرى ناسى بۆبە شاخى نەداى!

پیره میزد نهیدزانی چون پشتی له ژیر باری ئەم هه موو بوختان و تۆمهتو درۆو فیله، قیت کاتهوه. چما بمه زمانه دی توانی قسه له قسه ی ئاغا بکاو بهرگری له خۆی بکا. له لاشهوه پیری و برسیتی وه کوو لوو له گهرووی گیر ببوون و خه فه یان کردبوو. هیچ چاره ی نه بوو. دووباره کهوته پارانهوه:

— حاکم خان، به زه بییت به منی به دبه خت و بچ نه وادا بیتهوه، من هیچم نییه ئیوه چاوی تیبه برن، مه گهر ئیوه بو خاتری ژنی من پاره تان مه سه رف کردووه؟ ته گهر سکنان به منیش ناسووتی، ههر هیچ نه بی سکنان به مندا له بی نهوایه بسووتی.

هیشتا قسه که ی ته واه نه کردبوو، میرزای خان هاته مه یدان ی نه بهرد. خان ههر هینده چاوی پیکهوت، بو شهوی زیاتر پیره میزد بتوقین ی، دهنگی بهرز کرده وه و میرزای به شایه د گرت و گوتی:

— ته مهش شایه د! ئیستا ده مهو ی له حزووری ته ویشدا خۆتی لی گیل بکهیت و دهست به درۆیان بکه ی.

میرزای حاکم خان به چاپلووسی و زمان لووسی گوتی:

— ئاغا، مه گهر باوکی (شیراوژن) یش وای لیتهات زاتی شتی وا بکا؟

حاکم خان گوتی:

— ئەه ههر ره مفرانی پار نه بوو، خیرانمان بو ژنی ئەم بوژه پیاهو لهو جره کرد؟

میرزا سه ره داوه که ی کهوته دهست و یه کسه ر گوتی:

— حاکم خان سه لامه تدار بی، جا کهس نکوولی له وه کردووه؟

حاکم خان سه رنجیکی له پیره میزد داو گوتی:

— گویت لیبوو، هه‌ی به‌دغه‌ك! ناوها ناو له‌ كانی ده‌خۆنه‌وه‌و به‌ردی تی داوین⁽¹⁾. له‌ناو كه‌شتی دانیشتووی و كونی ده‌كه‌ی، ئه‌وه‌ هه‌یچ چاری كه‌شتیوانیش دردینی؟ ئه‌و رۆژی كه‌ پهبیست بووی هه‌موو شتیكم بۆ كودی، ئیستاش كه‌ كاتی حیساب و كیتاب هاتوه‌، به‌ ته‌واوی نكوولی له‌ هه‌موو شتی ده‌كه‌ی؟

میرزا پروی كرده‌ باوكی (شیراوژن) و گوتی:

— ناخ، خوا له‌ باوكت خۆش بی، قیامت هه‌یه‌!! تۆ ئیتر ردینت سپی بووه‌و رۆژی په‌سلان چ جوابیك ده‌ده‌یته‌وه‌؟ ده‌بی حیساب و كیتابت بده‌یته‌وه‌، مه‌ گهر تۆ كه‌شكی؟ پیره‌می‌رد، ئیتر هه‌وسه‌له‌ی ئه‌م هه‌موو فرتو فیل و ته‌فره‌ی نه‌بوو، زار زار ده‌گریاو له‌بهر خۆیه‌وه‌ ده‌یگوت:

— بووم به‌ قه‌مبووری سه‌ر قه‌مبوور! نانی و رگمان نه‌بوو، ئیستا كه‌شكی كه‌شكی بووینه‌ قه‌رزاریش.

كوپه‌كه‌ی گرتە باوه‌ش و گوتی:

— كورم، ئه‌وه‌ ئه‌من تیپه‌ریم، به‌دبه‌ختی له‌ تۆ، كه‌ بووی به‌ دیلی به‌رده‌ستی ئه‌م گورگ سیفه‌تانه‌.

میرزا، بۆ ئه‌وه‌ی پیره‌می‌رد باش گرفتار بكا، سیمایه‌کی دلسۆزی به‌خۆیه‌وه‌ گرت و گوتی:

— ناخ ئه‌وه‌ی پیاوی ناگری. ئاغا ئیستا پاره‌كه‌ی ناویته‌وه‌. برا تۆ ته‌نیا شتی بنوسه‌و له‌ بنه‌وه‌ په‌نجه‌مۆری پبه‌ بنی كه‌ ئه‌وه‌نده‌ پاره‌یه‌ قه‌رزاری خانی، پاشان هه‌ركاتی پاره‌ت بوو، وهره‌ قه‌رزه‌كمت بده‌وه‌. سوپاس بۆ خوا كوره‌كه‌شت ورده‌ ورده‌ گه‌وره‌ ده‌بی، ئیشیكی بۆ ده‌دۆزیته‌وه‌و ده‌ستگیرۆیه‌كت ده‌كا.

(1) له‌ ده‌قه‌كه‌دا دلی: ناوها، خوئی ده‌خۆن و خویلان ده‌شكینن.

پیره میژد، له بهر نهوهی هیچ چاره‌ی نه‌بوو، قبولی کردو له بهرخۆیهوه گوتی: له ئیستاوه تا ئه‌وسا خوا که‌ریه!

میرزا یه کسهر دهستی دایه قه‌له‌میك و دهستی به نووسین کردو له حاکم خانی پرسی:

— قهرزی پیره میژد چه‌نده؟

حاکم خان، نه‌یهیناوه نه‌ییرد، یه کسهر گوتی:

— پانزه لیره.

پیره میژدی بی نه‌وا، ناگری له میشکی بهر بوو.. ناخر به درێژایی ته‌مه‌نی خۆی، ته‌نانه‌ت به خه‌ونیش یه‌ك لیره‌ی نه‌دیوو، ئیستا به پیری ئەم پاره‌یه‌ی له کوی پێ په‌یدا ده‌بی. میرزا نووسینه‌که‌ی ته‌واو کردو دایه ده‌ست پیره‌میژد. پیره‌میژد له ژێره‌وه په‌نجه‌مۆری پیوه‌ نا. میرزا (شیراوژن)شی ناچار کرد له ژێر نووسینه‌که‌ په‌نجه‌مۆر بکا. به‌م جو‌ره، باوک و کورپ به ده‌ست به‌تالی له مائی حاکم خان گه‌رانه‌وه، پازده لیره‌ش قهرزیان که‌وتبووه‌ سه‌ر.

پیره‌میژد، له ریگادا هاوسی پینه‌دۆزه‌که‌ی خۆی بینی و رووداوه‌که‌ی بو باس کردو داوی لیکرد ریگایه‌کی پیشان بدا. هاوسیکه‌ی پیاویکی دونیا دیته بوو، چووه‌ بز و بو‌تکه‌ی مه‌سه‌له‌که‌و گوتی:

— ئە‌ی پیره‌میژدی داماوو به‌دبه‌خت! تو چه‌ند به‌ ئاسانی که‌وتیته‌ داوی ئە‌م ناجسناوه‌..! حاکم خان خه‌زووری وه‌زیره، هه‌ر ئە‌م‌پۆر سبه‌یه له په‌گه‌و ریشه‌وه هه‌لته‌ته‌کینن.

پیره‌میژد، شیراوژنی هه‌لگرت و هاته‌وه مائی. ئە‌و شه‌وه به‌ سکی برسی نووستن. شیراوژن تاقه‌تی نه‌مابوو، پیره‌میژدیش تا ده‌هات زیاتر دلێ ده‌بوو به‌ که‌باب. نیوه‌شه‌و بوو، چه‌ند زرته‌ زه‌لامیک به‌ ناو مائی پیره‌میژد وه‌ربوونو گه‌یشتنه‌ سه‌ر سه‌ریان. یه‌کیان پیله‌قه‌یه‌کی له پیره‌میژد داو گوتی:

– ههسته، ههی به دنهك!

پیره میړد چاوه پروانی نه میوانه نه خونديانیهی نه دهه کرد، گوتی:

– من هیچم نییه، چیتان له گیانی من دهوی؟

یه کینکیان گوتی:

– خیرا نه ماله چول کهو هه نئستا گوت گوم کهو لیږه نه مینی.

ئینجا نهو کاغهزهی دههینا که په نجه موری پیره میړدو شیراوژنی له بنهوه درابوو و،

گوتی:

– به پپی نه نو سراهیه تو خانووه که تت به پازده لیږه فروشتوته پاشاو پاره کهشت

کاش ودرگرتووه. حاکم خان به جوامیری و پیاوه تیبی خوی، تا نئستا داوای هیچی له تو

نه کردووه، به لام تو کارایه کی نه وهنده پیسو ناموردی، خوت له هه مو شتی کیل

کردووه. وهزیر نیمه ی ناردووه، دهست به سهر ماله که تدا ده گرین و پاشان دهیگوازینهوه

مالی حاکم خان.

پیره میړد، هه رچه نده سویندی خواردو دادو فوغانی کرد که خانووی خوی به کهس

نه فروشتووه، پیاوه کانی وهزیر گوئیان پی نه داو نه دا.

پیره میړد که دیتی دره قه تیان نایه و لهوانه یه خوی و کوره کهی تووشی به لایه ک بڼو

بکه ونه مه ترسیی مردنه وه، شیراوژنی هه لگرتو به ناچاری له مالهوه چووه دری.

نه یده زانی به م شوه تاریک و نوته که بچیتته کوئی. ناخیری ملی ریگایه کی گرت و پشت به

خوا هه رریشته و رریشته و رریشته تا گه یشته بیسه یه ک. نه وهنده ماندوو بوون، خهویان

لیکه وت. که چاویان کرده وه دیتیان دوو وریچ له سهر سه ریانه وه وه ستاون: یه کینکیان گه وره و

شه ویتر بچووک بوو. دیار بوو باوک و کوپ بوون. به لام له سهر سه ریان وه ستان. هیچ خویان له

پیره میړد و کوره کهی نه گه یاندو نیازیان نه بوو په لاماریان بده نو نازاریان بیبگه یه نن.

به کورتی، ورچه کان دهستی پیره میردو شیراوژیان گرتو به ترسو لهرزوهه ههردووکیان برده ناو ئەمشکەوتیتکی ئەو نزیکانه. خیرا دهبیهکی پر ههنگوینیان له بهر میوانه کانی خویمان داناو گوتیان:

— فەرموون، بخۆن!

ورچه زله که، ههندێ نانو شیری له ناو کودو و ته مبه له کردبوو، چوو هینای و له بهر پیره میردی داناو فەرمووی لێکردن بیهۆن.

پیره میردو کوره کهی ترسیان نیشتهوه و تیریان خواردو سوپاسی خودایان کردو ئینجا پیره میرد باسی دهرده سهیری خۆی کردو ورچه که گوتی:

— بابە گیان، ئیتر پیویست ناکا غەم بخۆی. منیش به کورپی خۆت دابنێ. هه موومان پیکه وه لیڤه ئیش ده که یزو خواردنی رۆژانه مان پهیدا ده که یین.

له رۆژی پاشیبه وه، پیره میرد دهستی به دارکردن کرد. ئیواران داره کانی له ورچه که بار ده کردو ده پیره بازارو دهیفرۆشتو که لویهلی ده کپی و ده گهراپه وه. شیراوژنیش له گهله بیچوهه ورچه که راهاتبوو، یاری و زۆرانی له گهله ده کرد.

رۆژی، شوانان شیراوژیان دی زۆرانه له گهله و رچ ده کا، هه ر واقیان و پرما. ورده ورده ناوبانگی شیراوژن به م ناوه دا بلا بووه وه هه موو نازناوی شیراوژنی پالنه وان و عه بیاریان پیبه خشی. چونکه یارمهتی هه موو که سی ده داو بهرگری له مافه کانیان ده کرد. له پالنه وانیتی و تیراوژی و راولیژو ته قل و هوشیاری هه یج ئاوقه رانی نه بوو.

رۆژی، پیره میرد له گهله شیراوژن له بازار ده گهراپه وه، دیتیان سواریکی کهوا ماهووتی قامچی به دهست، ده سووراپه وه. پیره میرد به کسه ناسیبه وه به شیراوژنی گوت:

— ئەمه حاکم خانى سه گه سه گبابه که ئیمه ی تووشی ئەم رۆژه ره شه کرد.

له هه مان کاتدا، دهنگی ههراو هه له له ناو خه لک بهرز بووه وه. شیراوژن خۆی گه یانده ناو خه لکه کهو دیتی چهند راولکه ریک بیچووی ورچه که یان خستۆته داوو وا به

پاکیش پاکیش ده‌یبه‌ن. شیراوژن بواری نه‌دا، به په‌لاماریکی کتوپر هه‌مووی غافلگیر کردن و په‌تی ملی ورچی بچکوله‌ی پچراندو نازادی کرد. ئینجا په‌لاماری پاوکهره‌کانی دا: ده‌ستی له بهر که‌مه‌ری راده‌کردن و له‌سه‌ر ئه‌سه‌پ بلندی ده‌کردن و دوو سی جار له‌سه‌ر سه‌ری خۆی ده‌یسووراندن و تووری هه‌لده‌دان. پاوکهره‌کان که بینییان ناحه‌زه‌کیان ئه‌وه‌نده به‌تاقه‌ته‌و دره‌قه‌تی نایه‌ن، یه‌کسه‌ر کووزه‌که‌یان کردو هه‌لاتن. حاکم خانیش که ئه‌م رووداوه‌ی به‌چاری خۆی بینی، یه‌کسه‌ر تیبی ته‌قاندو هه‌لات.

خه‌لکه‌که لهم هه‌موو نازایه‌تی و پاله‌وانییی هه‌ی شیراوژن مات و مه‌نده‌هۆش بوون، شافه‌رینیان له شیراوژن کرد. ئه‌م پاله‌وانییی و نازایه‌تی هه‌ی شیراوژن ده‌م به ده‌م پزیشته‌و که‌وته به‌رگویی و ه‌زیر. وه‌زیر یه‌کسه‌ر فه‌رمانی دا، چه‌کداره‌کان کۆ بکه‌نه‌وه‌و په‌لاماری شیراوژن بده‌نو به ده‌ستی به‌سته‌ بیه‌ینه‌ لای. به‌لام شیراوژن به‌جۆری زاره‌ تره‌کی کردو له په‌گ و ریشه‌وه هه‌لکه‌ندن که هه‌موو قوچاندیان و گه‌رانه‌وه‌و به درۆ به وه‌زیریان گوت شیراوژمان نه‌دۆزیه‌وه.

ئیتیر خه‌لک له شارو دیاری خۆیان باریان ده‌کردو به‌رو چیاکان هه‌لده‌کشان تا له سایه‌ی شیراوژنی پاله‌وان به‌ ئارامی و ئاسایشی بژین. ئه‌و کاته، حاکم خان تازه زانیبووی شیراوژنی پاله‌وان کوپری هه‌مان ئه‌و په‌ره‌میه‌ریه‌ که قۆلی بریبوو و خانووی له چنگ ده‌ره‌هینابوو، بۆیه زۆر تووره‌ بوو و سه‌د سواری هه‌ره‌ چاکی خۆی کۆ کردوه‌و چوه‌ جه‌نگی شیراوژنو که گه‌یشه‌ته بیه‌سه، فه‌رمانی دا سواره‌کان پشوو بده‌نو شه‌و شه‌به‌یخوون بکه‌نه‌ سه‌ر شیراوژنو له‌ناوی به‌رن.

ئه‌و رۆژه، په‌ره‌میه‌رد له‌گه‌ل برادره‌کانی چوو بووه‌ شارو شیراوژن له‌گه‌ل ییچوه‌ و رچه‌که له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌یه‌ک درێژ ببوو، شه‌به‌ی خۆشو ختوکه‌ده‌ر، قزو له‌شی مه‌شقدراوی ختوکه‌ ده‌دا. له‌و کاته‌دا، و رچه‌که په‌یدا بوو، شیراوژنی له‌ خه‌و به‌ئاگا هیناو گوتی:

— ئه‌وه چیه‌ دانیه‌شتووی! حاکم خان به‌ خۆو به‌ سه‌د سواره‌وه تابلوقه‌ی داوین.

شیراوژن گوتی:

— باشه، ئیستا چ بکهین باشه؟

ورچ گوتی:

— به همر جۆری بی، ده بی تو خۆت نه جات بدهی، ئەوان تیر به سیبهری تووه ده نین.

شیراوژن گوتی:

— بۆچی بی نه چه قینینو بهرگری له خۆمان نه کهین. ئەمی نابی یه کئی له رووی ئەم

نامهرداندا بوهستی و له جیبی خۆیان رایان بگری و ههقی خۆیان له دهست بنی؟

ورچ گوتی:

— بهلام ئیستا کاتی ئەم ئیشانه نییه. برادەر که منو هه موو له شارو له مملو لهولا

بلا بوونه تهوه. ورچ هه رچه نده پپی داگرت سوودی نه بوو. شیراوژنو بیچووه ورچه که به

تونندو پتهوی وهستا بوونو ده یانه ویست بهرگری له خۆیان بکهن. ناخیری ورچیش دایه پال

ئەوان و ئامادهی بهر ههنگار بوونه وه بوو.

نیوه شهو، سوارانی حاکم خان به نیازی شه به یخوون به گردۆلکه کاندایه لگه پاران و،

خۆیان له پشت بهردان شاردهوه و شیراوژنو و برادهره کانیا تیر باران کرد. که چی شیراوژنو

ورچه کان بهردی گه وره یان هه لده که نندو له سه ر چیاوه گلۆریان ده کرده وه سه ر دوژمنه کانیا.

ئەم بهردانه که بهو خیراییه دههاتن هه رچی ده که وته پینشیا ن وردو خاشیا ن ده کرد. دوژمن

ئامانی لیپرابوو، هه موو بریندارو که لو کلۆم ببوون و رایان ده کرد. حاکم خان که زانی

وه زعه که شپه خۆشی هه لآت بو ئه وهی ده ستگه ر نه کری. شیراوژن له م شه رو هه لآت

هه لآته، ده ستکه وتیکی زۆری پپهرا.

رۆژی پاشی، بهیانی هه موو عالم له مه سه له که ئاگادار بوونه وه حاکم ئاپرووی نه ماو

رووی نه بوو له ماله وه بیته دره وه هه میشه پیلانی داد هئا چۆن شیراوژن له ناو بهری.

پیره‌ژنیکی رموزن هه‌بوو، دراوسینی حاکم خان بوو، زۆر ناشیرینو به‌دغه‌سال بوو، نه تاله‌ موویه‌کی به‌ سه‌روه‌ بوو و نه‌ ددانیکی له‌ زاردا مابوو و چاویکیشی کوێر بوو. هه‌ر ئهو پرۆزه‌ پیره‌ژن هاته‌ لای حاکم و گوتی:

— ئه‌ی حاکمی زه‌بربه‌ده‌ست، نه‌گه‌ر چیم ده‌وی بده‌یت، به‌لینت ده‌ده‌می شیراوژنت به‌ ده‌ستی به‌سته‌ ته‌سلیم بکه‌م.

حاکم گوتی:

— من به‌و هه‌موو سواره‌وه‌ نه‌متوانی هه‌یچ به‌ هه‌یچ بکه‌م، ئیشی وا چۆن به‌ تو ده‌کری؟

پیره‌ژن گوتی:

— ئاخ‌ مه‌سه‌له‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ زۆرو به‌ هه‌یز نه‌توانی کاری ته‌نجام بده‌ی، ده‌بی په‌نا به‌ریته‌ به‌ر فیل و ساخته‌. تو (ده‌) جه‌نگاوه‌رم بده‌ی و ئیتر هه‌قت نه‌بی، به‌لین بی شیراوژنت به‌ ده‌ستی به‌سته‌ ته‌سلیم بکه‌م.

حاکم له‌ به‌رخۆیه‌وه‌ گوتی:

— به‌رد خۆراو چۆله‌ که‌ خۆرا! چ ده‌بی، تیریکه‌و به‌ تاریکییه‌وه‌ ده‌نین، به‌لکو نیشانه‌که‌

بپیکێ.

پیره‌ژن پیلانیکی دانایه‌وه‌ قژی سه‌رو ریشو سمیلی هه‌موو جه‌نگاوه‌ره‌کانی تاشی و خوینی له‌ ده‌موچاوی هه‌لسوین و به‌رگی ژنانه‌ی له‌به‌ر هه‌موویان کرد و به‌ره‌و ئه‌و بېشه‌یه‌ی شیراوژنی لی بوو، که‌وتنه‌ پێ. کاتی گه‌یشته‌ لای شیراوژن، هه‌موو ده‌ستیان به‌ گریه‌و زاری کرد. شیراوژن که‌ چاوی بپیکه‌وتن، هاته‌ لای پیره‌ژن. پیره‌ژن که‌ شیراوژنی دی، که‌وته‌ سه‌ر ده‌ست و پێی، سه‌ری خۆی له‌ ده‌رو دیوار ده‌دا و به‌ چاوی به‌ گریانو خویناوییه‌وه‌ ده‌یگوت:

— ئه‌ی پاله‌وان! خوا سایه‌ت له‌سه‌ر ئیمه‌مانان که‌م نه‌کا. سه‌یرکه‌، ئه‌م حاکم خانه‌

خوانه‌سه‌ چی پیکردوین. ئاخ‌ زولم و زۆرداریش سنووری هه‌یه‌. ئیمه‌ له‌ تو به‌ولاوه‌ هه‌یچ

پشت و پهنایه کمان نییه. تۆلهی ئیمه لهم زالمه خوانه ناسه بکهوه. له هه مان کاتدا،
 شهوانی تریش هه موو کهوتنه سهه دهستو پیی شیراوژنو دهستیان به گریان کرد.
 شیراوژن گوتی:

— دایکو خوشکه کاتم! ئهوه چیتان به سهه هاتوه؟ چ بووه؟ ئهوه بۆچی وا هه موو
 گیاتان خوین و خوړو برینه؟
 پیرهژن به گریه و زاری گوتی:

— دایه، یاخوا، ناخۆشی به چاوی خۆت نه بیینی! ئهوهی به سهه ئیمه هاتوه به سهه
 گورگی بیابان نه یهت. ئهه حاکم خانه که له شهپی تۆدا شکستی خوارد، گه پرایه وه شارو
 هه رچی قینی له دلا بوو به سهه سهه ئیمه ی داماویدا رشت. پیاوه کانی خۆی به دایه
 گیانمان. پیاوه کانیان گرتین و فریبیان دانه زیندانو ئیمه شیان دارکاری کردو شار به دهریان
 کردین. ئیستا ئیمه خاکی کوئ به سهه خۆمان دا بکهین؟ دایه!
 پیرهژن ئه مهی گوت و هۆر هۆر گریا.

شیراوژن فرمیسکی له چاوان قهتیس ما. تا پیی کرا دلئ دانهوه و شوینیکی بۆ ناماده
 کردن و خواردنی بۆ هینان.

لهوه به دواوه، هه موو ئیشیان ده کردو به شداری غهه و شادیی یه کتریان ده کرد، تا
 رۆژئ ورچه که و بیچوهه کهی چوو بوونه جینگایه کی دور، شیراوژنیش له سهه سه کۆی خۆی
 پاکشابوو، ته ماشای ئهستیانی ده کرد، خه بهریان هیئا پیرهژن حالی شهه و له هۆش خۆی
 چوهه و خهریکه ده مرئ.

شیراوژن یه کسهه ههستا هاته سهه رینگانی پیرهژن. پیرهژن وای پیشان دا که ههه به
 پاستی له بهر ئاو زینگاندا یه دوا هه ناسه ی ژیانیه تی، که چاوی به شیراوژن کهوت،
 دهسته کانی کردوه بۆ ئهوهی بۆ دوا جار شیراوژن بگریته باوهش. ههه هیئنده شیراوژن

پیره‌ژنی گرتە باوه‌ش، پیره‌ژن درمانی بیهۆشیی خسته بهر لووتی و شیراوژن له هۆش خۆی چوو و تخیلی زه‌ری بوو.

له‌و کاته‌دا پیاوه‌کانی حاکم خان داوه‌رانو ده‌ستو پێی شیراوژنیان به‌ست و شه‌و به‌ره‌و شار کهوتنه‌ری.

حاکم خان، که شیراوژنی بیهۆش و به‌ ده‌ست و پێی به‌سراوی له‌ به‌رده‌ستی خۆیدا به‌ دیلی ده‌دی، له‌ پێستی خۆی نه‌ده‌هوايه‌وه‌. پیره‌ژنی گرتە باوه‌ش و ئافه‌رینی لێکردو پاداشتیکی زۆری دایه‌و ویستی سبه‌ینه‌ی رۆژی پاشی له‌ مه‌یدانی شار شیراوژن له‌ دار بدا، به‌لام پیره‌ژن ناره‌زایی پێشان داو گوتی:

– ئه‌م ئیشه‌ باش نییه‌، چونکه‌ له‌وانه‌یه‌ شیراوژن له‌ هه‌ر چوکه‌یه‌کا به‌ هۆش خۆی بیه‌وه‌و په‌ته‌که‌ بپسیی و رابکا. ده‌بی هه‌ر ئیستا بیبه‌نه‌ (ته‌په‌ی شه‌یتان) و فری دهنه‌ ناو شه‌شکه‌وتی (بی بن) بۆ ته‌وه‌ی بیی به‌ خۆراکی دیوو شه‌ژدیه‌او جان‌وه‌ری هۆقی. حاکم ته‌گبیری پیره‌ژنی په‌سندکردو گوتی:

– پیره‌ژن، تو شه‌یتانیش ده‌رزی ده‌ده‌ی.

هه‌ر ته‌و شه‌وه‌، شیراوژنیان بردو فریانی دایه‌ ناو شه‌شکه‌وتی (بی بن).

له‌ولاه‌ش، دارکه‌ران هه‌موو رۆژی سبه‌ینی زوو له‌گه‌ڵ ده‌نگی شم‌شالی شیراوژن له‌ خه‌و راده‌بوونو مینگه‌له‌کانیان راده‌دا بۆ له‌وه‌رو ده‌چوونه‌ لێرو داریان ده‌کرد. ئه‌و رۆژه‌، هه‌رچه‌نده‌ چاو‌پێیان کرد گوێیان له‌ ده‌نگی شم‌شالی شیراوژن نه‌بوو، هاتنه‌ شوینه‌که‌ی. باوکی شیراوژن کلاوی کورپه‌که‌ی له‌سه‌ر نیگانی دیو زانی شیراوژن نه‌ماوه‌. هه‌موو شوینیکیان پشکنی و شووشه‌ی درمانی بیهۆشیان دیته‌وه‌و زانیان به‌لایه‌کیان به‌سه‌ر شیراوژن هیناوه‌و هه‌موویشی له‌ بن سه‌ری پیره‌ژنو هاو‌پێکانی بووه‌.

شیراوژنیش کاتی که‌ چاوی کرده‌وه‌، خۆی له‌ناو شه‌شکه‌وتی تاریک دۆزیه‌وه‌و دوا‌ی ته‌قه‌لایه‌کی زۆر ده‌سته‌کانی خۆی کرده‌وه‌و ماوه‌یه‌ک رۆیشت، هه‌ر نه‌تری ده‌داو ره‌تی

دەبردو بەردەبوو، زانی بیهۆش بوو و ئیشی پیرفۆز و هاوڕێکانیەتی، بەم پۆژە رەشەیان گەیاندرۆ. بە کورتی ملی لێناو گوتی بە مەترسی نەدا و پۆیشت بۆ ئەوەی خۆی لەم ئەشکەوتە نەفرەتیە نەجات بەدا. حەفت شەو و حەفت پۆژ بە ناو ئەشکەوتە کەدا پۆیشت، تا پۆژێ پووناکییە کی کری لێ دەرکەوت. بەرو لای پووناکییە کە چوو و بە هەر جۆرێ بوو لە کلۆرپۆژنەو خۆی هەلکێشا و دیتی بێشەییە کی خۆشەو کانیاویکی پێدا دەروا. هێشتا چاوی لەبەر پووناکی ئەزیەتی دەخوارد، دای نەختی چاوی لە پووناکی راھات. دق بەرەبەری بەیانی بوو، نەختی ناوی خواردەو دەست و دەموچاوی خۆی شووشت. لەو کاتەدا دەنگی زریکە و هاواری ژنیکی کەوتە بەرگوتی، ئەویش بە کسەر خۆی لە پەنایەک شار دەو.

لێرەو بۆرایی شار دیار بوو، بەرو لای دەنگە کە چوو، کابرایە کی دی خەریک بوو بە بێل قۆرتیکی لێدەدا، خۆی لە پەنا درەختیک شار دەو و چاوی برییە کابراکە، دیتی کابرا دای لێدانی قۆرتە کە، شتیکی لەناو قۆرتە کە ناو خۆلی بەسەردا کردو چوو دای ئیشی خۆی. تا ئەو حەلە دنیا تەواو پووناکی ببوو، ببوو پۆژ، شیراوژن چوو بۆ ئەوەی بزانی مەسەلە چییە. خۆلەکی هەلگێراییەو دیتی کیسە شەعادیە کی خۆیناوی تیادیە، کچیکی گەنج لەناو کیسە کە خەلتانی خۆینە و لە گیانە لادایە، کچە کە لە جۆری جلو بەرگی خۆیناوی دیار بوو لە چینی خانەدانو ماقوولان بوو.

شیراوژن بە دەنگیکی بەرز گوتی:

– ئەم تەوانبارە چ جۆرە بنیادەمیکە، ئەم رەفتارە نامرۆقانیە لە گەل کچیکی وا گەنج کردووە؟ یا خوا، خودا تۆلەکی ئەم کچەکی لیبکاتەو.

شیراوژن وایدەزانی کچە کە گیانی لە بەردا نەماوە، بەلام کچە کە گوتی لە قسەکانی بوو

و گوتی:

— نهی موسلمان، فریام كهوه، بهزه بیت پیمدا بیتموه، نه گهر خودای به ههق دهناسی دلۆپه ئاوێكم پیبگهیه نه خهریكه له تینوان ده مره!

شیراوژن به په له پرووزی چوو ه سهر كانی و به خه نجهر قامیشیكى زلی برپیه وه و پر ئاوی كردو هات، كچه كهی تیر ئاو كرد. كچه كه، دواى نه وهی تینویستی شكاه، چاوه كانی كرده وه و ته ماشایه كی كردو گوتی:

— كه نجهو! ئیستا مادام هاتیه ته فریام، خوینم راگره، وابزانم برینه كام غه دارن، ژیانم رزگار كه، په شیمان نابیته وه.

شیراوژن ده وه دست پارچه یه كی له جلویه رگی خۆی كرده وه و برینه كانی كچه كهی به سته وه.

ژنه كه گوتی:

— نه و چا كه یه ته ههر كردوه، به ته واوی بیهكه، بمه وه شارو په رستاریم بكه.

شیراوژن گوتی:

— خانمی نازیز! من بابایه كی بیگانه موه له م شاره كه س ناسم. نه گهر به ریکهوت یه كی لیبی پرسیم: نه م كچه برینداره ده به یته كوئ؟ چه وه لایمیكى بده مه وه؟

ژنه كه گوتی:

— بلای كه من خوشكى توم و نه وهی تر بو من لیبگه ری.

شیراوژن خانمه كهی كرده كۆلو چوو شارو له كاروانسرایهك دابهزی. نوینی بو ژنه راخست و پاشان له دواى نوژداریكى نارد بو نه وهی برینه كانی بو تیمار بكا. نوژدار دلنیای كرده وه كه خانم برینه كانی زۆر سهخت نینو ههر زوو چاك ده بیته وه.

ژنه له ماوهی یهك مانگ چاك بو وه. له ماوهی چاكبونه وه دا، كاغهزو مه ره كه بی له

شیراوژن وه رگرتو نامه یه كی نووسی و دایه شیراوژن و گوتی:

— برۆ ئەو شوینەیی بازەرگانی تێدا کۆ دەبنەوه، سۆراغی (په‌فیع) بکه‌و ئەم نامەییە منی بده دەستو چی دایه تۆ وەری بگره‌و بۆم بینه.

شیراوژن یه‌ کسه‌ر چوه‌ بازارو په‌فیی دۆزییه‌وه‌ و نامە‌که‌ی دایه‌ ده‌ست. په‌فیع هه‌ر هینده‌ چاوی به‌ نامە‌که‌ که‌وت، خۆیندییه‌وه‌ و ماچی کردو له‌سه‌ر سه‌ری خۆی دانا، ئینجا دوو کیسه‌ی پر لیره‌ی زێری ده‌ره‌یناو دایه‌ ده‌ست شیراوژن.

شیراوژن پاره‌‌که‌ی وەرگرت و گه‌رایه‌وه‌ لای خانم.

خانم، شیراوژنی نارد خانوویه‌ک به‌ کرێ بگری. که‌ گواستیانه‌وه‌ ناو خانووه‌ نوێ‌که‌یان، خانم نامە‌یه‌کی تری بۆ په‌فیع نووسی و ئەم جاره‌ شیراوژن چوار کیسه‌ زێری له‌ په‌فیع وەرگرت و هینای.

شیراوژن، به‌ ده‌ستووری خانم، چهند ده‌سته‌ به‌رگیکی بۆ خۆی و بۆ خانم کرێ و چهند که‌نیزو خزمه‌تکاری راگرت بۆ ئەوه‌ی خزمه‌تیان بکه‌ن. شیراوژن، لای خه‌لکی، خۆی به‌ برای خانمه‌که‌ ناساندبوو و وه‌کوو برای راسته‌قینه‌ له‌ خزمه‌تی خانمدا بوو.

شیراوژن چهند جار ویستی له‌ خزمه‌ت خانم برۆ، به‌لام خانم پروخسه‌تی نه‌ده‌دا و هه‌میشه‌ ده‌یگوت:

— نه‌ختیکی تر له‌لام بینه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی تۆ له‌ی زه‌حمه‌ت و ماندوو‌بوونه‌که‌ت بکه‌مه‌وه‌. به‌م زووانه‌ تۆ من ده‌ناسی کیم و منیش خزمه‌تت ده‌که‌م.

هه‌ر کاتێ شیراوژن بیویستایه‌ ناو و نیشانی ژنه‌ بزانی و لێی بپرسیبایه‌ بۆچی ئەو کاربایه‌ ویستی بیکوژی، خانم خۆی له‌ گێلی ده‌دا و بیده‌نگ ده‌بوو و ده‌یگوت: پاشان پیده‌که‌وی.

پۆژی، خانم کیسه‌ زێریکی دایه‌ شیراوژن و ناردییه‌ بازار بۆ ئەوه‌ی چهند مه‌تره‌ قوماشیکی گرانبه‌ها له‌ کاربایه‌کی (هاموون) ناو بکری و هه‌یج قسه‌ نه‌کا.

شیراوژن چوه‌ بازار، کاربای مه‌به‌ستی دۆزییه‌وه‌ و ئەوه‌ی ده‌یه‌ویست کرێ و هاته‌وه‌.

دوای دوو رۆژ، خانم دوو کیسه زۆری دایه و گوتی: برۆ لای هاموون و چند مه‌تر قوماشی تر بکړه.

شیراوژن دووباره چوه لای هاموون و به‌نرخ‌ترین قوماشی لیکړی و هیچ قسه‌ی نه‌کرد. به‌م جۆره هاموون، شیراوژنی کهوته به‌ردل، رۆژی بۆ شیو داوه‌تی ماله‌وه‌ی کرد. شیراوژن به‌ پروخسه‌تی خانم داوه‌ته‌که‌ی قبول‌کرد، چوه مائی هاموون و له‌سهر قسه‌ی خانم، دوای شیو‌کردن، شه‌ویش هاموونی داوه‌ت کرد بۆ شه‌وه‌ی بی به‌ میوانی شه‌م و خانم. هاموونیش قبول‌تی کرد.

رۆژی پاشی، خانم چند چیشته‌که‌ری تیگه‌یانده‌ چهن‌دین خواردنی خوش و جۆراوجۆریان لیتناو نیواره‌ داهات و هاموون بۆ میوانداری هاته‌ مائی شیراوژن. شیویان خوارد و خه‌ریکی پشوو‌دان و خۆشی و راباردن بوون، شیراوژن شه‌و، لینه‌که‌را هاموون بگه‌ریتته‌وه‌ مائی خۆی، ژووریکیان بۆ ناماده‌ کردو چواریایان ریک‌خست بۆ شه‌وه‌ی بخه‌وی. خانم به‌ دریتایی ماوه‌ی میوانداری، خه‌وی له‌ خۆی خسته‌بوو و له‌ میوانداریه‌که‌ ناماده‌ نه‌بوو.

شیراوژن چوه ژووری نوستن و ویستی بخه‌وی، دیتی خانم وا هات چراهه‌کی به‌ ده‌ستی‌که‌وه‌یه‌و کی‌ردیکیشی به‌ ده‌سته‌که‌ی تره‌ویه، به‌ شیراوژنی گوت:

— گه‌نجۆ، هه‌سته‌ میوانه‌که‌ت ببینه‌ چۆن خه‌لتانی خوین بووه.

شیراوژن به‌ توقاوی ده‌رپه‌ری و به‌ په‌له‌ جلی کرده‌ به‌رو له‌گه‌ل خانم چوه ژووری نوستن و بازگان و دیتی شه‌م کابرا به‌دبه‌خته‌ بی جوله‌ له‌ ناو جی که‌وتوه‌و قنیاتی له‌به‌ر پراوه‌. هلواری کرد:

— نای، که‌تنکه‌ری بی مروه‌ت، شه‌وه‌ چ کاریکه‌ تو کردووته؟ چۆن شه‌م کاره‌ پر

شه‌رمه‌زاریه‌ت کردوه‌؟ و منت کردوه‌ به‌ نامرازی پیلانی پیسی خۆت؟

خانم وه‌لامی دایه‌وه‌:

— گه نچی بیگانه! تووڤه مه به که بووی به هاودهستم بو ئهوهی تو لهی خۆم له هاموون بکه مهوه. هاموون کابرایه کی ناپاک بو، ئه گهر بزانی پبشتر چ جۆره تاوانیکی کردوه، نارپه حهت نابی. به شیوهیه کی باشتر بلیم: تو ئه گهر بزانی هوئی به دبه ختی و دامابی من، ئهم هاموونه بو، گله بی له من ناکه ی. ئینجا گوته:

— من کچی سولتانی ئهم شارهم. رۆژی ده چوومه گهرماوی شار، له دوکان چاوم به هاموون کهوت، یه کسه ر دلێ لیسهندمو سهرو سیمام په سند کرد. ورده ورده ههستم کرد خۆشم دهوئ. یه کهم جار به سه ر ههستو نهستی خۆمدا زال بوومو هاموونم به شیواوی خۆم نه زانی و ویستم رینگای ته قل و مه تتیق بگرمه بهر. به لام به داخه وه هیچم به هیچ نه کردو خۆشه ویستی هاموون به سه ر باییبوونو شکومه ندیمدا زال بوو. ورده ورده غه مگینو نارپه حهت بوومو رۆژ به رۆژ رهنجو دهرده سه ریم زیاتر ده بوو. تا وای لیته ات نه خۆش که وتم. پیره ژنیکی سه ر سپی له پزیشکان باشتر دهردی منی ده ستنیشان کردو فریام کهوت، ئه گهر نا تیده چووم. لای ئهو پیره ژنه داتم به ئه شقی خۆمدا ناو مه زهنده ی ئه وم به راست زانی. به سه رهاته کهم بو گپرایه وه چۆن گرفتاری ئه شق بوویم. ئه ویش پشتی بوچوونی منی گرت، دلێ به حالی من سووتاو به لینی دا چاره ی دهردم بکا.

شهوئ، بازرگانه گه نجه که ی به بهرگی ژنانه هینایه حه ره مه سه راو خستیه ژووره که ی من. منیش به دیداری خۆش حال بوومو زانیم ئه ویش منی خۆش دهوئ.

چهند رۆژیک له ژووره وه دهرگام له سه ر داخست و گلم دایه وه. پاشان پیره ژنی سه ر سپی له حه ره مه سه را بردیه ده ره وه و له وه به دواوه جاروبار به م جۆره ده بهینایه ژووری من. شهوئ، ههزم کرد هاموون له مالی خۆیدا ببینم، نه مدزانی به و جۆره ی من ئه وم خۆش دهوئ، ئهو ئاوها منی خۆش ناوئ. به تاقی ته نی له کۆشک هاتمه دهره وه و پروم کرده ماله که ی. به ئاسانی ماله که یم دۆزییه وه، چونکه له هاتوچۆی گهرماو، پیکه وتبووم مالی له کوئیه. له دهرگام دا، نوکه ری دهرگای کرده وه لیبی پرسیم:

– تۆكپى؟ وچ ئىشت ھەيە؟

پىم گوت من كچىكى ئەم شارەم و دەمەوى قسە لە گەل ئاغاكت بكم.

نۆكەرەكە وەلامى داپەو:

– ئىستا ژنىكى لايە، وا چاكە سبەى بىتەو.

من كه گويم له وشەى (ژن) بوو، بە دگومانىيە كى وام لا پەيدا بوو، ئاگام له خۆم ئەما، ئەوئەندە توورە بووم، لەباتى ئەوئەى بگەرپمەو، پالم بە نۆكەرەكەو ناو چومە ژوورەو و پروم كرده ئەو ژوورە پروناكەى ميوانەكەى لىبوو، لەوى دىتم بازارگانەكە لەتەك كچىكى گەنجو جوان دانىشتوو، خەرىكى بەزم و خواردنەو و رابواردنە. كه ئەم ديمەنەم دى، بە جۆرىكى وا چاوم تاريك داھات، ئەمدەتوانى بەرپىي خۆم بىنەم. چومە ژوورەو و خۆم فرىداپە سەر كچەكەو دامە بەرمشت و پى لەقان و ئەگەر لە دەستم ھەلنەھاتايە، بىشك لە ھەسوودىيان دەمكوشت. ئىيجا پەلامارى ھاموئەم دا. ھاموون يەكەم جار كەوتەسەر دەست و پىم و تەوازى ھىتاپەو و لە كردهوى خۆى پەشيمان بوو. ھىو بوومەو و سویندو گوپراپەلیم قبول كرد. داواى لىكردم لە تەنىشتى دابنىشم. لەپ پەلامارى دام و چەند چەقۆپە كى لىدام. من بە بىھۆشى بەرپومەو سەر زوى. ئەو واى زانى من مردووم. لەناو كىسەپە كى گەورەى شەادەى پىچامو كىسەكەى بە كۆلى دادا و بردىپە درەوئەى شار، ئەوئەبوو كه تۆ رزگارت كردم.

كاتى كه گۆرى بۆ لىدەدام، ھاتمەو ھۆش خۆم نالاندم، بەلام گوپى بە ئاھو نالەم ئەداو بە زىندووبى چاوان منى لەناو گۆر نا. خراب نىپە شتىكىش لەبارەى رەفیعەو بزانى: – ئەو بزانە، رەفیع بازارگانى ھەرەمسەراپە. بۆم نووسى پىوئىستم بە پارىپە و باسى سەربردەى خۆم بۆ كردد و داوام لىكرد تا تۆلەى خۆم دەكەمەو رازەكە ئاشكرا نەكا. گەنجۆ! ئەمەپە سەربردەى من. من نەموىست پىشتر ئەم شتانەت پى بلیم، نەوئە نىچىرەكەم بۆ نەھىنى. وا بزاتم ئىشو كردهكەم بە شتىكى نادروست نازانى و دەبى ھەق

به من بدهی که تۆلهی خۆم له کابرایهکی ناپاک و شهیتان سیفەت و تاوانباری وه کوو
هاموون کردۆتهوه و دۆم کون کون کردوه.

ئینجا گوتی:

– که رۆژ ههلات، ههردوو کمان دهچینه کۆشکی باوکم. باوکی من سولتانی ئەم
ولاتهیه و منی زۆر خۆش دهوێ و له بهره میا دان به تاوانی خۆمدا دەنێم. به ئومیدم
بمه خشی و لیبی رهچاو ده کهم تۆش نوقمی خۆشبهختی بکا.

شیراوژن به شازادهی گوت:

– خانمه کهم! من که ئیوهم له مردن رزگار کردوه، چاوم له پاداش نییه. خوا دهزانێ
لهم کاره ما په شیمان نیم، به لām دان پێدا ده نێم له وه نارازی و په شیمانم که هه موو
داوایه کارییه کانی تۆم گرتە ئهستۆ. ئیوه میهره بانێ منتان به خراپی به کار هینا و له
تاوانه کهتانا منتان کرد به هاوکارو هاودهستی خۆتان.

وا باش بوو داواتان لێ کردبام، به پیاو هتی و سه ره رزی تۆ له تان بکه مه وه. ئه و کاته
ناماده بووم خۆم به ته وای فیدای ئیوه بکه م. خانمی به ریز، هه رچه نده هاموون له باری
براده رایه تی و داد په روهریی هه به سزای خۆی گه یشت به لām من داخم ئه وه یه که من بووم
رامکێشایه ناو داوی تۆ.

شیراوژن دواي ئه وهی ئەم قسانه ی کرد، دهسته به جێ خانمی جیه یشت و گوێی به به لێن و
هه ره شه کانی نه دا. هه یشتا رۆژ هه لته هات بوو، له شار هاته دره وه و چاری به کاروانی
بازرگانان کهوت له چیمه نێکا خسته بوویان. به گه ل کاروانه که کهوت. کاروانه که ده چوه
به غدا و ئه ویش ده یه ویست به چیتته ئه وێ، ئیتر به گه لێان کهوت. به بی هه یچ کێشه یه ک
رێگایان پری و گه یشتنه به غدا، به لām شیراوژن به رستی وه زعی زۆر خراپ بوو، ئاه ی له
سه ر سفره دا نه بوو. هه موو سه رمایه ی یه ک لیره ی زێر بوو. خور دی کرده وه و هه ندێ گۆلی
سوورو روونی ته یلمه سازو نوقلو نه باتی کړی. هه موو رۆژی ده چوه لای بازرگانه کان له

بازارو شوینی کۆبوونەوی بازارگانان چەند کەسێ هاتوچۆیان بوو و قسەیان دەکرد. ئەوی کرپبوی لغانو زەمبیلی دەناو دەچوو لایانو هەریە کە شتیکی لێدەکری و بریکی پارە دەدا. بەم جۆرە، رۆژگاری دەقەتاند.

رۆژی، وەکوو جارن، گولەکانی بەناو بازارگاناندا دەگیرا، پیرەمیردییکی لە گۆشەییکی ژوورەوی بینی، تا ئەو کاتە هەرگیز سەرنجی رانەکیشابوو. کابرا هیچ کاتێ قسە و مامەلێی لە گەڵ نەکردبوو. پیرەمیرد، کە چاوی بە شیراوژن کەوت، بانگی کرد و گوتی:

— برادەر! تۆ شتی خۆت، بە من نەبی، بە هەموو کەس دەفرۆشی. مەگەر من بە پیاو حیساب ناکەم؟ یان وا دەزانن من پارەیی کرپینی تۆ شتانەم نییە؟
و ئەلامی دایەو:

— جەنابی خاوەن شکۆ، زۆر داوای بوردن دەکەم، دلێیام ئێوەم نەدیو. ئەوی هەمە هەموو هی ئێویە، ببەن و هیچیشم لە ئێوە ناوی.

ئەمەیی گوتو زەمبیلە کەیی لە بەردەم دانا. پیرەمیرد هەندێ گولێ سووری هەلگرتو پیشنیاری کرد شیراوژن لە تەنیشتی دابنیشی. ئەویش دانیشت چەند. پرساریکی لیکرد. لە ناو نیشانی پرسی. ئەویش ئاخیکی هەلکیشاو و ئەلامی دایەو:

— تکایە باسی ئەم شتانە مەکە. ئەگەر سەربردەیی خۆمتان بۆ بگێرەمەو، ئەک هەر ئێوە مەراقتان پێ دانا کەو، بەلکو ئەو برینانەیی بە رابردنی رۆژگار ساریژ بوون، سەرلەنوێ دەکوێنەو.

ئەم قسانەو بە تاییەتی ئاوازی دەنگی شیراوژن وای کرد پیرەمیرد پێ لەسەر داواکەیی دانه گری. بابەتی قسە کەیی گۆری و داوی گەتوگۆیە کەیی دووردریژ دە لیرەیی زۆری لە کێسە کەیی دەرھینا و دایە دەست شیراوژنو لێی جیا بوو.

شیراوژن سەری لە جوامیژی پیره‌می‌رده‌که سوپما. چونکه ئەو چاوناسانە‌ی تا ئەوسا شتیان لیکرییوو، تەنانەت یەك لیره‌یان نە‌دابوو، نە‌یدە‌زانێ چ دادو‌درییه‌ك دەر‌هەق بەم پیاوه‌ بکا.

پۆژی پاشی، دیسان چوو لە بازگانه‌کان و پیره‌می‌رده‌کە‌ی لە‌وی بینی. ئەم جارەیان پیره‌می‌رده‌که‌ دوا‌کە‌س نە‌بوو سە‌رنجی راب‌کێشی. ئەم جارە، یە‌کە‌م جار زە‌مبیلە‌کە‌ی بۆ ئەو راداشتو ئە‌ویش نە‌ختی ر‌وونی تە‌یلە‌سان هە‌ل‌گرت و شیراوژنی لە‌ تە‌نیش خۆی داناو دا‌وی لیکرد سە‌رگۆزە‌شته‌ی خۆی بۆ‌ب‌گێڕیتە‌وه. شیراوژنیش هە‌رچی بە‌ سە‌ری هاتبوو هەر لە‌ دە‌وری مندا‌لییه‌وه تا ئیستا، بێ‌ کە‌م و کورتی، هە‌مووی بۆ‌گێڕایه‌وه.

پیره‌می‌رد گوتی:

— من بازگانیکی خە‌لکی بە‌سە‌رم، هیچ کورم نییه‌ و لە‌ مندا‌ل ب‌وونیش بێ‌ ئومیدم، ئی‌و‌م بە‌ دل‌یی‌ه‌وه‌ نووسا‌وه‌و بە‌ کورپی خۆ‌متان قب‌و‌ل دە‌کە‌م. رۆ‌لە‌ گیان، د‌ر‌دە‌سە‌رییه‌کانی ر‌اب‌ر‌د‌وو لە‌بیر خۆت بە‌ر‌ه‌وه. تۆ با‌و‌ک‌ین‌ک‌ت دە‌ست کە‌وت‌وه‌ لە‌ سو‌ل

تانه‌ گە‌وره‌کانی د‌و‌ن‌یا د‌و‌لە‌مە‌ند‌تره‌ و ئی‌وه‌ی بە‌قە‌د هە‌موو سامانی خۆی خۆش دە‌وی. شیراوژن، بە‌و شانازییه‌ی ئەم پیره‌می‌رده‌ خیر‌و‌مه‌نده‌ پ‌ی‌ب‌یه‌ خشی زۆر شاد‌ومان بوو، سوپاسی کردو کە‌وته‌ شو‌ن‌یی‌ه‌وه.

پیره‌می‌رد زە‌مبیل و گۆ‌لە‌کانی شیراوژنی تو‌ور هە‌ل‌داو شیراوژنی بر‌د‌ه‌وه‌ مالی خۆی خان‌و‌یه‌کی (قاپی باغ‌لە‌مه‌)ی دا‌یه‌ و چە‌ند خ‌ز‌مه‌ت‌کار‌کی لە‌ بە‌ر‌دە‌ست دانا. بە‌ دە‌ست‌و‌وری کاب‌رای بازگان ج‌ل‌و‌ب‌ه‌رگی نایلیان بۆ‌ه‌ینا. شیراوژن هە‌ستی‌کی سە‌یری هە‌بوو، هە‌میشە با‌و‌کی خۆی دە‌هات‌ه‌وه‌ بە‌ر‌چا‌وو ر‌ق‌و گ‌ریانی لە‌ گە‌رووی مابوو، هە‌میشە دە‌ی‌گوت: خودایه‌ دە‌بێ‌ با‌و‌کم مایێ؟

کاتی بازگانه‌که ئیش‌و‌کاری خۆی لە‌ بە‌غدا تە‌واو کردو کە‌لوپە‌له‌کانی خۆی فرۆشت، بە‌ر‌ه‌وه‌ بە‌سە‌ر کە‌وت‌نه‌ ر‌ی.

شیراۋزىن ھەمىشە پىرى لەۋە دەكردەۋە بە جۆزى ھەلسوكەوت بكا كە جىنگاى پەسندى و
 ۋەزامەندى پىرەمىرد بى. پىرەمىرد ھەۋەسى بە شیراۋزىن دەھاتو ھەمىشە دەيگوت:
 - شیراۋزىن خۆشحالتم كە تۆم لە بەغدا يىنى. تۆ شايانى ئەۋ شتەى كە من بۆت دەكەم.
 شیراۋزىن بە جۆزى كەوتبەۋە ژىر كارىگەرى پىرەمىرد، ھەرچى ئەۋ پەسندى دەكردو
 پىي خۆش بو، ئەم پىشەۋەخت ئەنجامى دەدا. لە جياتى ئەۋەى شوپن ئەۋانەى ھاۋزى خۆى
 بکەۋى، ھەمىشە لەگەل پىرەمىرددا بو و ھەرگىز لىي جيا نەدەبەۋەۋە. لە بەدەختى
 خۆى، پىرەمىرد نەخۆش كەوتو پزىشكان نەياتتوانى چارەسەرى بکەن. پىرەمىرد كە
 گەيشتە سەرەمەرگ ژوروى چۆل كەردو بە شیراۋزىن گوت:

- ۋۆلە گيان، ئىستا كاتى ئەۋەىە رازى خۆمت پى بلىم. ئەگەر جگە لەم خانوۋە ئەم
 ھەموو سەرو سامانەم سەرمايەىەكى ترم نەبايە، ھەستەم دەكرد شتەىكى باشت بە ميرات
 بۆ بەجى نايەلم. بەلام ھەموو ئەم دارايىەم كە لە سەرانسەرى ژيانم بەدەستەم ھىناۋە،
 ئەگەرچى بۆ بابايەكى بازگان شتەىكى بەرچاۋە بەلام بەرامبەر بەۋ گەنجىنەىەى
 شاردوۋمەتەۋەۋە دەمەۋى ئىستا بە دەستى تۆى بسپىرم ئەۋەندە گىنگ نىيە. من بە تۆ
 نالىم ئەم گەنجىنەىە لە چ ماۋەيەكە لەلايەن كى و بە چ رىگايەك لىرە كۆبۆتەۋە، چونكە
 من خۆيشم ئەم شتەنە نازانم. من ھەر ئەۋەندە دەزانم باپىرم لە سەرەمەرگا ئەم گەنجىنەىەى
 بە دەستى باۋكەم سپاردو ئەۋىش بە دەۋرى خۆيەۋە پىشە مردنى بە دەستى منى سپارد.
 بەلام شتەى ھەيە دەبى پىتان بلىم ئىۋەش دەبى ھەۋل بەدن بە پىي ۋەسىەتى من رەقتار
 بکەن. ئىۋە بە سروشت پىاۋىكى سەخىن، بەلام كاتى كە لەگەل خەلك ھەلسوكەوت بکەن
 پارە لە خەلك خەرج بکەن، يان ديارىيان پىشكەش بکەن ۋ ھەر كەسى داۋاى يارمەتى
 لىكردن زوو بە زوو بە دەنگىيەۋە بچن، بىشك قەلۇش دەبن. ئەگەر بە شكۆمەندى
 ھەيت ۋ ھووت ۋ گەرەبىش بژىن، سولتانى بەسەرە ۋەزىرو كارمەندەكانى ئىرەپىتان
 پىدەبەن ۋا تىدەگەن گەنجىنەىەكتان لە بن سەرى داىەۋ ئىتەر ھەۋل دەدەن بە ھەر رىگايەك

بئی دەست بەسەر ئەو گەنجینهیەدا بگرنو لە دەستان دریبینن. جا بۆ ئەوێ پێ ئەم بەدبەختییە بگرن، دەبێ ئامۆژگاریی من جیبەجێ بکەن و وەکو و من بژین. منیش وەکوو باوک و باپیرم هەمان پێگام گرتە بەرو کەوتمە سەر کاسبی و بازرگانی و بە کڕ و بێدەنگی خەریکی کاروباری خۆم بووم. زێدە مەسرهفیم نە کرد و پارەیی خۆم لەم و لەو سەرف نە کرد تا خەلگ سەرسام بکەم.

ئەو هەبوو بەلێنم دا بە پێی ئامۆژگاریی پەرەمێرد کار بکەم و ئەویش جینگای گەنجینه کەمی پێشان دام و گوتی:

— ئەندازی ئەم گەنجینهیە لە ئەندێشەو خەیاڵ بەدەرە.

دوای وەفاتی پەرەمێرد، لەبەر ئەوێ شیراوژن تاکە میراتگریکی پەرەمێرد بوو، هەموو ئەرکی سەرشانی خۆی بەرامبەر ئەو بەجێهێناو بوو بە خاوەنی هەموو دارایی پەرەمێرد، ئەم خانووەش بە شێ بۆو لە میراتە کە. ئەوسا چوو سەر گەنجینه کە بۆ ئەوێ بیبینی. دەبێ دانی پێدا بنێن کە شیراوژن دوای بینینی گەنجینه کە مات و مەندەهۆش بوو. ئەگەر بلێن ئەم گەنجینه هەرگیز بنی نە دەهات زێدەرەویمان نە کردوو. دەتوانین بلێن ئەگەر خودا عومری شیراوژنی دەهێندە زیاد بکردایەو ئەویش بە درێژایی ژیاانی ئەو گەنجینهیەیی خەرج بکردایە، هێشتا هەر تەواو نەدەبوو.

شیراوژن لە پلیکانەییەکی نەهینی شۆربووەو خوارێ و چوو ناو باخێکی گەرە. لە چەند جیبە ک گەراو گەیشته ئەو شوێنێ گەنجینه کە لێ شاردرابوو. قۆرتێک لە بن عەرد هەبوو، زارکە کە ی بە بەردێک گیرابوو. بەردە کە ی لادا، بە دالانێکی تاریک و درێژدا تێپەری لە کۆتایی دالانە کە دا گەیشته هۆلێکی گەرە بە چەند گەوهەرێکی شەوچرا پرووناک ببوو. کە چوو ناو ئەو هۆلە، حەوزێکی مەرمەری سپی لە ناوێراستی هۆلە کە بینی، تیرە ی پەنجای پێ و قوولیی سی پێ بوو. حەوزە کە پر پارچە زێر بوو. دوازدە ستوونی

زێر له دوراندووری هه‌وزه‌که چه‌قابوون، هه‌ریه‌که په‌یکه‌ریکی دورو گه‌وه‌هه‌ربه‌ندی له‌سه‌ر بوو، په‌یکه‌ه‌کان زۆر به جوانی دروست کرابوون.

شیراوژن بیری کردوه قوولایی ئەم هه‌وزه سی مه‌تر ده‌بی. سه‌ییکی ئەم هه‌موو زێری کرد، ته‌نیا دوو نه‌نگوستی هه‌وزه‌که به‌تال بوو. ئایا ئەم هه‌موو زێره‌ وا زوو ته‌واو ده‌بی؟ نه‌خێر، هه‌رگیز! به‌ راستی هه‌موو سامانی دنیا لی‌ره‌ دا‌کراوه‌.

شیراوژن چووه‌ ناو ژوو‌ریکی تر، ئەمه‌ چه‌ند په‌یه‌که‌ له‌هۆلی یه‌که‌م روونا‌کتر بوو. چه‌ند سه‌کۆی زێری سووری مرواری به‌ندو ئەلماس نیشانی تیدا بوو. هه‌وزیکی مه‌رمه‌ری تیش له‌ ناوه‌راستی ئەم ژوورده‌دا هه‌بوو، هه‌رچه‌نده‌ به‌قه‌د هه‌وزی زێری یه‌که‌م پان و قوول نه‌بوو به‌لام به‌رامبه‌ر به‌مه‌، پری یاقووت و زمرووت و به‌دی گرانه‌ها بوو.

شیراوژن زۆر سه‌رسام بوو، به‌ر له‌ دیتنی ئەم هه‌موو گه‌واهی‌را‌ته‌، هه‌رگیز نه‌و هه‌موو شته‌ی به‌ خه‌یالدا نه‌ده‌هاتو باوه‌ری نه‌ده‌کرد نه‌وه‌ی ده‌یی‌نی راسته‌و خه‌ون نییه‌. ئەم هه‌وزه‌ی به‌لاوه‌ هه‌وزیکی جادوویی بوو. به‌و جۆره‌ی که‌ چاوی بری‌بووه‌ ئەم گه‌نجینه‌یه‌. له‌په‌ر ته‌ختیکی زێری له‌ به‌رچاو به‌رجه‌سته‌ بوو، دوو که‌سی له‌سه‌ر بوو، وه‌کوو نه‌وه‌ وابوو که‌ خاوه‌نی راسته‌قینه‌ی ئەم گه‌نجینه‌یه‌ بن. ئەم دووه‌، شازاده‌و شازاده‌ خانی‌ک بوون. هه‌ردووکیان تاجی ئەلماسیان له‌سه‌ر بوو. ده‌تگوت هه‌ردووکیان زیندوون. هه‌ردووکیان له‌ ته‌نیشته‌ یه‌که‌ خه‌وتبوونو سه‌ریان له‌ ته‌نیشته‌ سه‌ری یه‌که‌تر بوو. می‌ی‌کی عه‌به‌نوو‌سیان له‌ پێ‌نگانی بوو، ئەم وشانه‌ی به‌ گه‌وره‌یی له‌سه‌ر نووسرابوو:

(من ئەم گه‌نجینه‌یه‌م له‌ سه‌رانسه‌ری ژبانی خۆم کۆ کرده‌وه‌. شارو قه‌لام داگیرکردنو تالانم کردن. ولاتانم داگیر کردو دوژمنانی خۆم له‌ناو برد. من به‌هه‌زترین و به‌ده‌سه‌لاتترین شارداری رووی زه‌وی بووم، به‌لام ئەم هه‌موو هه‌یزو توانایه‌م به‌رامبه‌ر به‌ مردن هه‌یج نه‌بوو، سه‌ره‌نجام خۆم به‌ ده‌ست مه‌رگه‌وه‌ دا. نه‌وه‌ی چاوی به‌ من ده‌که‌وی، با په‌ند له‌ چاره‌نووسی من وه‌رگیرۆو چاوی خۆی باش بکاته‌وه‌و باش یر بکاته‌وه‌و بزانی منیش وه‌کوو نه‌وه‌)

ژیابوو ئه‌ویش وه‌کورو من شه‌به‌تی مه‌رگ ده‌چیژی. به‌لام خۆتان بۆ له‌ بن هاتنی ئەم گه‌نجینه‌یه سه‌خه‌ت مه‌که‌ن، چونکه هه‌رگیزاو هه‌رگیز له‌ بن نایه. وا چاکه ئەم گه‌نجینه‌یه بۆ پراکیشانی دلی خه‌لک و براده‌ران خه‌رج بکری و ژیانیککی خۆش و دلپه‌سندیان له‌ گه‌ل ده‌سته‌به‌ر بکری. چونکه ئه‌ویش، چ زوو و چ دره‌نگ، شه‌به‌رتی مه‌رگ ده‌چیژی و هه‌رچی سامانی هه‌یه ناتوانی له‌و چاره‌نووسه‌ رزگاری بکا که بۆ هه‌موو کهس دانراوه‌).

شیراوژن لی‌ه‌وه چووه هه‌یوانیککی ترو دیتی پر دره‌ختی زی‌پینه، هه‌موو گه‌لا و میوه‌یان یاقووت و زمرووت و زه‌به‌رجه‌دو ئه‌لماسه.

ئیتیر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خه‌وی ده‌هات، وازی له‌ بینینی جیگا‌کانی تری گه‌نجینه‌که هه‌ناو گه‌رایه‌وه ژووری خۆی و نووست.

له‌ سبه‌ینه‌ی رۆژی پاشییه‌وه، به‌ پی‌چه‌وانه‌ی ئه‌و به‌لینه‌ی به‌ پیره‌میردی دابوو، سامانی خۆی به‌م‌لاو به‌ولادا په‌خش کردو له‌ به‌سه‌ره‌ کهس نه‌بوو له‌ چاکه‌ و یارمه‌تی شیراوژن بی‌ به‌ش بی‌. ده‌رگای مائی بۆ هه‌موو کهس کراوه‌ بوو. هه‌موو به‌ ره‌زامه‌ندی و دل‌خۆشی له‌ ماله‌ ده‌رده‌چوون.

شیراوژن له‌ دلی خۆیدا بیری ده‌کرده‌وه: (ته‌گه‌ر گه‌نجینه‌یه‌که‌مان هه‌بی و هه‌یج ده‌ستی لی‌نه‌ده‌ین، ئایا ئه‌و گه‌نجینه‌یه هه‌یج نرخی هه‌یه؟ ته‌گه‌ر هه‌ر شارده‌وه بی، چه‌ به‌ردو چ زی‌پ، هه‌ردووکیان یه‌ک شتن! من ئەم گه‌نجینه‌یه له‌ کاری چاکه‌ خه‌رج ده‌که‌م و نارامی به‌ ده‌رده‌اران ده‌به‌خشه‌م خزمه‌تی بیگانان ده‌که‌م و ژیانیککی خۆش و دل‌بزوین ده‌سته‌به‌ر ده‌که‌م).

سه‌ره‌تا، خه‌لکه‌که‌ وایان ده‌زانی شیراوژن قه‌لۆش ده‌بی و ده‌یانگوت شیراوژن ته‌گه‌ر هه‌موو گه‌نجینه‌ی دونیاشی هه‌بی، رۆژی هه‌ر دی و مایه‌پوچ ده‌رده‌چی. به‌لام که دیتیان ژیانو کاروباری شیراوژن هه‌یج درزی تی‌نه‌که‌وت، سه‌رسام بوونو رۆژ به‌ رۆژ شادو

که‌یف‌خۆش‌تر ده‌بوون. که‌س نه‌ید‌ه‌زان‌ی، شیراوژن که‌ نه‌ه‌نده‌ ده‌ست‌بلا‌و‌یشه، چۆنه‌ سامانه‌که‌ی هه‌ر له‌ زیاده‌بو‌وندایه.

به‌هه‌رحال، شیراوژن نه‌ه‌نده‌ زیده‌ مه‌سه‌ره‌فی کرد، تاوه‌کو‌و نه‌ه‌ی پیره‌میرد پیش‌بینی کردبوو، هه‌سه‌و‌دی خه‌ل‌کی به‌رام‌به‌ر به‌ خۆی وروژاند. له‌ شار وا‌ بلا‌و بو‌وه‌ گوایه‌ شیراوژن که‌نجینه‌ی دۆزیوه‌ته‌وه، ئیتر سه‌روه‌سه‌کو‌تی ته‌ماع‌کاران په‌یدا بوو.

پۆژی دارۆغه‌ی شاری به‌سه‌ره‌هاتی سه‌ردانی شیراوژن و گو‌تی:

– من دارۆغه‌ی ئەم شاره‌م و هاتووم داواتان لیده‌که‌م نیشانه‌ی نه‌و که‌نجینه‌یه‌م بێ بدەن که‌ شه‌و و رۆژ خه‌رجی ده‌که‌ن.

شیراوژن له‌ قسه‌ی دارۆغه‌ هه‌په‌ساو زمان‌ی گیرا. دارۆغه‌ له‌ سه‌روه‌سیمای شیراوژنه‌وه‌ زانی ئەم سه‌روه‌ سه‌دایه‌ ده‌ره‌هق به‌ که‌نجینه‌که‌ی، خۆرا نییه‌. به‌لام پیش نه‌ه‌ی هێژ بخته‌ کار، له‌ کو‌تایی قسه‌کانی دا گو‌تی:

– شیراوژنی خاوه‌ن شکۆ، من نه‌ه‌لی مامه‌له‌م، نه‌ندازه‌ پاره‌یه‌کی باشم بده‌ری، من چاو له‌م مه‌سه‌له‌یه‌ ده‌پۆشم.

شیراوژن پێی گو‌ت:

– چه‌ندت پاره‌ له‌ من ده‌وی؟

دارۆغه‌ وه‌لامی دایه‌وه:

– پۆژی ده لیره ی زیڤم دهوئ.

– ئەندازه پارەیه کی زۆرتان لئ داوا نه کردووم. ئامادهم پۆژی سه د لیره زیڤتان بدهمی.
ئیه هه موو پۆژی، یان هه موو سه ره مانگی ودرن و ئەم ئەندازه پارەیه له خهزنه داره کهم
وه برگر.

دارۆغه، که گوئی لهم ژماریه بو، زهوقی ههستاو به شیراوژنی گوت:

– جهنابی خاوهن شکۆ! بریا هه زار که نجینهت بدۆزییایهوه. بۆ خۆتو به که نجینه کت
به ئارامی بۆینو من هه رگیز نارە حهتتان ناکه م.

شیراوژن بره پارەیه کی زۆر باشی وه کوو پێشه کی دایه دارۆغه و ئەویش چوه دوو ئیشی
خۆی.

دوای ماوه یهک وه زیر له دوای شیراوژنی نارد، که چوه ژوو رهوه، وه زیر گوتی:

– که نجۆ! بیستوومه که نجینه یه کت دۆزیوه تهوه، خۆت ده زانی ده بی پینج یه کی له رپی
خوای ده رکه ی و بیده ی به سولتان. جا پینج یه کی که نجینه کت بدهو بۆ خۆت به ئارامی
بۆی.

شیراوژن پئی گوت:

– جهنابی خاوهن شکۆ، دان پێدا ده نیم که نجینه یه کم له بهرده ستدایه و سویندم به
خودایه ی خالیقی ئیمه یه، نه مدۆزیوه تهوه تا دابه شی بکه م. به لām به لاین به ئیه ده ده م،
پۆژی هه زار لیره ی زیڤتان پێشکه ش بکه م بهر جه ی ئیتر سه خله تم نه که ن. وه زیریش
وه کوو دارۆغه رازی بوو. پیاویکی جی بروای

له گه ل شیراوژن ناردو خهزنه داره که ی سی هه زار لیره ی زیڤی بۆ مانگی یه که می
برپاره که دایه.

به لām وه زیر ترسا نه وه که یه کی مه سه له که به سولتان بگه یه نی، ئیتر خۆی هه ستا چوه
حزور سولتانو چی رووی دابوو هه مووی به سولتان راگه یاند. سولتان به وردی گوئی دایه

قەسەكانى و لەبەر ئەوئى مەسەلەكە پىئويستى بە ساغكردنەوئە لىكۆلئىنەوئە ھەبوو بوو، لە
دوئى شىراوژنى نارد. بە پىكەنئىنەوئە بە شىراوژنى گوت:

– گەنجۆ! تۆ بۆچى گەنجىنەى خۆتم نىشان نادەى؟ وا تىدەگەى ئەوئەندە بى وىژدانم
دەمەوئى گەنجىنە كەت لى بىسەم؟
شىراوژن وئلامى داىيەوئە:

– جەنابى خاوەن شكۆ! ئومىدەوارم شاردار تەمەنى سەد سال زىاتر بى. ئەمە وىژدانە؟
ئەگەر بە گازی سووركراره گۆشتم لە لەش بكەنەوئە گەنجىنەى خۆم پىشانى ھىچ كەس
نادەم، بەلام رازىم رۆژى دوو ھەزار لىرەى زىر پىشكەش جەنابى خاوەن شكۆ بكەم. ئەگەر
شاردار بەو برە پارەى رازى نەبى و ئەمر بكا بىكوژن، ئەوئە كەيفى خۆئەتى و ئامادەم
ھەموو جۆرە ئەشكەنجەىك قبوول بكەم، بەلام شوئىنى گەنجىنە كە ئاشكرا ناكەم.
سوئتان تەماشائى و فزىرى كرد، وىستى راي بزائى.

وئەزىر گوتى:

– قىبلەى عالەم! ئەو برە پارەى كە پىشنىارى دەكا تا بلىنى زۆرە، وەكوئە ئەوئە وائە
تۆ گەنجىنە كەت دەستكەوتبى. واز لە گەنجە كە بىنەو لىگەرى ئەوئەش با بۆ خۆى بە
دەدەبەو شكۆمەندى بئى بە مەرجى ئەو گەتەى بە خاوەن شكۆى داوئە بىھىنئىتە جى.

سوئتان ئەم بۆچوئەى قبوول كردو مېھربانى بەرامبەر شىراوژن نواندو بە پىئى ئەو
بىپارەى لە بەئىنى ئەم و شىراوژندا درابوو، سەرچەمى ئەو پارەى سالانە بە سوئتانز
وئەزىرو دارۆغەى دەدا دەگەيشتە مىلىونىك و شەست سەد ھەزار لىرەى زىر.

كە شىراوژن وىستى لە كۆشكى پاشا بروا، يەكئى لە قەرەواشەكانى دەربار ھاتە لايەوئە
پىئى راگەياند كە شازادە خانمى گەورە و سەرورەى لە كۆشكى خۆيدا چاودەروانى دەكاتو
دەيەوئى چاوى پى بكەوئى.

شیراوژن ناچار بوو قبوولی کردو له گهڵ قهرواشه که چوو ه باره گای شازاده خانم و که چاوی پینکهوت یه کسه ناسییوه و زانی ئەمه ئەو کچه یه که خۆی نه جاتی دابوو. به کورتی ئەمانه زۆر به دیداری یه کتر خوشحال بوون. شازاده خانم زۆر شادومان بوو و شیراوژنی برده لای باوکی و پینی ناساندو بۆی باس کرد که ئەمه کاتی خۆی له مهرگ نه جاتی داوه و په نای داوه و خزمهتی کردوه.

پاشا زۆر شادو که یفخۆش بوو و شیراوژنی له تهنیشت ته ختی سه لته نه تی خۆی له سه ره ته ختیك داناو کردی به کوری گفته نی خۆی و پینکی زۆری لینا. تا شیراوژن پروو خسه تی له شازاده خانم پاشا خواست بۆ ئەوهی بۆ دیدهبی باوکی بگه پیتته وه ولاتی خۆیان و، بۆ ئەم مه به سه ته ش چل باره و شتر زیرو گهواهیراتو یاقووتو زمرووتی بار کردو چل پالنه وانگی عه بیاری که مهر زپین و به که له شی به گه رخت.

پاشا، نیوهی له شکر و سه رکرده بزارده کانی سوپای له گهڵ کوری گفته نی خۆی نارد بۆ ئەوهی پاسه وانگی بکه ن، نه وه که مه ترسییه که له رینگادا هه بی.

ئەمانه به ره و ولاتی شیراوژن که وتنه ری. دواي چهند هه فته رینگا ته یکردن، گه یشتنه ئەو شاره ی شیراوژن باوکی لی به جیه یشتبوو. شو چادریان هه لدا و به یانی به ده ستووری شیراوژن وه کوو ئه فنگوستیله ی په نه ج، شاریان ئابلوو قه دا.

شیراوژن یه کهم جار سه ریکی له بیسه دا و له یوه چوو ه گونده که ی خۆیان، دیتی داری له سه ره به ردی نه ماوه. روح له به ریکی تی دا نییه. به غه مگینی له سه ره به ردیک دانیشته و دا لعه ی لی دا. له و کاته دا ورچه که به خۆ به به چکه وه له پشت به ردیک درکه وتن. شیراوژن که چاوی پینکهوتن، بانگی کردو به هه له داوان چوو ه لایانه وه. ئەو برادره دیرینه به گه رمی یه کترین گرت ه باوه شو یه کترین ماچ کرد. شیراوژن سو راغی پیره باوکی و برادره کانی تری لی پرسین.

ورچه که سه ریکی له قاندو گوتی:

– شو رۆژهی تۆیان فړی دایه ناو نمشکوتی (بی بن)، بۆ بهیانی حاکم خان و وهزیر پزانه تیره و ناگریان له هه موو شتی بمر داو برادره کانی ئیمه یان زغیر کردو به پاکیش پاکیش له گه ل خۆیان بردن و نه مړۆ بپیاره هه موویان له مهیدانی شار له سیداره بدن. شیراوژن زۆر خۆش حال بوو و له بهر خۆیهوه گوتی چابوو له کاتی خۆی گه بيشتم، شو خهونهی دیبووم که باو کم له مه تر سیدایه، راست ده رچوو. یه کسهر له شکره که و ههر چل پاله وانی عه بیاری به گه ل خۆی داو ورچه کانیشی سواری و شتران کردو هه موویان به ره و شار بوونه وه. خه لکینکی زۆر له مهیدانی شار کۆ ببوونه وه. سواره کانی حاکم خان، قامچی به دهست له مالاوه ده چوونه نهولا و خه لکیان په رت و بلا و ده کرده وه.

سیداره یه کی زۆریان له ناوه راستی مهیدان چه قانده بوو. سیداره کان قه فه سیان له بندا بوو و مندالی زیندانییه کانیان به پروتی و سوتاو ی له ناو دانا بوون. هه موو له هه موو برسیتی و تینویتیان به پیسته و گوشت و ئیسقانه وه دیار بوو.

یه کی له قه فه سه کان کچی پینه دۆزی هاوسی دیرینی مالی شیراوژنی تیدا بوو که شیراوژنو باوکی جاروبار بۆ پرس و میوانداری ده چوونه مالیان. کچه که، سه ره پای شه که نه و برسیتی، جوانی له راده به دهری خۆی له دهست نه دابوو و به مانگو نه ستیره ی ده گوت: من هه لاتووم، ئیوه هه لمه یین. شیراوژن به مندالی له گه ل ئه م کچه گه وه ببوو و زۆری خۆش ده ویست. له سه ره تایی گرفتار بوونو راکردنی له شارو ولاتی خۆی تا ئیستا خۆشه ویستی کچه که له دلیدا ههر بلنسه ی ده داو ههر له بهر شو خۆشه ویستیه ش بوو ئه م هه موو ماوه یه بیری له ژنه یان نه کرد بووه وه له گه ل ئه م هه موو سه رو سامانه ش چاوی له دوو هیچ کچیک نه بوو.

به کورتی: شیراوژن که چاوی به کچه که کهوت، که ناوی (ئیلهام) بوو، هه موو گیانی ناگری تیبه ربوو له رقی و تووره بیان ددانی لیک سوی و مووی له شی بوو به نه شته رو په نگی وه ک زه عفهرانی لیها ت و که لله ی خوینی تیدا گه را و هه ره خت بوو له رکان بته قی، چونکه

لهو کاته دا چاوی به باوکی کهوت له پیتش چلو هفت حوکلراووه دهرویشته، دهینباردنه بهر داری سیداره بو ئهوهی له سهریان بدن. دهنگی بۆقو کهرفنا بهرز بووه، پاسهوانهکان درپان به خهڵکهکه ده داو ریگیان ده کردهوه. میر غهزه بان به درکهوتن. زندانییهکان بو دواچار مالئاویان له یهک کرد. له بن سیدارهکانو له تهک قهفهی مندا له کانیان وهستان. کابرا فرمیسی له چاو قهتیس مابوو. کچی کابرای پینه دۆز وه کوو ههوری بههاری دهگریاو له دلی خۆیدا دهیگوت: (بریا شیراوژن لیره بایه وهقی ئه زالمانهی له دستهی خۆیان بنایه!).

حاکم خانو نزیکه کانی له جیگایهکی تایبهتی وهستا بوونو به پیتی ئه م خهڵکه داماره پینه کهنن. لهو کاته دا، حاکم خان هاته ناوهندی مهیدان، فرهمانی وهزیری خۆینده وهوه دووباره دهنگی بۆقو کهرفنا بهرز بووه. میر غهزه بان له بهرچاوی چه په ساوی خهڵکه که، قولقی په ته کانیان له ملی برادرانی شیراوژن کردو چاوه پتی ئامازهیه کی دهستی حاکم خان بوون.

له پر دهستیکی توند حاکم خانی له سه سه ئه سپ فری دایه خواری. باوکی شیراوژن پیتش هه موویان کوره کهی خۆی ناسییه وه وه هاواری کرد:

- شیراوژنی کورمه!

یه کسه له ناو خهڵکه که بوو به غه لبه غه لبو هه راوه وریا!

- شیراوژن ماوه! شیراوژن ماوه له ناو ماندایه!

یه کسه چل پاله وان و عه بیاره کهی شیراوژن که مهیدانیان ئابلووقه دابوو بو ئه وهی هه یج پیاویکی حاکم خان پانه کات، وه کوو هه وره تریشقه داوهرانه سه سه میر غه زه بو پاسهوانانی حاکم خانو به چاوتروو کانیک سه سه هه مووانیان به شمشی پهل دا. خه لکه کهش زاتیان چوه بهرو هه موو چه لاهو خۆرو سیخو رو وزه راو و که لاهو کاربه دهستانی حاکم خانیان له گه ل حاکم خان خۆی بهو سیداران وه کرد که بو خه لکی شو رشیگیریان چه قاند بوون. هه موویان

دەستبەجى قىياتيان لەبەر پرا. مندالو ژىزۇ پىرەمىردە كانيان لە قەفسەسە كان ئازاد كىردۇ ھەركەسىيان بىر دەۋە مالى خۇيان بۇ شەۋەى چاكيان بىكەنەۋە. بە چاوتىرووكانىك سىماى شار كۆزپاۋ پىرسەى خەلك بوو بە ئاھەنگو خۇشى و ئو ھەموو لەشكەرى شىراۋژن لە گەل خۇى ھىنابوۋى، چوونە ناو شارو دواى چەند سەعاتىك خۇيان بۇ بەرەۋرۋوبوونەۋەى و زىرى ناپاك و خەزۋورى حاكم خان نامادە و تەيار كىرد. دواى سى رۆژ شەپو لىكدان شكستىيان بە ۋەزىر داو بە دەستۋورى شىراۋژن خەلكە كە پاشايەكى دادپەرۋەرىيان لە ناو خۇيانەۋە ھەلپتارد و پىنەدۆزىشىيان بە ۋەزىر ھەلپتارد چونكە پىاۋىكى دۇنيا دىتە بوو ساردى و گەرمى دۇنيانى چەشتبوو و زانا و تىگەشتو بوو.

بە كورتى: دواى تەۋابوۋى جەنگو خۇىنپىرى و تۆلەسەندەۋە ۋەكوو ھەمىشە دەلپىن (ستەمنامەى لادانى شاھان بوو). دواى لادان و دانانى شاو ۋەزىر، خەلكە كە چل شەۋو چل رۆژ ئاھەنگى زەماۋەندىيان بۇ شىراۋژن و ئىلھامى كچى پىنەدۆز سازدا و ئو زىپو گەۋھەرى شىراۋژن بە بارى و شتران لە گەل خۇى ھىنابوۋى، لە بەينى خەلكى ستەمدىدەۋ بەدبەخت و بىرسىدا دابەش كراو ھەموو بوون بە خاۋەن سەرو سامان و مال و لانە و كارى چاكيان بۇ خۇيان دەستەبەر كىردۇ دوعاىيان بۇ شىراۋژن كىرد.

شىراۋژن پىرە بابى خۇى و بوو كە خان و دوو و رچە كەى ھەلگرتو لە گەل چل پالەۋان و لەشكەرى پاشاۋە بەرەۋ بەسەرى شارى سامان و گەنجىنەى خۇى كەۋتە رى. ئەۋانە تا مابوون خواردىيان و بە نازو نىعمەتو دادپەرۋەرى ژيان. ئىۋەش ھەر شاد و سەركەۋتوۋ بن.

4 - جهمشید پاشا

(بیرگون واریدی، بیرگون.. یوخودی، الەین کرمی چوخ چوخودی، بیر دانا شاه واریدی)
(واته: هه‌بوو نه‌بوو، کهره‌می خوا زۆر زۆر بوو، پاشایه‌ک هه‌بوو).

ئەم پاشایه سی کورپی ره‌شیدو نازای هه‌بوو به ناوی: محمه‌د پاشاو ئەحمه پاشاو
جه‌مشید پاشا.

دایکی دوو کور له کورپه‌کانی پاشا، واته محمه‌د پاشاو ئەحمه‌د پاشا، کچی پاشای
ولاتیکی دراوسی بوو، به‌لام دایکی جه‌مشید پاشا کچی کارایه‌کی ساده‌و زه‌حمه‌ت‌کیشی
ئەو شاره بوو. بۆیه خه‌لکه‌که‌ی ده‌ریارو پیوماقوول و خانه‌دانه‌کان زۆر به‌رێزوه سه‌یری
محمه‌د پاشاو ئەحمه‌د پاشایان ده‌کردو مامه‌له‌یان له‌گه‌ل ده‌کردن، وه‌کوو ده‌لێن ئەوان له
جه‌مشید پاشا به‌نازو نه‌وازشر بوون. کچه‌کانی پاشایش به‌ردوام سووکایه‌تیان به
جه‌مشید پاشا ده‌کردو به‌که‌میان دادناو له‌به‌رده‌م پاشادا هه‌میشه قسه‌یان پێ
هه‌لده‌به‌ستو بوختانیان پێ ده‌کرد، بۆیه جه‌مشید پاشا هه‌میشه له‌راو و جه‌نگو
باخوانی و کارو کوششدا بوو و له‌گه‌ل دایکیا به‌ته‌نی له‌باخیکی پر‌ئاوی سازگارو هه‌وای
خۆش ده‌زیاو که‌م هاتوچۆی ناو پیوماقوول و خانه‌دانو پیوانی ده‌ریاری ده‌کرد.

پاشا تووتیه‌کیشی هه‌بوو. ئەو تووتیه‌ی له‌رۆحی خۆی خۆشر ده‌ویستو عه‌زیزی
به‌ردلی خۆی بوو. رۆژی تووتی به‌پاشای گوت:

— روو خسه‌تم بدن بچمه‌وه هیندستانو سه‌ردانی خزم که‌سوکاره‌کاتم بکه‌م و بیمه‌وه.

پاشا گوتی:

— چه‌ند رۆژت پیده‌چی؟

تووتی گوتی:

— ده‌رۆژ زیاتر نامینه‌وه، یه‌کسه‌ر دیمه‌وه.

وه‌زیر له‌وی بوو، به‌پاشای گوت:

— قوربان، ئەم تووتییە ئەگەر بروا، هەر ئەو رۆیشتنەییەو ئیتر ناگەریتەوه.

تووتی گوتی:

— پاشا، ئەم وەزیرە هەر لە سەرەتاوە لە گەلم خراپ بووه و درۆ دەکا. من هەلبەت بە دە

رۆژ دەگەریمەوه و قسەمی خۆبیشم بەجیدیتیم.

پاشا ئاخیری پازی بوو و تووتی رۆیشت، بەلام وەزیر هەر جەختی دەکرد پرووخسەت بە

تووتی ئەدا، چونکە ناگەریتەوه.

کە بوو بە رۆژی دەیەم، وەزیر فەرمانی دا هەموو تیراویژە نیشانەشکێنەکانی شارپان لە

دەروازەکانی شار دامەزراند و فەرمانی پێکردن هەر کاتی تووتییان بینی یە کسەر بە تیر

بیئەنگیۆنو بیکۆژن.

تیراویژەکان خۆیان لە کەمین ناوو، چاوەرپی تووتییان کرد، بەلام تووتی کە دەرکەوت،

لەپەر هەستی کرد تیراویژە لە هەموو لایە خۆیان لێ لە کەمین ناوه و چاوەرپی دەکەن.

یە کسەر خۆی لە ناو درەختەکان شاردهوه.

لەولایەش پاشا دیتی دە رۆژە کە تەواو بوو و تووتی نەهاتەوه، زۆر سەخڵەت و نارەحەت

بوو.

وەزیر هاتە لای پاشا و گوتی:

— قیبلەمی عالەم، دیتت قسە کەم راست دەرچوو. ئەو رۆژی دەیەم تەواو بوو و تووتی

هەر نەهاتەوه.

بەلام پاشا گوتی:

— من ئەم تووتییە دەناسم. بەلێنی خۆی ناشکێنی، بێشک شتیکی لێقموماوه.

نیوه شەو، پاشا لە شیرین خەودا بوو، لەپەر هەستی کرد دەنگێک لە لای پەنجەرەوه دێو

شتیێک توند توند خۆی لە شووشەی پەنجەرە دەدا. پاشا یە کسەر پەنجەرەوه کرد و تووتی

هاتە ژوورەوه. پاشا زۆر کەیفخۆش بوو و پرسی: بۆچی تاخیر بووی؟

تووتی گوتی:

— قوریان، نه‌مگوت ئەم وزیرە دۆزمنداری له‌گه‌ڵ من هه‌یه. که‌گه‌یشتمه‌ ناوشار دیتم که‌وانداران له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ لێم چونه‌ته‌ که‌مینه‌ ده‌یانهوێ به‌ تیر بیه‌نگیون، به‌لام من یه‌کسه‌ر خۆم له‌ناو دره‌ختان شارده‌وه‌و نیوه‌شه‌و فریبه‌و خۆم که‌یانده‌ لای ئێوه، به‌لام دیاریبه‌کم بۆ ئێوه هه‌یناوه. ئەوسا ده‌رحال، یه‌ک ناوکه‌ سیوی به‌ ده‌نوکه‌وه‌ بوو، دایه‌ پاشاو گوتی:

— ئەمهم له‌ هه‌یندستانه‌وه‌ بۆ ئێوه هه‌یناوه. یه‌کسه‌ر ئەمر بکه‌ن باخه‌وان له‌ باخچه‌دا بیه‌چینه‌ی. ئەم دره‌خته‌ سیوی زێرو ته‌فسووناوی ده‌دا.

به‌یانی رۆژی پاشی، پاشا ده‌ستووری دا یه‌که‌م جار وه‌زیریان هه‌ینایه‌ حزوورو گوتی:

— دیتت، تۆ هه‌له‌بووی. تووتی وا هاتۆته‌وه‌و من ناچارم سزات بده‌م چونکه‌ تۆ تۆمه‌تت هه‌له‌بسه‌توو بوختانت کردوه، ئەمه‌ش گوناھیه‌کی گه‌وره‌یه. ئینجا فرمانی به‌ باخه‌وان کرد ناوکه‌ سیوه‌که‌ له‌ناو باخچه‌ی کۆشک بچینه‌ی. باخه‌وان خۆی ناوکه‌ سیوه‌که‌ی له‌ناو باخچه‌ چاندو هه‌موو رۆژی ئاوی ده‌داو خزمه‌تی ده‌کرد.

دارسیوه‌که‌ له‌ کۆشکی پاشادا پرسکاو چل و گه‌لایه‌کی زۆری دا، به‌لام هه‌یج سیوی نه‌گرت. تا به‌هاریک، ئەم دره‌خته‌ هه‌فت گۆلی ده‌رکردو بوون به‌ هه‌فت سیوی زێر، به‌ شه‌و ده‌ده‌روشانه‌وه‌. پاشا ئەم سیوانه‌ی زۆر خۆش دهبیست. دوو سه‌ربازی به‌ پاسه‌وانی بۆ ئەم دره‌خته‌ داناو.

دوای ماوه‌یه‌ک، رۆژیکیان سه‌رله‌به‌یانی، سه‌ربازه‌کان سه‌ریان کرد دیتیان شه‌ش سیو ماوه. زۆر ناره‌حه‌ت و ته‌نگاو بوونو خه‌به‌ره‌که‌یان به‌ پاشا راگه‌یاند.

پاشا گوتی:

— له‌مپۆه‌ ده‌بێ ده‌ سه‌رباز پاسه‌وانی ئەم دره‌خته‌ بکه‌ن، به‌لام دوای چه‌ند رۆژی دیسان

سیویکی تر که‌می کرد.

محمد پاشای کوره گهره پاشا داوای له پاشا کرد رووخسه تی بدا ئەم شهویک پاسهوانی درهخته که بکا. پاشا قبولی کردو ئەو شهوه محمد پاشا به خوۆ به ده سهربازوه لهتهک درهخته که خهوتن، بهلام رۆژی پاشی، بهیانی دیتیان تهنیا چوار سیوی زیپر ماوه. شهوی دووهم کوره کهی تری پاشا، واته ئەحمەد پاشا، بوو به پاسهوان و بیست سهربازیشی لهتهک خهوتن، بهلام دیسان بهیانی رۆژی پاشی، سیویک دیار نهبوو. شهوی سییهم، جهمشید پاشا که ناگاداری مهسهلهکان بوو، چوه لای باوکی و داوای کرد رووخسه تی بدا ئەویش شهویک پاسهوانی درهخته که بکا.

پاشا گوتی:

— کورم، خۆت بینیت دوو براکت و سهربازهکاتم چیمان لهدهست نههات. دزی سیوهکان کابرایه کی زرنکه، به ئیمه ناگیرئ.

جهمشید پاشا زۆر پیی داگرت تا پاشا رازی بوو جهمشید پاشایش شهویک پاسهوانی درهخته که بکا.

که شهو داهات، جهمشید پاشا به سهربازهکانی گوت بچنهوه خهوکهی خۆیان و بۆ خۆیان بخهون.

ئهوان رۆیشتن و جهمشید پاشا لهژیر درهخته که دانیشتن. کهمیکی پیچوو، جهمشید پاشا دیتی خهوی دئ. نهختی خوی پیبوو، یه کهم جار پهنجهی خۆی به شووشه بری و ئینجا خوی پیوه کرد بۆ ئەوهی لهبه زانی پهنجهی خهوی لینه کهوئ. ماوهیهک پیچوو، جهمشید پاشا گوئی له دهنگی گهلاکان بوو دههزانهوه. شمشیری ههلهکشاو سهیری درهخته کهی کردو دیتی دهستیکی گهره و پر موو سیویکی لیکردهوه و ویستی بیبا، لهو کاتهدا جهمشید پاشا شمشیریکی له دهسته که داو دهسته که سیوه کهی لی بهریوهوه و خاوهنی دهسته که، که خوین له برینی دهستی دههات رۆیشتن و بز بوو.

سبه‌ینه‌ی پاشی جه‌مشید پاشا ئەم خه‌به‌ره‌ی دایه‌ پاشا و پروخسه‌تی خواست بچیتته
دوای دزه‌که‌ بۆ ئەوه‌ی بیدۆزیتته‌وه‌.

پاشا گوتی:

– کورم، تۆ ناتوانی به‌ته‌نی بچی، براکانیشت با له‌گه‌لت بێنو به‌ هه‌مووتان دزه‌که‌
ده‌دۆزنه‌وه‌.

جه‌مشید پاشا قه‌بوڵی کرد. به‌ دوای شوینی خویته‌ رژاوه‌که‌دا پرۆیشتو پرۆیشتن تا له‌
شار چوونه‌ دهره‌وه‌و گه‌یشتنه‌ بیریک‌ی قوڵو زۆر تاریک.

محمد پاشا گوتی:

– پەتیک له‌ ناو قه‌دم به‌ستنو شوێم که‌نه‌وه‌ بنی بیره‌که‌. براکانی رازی بوون، به‌لام دوو
سێ هه‌نگاو نه‌رۆیشتبوو کردییه‌ هات و هاوار: سووتام! سووتام! درم بێنن.

په‌ته‌که‌یان هه‌لکیشایه‌وه‌. براکانی لییان پرسى مه‌سه‌له‌ چ بوو، گوتی:

– هه‌وای ئەوه‌نده‌ گه‌رمه‌، پیاو نه‌فه‌سى نایه‌.

نه‌حمەد پاشای براى دووهم گوتی:

– ئیستا په‌ته‌که‌ له‌ که‌مەری من به‌ستنو ئەگه‌ر هاواریشم کرد: سووتام! سووتام!
په‌ته‌که‌ هه‌لمه‌ کیشنه‌وه‌.

ئوه‌بوو شوێریان کردوه‌ ناو بیره‌که‌. نه‌حمەد پاشا هه‌رچه‌نده‌ هاواری کرد: سووتام!

دەریان نه‌هینا. به‌لام دوای ئەوه‌ی چەند هه‌نگاوێکی تر چووه‌ خواری، هاواری کرد: مردم!
خنکام! خنکام! درم بێنن.

براكان نه‌حمەد پاشایان ده‌هینا و لییان پرسى مه‌سه‌له‌ چى بوو؟ گوتی:

– هه‌وای بیره‌که‌ هه‌م گه‌رمه‌ و هه‌م قورسه‌، پیاو نه‌فه‌سى نایه‌.

جه‌مشید پاشا گوتی:

— برابینه! ئیستا پەتە که له کهمەری من ببەستو هەرچەندە هاوارم کرد گۆی مەدەنی و پەتە که بکەنەو.

براکان دەیانزانی جەمشید پاشا ئازاو نەترسە، رازی بوونو شوپیان کردووە ناو بیرە که. تا چیتەر پەتە که نەرۆیشتو زانیان جەمشید پاشا گەیشتۆتە بنی بیرە که. پەتە کەیان هەلکیشایەو زانیان جەمشید پاشا بە سەلامەتی گەیشتۆتە بنی بیرو پەتە کە لە پشتی خۆی کردۆتەو، بەلام دووبارە پەتە کەیان هاویشتەو بنی بیرە که و زەنگۆلە یەکیان بە سەریبەو کرد بۆ ئەوێ هەر کاتی جەمشید پاشا هەژاندییەو، ئەوان بزانیو دەری بینن.

ئیستاش گۆی لە باسی جەمشید پاشا بگرن:

جەمشید پاشا که گەیشتە ناو بیرە که، یە کەم جار هەوای زۆر گەرم بوو، بەلام جەمشید پاشا دانای بە خۆیدا گرتو زانی ئەمە هەموو جادوو. ئینجا گەیشتە هەوایەکی پیس نەیدەتوانی هەناسە بدا بەلام لەویش تیپەری و دیتی ئەژدیهایەکی سەوز لە بنی بیرە که دەمی باش کردۆتەو دەیەوئ قووتی بدا. جەمشید پاشا نووکی شمشیری لە چاویکی ئەژدیها که چەقاندو بە پێلاوی ئاسنینی لە سەری ئەژدیهای دا. خۆین لە سەرو چاوو دەمی ئەژدیها فیچقەمی کردو پاش پە لەقاژەیه کی زۆر گیانی دا. جەمشید پاشا بەتەک ئەژدیها که دا تیپەری و گەیشتە بنی بیرە که. چەند هەنگاویک رۆیشت، پروناکییەکی کزی دی. رووی کردە پروناکییە کهو هەر رۆیشت و رۆیشت و رۆیشت تا گەیشتە نزیک پروناکییە که، دیتی دەرگایە کی بچوو کهو بەسەر باخیکی زۆر گەورەو خۆشدا دەروانی. بە وریایی چوو ناو باخە که، بەلام هیچ بنیادەمی نەدی. زیاتر چوو پێش، تا لە ناو دەراستی باخچە که گەیشتە کۆشکیکی گەورەو جوان. بە هیدی چوو ناو کۆشکە که. هەموو شوینی پشتی بەنرخ بوو. لە هۆلیکا چاوی بە دەفریک کەوت سیو زێرەکانیان لەناو دانابون. جەمشید پاشا هەر گەراو گەرا تا گەیشتە ژێر زەمینەکانی کۆشک، بەلام سەری سوپما بۆچی ئەو کۆشکە بنیادەمی تیدا نییە. که چوو ناو ژێر زەمینە که، دنگی نالە نالیکی

كەوتە بەرگۆی، شمشیری ھەلکیشا و بە ھیواشی بەرەو دەنگە کە چوو، دیتی دنگە کە لە پشت دیوارە کەوێ دێ. لەبەر ئەوەی ھیچ درگای نەدی، پێلەقەییەکی توندی لە دیوارە کە دا بەلام دیوارە کە نەجوو لایەو. جەمشید پاشا دەستی لە ھەموو شوینیکی دیوارە کە خشاند، چاوی بە مینج زنجیریکی گەورە کەوت لە دیوارە کە کوترا بوو. بە ھیواشی دەستی بو لای میخە کە بردو لەپر درگایەکی گەورە لە بەردەم کرایەو. شمشیر بە دەست چوو ژوورەو لە ترسو سەرسامییان لە جیبی خۆی وشک بوو، چەندان کچی زۆر جوان لەو ژێر زەمینە بە زنجیر بەسرابوونەو. ھەندیکیان بە قژ بە ساپیتەو ھەلواسرا بوون و ھەندیکی قاقا پێدەکەنین و ھەندیکی دەگریان و دیاپانەو. جەمشید پاشا چوو پێشتر، کچیکی زۆر جوان دەستو پێی بە زنجیر بەسرابوونەو، لەو کچەیی پرسی:

– ئیوێ کێن؟ ئیو لێرە چ دەکەن؟

کچە کە گوتی:

– لاوژ! ئەوێ تۆ لە گیانی خۆت بیاری، ھاتوویتە ئیو؟

جەمشید پاشا پرسی:

– بو ئیو کویە؟

کچە کە گوتی:

– ئیو باخی دیوکی گەورەییە، سامانیکی زۆری ھەیە، کچی جوان جوان دەدزیو

دیانبەیتە ئیو ئەوێ ئەشکەنجەیان دەدا، ھەموو شیت دەبن و دەمرن.

جەمشید پاشا زۆر سکی بە کچەکان سووتا و گوتی:

– من چۆن دەتوانم ئیو لێرە نەجات بەدم؟

کچە کە گوتی:

– لاوژ، تۆ ھەرگیز ناتوانی لە گەل ئەم دیو بەنگی. تۆ تەنیا ئەو کاتە دەتوانی خۆتو

ئیمەیش نەجات بەدی کە تەلەسی رۆحی دیو کە بشکینی.

جه مشید پاشا پرسى:

— ئەو تەلەسمە لە کوی بدۆزمەوه؟

کچه که گوتى:

— ئەو تەلەسمە شووشەیه کی بچووکه، لەناو هۆلى گهوره کۆشکە لەسەر

تەقچکه یه کی زۆر بلنڊایه، تهنیا ديوه که دهستی دهگاتى.

جه مشید پاشا گوتى:

— خەمەتان نەبى، من دەبى ئەم ديوه بکوژم و ئيوه ئازاد بکەم.

هەموو ئەو کچانەى هۆشيان لە سەردا مابوو و هیشتا شیت نەبوون، گوتيان:

— لاوۆ! بەزەبیت بە گەنجیى خۆتدا ییتەوهو بوۆ خۆت لیره پراکه!

بەلام جه مشید پاشا گوێی بە قسەکانیان نەدا، چوو نەو هۆلى گهوره کۆشکە لەژێر

تەقچکه کهدا وەستا. ديوه که بە سواری هەوریکى رەش، بە نەعرەتە لیدان هاتە ناو باخو

چوو نەو هۆله کهو چاوی بە هەموو لایه کدا گپراو گوتى:

— (ادم مادام ایسی گلیر، شاقلى بادام، ایسی گلیر) واتە: (بوونی بنیادهم دى، بوونی

بادەمی بوۆ دراو دى).

ئینجا گوتى: (هن میسن دیشیون دیبینن گلیر) واتە: (بەلام بنادهمت خواردوووه،

بوۆنه که له بن ددانت دى).

ئینجا سەرى دانەواندو چاوی بە جه مشید پاشا کهوت. گوتى:

— ئاها! ئەوه زانیم!

ئینجا جه مشید پاشای لەسەر دەستی داناو بلندی کردو گوتى:

— تۆ ئەو جه مشید پاشایه دى دهستی منت بریندار کرد، ئیستا چۆنه له عەردت بکوتمو

داغانت بکەم.

جه مشید پاشا گوتى:

— نه‌گه‌ر لیره‌وه فریم ده‌ی هیچم لینایه، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌ختی بلندترم بکه‌یته‌وه نه‌وسا له عه‌ردم بکو‌تی، بيشك ده‌مرم.

دیوه‌ قاقا پیکه‌نی و جه‌مشید پاشای بلندتر کردوه. جه‌مشید پاشا له‌پر خۆی هه‌ل‌دایه‌ ناو ته‌قچکه‌که‌وه ته‌له‌سه‌که‌ی هه‌ل‌گرت و که‌ دیوه‌که‌ه‌ ویستی ده‌ستی بو‌ درێژ بکا، جه‌مشید پاشا شووشه‌که‌ی زۆر به‌هیزو به‌توندی له‌عه‌ردی دا. له‌پر بوو به‌زریانو، هه‌موو شوینی هه‌ژاو جه‌مشید پاشا له‌سه‌ر ته‌قچکه‌که‌ به‌ریوه‌وه. دیوه‌که‌ش چه‌ند جارێک خۆی خواردو به‌ریوه‌وه‌وه‌ مرد. دوا‌ی که‌می هه‌موو شوینی نارام بووه‌وه‌ جه‌مشید پاشا له‌ شوینی خۆی قیت بووه‌وه‌وه‌ چوه‌ لای ژێر زه‌مینه‌که‌. هه‌موو که‌چه‌کان هۆشیان هاتبووه‌وه‌ سه‌رو ده‌یان‌لاند. جه‌مشید پاشا به‌شمی‌ری خۆی زنجیره‌کانی پچراندو که‌چه‌کانی نازاد کرد بو‌ نه‌وه‌ی بگه‌رینه‌وه‌ لای دایبایی خۆیان. هه‌موو که‌چه‌کان ده‌ستی جه‌مشید پاشایان ماچ کردو رویشتن به‌لام له‌و که‌چانه‌ سییان که‌یه‌ کێکیان که‌چه‌ جوانه‌که‌ی هه‌وه‌ل بوو، گو‌تیان: — لاوۆ، تو ده‌چیته‌ هه‌ر کو‌ی تيمه‌ له‌گه‌ل خۆت به‌ره‌.

جه‌مشید پاشا، له‌ دل‌ه‌وه‌ هه‌وه‌سه‌ی به‌ که‌چه‌ که‌نجه‌که‌ ده‌هات که‌ ناوی (دل‌شاد) بوو، ئیتر پازی بوو له‌گه‌ل خۆیان بیا. نه‌وه‌بوو چوونه‌ بنی بیره‌که‌. گه‌واهیراتیکی زۆریشیان له‌گه‌ل خۆیان هیتا. په‌ته‌که‌یان هه‌ژانده‌وه‌. براکانی جه‌مشید پاشا، که‌ گو‌تیان له‌ ده‌نگی زه‌نگۆله‌که‌ بوو، چوونه‌ سه‌ر بیره‌که‌وه‌ په‌ته‌که‌یان هه‌ل‌کیشایه‌وه‌. جه‌مشید پاشا گه‌واهیراته‌که‌ی ره‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ کردو براکان به‌ سه‌رسامیه‌وه‌ پرسییان: نه‌وه‌ جه‌مشید پاشا نه‌مانه‌ی له‌ کو‌ی په‌یدا کردوه‌.؟

بو‌ چه‌نده‌مین جار، که‌ په‌ته‌که‌یان هه‌ل‌کیشایه‌وه‌ که‌چیکی جوان، به‌لام له‌روو نه‌خۆشیان بینی. پاشان که‌چیکی تریان ده‌ره‌یناو هه‌موو جارێش سه‌رسامتر له‌ جارانی پيشوو، ده‌یان‌پرسی: نه‌وه‌ بنی نه‌و بیره‌ چیی تیدا بووه‌؟

کاتی جه‌مشید پاشا ویستی (دل‌شاد) ره‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ بکا. دل‌شاد گو‌تی:

— جه مشید پاشا! نه گهر یه کهم جار من رهوانه بکهی، براکانت چه سوودی ده بن و تو له بنی بیر جیدیلن و هه لت ناکیشنه وه.

جه مشید پاشا گوتی:

— من ناتوام تو له ناو نه م بیره جییلم و خۆم بچمه دهره وه. تو برۆو دلینابه منیش دیم.

دلشاد به نارچه تی له جه مشید پاشا دابراو به پهت له ناو بیره که سه رکهوت بو دهره وه.

که دلشاد له ناو بیره که هاته دهره وه، محمه د پاشا و نه حمه د پاشا، که له دلوه دوو کچه که ی پیشوویان بو خۆیان به دزگیران کردبوو، به دیتنی دلشاد پمشیمان بوونه وه و زانیان نه مه جه مشید پاشا بو خۆی به دزگیرانی کردوه بۆیه له پاشا هه موویان رهوانهی سه ره وه ی کردوه.

کاتی جه مشید پاشایان هه لده کیشایه وه، هه ر هینده گه یشته ناو دراستی بیره که، براکان له گه ل یه ک کهوتنه فسکه فسکه په ته کهیان پچراندو جه مشید پاشا به ربوووه بنی بیره که. جه مشید پاشا زانی بۆچی براکانی فرییان دایه وه بنی بیره که، به لام له بهر ته وه ی هه پتی به دلشاد دابوو، دانیشته ویری کرده وه چ بکا بو ته وه ی بتوانی خۆی بگه یه نیته دلشاد. له ولاره ش، براکان له کچه کانیا ن پرسى له کوئ بوون و له بنی بیره که چ هه بوو.

کچه کانیش هه موو شتیکیان بو محمه د پاشا و نه حمه د پاشا باس کرد. نه دوو برایه کچه کانیا ن برده وه کۆشکی پاشا. پاشا به که یفخۆشی به پیر کوره کانیه وه هات، به لام که جه مشید پاشای نه یینی، به لایه وه سه یر بوو و هۆی نه هاتنه وه ی پرسى.

براکان به دهم فرمیسک رشتنه وه گوتیان:

— که ویستمان جه مشید پاشا له ناو پیر هه لکیشینه وه، په ته که تو قی نه مابوو، پچراو

جه مشید پاشا به ربوووه بنی بیره که و مرد.

پاشا زۆر نارەحەت بوو. دواى چەند مانگ ماتەم، دوو كچه‌كه‌ى له كورەكانى ماره كردو دلشاديشى رهوانهى هەره‌مسەراى خۆى كرد. بە‌لام دلشاد دواى پاشاى قبوول نه‌كردو چاوهرپى جه‌مشيد پاشاى كرد.

ئىستا گووتان له باسى جه‌مشيد پاشا بى:

كاتى جه‌مشيد پاشا فيل و ناپاكيى براكانى بينى، زانى ناتوانى هيچ بكات. هه‌ستا له‌ناو باخه‌كه‌ چوو دەرەو به‌ بيباندا هەر رۆشست و رۆشست و رۆشست، تا له‌ دوورەو دەرەختيكي بينى و گوتى: وا چاكه‌ بچم نه‌ختى له‌ سيبه‌رى نه‌و دەرەخته‌ پشوو بدهم، بە‌لام هيشتا مابو بگاته‌ دەرەخته‌كه‌، ديتى سيمرغ^(١) هيلانه‌ى له‌سه‌ر دەرەخته‌كه‌ كردوو و ماريك خه‌ريكه‌ به‌ داره‌كه‌دا هه‌لده‌گه‌رى بۆ نه‌وى بچى بيجوه‌كانى سيمرغ بخواو بيجوه‌كانيش هەر جوو كه‌ جوو كيانه‌.

جه‌مشيد پاشا شمىرى هه‌لكيشاو په‌لامارى ماره‌كه‌ى دا، يه‌كه‌م جار سه‌رى له‌ له‌ش جودا كرده‌و ئينجا كه‌له‌شى پارچه‌ پارچه‌ كردو چوو له‌ ژيىر دەرەخته‌كه‌ نووست.

كاتى سيمرغ گه‌رايه‌وه هيلانه‌ى خۆى، ديتى جه‌مشيد پاشا له‌ ژيىر دەرەخته‌كه‌ خه‌وتوو. له‌ دلى خويدا

(2) عقاب وانه هه‌قل و نووسراوه، به‌لام له‌ كه‌ سيمرغ.

گوتی: (نیستا زانیم کئی بیچووہ کاتم دە خوا).

ویستی پہلاماری جهمشید پاشا بدا، بیچووہ کان کردیانه هاتو هاوار:
 - دایه، نه که ی، شتی وا نه که ی، ئەم گەنجە ئیمە ی له دەست مار نه جات دا.
 سیمرغ، که چاری به سهری ماره که کهوت، زانی بیچووہ کانی راست ده کهن.
 رۆژ له جهمشید پاشای دەدا، جا بۆ ئەو هی جهمشید پاشا نارەحت نه بی، سیمرغه که
 باله کانی لیک کرده وه و سیبهری له سه ر کرد.
 دوا ی ماوه یه که، جهمشید پاشا له خو به ناگا هات، دیتی سیمرغیک سیبهری لی
 کردوه.

هه موو شتیکی پرکه وتوه و سوپاسی سیمرغی کرد. سیمرغ گوتی:
 - تو رۆحی بیچووہ کانی منت قوتار کردوه، بۆیه دوو سی پهری خۆمت ده ده می، هه
 کاتی پیویستت به یارمه تی بوو، په رتیک هه لکرووزینه، من حازر ده بم.
 جهمشید پاشا په ره کانی و درگرت و گوتی:
 - نیستا تکات لیده کهم بمگه یه نه نزیکترین شار.
 سیمرغ جهمشیدی سواری پشتی خۆی کرد و رۆیشت رۆیشت، چو له شاریک دابهزی و
 جهمشید پاشای له سه ر زه ی دانا و رۆیشت.
 جهمشید پاشا نه ختی لئاو شار پیاسه ی کرد و دیتی برسییه. درگایه کی بچووکی
 بین، په ره ژینیک له به رد درگا که دانیشتبوو. لئی چووه پیشو سه لامی کرد. په ره ژن به
 میهره بانی سه لامی لیو درگرتوه. جهمشید پاشا گوتی:
 - دایکه، برسیم، نه ختی نام ده ی.
 په ره ژن جهمشید پاشای برده ژووروه و هه ندی خواردنی بۆ هیئا.
 جهمشید پاشا خواردنه که ی خوارد و گوتی:
 - دایکه، نه ختی ناویشم بدری!

پېرەژن رۆيشت و گەرايەو، كاسەيەكى دايا دەست جەمشید پاشا. جەمشید پاشا
 دیتی كاسە كە بەتالە، هیج ئاوی تیدا نییە. گوتی:
 - دایكە، ئەم كاسە بەتالەت بۆچی هیناو؟
 پېرەژن بە شەرمەزاری گوتی:

- كورم، ئەم شارە، لە كانییهك زیاتری تیدا نییە و ئویش لە بەدبەختیی خۆمان
 ئەژدیهایەكى گەورە بەری ئەم كانییهی گرتوو و خەلك بە بۆ ئا و دەژین. ئەم ئەژدیهایە
 دەبۆ رۆژی كچیکى گەنجى بۆ ببەن، بیخواو ئەو كاتەى خەریكى لرفکردنى كچەكەیه
 خەلك دەتوانن تی رۆیین و نەختی ئا و بۆ خویان ببەن. منیش لەبەر ئەوێ پیرم و ناتوام
 بچمە سەر كانى، هەمیشە بۆ ئاوم. بۆیەش ئەم كاسەيەم هینا تا شەرمەزاری تۆ نەم كە
 میوانى منى.

جەمشید پاشا گوتی:

- دایكە، نارەحەت مەبە. بە پشتیوانیى خوا دەچمە جەنگى ئو ئەژدیهایە
 دەیتۆپینم.
 پېرەژن گوتی:

- كورم، بە هەموو پالەوانانى شار نەیانئوانیو ئەم ئەژدیهایە نزیك بكەونەو.
 ئەمەڕۆش دوا كچی شار، كە كچی حاكمە، بۆ ئەم ئەژدیهایە دەبەن.
 جەمشید ناوی خاوی لیھینا و دەستی دايا شمشیر و رووی كرده لای كانییهكە. هەموو
 خەلكەكە بە سەرسامى تەماشایان دەكرد، بەلام جەمشید پاشا هەر دەچوو پێش. كە
 ئەژدیهاكە چاوی پێكەوت، دەمی كردهو و جەمشید پاشای بە هەناسە هەلكیشا و بۆ لای
 خۆی رایكیشا. جەمشید پاشا هەردوو سەرى شمشیری رووتی بە دەستەو گرت و دەمە
 تیژەكەى دايا لای پێشەو و لەگەڵ هەناسەى ئەژدیها رۆيشت و رۆيشت تا گەيشته دەمی

ئەژدیهاو ئەژدیها ناگای له هیچ نەبوو، بە هەموو هیژی خۆیەوه جەمشید پاشای قوت داو شمشیری جەمشید پاشا ئەژدیهای له هەردوو لا لگاوهوه پری تا گەیشته کلکی. کانییه که پر خۆین بوو، ئەژدیها دەستبەجی تۆپی و خەلک له دەستی حسانهوه. خەلکه که، که دیتیان ئەژدیها تۆپی، چوونه سەر کانی و **هیربارە کانیان** پر ناو کرد. لەولاشهوه، کچی حاکمیان بە دەبەبەو هەیت و هووت دەهینا. حاکم و ژنە کهیشی بە گریان و واویلا له دووی دهاتن. کچه کهیان هینایه شوینی ئەژدیهاکه، که گەیشتنه نزیک کانییه که، دیتیان خەلکیکی زۆر کۆبوونهتەوهو کانی پر خۆینه. پرسییان مەسه له چیه؟ خەلکه که بە خۆشحالی جەمشید پاشایان نیشانی حاکم دا که ئەژدیهای کردبووه دوو لهت.

حاکم، جەمشید پاشای برده باره گای خۆی و زۆر پێزی لێناو گوتی:

– سبارت بەوهی که تو هەم گیانی خەلکت قوتار کردو هەم گیانی کچی من، دەمهوی کچی خۆمت دەقه بهر بکه م و بتکه م به جینشینی خۆم.
جەمشید پاشا گوتی:

– جنابی حاکم! من کورە لادییم، له دابو دەستوری باره گای شاهانه نازام. لیم گهری بکه ومه دوو ئیشی خۆم.

حاکم رازی بوو و وازی له جەمشید پاشا هینا.

جەمشید پاشا هەر هات و هات تا گەیشته گوندیکی خۆشو ئاوه دان. لەو کاته دا، جەمشید پاشا زۆر نارەحت بوو، پەڕیکی سیمرغی هەلکرو زاندو سیمرغ حازر بوو.
جەمشید پاشا گوتی:

– دەمهوی بگه پیمهوه ولاتی خۆم، بەلام ئەم شارانه هیجیان شارهزا نیم، دهی تو پینماییم بکه ی.

سیمرغ گوتی:

– که چوویته ناو دئ، یه‌که‌م جار دوو به‌ران ده‌بینی: یه‌کی ره‌شو یه‌کی سپی. ده‌سما‌له‌گه‌ت فری‌ده سهر به‌رانه سپییه‌که‌و خۆشت سواری به‌رانه ره‌شه‌که‌به. ته‌وسا به‌رانی ره‌ش هه‌لت ده‌داته سهر به‌رانی سپی و به‌رانی سپی فری‌ت ده‌داته‌وه دونیای پوناک و شاری خۆت، به‌لام ته‌گهر سواری به‌رانی سپی بی، به‌رانی سپی هه‌لت ده‌داته سهر به‌رانی ره‌شو به‌رانی ره‌شیش تی‌ت هه‌ل‌ده‌داته دونیای تاریکی و ده‌بی حه‌فت سالی تر بگه‌رپی تا شاری خۆت ده‌دۆزیته‌وه.

جه‌مشید پاشا رازی بوو، سوپاسی سیم‌رغی کردو رۆیشت. گه‌یشته ناو دئ. له‌ دوروه دوو به‌رانی سپی و ره‌شی بینی، له‌بهر ته‌وه‌ی زۆر په‌له‌ی بوو، سواری به‌رانی سپی بوو و به‌رانی سپی دایه به‌رانی ره‌شو به‌رانی ره‌شیش تی‌ت هه‌ل‌دایه دونیای تاریکی. کاتی که جه‌مشید پاشا هاته‌وه هۆش خۆی، خۆی له‌ شاریکی بیگانه‌دا بینی، هه‌مووی تاریک و نوته‌ک بوو، خه‌لک له‌ به‌ر چا ئیشیان ده‌کرد.

جه‌مشید پاشا چهند مانگی‌ک به‌ ناخۆشی له‌و شاره‌دا ژیا و ئاخیری زانی هیچ چاره‌ی نییه ته‌وه نه‌بی کارو کاسبییه‌ک بو خۆی په‌یدا بکا. چوه دوکانی کابرایه‌کی پینه‌دۆزو گوتی:

– برا، من بایه‌کی غه‌ریبه‌م، ده‌مه‌وی لای تو ئیش بکه‌م.

کابرای پینه‌دۆز قبو‌لی کردو جی‌ی جه‌مشید پاشای له‌ دوکانی خۆی کرده‌وه.

جه‌مشید پاشا، به‌ رۆژ ئیشی ده‌کردو شه‌ویش له‌ناو دوکانه‌که‌ ده‌خه‌وت.

رۆژی جه‌مشید پاشا له‌ کابرای پینه‌دۆزی پرسی:

– هۆی چیه‌ ته‌م شاره‌ وا تاریکه‌؟

کابرای پینه‌دۆز ئاخیکی هه‌ل‌کیشا و گوتی:

– ته‌م شاره‌ دیویکی خۆینخۆزی تی‌دا ده‌ژی، به‌ری رۆژی گرتوه‌وه.

جه‌مشید پاشا پرسی:

– ئەم بۆچی خەلک ناچنە جەنگی ئەم دێوە نایتۆپینن.

پینەدۆز پیکەنی و گوتی:

– برا، کێ بەم دێوە حەفت سەرە دەوێ. تاکە رینگای چارەو رزگار بوومان ئەویە

داواکانی جیبە جێ بکەین و رزبی بکەین بەری خۆری شارە که مان بەر بدا.

جەمشید پاشا پرسی:

– داواکانی ئەم دێوە چین؟

پینەدۆز گوتی:

– جووتە پیتاویکی دوو، هەر کاتی لە پیتی بکا هەر شوینیکی بیەوی، ییباو

بیهینیتەو.

جەمشید پاشا گوتی:

– تۆ سبەمی خەبەر بە دێوە که بده که ئەم پیتاوی بۆ دەبە.

پینەدۆز گوتی:

– کورە تۆ شیت بووی، چیه! ئیمە ئەم جۆرە پیتاوەمان چۆن پێ دروست دەکری؟

جەمشید پاشا گوتی:

– سبەمی سبەینی من ئەم پیتاوت بۆ ئاماده دەکەم.

پینەدۆز قبوولی کردو چوو لەی دێوە کهو گوتی پیتاوه که سبەمی ئامادهیه. دێوه که

هەری دا یه کێ له سەرەکانی له بەرامبەر خۆر لابدا.

رۆژی پاشی، سبەینی هەموو خەلک لە بەردەم دوکانی پینەدۆز ئاپۆرەیان داو چاوەرێ

بوون پینەدۆز دوکان بکاتەووەو پیتاوه که بینن. بەلام جەمشید پاشا، شەو، که پینەدۆز

رۆشت، مۆمیکی داگیرساندو پەری سیمرغی لەسەر هەلکپروواند. سیمرغ حازر بوو.

جەمشید پاشا گوتی:

– سیمرغی میهره‌بان! پئویستم به جووته پیتلاویه‌که، که ههر کاتی خاوه‌نه‌که‌ی ویستی بیچیتته ههر کوئی، بیباته‌ته‌وئی.

سیمرغ رازی بوو، دوا‌ی سه‌عاتیک جووته پیتلاوه‌که‌ی بۆ جه‌مشید پاشا هیئا. جه‌مشید پاشا جووته پیتلاوه‌که‌ی له‌ دوکان داناو خۆی چوووه‌ کووچه‌یه‌که‌ و پالی دایه‌وه‌ و نووست. رۆژی پاشی، به‌یانی له‌گه‌ل خه‌لک له‌ به‌رده‌م دوکان راه‌ستاو کلاویکی گه‌وره‌شی له‌سه‌ر نا بۆ‌ته‌وه‌ی پینه‌دۆز نه‌یناسیتته‌وه‌. پینه‌دۆز زۆر به‌ ترسو له‌رزوه‌ دەرگای کرد‌وه‌. جووته پیتلاویکی زیاده‌ی له‌ناو دوکاندا بینی، زانی ته‌مانه‌ پیتلاوه‌ جادوو‌یه‌که‌ن. جووته پیتلاوه‌که‌ی هه‌لگرت و چوووه‌ لای دێوه‌که‌. خه‌لکه‌که‌ش به‌ چراو فاتوس دوا به‌ دوا‌ی چوون. دێو، که‌ چاوی به‌ جووته پیتلاوه‌که‌ که‌وت، گوتی:

– تا، ته‌مه‌ ته‌و پیتلاویه‌ که‌ من ده‌مه‌ویست.

ئیتیر یه‌کی له‌ سه‌ره‌کانی لابرده‌ نه‌ختی روناکی خۆر به‌ شار که‌وتو خه‌لکه‌که‌ به‌ شادومانی پینه‌دۆزیان له‌سه‌ر ده‌ستی خۆیان دانا. به‌لام پینه‌دۆز گوتی:

– ته‌م جووته پیتلاوه‌ شاگرده‌که‌م دروستی کرد‌وه‌.

خه‌لکه‌که‌ هه‌رچه‌نده‌ گه‌رانو سوورپان شاگرد پینه‌دۆزیان نه‌دیتته‌وه‌.

جه‌مشید پاشا به‌ هه‌مان به‌رگه‌ سیماره‌ چوووه‌ دوکانی به‌رگه‌روویه‌که‌ و گوتی:

– برا، من غه‌ریبه‌م و بۆ په‌یداکردنی نان ده‌مه‌وی لای تو کار بکه‌م. کابرای به‌رگه‌روو رازی بوو و جه‌مشید پاشا له‌ دوکانه‌دا ده‌ستی به‌ کار کرد.

رۆژی له‌ رۆژان جه‌مشید پاشا له‌ به‌رگه‌رووه‌که‌ی پرسی:

– ته‌ری برا، ته‌وه‌ بۆچی ته‌م شاره‌ وا تاریکه‌؟

به‌رگه‌روو ناخیکی هه‌لکیتشاو گوتی:

– دێویکی خۆپه‌رستی هه‌فت سه‌ر له‌م شاره‌دا هه‌یه‌، به‌ری رۆژی گرت‌وه‌. ته‌و دێوه‌ هه‌فت مه‌رجی هه‌یه‌ بۆ ته‌وه‌ی به‌ری خۆر به‌ر بدا. یه‌کی له‌ مه‌رجانه‌ کورپیکی نه‌ناسیاو

ئەنجامی داوێ که لای پینەدۆزیک ئیشی دەکردو دێوێ که سەرئیکێ له بەرامبەر رۆژی لا
بردروو، بەلام کەس ناتوانی مەرجهکانی تری ئەم دێوێ جیبەجی بکا.

جەمشید پاشا گوتی:

– مەرجهکانی تری ئەم دێوێ چین؟

بەرگدروو گوتی:

– من هەر ئەوەندە دەزانم، ئەم دێوێ کراسیکێ دەوی تەقەلی دەزویی تیدا نەبی. بەلام

ناخۆ ئەم جۆرە کراسە بە کێ دەدووری؟

جەمشید پاشا گوتی:

– برا، تۆ سبەی برۆ لای دێوێ کەو پیتی بلێ که کراسە کە یۆ دەبە.

بەرگدروو گوتی:

– کوپم، ئەو تۆ شیت بووی قسە ی وا دەکە؟ ئە گەر بەلێن بدەینو بەلێنە کەمان پی

نەیه تە جی، دێوێ کە لفاومان دەبا.

جەمشید پاشا گوتی:

– تۆ برۆو بە دێوێ کە بلێ من سبە ی کراسە کە ئامادە دەکەم.

خەبەر بە ناو هەموو شاردا بلاو بوو و هە کە بەرگدروو دەیوی کراس بۆ دێوێ کە بدووری.

رۆژی پاشی، بەیانی بەردەم دوکانی بەرگدروو پری خەلک بوو، چاوەرپی دیتنی کراسە

سە یرو سە مەرە کە یان دەکرد.

شەو، دوا ی رۆشیتنی بەرگدروو، جەمشید پاشا مۆمیکێ داگۆرساندو پەری سیمرغی

هە لکۆرۆزاند. سیمرغ حازر بوو و جەمشید پاشا داوا ی کراسە کە ی لیکرد. سیمرغ بە چەند

لە حزیە ک کراسە کە ی ئامادە کردو دا یە جەمشید پاشا. جەمشید پاشا کراسە کە ی له

دوکان داناو لەوی هە لات. بەرگی خۆ ی گۆری و له گەل خەلکە کە بەرامبەر دوکان راو هستا.

به‌رگدروو به‌ ترسه‌وه دوکانی کردوه‌وه دیتی‌وا کراسه‌که له‌ویییه، هه‌لیگرتو بۆ دێوه‌که‌ی
برد.

دێو کراسه‌که‌ی وەرگرتو سه‌رێکی تری له‌ به‌ر تیشکی خۆر لابرده‌و شار نه‌ختی پوناکتر
بووه‌وه. خه‌لک زۆر خۆشحال بوون، به‌لام هه‌رچه‌نده به‌ دوا‌ی کۆره نه‌ناسیاوه‌که‌دا گه‌رانو
سووران نه‌یان‌دۆزیییه‌وه.

دوا‌ی ماوه‌یه‌ک، جه‌مشید پاشا چووه لای ئاشه‌وانێک و داوا‌ی لێ‌کرد کارێکی بداتی.
ئاشه‌وان پزای بوو و جه‌مشید پاشا ده‌ستی به‌ کار کرد.

رۆژی له‌ رۆژان جه‌مشید پاشا و ئاشه‌وان له‌ رۆخ ئاشه‌که دانیشتبوون قسه‌یان ده‌کرد.
جه‌مشید پاشا گوتی:

— باوکه، ته‌وه بۆچی ته‌م شاره‌وا تاریکه‌؟

ئاشه‌وان هه‌مان قسه‌ی پینه‌دۆزو به‌رگدرووی کردو گوتی کورپێکی نه‌ناسیاو دوو داوا‌ی
دێوه‌که‌ی ته‌نجام داوه‌و به‌شێکی شاری روناک کردۆته‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه که‌سی تر ناتوانی
مه‌رجه‌کانی تری ته‌م دێوه ته‌نجام بدا.

جه‌مشید پاشا گوتی: باشه‌ مه‌رجی تری ته‌م دێوه چیه‌؟

ئاشه‌وان گوتی:

— هه‌ر ته‌وه‌نده دزانم ته‌م دێوه ئاشیکی ده‌وی به‌ بۆ ده‌ستو رۆژو باو ئاو ئیش بکا،

به‌لام کێ ده‌توانی ته‌م جو‌ره ئاشه‌ دروست بکا؟

جه‌مشید پاشا گوتی:

— باوکه، خه‌مت نه‌بێ. به‌یانی برۆ لای دێوه‌که‌و پێی بلی ئاشه‌که‌ی ئاماده‌یه.

ئاشه‌وان پزای نه‌بوو، به‌لام جه‌مشید پاشا گوتی:

— بێشک ئاشه‌که دروست ده‌که‌م.

رۆژی پاشی له گهڵ گهردو گۆلی بهیانی دیسان هه موو خه لک بهرامبهر ناشه که دانیشتبوونو چاوه پتی بینینی ناشه سه یرو سه مه ره که یان ده کرد. ناشه وان جه مشید پاشای ناسی بوو ده یزانی شه هه مان پیتا لودروو و هه مان کراس دروو، بۆیه شه شه وه، ناشه وان که رۆیشت له پشته ورا ناشه که ی کلیل دا تا جه مشید پاشا نه توانی را بکات.

شه، جه مشید پاشا په ری سیمرغی درهینا و دیتی له یه ک په زیاتر نه ماوه شه گه شه شه په ره هه لکرووزینی ئیتر ناتوانی بیبینی شه وه، به لام له بهر شه وهی هه ری به ناشه وان دابوو، ناچار بوو په ره که هه لکرووزینی و داوا له سیمرغ بکا شه شه ناشه ی بۆ بیینی.

سیمرغ چوو و هاته وه ناشیکی سه یری هینا. شه ناشه به ده وری خۆیدا ده سووراپه وه و گه مێکی ده هاری کهس نه یدزانی له کوپه دی، ده یکرده ئارده و فرپی ده دا.

جه مشید پاشا زۆر خوشحال بوو و گوتی:

— شه سیمرغی میه ره بان، شه مه دوا زه حه مه ت بوو دامه بهر تو، له بهر شه وهی په ره کانت

ته واو بوون، چیتر ناتوانم بتیینم، مالاوا!

سیمرغ گوتی:

— تو کورپکی بوپرو میه ره بانی، په ریکی تریشته ده ده می... هه کاتێ گه رو گه رفیتکت

تووش هات ئاگادارم بکه وه.

جه مشید پاشا سوپاسی کردو په ره که ی له گهرفانی خۆی نا. سیمرغ رۆیشت و جه مشید

پاشا چوه لای ده رگا بۆ شه وهی بیکاته وه و رابکات، به لام بیني ده رگا له پشته ورا کلیل دراه، ناچار بوو هه ره له وێ خه وت.

به یانی، ناشه وان به خه لکه که ی گوت کوره نه ناسیاوو رزگار که ره که ی شه ره که مان

ئیستا وا له ناو ناشی مندایه. خه لک زۆر حه زیان ده کرد کوره که بیینن، هاته نه لای

ناشه که وه جه مشید پاشایان له گه ل خۆیان برده چیا بۆ لای دیوه که.

دیو، که چاوی به ناشه که که وت، گوتی:

— تەواۋە! ئەمە ئەو ئاشەيە كە من دەمەۋىيەست. ئەو كىۋى دروستى كىۋى دەۋە؟
 ئاشەۋان جەمشىد پاشاى نىشانى دىۋە كە دا. دىۋە كە قاقايە كى كىۋى گوتى:
 — ئەھا! من ئەم گە نەجە دەناسم. ئەمە گەۋرە تىرىن دوزمىنى منى كوشتوۋە كە دىۋى
 رەشە. لاۋۇ! من بۇ خاترى تۆ لە بەرامبەر خۆر لا دەكەۋم بۇ ئەۋەى شار روناك بىتتەۋە.
 جگە لەۋەش بىخاۋە مالى دىۋىيە بەرچى دەتەۋى بلى.

جەمشىد پاشا گوتى:

— دىۋە! بىستوۋمە تۆ جامى جىھان مات ھەيە. سەيرى ئەو جامە بىكەۋ پىم بلى بزانم
 ۋلاتى من كەۋتۆتە كام لا.

دىۋى سەرنجى لە جامە كە داۋ گوتى:

— بەرەۋ رۆژھەلات بىرۇ، دەگەيتتەۋە شارى خۆت!

جەمشىد پاشا سوپاسى دىۋە كەى كىۋى. دىۋە كە بە نەعەرته لىدان بەرەۋ ئاسمان
 تەنۋورەى بەستو شار روناك بوۋەۋە ۋەلەك دەستىيان بە ئاھەنگە ھەلپەركى كىۋى.
 حاكىمى شار جەمشىد پاشاى بىرە بارەگەى خۆى ۋە خىزمەتى كىۋى، بەلام جەمشىد پاشا
 پەلەى بوۋ زوۋ خۆى بە دلشاد بگەيەنى، ئىتەر لەۋى نەمايەۋەۋە بەرەۋ رۆژھەلات كەۋتە پى.
 ھەر پىۋىشتو پىۋىشتو پىۋىشتو تا پىۋىشتو بە شەكەتى ۋە بىتاقەتى لەۋىرە درەختىك بەرەۋەۋە
 خەۋى لىكەۋت. جەمشىد پاشا دىۋى ماۋەيەك لە دەنگى چەند كەسى بەخەبەر ھات،
 دىتى گالىسكەيەك لەتەك درەختە كە ۋەستاۋەۋە چەند كەسىك لەۋىرە درەختە كە دانىشتوۋىز
 قسە دەكەن.

كە جەمشىد پاشا بەخەبەر ھات، ئەۋان لىيان پىسى:

— گەنجۇ، ئەۋە بىچى لىرە خەۋتوۋى؟

جەمشىد پاشا گوتى:

— رىبوارمۇ دەگەپىمەۋە شارى خۆم.

پرسییان:

– کام شار؟

جه مشید پاشا ناوی شاری خۆی گوتو ئهوانیش گوتیان: ئیمهش دهچینه ئهو شاره، بۆ

ئهووی پیشپرکی گهوره که ی ئهوی ببینن.

جه مشید پاشا گوتی:

– پیشپرکی گهوره چی؟

ئهوانیش گوتیان:

– کچیکی جوان له حهروه مسهرای پاشادایه، دزگیرانی کوری جوانه مهرگی پاشای ئهو

شارهیه. گه نجه کان بۆ ئهوهی کچه که ماره بکهن، به شداری پیشپرکییه کی گهوره ده که نو

هه ره که سی له پیشپرکی بیباته وه، کچه که بۆ ئهو دهی به لام نه گهر هیچ کهس نه توانی

هه موو مهره کانی پیشپرکییه جیبه جی بکا، پاشا کچه که له خۆی ماره ده کا.

جه مشید پاشا که زانی مه سه له چیه، گوتی:

– براینه، تو خوا منیش له گه ل خۆتان بهرن.

به لام ئهوان گوتیان:

– ئیمه لغا و گالیسکه دا جیگامان نییه و ئه سپه کانیس له وهنده زیاتر نه فه ریان پی

هه لنا گیرن.

ئهوان رۆشیت و جه مشید پاشا به ته نی مایه وه.

جه مشید پاشا دهیزانی ئه گهر به پی بروا، به مانگیك ناگاته شار. ئیدی بۆ دوا جار

په ری سیمرغی هه لکرو زاندو سیمرغ حازر بوو.

جه مشید پاشا باسی مه سه له که ی بۆ سیمرغ کردو داوای لی کرد بیگه یه نیته شار.

سیمرغ گوتی:

– تۆھەندى گۆشت و ئاۋ نامادەكەۋ سۈارى پىشتم بە. ھەر كاتى گۆتم: ئاۋ! گۆشتم
 بدەرىۋ ھەر كاتى گۆتم: گۆشت! ئاۋم بدەرىۋ.
 جەمشىد پاشا رېۋىيەكى گرتە سەرى بېرىۋ ئاۋى لە پىستەكەى كىرە گۆشتەكەى بە
 شمشىر پارچە پارچە كىرە سۈارى پىشتى سىمىرغ بوۋ.
 ھەر رۆيشتەن رۆيشتەن تا لە دورەۋە تارمايى شار دەرەكەۋت. سىمىرغ گۆتى:
 – ئاۋ.

جەمشىد پاشا تەماشاي كىرە سىمىرغ ھەموو گۆشتەكەى خواردوۋو ھىچ گۆشت
 نەماۋە. بە ھىۋاشى ھەندى گۆشتى لە رانى خۆى پىرىۋ داىە سىمىرغ. گەيشتەنە قەراخ شارو
 جەمشىد پاشا لەسەر پىشتى سىمىرغ ھاتە خوارىۋ مالاۋايى كىرە. سىمىرغ نەفېرى، ھەر لەۋى
 ۋەستە.

جەمشىد پاشا گۆتى:

– سىمىرغى مېھرىبان! بۆچى نافرې؟

سىمىرغ گۆتى:

– دەمەۋى يەكەم جار تۆ بېرىۋ، دۋاى تۆ ئىنجا من دەفېرەم دەپۆم.

جەمشىد پاشا بېرىۋ كەۋت، ھىشتا دوۋ سى ھەنگاۋ نەرۆيشتەبوۋ، سىمىرغ گۆتى:

– ھۆ كۆرى مېھرىبان! ئەۋە بۆچى دەشەلىت؟

جەمشىد پاشا، كە نەيدەۋىست سىمىرغ بزانى، گۆتى:

– قاچم نەختى بىرىندارەۋ ناتوانم بە باشى بېرۆم.

سىمىرغ گۆتى:

– لاۋۋ، درۆ مەكە. تۆ گۆشتى قاچى خۆت بېرەۋە داۋتە بە من. سىمىرغ گۆشتى قاچى

جەمشىد پاشاي ھەر لە زاردا بوۋ، دەرى ھىناۋ لەسەر قاچى جەمشىدى دانايەۋە ھەندى

خوزى خۆى لە بىرەنەكە داۋ قاچى جەمشىد پاشا چاك بوۋەۋە.

سیمرغ مالاوایی کردو رۆیشتو جهمشید پاشا بهرهو شار کهوته ری. ئەوەندی نه مابوو پیشبرکی دەست پێبکا، مهیدان پری خەلک بوو. حاکم کورپه کانی له شویینی تاییهتی دانیشتبوون و چاوه پێ دەست پێکردنی پیشبرکی بوون. پیشبرکی دەستی پێکرد: یه کهم جار دوازه داری گهورهیان له ناوهراستی مهیدان دانا. داخوایه که ره کان یه که هاتنه ناو مهیدانو له بهر ئەوهی نهیانتوانی داره کان بکه نه دوو کهرت، گهرا نه وه. له دواي هه موویان ئینجا محمهد پاشاو ئەحمهد پاشا هاتن و هیچیکیان داره کانیا ن بۆ نهشکا. که هه مو کپ و بیدهنگ بوون جارچییان جارپان دا: که سی تر نه ماوه؟ ده مانهوی داره کان کۆکهینه وه.

له ناکاو جهمشید پاشا به جلی شرو ورو دراوه وه هاته ناو مهیدان. خەلک کردیانه قه شمیری و پێکه نین: کورپه ده رۆزه که ریک بۆ بردنه وهی دلشاد هاتوته پیشبرکی. به لام جهمشید پاشا داره کانی یه که یه که لغاوه ندی کرده دوو کهرتو هه ر یه کیکی فری دایه لایه که. دهنگی ئافهرینی خەلک هه موو مهیدانی پر کرد. حاکم کورپه کانی به سه رسامی سهیری یه کتریان کرد. پیشبرکی دووهم شه ر بوو له گه ل شیریکی هۆفی. که س نه ویا بچیتته مهیدان. ته نیا جهمشید پاشا بوو که هاتو به شمیره کهی سه ری شیره کهی له له ش جودا کردوه.

حاکم زۆر تووره ببوو، دهزانی ئەگه ر ئەم کورپه پیشبرکی سییه م بباته وه ناچاره دلشادی بدات. پیشبرکی سییه م پچاندنی زنجیریک بوو له دهست و ملی داخوایه که ره کهیان ده کرد. خەلکیکی کهم له م پیشبرکییه به شدارییان کرد. ته نانت محمهد پاشاو ئەحمهد پاشایش نهیانتوانی بیته مهیدانو که جارچیه کان ویستیان زنجیره کان کۆ بکه نه وه، جهمشید پاشا هاته مهیدانو زنجیره کانی به زۆری بازووی خۆی پچراند. ئیتر حاکم ناچار بوو دلشاد بداته جهمشید پاشاو فه رمانی دا کورپه ی جل شریان هینا لایه وه. کاتی جهمشید پاشا گه یشته لای حاکم، دلشاد قیژاندی خۆی به باوه شی

جه‌مشيد پاشادا دا، حاكميش كوره‌كه‌ي خۆي ناسييهوه به‌لام براكاني نه‌يانتواني له
شه‌رمه‌زاريان سه‌ريان بلنډ بكهن.
هه‌ر ئه‌و رۆژه شاهه‌نگيكي گه‌ره‌يان بۆ دلشادو جه‌مشيد پاشا گيڤاو سه‌راپاي شارو
ولاتييان كرده چاخان. حاكم، جه‌مشيد پاشاي كرد به جينشيني خۆي و سه‌راپاي ولاتي پي
به‌خشي.

5 - کچی پاشای سه‌مهرقه‌ند

ھەببو نەبو، پاشايەك ھەبو، لە داری دۇنيادا يەك تاقە كۆپى ھەبو بە ناوى مەمەد. مەمەد كۆپىكى كەلەگەتو ئازا كۆك بو. ئەگەر لىي گەراباى تا نىوەرۆ ھەر دەخەوت. مەمەد گەرە بو، كە گەيشتە تەمەنى بىست سالى، رۆزى چووه لای باوكى و گوتى: — ئەى باوكى مېھربان! زۆر لەمىژە نەچومەتە ھىچ جىگايەك، دلم تەنگ بو، رۇخسەتم بە گەشتى بەناو مولكو و لاتى خۇماندا بكەم.

باوكى، يەكەم جار و بىستى رازى نەبى، بەلام كە مەمەد پىي داگرت و دەستى بە تكا و پارانەو و ناورانەو نووزانەو كرد، پاشا دەستورى دا لەگەل وەزىر بچن، بەلام لە سنورى و لاتە كەيان دەرەچن.

خۇيان نامادە كردو بەرى كەوتن.

چەند شەو و چەند رۆژ رۆيشتن، چىاو گەلى و دەرو دەشتيان پرى، راويان دەكردو رايان دەباردو دەگەرەن. چەند مانگىك پىچوو، ئىتر كاتى ئەو داھات كە بگەرپتەو. لە رىگادا، مامزىك لە بەر پىي مەمەد دەرپەرى. مەمەد بە سوارى ئەسپ كەوتە دووى بۆ ئەو بە زىندووى بىگرى. لەشكرىش كەوتە شوئىيانەو. مامزەكە لە ديوارى باخىك ئاودىو بو و خۆى فرىدايە ناو باخەكە. مەمەد لە ئەسپ دابەزى، و بىستى بچىتە ناو باخى خەلك، وەزىر رۇخسەتى نەدا و گوتى:

— مەمەد، باوكت تۆى بە من سپاردو. ئىستا ئەو بەزانە سنورى و لاتەكەى ئىمە لىرە تەواو دەبى، ئەم باخە ھى پاشاى سەمەرقەندە. وەرە مەچووه ناو ئەو باخە. مەمەد تكاى لە وەزىر كردو گوتى:

— يەك رۆژ رۇخسەتم بەدە. لىرە چاوپرەم بكە. دەچم بە ناو باخەكە دا دەگەرپم، پىاسەيەك دەكەم دىمەو.

وەزىر گوتى:

— به یهك مهرج روو خسه تت ددهم، كه هیج به پاشا نه لئی.

مهمه د گوتی: به سهر چاو! چوو نه ناو باخه كه و دیتی: بهه! بهه! باخیکی چند خوشه! له دنیا دا مانه ندی نییه. هه موو جۆره گۆلۆ میوه و سهوزه یه کی تیدایه. پیاو شیتو سه رسام ده كا. بولبولو بالنده خه ریکی خویندنو چریكه چریكن، نه قلو هۆشی پیاو ده بن. كورپی پاشا نه ختی میوه ی باخه كه ی خوارد و له سهر چیمه ن راكشا و خوی لیکه وت. ئەم باخه باخی سیوی پاشای سه مه رقه ند بوو. كچه گچكه ی پاشا زوو زوو به پیاسه دهاته ناو ئەم باخه. ئەمڕۆیش بو پیاسه هاتبووه ناو باخو له سهر لیوی (چاره زو) و گۆمی باخو له سهر چیمه نه كه چاوی به گهنجیکی رهعنا كه وت خوی لیکه وتبوو. كچه كه، هه ر كه چاوی پیکه وت یه كسه ر دلی كه وته سه رو نه شقی بوو. كچه كه كر دییه هه راو هۆریاو گۆرانی چرین و به مالاو به ولادا هاتوچوو، به لام كوره له خه و به ناگا نههات. كچه كه سه بری نه ماو ترسا نههك بین لهوی به ته نیا بیانیین. ئیتر هه ندی شه كرو كاو ناوینه یه کی گچكه و ده سرۆکیکی بچووكو نهنگوستیله یه کی له ناو گهرفانی چاكه تی خۆی ده رهینا و له ده سمالی كوره كه ی به ستو له ناو گهرفانی كوره ی ناو ملی رپی گرتو رۆیشت. ماوه یهك دوا رۆیشتنی كچه كه، مهمه د به خه بهر هات و به ناو باخه كه دا گهرا و چوو قهراخ گۆم و سهوزه كه و ده ست و ده موچاوی خۆی له سهوزه كه شووشتو هه ندی سیوو گۆلابی لیكرده وه و خواردی و هاتموه لای و فزیرو سواری ته سپه كه ی بوو و گهرا نه وه مانی. چاك و چۆنی له گه ل باوکی كرد و دهستی ماچ كرد. باسی گهشت و گهرا ن و سه فیری خۆی بو باوکی كرد. له سهر سفره بوون نانیان ده خوارد، له پر مهمه د پچ كزی و دهستی برد ده سماله كه ی له گهرفانی ده رهینا، ههستی كرد شتیکی له ناو تراوه و گرتی لیدراوه. یه كسه ر كر دییه وه، دیتی ده سماله كه كلۆ شه كرینكو چند زله كایه كو نهنگوستیله یه كو ناوینه یه کی تیدایه. زۆری به لاوه سهیر بوو، داخۆ كی ئەم شتانه ی له ناو گهرفانی ناوه و مه بهستی له مه چی بووه؟

پاشا، که به مه‌سه‌له‌که‌ی زانی، یه‌کسه‌ر له‌ دوو وه‌زیری ناروو له‌ مه‌سه‌له‌که‌ی پرسى. وه‌زیر سه‌یری کرد ته‌گه‌ر راستى نه‌لی، ئیشه‌که‌ خراپه‌ر ده‌بی. ئیتر ناشکرای کرد که کورپی پاشا چۆته‌ ناو باخى پاشای سه‌مه‌رقه‌ند.

پاشا گوتى:

— ئیستا مادام تو ئه‌و رووخسه‌ته‌ت به‌ کورپه‌که‌م داوه‌، ته‌گه‌ر تا چل پۆزى تر مانای مه‌ته‌لی ئه‌م شتانه‌م بۆ هه‌ل

نه‌هینى، له‌ سیداره‌ت ده‌ده‌م.

وه‌زیر به‌ کزو غه‌مبارى و په‌شیمانى گه‌راپه‌وه‌ مالى. مالاواپى له‌ ژنو منداله‌کانى کردو ملی پى گرتو پۆشیت.

وه‌زیر پرسى به‌ زۆر که‌س کرد. پرسىارى له‌ دونیا دیته‌و پیره‌میردى به‌ نه‌زموون و زاناو هى تر کرد، به‌لام هه‌یج که‌س مانای مه‌ته‌لی شته‌کانى ناو ده‌سماله‌که‌ی نه‌زانى. ئیتر به‌ خه‌فه‌تخانى گه‌راپه‌وه‌ مالى و دووباره‌ مالاواپى له‌ ژنو منداله‌کانى کردو ویستى بچینه‌وه‌ لای پاشا. مه‌یتیریک له‌ مالى وه‌زیر هه‌بوو، ناوی (هه‌مزه‌ که‌چهل) بوو، نه‌سپه‌کانى وه‌زیرى رنه‌و قه‌شاویش ده‌کردو خزمه‌تى ده‌کردن. هه‌مزه‌ که‌ بینى وه‌زیر غه‌مباره‌، پرسى مه‌سه‌له‌ چیه‌؟

وه‌زیر گوتى:

— هه‌مزه‌ تو بۆچى پرسىار ده‌که‌ی، خۆ گه‌روگه‌رتى من به‌ تو چاره‌سه‌ر ناكرى؟

به‌ کورتى هه‌مزه‌ وازی نه‌هینا، گوتى ده‌بی هۆی په‌ریشانى خۆتم پى بلینى.

ناخیرى وه‌زیر حالو مه‌سه‌له‌ی بۆ هه‌مزه‌ باس کرد.

که‌چهل گوتى:

— جه‌ناب، ئیوه هیچ غه‌متان نه‌بی. من هر ئیستا مانا و نه‌ینی ئەم شتانه‌تان بپدەلێم، بەلام پیشتر تو برۆ لای پاشا و پێی بلێ ئەسپێکی دوو پێی روانه‌ بکا. بۆ ئەوهی من سواری بم و پێی بچمه‌ لای پاشا و وه‌لام و نه‌ینی ئەم شتانهی پێی بلێم.

وه‌زیر یه‌ کسه‌ر چوو له‌ لای پاشا و گوتی:

— ئیمه‌ که‌چه‌لێکمان له‌ مائه‌وه‌ هه‌یه‌، ده‌لێ: ئەسپێکی دوو پێم بده‌نی، بۆ ئەوهی بێم و نه‌ینی شته‌کانی ناو ده‌سماله‌ که‌تان پێی بلێم.

پاشا زانی که‌چه‌ل ده‌یه‌وی یه‌ کێی بچێته‌ دووی و بیه‌ینیته‌ ناو کۆشک و داوی رووخسه‌تی کردوو. جا وه‌کیلی نارده‌ دوو که‌چه‌ل و که‌چه‌ل له‌ گه‌ل وه‌کیل چوو کۆشک.

که‌ که‌چه‌ل هات، سفره‌ی شاهانه‌یان پان کرده‌وه‌ و خواردنی خۆش و به‌تامیان هێنا. داوی ئەوهی که‌چه‌ل تیروپیری خوارد، ده‌سماله‌ که‌یان له‌ به‌رده‌م دانا. که‌چه‌ل ده‌سماله‌ که‌ی کرده‌وه‌ و گوتی:

— پاشام سه‌لامه‌تدار بێ! ئەوهی ئەم شه‌کرو کایه‌ی له‌ناو ده‌سماله‌ که‌ داناوه‌ ده‌یه‌وی بلێ:

من کچی پاشای سه‌مه‌رقه‌ندم. ئەنگوستیله‌ که‌ش مانای ئەوه‌یه: من ده‌مه‌وی بېم به‌ دزگیرانی تو، مانای ئاوینه‌ که‌ش ئەوه‌یه: من وه‌کوو ئاوینه‌ پروزو پاکو بێخه‌وشم. مانای ده‌سرۆ که‌ که‌ش ئەوه‌یه: کوره‌ که‌، ئەگه‌ر به‌ دوامدا نه‌یه‌یتو نه‌مه‌به‌ی، پیاو نیت، بۆ خۆت ئەم ده‌سرۆ که‌ له‌سه‌ر بکه‌.

پاشا دیتی که‌چه‌ل مانای شته‌کانی به‌ دروستی لێکدا یه‌هه‌. رووی تیکرد و گوتی:

— هه‌ر که‌سه‌ی منی خۆش ده‌وی با که‌چه‌ل خه‌لات بکا و پاداشی بداتی. خه‌لاتی بکی

زۆریان دایه‌ که‌چه‌ل.

پاشا گوتی:

— هه‌مزه‌ چ بکه‌ین بۆ ئەوهی ئەو کچه‌ بده‌زینه‌وه‌ و بۆ مح‌مه‌دی بپنێن؟

هه‌مزه‌ گوتی:

– ئەم ئیشە بۆ من وه‌کوو ئاو خواردنەوه‌ وایه‌. تۆ یه‌ك مانگ كۆرەكت بخره‌ به‌ر ده‌ستی من، پێكوه‌ ده‌چین و كچه‌ كه‌ دینین و دیننه‌وه‌.

پاشا دیتی هه‌مزه‌ زۆر ژیر و ئاقله‌، به‌ قسه‌كه‌ی راژی بوو. پاشا كۆرەكه‌ی به‌ گه‌ل هه‌مزه‌ داو هه‌ گبه‌ زیڕێكیشی دانئێ و ره‌وانه‌ی كردن.

به‌ ئێ محمه‌ دو هه‌مزه‌ كه‌ چه‌ل سواری شه‌سپ بوونو له‌ گه‌ لییان وه‌ك (با) له‌ ته‌ پۆلكان وه‌ك لیمشت رۆیشتنو وه‌ کوو بای سه‌ر سه‌ر هاژوايانو گه‌یشتنه‌ سه‌مه‌رقه‌ند. له‌ قه‌راخ شار، له‌ مالی پیره‌ژێنێك دابه‌زینو مسته‌ زیڕێکیان دایه‌. ماوه‌یه‌ك پشوویان داو ماندوویمان سایه‌وه‌ ئینجا كه‌ چه‌ل به‌ پیره‌ژنی گوت:

– دایكه‌ گیان! ئایا تۆ هه‌یج له‌باره‌ی كچی پاشای سه‌مه‌رقه‌ندوه‌ ده‌زانێ؟

پیره‌ژن گوتی:

– كۆرپم، یه‌ كه‌م جار من دایه‌نی كچه‌ گچكه‌ی پاشا بووم و هه‌موو رۆژی ده‌چومه‌ دیده‌نی، به‌لام به‌ر له‌ سالی، ئەم كچه‌ كه‌وته‌ به‌ر غه‌زه‌بی پاشا و پاشا له‌ خۆی دوور خسته‌وه‌ به‌ منیشی راگه‌یاندوه‌ كه‌ كچه‌ كه‌م باش په‌رورده‌ و سه‌ره‌رشتیی نه‌ كردوه‌، ئیدی نه‌ مری پێكردوم چیتر توخنی نه‌ كه‌وم، منیش له‌ ترسان خه‌تێكم به‌ ده‌وریدا كێشاوه‌ و ناچه‌ لایه‌وه‌.

هه‌مزه‌ كه‌ چه‌ل گوتی:

– ئای دایكه‌! كه‌واته‌ ده‌زانێ ئەم كچه‌ داماره‌ بۆچی كه‌وتۆته‌ به‌ر غه‌زه‌بی پاشا!

پیره‌ژن یه‌ كه‌م جار نه‌یویست وه‌لام بداته‌وه‌، به‌لام كه‌ چه‌ل مسته‌ زیڕێکی تری دایه‌ و

پیره‌ژن گوتی:

– كۆرپم گۆی بگره‌، پیت بلێم. پاشا كه‌مان سێ كچی هه‌یه‌. رۆژی، پاشا كچه‌ كانی

بانگ ده‌كاته‌ لای خۆی و ده‌لی:

– كچه‌ كام! پیم بلێن بزایم منتان چهند خۆش دوی؟

ههرسی کچه که یه کسەر دهلین:

– بیگومان تۆمان زۆر خوش دهوی.

پاشا دهلی:

– باشه، ئیستا پیتم بلین بزائم وه کوو چی منتان خوش دهوی؟

کچی گهوره دهلی:

– باوکه! من تۆم وه کوو ههنگوین خوش دهوی.

کچی ناوهنجی دهلی:

– باوکه، من تۆم وه کوو خورما خوش دهوی.

کچی گچکهیش دهلی:

– من تۆم وه کوو خوی خوش دهوی.

پاشا رای له قسهی کچی گچکه نابێ، چاوی سوور ههڵدهگهپێ و به رِقو کینهوه به

وهزیر دهلی:

– وهزیر، من کچی گهورهم دهدهمه کورپی تۆو کچی ناوهنجیم دهدهمه کورپی وهکیل و،

تۆش ههر کهسێ داوای کچی گچکهی کرد، جا سهگ بێ، گورگ بێ، ههرجی ههیبی

بیدهری. له مرۆوه ئەمه ئیتر کچی من نییه.

پیرهژن گوتی:

– منیش لهو رۆژهوه له ترسی خۆم ئیتر ناچمه لای.

هه مزه مسته زێپێکی تری دا به پیرهژنو گوتی:

– پیرهژن چهپکه گولیکت دهدهمی، دهیبهی، دهیدهیته کچی پاشاو ههرجی گوت

دیتهوه پیمان دهلی.

پیرهژن، که چاوی به زێپه که کهوت، چاوی بریقهی دا. که چهڵ گوله کانی له دهرۆکی

کچه که بهست و دایه دست پیرهژن. ئهنگوستیله کهشی له ناو گوله کان شاردهوه.

پیرہڙن گولہ کانی ھلگرت و چووه لای کچھ کہہ. دیتی خانم وا لہ گہل چل کہنیزہی ناوقہد باریک خریکی بہزم رابواردنہو دہنگی قسہو پیکہننیاں لہ سہراپای کوشک دہنگ دہداتہوہ. کچھ کہہ، ھہر ھیندہ چاوی بہ پیرہڙن کہوت، بانگی کردہ لای خوی، چہپکہ گولہ کہی لہ دہست پیرہڙن ودرگرت و دیتی تہنگوستیلہ کہی خوی تیدایہ. زانی محمہد گولہ کانی ناردوہہ. بو تہوہی نہینی ٹاشکرا نہبی، دہستوری بہ کچھ کانی دہورویہری دا:

— دہرحال برؤنہ ناو باخی ھہنارو چل شوورک ھہنار بپرنو بیھینن، تا تہم پیرہڙنہ رپ پرادہوستی، دارکاری بکھن و پاشان وددہری نین.

کہ کچھ کان رؤیشتن، کچھ یہ کسہر بہ پیرہڙنی گوت:

— تا تہمانہ نہ گہراونہ تہوہ، ھہستہ تیی بتہقینہو ھہلی.

پیرہڙن دوویپی ھہبوو، دووی تریشی قہرز کردو راپیکردو ھاتہوہ مائی.

ھہ مزہ کہچہل پرسی:

— پیرہڙن، کچھ کہ چیی گوت؟

پیرہڙن گوتی:

— کہ زاری کردوہ بہ کچھ کانی گوت چل شوورک لہ باخی ھہنار بپرنو تا قنیا تم لہبہر

دہبری دارکاریم بکھن.

ھہ مزہ گوتی:

— محمہد، تہ مرؤ کچھ کہہ بیپاسہ دہچیتہ ناو باخی ھہنار. خوت ٹامادہ کہہ و برؤ تہو

باخہ، بہ لآم وریابہ خوت لینہ کہوی.

ھہ مزہ کہچہل لہ گہل محمہد کہوتنہری و چوونہ باخی ھہناری پاشای سہ مہرقہند.

محمہد چووه ناو باخو ھہ مزہ گہراپاہوہ مائی پیرہڙن.

محمد زۆر بهناو باخه که دا گهراو پیاسه ی کرد، دیتی کچه که ههر نههات، له سهه
چیمه نه که درێژ بوو و نووست.

که محمد خوی لیکهوت، کچه که هاتو دیتی محمد دیسان خهوتوه. دهستی به
گۆزانی چرین و هاتو هاوار کرد، دیتی کوره که ههر به خه بهر نههات، دوو جگو دوو
گوژی لهناو گیرفانی ناو رۆیشت.
به ره بهری بهیانی، محمد چاوی کرده وه، دیتی کهس نییه. به کزو غه مبار گه پاپه وه
مالی.

که چه ل پرسی:

– باشه، پیم بلی بزانم کچه که هات؟

محمد گوتی:

– نهو، نههات.

که دهستی لهناو گیرفانی نا، دیتی دوو جگو دوو گوژی له گیرفاندایه. که چه ل که
چاوی به جگو گوژی کهوت، یه کسهه گوتی:

– هه ی کوری بی ته قل، ده شلی کچه که نههات. ئه ی کج ته مانه ی لهناو گیرفانت
ناوه؟ ئه وه ده یه ی پیت بلی: تو هیشتا مندالی، برۆ کۆلانو جگانی و گوژیانی بکه.

هه مزه که چه ل دووباره تکای له پیره ژن کرد که جاریکی تریش بچیتته لای شازاده
خانم و به هه جوژی بوو به پری کرد. ئه م جار هه یه قه فته گولی دایه پیره ژن و گوتی:

– ئه مه ببه، بیده به کچه که، بزانه ئه م جار هه چ ده لی.

پیره ژن دهستی دایه قه فته گوله که وه به ترسو له رزه وه هاته لای کچه که. ئه م جار هه
شازاده خانم له گه ل چل که نیزه کی خویا خه ریکی به زم و خوشی بوو.

کچه که، که چاوی به پیره ژن کهوت، گوتی:

– ئه وه دیسان هاتیته وه؟

گولہ کهی ودرگرت و فرماني به کچه کان دا:

— پرږنه باخی بی و چل شووړکه بی بیټن، تا پرږن دهمری دارکاری بکن.

کچه کان رږښتن و پرږنیش گه پرایه وه مائی.

همه مزه که چهل گوتی:

— پرږن! نهی هم جار ه چ بوو؟

پرږن گوتی:

— د هتویست چ بی! هم جار هس نه مری به کچه کان کرد شووړک له باخی بی بیټن و بهو

شووړکانه دارکاریم بکن.

که چهل گوتی:

— هم قسه یه بو من بهسه! کهواته هم جار ه کچه که دیه وی له ناو باخی بی د دیده نیت

له گهل بکا.

همه مزه که چهل سهرکونه ی محمه دی کرد و گوتی:

— کوری ته مبه لو ته وه زهل! نه وه شهویک نه خوی، دهمری؟ چیه؟ هم جار ه دهی

بچیته باخی بی و بهلام خه نه تباته وه، ها!!

محمه د چوو، له ناو باخی بی چاوه پپی کچه کهی کرد. کچه که دیسان نه هات. محمه د

له خوان چاوی هه لنه دهات، له بهر خوییه وه گوتی: با دریت هم نه ختی بجهوم، زوو

هه لدهستم.

دیسان له سهر چیمه نه که دریت بوو و نووست. دیسان نیوه شهو، کچه که هاتو دیتی

کورکه که خه وتوه. زور تووره بوو. نه ختی نانه وشکه و چه قوییه کی له ناو گیرفانی ناو

رږښت.

محمەد هەر هیندە لە خەو هەستا، دەستی بردە ناو گیرفانی، کە نانه وشکەو
چەقۆکەیی دی، زانی کچە کە دیسان هاتوو. بە کزی و پەشیمانی گەراپەرە مالتی. شتە کانی
ناو گیرفانی پێشانی هەمزە کەچەل دا.

هەمزە کەچەل گوتی:

— محمەد، کچە کە دەیهوی بلی: سویندم بەم نانه، ئە گەر ئەم جارە بخەوی، بەم چەقۆیە

سەرت دەبێم.

کەچەل دواي ئەو هی زۆر سەرزەنشت و نامۆژگاری محمەدی کرد، دیسان لە پەرەژن
پاراپەرەو ناوراپەرەو مستە زێڕیکی دایە و گوتی: ئەم جارە ئیتر دوا جارە کە دەچیت.
بە کورتی دەسکە گۆلێکی دایە و پەوانەیی کۆشکی کرد.

خانم کە چاوی بە پەرەژن کەوت، گۆلە کەیی وەرگرت و بە کچە کانی گوت:

بۆن چل شوورکی درکاوێ لە باخی گۆلی سوور بێنن و پەرەژنی پێ دارکاری بکەن.

کە کچەکان چوونە دەرەو، کچی پاشا پرووی کردە پەرەژن و گوتی:

— پەرەژن، ئیتر ئەمە دوا جارە تۆ دێتە ئێرە، ئە گەر نا وا دانێ مردووی!

پەرەژن گەراپەرەو مالتی و هەموو حالو مەسەلە کەیی بۆ هەمزە گێراپەرەو.

هەمزە بە محمەدی گوت:

— ئەمە دوا جارە، کچە کە تۆ داوەت دە کاتە ناو باخی گۆلی سوور.

محمەد خۆی تاسو لوس داو چوو بە باخی گۆلی سوور و دیتی ئێرە لە هەموو باخێکی
دوینا جوانو قەشەنگەرە. بۆنی گۆلو خونچە مرۆقە شیتو شەیدا دەکا. محمەد زۆر
چاوەڕێی کرد، شەو لە نیوێ تیپەری، دیتی خەوی دی، یە کسەر پەنجەیی خۆی پری و خوییی
پێ وە کرد. لەبەر ژانی برینی خۆی تا بەیانی خەوی لێ نەکەوت. بەیانی زوو، تازه بنی
پروون کردبوو، کچە کە بە نازو غەمزە هات، خۆی بە حەفتاو حەفت قەلەم ئارایش داوو.
ئەوێندەیی نەمابوو محمەد ئە قلی لە سەردا نەمیئێ. محمەد سەیری کرد کچیکی چەند

ناسڪو نازداره، به مانگ دهلي: من هه لاتوم تو هه لمه يه يي و بهرؤژ دهلي : من
 در كهوتوم تو درمه كهوه. كه مهر باريك و بهرزن بهرزو ليو غونچه، ددانه كاني وه كوو
 مرواري ددرهوشينهوه. به كورتي: وه كوو حووري و پيري وايه. محمد نهك به دلي، به
 سه دلي ناشقي بوو.

كچه كه گوتي:

– نه گهر نه مشه و يش بخه وتباي، به سه لامه تي له دهستم در باز نه ده بووي، تو چ
 پياويكي؟ ناتواني يهك شهو به بيداري به يته سهر.

دواي شهوي كچه نه ختي سهر كونهي محمد دي كرد، دهستيان به قسه كرد، باسي شهو
 شهويان كرد، ناخبري ههر دوو كيان خهويان هاتو له ژير بنه گوله سووره كان له سهر چيمه
 كهوتنه خهويكي خوش.

با شهو شتان بو باس بكم:

كچي پاشا پسماميكي هه بوو، ناشقي شهو كچه ببوو، ماوه يهك بوو به دوايدا ده گهراو
 دهيه ويست زه ماوه ندي له گه ل بكا، به لام كچه كه رازي نه ده بوو. كوره دهيه ويست به ههر
 جوړي بچ رازي بكا شوي پي بكا. شهو پسمامه ربي كهوته باخي گولي سوورو ديتي
 دتامي له گه ل كورنيك به يه كهوه خهوتون. يه كسر ههر دوو كي گوريس پيچكردنو
 هيناني و فربي دانه زيندانو هه موو رووداوه كه ي به پاشا گه ياند كه مامي خوي بوو.

پاشا قيني جو شاو فرماني دا ههر دوو كيان له سيداره بدن. كچه ديتي خراپيان
 ليقه ماوه، گوتي: محمد كي ماناي شهو شتانه ي ليكده دايه وه كه له ناو ده سماله كم ده نان؟
 محمد رووداوه كه ي بو گيرايه وه و گوتي:

– من برادر يكم هه يه، تيستا له گه ل من هاتوته تيره، شهو ماناي شته كاني ده زاني.
 كچه كه گوتي:

— کهواته دیاره ئەوه پیاویکی زیرهك و تیگه‌یشتوو و له نیش دزان، ئیستا تهنیا ئەو ده‌توانی فریامان کهوی. به هەر جوژی بی ده‌بی په‌یوه‌ندی پیوه بکه‌ین بو ئەوهی بمانگاتی. محمه‌د گوتی:

— هه‌مزه له قه‌راخ شار، له مائی ئەو پیره‌ژنه‌یه که ده‌هاته سۆراغی تو.

کچه‌که، گواره و سینهریزو ئەنگوستیله و گه‌واهیرات و هه‌رچیبه‌کی پیتی بو هه‌مووی دایه‌ی درگه‌وانی زیندانو گوتی: برۆ قه‌راخ شار، فلانه ناونیشان، یه‌که‌م جار به به‌رد له درگا به‌، که ماله‌که هه‌ستیان پیکرد، ئەوسا دوو به‌رد له دارتووی ناو هه‌وشه‌که به‌، پاشان دوو به‌ردیش له کلاو رۆژنه‌ی بانه‌وه فرۆی دی ناو ماله‌وه‌و بگه‌پۆه.

درگه‌وان که چاوی به گه‌واهیراتی ژنه‌که کهوت، خه‌نی بو و چوو به به‌رد له درگای مائی پیره‌ژنه‌که‌ی دا. پیره‌ژن که گوتی له لیدانی درگا بو به هه‌مزه‌ی گوت له درگا ده‌دن. که ته‌ماشایان کرد، کابرای ده‌روه دوو به‌ردی له دارتوه‌که‌ی دا.

هه‌مزه به پیره‌ژنی گوت: ئەوه خه‌بهری محمه‌دی هیناوه، هه‌ردووکیان ده‌ستگیر کردوون. ئینجا کابرا له سه‌ربانه‌وه دوو به‌ردی هاو‌یشته ژووره‌وه. هه‌مزه گوتی:

— هه‌ردووکیان لغانو زیندان دان.

به کورتی: هه‌مزه خۆی تاخیر نه‌کرد. یه‌کسه‌ر چوو به‌ بازار، ده‌سته به‌رگیکی گرانبه‌های بازارگانی کپی و له‌به‌ری کردو چوو له‌ی بازارگان باشی و گوتی:

— من بازارگانێکی گه‌وره‌م، تازه له یه‌مه‌نه‌وه هاتوومه‌ته ئەم شاره. کاره‌که‌رێکم پێ ده‌وی، بو ئەوه‌ی ئەو چهند رۆژه‌ی له‌م شاره‌دا خه‌ریکی کرین و فرۆشتتم، خواردنم بو لیبنی و جلوبه‌رگم بو بشواو که رۆیشتم ده‌تده‌مه‌وه و پاره‌که‌شی ده‌دم. بازارگان باشی یه‌کی له کاره‌که‌ره‌کانی خۆی پێ فرۆشت و هه‌مزه ده‌سته به‌رگیکی شاهانه‌ی بو کچه‌که‌ی کپی و له‌گه‌ڵ

خۆى بردىيە زىندانو بە درگھوانى گوت ھاتومەتە دیدەنىي گىراوھکانو يە کسەر مستە زىپىكى دايە. درگھوان درگای کردەو ھەمزە بە محەمەدو کچى پاشای گوت:
 - ئیوھ برۆن و ئیمە لیڤە لە جیگەى ئیوھ دەبین و راسپاردەى پیوستیشى بە کچى پاشا دا.

بە کورتى، محەمەد لە گەل کچى پاشا تىيان تەقاندو رۆیشتن.
 کچى پاشا ھەر ھیندە گەراپەوھ کۆشک، ھەستا نامەپەکی بۆ باوکی نووسی:
 - ئەى باوکی مېھربان! کاتى کە بە تۆم گوت، تۆم وھ کو خوی خۆش دوئ، تۆ کینەى منت لە دل گرتو وا ئیستاش ئەم قسە ناپەوايانەت لە شار بلاو کردۆتەوھ کە بە تەمای لە سیدارەم بەدى، ئایا رھوای ھەقە پاشایەکی زاناو دادپەرور کچى خۆى رسواو بەدناو بکا؟
 پاشا، کە نامەکەى خویندەوھ، يە کسەر زانى کچەکەى لەم تۆمەتانه بیبەرییەو کچەکەى وا لغاو کۆشكى خۆیداىە. درحال وەزیرى بەگەل خۆى داو چووه ناو زىندانو ھەمزە کەچەلۆ کچەکەى لەوئ بینى. پاشا پرسى:

- ئیوھ کین؟

ھەمزە کەچەل گوتى:

- پاشام سەلامەتدار بى! ئەمە چ ولاتیکە؟ ئەمە چ یاسایەکە؟ من لەگەل کارەکەرەکەى خۆم دانیشتبووم، ھاتن ئیمعیان دەستگىر کردو فریيان داینە زىندان. ئیستاش دەلین: ئەم خانمە کچى پاشایە. من سویند دەخۆم دوینى ئەم خانمەم لە بازرگان باشى ئەم شارە کرى بۆ ئەوھى ئەو چەند رۆژە بنەوانیم بکا.

ئه گهر باوهر ناکهن له بازرگان باشی بپرسن.

پاشا دههوه دهست له دوو بازرگان باشی ناردو له حالو مهسهله که ی پرسی. بازرگان باشی هه موو قسه کانی هه مزه ی سه لماند که راست ده کا دوینیی ئه م کاره که ره که ی بهو بازرگانه فرۆشتوو.

پاشا زانیی بوختانیان به کچه که ی کردوو و پسمامی ئه م فیلو حیلهی ناوخته وه. به کسه هه مزه و کاره که ره که ی له زیندان ئازاد کردو دهستووری دا برازا که ی له ولات دهر بکه ن.

دوای ئه مه، هه مزه شکل و سیمو جلویه رگی خۆی گۆری و چوووه داخوایی کچی پاشا. دوای رۆژ نواندن، ئیکلامی کیشاو به پاشای گوت:

— پاشای پایه به رز! به نده، بۆیه هاتوو مه ته خزمهت جه نابتان، تا خوازینییی کچه گچ که تان بۆ محمه دی هاوهریم بکه م که کورپی فلانه پاشایه. ئه و ناشقی کچه که تان بووه، به لکو روو خسهت به فرموون ئه م دوو که نه زه ماوه ند له گه ل به کتر بکه ن بۆ ئه وه ی خۆشه و یستی و دۆستیینی ئه م دوو ولاتهش پتهوتر ببی.

پاشا، که ئه م قسه یه ی بیست، به بیری هاته وه به وزیر ی گوتبوو هه ر که سی هاته داخوایی کچه که م بیده نی و له دلێ خۆیدا پیری کرده وه و گوتی: ئیستا کچه که م ناوی که وتۆته سه ر زمانانه وه و پاشمله هه زار قسه یان پێ هه لبه ستوو، سه ره پای ئه مه ش، داخوایی که ره که کورپه پاشایه، له کچه که م سه رو زیاده! ... ئیتر رازی بوو.

هه مزه به کسه ر گوتی:

— ئه ی پاشا، مادام ئیوه رازین ده مانه وی زه ماوه نده که له شارو ولاتی خۆمان بکه ی ن. له راستیدا پاشا خۆی ده یه و یست به هۆی هه ندی مه سه له وه که هاتبووه پێش، ئه مه پێشنیار بکات و که چه لیش تیگه یشتبوو، بۆیه ئه م مه سه له یه ی هینایه پێشه وه.

به كورتى: پاشا پازى بوو و كه‌چهل و محمه‌دو كچه‌كه، به كپ و بېدنگى، ده‌م و ده‌ست به‌ره و شارو ديارى خويان كه‌وتنه پى.

باوكى محمه‌د، خه‌بهرى ساغ و سه‌لامه‌تى و گه‌رانه‌وى محمه‌دى پېنگه‌پشت، چووه پېشوازى و به ديدارى يه‌كتر شاد بوونه‌وه و حه‌فت شه‌وو حه‌فت رۆژ كرديانه ناهه‌نگو زه‌ماوه‌ند.

شه‌و هات و شه‌و چوو، رۆژ هات و رۆژ چوو، تا يه‌ك سال به‌سه‌ر ئەم رووداوه‌دا تېپه‌پى. رۆژى كچه‌كه نامه‌يه‌كى بۆ باوكى نووسى:

— لېره كه‌س قبول ناكا به من بلخ شازاده. ده‌لېن ته‌گه‌ر باوكت پاشا بوايه له ماوه‌ى ئەم ساله‌دا به‌لانى كه‌مه‌وه جارېك سه‌رى لېده‌داى. ئېستاش وا داوه‌تتان ده‌كه‌م بۆ مالى خومان، هيوادارم داوه‌ته‌كه‌م په‌ت نه‌كه‌نه‌وه و له‌گه‌ل وه‌زيره‌كه‌تان ته‌شريف بېنن.

پاشا كاتى نامه‌ى به‌ ده‌ست گه‌پشت، سكى به‌ كچه‌كه‌ى سووتاو دلې نه‌رم بوو. وه‌زيرى به‌گه‌ل خوى داو چووه مالى كچه‌كه‌ى. كه‌ چووه ناو مالىان، ديتى ئېره شكۆ و ده‌ده‌به‌يه‌وه سه‌رو سامانېكه‌ خه‌زېنه‌كه‌ى ئەم نيو ئه‌وه‌نده‌ى تېدا نېيه، به‌ كورتى ده‌مى له ديار به‌ش بووه‌وه.

كچه‌كه‌ به‌ رېزو خۆشه‌ويستېيه‌وه به‌ خېره‌هاتنى باوكى كرد. سفره‌ى شاهانه ئاماده‌كراو هه‌موو نازو نيعمه‌ت و خواردنېكى دونيا له‌سه‌ر ئەو سفره‌يه ريز كرا، به‌لام كچه‌كه‌ چيشتكه‌ره‌كانى تېنگه‌يانده‌بوو، خوى له‌ هېچ خواردنېك نه‌كه‌نو به‌ ته‌واوى چيشته‌كه‌ بى خوى لېبنېن. كاتى كه‌ پاشا تېرى خواردو ده‌ستى كېشايه‌وه، كچه‌كه‌ به‌ كسه‌ر پرسى:

— باوكه‌ گيان خواردنه‌كه‌ چۆن بوو؟ به‌ دلشان بوو؟ يان نا؟

پاشا گوتى:

— دەستان نەرزئی، بەلام هەمووی بی خوی بوو. تامی چیشت بە خوییه. خواردنی بی خوی تامی تیدا نییه و له دنیادا هەموو شتی بە خوی خوش و بەتامه، بۆیه له دنیادا هیچ شتی له خوی باشتر نییه.

کچه یه کسەر ئەو دەرڤه‌ته‌ی قۆسته‌وه‌و گوتی:

— باوکه گیان! ئەی بۆچی که من گوتم: ئیوهم به‌قەد خوی خوش دوی، لیم له‌پک
پاچوون و دەرئانکردم.

پاشا دیتی خراب تیکموتوووه کچه‌که‌ی له وه‌ختی‌کی خراب خستووتیه داووه. سه‌ری
دانه‌واندو نه‌ختی بیری کردوووه ئینجا گوتی:

— کچم! هه‌قی تۆیه. من ئەو کاته هه‌له‌ بووم.

پاشا ئافه‌رینی له ئەقلی کچه‌که‌ی کردو ناوچه‌وانی ماچ کرد.

6- چیرۆکی ئیبراهیم

ھەبوو نەبوو، لە شاری ئەسفەھان بازىرگانىكى دولەمەند ھەبوو، ناوى (خواجە
 ھەسەن) بوو، لە ھىندىستانىش بازىرگانىكى ترى دولەمەند ھەبوو، ناوى (خواجە عەزىم)
 بوو. ئەم دوو كەسە بە ھىزىزىن و دولەمەندىن بازىرگانى سەردەمى خۇيان بوون. وەكوو
 دەلەين لەندەھۆرى ئەو سەردەمە بوون.

پۇژى خواجە ھەسەن بە بايبوون و لووتبەرزى گوتى:

— ئايا لە دونيادا كەس ھەيە لە من بەھىزىزى بى؟

پىيان گوت:

— لە ھىندىستان بازىرگانىك ھەيە بە ناوى (خواجە عەزىم)، ئەو لە تۆ دولەمەندىرو

بەھىزىزىرە.

پۇژى، (خواجە عەزىم) ىش لە بارەگاي خۆى ئەم قسەيەى كرد:

— ئايا لە دونيادا كەسى لە من بەھىزىزىرە ھەيە؟

بەويشيان گوت:

— لە شارى ئەسفەھان، بازىرگانىك ھەيە بە ناوى (خواجە ھەسەن)، ئەو لە تۆ بەھىزىزىرو

دولەمەندىرە.

(خواجە ھەسەن) بۆ دىدەنىي (خواجە عەزىم) بەرەو ھىندىستان كەوتە رى، بۆ ئەوى

ھەم بازىرگانىيەك بىكات و قازانچىك بە دەست بىنى و ھەم بە دىدارى (خواجە عەزىم) شاد بى

بەلكو برادەيىكى تازەو دولەمەندى گىر كەوى.

چەند مانگىك رۆيشت، گەيشتە ھىندىستانو بە پرسىاران (خواجە عەزىم)ى دۆزىيەو و

پىشنىيارى دۆستىنى بۆ كرد. دىتى خواجە عەزىم بە راستى دولەمەندەو سامانو دارابى

له پاده ده‌رچوووهو سه‌ری گه‌یشتۆته کەشکەشانی فه‌له‌ک. ئەم دووانه به‌لێنی برابیه‌تیان به‌ستو بوون به‌ برای گه‌فته‌نی.

ده‌لێن (خواجه‌هه‌سه‌ن) کورپکی کۆکی هه‌بوو به‌ ناوی ئیبراهیم و (خواجه‌عه‌زیم)یش کچینکی جوانی هه‌بوو به‌ ناوی (تاناھیت).

ئەم دوو بازرگانه‌ پایه‌ به‌رزه‌، به‌لێنیان دا که‌ منداله‌کانیان گه‌وره‌ بوون بیانده‌نه‌ یه‌کتر، وه‌کۆو ده‌لێن شیرینیان خواردوه‌وه‌و منداله‌کانیان به‌و ته‌مه‌نه‌ بچووکه‌ کرد به‌ دەرگه‌رانی یه‌کتر.

(خواجه‌هه‌سه‌ن) ماوه‌یه‌ک له‌ لای (خواجه‌عه‌زیم) مایه‌وه‌ و ئینجا گه‌رایه‌وه‌ ته‌سه‌فه‌هان. هه‌روه‌کۆو جارنو یاران گوتویانه‌: رۆژگار له‌ گه‌ل هه‌یج که‌س تا سه‌ر سازو له‌بار نییه‌، گاوی مرۆف سه‌ر به‌رز ده‌کاتو تاوی تووشی خوارو خه‌یچی ده‌کاتو عومر وه‌فای بۆ که‌س نییه‌ و هه‌موو ده‌بی هه‌ر بپۆن. ئاخیری (خواجه‌هه‌سه‌ن)ی به‌دبه‌ختیش بۆ دونه‌ی باقی بارو بنه‌ی تێک ناو هه‌موو ماڵو سامانی خۆی بۆ کورپه‌که‌ی جیه‌یشتو ته‌نیا یه‌ک مه‌تر کفنی له‌ گه‌ل خۆی برده‌ بن خاکی.

چهند سالی‌ک دوا‌ی وه‌فاتی (خواجه‌هه‌سه‌ن)، دایکی ئیبراهیم ته‌داره‌کی سه‌فه‌ری بۆ کورپه‌که‌ی رپه‌کخست و گوتی:

— کورم، برۆ دوو بووکه‌ که‌ت و له‌ هه‌ندستان بیه‌ینه‌.

کورپه‌ گوتی:

— من هه‌مووی یه‌ک جار چوومه‌ته‌ هه‌ندستان، ئه‌وسا بچووک بووم، شارنزی مائی

(خواجه‌عه‌زیم)ی مامم نیم، له‌ کۆی بیدۆزمه‌وه‌؟

دایکی گوتی:

– شو وشتره مان ماوه که باوکت سواری ده‌بوو و پپی ده‌چوو هیندستان. سواری بهو برۆ. وشتره که رپت پچ نیشان ده‌دا. وشتره که له کوی یخ بوو، بزانه شه مالی (خواجه عه‌زیم)ی مامته.

کورده سواری وشتره که بوو و به‌رو هیندستان که‌وته ری. بیلانو رینگه‌و کیوو ره‌دزه شاخی بری تا پاش چند مانگیك گه‌یشته هیندستان. وشتره که بردی، راسته‌خو له که‌ناری (چوار حوز) چۆکی دا. ئیبراهیم له‌بهر شه‌که‌تو ماندوو بوو، له ته‌نیشته وشتره که پالی دایه‌وه‌و خه‌وی لی‌که‌وت.

کچی (خواجه عه‌زیم) هاتبوو ناو ببا، دیتی وشتری مامی چۆکی دا داوه‌و کورپی له‌ته‌کیا خه‌وتوه. له خه‌و به‌ناگای هی‌ناو له ناو و ناویشانی پرسی.

کورده که گوتی:

– من کورپی خواجه حه‌سه‌تم. له ئه‌سفه‌هانمه‌ هاتووم. له خواجه عه‌زیم ده‌گه‌رپم.

کچه که گوتی:

– من کچی خواجه عه‌زیمه‌و ناوم نانا‌هیته.

ئیبراهیم گوتی:

– له کوی ده‌توانم باوکت ببینم؟

کچه که گوتی:

– ده‌چیته بازار، له دوکانی خواجه عه‌زیم ده‌پرسی. باوکم پیاویکی سه‌رو ریش

سوورده‌یه. هه‌ر بیبینی ده‌یناسی.

کچه که ناو‌نیشانه‌ که‌ی دایه کورده‌که‌و لی‌ی جیا‌بووه‌وه‌و رۆ‌یشته.

کورده که همستا، چوو ده‌کانی خواجه عه‌زیم، کابرای ریش سوورده‌ی دۆ‌زییه‌وه. خواجه

لی‌ی پرسی:

– کورم! تو کی‌ی؟ ده‌لی‌ی غه‌ریبه‌ی؟

کورپه که گوتی:

– مامه، من کورپی خواجه حهسه نم.

خواجه سهرو روومه تی ماچ کردو بردییه وه مالتی. له مالهوه، دوای چالکو چۆنی،

خواجه عهزیم پرسى:

– خواجه حهسه ن چۆنه؟

کورپه که گوتی:

– باوكم وهفاتی کردوه.

خواجه عهزیم، که ئەم خه بهرەى بیست گریاو و درگهرا سهرو پۆته لاکى خۆی. چل شهوو

چل رۆژ تازیهى دانا. خیرو سهده قهى بۆ برای کرد.

پۆژى، خواجه عهزیم به ژنه کهى گوت:

– ئافرهت، ئەم کورپه بنیره لای دنگیرانه کهى.

ژنه کهى، کورپهى برده لای کچه کهى.

کچه پيشتر کورپهى لهسه ر (چوار هوز) بینى بوو.

کچه که گوتی:

– با بچینه ناو باخ، بچینه سه ر چوار هوز، قسه بکهین. چوونه ناو باخچه و دیتیان

چهند کچه خانمیک له ناو چوار هوز مه له یان ده کرد. کچه که یه کسه ر ناسینی. کچی شای

په رییان بوون.

کچه که پیى گوتن:

– به خیریین.

کچه گچکهى شای په رییان گوتی:

– منیش ئیبراهیمم خۆش دهوى.

ئەم قەسەییە کردو له شەققەیی بالیان داو رۆیشتن. ئەم قەسەییە وەکو تیر دلی کچەیی سەیی و داغی بە جەرگییە وە نا. لە گەل ئیبراهیم، سەرپای باخچە گەران و قەسیان کردو هاتنەو.

ماوەیەك بوو ئەم دوو گەنجە بەیە کەو دەچوونە گەران.

رۆژی، ئیبراهیم بە خواجە عەزیمی مامی گوت:

– مامە! ئە گەر رووخسەت بەدەن، ئیمە زەحمەتمان هەلدەگرین، چونکە دایکەم چاوی لە

رێیە.

خواجە عەزیم پزمامەندی پێشان دا. ئیبراهیم و ئناهیتی زۆر بە گەرمی بەرێ کرد. بە

مال و سامان و خزمەتکار و حەشیمەتییکی زۆرەو رەوانەیی ئەسەفەهانیان کردن.

پێش ئەوێ برۆن، خواجە عەزیم ئیبراهیمی گرتە باوێش و کەمەرەندی خۆی لە پشت

کردەو و دایە ئیبراهیم گوتی:

– کورم، ئەم کەمەرەندی لە پشتت بەستە، وەکوو گێنەیی چاوە کانت هەلگیرەو

هەرگیز نەبچوینی، چونکە ئەمە کەمەرەندییکی جادووییە و لە دەرد و بەلا چەپالەت دەدا.

ئیبراهیم کەمەر بەندی مامی لە پشتی خۆی بەست و بۆی دەرچوون. لە رێگادا، کچی

خواجە عەزیم زۆر چاک شارەزای هەموو رەوشت و کارو کردەوێ ئیبراهیم بوو. گەیشتنە

سەر کانییەکو چادریان هەلدا و لەوێ خستیان.

دوای ناخواردن، هەموو نووستن، ئیبراهیم نەبێ خەوی لێنەکەوت. جلویەرگی خۆی

کردە بەرو لەناو چادر چوو دەوێ و بە دەروێری ئیبراهیم گەرتە گەران و سووران. نە

مانگ بە تاسمانەو بوو و نە ئەستێرە، لە گەل ئەوێشا دەروێری وەکوو رۆژ پووناك بوو.

سەری سوورما. ئەمە چ حیکمەتییەکە! ماوەیەك بە بێ جوولە وەستا، هەستی کرد

پووناکییەکە لە کەمەرەندی کەیی خۆیەو بە دەروێرەدا بلاو دەبیتەو. زانی ئەمە

کەمەرەندییکی تاسایی نییە، بەلکە کەمەرەندییکی جادووییە.

ئیراهیم زۆر شه کەت بوو، چووو ناو گۆمیک بۆ ئەوی مەلە بکاو شه کەتی سەفەر لە خۆی بته کیتی. لە پڕ بالندەیه کی رەش هاته خوارۆ پری دایه که مەریه ندی ئیراهیم که خواجه عەزیم به یادگار دابووین، بردی و فرییه ئاسمانو له بەرچاو بزڕ بوو. ئەمە کاریکی خرابی له ئیراهیم کرد. ئیراهیم ناتومیدو هەناسه ساردو نارەحتت بوو. به کچه کهی گوت:

– ئازیزه کهم! نووری چوانم، تو لیتره چاودرێ بکه، من دەچمه دواي که مەریه نده کهم. کچه که یه کهم جار رازی نه بوو ئیراهیم بچیتته دواي که مەریه نده که، به لām پاشان رازی بوو و گوتی:

– بڕۆ، به لām زوو ودرهوه!

ئیراهیم ملی رێی گرتو بالنده رەشه که چووبوه چ لایهک، پرووی کرده ئه لایه و پۆشت. کچه که چاودرێ ئیراهیمی کرد. یهک پۆژ، دوو پۆژ، سێ پۆژ چاودرێی کرد، به لām دیتی ئیراهیم هەر نه هاته وه. له لایه کی تریشه وه برادره کانی دهیانه ویست بگه رینه وه شارو ولاتی خۆیان، ئیتر کچه که نه یه دتوانی به ته نیا لهوئ بمینیتته وه. ئەو بوو جلوبەرگی ئیراهیمی پۆشی و خۆی وه کوو ئیراهیم لی کرد. که نیزیه کیشی هه بوو، زۆر له خۆی ده کرد، ئەویشی فیڕ کردو له جیبی خۆی داناو بهرێ کۆتنو پۆشتن. دواي چەند ههفته رینگه ته یکردن، کاروان گه یشته ئه شارهی دایکی ئیراهیمی لی بوو و چاودرێی کۆره کهی ده کرد. یه کسەر خه بهر گه یشته دایکی ئیراهیم که کۆره کت به خۆو به بوو کهوه وا هاته وه و گه یشته وه ناو شار.

به کورتی چوونه پیشوازی ئیراهیمی ناراسته قینه و ئه که نیزیه خۆی کرد بوو ژنی. به دهبه به و ههیت و ههوت ههردوو کیان هیتایه وه مائی و خزمه تیان کردنو بوو به خۆشی و شادی و که لویه لی بازرگانیشیان داگرت.

به كورتى: دايكى ئيراهيم و دوستو ناسياوه‌كان ويستيان ناهه‌نگى زه‌ماوه‌ند بگيرن،
به‌لام ئيراهيمى ناراسته‌قينه گوتى:

– من ده‌بى يه كه‌م جار خانوويه كى نوئى دروست بكه‌م، ئينجا زه‌ماوه‌ند بكه‌م.

ويستى به‌م كاره، مه‌سه‌له كه ماوه‌يه‌ك دوا بخا به‌لكو ئيراهيمى راسته‌قينه ده‌ربكه‌وى.
با باسى ئيراهيمتان بۆ بكه‌م:

ئيراهيم ئه‌وه‌نده به‌دوو بالنده‌ى ره‌شدا چوو تا گه‌يشته بيشه‌يه‌ك. زور شه‌كه‌ت و
ماندوو بوو. له‌ژيڤ دره‌ختي‌ك نووست. له‌و كاته‌دا سى كۆتر هاتن له‌سه‌ر دره‌خته‌كه نيشتن،
كه‌وته‌ن قسان، يه‌كئى گوتى:

– خوچه گيان!

ئه‌وه‌ى تر گوتى:

– گياني خوچه‌ى!

ئه‌وه‌ى تر گوتى:

– ده‌زانى ئەم كورپه‌ى له‌ژيڤ ئەم دره‌خته‌دا خه‌وتوو، به‌ دواى چيدا كه‌وتۆته سه‌فه‌ر؟

ئه‌وه‌ى تر گوتى:

– به‌ دواى كه‌مه‌ربه‌ندى خۆيدا ده‌چى كه‌ خه‌زوروى پيشكه‌شى كرد بوو.

ئه‌وه‌ى تر گوتى:

– ئەم كورپه‌، كه‌ له‌ خه‌و هه‌ستا ده‌بى گه‌لاى ئه‌و دارميوه لىبكاته‌وه كه‌ له‌ بنى
نووستوو، ئەندازه‌يه‌كى زۆر له‌و گه‌لايه‌ كۆ بكاته‌وه، له‌ ريگادا تووشى هه‌ندى ميرووله
ده‌بى، با گه‌لاكان به‌ به‌ر ميرووله‌كان وه‌ربكا. داره‌به‌نيك ده‌بينى، هه‌ندى بنىشت له‌ داره‌كه
بكاته‌وه، كه‌ ماوه‌يه‌ك رۆيشت تووشى پيره‌ژنيك ده‌بى، با بنىشته‌كه‌ له‌ زارى پيره‌ژنه‌كه
بنى، پيره‌ژن كه‌مه‌ربه‌نده‌كه‌ى بۆ ده‌دۆزتيه‌وه و ده‌يداته‌وه. تومه‌ز ئيراهيم له‌ مابه‌ينى خه‌وو
هوشياريدا گوئى له‌م قسانه‌ بوو و باش له‌به‌رى كردن.

که کۆتره‌کان فرین، یه کسه‌ر هه‌ستاو هه‌ندی گه‌لای دره‌خته‌که‌ی لی‌کرده‌وه‌و له‌گه‌ل خۆی هیناو هه‌ر هینده‌ می‌رووله‌کانی بی‌نی، که هه‌ریه‌که به‌قه‌در ته‌سپیک ده‌بوو، گه‌لا‌کانی له‌به‌ر رۆ‌کردن و می‌رووله‌کان رێ‌یان بۆ چۆ‌ل کردو رێ‌یان نیشان دا. که‌می رۆ‌یشت داره‌به‌نیکی دی، هه‌ندی بنیشتی لی‌کرده‌وه‌و هینای هه‌یشتیه‌ زاری ئه‌و پیره‌ژنه‌ی له‌سه‌ر ری دانیشتبوو. پیره‌ژن ده‌ستی به‌ جوینی بنیشته‌که‌ کرد، ئی‌براهیم داوای که‌مه‌ریه‌ندی خۆی له‌ پیره‌ژن کرد.

پیره‌ژن پێی گوت:

— که‌ ماوه‌یه‌ک رۆ‌یشتی (چوار هه‌وز) ت له‌ به‌رده‌مدا ده‌رده‌که‌وی. له‌ قه‌راخ هه‌وزه‌که‌ خۆت هه‌شار ده‌، ده‌ینی سی‌ خوشک په‌یدا ده‌بن. مه‌له‌وانی ده‌که‌ن که‌ ئه‌وان خه‌ریکی مه‌له‌وانی بوون، که‌مه‌ریه‌نده‌که‌ له‌ که‌مه‌ر ده‌که‌نه‌وه‌و له‌ته‌ک هه‌وزه‌که‌ی داده‌نی، تو یه‌کسه‌ر پر بکه‌ به‌ که‌مه‌ریه‌نده‌که‌و ملی رێ‌ی خۆت بگره‌و برۆ، ئیتر ئیشت به‌ کاری تروه‌ نه‌بی.

ئی‌براهیم سوپاسی پیره‌ژنی کردو به‌ری‌ که‌وت. هه‌ر رۆ‌یشت و رۆ‌یشت تا گه‌یشته‌ هه‌وزه‌که‌و یه‌کسه‌ر خۆی له‌ناو دره‌ختان شارده‌وه‌. داوی چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک دیتی سی‌ کچه‌ په‌ری هاتن. په‌ریه‌کان جلوه‌گره‌و که‌مه‌ریه‌ندیان دا‌که‌ندو ده‌ستیان به‌ مه‌له‌وانی کرد. که‌ ئه‌وان سه‌رگه‌رمی مه‌له‌وانی بوون، ئی‌براهیم ده‌رفه‌ته‌که‌ی قۆسته‌وه‌و هی‌دی پری دا‌یه که‌مه‌ریه‌نده‌که‌ی خۆی و له‌ پشتی خۆی به‌ست. کچه‌کان هه‌ستیان پیکردو شه‌وه‌ندی پاره‌نه‌وه‌و نا‌ورانه‌وه‌ ئی‌براهیم که‌مه‌ریه‌ندی خۆی نه‌دان.

ئاخیری کچه‌کان پێش‌نیاریان کرد بچه‌ لای پیره‌ژن بۆ شه‌وه‌ی بیکه‌ن به‌ نا‌ویژیکارو هه‌رچی گوتی پێی رازی بن. ئی‌براهیم رازی بوو. هاتنه‌ لای پیره‌ژنو هه‌ریه‌که‌ قسه‌ی خۆی کردو پیره‌ژن به‌ خوشکی گچکه‌ی گوت:

— که‌مه‌ریه‌نده‌که‌ هی ئی‌براهیمه‌، ده‌بی بۆ خۆی بی‌باته‌وه‌.

خوشکی گچکه گوتی:

— به یه‌ک مهرج، ته‌ویش ته‌وه‌یه رازی گولۆ سنه‌وبهرمان پێ بلی، بۆ ته‌وه‌ی بزاین گولۆ چی له‌ سنه‌وبهر کردو به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه‌ چ چه‌قوماو گولۆ سنه‌وبهر چاره‌نوسیان به‌ چی گه‌یشته‌. ته‌گه‌ر ته‌م رازه‌ ناشکرا بکاو بۆمان بێنێ، هه‌م خۆم می‌زدی پێده‌که‌م و هه‌م که‌مه‌ریه‌نده‌که‌شی ده‌ده‌مه‌وه‌.

ئێبراهیم ناچار بوو قبوولی کردو گوتی:

— روو خست بده‌ن، بچم پێ بکه‌وم و بێمه‌وه‌.

پیره‌ژن گوتی:

— کورم تۆ ده‌پێ له‌ هه‌فت ده‌ریا بپه‌ریته‌وه‌. له‌ که‌ناری هه‌مو ده‌ریا کاندای تووشی کوره‌کانی من ده‌بی. ته‌م کاغه‌زانهم بۆ نووسیون، بیانده‌ری بۆ ته‌وه‌ی یارمه‌تیت بده‌ن و له‌ ده‌ریا بتپه‌رپێنه‌وه‌. پاشان ته‌وه‌ی تر خۆت ده‌زانی.

ئێبراهیم کاغه‌زه‌کانی وهرگرت و که‌وته‌ رێ و له‌ گه‌لییان وه‌ک (با) و له‌ ته‌پۆلکان وه‌ک لیمشت ده‌رۆیشته‌. رویشته‌ تا گه‌یشته‌ قه‌راخ ده‌ریا. دیتی نه‌ره‌ دیوی هێرشێ بۆ هیناو ته‌وه‌نده‌ نه‌مابوو بیه‌گرێ و پارچه‌ پارچه‌ی بکاو بیه‌خوا. یه‌کسه‌ر کاغه‌زه‌که‌ی له‌ گه‌رفانی ده‌ره‌یناو دایه‌ دێوه‌که‌. دێوه‌، که‌ چاوی پێکه‌وت، نامه‌ی دایکی ناسییه‌وه‌ و رێژی بۆ نواند. ئێبراهیمی له‌ کۆلی خۆی کردو بره‌ییه‌ ته‌وه‌ری ده‌ریاو له‌سه‌ر زوی داینا. تومفز ئیره‌ ولاتی دێوانه‌.

ئێبراهیم ماوه‌یه‌ک رۆیشته‌، دیتی سی کێوی به‌رز ده‌جوولێنه‌وه‌، که‌ نه‌ختی نزیک که‌وته‌وه‌، دیتی ته‌مانه‌ کێو نین، دیوی وه‌کوو غول وان، خه‌ریکی بینه‌و به‌ره‌و شه‌رو ده‌عوان.

ئێبراهیم لێی پرسین گه‌روگه‌رفتیان چیه‌، بۆ ته‌وه‌ی دارێک به‌ به‌ینیاندا رابینی و گه‌روگه‌رفته‌ که‌یان چاره‌سه‌ر بکا.

دیوه‌کان گوتیان:

— تاجیک و خالیچه‌یه‌کو دارعه‌سایه‌کمان له بارکمان به میرات بۆ ملو‌ته‌وه. ئەمانه هی حه‌زه‌تی سلیمان بوونه. ئیمه ناتوانین له بهینی خۆمانا دابه‌شیان بکهین. ئەم شتانه خه‌سیه‌تیان ئەمه‌یه:

تاجه‌که، هه‌ر که‌س له سه‌ری بنی له به‌رچاو بزرو نه‌په‌نی ده‌بی.

خالیچه‌که، هه‌ر که‌س له سه‌ری دابنیشی، هه‌ر شوینیکی بیهوی بۆ ئه‌وی ده‌فری.

دارعه‌ساکه‌ش له هه‌ر که‌سیکی بده‌ی، بته‌وی بکه‌ویته سه‌ر هه‌ر شکلیک، ئه‌و که‌سه ده‌که‌ویته سه‌ر ئه‌و شکله.

ئیه‌راهیم گوتی:

— هه‌یج خه‌متان نه‌بی، من سی تیر له به‌ر که‌وان راده‌که‌م و ده‌یانهاویم. ئیوه شوینی تیره‌کان بکه‌ون. هه‌ر که‌سی زووتر تیره‌که‌ی بۆ هه‌یناموه، تاجه‌که بۆ ئه‌و ده‌بی و به‌هه‌مان شپوه شته‌کانی تریش دیار ده‌که‌ین داخۆ هه‌ریه‌که ده‌بی به‌هی کی!

یه‌کسه‌ر تیرو که‌وانی تاماده کردو تیریکی هاویشت. دیوه‌کان، که‌چاویان به‌تیره‌که‌وت، که‌وتنه شوین تیره‌که‌و ئیه‌راهیم یه‌کسه‌ر خالیچه‌و دارعه‌ساکه‌ی هه‌لگرتو تاجه‌که‌ی له سه‌ری ناو له‌چاو بزبوو. دیوه‌کان گه‌رانوه دیتیان کابرا هه‌یج ده‌وسی دیار نییه. ناخیری ئه‌وه‌نده په‌شیمان بوونه‌وه، له‌داخان سه‌ری خۆیان له‌به‌ردو که‌وران داو مردن.

ئیه‌راهیم درحال خالیچه‌که‌ی پان کردوه‌وه له‌سه‌ری دانیشته‌و گوتی:

— ئە‌ی خالیچه! به‌شقی حه‌زه‌تی سلیمان بمگه‌یه‌نه به‌ر درگای مائی گۆلۆ سنۆیه‌ر.

خالیچه‌که به‌رز بووه‌وه ئاسمانو به‌چاو ترووکانیکی ئیه‌راهیمی له‌به‌ر درگای مائی گۆلۆ سنۆیه‌ر له‌سه‌ر زه‌وی دانا.

ئیه‌راهیم له‌درگای داو گوتی:

– مېوان قېبۇل ناكەن؟

سەنۆبەر شا ئىبراھىمى بىر دە ژورۇدە گوتى:

– فەرمۇ، چت دەوى؟

ئىبراھىم باسى حال و مەسەلەى خۆى كىرە پىي گوت بۇ پىنكوتنى سەربىر دەى ئەم دۆتمامى، پەنجى سەفەرى كىشاو و پىي داگرت كە سەنۆبەر سەربىر دەى خۆى تۆ بگىپىتەو. سەنۆبەر پاشا، كە دىتى ئىبراھىم زۆر جەخت دەكا، بۇ ئەوئەى لە ھەوكى خۆى بىكاتەو و بە كوشتنى بىدا، پەوانەى پىي ھات و نەھاتى كىرە گوتى:

– ئازىزە كەم! مەمەد و گولچەھەرە دۆتمام و پىسمامى يە كىرن و ژىيانىن پىچەوانەى ژىيانى مەن و دۆتمامە كەمە، ئەگەر تۆ سەربىر دەى ئەوانە و ھەرىگى و پىي بۆم بگىپىتەو، مەنىش سەربىر دەى خۆم تۆ دەگىپىتەو.

ئىبراھىم گوتى: باشە. مىلى پىي گرت و پىيشت. لەبەر ئەوئەى نەيدەزانى مەمەد و گولچەھەرە لە كوئى بىدۆزىتەو، داواى يارمەتى لە خالىچە كە كىرە. لەسەرى دانىشت و گوتى:

– بىگەيەنە بەر دەرگای مالى مەمەد و گولچەھەرە.

بە كورتى، بە چا و قوچانىك ئىبراھىم كەيشتە بەر دەرگای مالى مەمەد.

لە دەرگای داو گوتى:

– مېوانتەن ناوئەى؟

پىرەمىردىك ھاتە دەرگای كىرەو و گوتى:

– مېوان خۆشەوئەى خۇدايە، فەرمۇن! سەرجاوان!

بە كورتى ئىبراھىمى بىر دە ژورۇدە. كورپىكى پەشىد لە ژورۇدە دانىشتەو، لە دەرياي خەم خەفەت نەووم بىو. داواى سەلام و چاك و چۆنى و بە خىرەئەن، ئىبراھىم پىي گوت كە

بۆ پێکهوتنی سەربردهی محهمهدو گولچههره هاتوو. به کورتی باسی ژيانی خۆشی بۆ کرد. کورپه که گوتی:

— من خۆم محهمهدو گولچههره دۆتمایی منه. دۆتنامه کهم ئیستا دیلی دهستی دیونیکه تۆ دهیی به لاین بدهی نازادی بکهی، بۆ ئهوهی منیش سەربردهی خۆمت بۆ باس بکهم.

ئبراهیم قبوولی کردو محهمهد دهستی به گێرانهوهی سەربردهی خۆی کردو گوتی:

— منیش وه کوو تۆ کورپی بازرگانیتیکی دهوله مه مند بووم. دواي چهند سالی، مامهم، که خه لکی ئەم ولاته بوو، کچیکی بوو ناویان نا (گولچههره). هەر له مندا لیبهوه ئیتمه یان به دزگیرانی یه کتر کردو شیرینیان خواردوه. باوکم منی لای پیره میردیکی زاناو دونیا دیته دانا بۆ ئهوهی فیزی زانستو زانیاری بيم. ئەم پیره میرده زانایه تهنیا ئەو عهیبه ی هه بوو که له راده به در رقی له ژنان بوو، هەر دهیگوت:

— ژنان ترسنۆک و ناپاک و فیلبازو کرگرتهو ته له که بازن. له میژووی مرۆفایه تیدا، هه موو به دبه ختی و شکستو ناکامی و دواکه وتووی مرۆف له ئەنجامی ناپاکیی ژنانه وه هاتوو. زۆریه ی سولتانو ده سه لاتدارانی جیهان ته نانه ت ئه سکه نده ر خۆیشی به و هه موو گه وره یی و زه بر به ده ستیبه وه، دیلی دهستی ژنانو گوپرایه لیان بووه و ئەو شکستانه ی له ژیان تووشیان هاتوو له ئەنجامی فه رمانبه رداریی هه واو هه وه سی ژنه کانی خۆی بووه. مامۆستا کهم ئه وه نده ئەم قسانه ی دووباره ده کرده وه له میشکی ده په ستام تا سه ره نجام پروام به قسه کانی هیناو له وه به دوا وه رقم له ژنان ده بووه وه خۆم لی دوور ده خستنه وه و سووکایه تیم پیده کردن. ئەم دونیایه وه یای وه های بۆ که س نه بووه و دیتو ده روا. دواي ما وه یه ک باوکم وه فاتی کردو دایکم هه رچه نده هه ولۆ ته قه لای دا بمکا به بازرگانیتیکی ناودار، گویم پینه داو نه داو له ئەنجامی رینماییه کانی پیره میرد من تهنیا مه راقم که وته سه ر کتیپ خویندنه وه و شیعر نووسین و خواردنه وه و رابواردن. رۆژو شه و، له گه ل براده ره کانم خه ریکی

به‌زمو رابواردنی خوڤشو بئ خەم بووین، وه‌کوو ده‌لین نه‌ماندزانی غەم چیبه‌و ئاگامان له
په‌نجی کارو مه‌شه‌فقه‌ت نه‌بوو.

دایکه‌م، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک به‌ ناوم‌یه‌کی کۆچی دوا‌یی کرد. مامه‌م که‌ ئه‌م خه‌به‌ری
په‌نگه‌یشت، هاته‌ لامو هه‌رچه‌نده‌ هه‌ولئ دا به‌یه‌نیتتوه‌ سه‌ر رپئ راست، که‌لکی نه‌بوو.
ماموستاکه‌م به‌لای خو‌یه‌وه‌ زیاتر تیده‌کوشا پروام په‌بیتئ که‌ دونیا شتیکی پووچه‌و ژنیش
له‌ دونیا بئ وه‌فاترن.

مامه‌م پیری خسته‌مه‌وه‌ که‌ من ده‌زگیرانی کچی ئه‌وم، به‌لام من پابه‌ندی بیروباوه‌ری خو‌م
بووم. مامه‌م نه‌یتوانی هه‌یچم له‌ گه‌ل بکاو وازی لیه‌یتنام. له‌ ماوه‌ی چه‌ند سالیک، منو
براده‌ره‌کانم چیمان به‌ میرات بۆ ما‌بووه‌وه‌ هه‌موومان خو‌اردو ورده‌ ورده‌ من له‌ مانای
په‌یوستی گه‌یشتم، ته‌نانه‌ت په‌یوستی پارووه‌ نانیکیش. هه‌موو برادران لیم دوور
که‌وتنه‌وه‌. من دوا جلوبه‌رگی خو‌م به‌ چه‌ند پوولیک فرۆشتو زگی خو‌م بئ تیر کردو له
ده‌وروبه‌ری شار به‌ دوا‌ی گۆزی باوکمدا گه‌رام بۆ ئه‌وه‌ی ده‌رده‌دلی له‌ لا بکه‌مو ئاخیری دوا‌ی
به‌فیرۆدانی کاتیکی زۆر، گۆزی باوکم دۆزییه‌وه‌ نه‌ختئ گریه‌و زاریم کردو خه‌نجهرم
هه‌لکیشا بۆ ئه‌وه‌ی خو‌م بکوژم له‌ په‌نجو درده‌سه‌ریی دونیا به‌سه‌یمه‌وه‌. به‌لام له‌و کاته‌دا
دوو ده‌ستی به‌هه‌یز له‌ پشته‌وه‌ بازووه‌کانی گرتمو من به‌ هه‌موو تاقه‌تی خو‌مه‌وه‌ هه‌ولم دا
بازووه‌کانم په‌ها بکه‌م، به‌لام نه‌متوانی. سه‌یری ده‌وروبه‌ری خو‌م کرد، سه‌به‌ری بۆراتیه‌که‌م
بینی وه‌ستا بوو. ده‌ستم بلند کرد زه‌بریکی لیه‌یده‌م، به‌لام زلله‌یه‌کی کوشنده‌ی وام به‌
بناگۆئ که‌وت، تخیلی زه‌وی بوومو بیه‌هۆش که‌وتم. کاتی که‌ چاره‌کانم کردوه‌، خو‌م له‌
ژووریکی به‌ ته‌ته‌نه‌ دۆزییه‌وه‌و دیتم په‌ره‌میردئ خه‌ریکی تیمارکردنو خزمه‌تی منه‌. لیم

پرسی:

– من له‌ کویم؟ تیره‌ کو‌یه‌؟ تیره‌ کین؟

په‌ره‌میرد گوتی:

– نێره مائی گولچههره‌ی دۆتامي خۆتانه، منیش یه‌کێکم له کارگرانی باوکی گولچه‌هره‌و گولچه‌هره من به‌خێوم کردووه‌و وه‌کوو کچی خۆم خۆشم ده‌وی.
له‌و کاته‌دا، ژنیکی به‌رگ په‌ش، به‌ رێزو ئه‌ده‌یه‌کی له‌ راده‌به‌ده‌روه‌ هات‌و به‌رامبه‌ر به‌ من، له‌سه‌ر لا ته‌ختیک دانیشته‌و گوتی:

– من گولچه‌هره‌ی دۆتامي ئیوه‌م. باوکم، که‌ هه‌ولێ دا ئیوه‌ رازی بکا زه‌ماوه‌ند له‌گه‌ڵ من بکه‌زو هه‌وله‌که‌ی به‌ هه‌در چوو، له‌ خه‌فه‌تان دیقی کردو مرد. چونکه‌ ئیوه‌ گوتتان ژن ناپاک‌و شه‌رم‌و بوونه‌وه‌ری گه‌لۆزن‌و ئیوه‌ رقتان له‌ ژنانه‌و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من‌و تۆ به‌ مندالی به‌ دزگیران کرابووین، په‌رهباو نه‌یتوانی به‌رگه‌ی ئه‌م داغی شه‌رمه‌زارییه‌ بگرێو کۆچی دوا‌یی کرد. ئیوه‌ یه‌که‌م جار هه‌لسوکه‌وتتان له‌گه‌ڵ پیاوان بوو، ژنتان خۆش نه‌ده‌ویستو ئاخیری بینیتان براده‌رکانتان چ دردیکیان پێکردن. ئه‌وانه‌ مێشو مه‌گه‌زی ده‌وری شیرناتی بوون.. به‌لام من ئیستا وا هه‌موو سامانی خۆم ده‌خه‌مه‌ به‌ر ده‌ستی تۆ ئه‌م په‌ره‌مێرده‌ چاوه‌دیریت ده‌کا بۆ ئه‌وه‌ی له‌ رینگه‌یه‌کی راست‌و دروست سامانه‌که‌ به‌کار بێنی‌و بازرگانی بکه‌یتو ئابرووی تکاوت بگێریته‌وه‌و ئه‌وه‌ش بزانه‌ ئه‌گه‌ر دووباره‌ رینگه‌ی پێشوت بگریته‌ به‌ر، خۆم رۆحت ده‌ردینم‌و ده‌تکوژم.

له‌و رۆژه‌وه‌، من‌و په‌ره‌مێرد ده‌ستمان به‌ بازرگانی کرد. سه‌به‌ینان ده‌چووینه‌ ئه‌و دوکانه‌ بازرگانیه‌ی دامانابوو، شه‌و ده‌گه‌راینه‌وه‌. بووم به‌ یه‌کێ له‌ بازرگانه‌ هه‌ره‌ دووله‌مه‌ند‌و ناودارو به‌ناویانگه‌کانی سه‌رده‌می خۆم دووباره‌ سه‌رو سامانم پێکه‌وه‌ نا. ده‌ستی داماوو لیقه‌ماوتم ده‌گرت‌و چاکه‌م ده‌کردو خوداش ده‌رگای بووژانه‌وه‌و پێشکه‌وتنی بۆ کردبوومه‌وه‌. شه‌وان، کتیبم بۆ په‌ره‌مێرده‌که‌ ده‌خوینده‌وه‌و ئه‌ویش سه‌ربرده‌ی خۆی خه‌لکی بۆ ده‌گێرپامه‌وه‌و له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی پابردووی خۆی ئاگاداری ده‌کردمه‌وه‌. به‌م جو‌ره‌ ژیانیه‌کی شادو شیرینمان به‌یه‌که‌وه‌ ده‌برده‌ سه‌ر.

پۇرۇزى، دۆتھامم لە بەر كۆسپەي درگا پەيدا بوو، ھەمان جلى رەشى لەبەر بوو. ھېزىكى نھىنى پالى پىوھ نام لە بەرى ھەستەو رېزىكى لە پادەبەدرى بگرم. سەلامم لىكوردو سەلامى لىوگرتمەوھو بەرامبەرم دانىشت، رووى كرده پىرەمپىردو گوتى:

— مامە، سوپاست دەكەم! ئىوھ ھەولۇ كۆششىكى زۆرتان بۇ پەرورەدە كەردنى من داو ئىستاش پىسامەكەم باش پەرورەدە دەكەن. ئىمە دەپ سوپاسى خودا بگەين و قەدرى ئىوھ بزائىن كە يارمەتى و پشتگىرىي ئىمەتان كەردوھو ھەرچى ھەمانە لە ساھى يارمەتىي بى غەلو غەشى ئىوھ بوو.

پىسام! دە ئىوھش پىمان بلىن بزائىن ئىستا راتان لە بارەى ژنانەوھ چۆنە؟ ئايا بىروباوھرتان بەرامبەر بە ژنان كۆرلەو، يان ھەر بى لەسەر بىروباوھرى جارانتان دادەگرن؟
من زۆر ھەپسەم سوور ھەلگىرامو گوتم:

— ئىوھ زۆر شتتان بۇ من سەلمانە. تىگەيشتم كە چاكە و خراپە لە ھەموو شوپىي ھەيە. لەناو ژنانىش مرۆقى چاكى وەكوو ئىوھ پەيدا دەپ كە فرىشتەنو لەناو پىاوانىش مرۆقى خراپى وەكوو من ھەن كە سەرەرۆو كە مەترخەم و بىباكن.

دۆتھامم زەردەيە كى ھاتى و گوتى:

— باش پىشكەوتوى!

پىرەمپىرد سوودىكى لە وەسەف و پىاھەلدانى ژنان خویندەوھو ئاخىرى گوتى:

— باشە، ئەگەر رازى بن، با زەماوەندىكى گەورە بۇ ئەم ئامۇزايانە بگىرىن.

كچە كە وەلامى داھەو:

— ئەمە پەيوەندىي بە ئىوھوھ ھەيە. ئەگەر ئىوھ ھەز دەكەن من ھىچ قسەم نىيە.

بە كورتى، دواي گەتوگۆيە كى زۆر برىيار دراو زەماوەندىكى گەورەمان كەرد و چل شەوو چل رۆز لە بەزم و رابواردندا بووين و ژيانىكى خۆش و شىرىمان ھەبوو. تا رۆزى دۆتھامەكەم بۇ راو چووھ ناو لىرەوارو نەگەرايوھو و ئىمە لەو رۆزەوھ ژيانمان رەش و تارىك داھاتوھ. ئىت

من ئارفرۆوی کارکردم نه ماوه و له غه می ته نیایی رۆحته زینتی خۆمدا نفووم بوویم. ئیستاش برای بهرین، من وای بو دهم دیو دۆتامي منی رڤانده، چونکه بهر جوړه ی که پیره میرد باسی ده کا زۆر بهی کچه کانی ئیره بزر ده بنو ئیشه کەش ئیشی دیوه، به دیلیان ده با.

من دواي ئه وهی گویم له سه برده ی محمه دو گولچه ره بوو، دلێ محمه دم دایه وه و گوتم: خه مت نه بی، به هر جوړی بی دۆتامي که له چنگ دیوه نازاد ده که م و بو ت دینمه وه.

ئیراهیم شوینی دیوه که ی له پیره میرد پرسی و مالاوایی لیکردنو گوتی:
— من کارێکی دژوارم له پیشه، ئه گهر تا رۆژاوا گه پامه وه، ئه وه هیچ، به لام ئه گهر نه گه پامه وه، بزانی جیم له م دونیایه دا نه ماوه.

ئهمه ی گوت و رۆشت. ماوه یه که رۆشت گه یشته دامینی چیا به ک. گهرا، بیرێکی دۆزیوه، داها ته وه، سه رنجیکی له ناوه وه ی پیره که دا. دالانیکی دی ده چوه لای ده سته چه پ. چوه ناو دالانه که هر رۆشت و رۆشت تا گه یشته ئه شکوتیک. کچیکی له ناو ئه شکوته دا بینی به کهزی به ساپته وه هه لواسرابوو. پاژنه ی پییان کون کردبوو، دلۆپ دلۆپ خوینی لیده چۆرایه وه و لغاو ده فریکی زیڕین کو ده بووه.

کچه که هر هینده که چاوی به ئیراهیم کهوت، گوتی:
— لاو، تا زوه برۆ لیره مه مینه. به زه بیته به ژیا نی خۆتدا بیته وه، ئه گهر دیوه به سه ردا بیته وه پارچه پارچه ده کاتو ده تخوا.

به لام ئیراهیم یه ک وشه چیه و هلامی نه دایه وه و چاوه پێی هاتنه وه ی دیوه که ی کرد.
ئه گهر جه نابتان به بیرتان مایی ئیراهیم تاجو خالیچه و داره مسای هه بوو، بویه هیچ باکی به دیوه که نه بوو. له کاته دا، له پر، زهوی له ژیر پیی له رزی و ههرا، بوومه له رزه هه موو شوینیکی گرتوه و دیوه به دهم نه ریه کی تۆقینه در که وتو گوتی:

– بۆن دى، بۆنى بىيادەم دى.

دېئەكە، كاتى ئىبراھىمى بىنى خۇشحال بوو كە خوار دىئىكى چەورو خۇشى دەست كەوتوۋە پەلامارى ئىبراھىمى دا بۆ ئەۋەى بىگىرئو بىكا بە پاروۋىەكى چەور. دەق لەو كاتەدا، ئىبراھىم تاجەكەى لەسەر ناو بزر بوو. دېئەكە سەرى سورمابوو، ھەر دەيگوت:

– ھەيفە، ئەۋە تۆ چوۋىتە كۆى؟

ھەر بە دەورى خۇيدا دەخولايەۋە بە دواى ئىبراھىمدا دەگەرا.

بە كورتى: ئىبراھىم ھەر تاجى لەسەرى دادەگرتو لە بەردەم دېئەكە دەردەكەوتو كە دېئەكە دەيەۋىست بىگىرئو، تاجەكەى لەسەر دەنايەۋە بزر دەبوو. ئەۋەندە چاوشار كىئى لەگەل دېئەكە كەرد تا دېئەكە شلو شەكەت بوو. كە دانىشت پىشوو بەدا، ئىبراھىم دارەمسای جادوۋىيى لە مىلى داو كەردى بە سەگو قەلىتتىكى دروست كەردو لە مىلى دېئەى كەرد كە ببوو بە سەگو لە قوربىئىكى ئەشكەۋتەكە بەستىيەۋە گوتى:

– لېرە چاۋرئى بەكە.

ئىنجا چوۋە سۇراغى كچەكە و ئازادى كەردو تىمارى كەرد. كە كچەكە تەندروستىيى چاك

بوۋەۋە زۆر كەيفخۇش بوو و سوپاسى ئىبراھىمى كەرد.

ئىبراھىم بە دارەساكەى كچەكەى كەردە تووتىيەكى جانو خستىيە سەرشانى خۇىو

سەگەكەشى راكىشاۋ بەرو مىلى مەدەدو پېرەمېرد بوۋە.

مەدەدو پېرەمېرد نوقمى دەرياي غەم بوون، دىتبان لە دەرگا درا، خۇشحال بوونو

يەكسەر دەرگايان كەردەۋو دىتبان ئىبراھىم ھاتتەۋو تووتىيەكى لەسەر شانەو

سەگىكىشى سەمەنلۆك كەردوۋە، پايەدە كىشى.

بە كورتى ھاتتە زورەۋەو ئىبراھىم پوداۋەكەى گېرپايەۋە بە دارەساكە تووتى

كەردەۋە بە گولچەھەرى دۆتقىمى مەدەدو دايەۋە دەست مەدەدو پېرەمېرد. ئەۋانە ھەر

وهخت بوو له خوشییان پەر دهریکهن، کهوتنه سهر دهست و پیتی ئیبراهیم و پیمان ماچ کرد.

ئیبراهیم سه که کهی به دارعمساکهی کرده ئیسترو گوتی:

— له بهر ئه وهی دیوه که کهوتوته سهر شکلی ئیستر، به هیچ هیزو ناویکی گهوره ناکری بگه پیتتهوه سهر شکلی دیو. با ئه ممتان لابی، بو خوتان که لویهلی بازرگانیی خوتانی لی بار بکهن. تا ماوه ئیش بو ئیوه دهکا، بو ئه وهی به کارو کوشش و زهمهتکیشی تۆلهی ئه و سته و زۆردارییهی لی بییتتهوه که له خه لکی کردوه.

ئیبراهیم ئیستره کهی دایه محمه دو گولچه هره و دهست و ده می یه کترین ماچ کردو ئیبراهیم مالاوایی کردو له سهر خالیچه که دانیشته و هاته وه لای سنۆیه ر پاشاو به خالیچه له بهر دهرگی مالیان نیشته و له دهرگای دا. سنۆیه ر شا، که چاری به ئیبراهیم کهوت، سهری سورما و گوتی:

— ئه وه چۆن توانیت له دهست دیوه دهر باز بی؟

به کورتی: ئیبراهیم سهرگوزه شتهی محمه دو گولچه هره ی گیرایه وه، به لام نه یگوت دیوه کهی دیل کردوه و کردو یه تی به ئیستر. به سنۆیه ر پاشای گوت:

— ئیستا، که من به لینی خۆم هیئایه جی و سهرگوزه شتهی محمه دو گولچه هره م گیرایه وه، ده بی توش به لینی خۆت جیبه جی بکه یته و سهرگوزه شتهی خۆت له گه ل گولی دۆتامت چیه، بۆم بگه پیتتهوه.

سنۆیه ر گوتی:

— برا، راسته تۆ چوویت و به لینی خۆت جیبه جی کردو سهرگوزه شتهی محمه دو گولچه هره ت وهرگرت و هاتی بۆ منت گیرایه وه، به لام من تۆم رهوانهی ری هاتو نه هات کرد بوو، بو ئه وهی به لکو له م ریبه به ههر جوژی بی، بی به دیلی دهستی دیوه که و نه توانی گیانت دهریبه یته و من له گیرانه وهی سهرگوزه شتهی خۆم که له لا بیم

نەيگىر مەۋە، بەللام ئىستا كە بە سپو ساغى گەرايتەۋە، ديارە گەنجىكى ئازاۋ نەبەردى. تا ئىستا ھىچ كەسى ئاگادارى سەرگوزەشتەى من نەبوۋە، بە سەلامەتى لىرە دەرچوۋ بى. سەرى خۆى دۆراندوۋە. ئەوسا دەستى ئىبراھىمى گرتو بردىيە ھەۋشە. كەللەى چل كەسى داماۋى پىشان دا كە خۆى سەرى برىيوۋنو گوتى:

– دەينى، ئەمانە سەرى ئەو كەسانەن كە دەيانەۋىست ئاگادارى پازى ژيانى من بن، بەللام سەرى خۆيان دۆراند. ئەگەر تۆش دەتەۋى سەرى خۆت بدۆرپىنى، ناۋى خۋاى لىيىنە، ئەمە گەزو ئەمەش جاۋ.

– قەيدى نىيە. كە پازى خۆت ئاشكرا كرد، سەرى مەنىش بىرە، خۆ خۆينى من لە خۆينى ئەۋان رەنگىنتر نىيە. بەللام ئىستا دەمەۋى بزانم، گول چى لە سنۆبەر كردوۋە. خانە خۆى، كە مەرجهكانى لە گەل ئىبراھىم براندوۋە، يە كەسەر چوۋ چۆلە كەيە كى زىرپىنو توولە سەگىكى ھىناۋ ھاتەۋەو گوتى:

– من سنۆبەر پاشام و ئەم چۆلە كە زىرە گولى دۆتنامى منە. دۋاى گىرپانەۋى سەرگوزەشتە كەم، كوپرە، سەرت دەبىرم، ھا! رازىت؟

ئىبراھىم گوتى:

– رازىم، بىگىرەۋە.

سنۆبەر گوتى:

– لاۋو، رۆژى دوو ئەسپىيان بە ديارى بۆ ھىنام. لەبەر ئەۋدى ئەسپى پەسەنو حدود بوون، ھەرىە كە مەيتەرىكى جىام بۆ راگرت. دۋاى سى رۆژ چوۋمە تەۋىلە، بىنىم ئەسپەكان لىرو لاۋاز بوونە. يە كى لە مەيتەرەكانم ھەلاتو ئەۋدى تىرىش تا رەپ راۋەستا لىم دا. ئەو مەيتەرەى ھەلاتبوۋ گەرايەۋەو پىي گوتم:

– بۆچى لەم بەسەزمانە دەدەى، ۋەرە با رووداۋە كەت بۆ باس بىكەم.

مەيتەرە كەم برده جىگەيەكى چۆلو گوتى:

— دۆتنامه کهت، شهوان سواری ئهسپهکان ده بێ و نازانم ده چیتته کوی، به ره بهری به یانی ده گه پیتته وه. هه موو رۆژی ئه مه ئیشی بووه، له بهر ئه وهی ئه سه په کان ئیسراحه تیان نییه، له رو لاواز بوونه.

لیم پرسى:

— ئه مشه ویش ده چی؟

مه یتهر گوتى:

— هه لبت ده چی.

شه و په نهی خۆم بری و خۆیم پێ و در کرد، بۆ ئه وهی خه وم لینه که وئ. خه وم له خۆم خست، دیتم دۆتنامه که م جلویه رگی منی کرده بهر. ئه سپی له تهویله درهینا و سواری بو و که و ته پئی. منیش سایه به سایه تا قییم کرد. دۆتنامه که م چوو، گه یشتته چیا به ک و به سه ر چیا که که و ت، ئه سپه که ی به سه ته وه و چوو نا و ئه شکه و تیا ک. زیاتر چوومه پێشه وه، دیتم چل دز له نا و ئه شکه و ته که خه ریکی به زمه رابواردنن. سه رۆکی دزان، که چاوی به دۆتنامه که و ت، نه راندی و زله یه کی توندی خیا و نه ده بنا گوئی و گوتى: بۆچی پاشات نه کوشت و بپی.

دۆتنامه که و ته سه ر پپی و به ده م گریانه وه گوتى:

— روو خسه ت بده، سه به ی ده یکوژم و دیم.

سه رۆکی دزان دارێکی دایه و گوتى:

— ها ئه مه بگره، به مه لپی ده و هه ر شکلی بلیی و به ته وئ ده که ویتته سه ر ئه و شکله.

من که ئه مه م بینى، می شکم گری گرت. له ده ره وهی ئه شکه و ته که دوو سی ئیشکچیم کوشت و خۆم فری دایه نا و ئه شکه و ته که و له گه ل سه رۆکی دزان که و ته جه نگ. ئه و له من به هیتر. دره قه تی نه ده ها تم. سه گیکی می به ره بانم هه بوو، له گه ل خۆم هی نا بووم، سه گه که م له پشته وه په لاماری سه ر کرده ی دزانی دا و ده لینگی گرت. من یه کسه ر دره فه ته که م

قۆستوهو شمشیریکم له تهوقی سه‌ری داو حه‌والهی دۆزه‌خم کرد. سه‌رم بری و ملی رێم گرت. دۆتمامم گوتی:

– جه‌رگت سووتاندم! داغت به‌ دلّمه‌وه‌ نا. تۆله‌ی خۆم ده‌که‌مه‌وه‌. به‌م قسانه‌ منی خافلانده‌ له‌ پر په‌ لاماری دام و دارێکی لێدام و گوتی:

– برۆ، هه‌ی تاژی نه‌فهره‌تی.

من یه‌ کسه‌ر بووم به‌ تاژی. له‌ سبه‌ینیوه‌ تا ئیواری له‌ گه‌ل سه‌گان ده‌گه‌رام و هه‌موو جارێ سه‌گه‌کان ده‌یانه‌و بیست بمخه‌کیین. رۆژی، وه‌زیر منی برده‌وه‌ مالی خۆیان. وه‌زیر سه‌یری کردم و گوتی:

– ئەم سه‌گه‌ پاشایه‌.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌گێکی باش بووم، وه‌زیر و کوره‌که‌ی باش خزمه‌تیا‌ن ده‌کردم. رۆژی، کورێ وه‌زیر منی برده‌ راپ. مامزێکم بۆ گرت. له‌وه‌ به‌ دواوه‌ ئیتر نه‌یانده‌به‌ستمه‌وه‌، به‌ ئازادی ده‌سوورامه‌وه‌. من وام ده‌زانی تا ده‌مرم هه‌ر به‌ تاژی ده‌می‌نمه‌وه‌.

رۆژی، به‌ به‌رده‌م مالی جادووگه‌رێ تێده‌په‌ریم، جادووگه‌ره‌که‌ منی بینی و سه‌یری کردم و گوتی:

– ئەمه‌ سنۆبه‌ر پاشایه‌، که‌وتۆته‌ سه‌ر شکلی توله‌ سه‌گ!

جادووگه‌ره‌که‌ به‌زه‌یی پێدا هاتمه‌وه‌ منی گێپرایه‌وه‌ سه‌ر شکلی جارانه‌م. چووم بۆ ئه‌وه‌ی دۆتمامه‌که‌م بکوژم.

دۆتمامم منی بینی و ناسیمی و قامچییه‌کی ⁽¹⁾ لێدام و گوتی:

– هه‌ی که‌ره‌! ئه‌وه‌ لێره‌ چ ده‌که‌ی؟

(3) تا ئیستا (دار) بوو، لێره‌ به‌ دواوه‌ دقلا (قامخی).

دەر حال گۆرام و بووم به گویدریژ. به ناو سووچو کیناری که لاواندا ده گهرام، کابرایهک منی گرتوه و بردمیوه مائی خۆی. له سبهینێ ههتا ئیواری درکو بهردی پیده کیشام. پشتم هه مووی جده و بوو. شه و کاو جوو وینجهی ده دامی، من ئهو شتانه م نه ده خوارد. رۆژ به رۆژ له رو لاواز ده بووم.

رۆژی، هه وسه له م نه ما، چوومه لای کابرای جادوگره و دهستم به گریه و زاری کرد. جادوگره که دووباره منی گهراپه وه سه ر شکلی جارانی خۆم گوتی:

— ئه م جاره ئه گه ر دۆتامت بتبینی، یان دهکاته بهرد، یان دهکاته کوتر و ئیتر من ههچم له دهست نایه و ته نیا سیمرغ دهتوانی بتگهیریته وه سه ر شکلی جارانی خۆت. که بووی به کوتر. ده فری، سواری به له مێک ده بی و تا ناوه راستی ده ریا ده رۆی و خۆت به ئاو داده ی له ده ریا ی رهش سه ر ده ردینی، هیلانه ی سیمرغ وا له ویه، ئه و چاره سه رت ده کا.

جادوگره که دوعای کرد و گهرامه وه بۆ ئه وه ی دۆتامت به سزای خۆی بگه یه نم. ئه م جار ههش دۆتامت به چوستو چالاکی قامچییه کی لێدام و گوتی:

— برۆ، هه ی کوتری بی هه یا!

من بووم به کوتر و به ره و ئاسمان له شه ققه ی باله م دا. هه ندی قامیش و چیلکه و چوالم له سه ر ئای روویار بینی، له سه ری هه لئیشتم و چه ند هه فته به سه ر ئاوه وه ریم بری، تا گه یشتمه ده ریا ی ره شو سیمرغم دۆزییه وه. سیمرغی دامو چقڵیکی ره شی له بی چه قی بوو، لێ پیس کرد بوو. یه کسه ر هیدی هیدی چقڵه که م به ده نوک له پیی ده ره ینا و هه توانم له سه ر برینی دانا و خستمه خه وه. سیمرغ زۆر مه منووم بوو. یه کسه ر منی خستمه وه سه ر شکلی جارانه م و خستمیه سه ر باله کانی و منی هینایه وه مائی و جیگه ی قامچی دۆتامت که می نیشان دام. منیش یه کسه ر دهستم دایه قامچییه که و خۆم له جیه ک شار دوه، دۆتامت چوویوه ده ره وه، که هاته وه مائی، قامچییه کم لێدا و خستمه سه ر شکلی ئیستریک. شه و رۆژ درکم پیده کیشا، که چل رۆژی پیچوو کردم به بالنده یه کی زێرین و ئه ویش ئه وه یه که تۆ ده یینی.

قسه‌ی سنۆبه‌ر پاشا لیڤه‌ ته‌واو بوو، قامچییه‌که‌ی قیت کردوه‌ بۆ ته‌ودی له‌سه‌ری ئیبراهیم‌ی بداو بیخاته‌ سه‌ر شکلیکه‌وه‌، ئیبراهیم‌ پێشتر خۆی ناماده‌ کردبوو، ده‌م و ده‌ست تاجه‌که‌ی له‌سه‌ر ناو له‌ به‌رچاو بز بوو و له‌سه‌ر خالیچه‌که‌ دانیشته‌ و گوتی:

– نه‌ی خالیچه‌، به‌شقی حمزه‌تی سلیمان، بمبه‌ لای پیره‌ژنو سی پهرییه‌ خوشکه‌کان. خالیچه‌ در حال فری و ئیبراهیم‌ی لای پیره‌ژنو کچه‌ په‌رییه‌کان دانایه‌ سه‌ر زه‌وی. ئیبراهیم‌، سه‌رگوزشته‌ی گول و سنۆبه‌ری، من چۆن بۆ ئیبه‌م گێڤرایه‌وه‌، ئاوها بۆ کچه‌کان گێڤرایه‌وه‌.

کچه‌که‌ به‌لینی خۆی هینایه‌ جی و که‌مه‌ریه‌نده‌که‌ی دایه‌وه‌ ئیبراهیم‌ و خۆیشی له‌سه‌ر خالیچه‌که‌ له‌ته‌ک ئیبراهیم‌ دانیشته‌ و داوایان له‌ خالیچه‌ کرد بیانباته‌ مالی ئیبراهیم‌. ئیبراهیم‌ مالی خۆی نه‌ناسییه‌وه‌، چونکه‌ باله‌خانه‌یه‌کی سی نهۆمی گه‌وره‌ و جوان له‌ جی خانووی خۆی قیت ببوووه‌.

پرسی:

– کئ ئه‌م باله‌خانه‌ی دروست کردوه‌؟

گوتیان:

– ئیبراهیم‌ دروستی کردوه‌.

له‌ درگای داو دایکی درگای کردوه‌ و کوره‌که‌ی ناسییه‌وه‌ له‌ خۆشییان په‌ری در کرد، به‌لام‌ هه‌په‌ساو هیدم‌ گرتی، ئه‌مه‌ کورپی خۆیه‌تی، ئه‌ی کوره‌که‌ی پێشوی کئ بووه‌؟ به‌ کورتی: ئیبراهیم‌، سه‌رگوزشته‌ی خۆی، من چۆنم‌ گێڤرایه‌وه‌، ئاوها بۆ هه‌موو میوانو دانیشته‌وان گێڤرایه‌وه‌ هه‌مووی سه‌رسام‌ کردو خۆیشی به‌ تاییه‌تی سه‌ری له‌ کارو کرده‌وه‌کانی دزگیرانه‌که‌ی سوڤمابوو که‌ خۆی کردبووه‌ ئیبراهیم‌ و ئه‌ هه‌موو ئیش و کاره‌ی به‌ رێکویێکی به‌رپه‌وه‌ بردبوو.

چل شه‌وو چل رۆژ ئاهه‌نگیان گێڤاو زه‌ماوه‌ندیان کردو به‌ خۆشی و شادی زیان.

7 - چیرۆکی (تۆخه‌ی جادووگه‌)

لە زەمانى كۆن، كاپرايەك ھەبوو بە كاسىبى و دەردەسەرى دەرڧيا . دەچوۋە سەر دەريا، تۆپرى دەھاويشت، ماسىبى دەگرت و بە فرۆشتنى ماسىبىھە كانى دەريا رۆژگارى دەقەتاند. لە دارى دونيادا تاقە كورپىكى ھەبوو بە ناۋى (ئەحمەد). كاتى كە ئەحمەد تەمەنى گەيشتە چوارده سالى، باوكى بانگى كرده لاي خۆى و گوتى:

— كورم، تۆ ئىتر گەورە بووى و من خۆم ھىچ جۆرە زانست و زانىارى و خويندەوارىم نىبە كە تۆ فىرى خويندە نووسىن بىكەم، چونكە من ھەر لە سەرھتاۋە ئىشم تۆر ھاويشتە ماسى گرتن بوۋە، ئىستاش ئەۋە دەبىنى لە كار كەوتوم و ئىشم پىناكرى، نامەۋى تۆش وەكوو من بەدبەخت و بىچارە بىت و ژيانت بىھوودە پروا. دەمەۋى تۆ بۆ خۆت بھىنى و بى بە كەسىكى وا ھەم لەم رۆژگارى پىرىدا دەستى من بگرى و ھەم تۆش وەكوو من دەستكورت و بى پارە نەبى، بەلكو بى بە پىلويكى تەۋا و بە كەلك خەلك بىيى.

ئەحمەد گوتى:

— ئەى باوكى مېھربان. ھەرچى تۆ بلىنى من لە خزمەتدا ھەرچۆنت پى باشە بلى، با وا بىكەم.

— خوا دەست بە بالتەۋە بگرى، كورم! نامادە بە، بۆ ئەۋى مىرزايەكى باشت بۆ پەيدا بىكەين، فىرى زانست و زانىارىت بىكا.

باوك و كور، شە نووستە بەيانى زوو لە خە ھەستانە ناز و پەنپىرەن لەناو تويشەبەردەيان ناو كەوتنە رى. گوند بە گوند و شارۆچكە بە شارۆچكە گەران، بەلام ھىچ مىرزاين دەست نەكەوت. بە شل و شەكەتى لە دەم سەرچاۋە و رويبارىك دانىشتن بۆ ئەۋى ھەم ئاۋىك بھۆنەۋە ھەم دەست و دەموچاۋى خۆيان بھۆنە شەكەتى لە شىيان دەربىكەن.

يە كەم جار، پىرەمىرد نەختى ئاۋى فىتىكى رويبارە كەى خواردوۋە لە پىر گوتى:

– تۆخەیی! ناویکی چەند خۆشە!

لەو کاتەدا یەکی لێناو ئاوە کە دەرکەوت و گوتی:

– فەرموو!

پێرەمێرد ماتو سەرسام بوو، ئەو لە کۆی پەیدا بوو؟!

پرسی:

– تۆ کیی؟

گوتی:

– من ناوم (تۆخەیی) یە. ئیوە بانگی منتان کرد. منیش هاتم. ئیستا هەر ئەمریکتان

هەیه بلین تا بۆتان جێبەجێ بکەم.

پێرەمێرد نەختی بیری کردووە گوتی:

– هیچ! بە دای میرزایە کلا دەگەرێم، کورپە کەم فیری زانیاری بکا.

(تۆخەیی) یە کسەر گوتی:

– ئەمە هەر هیچ نییە! میرزای چاکت دەوی، من خۆم میرزام.

سێ مانگ مۆلەتم بەدە بوو ئەو دەوی هەموو زانست و هونەری دنیا فیری کورپە کەت بکەم،

ئینجا وەرەو لێرە، وەری بگەرەو.

بە کورتی: پێرەمێرد لە گەڵ کورپە کەمی نەختی قسەیان کردو لەبەر ئەوەی چاریان ناچار

بوو، خۆش و ناخۆش، ئاخیری راژی بوون. پێرەمێرد زۆر گریا:

– لە داری دنیا دا هەر ئەم تاقە کورپەم هەیه، بە دەستی تۆی دەسپێرم. توخودا

ئاگاداری بە.

ئاخیری کورپە کەمی بە دەستی (تۆخەیی) سپاردو رویشت.

(تۆخەى) يه كسەر (ناوى گه‌وره‌ى هه‌يناو له‌ گه‌ل كوره‌ كه‌ چوونه‌ ناو ئاو. له‌ پر كوره‌ كه‌ خۆى له‌ ناو قه‌لايه‌ك يه‌نى، به‌لام هه‌ستى كرد هه‌چ شوپه‌نكه‌ى جلويه‌رگى ته‌ر نه‌بووه‌. زۆرى به‌لاوه‌ سه‌ر بوو.

كه‌ گه‌يشته‌ ناو قه‌لاكه‌، (تۆخه‌ى) ده‌رحال كوره‌ كه‌ى برده‌ ژووربه‌ك و گوتى:
 — تو ليره‌ چاوه‌رئ بكه‌، تا من ده‌گه‌رپه‌مه‌وه‌.

ئه‌حمەد ته‌ماشای كرد، ديتى قه‌لايه‌كه‌ى زۆر جوانو خۆشه‌، خشتيه‌كه‌ى زه‌پرو خشتيه‌كه‌ى زه‌پوه‌. له‌ ژووره‌ كه‌ هاته‌ ده‌روه‌و نه‌ختى گه‌راو سه‌يرى كرد ژووره‌كان هه‌موو پر شتى گرانبه‌هان، هه‌موو شتى له‌ ياقوت و زمرووت و زويه‌رجه‌د و مروارى و زه‌پرو زه‌پوه‌. به‌ كورتى هه‌موو شتى جوان و به‌نرخه‌. له‌ قه‌لا هاته‌ ده‌روه‌، سه‌يرى كرد لای ده‌سته‌ راستى ليه‌رواينكه‌ى خۆشه‌، پر گولو ريه‌حانه‌ى بوغخۆشو جانوه‌رى هۆفى و شير و به‌ورو پلنگو گورگ و سه‌گو يوزو هه‌يترو هه‌يتره‌. به‌ كورتى هه‌ر جانوه‌رئ چاوت په‌كه‌وتبه‌ى، ليره‌ هه‌ن، به‌لام هه‌موو كه‌پو بئ وه‌ين. سه‌رنجى له‌ لای ده‌سته‌ چه‌پى دا، سه‌يرى كرد هه‌موو شتى له‌ ناو ئاگردا ده‌سووتى و هه‌لاوى لى به‌رز ده‌بته‌وه‌و دوو كه‌ل به‌رى ئاسمانى گرتوه‌. هاته‌ په‌شته‌ر، يه‌نى ده‌ريای عومانه‌، تا چاو بر ده‌كا ئاو. به‌له‌ميه‌كه‌ى به‌تالى له‌ كه‌نارى ئاو كه‌ يه‌نى، گوتى:

— (تۆخه‌ى) بۆ ئه‌وه‌ قه‌ولى به‌ باوكم نه‌دابئ و منى هه‌ينابيه‌ته‌ ئيره‌، تا به‌لايه‌كم به‌سه‌ر بيه‌نئ؟

له‌ پر به‌رپه‌كه‌ى به‌ ميه‌شكه‌دا هات، سواری به‌له‌مه‌كه‌ بوو و خه‌را خه‌را سه‌ولى ليه‌دا. ماوه‌يه‌كه‌ى زۆر رۆيشته‌ تا گه‌يشته‌ ديواربه‌كه‌ى بلند، سه‌رى گه‌يشته‌بووه‌ كه‌شه‌شانه‌ى فه‌له‌ك. كه‌ باش ته‌ماشای كرد ديتى، تواهوو!! ديواره‌كه‌ هه‌مووى كه‌له‌سه‌رى بنياده‌مه‌، ليه‌ك دراون و بوونه‌ته‌ مناره‌و وه‌كوو ديوار دياره‌.

له‌و خانه‌دا، ده‌نگى له‌ كه‌له‌سه‌ره‌كانه‌وه‌ هات:

— کورە، ئەوێ تۆ بۆ هاتووی؟ (تۆخە) پیلانی لێداناییتەوێ. ئێمەش وەکوو تۆ بە قسە (تۆخە) تەفرەمان خواردو هاتینە ئێرە ئیستا وەزەمان ئەوێ ئاوهایه! هەرچی دەبێتین باش لە گۆی بگرە. ئیستا (تۆخە) لێرە پەیدا دەبێ، کە تۆی بینی بلی دلم تەنگ ببوو، سواری بەلەم بوومو هاتم بۆ ئەوێ پیاسەیهک بکەم. (تۆخە) کچیکی میهرەبانی هەیه، ئو چیی گوت تۆ جیبه جیی بکە، بەلکوو لەم مۆله کەیه پزگارت بێ، نەوێ وەکوو ئێمە مانانت لی دی.

دق لئو کاتەدا، ناوێراستی دەریا شەقی بردو (تۆخە) سەری لەناو ئاو دەرھیناو کە کورە کە ی بینی، بە توورپەیی پێی گوت:

— کورە، هە ی گەلۆ! ئە ی نەمگوت لێرە بە تا دە گەریموێ. ئەوێ بۆچی هاتینە ئێرە؟
کورە کە گوتی:

— بە خوا دیتم تۆ دواکەوتی، دلم تەنگ بوو، گۆم با پیاسەیهک بکەم بەلکو دلم بکریتەوێ. هیچ مەبەستم نەبوو.

بە کورتی، (تۆخە) هیچی نەگوت. کورە کە ی هەلگرت و هینایموێ ناو قەلاو دەستە کلیلیکی دایەو گوتی:

— هەر کاتی دلت تەنگ بوو، دەتوانی بە ژوورە کاندای بگەرپێی و سەیریان بکە ی و وەختت پێ رابووێ. سی و تۆ ژوورن، بەلام هەقت نییه پێ بنییتە ناو ژووری چلەمین، نەوێ تووشی رۆژە رەشی خۆت دەکەم، ها!

بە کورتی ئەحمەد هەر رۆژە دەچووێ ژووریک و سەیری شتەکانی ناو ژوورە کە ی دەکردو خۆی دەخافلاندا. رۆژی شەیتان چووێ بن کلیشە ی و ویستی ژووری چلەمیش بینی، هەرچەندی هەولێ دا، خۆی پێ نەگراو گوتی: هەرچی دی بە خیر بێ! قوفلی ژوورە کە ی شکاندو چووێ ژوورەو. کە چووێ ژوورەو هەر واقعی ورمای کە دیتی هەموو شتەکانو هەموو پەردەو فەرشەکانی ئەم ژوورە، بە پێچوانە ی ژوورەکانی دی، هەموویان رەشن.

خەرىك بوو تەماشای شتەكانى دەکرد، لەپەر دیتی كچى لەسەر چىنچكان دانىشتوو،
 ھەموو جلویەرگی رەشەو كچەكە، ھەر ھىندە چاوی بە ئەحمەد كەوت، نوقمى
 تەماشاکردنى بوو و دیتی كورپىكى خۆش سىماو كۆكۆ رىكۆپىكە. ئەحمەدیش دیتی ئو
 كچە كچىكى جوانو شایستەيە. ھەردوو كيان يە كتریان پەسند كردو خۆشەويستى
 يە كتریان كەوتە دل.

كچەكە گوتى:

— تو كىيت؟ بۆچى ھاتوویتە نىرە؟ ئەگەر باوكم بزانی، تۆش وەكوو ئەوانى دى
 دەكوژى.

بە كورتى، كورەكە حالۆ مەسەلەكەى بۆ باس كرد. كچەكە سكى پى سووتا، دەستى
 پىكرد بۆى باس كردو گوتى:

— ئەم قەلایە ھى باوكمەو ھەمووى تەلسم و جادوو. ئو جانە وەرانی بينیت ھەموو
 ئو مرۆقانىن كە تا رادەيەك فيرى قسەكانى باوكم بوونەو ئەوانەى كە لە دەريادا بينیت،
 ئەوانە ھەموویان موو بە موو فيرى قسەكانى باوكم بوونەو ئاقلیبیان وەرگرتوو و ئو تاگرو
 دوو كەلەى بينیت، ھەمووى لە ئاھو ئالەو فریادی كوژراوانى دەستى باوكم پەيدا بوو.
 ئاوى دەرياش ئاوى چاوى ئەوانەيە.. بە كورتى: من چەند داوھ مووم بە سەريەو ھەيە،
 ئەوئەندە گەنج و پالەوان ھاتوونەتە نىرە و ھەموو گيانى ئازىزى خۆيان لە دەست داوھ
 بوونەتە تەلسم و جادوو. دەبينى منیش لەبەر دەرد و فوغانى ئەوان بەرگی رەشم پۆشيوو
 ئەمەش ژوورى منە كە ھەموو شتىكى تىدا رەشە، چونكە من دژى رەفتارو كردووەكانى
 باوكم.

ئىستا لەبەر ئەوئە تۆم خۆش دەوى، شتىكت پى دەلیم، باش لە گوتى بەرگە ھەرگىز
 لەبىرى نەكەى. لە ئىستاوھ باوكم ھەرچى فيرى كردى خۆت لە گىلى بدە. كە پرسىارى
 لىكردى، بلای: ھىچ فير نەبوويم و ھىچ نازام. ئەوسا باوكم رقى لە نەزانی و كەودەنى تو

ههڵدهسی و نازادت ده کات برۆی، ته گهر نا چاره نووست وه کوو ئهو کهسانه ی لی دێ که لیره چاوت پی کهوتوون. ئهو شتانه ی گوتم زۆر چاک له بیرت بی، ها!
به کورتی، ته حمه د هاته وه ژووری خۆی.

(تۆخه ی) ههر رۆژی شتیکی پیده گوت و ته له سیمکی فیڕ ده کردو بو تاقیکردنه وه لیی ده پرسییه وه. ته حمه دیشیان خۆی له گیلی ده داو به پیچه وانوه وه لامی ده دایه وه، یان ده یگوت: تینه گه یشتووم.

به کورتی وه ستا ههر چه نده لیی ده داو ههفت و هه شتی له گه ل ده کرد، ئهو خۆی له وه لامدانه وه لا ده دا.
وه ستا ده یگوت:

— سه گباب، من نه وه هه موو شته م پی گوتی، چۆن هیچت له بیر نه ماوه؟

ته حمه د دیسان ده یگوت:

— هیچم به بیر نه ماوه.

ئاخیری کاتی نه وه هات باوکی ته حمه د هاته وه سه ر پرووباره که و بانگی (تۆخه ی) کرد.
(تۆخه ی) یش که بینی کوره که نه ونده ده بنگه، یه کسه ر بردی و دایه وه باوکی و گوتی:
— وده، باوکم ئه م کوره ده به نگهت و ده ر بگروه، هیچی به میشکدا ناچی، هه رچیم پی گوت هیچی فیڕ نه بوو.

باوکه میشکی ناگری گرتو کوره که ی و ده رگرته وه و ملی رپیان گرت.

ماوه یه کی که م رۆیشتن، ته حمه د به باوکی گوت:

— باوکه! تو له پیشدا برۆ، من نیستا دیم.

یه کسه ر چوو له په نا ته پۆلکه یه ک خۆی شارده وه و پیسته ی خۆی گوپی و خۆی خسته سه ر شکلی پۆرێک و له پیش باوکیدا که وته پیاسه. باوکی ته حمه د هه رچه نده هه ولی دا بیگری، پیی نه گیرا. ئاخری به کری و غه مباره ی ملی رپی خۆی گرت و رۆیشت. له و

ماوەیەدا ئەحمەد دووبارە پێستەى خۆى گۆزى و هاتمە سەر شكلى جارانى خۆى و گەراپەوه لای باوكى. باوكى گوتى:

— كورم، دەزانى تازە پۆرپۆكم بىنى، حەيف تۆ لەوى نەبوى، نەوك راومان دەكردو بۆ فراوين دەمانبردەوه.

ئەحمەد پێكەنى.

باوكى پرسى:

— بۆ پێدەكەنى؟ چ قسەم كردووه جى پێكەنى بى؟

ئەحمەد گوتى:

— هېچ مەلى، پاشان هۆى پێكەنىنەكەم دەزانى.

پېرەمىردى پىچارە لە كۆى بزانى ئەحمەد نەپىنى هەموو ئەفسوونو تەلەسمەكانى دەزانى و دەيهويست خۆى تاقى بكاتمەوه.

ئەحمەد گوتى:

— باوكە! هېچ ناپەخت مەبە. تۆ چۆنت دەويست، وابووه. لىرە بە دواوه تۆ لە مالهوه

دادەنىشى، من نان پەيدا دەكەم تۆ بەرپۆه دەبەم ژيانىكى خۆشت دەبى!

پېرەمىرد گوتى:

— تاخر، كورم، تۆ بە چ من بەرپۆه دەبى؟

ئەحمەد گوتى:

— هەر ئىستا خۆم دەخەمە سەر شكلى ئەسپىك، تۆ بمە بازارو بمفرۆشه، بەلام

جلهوهكەم مەفرۆشه، نەوك چاوت بە من ناكەويتمەوه. دووبارەى دەكەمەوه. جلەوهكەم

نەفرۆشى! ها!

پېرەمىرد گوتى:

— بە چاوان!

ئەحمەد یەكسەر كهوته سەر شكلی ئەسپێکی جوان. پیره میژد جلهوی گرت و بردییه بازارو نهختی گهرا. هه موو دهوریان لێدا و پرسییان:

– مامه، ئەسپه كهت به چهندی؟

ئەویش گوتی:

– سهه دینار.

ئاخیری کپاریکی زۆر پهیدا بوو و لهسەر ئەسپه كه بوو به شه. کابراهه کی كهتهو زه به للاح پهیدا بوو، ئەسپه كهی به سهه دینار له پیره میژد کپی. پیره میژد ههندی خواردنی بو مالهوه کپی و هاتهوه مائی، جلهوی ئەسپه كهی نه فرۆشت، ئەویشی هینایهوه. كه گهیشتهوه مائی، دیتی ئەحمەد له مالهوه دانیشتهوه، ههه واقی ورمه.

به کورتی ئەحمەد هه موو نههینییه کانی خۆی به پیره میژد گرت و دیسان ناگاداری کردهوه كه نه كا جلهوه كهی بفرۆشی نهوهك جاریکی تر چاری به ئەحمەد ناکه ویتتهوه.

رۆژی، دیسان پارهیان نه ما بوو، ئەحمەد دووباره چوووه ناو پیستهی ئەسپێک و باوکی بردی بیفرۆشی. ئەم جاره درویشیکی بالابهرز و تیکسماو ئەسپی پیره میژدی کپی. بهلام به جهخت و پیداگرتن و لاملی و كه للههقی جلهوی ئەسپه كهشی لیو درگرت.

پیره میژد گهراپهوه مائی و ههه چهنده چاوه پتی کرد، دیتی ئەحمەد نههاتهوه. له پر بیری كهوتهوه ئەحمەد گوتبووی ئەگهه جلهوی ئەسپه كه بفرۆشی، چاوی به ئەحمەد ناکه ویتتهوه. به ههردوو دهستان لهسهههه خۆی دا. تومهز ئەو كهسهی ئەسپه كهی کپیبوو، (تۆخهه) بوو.

(تۆخهه) ئەسپه كهی به راکیش راکیش هینا و دایه دهست كچه كهی و گوتی:

– ها، ئەمه بگره، تا دهچم شمشیره كه م دینهه سههه ده پریم.

كچه كه یه كسهه زانی ئەمه ئەحمەدهه له بههه ئهوهی خاتری ئەحمەدی دهویست، پیی

گوت:

– من جلهوت شل دەكەم كە باوكم هاتەو، يەكسەر جلهوۋە كە لەسەر سەرت داكەلینەو
پاكە.

لەو كاتەدا (تۆخەي) گەپرايەو، شمشیرىكى گەورەي بە دەستەو بوو، لەبەر خۆبەو
دەيگوت:

– كورە، بە من دەلئىيەي هيج فير نەبوويم، ئىستا خۆم هەموو دەرزىكت دەدەم.
ويستى شمشیرى لە مىلى نزيك كاتەو، ئەحمەد يەكسەر جلهوۋە كەي لە سەرى خۆي
داكەلاندو پايكرد.

ئەحمەد دەرحال بېستەي خۆي گۆرۈي، بوو بە مامزىكى چاپوك، بە پاكردن كەوتە ناو
بېشەو جىنگەل، (تۆخەي) دەم دەست بوو بە پراوكەرىكى ئازاو بە تېرو كەوان ھاويشتن
كەوتە دوايەو. زۆرى نەمابوو پراوى بكا، ئەحمەد زانى، يەكسەر خۆي كرده ماسىيەكى
سوورو كەوتە ناو ئاوى دەريا. (تۆخەي) يىش خۆي كرده ماسىگرو تۆرى ھاويشت بۆ ئەو
ئەحمەد بگري، بەلام هەرچەندە هەلۆ تەقەلاي دا نەيتوانى. ئاخىرى ئەحمەد ديتى،
(تۆخەي) واز ناھيئى، خۆي گەياندە كەنارى رووبارىك و بوو بە سىوئىكى سوورو چوۋە ناو
سندووقىك. (تۆخەي) بۆنى هەلگرتو هات شوئىنى ئەحمەدى دۆزىيەو. ئەحمەد ديتى
دەرويش زانىبويەتى ئەم لە كوئىيە، يەكسەر خۆي كرده (حاجى فيروز)⁽¹⁾ و (تۆخەي) ش خۆي
كرده سازندەو دومبگ ژەنو كەوتە دوايەو. ئەحمەد ديتى ناتوانى لە دەستى دەرىچى،
خۆي كرده هەرزىو بەسەر زەويدا بالو بوو، (تۆخەي) خۆي كرده كەلەشىرو كەوتە سەر
خواردنى دنكە هەرزەكانو هەمووى خوارد تەنيا يەك دانە هەرزى نەبى، چوو بوو بە پىي

(1) حاجى فيروز: كەلبرايەكە، لەرۆژانى جەژنى نەورۆز دەمچاوى خۆي رەش دەكات و جلى سوور لەبەردەكا و بەناو
كۆلتاندا دەسوورپتەو و بەپىكەنەين و گالتو هەلسو كەوتى بىكەنيناوى پارە لە خەلك وەردەگرى.

پاشاوه لکابوو که به خۆو به کورپوه بهویندا تیددپهپریو بو ههواگۆزین هاتبوو که ناری دریا.

به کورتی، کاتی (تۆخه‌ی) دانه‌کانی خواردو ته‌واوی کرد، وای زانی ئیدی ته‌حمه‌د مردوو، به‌لام له‌بهر ته‌وه‌ی یه‌کی له‌ دانه‌ هه‌رزنه‌کانی نه‌خواردبوو، ته‌حمه‌د هی‌زو گوپی له‌و دنکه‌ هه‌رزنه‌ کۆببووه، ته‌وه‌بوو ته‌حمه‌د یه‌کسه‌ر خۆی کرده چه‌قه‌لێنک و که‌له‌شیره‌که‌ی⁽²⁾ ته‌فروتونا کردو سه‌ری بری و فرپی دایه‌ لایه‌ک. ده‌ق له‌و کاته‌دا له‌ ئاسمان بوو به‌ هه‌وره‌تریشقه‌و بروسکو چه‌خماخه‌ی داو هه‌ورپکی ره‌ش هه‌موو شوینیکی داگرتو (تۆخه‌ی) مرد.

ته‌حمه‌د، دوا‌ی ته‌وه‌ی ته‌له‌سمی (تۆخه‌ی) شکاندو حه‌واله‌ی دۆزه‌خی کرد، پیری کرده‌وه: کچی (تۆخه‌ی) منی له‌ مه‌رگی مسۆگه‌ر بزگار کردو هه‌قی له‌ ملی منه. ده‌بی ئیستا بچم بیدۆزمه‌وه‌و له‌و دهره‌و ته‌شکه‌نجیه‌ نازادی بکه‌م و له‌بهر ته‌وه‌ی کچیکی جوانه، ته‌گه‌ر ویستی زه‌ماوه‌ندی له‌ گه‌ل ده‌که‌م.

ته‌حمه‌د یه‌کسه‌ر ویردپکی خویندو خۆی کرده چه‌له‌که‌یه‌ک و فریبه‌ ئاسمان و پۆیشتو پۆیشت تا گه‌یشته‌ سه‌ر ته‌و کانییه‌ی که‌ یه‌که‌م جار له‌وی تووشی (تۆخه‌ی) هات. دیسان ویردپکی تری خویندو دهرگا‌کانی قه‌لا بوونه‌وه‌و یه‌کسه‌ر چوه‌ ناو قه‌لاو خۆی کرد به‌ ژووری کچه‌که‌دا، که‌ ته‌ماشای کرد له‌سه‌رسامییان ده‌می به‌ش بووه‌و، چونکه‌ دیتی ژوره‌که‌ هه‌مووی په‌نگی زپری گرتبوو و ده‌برقیایه‌وه، به‌لام کچه‌که‌ جلوبه‌رگی هه‌ر ره‌ش بوو. هۆی جل په‌شی له‌ کچه‌که‌ پرسی. کچه‌که‌ گوتی:

(2) دهلێ که‌له‌شیره‌و جوجه‌له‌کانی خوارد. من جوجه‌له‌کام لابرده‌، چونکه‌ جوجه‌له‌ له‌گه‌ل مه‌ریشکدایه‌، نه‌ک

که‌له‌شیره‌. (و)

- لەبەر ئەوەی تۆ باوکی منت کوشتوو، من لەلایە کەوه خۆشحالمم که ئەو زۆردارە بێ
ویژدانە، دەستی لە تەواندا نەما، بەلام لەلایەکی ترهه چ بکەم، باوکی خۆم بوو، سکم بێ
دەسووتی، تازیم بۆ داناوه و جلی پرشم بۆ پۆشیوه.
- ئەحمەد دلی دایهوه و چەند رۆژ لە کن یهك بوون و ئەحمەد بە رەسمی هەجینی کرد، بەلام
کچە که ویستی تاقیی بکاتەوه و پرسى:
- منت چەند خۆش دەوی؟
- ئەویش گەرایهوه و گوتى:
- ئەگەر تۆم خۆش نەویستبا، بە دواتدا نەدەهاتمۆ ئەگەر بوێرو ئازا نەبوومايه،
(ئۆخەى)م بەم هەموو هیترۆ دەسەلاتە لەناو نەدەبرد.
- بە کورتى، کچە که رازی نەبوو و گوتى:
- بۆ ئەوەی من بێنى، دەبێ رازی سیوی دیوی سپی بێ بکەوی و ولامە کەم بێنى،
ئەگەر نا شووت بێناکەم.
- ئەحمەد دەم و دەست، دەستی خستە سەرچاوه کانى و گوتى:
- سەر هەردوو چاوانم.
- دەرحال لە قەلا هاتە دەرەوه و رۆیشتو رۆیشت تا گەیشته بێشەیهك.
- با ئەحمەد بە تەنیا لەناو بێشە جیبیلین، بزاین کچە که چى کرد:
- کچە که فری و چووه ناو ئەو بێشەیهی ئەحمەدی تیدا بوو و خوی کردە پەریزادەیهکی
جوانو نازدارو تەرپرو لەسەر رپى ئەحمەد راوستاو پرسى:
- ببورن، پرسیاریکم هەیه: ئەو ئیوه لە کوئ دین و دەچنە کوئ؟
- ئەحمەد گوتى:
- هەر وا ویل بوویمۆ رپم کەوتۆتە ئیره.
- کچە که گوتى:

— ئەحمەد تۆ ناتوانی هیچ شتی لە من بشاریتەوه. من کچی فلانە پاشام. لە هەموو زانستیک دزانم. کچی (تۆخە) تۆی پەوانە سەفەری هات و نەهات کردووە بۆ ئەوەی تۆلە باوکی خۆیت لیبکاتەوه. پەوانە کردووی رازی سیوکانی بۆ بینی، وەرە واز لەم نیشە بینی، من لە جوانیدا هیچم لە کچی تۆخە کە مەتر نییە. دەچینە شارو ولاتی ئیمەو بەیە کەوه دەست بە ژیانیکی خۆش و پر بە ختەوهری دەکەین.

ئەحمەد یە کسەر گەراپەوه و گوتی:

— من بەلینم بە کچی (تۆخە) داوه، بۆم قسە خۆم ناشکینم، بۆ وازم لیبینە. من لە کچی (تۆخە) بەولاه زەماوند لە گەل هیچ کچی ناکەم. ئەحمەد رپی خۆی گرت و رژیشت و هەر ئاوریشی نەدابەوه.

کچە کە، یە کسەر پیستە خۆی گۆزی، لە شیوهری پالەوانیکی کەتەو زەبەلاح لەسەر

رپی ئەحمەد پەیدا بوو و پرسی:

— گەنجۆ، ئەوه دەچیتە کوئی؟

ئەحمەد گوتی:

— دەچم رازی سیوکان وەردەگرم.

پالەوان قاقا پیکەنی و گوتی:

— کورە، تۆ مەگەر شیت بووی! پالەوانیکی وەکوو من تا ئیستا نەیتوانیوه رازی سیوکان وەرگرێ، هەزاران کەس سەری خۆیان دۆراندو نەیتوانیوه هیچ بە هیچ بکەن، تۆ ئیستا بە خۆو بەو بەژنە نیو بستەتەوه دەتەوی رازی سیوکانی دیو وەرگرێ، ئەوه چ قسەیه تۆ دیکە؟ کورە واز لەم نیشەت بینی، من خۆم ناشقی کچی (تۆخە)م و دەبی هەر خۆم ئەو رازە بەدەست بینم، ئەگەر تۆ دەست لەو کارە هەلنەگری، وەکو و چۆلە کە سەرت هەلنە کیشم.

ئەحمەد گوتی:

— ئەگەر بتوانم رازەكە وەر بگرم، ئەو وەرىدە گرمو ئەگەر نا ھەرچی دى بە خىر بى. بەلام
 من ھىچ منەتم بە تو نىيەو لىشت ناترسم.
 يەكسەر شمشىرى ھەلكىشاو خۆى بۆ شەر تامادە كردو گوتى:
 — تو قسەى زىاد دەكەى! ئەمە مەيدان و ئەمەش شەيتان! ھەركەسى مرد خويىنى خۆى
 لەسەرى خۆى.

پالەوان دىتى، ئەخىر! ئەحمەد لەم تاقىكردنەو ەبەش بە سەرىبەزى دەرچو، گوتى:
 — بۆ من سووكايەتییە كابراییەكى بى نمودى وەكوو تو بكوژم، ئەگەر نا ئىستا يەكى
 لەو بەرداشانەت بەسەرىدا بەم، دەمرى و لەناو دەچى.

كچەكە ئەم جارە
 پىستەى خۆى گۆزىو
 خۆى خستە سەر شكلى
 پىرەژنىكى رمووزنو لە
 بەردرگای قەلایەك
 دانىشت كە ئەحمەد رپى
 بەویدا بوو. كاتى ئەحمەد
 چاوى بە پىرەژن كەوت،
 پىرەژن گوتى:
 — ئەى بنیادەم،
 چۆلەكە توخنى ئىرە
 بكەوى بالى دەورى،

ئىستەر توخنى ئىرە بكەوى سى دەپەرى، ئەو تو چۆن ھاتىتە ئىرە. زوو كە، برۆ! ھەر
 ئىستا دىوھەكان دىنەو ەو لەناوت دەبەن.

ئهحمه د گوتی:

— پیرهژن، من بۆ زانینی رازی سیوهکانی دیوی سپی هاتووم له کهس ناترسم. تا ئه
پازهش نهزانم، گهرانهوهه نیه.

ژنه که گوتی:

— کورپی داماو، مه گهر له گیانی خۆت بیژاری. بهقه در تاله قۆهکانی سه ری من
پالهوان هاتوونه ته ئیره و سه ری خۆیان دژراندوهه، تازه تو دهتهوی رازی سیوهکان بزانی.
وهه بهچینه ژووره وه بزاتم تو چتو پیاوی!! .

پیرهژن کورپه کهی له گهل خۆی برده ناو قه لآو سی سیوی سووری یه کسانو یه شکلو
یه که رهنگو یه که نه ندازهی هیناو دایه دهست ئهحمه دو لیتی پرسی:

— پیم بلتی، بزاتم ئه م سیوانه کامیان یه که ساله و کامیان دوو ساله و کامیان سی
ساله یه؟

ئهحمه د نهختی ته ماشای کردو گوتی:

— پیرهژن کاسه ئاو ییکم بدری تا پیت بلیم.

پیرهژن یه کسه کاسه ئاو ییکی هیناو ئهحمه د هه ر سی سیوه کهی هاویشته ناو ئاوه که:
یه کی له سیوهکان کهوته بنی کاسه کهو یه کی له ناوه راستی وهستاو ئه وهی تریش له سه ر
ئاوه که مایه وه. ئهحمه د یه کسه ر گوتی:

— ئه وهی کهوته بنی ئاوه که یه که ساله یه و ئه وهی له ناوه راستی راوستا دوو ساله یه و
ئه وهی له سه ر ئاو مایه وه سی ساله یه، چونکه سیوه سی ساله که له هه موویان سوو کتره و
به و ماوه درێته ئاوه کهی وشک بووه و له سه ر ئاو ماوه ته وه، ئه وهی دوو ساله نهختی
ئاوه کهی وشک بووه و له ناوه راسته وه و هستاوه، ئه وهی یه که ساله هیشتا ئاوی زۆر وشک
نه بووه و قورسایه ماوه، بۆیه کهوتۆته بنی ئاوه که.

پیرهژن گه رایه وه گوتی:

– كورم، پازى سېۋەكان ئەۋە بوو كە تۆ خۆت زانیت. دەبىنم تۆ كورپىكى زىرنگو ئاقلې، ئىستا، ھەستە پۆ.

كاتى كە كورە كە وىستى بىر، پېرژن يە كسەر پېستەى خۆى گۆرى و بوۋە بە كچى (تۆخەى) و گوتى:

– ئەحمەد، ئەۋە منم!

ئەحمەد بە بىنىنى كچە زۆر خۆشحال بوو، پرسى:

– ئەۋە تۆ لېرە چ دەكەى؟

كچە كە ھەموو بەسەرھاتە كەى لە سىر ھەتا پىواز بۆ گېپرايەۋە و گوتى:

– كچى پاشاكە و پالەۋانە كە و پېرەژنە كە، ھەرسىكىان من خۆم بووم، دەمەۋىست تۆ

تاقى بىكە مەۋە بزام تا چ رادەيەك كچى (تۆخەى) ت خۆش دەۋى.

ئەحمەد گوتى:

– دەبى بچىنەۋە قەلەۋ ھەموو خەلكە تەلەسمەندەكە ئازاد بىكەين.

گەرەنەۋە قەلەۋ تەلەسمەكانيان شكاندو ھەموو خەلكە كەيان ئازاد كرد.

ئەۋ خەلكە خۆيان بەقەد خەلكى يەك شار دەبوون، داۋايان لە ئەحمەد كرد لای ئەۋ

بىننەۋە.

ئەحمەد گوتى:

– ھەركەسە چى زېر و گواھىراتى دەۋى با بۆ خۆى ھەلىگىر و ھەركەس چ دەيەۋى لە

ئاهەنگى زەماۋەندى ئەحمەد بەشدارى بكا و لای ئەۋ بىننەۋە و چ دەيەۋى بگېرپتەۋە شارو

ۋلاتى خۆى، كەيفى خۆيەتى.

ئەحمەد و كچى (تۆخەى) دەستيان بەسەر ھەموو سامانى (تۆخەى) دا گرت و ھىنايانەۋە

مالتى خۆيان.

باوکی ئەحمەد بە کلۆلی دانیشتبوو، دیتی وا کورە کە ی هاتەو و کچیکی جوانی لە گەڵ
خۆی هیناوە و یەك لەشکرە خەلکیشی بە دواویە، پرسی: حال و مەسەلە چییە؟ کە زانی
چیئە زۆر شاد و کەیفخۆش بوو.

ئەوانە حەفت شەو و حەفت رۆژ زەماوەنلێکی گەورەیان ساز داو پاشان ئەوانە ی
ویستیان بگەرینەو شار و ولاتی خۆیان، گەرانهو شار و ولاتی خۆیان و ئەوانە ی ویستیان
لای ئەوان بپننیتەو، لای ئەوان مانەو.

سێ سێو لە ئاسمانەو بەربوونەو: یەك بۆ من، یەك بۆ تۆ کە ئەم هەقاییەتت گێرایەو و
یە کیکیش بۆ ئەو کەسە ی هەقاییەتە کە ی نووسیوە.

8 - کچی سه خنی

هه‌بوو نه‌بوو، پاشایه‌کی له‌خۆ‌رازی هه‌بوو، سه‌ره‌رای نه‌مه‌ش هه‌موو خه‌لك لێی‌ را‌زی

بوون.

پۆژی‌ ده‌رویشی‌ هاته‌ به‌رده‌رگای‌ مالی‌ پاشاو قه‌سیده‌یه‌کی‌ جوانی‌ خوینده‌وه‌. پاشا

پاره‌ی‌ دایه‌و گوتی‌:

— بابه‌ ده‌رویش! تۆ‌ له‌ دونیا‌ زۆر گه‌راوی‌ و زۆر جینگه‌ت دیوه‌، ئایا هه‌یج که‌سی‌ وه‌کوو

من سه‌خی‌ و میه‌ره‌بانو هه‌یج که‌سی‌ له‌ من دادپه‌روه‌رت‌رت دیوه‌؟

ده‌رویش گوتی‌:

— پاشام سه‌لامه‌ت‌دار بێ‌! له‌ دونیادا هێ‌ له‌ تۆ میه‌ره‌بان‌ت‌رو به‌ره‌حم‌تریش هه‌یه‌.

پاشا به‌ توو‌په‌یی‌ پرسی‌:

— شتی‌ وا نابێ‌. پێم ب‌لێ‌، بزاتم‌ ئه‌و که‌سه‌ کی‌یه‌؟

ده‌رویش گوتی‌:

— پاشام سه‌لامه‌ت‌دار بێ‌! له‌ فلانه‌ شار، کچی‌ هه‌یه‌ له‌ تۆ سه‌خیت‌رو میه‌ره‌بان‌ت‌رو

به‌خشنده‌ت‌ره‌. یارمه‌تی‌ هه‌ژارو بینه‌وایان ده‌داو ده‌ست‌گه‌ڕۆییان ده‌کا. هه‌ر که‌سی‌ بچیت‌ته

ماله‌که‌ی‌، تێر ده‌خواو ده‌خواته‌وه‌و پاره‌ی‌ خۆی‌ ورده‌گه‌ڕۆی‌ و ده‌روا.

پاشا فه‌رمانی‌ دا ده‌رویش زیندانی‌ بکه‌ن. که‌ ده‌رویشیان برد، پاشا پ‌روی‌ تێک‌ردو

گوتی‌:

— بابه‌ ده‌رویش! من ده‌چم‌ ئه‌و که‌چه‌ ده‌دۆزمه‌وه‌. ته‌ گه‌ر ئه‌و له‌ من به‌ دل‌ت‌رو سه‌خیت‌رو

به‌خشنده‌تر بوو، دیمه‌وه‌ له‌ مالی‌ دونیا بێ‌ نیازت ده‌که‌م. ته‌ گه‌ر واش نه‌بوو له‌ سه‌رت

ده‌ده‌م.

به لئی، پاشا دهرویشی ناردە زیندان و خۆیشی رۆیشت. چەندین گەلێ و تەپۆلکە ی بری، لەوێ چەند مانگ و لیترە چەند ساڵ، هەقاییەتە و کورتی کەینەو، گەیشتە ئەو شارە کچە کە ی تێدا بوو.

کە گەیشتە ناو شار، هەر هیندە ی زانی وا دوو کەس بن هەنگلیان گرتوو و بە پراکیش پراکیش دەیبەن: تۆ میوانی ئیمە ی. پاشایان برده مالى کچە کە.
پاشا دیتی ئیرە بالەخانە یە کى خۆشە. شوورە یە کى بە دەورە دا کراو سەری گەیشتۆتە کەشکە شانی فەلەک.

کە چوو زوورە و، یینی هەموو ئەو هیربارانە ی لەسەر میژ دانراون لە زیڕ دروست کراون. خواردنیان لە قاپی زیڕ بو پاشا هینا. پاشا تیڕی خوارد و خواردوو و کە ویستی پروا، خزمەتکارە کان گوتیان:

– هیربارە کان کۆکەرە و بو خۆت بیان بە. لیترە، دەستور ئاواهیە: هەر کەسێ بیی بە میوانی ئیمە، کە خواردنی خوارد قاپە کانیش بو خۆی دەبا.

پاشا زۆر سەری لەم کارە سورما و دیتی ئەم کچە بە راستی بە روحم و میهربانو بە خشنە یە. قاپە کانى هەلگرت و کە ویستی پروا پرسى:

– دەمەوئ چاوم بە خانم بکەوئ.

یە کەسەر پاشایان برده لای کچە کە. پاشا دیتی کچ چ کچ!! هەر دەلئی مامزی جواز و قەشەنگ و دلقریبە.. پاش نەختی قسە و چاک و چۆنى، پاشا لە نەینیی ئەم کارە کچە کە ی پرسى و گوتى:

– من دەمەوئ بزانم ئەمە چ نەینییە کە، هەر کەسێ دیتە ئیرە، خواردنی خۆی دەخواو قاپە زیڕە کانیش بو خۆی دەبا. ئیو ئەم هەموو زیڕەتان لە کوئ هیناوە؟
کچە کە گوتى:

– دەچىتە فلانە شار، پىرەمىردىك لە دەم رىڭگا دانىشتوۋە، ناۋى سەلمان راۋچىيە، ھاۋىنىكى لە بەردەمى خۆى دانوۋە، زىر لەناۋ ھاۋنەكە دەكوتىۋ دەيكاتە تۆزۈ بە ھاۋى دا دەكا. ھەر كاتى زانیت سەلمان بۆۋا دەكاۋ ھاتى بە منت گوت، ئەوسا منىش نەيىنى خۆم پى دەلېم، ئەگەر نا، ناتوام نەيىنى خۆم بۆ ئاشكرا بەكم.

پاشا بە ناچارى مىلى رېى گرت و رۆيشت، ديسان چەندىن مانگ رۆيشت و گەلى گەلى و تەپۆلكەى برى و گەيشتە ئەو شارەى پىرەمىردى لېبۇو. بە شلو شەكەتى دەپۆيشت، لەپر، دىتى پىرەمىردىك لە دەم رىڭگا دانىشتوۋە، ھاۋىنىكى لە بەردەمى خۆى دانوۋە، زىر تىدەكاۋ دەيكوتىۋ دەيكاتە تۆزۈ بە ھاۋى دا دەكا.

پاشا زانىى كچەكە راست دەكا، ئەمە پىرەمىردەكە خۆيەتى. چوۋە لايەۋە و سەلامى كرى گوتى:

– پىرەمىرد، ئەرى نەيىنى ئەم كارەى خۆم پى نالىنى؟ من لە رىڭگەيەكى دوروۋە ھاۋوم و شلو شەكەت بووم. ئەۋە چەند مانگە دواى ئەم كارە كەوتوم.

سەلمان راۋچى سەرنجىكى لە پاشا داۋ گوتى:

– ئەى رېبوار! دەچى، لە فلانە شار، پىنەدۆزىك ھەيە. نەيىنى ئەۋ پىنەدۆزە پىدەكەۋى و دىيەۋە نەيىنىكەم بۆ ئاشكرا دەكەى. من تا لە نەيىنى ئەۋ پىنەدۆزە نەگەم، نەيىنى خۆم بە تۆ نالىم.

پاشا مالاۋاى لە پىرەمىرد كرى كەۋتە رېى. ديسان چەندىن مانگ رۆيشت و گەيشتە ئەۋ شارەى پىنەدۆزەكەى تىدابوۋ. بە پىسياران شوپنەكەى دۆزىيەۋە. ھات، دىتى پىنەدۆز لە ژوررىك دانىشتوۋە چەند پىلاۋىكى كۆنى لېرەۋ لەۋى بلاۋ كرىدەۋەۋە پىلاۋىكى بە دەستەۋەيەۋە درىشەيەكى پىيە، جارى لە ئەژتۆى خۆى رادەكات و دەرى دىنىۋ جارى لە زمانى خۆى رادەكا. يەك لە دواى يەك ئەم كارە دوۋبارە دەكاتەۋە، تا شەۋ دادى، كە شەۋ داھات دەگەپتەۋە مالى.

پاشا واقعی ورمما، لیتی پرسى هۆى ئەم کارهى چىبه؟
پىنه دۆز گوتى:

— بۆ ئەوهى هۆى ئەم کارهى خۆمت بۆ باس بکه، تۆ ده بى بچینه فلانه شار،
بانگده رىكى لىبه، هه لىسوكه وتىكى تايبه تى ده كا، ده بى هۆى ئەم هه لىسوكه وتهى بزانى و
بىي بۆم باس بکهى، ئە گەر نا پىت نالىم.

پاشا دووباره كهوته رى و چەندىن مانگ به رپوه بوو، رۆژاوا بوو گەيشته شاره كه. به
شه كه تى و ماندووبى به دواى بانگده ره كه دا ده گهرا، له پر له بلندايبه ك چاوى به كابرابه ك
كهوت، زانى ئەمه بانگده ره كه خۆيه تى. لىي چوره پيش، دىتى كبرا ده ستى له بناگوپى
ناوه، هه ره ده چىته ئەملاو ئەولاو هىچ دهنگى بانگيش نايه، ئەوهنده ئەم لاو ئەولاى كرد
تا كاتى نوپۆ به سه رچوو، ئەوسا به كزو غه مبارى له سه ر بلندايبه كه هاته خوارى. پاشا
به كسه ر به رايى لىگرت و به تكاو پارانه وه هۆى ئەم هه لىسوكه وتهى لىپرسى.
بانگده ره كه پىي گوت:

— بۆ ئەوهى هۆى هه لىسوكه وتى من بزانى، ده بى بچىته فلانه شار، پىره مىردىكى لىبه
به ناوى (سىناوه ر موسه بىبه)، ده بى هۆى هه لىسوكه وتى ئەم پىره مىرده بزانى و بىي پىم
بلىي، بۆ ئەوهى منىش رازى خۆمت پىي بلىم.

پاشا ديسان به رى كهوت. چەندىن ههفته رۆيشته، تا گەيشته شارىك، له جاده دا به
كفتى و شه كه تى به دواى پىره مىرددا ده گهرا. دىتى وا يه كى به ره و روى دى. پىره مىردىكى
كه تره و به سالا چووبوو. كه گەيشته لاي پاشا، گوتى:

— لاوؤ! دياره له م شارهدا غه رىبهى، ئەوه ده چىته كوى و ئىشت به كىبه؟
پاشا حالو مه سه له كه و هۆى هاتنى خۆى بۆ باس كرد، كه هاتوه به دواى
موسه بىبه دا ده گه رى بۆ ئەوهى نه بىنى كاره كهى بزانى.

پېرەمىرد، پاشاي لەم كارە هوشيار كردهو و زۆر نامۆژگارىيى كرد و گوتى زۆر كەس بە دواي ئەم كارەدا هاتوونو گيانى خۆيان لەم پېناو دەدا داناو.

بە كورتى پېرەمىرد هەرچى كردى، پاشا گوتى نەدايه و نەدايه، هەر پىي داگرت و گوتى دەبى نەپىنى موسەبىب بزانم.

كاتى كە پېرەمىرد زانى، نەخىر! ئەم گەنجە زۆر سوورە، بە ميانى لەگەل خۆي بردىبەو مالى. تومەز ئەم پېرەمىردە موسەبىب خۆيهتى. كاتى كە گەيشتنەو مالى، پاشا بىنى ئىستىركيان لە گۆشەيه كى ژورەو بەستۆتەو. كاتى نائىان خوارد، موسەبىب دەستى خۆي لەناو قاپىك شووشتو ئاوه پيسە كەي هيتا و لە بەر ئىستەكەي دانا بو ئەوئى بيخواتەو. ئىستەكە نەبخواردەو. موسەبىب چوو، يەكسەر كەللەسەرى براوى بنيادەمىكى هيتا و شمشىرى هەلكيشا و ويستى زەبرىك لە كەللەسەره كە بدا، ئىستەكە ناچار بو دەستى بە خواردنەوئى ئاوه پيسە كە كرد.

بە كورتى پاشا زۆر سەرسام بو، بە واق و پرمالوى سەبرى ئەم ئىشانەي مۆسەبىبى دەكرد.

ئاخىرى، دواي ناخواردن، پاشا ديسان سوور بو هوئى ئەم كارە لە موسەبىب پېرسى. جا پىي گوت:

— بەو نازو ئەمە كەي پىكەو خواردمان سویندت دەدەم، پىم بلئى ئەو بەچى وات كرد؟
پېرەمىرد گوتى:

— لاوؤ، بزانه و ئاگادارىه، ئەگەر نەپىنى خۆمت پىي بلئم ناچارم دەبى بتكوژم. زۆر كەس هاتن و نەپىنى ميان زانى و لەم ماله گيانيان دەرنبەرد. ئىستانش ئەگەر دەتەوئى نەپىنى خۆمت بو ئاشكرا دەكەم.

پاشا گوتى:

— قبوئمه.

پیره میژد گوتی:

— ئەم ئیستەری دەیبینی، ئەو دۆتاما منە. من جادووم لیکردوو و خستوو مەتە پیستەیی ئیستەرەو. هەقاییەتە کە شمان بەم جۆرە یە:

لە سەردەمی گەنجیتیدا، ئیمە ناشقی یە کتر بووینو یە کترمان خۆش دەویست، تا ئەو دەبوو زەماوەندمان کرد. من سەرو سامانیکی زۆرم هەبوو. جاریکیان نیوەشەو بوو، هەستم کرد دۆتمام چۆتە دەرەو. ئەم کارە هەموو شەو دووبارە دەبوو، تا ئەو دەبوو شەوی بریارم دا تاقیبی بکەم، بزایم دەچیتە کوێ. شەو، خەوم لە خۆم خست و دەستم بە پرخو هۆر کرد. نیوەشەو، بینیم دۆتمام بە هیدی هەستا و جلی کردە بەرو شمشیری هەلگرتو پەلاماری منی دا و گوتی:

— ئە گەر خەوتووی ئەو هیچ! ئە گەر بە خەبەریشی قسە بکە، دەنا هەر ئیستا سەرت لە لەشت جودا دەکەمەو.

منیش هەناسەم لە خۆم پری و خەوم لە خۆم خست. کاتی کە دیتی خەوتووم، لە مالهەو دەرچوو. چوو تەویلەو بە خزمەتکارە کەمی گوت:

— زوو کە ئەسپە کە بینە، لە خەوما بووم!

خزمەتکارە کەم ئەسپە کەمی پراکیشایە دەرەو. خانم سواری ئەسپە کە بوو و بە غار رۆیشت. منیش زوو هەندێ دەرمانی بیهۆشیم هەلگرتو چەکم لە خۆم دا و چومە تەویلەو ئەسپە کەمی ترم دەرھیناو بە خزمەتکارە کەم گوت هیچ شتی بە کەس نەلی و کەوتە شوین دۆتمامو نال بە نال تاقیم کرد. هەر رۆیشتینو رۆیشتین تا گەیشتینە دەشتی کێ راستان. چادری لەناو ئەو دەشتە هەلدرابوو رووناکی تیدا دیار بوو. دۆتمام چوو ناو چادەرە کە. منیش لە کونی چادەرە کەو سەیری ناووەم کرد، دیتم چل دز خەریکی رابواردن. یە کسەر زانیم ژنە کەم خیانهتی لە گەل کردووم. لەو کاتەدا هەستم کرد خواردنو ئاو لە دەرەوی چادەرە کە لەسەر ئاگرە. یە کسەر دەرمانی بیهۆشیم لە خواردنو ئاو کە

کردو چاوەرپىم کرد، که هەموو خواردنە که بیان خواردو ئاوە که بیان خواردو، دواى نەختى هەستەم کرد هەموو بېهۆش که وتوون. یە کسەر شمشیرم هەلکیشا و سەرى هەر چل دزم له لەش جودا کردەو و سەرى سەر کردە که بیانم لەناو خورجینە ناو یە کسەر سواری ئەسپ بووم. گەر امەو مالى و ئەسپم بردهو تەویلهو سەر کهم له شوینى شاردهو و خۆم هاتم نووستەم. بەرەبەرى بەیانى، دیتەم دۆتەم هاتەو، زۆر توورپەیه. پىم گوت:

– چ بوو؟ بۆ وا توورپەى؟

گوتى:

– سەرم ژان دەکا و حالتم شپە.

من و دۆتەم پوورم، هەرسىکمان (ناوى گەورە - اسم اغقم) مان دزانى. دۆتەم (ناوى گەورە - اسم اغقم) هیناو منى کردە سەگىكى رەشو چوومە بەردەم دوکانى کورى پوورم تەماشام کرد. ئەو بە چاوەکاتم منى ناسییهو و بردمییهو مالى. پوورم دووبارە منى خستەو پیستەى بنیادهو گوتى:

– هەموو شتى چارهى هەیه، بەلام ئەگەر ببى بە نیستەر چارهى نییه. هەول بەدە تو دۆتەم بکەیتە نیستەر.

گەر امەو مالى و هەولم دا دۆتەم بکەمە نیستەر. بەلام ئەو بەر له من دەستى خۆى وەشانو منى خستە سەر شکلی پیشلەیهک. دووبارە چوومە دوکانى کورى پوورم و ئەویش منى بردهو مالى خۆیانو پوورم دووبارە خستمییهو سەر شکلی جاراتم. دووبارە چوومەو مالى و خۆم له پەنا دەرگا شاردهو. که دۆتەم هاتەو، یە کسەر دۆتەم خستە سەر شکلی نیستەر. نیستە ئەو پەنجا سال بەسەر ئەو رووداوەدا تىپەریوه.

من هەمیشە، پاش ناخواردن، دەستەکانم دەشۆم، ئاوە پیسەکهى له بەردەم دادنییم و ئەو ناخواتەو، دەچم سەرى سەرۆکی دزان دیتەم دەمەوى بە شمشیر لىی بەم، ئەو ئیتەر دەست بە خواردنەوى ئاوە که دەکا.

موسه بیهب قسهی تهواو بوو. پاشای هیئنایه جهوشه و گوتی:

– ده بیینی چهند تهرمی مردوووان لیڤه کهوتوووه و چهند سهر پراوه؟ من یه کهم جار نهیئینی خۆم بهمانه گوتوووه و پاشان سهرم بریون.
پاشا دیتی به راستی دیواریکه له تهرم دروست کراوه، دیواره که وه کوو شووره وایه و له ناو پرستی شووره که مناره یه که له کهله سهری بنیاد هم چی کراوه:
– کورپه که، ده بیینم تو هیشتا گهنجی و ههقی ژیانته ههیه، به لام من نهوا پیر بوویمو که لکم نه ماوه.

موسه بیهب شمشیری هه لکیشتا و خۆی کوشت.

پاشا، نهیئینی موسه بیهبی زانی و ملی پیتی گرتو رویشته.
روژی یه که قوناغ به قوناغی پیری هاته لای بانگدهرو حالو مهسه لهی موسه بیهبی بو گپرایه وه.

بانگدهر، شهو، پاشای بردهوه مالی خۆی و پاش شیو خواردن گوتی:

– گوی بگره. ئیستاش من نهیئینی خۆم پینده لیم.. من له سهره تای لاویما بانگم ده دا. له بهر نهوهی دهنگم خۆش بوو، هه میسه که بانگم ده دا، فریشته له ئاسمانه وه ده هاتنه خوارو و گویان له بانگی من ده گرت. روژی، دیسان خه ریک بووم بانگم ده دا، فریشته یه که هاتو هه لیگرتو و فریبه ئاسمانو منی برده مالی خۆی و پیتی گوتم:
– من میرد به تو ده کهم، به لام بهو مهرجهی من هه ر کاریکم کرد، تو هوی کاره کهم لیئنه پرسی و هه له وهری نه که ی.

دیتم فریشته که زور جوانه، به مهرجه که ی رازی بووم و ژیانتیکی تازهم له گه ل شه و دست پیکرد. چهند سال به سهر نه م روودا و ده دا تیپه ری، بووم به خاوه نی کورپیک و کچیک.
روژی ناغان به ته نوور ده کرد، کچه که م گریا. منیش گوتم:
– ئافره ت! هه سته نه ختی شیر بهو منداله بده، هه لبع ت برسییه تی بویه ده گری.

ژنه کهم تووړه بوو، ههر کچه کهی گرتو فرپئی دایه ناو تهنندوور. من له ترسان هیچم نه گوت، بهلام زور سکم به منداله کهم سووتا.

رژژیکي تر، دیسان ژنه کهم له دهم رووبار جلی ده شووشت، ثم جارہ کورہ کهم گریا، دیسان من حوسه له م نه ماو گوتم: نه ختی شیر بده نهو منداله، نلیینی ده گری؟
ژنه کهم یه کسهر ثم جارہش کورہ کهی گرتو فرپئی دایه ناو ناوی رووبارو له بهر نهوی رووباره که ناوی زور بوو، ناو که کورہ کهی برد.

من نیتر تاقه تم نه ما، تووړه بوومو گوتم:

— گیانه کهم! نهوه تو شیت بووی؟ چیبه؟ کچه کهمت فرپئی دایه ناو تهنندوور کورہ کهشم

ناو بردی، ناخر تو بژی

منداله کانت فوتاندم؟

ژنه کهم تووړه بوو و گوتی:

— نیتر نیړه جیبی تو نییه. من

به توتم گوتبوو: ههر کاریکم کرد تو

ههقت نییه له هوئی کاره کهم

پرسی. نیستاش نهوه پرسیتو

مه رجه کهمت دژراند. هه لبت من

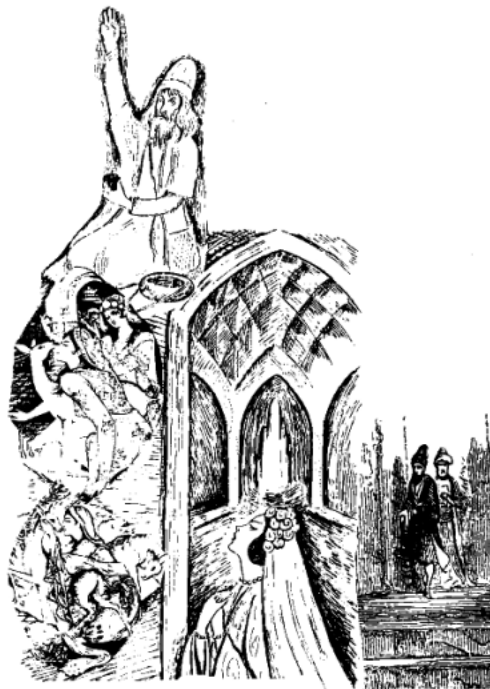
منداله کانم نه کوشتووه. یه کسهر

گوتی: تهنندوور کچه کهم بده ره وهو

تهندوور یه کسهر کچه کهی

هینایه وهو دیتم کچه که به ساغو

سه لامه تی له ناو تهنندوور هاته

د ره وه. پاشان گوتی: رووبار، کورہ کهم بینه وه. رووباریش کورہ کهمانی هینایه وه. نیبجا

ژنه کهم گوتی: من ئەمانەم بە دایەن سپاردبوو بۆ ئەوەی چاوی لێ بن، بۆ ئەوەم نەبوو بیانکوژم. تەندووڕو پرووبارە که دایەنی منداڵە کان بوون.

من ئیتر هیچ قسەم نەبوو بیکەم. ژنه کهم بازوی منی گرتو هەلقەری و منی هینایەوه دووبارە لەتەک ئەو منارەیی بانگم تیندا دەدا لەسەر زەوی داینام. خۆبیشی لە شەققەیی بآلی داو پۆبیشت.

ئێستا هەر کاتی که دەمەوی بانگ بدەم، ژنو منداڵە کانم پیر دەکەوێتەوه و پیم ناکرێ بانگ بدەم. ئەمە بوو نەپینی و سەربردەیی من.

پاشا مالاوایی لە بانگدەر کردو لەویۆه یه که و پاست هاتە لای پینەدۆزو سەربردەیی بانگدەری لە سیر هەتا پیواز بۆ گێرپایەوه. پینەدۆزیش بەم جۆرە دەستی بە گێرپانەوهی بەسەرھاتی ژبانی خۆی کرد:

لە هەرپەتی لاویدا بووم، پیناڵوم دەدووری. زۆر دەستکورت بووم، موحتاجی نانی شەو بووم. قەت نوێژو پۆژووم نەدەجوو. پۆژێ لە مزگەوت نوێژم کردو لە دەرگای خودا پارامەوه:

— ئەی خودایە، بەزەبیت پیندا بیتەوه.. پارەیی نانی پۆژانەم پێ کەرەم که!
دوو پۆژ بەسەر ئەم مەسەلە یەدا تیبپەری، کریانیک هاتە دوکانە کهم، پیناڵووە کهی لە پێ کردەوه و گوتی:

— مامە، ئەم پیناڵووەم بۆ چاکەوه و سەرە کهی بدوورەوه.
سەری پیناڵووە کهم دووربێهوه و چاکم کردوه. ئەویش لەباتی درهەمیک لیرە یه کی زێری دامی.

گوتم:

— هەر بژی.

پۆبیشت و فیتە بە دەورینکی لیداو دواي نیو سەعات هاتەوه و گوتی:

– مامه، سه‌رپه‌نجهم بۆ لهم پیتاوه‌م بنیوه.

من پازی بووم که دووباره هاته‌وه پیتاوه‌که‌ی وه‌ریگریته‌وه، نه‌مجاره دوو لیره‌ی زی‌ری دامی.

به‌م جۆره‌ رۆژی سی چل لیره‌ی زی‌ری ده‌دامی تا بووم به‌ خاوه‌ن پارویه‌کی باش.

رۆژی لهم ئیشانه‌ی کوره‌که به‌ گومان که‌وتم و له‌بهر خۆمه‌وه‌ گوتم:

– ئەم پارویه‌ مائی دزیاری نه‌بی؟!

یه‌ کسهر چووم خه‌به‌رم دایه‌ پاشا⁽¹⁾ و گوتم: کوریک هه‌موو رۆژی دئی، سی چل لیره‌ی زی‌ره‌م ده‌داتی.

پاشا چوار پینج که‌سی راسپارد بۆ ئه‌وه‌ی بێن کوره‌که‌ ده‌ستگیر بکه‌ن.

نه‌فه‌ره‌کان له‌ دهره‌وه‌ی دوکان، خۆیان له‌ جییه‌ک شارده‌وه، که‌ کوره‌که‌ دووباره‌ هاته‌وه، من چاوم لێداگرتن و نه‌فه‌ره‌کان په‌لاماریان دا بیگرن. له‌و کاته‌دا کوره‌که‌ تیگه‌یشت و خۆی خسته‌ سه‌ر شکلی کۆتریک و فری و چوو له‌سه‌ر دهرگای دوکانی نیشته‌و گوتم:

– ئه‌ی به‌نده‌ی به‌دبه‌ختی خودا! من ده‌مه‌ویست تۆ دووله‌مه‌ند بکه‌م، به‌لام تۆ قه‌دری

منت نه‌زانی، هه‌ی نمک به‌ حه‌رام!

من له‌و کاته‌دا په‌نجه‌ی خۆم که‌ست، به‌لام تازه‌ کار له‌ کار ترازابوو.

پیاوه‌کانی پاشا رۆیشتن، منیش ته‌ماشام کرد دیتم هه‌موو زی‌ره‌کانم بوونه‌ته‌ ئاسن. ئیستاش هه‌ر کاتی ده‌ست به‌ ئیش ده‌که‌م، ئەم مه‌سه‌له‌یه‌م بیر ده‌که‌وتیته‌وه‌ و دریشه‌یه‌ک له‌ ئەژنۆو پیم راده‌که‌م که‌ بۆچی چووم خه‌به‌رم دایه‌ پاشا و دریشه‌کیش له‌ زمانم راده‌که‌م که‌ بریا لال بوومایه‌ و قسه‌م بۆ پاشا نه‌کردایه‌.

برا، ئەمه‌یه‌ سه‌رگوزه‌شته‌ی من.

(1) سه‌ردار نووسراوه

پاشا مالآوایی له پینه دۆز کردو هاتهوه لای سهلمان راوچی، نهینی و سهرگوزه شتهی پینه دۆزی به سهلمان گوت و داوای لیکرد ئهویش سهرگوزه شتهی خۆی پی بلی. سهلمان ناخیکی هه لکیشاو بهم جۆزه دهستی به گپرانوهی سهرگوزه شتهی خۆی کرد:

من به گهنجی راوم ده کردو پینان ده گوتم سهلمانی راوچی. به راستیش نیچیرگرو نیچیرپیککی باش بووم. پۆژی له راو دههاتهوه، دیتم ماریکی سپیی جوان له گه ل ماریکی رهش جووت بووه. یه کسهر تیرم خسته بهر که وان و ویستم نیشانه له ماره رهشه بهد فهساله که بگرم، به لام نازانم چۆن له بهد به ختی خۆم، تیره کهم به ماره سپییه که کهوت و ماری سپی بریندار بوو و ههردوو ماره که رایانکرد، من له م کاره م زۆر پهشیمان بوومه و ده گوتم: ئهوه چۆن بوو، من به درێژایی ته مه نم هیچ جاری تیرم سهری نه کردووه، ته مه ئه م جار ه چۆن بوو؟

ناخیری گه پامه وه مائی. شتیکم خواردو چوومه مزگه وت، له مزگه وت ئه م مه سه له یه م بۆ یه کێ باس کرد. زۆر هه یفم بۆ ماری سپی دههات.

به کورتی: له مزگه وت هاتمه دهروه، دیتم دوو ماری که ته و زل پهیدا بوون. ماره کان یه کێ ئه م شانێ گرتمو ئه وهی تر ئه و شانم و به پراکیش پراکیش منیان بردو گوتیان:

— پاشای ئیمه تۆی دهوی.

به لێ، منیان به ناو زۆر کون و که له بهردا بردو له ریگه دا پینان گوتم: ئه ماره سپییهی تۆ بریندارت کردووه کچی پاشای ئیمه یه. ئه ماره رهشه ییش که تۆ دیتت کوره بازرگانیکه. له بهر ئه وهی کچی پاشا هۆگری ئه م جۆزه ماره به دفه ساله ببوو و تۆ به سزای کرده وهی خۆیت گه یاند، پاشا تۆی که وتۆته بهردل و دهیه وی خه لاتت بکا. ئه گه پاشا پرسی: چت دهوی؟ تۆ بلی: ژووری چله مینم دهوی.

کاتی گه‌یشتمه به‌رده‌م پاشا، دیتم هه‌موو شویتنی پر ماره‌و پیاو ناتوانی له‌بهر ماران
بجوولیتنه‌وه. ده هه‌نگاو مابوو بگه‌مه ته‌ختی پاشا، پیلاوه‌کاتم داکه‌ندو به ئیکلام
کیشانه‌وه چوومه پیش. پاشا که چاوی به من کهوت، گوتی:

– کچی من تو پیکاوته؟

منیش ئیکلامم کیشاو گوتم:

– پاشام سه‌لامه‌تدار بی، یه‌که‌م، من ویستم ماری ره‌ش بکوژم، به‌لام تیره‌که چوو به

ماری سپی کهوت، دووم من نه‌مده‌زانی ماری سپی کچی ئیوه‌یه.

پاشا گوتی:

– نه‌و ماره‌ سپییه کچی منه. تو ئیشیکی زور چاکو به‌جیت کردووه که پیکاوته. نه‌و

کچه ته‌واو نییه، من نامه‌وی ناوی خو‌می پیوه به‌ستمه‌وه.

پاشا ده‌ستووری دا هه‌موو ماره‌کان یه‌ک یه‌ک له به‌رده‌می من به ریز رویشتن، گوتم:

پاشام سه‌لامه‌تدار بی! ماره‌که له‌ناو نه‌مانه‌دا نییه.

پاشا ده‌ستووری دا لیبکۆلنه‌وه بزانتن کئ ماوه. گوتیان: کوری بازرگان ماوه.

به کورتی: سهرتان نهیهشینم. به دواى کوره بازرگانه کهدا گهراڤو لهناو پیتلاوی من گرتیان. من که چاوم پیکهوت ناسیمهوه و گوتم: خویهتی، ئەمه ماره کهیه!

پاشا تووره بوو و گوتی:

— ههئى نهفرهتت لیدا! ئەوه دهچیتنه ناو پیتلاوی سهلمان، بۆ ئەوهی که ویستی بروا

پیتیهوه بدهی؟

دهستووری به مارهکان دا:

— بیکوژن، ئەم تووک و نهفرهت لیباریوه بکوژن!

مارهکان، ماری رهشی بهدفعهسالیان تیکه به تیکه کرد. ئەوسا پاشا پرووی کرده من و

گوتی:

— سهلمان راوچی، ئیستا بخوازه مالتی دونیایه، ههرجیت دوی بلی.

گوتم:

— پاشام سهلامهتداری، ئیوه بۆ من ههموو شتیکن. جگه له سهلامهتیی ئیوه هیچ

شتی ترم ناوی.

پاشا کهیفی بهم قسهیهی من هات و گوتی:

— نه خیر، سهلمان! ئەمه کهمه! ههرجی دلت دهخوازی بلی تا بتدهمی.

— ئیستا مادام وایه، یه کئی له ژورهکانی خۆتاتم بدهنی.

پاشا یه کسهر دهستووری دا سهلمان بهن، یهک یهک ژورهکان بیینی، ههرا کامهی

ویست بیدهنی.

پاشان چل کیلی دامی، منیان برد بۆ ئەوهی ژورهکان بیینم.

ژووری یه کهمیان کرده، چ ژوور!! ههرجی بیری لیبکهیتهوه تییدا ههبوو. خالیچهی

جوانو بالیف و پشتی و پهرده ههریه که له شوینی خۆی دانرا بوو و رازابوووه.

ژووری دووہ میان کردوہ، ئەمە لەوہی تریش جوانتر بوو، ھەموو لایەك میژی زیرو
زیوی لیدانرابوو.

سەرتان نە یەشینم. زارم ئاوی تیدا گەراو ویستم بلیم ئەمەم بدەنی، بەلام لەبەر خۆمەوہ
گۆتم با ئەوانی تریش ببینم، ئەگەر خراپ بوون ھەلیانناگرم. بەم جۆرە سی و تۆ ژوور گەرام،
کە گەیشتمە ژووری سی و نۆیەم، دیتم چ ژووریکە!! جووتە بەرداشیکیان داناوہ زیرو
لیدەکنو دەیکەنە ئارد.

لەبەر خۆمەوہ گۆتم: کورە ئیدی لەوہ زیاتر چت دەوی؟ ئیدی لەم ژوورە دوولەمەندتر چ
ھەییە؟! گۆتم: ئەم ژوورەم دەوی. ژوورەکیان دایە من.

لەو کاتەدا، ئەو دوو مارە ی منیان ھینابوو، ھاتن و پیتیان گۆتم:

– سەلمان، ئەی نەمانگوت بلێ ژووری چلەمینم دەوی؟ تۆ بۆچی بە گۆیی نیست

نەکرد؟

منیش زوو پرسیم:

– ژووری چلەمین چیی تیدایە؟

گوتیان:

– دوو ئاشی تیدایە لەمعلو گەواھیر دروست دەکەن.

من پەشیمان بوومەوہ بۆچی ژووری چلەمینم ھەلنەبژارد. نیستاش من ئەوا زیڕەکەم

لەناو ھاون دەکوتمو بە بای دەدەکەم، بەلام ھەر تەواو نابێ.

پاشا مالآوایی لە سەلمان راوچی کردو یە کەوراست ھاتەوہ لای کچە ی خاوەن کۆشکو

تەلار کە شیوو ھیرباری زیرو دەدایە میوانەکانی. کە گەیشتە لای کچە کە، سەرگوزەشتە ی

سەلمان راوچی، چۆن لە زاری سەلمان خۆی بیستبووی، ئاوا بۆی گێرایەوہ. کچە کەش

قسە ی خۆی ھینایە جی و بەم جۆرە دەستی بە گێرانەوہ ی سەرگوزەشتە ی خۆی کرد:

من کاتی خۆی کچی پیاویکی ههژار بووم، بهلام زۆر له ئیستام جوانتر بووم. دایکم نهبوو، تهنیا باوکم ههبوو. باوکم چیلکهی دهکردو دهیهیناو له شار دهیفرۆشتو نانێکی نه مرو نهژیمان دهست دهکوت. من داخوازیکهری زۆرم ههبوو، بهلام باوکم راژی نهبوو به میێردم بدا، دهیگوت:

— کچه کهم هیشتا مندا له.

تا هاتو باوکیشم مردو من لهم دونیا بی پهی و سنوره دا بی کهسو کار مامه وهو ژیانم به سهختی دهبرده سهه، زۆر کهس به دوامه وهبون، ئهزیه تیان ده دام، دهترسام ئهوانه یان من بکوژن، یان له سهه من یه کتر بکوژن.

شهوی، له مال هاتم دهروهو له بهر خۆمهوه گوتم: وا باشتره بۆ خۆم بچم له چۆلو بیابان بزیم. هاتم خۆم گهیانده بیابانێک. چهند مانگیك نازاریکی زۆرم چهشت. هه میسه ده مگوت: خودایه! بۆچی ئهو ساماندارانه ئه وهنده زۆردارن، خودایه تو سههرو سامانێک به من که رهه بههه موو، بزانه چۆن دهستگرۆبی ههژارو لیقه و صوان ده کهم.

رۆژێ، باران ده‌باری. دیتم زه‌وی ته‌پرو شل بو‌ته‌وه، بن به‌ردی‌کم هه‌ل‌کۆلی بو‌ ئه‌وه‌ی بچمه‌ بنی و خۆم له‌وی پهنای بده‌م. نه‌ختی‌کم هه‌ل‌کۆلی ده‌ستم به‌ شتی‌ که‌وت، باش ته‌ماشام کرد، دیتم زی‌په‌. نه‌ختی‌کی ترم هه‌ل‌کۆلی دیتم ورده‌ ورده‌ زی‌په‌ که‌ زیاتر بو‌. به‌م شی‌وه‌یه‌ زی‌په‌کی زۆرم به‌ ده‌ست که‌وت. تومەز ئە‌مه‌ خه‌زین‌ه‌ی زی‌په‌. یه‌ کسه‌ر دوو سی‌ پارچه‌ زی‌په‌ هه‌ل‌گرتو چووم له‌ بازا‌ری شار خواردم ک‌ری و چوارده‌، پازده‌ وه‌ستا و ک‌ری‌کارم هه‌تا و ئە‌م هه‌وشه‌یه‌م دروست کرد که‌ ده‌یینی و له‌ ناوه‌پاستیشا باله‌خانه‌یه‌کی گه‌وره‌م بو‌ خۆم دروست کرد. ئیستا ئه‌وه‌ چه‌ندین سا‌له‌، هه‌ر که‌سی‌کی بی‌رده‌ا ده‌روا میوانی منه‌و دوا‌ی چیشته‌ خواردن قاپه‌ زی‌په‌کانیشی ده‌ده‌می بو‌ ئه‌وه‌ی بی‌با ژیا‌نی خۆی پ‌ی به‌پ‌یوه‌ بی‌ا. له‌ساوه‌ تا ئیستا هه‌شتا زی‌په‌ که‌م ته‌وا و نه‌بووه‌ و ته‌واویش نا‌ی. من په‌ پیمانم له‌ گه‌ل خۆم به‌ستبوو ئە‌گه‌ر ده‌وله‌مه‌ند بم، ده‌ستگ‌رۆبی هه‌ژارو لی‌قه‌ماوان بکه‌م. خودا ئە‌و سامانه‌ی پ‌ی به‌خشیم و منیش به‌ل‌ینی خۆم هه‌تا یه‌ ج‌ی.

ئە‌مه‌ بو‌ سه‌رگوزه‌شته‌ی من و نه‌یینی ئە‌م کارانه‌ی من.

پاشا مالا‌وایی له‌ کچه‌ که‌ کرد، سواری ئە‌سپ بو‌ و گه‌رایه‌وه‌ شاری خۆی. فه‌رمانی دا ده‌رویشیان له‌ زیندان ئازاد کرد. رووی تیک‌ردو گو‌تی:

— بابه‌ ده‌رویش، تو‌ راستت کرد. به‌ راستی ئە‌و کچه‌ له‌ من می‌هه‌باتره‌ و پشت و پ‌غای داماوو په‌ ککه‌وتوانه‌. پاشا پاره‌و خه‌لاتی‌کی زۆری به‌ ده‌رویش به‌خشی و به‌پ‌ی کرد.

9- نوڤیروانو بابای ئەمیر

بگېرەوانى دەنگوياسو بگۆزەوانى نووچەو ئاسارو شەكرشكىتېنانى شېرىن گەفتار،
دەگېرەنەو دەلېن:

پاشايەك ھەبوو بە ناوى نۆشېروان، لە سەرھتاي دەسەلاتدارىتېيدا زۆر غەددارو زۆردار
بوو، بەلام ۋەزىرەكەى پياۋيېكى ژىرو زاناو بە مروەت و مېھرەبان بوو. ھەمىشە
ئامۆزگارى پاشاي دەكرد كە دادپەرۋەر و مېھرەبان بى. پاشا ھېچ مندالى نەبوو، دەترسا
نەۋەك بىرئو مندالو يادگارېكى لە پاش بە جى نەمىنې.
رۆزى بە ۋەزىرى گوت:

– ۋەزىر، من عومرم زۆرى رۆيشتوۋەو كەمى ماو، تەننەت كچىكى كت و كوېرىشم
نىيە دلې پى خۆش بگەم و دواى من بىي بە خاۋەنى تاج و تەختى من و لەم ۋلاتە پازو
بەرىنەدا بە يادگارى خانوادەى من بىنېتەو.
ۋەزىر گوتى:

– قىبەلى عالەم! دوعاى خەلك و عومام دوعاى ھەقە. لەبەر ئەۋەى تۆ زۆر زولمت
كردوۋە، ھەموو كەس تووك و نەفرەتت لىدەكاو دوعاى خراپت لىدەكا. ئېستاش بۆ ئەۋەى
تۆلەى بگەيتەو، دەپى درگاي خەزىنە بخەيتە سەرپشت و دەستى لىقەوماو ھەزارو
بىۋەژنو نەدارو بى نەوايان بگى، بۆ ئەۋەى ئەوانىش دوعاى خىرت بۆ بگەن. بەلكو خوا
بكا، مندالت بىي.

لەو رۆژەو، نۆشېروان بە تەۋاۋى ئامۆزگارىيەكانى ۋەزىرى بە دلۇ گيان قىبول كردو
درگاي خەزىنەى لە روۋى داماران كرددەو ھەموۋى لە باجو ھەستە جەبدانو چاكەى
لەگەل دەكردنو پىۋىستى پىك دەھىنان. ئەوانىش دوعاىان بۆ پاشا دەكرد. ئەۋەبوو پاشا
كچىكى ماھروۋى بوو. پاشا كچەكەى خۆى بى سنوورو بى ئەندازە خۆش دەۋىست. رۆزى

پاشا له خهودا دی قهلهپهش ههموو ئاسمانی شاریان داگرتوووه ژمارهیان ئهوهنده زۆره بهری رۆژیان گرتوووه ههموو شوینی تاریک داهاتوووه. قهلهپهشهکان ویستیان کچهکهی پرفینن و بیخۆن ئهویش دهرحاله کچهکهی له باوهشی خۆی شاردهوه. قهلهپهشهکان چاویان دهرهیناو کهوتنه سهر کهل کردنی پیستهی سهری. زۆری نهسابوو کچهکهی لهدهست راپیسکینن و پارچه پارچه بکهین، لهو کاتهدا سێ بالندهی سپی و گهوره پهیدا بوون و ههموو قهلهپهشهکانیان تارومار کرد و گیانی پاشا و کچهکهیان نهجات دا و دووباره ههموو شوینی رووناک بووهوه.

پاشا به چهپهساوی له خه و راپهپی و یه کسه له دوو وهزیری نارد و خهونهکهی بۆ گپراههوه و داوا لیکرد خهونهکهی به دروستی بۆ لیک بداتهوه.

وهزیر خۆی رهملچی و خهوزانیکی شارهزا بوو، یه کسه کتیبی رهمل و ئوسترلابی

هیناو گوتی:

– ئه پاشای دادپهروه، ئاگادار بهو بزانه کاتی که کچهکتهت بوو به سهرو عوزرشۆر، کابراهی کی نهشیاو دیتته خوازیینی، تۆ کچی خۆتی نادهیتی، ئهویش لهمشکرکیشی دهکاو دهبی به شهپیکی گرانو تۆ دهشکیی. تۆ کچهکتهت به دیل دهگرن. قهلهپهشهکان لهمشکری ئه و کابراهین. پاشان سێ گهنجی بویرو ئازا له رۆلهکانی رهمشهوهندی خۆت دهگهنه فریاتو لهمشکری دوژمن تارومار دهکهن و تۆ کچهکتهت نهجات دهدهنو تۆ دووباره دهبیتهوه خاون تهختو تاجی خۆتو لهسه تهختهکتهت دادهنیشی، لهو رۆژه به دواوه پلهوپایه و شانو شهوکهتت له زیاد بووندا دهبی.

پاشا گوتی:

– وهزیر، ئایا دهتوانی پیم بلپی ئهه سێ قارهمانه له کام شار یان شارۆچکه و دئو له

چ کاتیک له دایک بوونه، یان له دایک دهین؟

وه‌زير ماوه‌يه‌كي زۆر تاسي ره‌ملي رسته سهر خانه‌كاني كتيبي ره‌مل و خه‌ريكي
ره‌مالي بوو و پاشان گوتي:

– قيبه‌لي عالم سه‌لامه‌تدار بي. به‌گويره‌ي نه‌وه‌ي كتيب نيشاني دده‌ا، هه‌ر سي
قاره‌مانه‌كه‌ ته‌م ساڵ له‌ شارتيكي ده‌ قوناغ دوور له‌ پايته‌خت دينه‌ دونه‌وه‌.
پاشا گوتي:

– وه‌زير! كه‌ نه‌وانه له‌دايك بوو، ئايا ده‌كرئ بياناسين، واته‌ ئايا هه‌يچ نيشانه‌يان له
كتيبي ره‌ملدا هاتوه‌وه‌.
وه‌زير گوتي:

– به‌ئێ، قيبه‌لي عالم، ده‌شي. چونكه‌ نيشانه‌كاني قاره‌مانه‌كان به‌ ئاشكرا له‌ كتيبي
ره‌ملدا نووسراوه‌.
پاشا گوتي:

– كه‌واته، نه‌ندازه زيرپيكي زۆر له‌ خه‌زينه وه‌رگه‌وه‌ برۆ ئه‌و شاره‌. ته‌م ساڵ هه‌ر
منداللي له‌دايك بوو، به‌قه‌د كيشي خۆي زير بده‌و بيكره‌. قاره‌مانه‌كان به‌ نيشانه‌ بكه‌وه‌
ناويان بنووسه‌و بيته‌ ساڵ به‌ ساڵ مه‌سه‌ره‌فيان له‌ خه‌زينه‌ بده‌.

وه‌زير يه‌ كسه‌ر ته‌داره‌كي ريك‌خست و چه‌ند ره‌مالو ته‌ستيره‌ناسيكي بردو چوه‌
شاره‌كه‌. خه‌به‌ريان دايه‌ خه‌لكي شار هه‌ركه‌سي منداللي بوو، بيه‌يتته‌ لاي وه‌زيرو به‌قه‌ده‌
كيشي منداله‌كه‌ زير وه‌رگري. وه‌زير هه‌ر خۆشي ناو له‌ منداله‌كه‌ ده‌ني.

به‌ئێ، هه‌ركه‌سي منداللي ده‌بوو، ده‌به‌يتنايه‌ لاي وه‌زيرو ته‌ستيره‌ناسه‌كان و ته‌وانيش
ته‌ماشاي نيشانه‌كاني منداله‌كه‌يان ده‌كردو ناويان لیده‌نا. به‌ كيشي منداله‌كه‌ زيرپان
ده‌دايه‌ دايبابي.

يه‌كي له‌ قاره‌مانه‌كان له‌دايك بوو و هه‌يتنايه‌ لاي وه‌زير، هه‌موو ئه‌و نيشانه‌ي له
كتيبي ره‌ملدا نووسرابوو، تييدا هه‌بوو. خۆشي له‌ منداللي يه‌كساله‌ به‌كه‌له‌شتر بوو. ناويان

له کتیبی رهملدا دۆزییهوه نوایان نا (همزه). به سهنگی همزه زیریان کیشاو دایانه دایابی. بازووهندیکی تاییهتیان به ناوی همزه دروست کردو لهعلیکیان لغناو ناو له بازوویان بهستو به دایهتیکیان سپارد بۆ ئهوهی بهخۆی بکا.

دوای ماوهیهک، قارهمانی دووم له دایک بوو، نیشانهکانی ئهوشیان دۆزییهوه لهگهڵ نیشانهکانی کتیبی رهمل یهکی دهگرتوه، لهسهر کتیبهکه نوایان نا (موقییل).

بهلام بهداخوه وهزیرو وهکیل ههچهنده چاوهڕێیان کرد قارهمانی سییهم ههر دیار نهبوو. ساڵ له تهواو بووندابوو، دوا رۆژی ساڵی کۆن بوو. وهزیر به ئهستیرهناسانی گوت:

— بهرامبهر پاشا درۆزن دهچووین. سی چوار سهعات زیاتر نهماوه، ساڵ وهسوورپیتتهوه. قارهمانهکان دهبی بن به سی کهس.

با ئهوانه له بیر کردنهوهدا بن، باسی کامهرانی نیچیرهواتان بۆ بکه:

کامهرانی نیچیرهوان زۆر ههزارو دهستکورت بوو، به درێتایی ژیاانی له تازارو ئهشکهغه زیاتر ههچی تری نهدیوو. نیچیری هیناو هی ههر کهسیکی لهدرگاوه دایهوه مالتی خۆی و ناخیری به گفتو شه کهتی چوهوه مالتی، ژنه کهی گوتی:

— پیاویژگه! توخودا، لهبیرم نهبوو، ئاوم نههیناوه، برۆ سهتله ئاوێک بیته.

کامهران دهستی دایه دارێک و گوتی:

— سه گباب! ژنی خهڵکی مندالی دهبی و بهقهدر کیشی منداله که زیڕ وهردهگری،

کهچی تۆ ناتوانی سهتله ئاوێک بیته؟ به داران وهرگهرا ژنه کهی. ژنه که گوتی:

— پیاویژگه! ههی خاكت بهسهرا! ئاخو مندالبوون به زۆری نابێ. بۆچی لیم ددهی؟

ههی دادو بیداد. خهڵکه بمگهنی مردم. کوربه بمسم لیده، دلم شهقی برد!

کامهران دهستی دایه سهتل و چوه سهه رووبار ئاو بیته. که گهرایهوه، دیتی دراوسی ههموو له بهردهم درگای مالیان کۆبوونهتهوه. ژنه کهی نووستوه و شتیکی بهقهدر مستیکی له تهنیشه خۆی داناوه. به وردی تهماشای شته کهی کرد دیتی منداله، بهلام

دەموچاۋى بە ئەندازەى نىنۆكىك بوو و چاۋەكانى ۋە كوۋ كۈنەدەرزى دەدرەوشانەو ۋە سەرى بەقەدەر فندقتىك ۋە ئەنگۈستەكانىشى ھەموو بەقەدەر نىنۆكى چۆلە كە بوون.

لەبەر خۆبەو ۋە گوتى:

— دامان نا من ئەمەم برده لای ۋەزىر بۆ ئەو ۋەى بەقەدەر كىشە كەى زېرېم بەدەنى. يەكەم ئەوان ئەمەيان بۆچىيە؟ دوو ۋەم ئەگەر قىبولىشىيان كىردو ۋەىستىيان بىكوزنو بەقەدەر كىشە كەى زېرېم بەدەنى، مەگەر چ كىشى ھەيە؟ كىشى پىنچ پولىش ناپى.

دوای نەختى بىر كىردەو، مندالە كەى لە چەرچەفېك پىچا ۋە ھەندى خىشت ۋە بەردىشى لە گەل پىچا ۋە ھەلىگرت برىيە لای ۋەزىر. ۋەزىر بە بى ھەسەلەى چاۋەرتى دە كىرد. لەپىر دىتى يە كى لە دەرگاۋە سەر لە ژوررۋە ھەلدە كىشى. ۋەزىر يە كسەر بە پىرىيەو ۋە چوو ۋە پرسى:

— مندالت ھىناۋە؟

كامەران گوتى:

— ھەم (نا) ۋە ھەم (نا).

ۋەزىر گوتى:

— سەپر كە، مندالە كەى تۆ سەرى بەقەدەر فندقتىك ۋە دەموچاۋى بە ئەندازەى نىنۆكىك ۋە

چاۋەكانى تەمەت كۈنى دەرزى ۋە ئەنگۈستەكانى ھەندى نىنۆكى چۆلە كەن، وايە، يان نا؟

كابرا گوتى:

— بەلى وايە!

ئىتر ۋەزىر لە خەنى خۆشىيان سەپرى ئەو بەردو خىشتانەى نە كىرد. كە لە گەل مندالە كە

پىچرا بوون، كىشای ۋە ھەفت ھىندەى كىشى مندالە كە زېرى دايە كامەران ۋە بە رېتى كىرد.

كامەران زېرە كەى ۋەرگرتو بە خۆشچالى بەرھو مال بوو ۋە. مندالە كەيان بە دايە نىك

سپاردو ناۋىشىيان نا (باباى ئەمىر).

وهزیر دایه‌نه‌کانی له دوری خۆی کۆ کردوه و هه‌موو مندالێه‌کانی پێسپاردن و پراسپارد
 شه‌گهر یه‌ك موو له سه‌ری هه‌مزه‌ و موقییل و بابای شه‌میر كه‌م ببی، پاشا توو توخماتیان
 له‌سه‌ر زه‌وی ده‌برێنیتته‌وه. ئینجا ته‌واوی پێویستی، یه‌ك سالی رێك خست و دایه
 دایه‌نه‌كان و رۆیشتو گوتی سالیکی تر شه‌و مه‌لانه دیمه‌وه سه‌ردانی مندالێه‌كان.

دایه‌نه‌كان زۆر به‌ چاکی مندالێه‌کانیان به‌خێو ده‌کردو سه‌رپه‌رشتیان ده‌کردن، به‌لام بابای
 شه‌میر له‌ هه‌موو مندالێه‌كان زیاتر دایه‌نه‌کانی شه‌زیه‌ت ده‌دا. هه‌یشتا نه‌ببوو به‌ شه‌ش
 مانگی، جارێکیان له‌گه‌ڵ هه‌مزه‌ له‌ یه‌ك جێ و به‌رامبه‌ر یه‌ك خه‌وتبوون، له‌په‌ر دیتیان
 له‌علی ناو بازوویه‌ندی هه‌مزه‌ نه‌ماوه‌، گوپی بابا شه‌میریش ئاوساوه‌ و بای کردوه.
 دایه‌نه‌كان هه‌رچه‌نده‌ ته‌قه‌لایان دا نه‌یان‌توانی زاری بابا شه‌میر لێك بکه‌نه‌وه. بابا شه‌میر سی
 رۆژ برسی بوو، که دیتیان خه‌ریکه‌ له‌ برسان ده‌مری، شوینی ئاوساوی زاریان شه‌ق کردو
 له‌عه‌له‌که‌یان ده‌هه‌ینا.

که مندالێه‌کان بوون به‌ یه‌كسالی، وه‌زیر هاته‌ سه‌ردانیان. هه‌موو دایه‌نه‌كان گله‌بیان
 لای وه‌زیر کردو گوتیان:

— شه‌م (بابای شه‌میر) ده‌، رۆحی هه‌موومان هه‌یناوه‌ته‌ سه‌ر لیومان.

که مندالێه‌کان بوون به‌ چه‌فت سالی وه‌زیر هات و له‌ مه‌کته‌ب دایان بوو شه‌وی ده‌رز
 بخوینن. (بابای شه‌میر) هه‌ر مندالێه‌و ئامیزکی موسیقی بوو دروست کردبوو ئامیزه‌که
 ده‌نگی لیوه‌ ده‌هات. (بابای شه‌میر) ئاوازی جو‌راو‌جو‌ری فیه‌ر ده‌کردن. مه‌کته‌بدار لینی په‌ر
 ببوو. رۆژی به‌ مندالێه‌کانی گوت:

— مندالێه‌نه‌، دارو فه‌لاقه‌ بێنن.

هه‌ینایان و بابای شه‌میریان له‌ فه‌لاقه‌ داو مه‌کته‌بدار شه‌وه‌نده‌ له‌ پێیه‌کانی (بابای
 شه‌میر) دا تا خوینی له‌ پێیه‌کان هات. که پێیان کردوه‌، بابا پێکه‌نی و دانیه‌شت و گوتی:

— مامە، ھەرىتان پىچ دەدەم ئىتەر چەتوونى ناکەم، دەرزی خۆشم بە باشى دەخوئىم و بە پرسىيارى جۆراو جۆر سەرى مەكتەبدارى گىژ کرد.

كاتى رۆزاوا، (باباى ئەمىر) لە دەرۋەدى مەكتەب، لە ناو درەختان، خۆى لە جىيەك شار دەۋە. كاتى مەكتەبدار بەويدا تىپەرى، بابا پالى پىۋە ناو فرىپى داىە ناو زەندۆلىكى پر ئاۋو كرديبە ھاتو ھاۋار:

— ھاۋارە، وەرن ھاۋارە، مەكتەبدار كەوتۆتە ناو زەندۆلۆ وا دەمرى. خۆشى يارمەتى دان و مەكتەبدارىيان دەرھىنا.

بىۋەژنى لەم نزيكانە بوو، بە تەنيا بوو لە مائەۋە، بە زۆرى مەكتەبدارىيان برده مالى پىرەژن، باباى ئەمىر گوتى:

— خانم، ئەمە مەكتەبدارى نۆشىروانە، باش خزمەتى بکە. جلۇبەرگى بشۆۋ جىگەى بۆ پاخە با بچەسىتتەۋە، ئەۋىش تۆلەت بۆ دەكاتەۋە خەلاتت دەکا.

ژنە رازى بوو و باباى ئەمىر يارمەتى دا جلۇبەرگىيان لەبەر مەكتەبدار كردهۋە و نواندىان. ژنەش خەرىكى شوشتو وشككردنەۋەى جەلەكان بوو.

باباى ئەمىر ھەر زوو خۆى گىياندە مالى مەكتەبدار، كە نارى (يەعقوب) بوو و بە ژنە كەى گوت:

— پوورى گىيان، غەيبەت باش نىبە، بەلام ناچارم پىت بلنم؛ مامە يەعقوب ژنىكى جوانو نازدارى وەكوو تۆى ھەيە، تۆى جى ھىشتوۋە چوۋە بىۋەژنىكى ھىناۋە ئىستاش چۆتە مالى بىۋەژنەكە و لەۋى خەوتوۋە و بە درۆ بە ئىمە دەلى كەوتوۋمەتە ناو زەندۆلۆ جەلەكانم قوراۋى بوۋنە.

ژنە، ھەر ھىندە ئەم خەبەرەى بىست، حەفت كەسى بە كرى گرتو دەستورى پىدان ھەرىكە دەست بداتە دارىلگو ھەموو چوۋنە مالى ئەو ژنەى بابا ئەمىر گوتبوۋى. كاتى ژنەكە چوۋە ژوورەۋە و يەعقوبى لەناو دۆشەكۆ لىفەدا بىنى، دەستورى دا، ھەموو

کهوتنه سهریو تا رپ بوو لییان داو وردو خاشیان کردو له گهلا خۆیان هینایانهوه مالتی. یه عقووبی دامارو سی مانگ له ناو جی کهوت، تا چاک بووه. بابای ئەمیریش لهو ماوه بهدا خهریک بوو دهرزی گۆزانی به منداله کان دهگوت. مه کته بیان خستبووه پشتگۆی و ههر خهریکی بهزمو سه ماو ههله پهرین بوون. دواى سی مانگ، یه عقووب گهراپهوه مه کته ب. پرسپاری له یه که یه که ی منداله کان کردو هه موو وه لامیان دایهوه. کاتی نۆره ی بابای ئەمیر هات، ببا ئەمیر گوتی:

— خوا له باوکت خۆش بێ، به درۆ بیانوت هینایه وه چووی سی مانگ له ماله وه پالت دایه وه، من ئەوه ی ده شمزانی له بیرم کردوه.

یه عقووب دیسان فه رمانی دا دارو فه لاقه یان هیناو بابای ئەمیریان به سته وه تا رپ پاره ستا لییان داو به خوین و خوړه وه بهریان دا. بابای ئەمیر دیسان پیکه نی و هات له جی خۆی دانیشه وه و گوتی:

— زۆر سوپاس. خوا سایه تان له سهر من کهم نه کا. من تاوانبار بوومو سزای کاره کانی خۆم و هرگرت، ئەگه نا ئە ی بۆچی ئەوانی تر سزا ناده ی، به لێن بێ چیتر چه تونی نه که مو بيم به هاوړپیی تۆ. ته نیا روو خسه ت بده، یه ک سه عات بجمه دهره وه و بيمه وه.

یه عقووب روو خسه تی پیدا. ئەویش یه که وراست هاته لای خه زنه داری پاشاو پیی گوت:

— نۆشپروان ئەم هه موو پاره ی بۆچی به ئیوه سپاردوه؟

خه زنه دار گوتی:

— بۆ ئیوه!!

بابای ئەمیر گوتی:

— ئە ی کوا؟ تا ئیستا یه ک دره همت داوه ته کامه مان؟ پاره سته، با وزیر بێ، ئەوسا

خۆم دزانمو ئیوه!

خه زنه دار له ترسی وه زیر، یه کسه ر کیسه زیرینکی دایه و گوتی:

– بەساقەت ېم، تۆكەي داواي پارهت لە من کردووه و من پييم نەداوي؟ ها ئيستا ئەمە بېه بۆ خۆت خەرجي که تا پاشان..

باباي ئەمير چووه بازار، هەندى دەرمانى بېھۆشى کړى و چووه گەرماو بە خاوەن گەرماوي گوت:

– يه عقووبى مەکتەبدارى نۆشېروان گوتى حەمام قۆرخ بکەن، من و مندالەکان ئەمپۆ دەمانەوى بېن خۆمان بشۆين.

لەويۆه هاتە لای يه عقووب و گوتى:

– وهزير به خاوەن گەرماو خەبەرى ناردووه دەلێ سبهى دیتە سەردانى مندالەکان، باش خاوينيان بکەنەوه و بياننيرنه گەرماو.

يه عقووب، که ناوى وهزيرى بيست، به مندالەکانى گوت:

– هەستەن بچينه گەرماو و خۆمان بشۆين.

کاتى هاتنە گەرماو، هەموو خۆيان پروت کردەوه و خەريکى خۆشوشتن بوون، باباي ئەميريش خەريکى کيسە ليدانى يه عقووب بوو، بە دەم کارەکه يهوه بە هيواشى دەرمانى بېھۆشى لەسەر لوتى دانار يه عقووبى داماو بوورايهوه و خپ خەوى ليکەوت.

باباي ئەمير بە تەردەستى جلى کردەوه بەرو جلويەرگى يه عقووبيشى هەلگرت و هاتە مالى يه عقووب و گوتى:

– نۆشېروان دەستە بەرگيکى نايابى بۆ مامۆستام ناردبوو، ئەويش ئەم جلانەى دامى بيانهيتمهوه مالى بەلام راييسپاردو گوتى: دوى شو له خهودا بينيم مردوويهك زيندوو بۆتهوه و لهوانهيه سبهى شو بيته مالى ئيمه. هەموو شوينى باش بگرنو وريا بن له درگا و پەنجەرەوه نەيهتە ژوورەوه. ئاخىر لە دارى دونيادا يهك مندالمان ههيه ئەويش دەيهوى بيخنكىنى.

ژنى يه عقووب ترساو کارگەرەکانى کۆ کردووه و گوتى:

— که رۆژئاوا بوو، ناگاداری درگاو په نجره بنو دار به دهستهوه بگرنو خۆتان ته یارکن هەر کەسێ ویستی بیته ژوورهه وردو خاشی بکن.

بابای ئەمیر گوێژانیکی ریش تاشینو دەستی کراسو دەریپی سپی هەلگرتو چووه گەرماو. هەموو مووی ردینو سمیل و برۆی یەعقوبی باش تاشی و ئینجا بەهۆش خۆی هینایهوه. دونیا تاریک داهااتبوو، هەموو مندالەکان چووونەوه مائی خۆیان، تەنیا یەعقوب و بابای ئەمیر مابون. کە یەعقوب بینی، مووی بە لەشییهوه نەماوهو جلویەرگی دیار نییه، لە بابای ئەمیری پرسی. ئەویش گوتی هەلبەت خەنەکه باش نەبووو نوورەدی تیدا نەماوه بۆیه وای لێهاتوو. جلویەرگە کەشت، لەوانەیه مندال وایانزانیی تۆ جلی تازه دەپۆشی، ئیدی جله کۆنەکیان بۆ بردوویتهوه مائی. من دەسته کراسو پێجامەیه کم بۆ خۆم کړیوه، ئیستاش شهوهو کەس نابیینی، ها، بیکه بهرو بهغار خۆت بگهیه نهوه مائی.

یەعقوب ناچار بوو قبوولی کرد، جلهکانی پۆشی و به غارهغار بهرو مال بووهوه. ویستی زوو له درگای ههوشه بچیتته ژوورهوه، یاخو رۆژی رهش به چاوی خۆتان نهیین، هەموو کارگەرەکان داوهرانه سەر ئەو داماوو تا تیروپر بوو لێیان دا وردو خاشیان کرد. ناخبری یەعقوب خۆی ناساندو گوتی:

— بابای ئەمیر ئەو بە لایهه بهسەر من هیناوه.

یەعقوب دووباره سێ مانگ کهوته ناو جی، بهلام ئیتر له ترسان نهیوترا بیتهوه مهکنهه.

وهزیر دووباره هاته سەردانی مندالەکان. یەعقوب شکاتی له بابای ئەمیر کرد، بهلام وهزیر گوتی:

— ئەمه ئەگەر مندالیکی تر بیکردایه، دهکرا فری دەینه دهرهوه، بهلام بابای ئەمیر یهکیکه له سێ قارهمانه کهو دهبی بهرگهه بگری.

یه‌عقوب ناچار بوو گه‌رایه‌وه سه‌ر ده‌رز گوتنه‌وه. شه‌ویش هم له بابا ده‌ترساو هم خه‌شمانی‌شی لیده‌کیشا.

یه‌عقوبی مه‌کته‌بدار ده‌رز له یه‌که یه‌که‌ی منداڵه‌کان پرسی، شه‌وانیش به هه‌ر جۆری بوو وه‌لامیان دایه‌وه و خۆیان له ده‌ست قوتار کرد. کاتی نۆزه گه‌یشته سه‌ر بابا، گوتی:
 — ناخر پیاوی باش، تو له‌م ماوه‌یه‌دا چیت فی‌ری من کردوه، ئیستا هاتوری لیم ده‌پرسیته‌وه؟

یه‌عقوب یه‌کسه‌ر داوای دارو فه‌لاقی کرد، هی‌نایان و که‌وتنه گیانی بابا.

به کورتی بابا شه‌م جاره‌ش هی‌چی نه‌گوت و پروخسه‌تی خواست و یه‌که‌راست چوه لای خه‌زنه‌داو گوتی:

— ئیستا پیم بلێ، وه‌زیریش وا لیره‌یه، شکایه‌تت لای شه‌و لێ بکه‌م یان نا؟

خه‌زنه‌دار پارایه‌وه:

— بابا، قوربانت بم، هه‌رچی بته‌وئ بۆت حازر ده‌که‌م، ئیتر شکایه‌تت بژچیه‌؟

بابای شه‌میر گوتی:

— سبه‌ی چهند چیشته‌که‌ریک ده‌نی‌ری بۆ باخه‌که‌ی نزیك مه‌کته‌ب. رۆن و برنج و دانه‌ویله‌و مبه‌وه و سه‌وزه‌و به کورتی هه‌موو شتیکیان ده‌ده‌یتێ، ده‌یه‌نو خوار دنیکی باش بۆ هه‌موو منداڵه‌کان لیده‌هین، ده‌مه‌وئ هه‌موویان بۆ زیافته‌ت داوه‌ت بکه‌مه‌ شه‌وئ.

خه زنده دار یه کسه گوتی:

— سه رچاو!

ئیتر خه ریکی ریکخستنی کاروباره که بوو.

به یانی یه عقووبی مه کته بدار هاته پۆل و ویستی دابنیشی، بابا گوتی:

— وهزیر له باخه که ی نزیکمانه وه پلاوی ناماده کردووه و کاروباری ریکخستووه و

ئییمه شی داوت کردووه بچین.

کاتی یه عقووب گویی له وشه ی پلاو بوو، یه کسه ههستاو به منداله کانی گوت:

— با بچینه ناو باخ.

که گه یشتنه ناو باخ، بۆن زه عفه ران دهات، بابا، یه عقووبی له سه رهوی مه جلیس

داناو پلاوی هیناو دایه و نهویش خواردی و چاک بووه.

بابا دوی خواردن، گوتی:

— وهرن، نه ختی یاری بکه بین بۆ نه وهی تاقه تمان نه چی.

گوتیان:

— چ یارییه ک؟

بابا گوتی:

— یاری (پاشاو وهزیر).

به کورتی جگیان هه لدا. یه عقووب بوو به پاشاو بابا بوو به دزو هه مزه بوو به وهزیر.

پاشا فهرمانی دا سه د قامچی له دز بدهن. یاری گهرم بوو، دووباره جگیان هه لدا. ئه م

جاره، بابا بوو به پاشاو موقبیل بوو به وهزیر یه عقووب بوو به دز. بابا به موقبیلی گوت:

— برۆ، ئه پته ی کردومانه به جۆلانه له دره خته که ی بکه وهو بیهینه.

کاتی که هینای گوتی:

— سه ریځکی په ته که له ملی یه عقووب بیه ستو سهره کی تری له چلی دره خته که
هه لکیشن و بیدن به من.

مندالنه کان یه کسه ر قسه که یان موو به موو جیبه جی کرد. له پر بابا هه مووی
کۆ کردنه وه و گوتی:

— پاکیشن.

هه موو په ته که یان پاکیشن او یه عقووبی دامو له نیوان عهردو ئاسمان کهوته په له قازه.
بابا ئه و سهره په ته ی به دستییوه بوو و هه موو رایانده کیشن، یه کسه له قه دی
دره خته که ی به ستو گوتی:

— مندالینه ئیستا لیدن تا یه عقووب سه ماتان بو بکا.

مندالنه کان ده ستیان به لیدان کردو تاخیری هاتن یه عقووبیان کردوه و دیتیان یه عقووب
له میژه مردووه و پرش داگه پراوه.

هه مزه گوتی:

— بابا، هه ی مال کاول. تو ئه وه کوشتت! ئیستا چ بکه ین؟ بچینه کوی؟

بابا گوتی:

— مندالینه، ئیوه هه مووتان پرؤنوه مالی خوټان. هه مزه و موقبیلش له گه ل من

دین.

به کورتی: بابا و هه مزه و موقبیل پرویان کرده چیا یه کی ئه و ناوه، ماوه یه ک گه پان تا
گه یشتنه ئه شکو تیاکو له وی گپسانه وه.

هه مزه گوتی:

— بابا زور برسیم، نه ختی نانت پییه، بده یتي، بیخوم؟!

به ره به ری به یانی بی بوو.

بابا، ئەوانی لەوی جێهێشت و خۆی لەو ناویدا کەوتە گەڕان و سووران بۆ ئەوەی شتی بدۆزیتەوه، راوی بکاو بیخۆن، لەپەر چاری بە پێرمێردی کەوت خەریکی نوێژو خواپەرستی و رازونیاز بوو. ورده ورده هاتو دامینی گرتو چاوه‌ڕێی کرد تا له نوێژه‌که‌ی بووه‌وه و لێی پرسی:

– تو کیی؟ بەو ناوه‌خته لێره چ ده‌که‌ی؟

کابرا گوتی:

– من ناوم خدره.

بابا توندتر دامینی گرتو گوتی:

– سویندم به خوا بهرت ناده‌م.

به پراکیش راکیش هینایه به‌رده‌م ئەشکه‌وته‌که‌و یه‌کسه‌ر بانگی کرد، موقییل و هه‌مزه هاتن.

بابه گوتی:

– ئەه خدر، له جیگایه‌کی باش ده‌ستمان که‌وتی. نیستا پێم بلێ بزاتم چ به‌م هه‌مزه‌ی

برام ده‌ده‌ی؟

خدر گوتی:

– سه‌یره‌که، ئەم شمشیره‌ی ده‌ده‌می‌و، تا ئەم شمشیره‌ی پێی بێ که‌س ناتوانی به‌سه‌ریدا

زال بێو له‌ ئەنجامدا ده‌بی به‌ ساحیبقران.

بابا گوتی:

– زۆر باشه‌ چ به‌ براکه‌ی ترم، موقییل، ده‌ده‌ی؟

خدر گوتی:

– تیرو که‌وانیکیش ده‌ده‌مه‌ ئەو، تا له‌ ده‌ستیدا بێ که‌س زات نا‌کا لێی نزیک بیته‌وه‌و

به‌سه‌ر هه‌موو پالماناندا زال ده‌بی و ده‌بی به‌ باشت‌ترین تیراوێژی دونیا.

– ھى ئەۋىش باشە! ئەى چ دەدەيتە من؟

خدر گوتى:

– ودرە، ئەم جامەش بۆ تۆ. پو ئا، يان خۆلى دەكەى و بەسەر سەرى خۆتى دادەكەيتو ھەر پېستىنك ھەر شىكلىكت بوى دەكەويتە ناو ئەو پېستو سەر ئەو شىكلە.

باباى ئەمىر گوتى:

– نا، خدر، ئەمە كەمە، چىتەرت بۆ من پېيە؟

خدر گوتى:

– نىمدەرىكت دەدەمى كە خەزىنە و لەشكرو بالا خانە و بە كورتى ھەموو شىتىكى پاشايەك، لەسەر ئەو نىمدەرە كۆكەيتە وە و بېيەستى، بە ئەندازەى يەك سېۋى زېرى لى دى، دەتوانى لە گىرفانى خۆتى بنىي، كە بېشى كەيتە وە ئەو شتانه ھەموو وە كوو خۇيان لېدەيتە وە.

باباى ئەمىر گوتى:

– ئەمەش ھەر كەمە، چىتەرت پېيە بەدەيتى؟

خدر گوتى:

– ودرە جووتە چە كەمىەكت دەدەمى، كە لەپىيى بىكەى و ھەفت تەقلە لى بەدى، ھەر شوپىنكى لەم دونىايەدا بەتەۋى، بە چاوتروو كاتىك دەكەيتە ئەۋى، كە پاژنەى چە كەمەكان كون بوون، ئەوسا تۆش دەمى.

باباى ئەمىر گوتى:

– كەواتە دەبى نالچەى وا لە پاژنەى چە كەمەكان بەدى، تا سەد سالى تر كون نەبن.

خدر يە كسەر نالچەى لە پاژنەى چە كەمەكان داو داىبە و گوتى:

– بگەرە، لە پىي كە!

بابای ئەمیر چە کەمەکانی وەرگرت و لەپێی کردن، لەپ سەیری کرد، دیتی خەر نەماوە.
گوتی:

– ئاخ.. خەر، باش لە دەستم دەرچووی!! ئەگەر جارێکی تر بکەویتە بەردەستم، لە
دەرخت دەبەستمەوه. با ئەو شتانه تاقی بکەمەوه بەلکو راست بلی و چاکە ی لە گەڵ ئێمە
کردبێ و من بە هەلەدا چووم.
جامەکە ی پر خۆل کردو بەسەر سەری خۆیدا کرد، هەر شکلیکی دەیهوویست یە کسەر
دەکوته سەر ئەو شکل و سیمایە.

نیمدەرەکە ی لەسەر زەوی پان کردەوه. موقبیل و هەمزە بەردی گەرە گەرەیان لەسەر
کەلەکە کرد، کە دەقیان کرد بە ئەندازە ی یەک سیوی لێهات.
چە کەمەکانی لەپێ کردو حەفت تەقلە ی لێداو سەرپای دنیا گەراو دووبارە لە جێی
جارانی ئۆقرە ی گرت و بە موقبیل و هەمزە ی گوت:

– ئافەرین خەر، پیاویکی باش بووی! ئەگەر بتبینمەوه، تۆلەت بۆ دەکەمەوه.

ئێستاش با باسی نۆشێروان و وزیرە کەتان بۆ بکەین:

جوانیی گۆلچەهرە ی کچی نۆشێروان ببوو بە باسی هەموو کۆر و کۆبونووه یەک و دەم بە
دەم دەرۆشت تا وای لێهات بە بەرگویی پاشای یاجووج و ماجووج کەوت کە بارەگای لە
کۆی سەراندیب بوو.

یاجووج و ماجووجە کان لە دیویش بەهێزتر بوون، گۆییان وەکوو گۆیی فیل وابوو. وەکوو
شیر توورەو وەکوو مەیموون چاپووک و ئازا بوون.

کاتی پاشای ئەو یاجووج و ماجووجانە بە جوانیی گۆلچەهرە ی زانی، گوتی:

– زەماوەند لە گەڵ گۆلچەهرە دەکەم و کورپێکم لێدەبێ: لە جوانیدا بە دایکی دەچێ و لە
هێزو تاقەتیش وەکوو من وا دەبێ. بەمەوه نەوه یەکی لە یاجووج و ماجووج دەخەمەوه،
هەم جوان دەبن و هەم بەهێزو تاقەت.

ئیتەر داخووزیکەری رەوانەیی لای نۆشیروان کردو داوای گۆلچەهرەیی لێکرد.

نۆشیروان قسەیی داخووزیکەرە کەیی پەت کردووەو بە وەزیری گوت:

– وەزیر، دەلێی وەختی ئەو خەونە هاتوووە کە دیبووم. بڕۆ قارەمانەکان بدۆزرەووەو لەشکرێکیش پێکەووە بنی و بیهێنە، بزاتم شەرمان لە گەڵ ئەم یاجووجو ماجووجانە ئەنجامی بە کۆی دەگا.

وەزیر یە کەسەر چوووە داوای منداڵەکان. خەبەریان دایە وەزیر یە عقووب مەکنەبدار مردوووەو منداڵەکانیش رایانکردوو.

وەزیر گوتی:

– یە عقووب بە جەهەننەم! قارەمانەکان بدۆزنەووەو بیهێنن.

با وەزیر لە سۆزاعی قارەمانەکاندا بی، من باسی پاشای یاجووجو ماجووجاتان بۆ

بکەم:

پاشای یاجووجو ماجووجان کە زانی نۆشیروان کچی خۆی ئەداوەتی، وەکوو جەهەننەم گری گرتو حەفتا هەزار نەفەر لەشکرێ یاجووجو و ماجووجی کۆ کردووەو لە سەراندیب شۆر بوووە. لە رێگەدا دەگەیشتنە هەر شارو گوندیک، خەڵکە کەیان دەگرتو دەیانکردنە کەبابو دەیانخواردن و وەکوو خۆشاو خۆنیان فر دەکردن.

ئەو شارەیی لەشکرێ نۆشیروانی تێدا بوو، خۆیان پێرانه گێرا، هەموو رایانکرد، ئەوێ مایهوە گرتیان و گوریس پێچیان کرد. نۆشیروان و گۆلچەهرەیی کچیشیان بە دیل گرت. ئەو پۆژە، لەو شارە خەریکی بەزم و رابواردن بوون بۆ ئەوێ پۆژی باشی بەیانی بەرەو سەراندیب بکەوونە رێ.

وەزیریش هەمان پۆژ، هەموو شوینی گەرا تا گەیشتنە ئەشکەوتە کەو بابا و هەمزەو موقبیلی لەوێ دیو زۆر شادو کەیفخۆش بوو. یە کەسەر کتیبی رەملی کردووەو تاسەکانی رشت و رەنگی وەکوو مۆمی زەرد لێهات. دەستی لە ئەژنۆکانی وەرھێنا و گوتی:

— نۆشپروان هه موو مه سره فی ئیوهی کیشاو زه هه تی به ئیوه دی و گه وره ی کردن بۆ شه وهی له کاتی په لاماری دوزمن، فریای بکهون، به لام ئیوه نه تانتوانی هیچ یارمه تیه کی بدهن. وا نۆشپروان و کچه که ی ده خۆن و لرفیان ده کهن.

بابای ئه میر یه کسه ر گوتی:

— وه زیر مه ترسه. من و هه مزه و موقبیلی برام به چاوقوچانیک ده کهینه شه ئی و تۆش خۆت دزانی، هه رکاتی ویستت، ئه وسا و ره.

بابای ئه میر یه کسه ر نیمده ره که ی کردوه، موقبیل و هه مزه ی له سه ر دانا و ده قی کردو به ئه ندازه ی یه ک سیویان لیته ات. یه کسه ر له ناو گیرفانی خۆی نا و به وه زیری گوت:

— خودا حافیز.

چه که مانی له پچ بوو، ته قله ی لیدا و وه کوو دوو که ل ره و ییه وه و بزر بوو.

وه زیر چاوی له مۆله ق وه ستا. له شوینی خۆی وشک بوو.

بابا له په رکه ی شار نیمده ره که ی کردوه و گوتی:

— ده بی سه ر بکه یین تا شه و دادی. ئه وسا ئه نه نگیکیان بۆ ساز ده ده یین، قه ت تا مو چیژی له یه ر نه کهن.

هه ر هینده رۆژ ئاوا بوو، بابا هه مزه و موقبیلی له ئی جیه پشته و جامه که ی پر ئا و

کردو به سه ر سه ری خۆیدا کردو خۆی خسته سه ر شکلی تووله سه گیک و گوتی:

— ده چم بۆ ئه وه ی خه به ریکتان بۆ بیتم.

خۆی که یانده شارو یه که م جار به دوا ی باره گای یاجووچو ماجووچاندا ده گه را و

دۆزییه وه. هه موو مه ستو به که یف بوون. پاشان گه را نۆشپروانی دۆزییه وه به هیواشی

پیی گوت:

— ئه گه ر ئه م دوزمنانم ته فروتونا بکه م و پاشایه تیت بۆ بگیڕمه وه، چیم ده ده یتتی؟

نۆشپروان سه ری سوڕما، دیتی تووله سه گه و قسه ده کا! گوتی:

– هه‌رچی بته‌وی دته‌ده‌می، بلی چت ده‌وی؟

بابای نه‌میر گوتی:

– سه‌برکه! من نیم‌دەریکی بچووکم هه‌یه. نه‌ه‌نده‌ی له‌سه‌ر نه‌و نیم‌ده‌ره جیتی بووه‌وه‌و
توانیم هه‌لی بگرم. زیرم له‌ خه‌زینه‌ی خۆت بدەری. گولچه‌هه‌ره خانی کچیشته‌ بده‌ هه‌مزه‌ی
برام. پازیت؟

پاشا یه‌که‌م جار له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ پیری کرده‌وه، نه‌مه‌ تووله‌ سه‌گیکه‌و هه‌یچی تر، هه‌لبه‌ت
براکه‌شی یان تووله‌یه، یان سه‌گه، من کچی خۆم نه‌دایه‌ یاجووچو ماجووچه‌کان که‌ له
بنیاده‌م ده‌چوون، ئیستا بیده‌مه‌ تووله‌ سه‌گن؟ به‌لام پاشان هه‌ستی کرد سه‌گه‌که‌ ده‌لی:
بیده‌ هه‌مزه‌ی برام یه‌کی له‌قاره‌مانه‌کانیش ناوی هه‌مزه‌ یه، بێشک مه‌به‌ستی نه‌وه، ئیتر
گوتی:

– پازیم.

بابای نه‌میر گوتی:

– تو به‌یانی له‌سه‌ر ته‌ختی پاشایه‌تی داده‌نیشی.

ئینجا چوه‌ لای گولچه‌هه‌ره‌و دیتی وه‌کو و هه‌وری به‌هار فرمیسکی له‌ چاوان ده‌باری،
یه‌کسه‌ر گوتی:

– گولچه‌هه‌ره، من نه‌گه‌ر له‌ ده‌ست نه‌مانه‌ رزگارت بکه‌مو بنگیڤمه‌وه‌ سه‌ر پایه‌و

شکو‌مه‌ندی جارانت، می‌رد به‌ هه‌مزه‌ی برام ده‌که‌ی؟

کچه‌ له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی:

– سه‌برکه، من چه‌ند به‌دبه‌ختم، جاری یه‌که‌م جان‌وه‌ریکی گوی پازو شوڤر هاته‌

داخوایمو ئیستاش تووله‌ سه‌گن هاته‌ته‌ داخوایم بو یه‌کی له‌ بنه‌ماله‌که‌یان. بێشک
بنه‌ماله‌ی تووله‌ سه‌گیش هه‌ر سه‌گه‌.

به‌لام پاشان گوتی:

– له ولاتی خۆما بکوممه باوهشی سهگ لهوه باشتره له ولاتی بیگانان غه ربیه و ژنی
پاشای یاجووج و ماجووج بم!

ئیتیر گوتی:

– رازیم!

بابا گوتی:

– تۆش به یانی له سهه ته ختی خۆت داد نه بیتی.

ئه مه ی گوت و پرۆبیشته.

که گه یشته لای هه مزه و موقبیل گوتی:

– من دهرمانی بیهۆشیم له خواردنی پاشای یاجووج و ماجووجان کردوه و ئیستا
بیهۆش بووه. ههر ئیستا دهچم، سهه ی دهبرم، ئینجا وه لوه له دهخه مه ناو لهشکره که یان بۆ
ئوه ی بکه ونه گیانی یه کتر یه کتر تارومار بکه ن. ئیتیر تا به یانی هه موو یه کتر ده کوژنو
کهس گیانی به سه لامه تی دهرنابا. ئیوهش ئاگادار بن، ههر یه کتر ویستی رابکا، یه کسه ر
حه واله ی دۆزه خی بکه ن.

پاشان راسپارده ی پیوستی پیدان و لهشکری دهرمنی نیشانان. خۆشی چوه ناو
چادری پاشای یاجووج و ماجووجانو له بهر ئوه ی خۆی خسته بووه سهه ر شکی یه کتر له
یاجووج و ماجووجه کان، کهس نه یده ناسی. ئه ونده چاوه رپی کردن دهرمانی بیهۆشی به
ته وای کاری خۆی کرد. ئیتیر شمشیری هه لکیشاو سهه ی پاشای بری و به دهنگیکی به رز
خه بهری به هه موویان دا که پاشا کوژراوه. له بهر ئوه ی شه و تاریکو نوتکه بوو، هه موو
ده ستیان دایه گورزان و که وتنه گیانی یه کتر.

بابای ئه میر ههر ساته و ته قله یه کی لیده داو له لایه کی ئوردووگاوه ده گیرسایه وه و
دیقیژاند. هه مزه و موقبیلیش دا که وتبوونه ناو جه رگه ی دهرم و تاروماریان ده کرد. دوا ی
نه ختی له ناو لهشکر هاتنه دهر وه و خۆیان کیشایه وه گۆشه یه کو ته ماشایان کرد. تا به یانی

رۆژى پاشى، ياجوچو ماجوچەكان ھەر يەكتريان كوشتو يەكتريان تارومار كرد. بەرەبەرى بەيانى ھەموو كوژرانو لەناوچوون.

رۆژى پاشى، سبەينى، نۆشېروان لەسەر تەختى پاشايەتى خۆى دانېشت. گۆلچەھرەش كە چاوى بە ھەمزە كەوت، يە كسەر بەدلىئەو ەلكا.

پاشا دەستى باباى ئەمىرى گرتو بردىيە ناو خەزىنەو ھەموو خەزىنەيان لەسەر نېمەدەرە كۆ كۆردەو، كە بابا نېمەدەرە كەى دەق كرد، بە ئەندازەى يەك سېئى لېھات. پاشا تەواژى بۆ باباى ئەمىر ھېنایەو كە نەيتوانى ئەو ئەندازە زېرەى ئەو دەيەويست بۆى دەستەبەر بكاتو ئەم بارەيەو خۆى بە كەمترخەم پېشان دا.

لەو رۆژەو، نۆشېروان خوو و پەوشتى خۆى گۆپى و بوو بە پاشايەكى دادپەرەرو خەلك پەرەو. دەستگروپى لېتقەواماوانى دەكردو بە ھانای بېنەوايانەو دەچوو، ھەر بۆيەش نازناوى (نۆشېروانى دادپەرەرو)يان پېتەخسى.

حەفت شوو و حەفت رۆژ ئاھەنگى زەماوەندىيان گېراو گۆلچەھرەيان داىە ھەمزە. ئەوانېش بە خۆشى و شادى رۆژگارىيان گوزەرانەو.

10- چۆنیهتی ههلبژاردنی برادهری باش

وا دەگېرنەۋە گوايە پاشايەك كورپىكى ھەبوو بە ناۋى (پاشا)، غەزىزى دوردانەى بوو و
 لە بېلبىلەى چاۋەكانى خۆى خۆشتى دەۋىست. پۆژى، (پاشا) بەسوارى ئەسپ لەقەراخ
 پوۋبار دەگەپراۋ غەمى بەبادەدا لەپەر چاۋى بەدروو كەس كەوت ئاوقاى يەكتر بېوون،
 شەپران بوو. يەكسەر لەسوارى ئەسپ دابەزى و ناسىنى يەككىيان كەچەلئى بوو بەناۋى
 (مەمەد) ئەۋەى تر مەيتەرى خۆيان بوو. لىكى كەرنەۋە.

مەيتەر گوتى:

– ئاغى، من دىتم جانتايەك بەئادادى، يەكسەر چومە ناۋ ئاۋ بۆئەۋەى جانتاكە
 بگرمەۋە، دەم دەست ئەم كەچەلە لەۋلاۋە بەھەشتاۋى ھاتو گوتى ئەم جانتايە ھى منە.
 پاشا دەريھىنا، ھەرىبە كە ھەندى پارەى دانئى. رستى، جانتاكەى لەھەردووكيان كرى و
 لەگەل خۆى ھىنايەۋە.

لەرىگادا، بىرى كەدەۋە گوتى: بابىكەمەۋە بزەم قىسمەت چىيەۋ جانتاكە چى تىدايە.
 جانتاكەى كەدەۋە. دىتى جانتايەكى بچووكى تىدايە و ئەۋىش دىسان جانتايەكى
 بچووكى تىدايە، ئاخىر جانتا نووسىنىكى تىدابوو. خوينلىيەۋە، سەپرى كەد نووسراۋە:
 ((ئەى ئەۋ كەسانەى مەنتان دەست كەوتوو دەمخوئىنەۋە، ئاگادار بىز بزانن بۆ
 ناسىن ھەلئىزاردنى برادەرى باش و راستەقىنە و لەخۆردوۋ، پىۋىستە رەنجى سەفەرى قەلەى
 سى پىرەمىرد بكىشن))

(پاشا) چوۋە لای باۋكى، كەپاشا بوو، رووخسەتى لى خواست ئىزنى بەدا بۆ ماۋىيەك
 بچىتە گەشتو گەران.

باۋكى گوتى:

– خىرە ئىشەللا! دەچىتە كۆى؟ و مەبەستت چىيە؟

کوره که هیچی نه گوت، بهلام باوکی پیدیا گرت و ناخیری کورهش ناچار بوو باسی پروداوه کهی بو کردو گوتی: دهمهوی له نهیننی ناسینو هه لباردنی برادری راسته قینه بگه م.

باوکه گوتی ئەمه پیویستی به چوونه سه فەر نییه، ده توانی لیرهش شتی وا بزانی. کابرایه کی بی ته قل ئەمه ی نووسیوه و به تاوی داداوه، تۆش به ههوا ی ئەم بی میشکه، ده تهوی ملی ری بگری و به دونیادا بگه ری؟ چیه؟ دهمهوی له نهیننی ناسینی برادری راسته قینه بگه م. کورم، ئەمهش بوو به کارو ژیان؟

کاتی (پاشا) بینی باوکی ره زامه ندی له سه ره گه شته کهی نه دا زۆر نارحهت بوو. له سه رای پاشا خۆی خزانه ژوو ریگه ته ژنۆی خه فه تی گرت ه باوه شو بهرگی ره شی پۆشی و یه که حه فه تی تهواو له ژوو ری نه هاته دره وه نه هه ند ه گریاو تاو زاری کرد تا رهنگی نهو کاغه زه ی به ده ستیی هه بوو وشتی له سه ره نو سه را بوو، سه رای هه وه پاک بووه وه.

پاشا هه ره چه ند ه چاوه ری کرد. دیتی کوره کهی دیار نییه. له دووی نارد، گوتی برۆن هه موو شوینیکی کۆشکو سه را پیشکنن. ناخری له ژوو ریکی تاریکو غه موون دیتیان هه. پاشا هاته لای کوره کهی، دیتی رهنگی په ریوه چاوه کانی ئا سه اون. پاشا پرسی:

– کورم، نه وه چ بووه؟ چ خیره ته؟

(پاشا) گوتی:

– ویستم نهیننی براده رایه تی راسته قینه بزانه و بچه سه فەر، ئیوه ریتان نه دام و منیش دلم تۆقی. هاتم له م ژوو ره به ته نی که فو کولی خۆم به گریان در کرد.

باوکه هه ره چه ند ه نامۆژگاری کرد، دیتی قسه کانی کار له کوره کهی ناکا. سه ره نجام رازی بوو به چیه سه فەر. له گه ل و فزیر راویزی به ره ژوه ندی کردو بریار درا سه د سواری مه علانی له گه ل بنیرن، بهلام له ریگادا هه ریبه که به بیانویه که جیابیه ته وه وه کوو ده لێن فیزمالکی لیّ بدا بو نه وه ی ناخیری (پاشا) به ته نیوا بی یاو ره بمیته وه وه له سه فه ره که ی پاشگه ز بیته وه.

بەپىيى ئەم پىلانە، پاشا كۆرەكەي لەگەل سەد سوار رەوانەي سەفەر كرد، بەلام (پاشا) لەكاتى رۆيشتندا محەمەد كەچەلئى يىنى و رۇداوۋەكەي بۇ گىپرايەو داواي لى كرد لەم سەفەرەدا لەگەلئىدا بى.

محەمەد گوتى:

— دەبى رۇوخسەت لەدايك و باوكم وەرگرم و تۆيشە لەگەل خۆم بىنم.
ئەو بەبوو، بەيەكەو چوونە مالى كەچەلئى و رۇوخسەت يان لەدايك و باوكى وەرگرت و نانى جۇيان لەدەسمايلىك پىچا و بەرئى كەوتن و رۆيشتن و رۆيشتن تا گەيشتنە بىشەيەك. كەچەلئى لەپەرەستى كرد لەشكر و رده و رده كەمتر و كەمتر دەبىتەو، زانى ئەم ماستە موويەكى تىدايو ئاخىرى، دىتى لەخۆي و لە(پاشا) زياتر كەس نەماو.

رۇوى كرده (پاشا) گوتى:

— ئىتر كەس نەماو، وەرە ئىمەش بگەرپىنەو، بەبى لەشكر هىچمان بۇ ناكرى.

پاشا گوتى:

— كەچەلئى گيان! دەبىنم دلت بۇ گەرانەو وەكوو گەلئى پوونگ دەلەرزى.

ئەگەر دەتەوئى تۆش بگەرپىتەو، برۆ، من بەتەنيا دەرۆم.

دەلئىن كەچەلئى زىرەكو زەين تىژن، كەچەلئى لەپاشا ورد بووئەو گوتى:

— جەنابى (پاشا)! لەبىرت نەچى ئەگەر يەك كەس هەبى ئەو شوينەي پى بدۆزىتەو،

ئەوە منم!

بەرئى كەوتن. رۆيشتن رۆيشتن، ماوئەيك رىنگايان برى. لەپەر دىت يان ئازووقەيان تەواو

بوو. كەچەلئى گوتى:

— وەرە ئەو نە جۆيە بچۆين كەمن هىتاومە.

(پاشا) تا ئەو حەلە نانى جۆي نە خواردبوو. ئىستا ناچار بوو بىخوا.

پاش نان خواردن دووباره کهوتنه وه رێ و ئەنجام گه‌یشتنه چیا به‌کو له‌چیا که شۆربوونه وه گه‌یشتنه بی‌شه‌یه‌کی پر گول و په‌یجانه، هه‌ر ده‌تگوت به‌هه‌شته. هه‌ر گول و په‌نگو بو‌نیکی هه‌بوو، بو‌نی په‌یجانه به‌هه‌موو لایه‌کدا بلاو‌ی‌بووه، مرۆقی مه‌ست ده‌کرد. له‌لایه‌که‌وه بولبول و ته‌زه‌روو و کۆترو هه‌وێ ده‌و تاوس و تووتی و هی تر ده‌فرین و دیاخویند، له‌لایه‌کی تریشه‌وه ئاسکو شوورو که‌ره‌کیوی و که‌رویشک و هی تر هه‌رچی به‌به‌رچاوت دابه‌اتایه‌ لێره هه‌بوو و ده‌رمانی هه‌ر دردیکت بو‌یستایه‌ لێره ده‌ست ده‌که‌وت. کۆشکی‌کیش له‌ناو‌درستی باخه‌که هه‌بوو، خشتی‌کی زی‌و خشتی‌کی زی‌و بوو، سه‌ری گه‌یشتبووه که‌شکه‌لانی فه‌له‌ک، به‌لام له‌هه‌ر چوار لاره‌ قه‌لای گه‌ره‌ی لی‌ بوو، مرۆقه‌ هه‌ر به‌ته‌ماشاکردن ترسی ده‌که‌وته دل‌و سامی لی‌ ده‌نیشت.

(پاشا) به‌که‌چه‌لی گوت:

— ده‌بینی جینگایه‌کی چه‌ند خۆشه‌!!

که‌چه‌ل گوتی:

— من هه‌وه‌سم به‌و قه‌لایه‌ نایه‌.

ورده‌ ورده‌ به‌ره‌و قه‌لای که‌وتنه‌رێ. له‌نزیک قه‌لای، له‌پر زه‌وی له‌رزی و ده‌نگی‌کی تۆقینه‌ر هات و درگا‌کانی قه‌لای لاشیپ به‌لاشیپ بوونه‌وه. ده‌ستی له‌غه‌یبه‌وه هات و هه‌ردووی هه‌لگرتن و بردنیه‌ ناو قه‌لای ده‌ستی‌کی تر ته‌سپه‌کانی بردنه‌ ته‌ویله‌و خورجینه‌و جله‌وه‌کانی لی‌ کردنه‌وه‌ ئاو و ئالیکی له‌به‌ر دانان.

که‌س دیارنه‌بوو، ئه‌وان ته‌نیا ده‌سته‌کانیان دی. هه‌ر ته‌وه‌ ده‌ستانه‌ دوو نه‌فه‌ره‌که‌یان برده‌ باره‌گایه‌کی به‌هه‌یت و هووت. (پاشا) دیتی نێره‌ گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندی و ده‌به‌یه‌که‌، له‌خه‌ونیشدا شتی وای نه‌دیوه‌. باله‌خانه‌ی باوکی له‌چاو ته‌مه‌یان وه‌ کوو کۆلیت وایه‌.

بە كورتى، دەستەكان سفىرى رەنگاۋرەنگيان بۆ دانان و خواردنى جۆراۋجۆريان ھېنا. دواى خواردنو خواردنەۋە بردىاننە ژوورى نووستن. مېوانەكان لەبەر ئەۋەى زۆر شەكت بوون، ھەرھېندە گەپشەننە سەر جى، پاكشان بۆ ئەۋەى بىخەون.

بەلام كەچەل زۆر عاقل بوو. كەخەى ھات، پىرى كىدو: ئەمە داۋىك نەپى بۇيان دانابنەۋە لەخەۋدا بېيانكۆزى؟ ئىتر لەسەر چوارپاكەى پاكشا بەلام نەنووست. نېۋەشەۋ، لەناكاۋ دىتى دەرگاكانى ژورەۋە لاشىپ بە لاشىپ بوونەۋە سى پىرەمىرد بەمىزدى رەشو عەباى رەشو پىلاۋى رەش ھاتنە ژورەۋە. ئەۋ پىرەمىردانە ھەرىە كە شىتىكى بەدەستەۋە بوو: يەكەم داردەستىكى رەشو دوۋەم كىتېپىك و سىيەم شىشىرىكى قەفتە رەشى بەدەستەۋە بوو.

ئەۋ پىرەمىردەى شىشىرى رەشى بەدەستەۋە بوو، گوتى:

– چ دەلېن؟ ئەمان بە شىشىر بىكۆزىم؟ دەترسم بېزى نەپىنېمان لەھەمو شىۋى ئاشىرا بىكەن.

ئەۋ پىرەمىردەى كىتېبى بەدەستەۋە بوو، گوتى:

– ئەۋ كۆرە گەنجەى نووستوۋە كۆرە پاشايە. ئەگەر بىكۆزى ھەلبەت باۋكى بۆ تۆلە سەندەۋە دى. ئەۋەى تىرىش مەمەد كەچەل، ئەۋىش ھېشتا ھەجەلى نەھاتوۋە ۋەختى مردنى نىيە.

ئەۋ پىرەمىردەى داردەستى بەدەستەۋە بوو، گوتى:

– ئەى چىان لى بىكەين؟

ئەۋ پىرەمىردەى كىتېبى بەدەستەۋە بوو، گوتى:

– ئىستا مادام ئەۋان پەنايان بۆ ئىمە ھېناۋە، ۋاچاكە يارمەتېيان بەدەين، كلۆلۇ داماون!

که پیره میژد قسه کهی تهواو کرد، کهچهل له جیی خۆی ههستاو کهوته سهه پینی پیره میژدو دهستی به گریانو پارانهوه کردو گوتی دریغی له یارمه تیدانمان مه کهن. ئیمه دهچین نهیینی برادرایهتی دروستو راسته قینه بزانی، یارمه تیمان لی مه برن.

– پیره میژد گوتی:

– کوره که! مادام تهوهنده دهپارپیتتهوه، باش گوی له قسه کام بگرو زۆر چاک له بهریان

بکه:

بهیانی زوو که له خهو رابوون، سواری تهسپه کاتتان بن، ریگی دهسته راست بگرو برۆن. یه که مجار ریوییه کتان دیته پیش. ئەم ریوییه پیره ژنیکی جادوو گهره، له ههفت ریپانیکی داده نیشی و قسه له خه لک دهر دینی و به نهیینی دلپان ده کهوی. نه کهن نهیینی خۆتانی له لا بدر کینن. یه کهم جار نه ختی له ریوییه که دوور که ونهوهو پاشان تهسپه کاتتان پاش و پیش نال بکهن، بوتهوهی ته گهر هاتنه دواتان، ریگا ویل بکهن. ئینجا ده گهنه بالندهیه کی کیوی ههر په ریکی رفنگیکه، هه ندی دان له بهر تهو بالندهیه رووبکه نو خۆی لی دوور بکه نهوه، نه کهن دهستی لی بدن، چونکه تهویش ته له سمی لی کراوه.

دوای تهوهی لهم دوو ته له سمه ده رابوون، ده گهنه کهناری ده ریایه ک. تهسپه کاتتان ناتوانن له ده ریایه بهرنهوه. له ناو بیسه زار به ره لالیان کهن بو تهوهی باش بله وه ریپینو بجه سینتهوه. بهر دیکه رهشی گه وه له کهناری ده ریایه هیه، تهو بهر دهره شه جلهوی ته سپیکی له بنه. جلهوه که هه لنگرو له ناو ئاوی ده ریایه رابکهن. به لام با پیشتان بلیم بهر ده ره شه که زۆر قورسه، کیشی هه زار کیلویه. ئیوه هه رجهنده ههول بدن ناتوانن له شوینی خۆی بیجوو لینن. دهی له ته نیشته بهر ده که بوه ستن و بلین:

– ئەی بهر دی رهش، تو له ئاسمان هاتیتته خاوی و زوی پارێزگاری کردی، تۆش ببه

پارێزگارو پشتیوانی ئیمه مانان.

كە ئەم قسانەتان كرد، بەردەكە بچوئېننەو. ئەو حەلە بەردەكە سووكتەر دەبى، جەلەو كە ھەلگرن، دەبىنن ئەسپىكى سى پى لەناو دراستى دەرياو دەردەكەوى. سواری پىشتى خۆتان دەكاو دەتانگىيەنیتە كەنارەكەى ئەوبەرى دەريا. لەوبەرىش بەردىكى پەش ھەبە. ئىو دەبى جەلەو كە لەژىر ئەو بەردە پەشەى ئەوئ دا بنىن و لەرپى خۆتان بەردەوام بن.

ئەسپى سى پىش دووبارە دەگەرپتەو ناو دەريا، چونكە ناتوانى لەبەژووشكاتىدا بىنیتەو.

لەوبەرى دەريا، دوو جووتە پىلاوى ئاسنن و دوو دارعسا لەتەنىشت درەختىك ھەن. دەبى پىلاوكان لەپى بەكەن و دار عەساكە بەدەستەو بەگرن و لەرپى خۆتان بەردەوام بن. پىوئىستە ئەوئەندە پىرۆن تا دەگەنە شوئىن نوو كى عەساكە دەسوئ و پاژنەى پىلاوكان كون دەبن. ئەو شوئە جىگای مەبەستى ئىوئە. لەوئ تووشى پىرەژنىك دەبن. ھەندى پارەى بدەنى بۆئەوئ ئەو جىگایەى بەدوايدا دەگەرپن پىشاتان بدا.

پىرەمىردەكان قسەكانى خۆيان كردو پىشتن:

ئىنجا كەچەل وىستى (پاشا) بەخەبەر بىنى، بەلام ھەرچەندە جوولاندىيەو تەكانى دا، دىتى بەخەبەر ناى، وەكوو مردوو پاكشاو. ئاخىرى بەھەر دەردەسەرىيەك بوو بەخەبەرى ھىنا. (پاشا) گوتى:

— ھەى كەچەلى غەدار! بۆچى بەخەبەرت ھىنام، نازانى لەچ خەونىكى خۆشدا بووم. ئەگەر تۆباى لەجىبى من، قەتاوقەت بەخەبەر نەدەھاتى.

مخەمەد كەچەل گوتى:

— جەنابى (پاشا) خۆش بەھالەت كەھىچ ئاگات لەدوونىاو ھىچ شتىكى دۇنيا نىيە. ئەگەر بترانىايە شو پىرەمىردەكان چ قسەيان لەگەل كردم، دلت دەبوو بەكەباب.

— پىرەمىردى چى؟ تۆخۆت دزانى باسى چ دەكەى؟

که چهل به سه رهاتی نهوشهوهی خۆی له گهڵ پیره مێرده کان هه موی له سیر هه تا پیواز بۆ باس کرد. تنیا یهك شتی به پێچهوانه وه گوت. نهویش لیدان و کوشتنی بالندهی کیوی ههزار رهنگ بوو، به نهقهستیش وای کرد بۆ نهوهی نه گهر جاری (پاشا) لای خۆی دهی کرد، پهڕی بالندهیه کی لا بی و (پاشا) له دلی خۆیهوه نه لێ نهوا هه موو نه پێیه کم زانی و ئیتر پێویستم به که چهل نه ماوه، با پروا بجیتته دواي ئیشی خۆی.

نهوسا، که چهل به لینی له (پاشا) و درگرت که له ریگادا که چهل هه رچی گوت موویه موو جی به جی بکهن. په پمانیشیان له گهڵ یهك به ست دۆستی وه فادارو پشتی یه کتر بن. ههردووکیان نهنگوستی خۆیان بری و خۆینی خۆیان تیکه ل کرد که نابج له قسهی خۆیان پاشگهز بنهوه.

هاتنه دهروهه، دیتیان نه سپه کانیان به هه موو ته داره که وه له بهر ده رگا ناماده و ته یارن.

سواری نه سپه کانیان بوون و کهوتنه ری.

ههروه کوو پیره مێرده کان گوتبوویان، رپویه کیان له پیش پهیدا بوو. رپوی زمانی کردهوو وه کوو بنیادهم به قسه هاتو هه رچهنده جهختی کردو پارایه وه نهیتوانی له نه پنیان بگات. (پاشا) و که چهل نهختی له رپوی دور کهوتنه وه، یه کسه ر نالی نه سپه کانیان لی کردهوو به پێچهوانه له پپی نه سپه کانیان دایه وه بۆ نهوهی رپوی به پێچهوانه ی نهوان پروا بزریان بکا. دواي نهختی ریگا برین تووشی بالندهیه کی کیوی ههزار رهنگ بوون (پاشا) دهستی دایه تیرو کهوان و ویستی له بالنده که بدا، به لام که چهل ری نه دا.

پاشا گوتی:

— بۆچی له قسهی خۆت په شیمان بوویته وه.

مه مه د که چهل گوتی:

— جه نابی (پاشا) دلنیا به، من به نهقهست، نه م شته م به پێچهوانه وه به تو گوتبوو.

ماوه یهك به سواری نه سپ رپیشتن. گهیشتنه که ناری ده ریو زینیان له نه سپه کان کردهوو

به‌پريان هه‌لدان. كه‌چه‌ل به‌رده په‌شه‌كه‌ی جوولانده‌وو جله‌وه‌كه‌ی له‌بن ده‌ره‌هیناو فرپیی دایه ناو‌ئاوی ده‌ریا. له‌و‌كاته‌دا دیتیان ده‌نگو سه‌دایه‌كه‌ی ترسناك هاتو ده‌ریا كه‌وته شه‌پۆل دانو ئه‌سپییكه‌ی سه‌پیی له‌ناو ئاوی ده‌ریا به‌ته‌كان هات. كه‌چه‌ل یه‌كسه‌ر خۆی به‌ئاوه‌كه داداو جله‌وی ئه‌سپه‌كه‌ی گرتو سواری بوو.

(پاشا) یش خۆی هه‌ل‌دایه سه‌ر پشته‌ی ئه‌سپه‌كه‌و به‌چاوترووكانیک ئه‌سپه‌كه‌ هه‌ردوو‌كه‌ گه‌یاننده ئه‌وبه‌ری ده‌ریا. كه‌چه‌ل ده‌رحال جله‌وی له‌سه‌ری ئه‌سپه‌كه‌ كه‌ده‌وو ئه‌سپه‌كه‌ی ئه‌یزنداو كه‌ له‌وبه‌ری دابه‌زین، جله‌وه‌كه‌ی له‌ژێر به‌رده‌شه‌كه‌ نا. چوونه شوین پیتلاو و عه‌سای ئاسنینو هه‌ر زوو دۆزیانه‌وو پیتلاوه‌كه‌یان له‌پیی كردو عه‌ساكه‌یان گرتو ده‌ستو به‌پیی‌كه‌وتن. وه‌كوو (با) گه‌لی و ته‌پۆلكه‌و كیتوو كه‌وریان بری، له‌په‌ر هه‌ستیان كرد پاژنه‌ی پیتلاوه‌كان كون بوونه‌و عه‌ساكان سوان، زانیان گه‌یشتوونه‌ته شوینی مه‌به‌ست. ته‌ماشای ئه‌م لاو ئه‌ولایان كرد، كووخیکیان بینی، له‌ده‌رگایان دا، په‌ره‌ژنیک درگای كرده‌وه.

(پاشا) گوتی:

— دایكه، هه‌یچ دالده‌مان نییه، ئه‌مشه‌و به‌میوانی پامان گره، هه‌رچی به‌ته‌وی

ده‌ته‌دینی.

په‌ره‌ژن گوتی:

— رۆله‌كانم راستتان ده‌وی، جیگای خه‌وتنم هه‌یه. به‌لام بۆ خواردن ناھم له‌سفره‌دا نییه.

(پاشا) گوتی:

— خه‌م نییه، جیگه‌ له‌تپوه و خواردن له‌تیمه.

یه‌كسه‌ر پارچه له‌علینکی به‌ها‌داری له‌گه‌رفانی ده‌ره‌هیناو دایه په‌ره‌ژن و گوتی: دایه، ها

ئه‌مه بگه‌و بیبه له‌بازار بیفرۆشه‌و نه‌ختی خۆراكو كه‌لوپه‌ل بگه‌وه بیهینمه‌وه.

په‌ره‌ژن چاوی له‌قه‌پیلک درزۆبی. درحال له‌عه‌له‌كه‌ی ودرگرتو هه‌پیه‌ی لی كرد بۆ

بازاری گه‌وه‌هر فرۆشانو له‌عه‌له‌كه‌ی دایه گه‌وه‌هر فرۆشیک و گوتی:

— پاره کهیم بدەری

— بازرگان لەعەلە کەمی وەرگرت و سەیری کرد، دیتی زۆر بەنرخو گرانبەهایو پیرەژن بەتەنێ پاره کەمی پێ هەلناگۆی، ئیتر بەپیرەژنە کەمی گوت:

— بۆ بانگی کۆلەلگرتیک بکەو وەرەو.

یە کەم جار، پیرەژن واقعی و پرمایو بیری کردەو بەزەرگانە کە تەفرەمی داو. لەبەر خۆیەووە گوتی:

— دەچم کۆلەلگرتیک دینم. ئە گەر زانیم بازەرگانە کە تەفرەمی داوم، دەردیکی وای پێ دەکەم ئەو شیرەمی لەمە مکی دایکی مشتوو، لەچاوی بیتەو.

هەر راپیکرد چوو کۆلەلگرتیکی هینا. بازەرگان پاره کەمی لە گونبەیه کە کردو ئەو کەل و پەلەمی پیرەژن دەیه و یست، کۆی هەمووی لە کۆلی کۆلەلگرتیکە کە کردو بەرپێ کرد. کۆلەلگرتیکە کە لە گەل پیرەژن هاتنەووە مائی و پیرەژن کەل و پەلە کانی وەرگرت و پارهمی کۆلەلگرتیکە کەمی داو بەرپێ کرد.

(پاشا) و کەچەل، پیرەژنیان لاواندەووە گوتیان:

— دایکە ئیمە ئیشیکمان هەیه، ئە گەر بۆمان بکەمی ئەو ئەندەت لەم لەعلو گەو هەرانە پێ دەدەین کە نەزانی چیمان لێ بکەمی.

پیرەژن گوتی:

— کورە کاتم، ئەو ئەندەمی ئیستا بە منتان داو بەسپهتەمی. پیم بلین ئیشە کەتان چیه؟

مە مەد کەچەل گوتی:

— ئیمە هاتووین نەینمی دۆستینمی راستە قینە بزانی. بیستوو مانە دەتوانین ئەمە لە قەلای جادوو بەندی سێ پیری دەرویش فیر بین.. تۆ دەپێ جیگای ئەم قەلایە پێشانمی ئیمە بەدی.

پیرەژن پیکەنی و گوتی:

— کوربه باشه کاتم! نه قه لایه ی نیوه به دوایمه ون، هر نه قه لایه یه که سی پیره میړده که ی تیا بو و نیویمان روانه ی لای من کرد.

پاشا پرسى:

— باشه، بوچی نیمیمان روانه ی لای تو کرد.

پیره ژنه که گوتى:

— نیوه که دوو باره چاوتان پخ که وتنه وه، ده توانن نه مه له خوځیان بیرسن. هر نیستا ههستن و بهرو شار بکه ونه پری و که له ده روازه ی شار ناو دیوبون بیرسن باله خانه ی نه حمده دو محمه ده له کوئیبه؟ پیتان نیشان دده دن نه دوو که سه ده توانن مه ته له که تان هه لبینن.

نیتر نهوانیش بهری که وتن و رویشتن. له په پرگه ی شارو له ناو بیسه توشی شوانیک بوونو

لبیان پرسى:

— نه ری مالى نه دوو برادره پخ نازانی که ناویان نه حمده دو محمه ده؟

شوانه که گوتى:

— من شوانی میگه له مه ری نه دوو که سه م. به ده ست ناماژده ی کردو گوتى:

— نه و باله خانه گه وره یه ده بینن، نه وه مالى نهوانه.

که چهل و (پاشا) سوپاسیان کردو که وتنه پری و گه یشتنه باله خانه گه وره که له درگیان

دا. نه حمده خو ی درگای کردوه. (پاشا) یه کسه ر گوتى:

— جه ناب، نیمه غه ریبه ین و هیچ دالده مان نیبه. سه ره پای نه مه ش نیسیکی

پیوستمان به نیوه که وتوه و پرگایه کی دوورو در پیمان بریوه، تا نیوه مان دژیوه ته وه.

نه حمده گوتى:

— میوان خوشه ویستی خودایه، جیگای سه رچاوانه. فرمون، ورنه ژوره.

میوانه کانی خو ی برده ژووری میوانانو خواردنو خواردنه وه و میوه شتی تریان هینانو

خه ریک بوون، له وکاته دا (پاشا) گوتى:

— نیمه دەست لغان و نمەکی تۆ نادەین، تا پرەمزورازی دۆستینی خۆت و محەمدمان پێ
نەلێی!

هەرچەندە ئەحمەد پێی داگرتو سووربوو، میوانەکان دەمیان لەهیچ ئەدا تا ئاخیری
ئەحمەد پرسی:

— مەبەستتان لەزانینی نەینی دۆستینی من چییە؟

(پاشا) لەسەرئاوێ سەرگۆزەشتەیی خۆی هەموو بەدوووردیژی بۆ ئەحمەد گێڕایەو
گوتی:

— من لەپێناری زانینی نەینی تۆ درێغیم لەگیانی خۆشم نەکردووە.

کە ئەحمەد ئەمەیی بیست، سکی پێ سووتان و سەرگۆزەشتەیی نەینی دۆستینی خۆی و
محەمدی بەم جۆرە باس کرد:

— من لەسەردەمی گەنجی زۆر برادەرم هەبوو. هەر رۆژە لەگەڵ یەکی بەخۆشی
دەژیام و کاتم دەگوزەران و چیژم وەردەگرت. رۆژی باوکم پێی گوتم:

— کورم، تۆ کە ئەم هەموو برادەرەت هەیە، هیچ جارێ تاقیت کردوونەتەو ئەخۆ ئەگەر
رۆژی پێویستت پێبوون بەکەلکت دین و پێویستت جێبەجێ دەکەن؟ چونکە دەبینم تۆ زۆر
یارمەتییان دەدەیت و مەسەفیان دەکێشی؟

منیش گوتم:

— باوکە! ئەوانە برادەری نزیککی منن. ئەی نابینی هەموو رۆژی دینە سەردانم. ئەگەر
داوای رۆحیشیان لێ بکەم، درێغی ناکەن.

باوکم گوتی:

— کورم، تۆ هێشتا مندالی. هەرکەسێ بەرپووی پیاو پێکەنی، نابێ بەبرادەر دابنێ.
ئەمانە زۆربەیان برادەری گێرفانی تۆن، نەک برادەری خۆت. ئەمانە بۆ خواردن دین. چونکە

مېتىش و مەگەز لە دەھەری شیرینی کۆ دەبنەو. ئەگەر دەلێنی وانییە، تاقی کردنەو هەچی تێناچێ. تاقییان بکەو.

رۆژێ مەرپێکم سەرپری و لەناو جوالێکم ناو بەپشتی خۆم دادا و ملی پێم گرت، چوومە مائی یەکەیه کە ی برادەرەکانم گۆتم: ئەمڕۆ زەرپێکم لە دەست قەوماوە. باشتەین مەرپی خانم کوشتووە کە لە گیانی خۆی خۆشتری دەوێ. ئەگەر خانە گەورە پێ بزانی لەسەرم دەدا. ناچارم، کە لەشی مەرپە کەم هێناوە بۆ ئەوەی لە زووی یان مائی ئێوە، لە شوێنی بێنێژم. ئەویش گۆتی: راستە ئێمە برادەرین، بەلام من ناتوانم ئەم جۆرە شتانە لە مائی خۆم بێنێژم، چونکە ئەگەر خانە گەورە پاشان بزانی چی خراپە پێم دەکات. بە کورتی تا من زیاتر پێم داگرتو پارامەو، برادەرە کەم خراپتر توورە بوو و گۆتی: کاکە غەلەت نەبووین چەند رۆژێ برادەراتی تۆمان کرد، ئێتر بڕایەو نایکەین!! بەم جۆرە چوومە مائی هەر سی برادەرە کەم داوام لێ کردن، بەلام هەموویان دەرگایان بەرودا خستم و رازی نەبوون یارمەتیم بدەن.

سەرەنجام بەشل و شە کەتی و بە کزی و غەمباری بەرەومال بوومەو. لە پێم بێم کەوتەو ناسیایکی دێرینم لە دەم رێ هەیه، هەرچەندە هاوڕێیەکی نزیکی من نییە، بەلام باشە، خراپ نییە ئەویش تاقی بکەمەو.

وێستم لە دەرگای مائی بەم، بەلام وام بەدل داهاک گۆتم: ئەوانە ی شەو و رۆژ لە مائی من نانیا دەخوارد دەیانبردو دەیانماشییەو چۆن قەشەریان پێ کردم، داخۆ ئەم غەریبە نەناسیایە چ قەشەرییە کەم پێ بکا. ئاخیری لە بەرناچاری و بۆ ئەوەی بە دەستی بەتالی نەگەرێمەو، لە دەرگای مائی (مەمەد) یشم دا. خۆی دەرگای کردو. سەلامم کردو گۆتم لە دەستم قەوماوە مەرپی خانە گەورەم کوشتوو لە بەرناچاری هاتووم تۆ یارمەتیم بەدی ئەمە لە جینگایەکی بێنێژن.

ئەویش پێی گۆتم:

— هه‌لبه‌ت که مه‌پری خه‌لکت کوشتووێ ئیشییکی خراپت کردوو، به‌لام شه‌وی چوو، چوو، تازه قه‌وماوه. ده‌بی یارمه‌تیت بده‌م، تۆ نابیی بۆ خاتری مه‌پریک به‌کوشتن بچی.

کابرا ده‌ستی دایه‌ کولنگو بی‌لۆ گوتی:

— پێشکه‌وه‌ بچین که‌له‌شه‌ که‌ له‌ناو زه‌وی من له‌شوینی بنی‌تین.

کولنگو بی‌لۆ که‌ی دایه‌ من و گوتی:

— تۆ ماندوو بووی.

خۆی که‌له‌شی مه‌په‌ که‌ی به‌شانی داداو هه‌ر رۆ‌یشت رۆ‌یشت تا که‌یشتینه‌ زه‌وییه‌کی پاستان. که‌له‌شی مه‌په‌ که‌ی له‌سه‌ر زه‌وی دانا. ده‌ستی دایه‌ کولنگو بی‌لۆ که‌و ده‌ستی به‌هه‌لکۆ‌لینی زه‌وی کرد، جۆ‌گایه‌ک به‌ویدا ده‌رۆ‌یشت، له‌غه‌میکی له‌ژێر لیداو که‌له‌شه‌ مه‌ره‌ که‌ی دق له‌و شوینه‌ ناشت که‌ناوی جۆ‌گای به‌سه‌ردا ده‌رۆ‌یشتو دیارنه‌بوو له‌وی نی‌ژراوه. که‌س گومانی له‌مه‌سه‌له‌ که‌ نه‌ده‌کرد. به‌کورتی، دوا‌ی ته‌واو بوونی کاره‌که‌، زۆر سوپاسم کردو گه‌رامه‌وه‌ مائی.

شه‌وی پاشی، دیسان چوومه‌ سه‌ردانی براده‌ره‌ که‌م، گوتیان: له‌ماله‌وه‌ نییه‌و چۆ‌ته‌ مائی (بووک) له‌به‌رخۆ‌مه‌وه‌ گوتم ئه‌م کابرایه‌ به‌کرده‌وه‌ کابرایه‌کی پاستگۆ بوو، ئیستا و‌ره‌ تا‌قی بکه‌وه‌ داخۆ له‌پاراستنی رازو نه‌یینی چۆ‌نه‌!

ئیتێر چوومه‌ مائی بووک. که‌چوومه‌ ناو کۆ‌په‌که‌، بینیم هه‌موو مرۆ‌قی له‌خۆ‌رازی له‌کۆ‌په‌که‌ کۆ‌بوونه‌ته‌وه‌و براده‌ره‌ که‌م

له‌سه‌ره‌وه‌ی کۆ‌په‌که‌ دانیشتوو. ده‌نگم هه‌لپه‌ری و گوتم:

— هۆ محمه‌د هۆ! دایکت واو باوکت وا. و‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ بزانه‌ چیم بۆ لێ‌ناوی و‌ چ

ده‌ردی‌کت پێ‌ ده‌ که‌م.

براده‌ره‌ که‌م، به‌م قسانه‌ی من هه‌یج خۆ‌ی له‌گوره‌ نه‌برد، گوتی:

ئەحمەد بۇ، ھەرچى دەتەئى بىكەى، بىكەو مەترسە، من ھىچ قسەم لى دەرنایەو نالئىم
شاو بەسەر چى شتى دا دەروا.

من كە ئەم قسانەم بىست، لەمەبەستى گەشىتم و زانىم قسەى بۇ كەس نە كەردوو
پىاوتىكى قورس و پتەو. لەورۆژوۋە خۇشەويستى و دلئەندىم بەرامبەر بەمەد ھەزار
ھىندەى جارانى لىھات. ھاتو چۆمان زياتر بوو و بنەمالە كانىشمان بوون بەتاشناو
ناسىاوى يە كدى، زۆر لەيە كدى تىكتر بووینەو بە جۆرى رۆژنەبوو يە كتر نەبىن.

رۆژى رووداوى ھاتە پىشەو و بنەمالەى مەد. كۆچيان كەرد بۇ شارىكى تر.

ماوئەك بەسەر ئەم مەسەلەيەدا تىپىرى. داىك وياوكم وەفاتيان كەردو من
لەكارو كاسبىدا خرايم بۇ ھات و تى خراچام و ئاھىكم لەسفرەدا نەبوو. لەبنەمالە كەمان يەك
تاقە خوشكم مابوو. ھەلمگرتو لەگەل خۆم بەرەوشارىكى تر كەوتىنەرى. لەھىچ شوئى
كارم دەست نەكەوت. ئەو پرە پارەى پىشمان بوو خواردمانو تەواو بوو. بەجلو بەرگى شپو
ور دەگەراين، بىستم (مەدەى) برادەرم لەم شارە جىوار بوو. تەننەت يەك پاروۋە
نانىشمان نەبوو بىخۆين. خوشكم خەرىك بوو لەبرسان بىرى و بەتەواوى پزەى لى برابوو.
بىرم كەردوۋە بچمە لای مەدەو بىدۆزمەو ھەندى پارەى لى قەرز بكم. بەپرسىاران چوم
مالى مەدەم دۆزىيەو دىتم و لەگەل ژنو مندالەكەى دەچىتە شوئى، يەكسەر جىام
كەردوۋە لايەك و گۆتم ھىچ دالەم نىيەو پارەم تەواو بوو خوشكم لەگەل دايە، ھەندى
پارەم بەقەرز بەرى. دىتم مەدە گۆيى پىنەدام، ھەر تەماشائىشى نەكەردم دە (پازدە)،
بىست دىنارىكى دامى و لىيدا رۆيشت.

من كە ئەو رەفتارەم لەمەدە بىنى ، وىستم دواى بكم و پارەكەى بەدەمەو، بەلام
بىرم كەردوۋە خوشكم لەبرسان دەمرى. ھىچ نەبى نازو گۆشتى بەم پارەيە دەسەنن و خوشكم
لەمردن رزگار دەبى.

ئەو شەوێ من و خوشکم لە کاروانسەرادا ماینەو. بەیانی زوو، دیمان ژنی بەخۆ
بە کچیکی گەنجەو هاتە لامانەو و گوتی:

– دەبینم ئیوێ لەم شارەدا غەریبەن ئیمە لەمائی خۆماندا حەفت ژوورمان هەیه،
هەموو بەتالێ وەرن. ئیوێش وەکوو مندالی من وان، وەرن بچین بەیه کەوێ بژین.
سەیرم کرد لەم جییانە بەبی پارە خانوو بەمرۆڤ نادەن. ئیتەر بەقسە ی پیرەژم کردو
چووینە مالیان.

لەو رۆژەو، ژنە کە وەکوو مندالی کانی خۆی چاوەدێری دەکردین. رۆژی لەمالەو
چووبوو مە دەری و دەگەرام، لەپ پیرەمێردی پێشی پێ گرتم و بەخورتی دوو کیسە زیی
پێدام و گوتی:

کوێم، من دوو کیسە زیی قەرزاری باوکت بووم، بەدواتدا دەگەرام بۆئەوێ بتدۆزمەو
قەرزە کەم بەدەمو. ئیستا زۆر شادومانم کەتۆم دۆزییەو، ها بگرە! هەر خۆش بی!
ویستم قبولێ نە کەم بەلام ئەو پیرەمێردە بەخورتی دوو کیسە زیی کە ی پێدام.
لەو رۆژەو ئیتەر بی خەم بووین، و هەموو شتی بەدلی خۆمان بوو.

رۆژی لەبازار، لەدوورەو محەمەد بی، یە کسەر رێگە ی خۆم گۆری و ویستم
بگەریمەو، بەلام تازە درەنگ داها تیبوو. محەمەد منی بی، بوو، لەدوورەو بانگی کردم
گوتی: ئەحمەد دەلیی لەمن توورە ی!

منیش گوتم:

– هەلبەت توورەم! کوێ باش ئەمە دەستووری دۆستی نییە. داوی پارەم لی کردی،
هەر تەماشایشت نە کردم. هیچ لەحالت نە پرسیم. ئەمەش بوو بەدۆستی؟!
محەمەد گوتی:

– ئەحمەد، چی دەلیی سویندی پێ دەخۆم، توو راست دەکە ی، بەلام منیش هەقم بوو،
لەبەرئەوێ ژن و مندالم لەگەڵ بوو نە مویست رابووستو تەماشات بکەن و بتناسن و بزانی

تووشی چ در دویه لآو رۆژگاریک هاتوی و وه کوو سوالکهرانت لیتهاتوه. به لام پاشان دوو کیسه پارهم به باو کم بو ناردی، دایکیشم نارد بو شهوی دالدهت بداو بتباته لای خوی. دیتم شو هه موو ئیشانه محمه د کردوونی، شه و بوو په شیمان بوو مووه که شه قسانهم له گهل کردو یه کسهر تهوازۆم بو هیئایه وهو خۆشه ویستیم بهرامبه بهم، سه د جار زیادی کرد.

له وساته وه منو محمه د به یه که وه له م شارهدا دژین و نهینی دۆستینیمان شهویه که گوتم.

(پاشا) و محمه د کاتی سهریان بلند کرد دیتیان بانگی که له شیرو به یانی داوه. یه کسهر سوپاسی خانه خوییان کردو سواری شه سپ بوو بوو به غار کهوتنه ری. گهرانه وه شارو ولاتی خویان.

شه مانه ده بویه خاکی هفت ئیقلم و هفت پاشا برین تا ده گهنه وه ولاتی خویان، ده بویه به نیوان دوو چیدا رپت بن، تومز چل دز له گه لی نیوان شه دوو چیا به بوون. دیدوانی دزه کان، که چاوی به پاشا و محمه د کهوت، یه کسهر خه بهری دایه سه رده سته ی دزان. دزه کان به ده ستوری سه رده سته که یان (پاشا) و محمه دیان ئابلووقه دا. یه که م جار چوار پینج کهس له دزه کان هیرشیان هیئا، که چهل و محمه د یه کسهر شمشیریان هه لکیشا و ده ست وه که رییان کرد، به لام ورده ورده ژماره ی دزه کان زیاتر زیاتر بوو و ئابلووقه یان دانو به سه ریاندا زال بوون.

که چهل و محمه د له وه زیاتر چاره یان نه بوو که به ههر جۆری بی ئابلووقه که بشکینن و رابکه ن، وه کوو بالنده ی ئاسمان شه سپیان هاژواو له و کاته دا شه سپی که چهل سامه ی له بهردیک کردو که چهل به ربوو وه. له به ده ختی خوی، دوژمن یه کسهر که یشتنه سه ری و ده ستگیرییان کردو بردیانه زیندانی شارو ته سلیمی دارو غه ی شاریان کردو گو تیان:

شه م کارایه غه ریبه یه سیخو رو دوژمنی پاشایه

دارۆغه گوتی:

— تا سی پۆژی تر له سهری دهدهم.

بهلام (پاشا) پۆچی خۆی دهريازکردو ههلات. له چيمه نيك له ته سپ دابهزی. زۆر شه كهت بوو. ته سپه كهی به رهه لداو خۆی له ژیر دره ختیک خهريكی پشودان بوو. تومفژ ته م چيمه نه پوانی پاشايه. پوان پارێزان، كه تهو ته سپه غهريه بيان له ناو چيمه ندا بينی، يه كسهر داو درانه سهر (پاشا) و دهستگهريان كردو هينايانه لای پاشا گوتيان: ته م پياوه هاتۆته ناو پوانی ئیوهو ته سپه كهی به رهه لداوه هه موو گیای چيمه نه كهی ئیوهی خواردوووه. پاشا، يه كسهر فرماني دا ببهن فری دهنه زيندان، تا سی و تو پۆژ له وئ بئو پۆژی چله مين له سپدارهی بدن.

پاشا ويستی قسه يهك بكا، بهلام دهرفهتی قسه كردنیشيان نه دا. بهراكيش پراكيش

برديان و فریيان دايه زيندان.

ئاستاش گوتيان له باسی كه چه ل بئ.

كاتى كەچەلپان فرىزىدايە زىندان، لەگەل يەككى بوو بەھاوژوور كەحەفت سال بوو كەوتبوو بەر غەزەبى پاشا زىندان كرابو. ئەو شەو كاپرا تەندروستى تىكچوو و كەوتو مرد، كەچەل يەكسەر ئەم پروداوئە قۆستەوو جلى خۆى لەگەل گۆرپىيەوو ئەوى لەجىگايەكى ناو ژوورە كە شار دەوو خۆيشى مراندو لەبەردەمى دەرگاي ژوورى زىندان پاكشا. كەبەياني دا، زندانەوان هاتن بۆئەوى نانى بەياني بەزىندانيان بەن، دىتيان يەككىيان مردوو. يەكسەر گۆرپەلەكەنيان ئاگادار كردهوو عارەبانەيەكيان هيناو مردوو كەيان دا يە بۆئەوى بىباو بىنيژى. لەنيوئە رىگا، كەچەل دەرەفتى قۆستەوو فيزمالكى بەست و تىي تەقاندو هەلات.

گۆرپەلەكەن كەگەيشتە گۆرستان، ويستى مردوو كە بىنيژە خوارەوو. بەلام دىتى مردوو كە هيچ دەسى ديار نىيە، مردو كە رايكردوو رۆيشتوو، بەلام لەترسان دەنگى نەكرد. گەرايەو چوو دە مالى.

ئىستاش گۆتتان لەباسى كەچەل بى:

كەچەل، كەلەعارەبانە هاتە خوارەوو، بەراکردن چوو شارو خۆى لەجىگايەك شار دەوو. دواى ماوئەيەك دەستى بەخۆى داھيناو خۆى رىك خست و دەستەبەرگىكى لەجىگايەك پەيدا كردو پرسىارى كرد بەلام هيچ خەبەرى (پاشا) دەست نەكەوت.

لەوكاتەدا دىتى جارچىيان لەشار جار دەدەن كەئەمرۆ يەككى لەمەيدانى شار لەدار دەدرى. كەچەل يەكسەر هاتە مەيدانى شار، دىتى بەللى دارى لەناوئەندى مەيدان چەقنراوو خەلك كۆبونەتەوو جەنابى (پاشا) برادەرى خۆى لەبەردەم دارەكە وەستاوو دەستەكانى بەسراوتەوو مەرغەزەبان دەورىان گرتوو لەپيشەوو مەيدانىش تەختىكى گەورەيان داناو. پاشا خانەدانو پياوماقوولان لەسەر تەخت دانىشتوون. يەكسەر پىرىكى بەميشكا هات و خۆى گەياندە پاشا ئىكلامى كيشاو گوتى:

— قیبه‌ی عالم سه‌لامه تداربی! پیویسته من هه‌ندی تیبینیتان له‌باردی ئەم پیاوه
حه‌کمدراوه‌وه پێ‌بده‌م. ئەم پیاوه ده‌یه‌ویست ئیوه بکوژی. خۆی شازاده‌یه‌و پیلانی دانا بوو
ئێوه له‌سه‌ر ئەسپ له‌داریداو بی‌ به‌خاوه‌نی تاج و ته‌ختی ئیوه.

پاشا گوتی:

— له‌سه‌ر ئەسپ له‌داردان چیه‌؟ تو ده‌زانی؟

گوتی:

— به‌لێ قوربان. ئیوه فه‌رمان بدن ته‌سپێکی تازه نه‌فسم بۆ بێنن، تا من ئەم خوی‌پیه
به‌سزای کرده‌وی خۆی بگه‌یه‌م بۆ‌ئوه‌وی ئیوه‌ش ته‌ماشایه‌که‌ن له‌سه‌ر ئەسپ له‌داردان یانی
چی؟ و ئەم بی‌شهرمه‌ ویستوو‌یه‌تی چ به‌لایه‌ک به‌سه‌ری مو‌باره‌کتان بێنی.

پاشا یه‌کسه‌ر فه‌رمانی دا ته‌سپێکی تازه نه‌فسم بۆ که‌چه‌ل بێنن. که‌چه‌ل خۆی گه‌یانده
(پاشا) و چاوێکی لی‌ داگرت و ده‌ستووری دا میرغه‌زه‌بان په‌تیان له‌م‌لی (پاشا) کردو له‌سه‌ر
ئەسپ دایان ناو به‌میرغه‌زه‌به‌کانی گوت: من ته‌سپه‌که‌ی ده‌نگ ده‌ده‌م و ده‌په‌وینمه‌وه‌و ئیوه
یه‌کسه‌ر ئەو په‌ته‌راکێشن که‌به‌سه‌ر داره‌که‌دا په‌ت بووه‌و کابرا به‌داروه‌ هه‌ل‌ده‌واسرێ. کاتی
هه‌موو کاره‌که‌ ناماده‌بوو، که‌چه‌ل شمشیرێکی له‌ژێر عه‌بابی شارده‌بووه‌وه‌، به‌و شمشیره
یه‌کسه‌ر په‌ته‌که‌ی بری و پیله‌قه‌یه‌کی توندی له‌په‌فیسکی ته‌سپ (پاشا) دا. ئەسپ وه‌کوو
برووسکه‌ ده‌رپه‌ری و به‌هه‌واکه‌وت و به‌دوای ئه‌ویشه‌وه‌ که‌چه‌ل به‌ته‌سپ خۆی تیبی ته‌قانلو
له‌مه‌یدانی شه‌ر هه‌لاتن.

پاشا که‌ته‌مه‌ی بینی فه‌رمانی دا بکه‌ونه‌ دوایانه‌وه‌و ده‌ستگیریان بکه‌ن.

(پاشا) و که‌چه‌ل له‌نواوه‌و له‌شکری پاشا له‌دواوه‌. ناخیری هاتن و گه‌یشتنه‌ که‌ناری
ده‌ریا. که‌چه‌ل هه‌ر راپیکردو بمرده‌ په‌شه‌که‌ی پال داو جله‌وه‌که‌ی هه‌لگرتو فری دایه‌ ناو
ده‌ریا، یه‌کسه‌ر ته‌سپ سێ پێ له‌ناو ده‌ریا هاته‌ ده‌ره‌وه‌و سواری کردن و گه‌یاندینه‌ ئه‌ویه‌ری

دەريا. لەشكەرى پاشاش كاتى گەيشتن، كە (پاشا) و كەچەل گەيشتبوونە ئەوبەرى دەريا، ئىتر هېچ خەبەريان نەزانىنو گەرانەو.

كەچەلۆ (پاشا) لەوبەرى دەريا، جەلەوى ئەسپەكەيان لەبن بەردى رەش ناو خەرىكى پشودان بوون، لەپر چاويان بەئەسپەكانى خۆيان كەوت كەپش ماوئەك لەوى بەريان هەلدا بوون. يەكسەر ئەسپەكانى خۆيان زىن كەرد سواربوون بەرپى كەوتن. هاتن تا گەيشتنەو ئەو قەلایەى سى پەرمەردەكەى تىدا بوو. ديسان چەند دەستىك، خۆيانو ئەسپەكانيان برە ناو قەلۆ بەچاكى بەخىريان هينان. خواردنيان خواردو چوونە ژوورى نوستن و خەوتن. ديسان (پاشا) زۆر شەكت بوو هەر زوو خەوى لى كەوت.

بەرەبەرى بەيانى، كەچەل دىتى زۆرى خەودى، يەكسەر ئەنگوستى خۆى پرى و خۆى پىو كەرد بۆ ئەوى لەبەرزانى برىنەكەى خەوى لى نەكەوى. دواى نەختى دىتى ديسان سى پەرمەردى رەشپۆش هاتن.

ئەو پەرمەردەى شمشىرى قەفتەرەشى بە دەستەو بوو، ديسان گوتى:

— دەى، با ئەمانە بكوژم. دەترسم برۆن و نەپنى ئىمە ناشكرا بكن. ديسان ئەو

پەرمەردەى كىبى بە دەستەو بوو، گوتى:

— تۆ زۆر بى و پىدانی، ها! ئەم داموانە بەهزار دەرەسەرى چوون و لەنەپنى دوستىنى

راستەقىنە گەيشتو هاتنەو، تۆش دەتەوى بىانكوژى.

كەچەل يەكسەر كەوتە سەرىپى كابرەى كىب بە دەست و گوتى:

— ئازىزىم، ئىمە چووين و بى فرت و فىل نەپنى دۆستىنيمان زانى. دەتانەوى هەمووتان

لەسەر هەتا پىواز بۆ بگىرمەو؟

پەرمەرد گوتى:

هېچ پىويستمان بەزەجمەتى تۆ نىيە. خۆمان هەموو رووداوەكە دزانينو ئاگادارى

سەين و بەينەكەين.

که چه ل محمد گوتی:

— پیره میرد، ئە گەر ئیوه ئەم نەینییانەتان دەزانن، ئەی بۆچی واتان کرد ئیمە ئەم
هەموو دەردەسەرییە بکیشین!

پیره میرد گوتی:

— کورم، ئە گەر ئیوه تووشی ئەم بەلاو دەردەسەریو رەنجو زەحمەتییه نەبوونایە، قسە
پووتی ئیمە مانان نرخیکی راستە قینەیی نە دەبووو ئیوه نرخ قسە کانتان نە دەزانن، بەلام
ئیسنا کە زەحمەتتان پێوه کیشاوه تا ئافیژی بوون، بە لاتانەوه لە گیانی خۆتان بە نرخترە.

بە یانی داو سوپاس و پێزانینی خۆیان بۆ پیره میردەکان دەریپریو مالاً واییان کردو بەرو
شارو ولاتی خۆیان کەوتنە پریو باوکی (پاشا) بە دیداری کورە کەیی شاد بوو و هەفت شو
و هەفت رۆژ ئاهەنگیان گیراو بە فەرمانی (پاشا) بە خانەییەکی جوانان لە تەنیش
بە خانەیی باوکی دروست کردو بە دیداری دایە کە چه ل محمد. ئیتر کەوتنە سەر خواردنو
نۆشین و خەم بە بادان.

ئیوهش بکەونه سەر خواردنو خواردنەوه، بەلام زیاده ئیسرافیی مە کەن.

11- تہ میوور پالہوان

ھەبوو نەبوو، دەگێرپنەو لەولاتی میسر کابرایەکی ھەزار کچیکی ھەبوو بەناوی (پەری). ئەو کچە ئەوەندە زیرەك و ئاقل و وردپن بوو، لەدوونیدا وینەى نەبوو. بالابەرزو بەخۆھە بوو، بسك درێژو چاوپرەش و تیز بوو، ھەركەسى چاوی پێ دەكەوت ھەستی بەجۆش و خرۆشێکی تاییەتی دەکرد.

رۆژێ، باوکی (پەری) بۆ دارکردن چووہ بێشە. (پەری) بەدواى باوکی داچوو بۆئەوێ خواردنی بۆ ببا. چووہ ناو بێشە. چاوی بەمیوہی سەردەرەختان کەوت، ئاری کەوتە دەم و ھەر پڕۆشێ و پڕۆشێ و پڕۆشێ تا وێڵ بوو و گەیشتە ولاتی بێگانان. لەپڕ ھەستی کرد ھێچ شوینی پێ نازانی. زەندەقی چوو و دەستی بەگریو زاری کرد.

رۆژئاو بوو، بەم لاو بەولادا گەرا، بەلام ھێچ پڕیگایەکی نەدۆزیبوو بێگەییەنیتە جیگایەك، ناچار بوو ھەر لەناو بێشە مایەوہ. پەری لەترسو تۆقان و تەنیایی بێشە تۆقی و ھەموو گیانی بوو بە ترس. پەری خاتم چووہ سەر دارچناریك و تابیانی لەوێ مایەوہ. كەپۆژھەلات لەسەر درەختەكە ھاتە خوارئو لەپڕۆشێنى خۆی بەردوام بوو.

باباسی تەمپوور پالەوانتان بۆ بکەم:

لەھیندستان پالەوانیک ھەبوو بەناوی تەمپوور. ئەم پالەوانە قەلایەکی بۆخۆی لەبێشەو بیابان دروست کردبوو تییدا دەژیا. بەپڕیکەوت، پەری پڕی کەوتە لای ئەو قەلایە. ویستی تیپەرئو پڕوا بەلام لەبەرئەوہی برسی بوو، لایدیایە ناو قەلاو لنگا و را دەستی ھات و گەرووی گرتو پراپکیشا. پەری خاتم چاوی کردوہ، دیتی لەناوہندی ژووریک کەوتوہ. پالەوانیکی زەبەللاح و بەشان و شەوکەت لەسەر سەری وەستاوہ، سەیری کەى دەلیی پۆستەمی زالە – تەمپوور پالەوان قۆلی پەری گرتو لەسەر تەختیکى داناو گوتی:

— کچم، مهترسه، چت لی ناکه م. خوا تۆی بۆ من ناردوه. دهی لیره بنه وانیم بکه یتو خواردنم بۆ لیبنیتی. من ناوم تهیموور پالنهوانه. پاشایان گوئیان لغاوی من بۆ وه کوو بی دهله رزن. تۆ دهی له گهله من سهراست بی و فیلم لی نه که ی. منیش له خزمهتی تۆدام و نازووقه و خواردنت بۆ دهسته بهر ده که م.

به کورتی: پهری پازی بوو و له مائی تهیموور پالنهوان مایه وه. شهو، کاتی خهوتن داهات. پهری خانم له ناو نوینیکی جوانو نهرم خهویکی خوشی لی که وتو له بهر شهوی شلو شه که ت بوو ههر زوو خه و بر دییه وه نیوه شهو، پهری چاری کرده وه دیتی تهیموور پالنهوان لهوئ نییه، به لام ورجی له سه سه رییه وه وه ستاوه و تیی راده مینئ. پهری خانم زۆر ترسا، قیت بووو پاشو پاش کشایه وه، به لام ورجه که به کپو نارامی و رر که وتو وای پیشان دا که برادرییه تی و چی لی ناکات. پهری خانم ترسی نیشه وه وه له ورجه که نزی که وته وه وه دهستی به سه ری داهینا و هوگری بوو و به یه که وه مانه وه.

ئاخیری پهری لهوئ راهات و ناچار بوو له گهله تهیموور پالنهوان بسازی. تهیموور پالنهوان هه موو رۆژی سبه یان ده چوو ده روه. پهری خانمیش مائی ده رشانلو گه سکی دده او ریکی ده خست، عه سری مه ریکی سه رده بری و لیی دنا. تیواری تهیموور پالنهوان ده هاته وه مائی، مه ره که ی ده خوار دو داده نیشه. به لام پهری خانم هه موو رۆژی دهیدی تهیموور پالنهوان که دیته وه مائی دهستی به خوینه. ناچار بوو رۆژی لیی پرسی:

— تۆ خۆ ناچیته راو، نه ی بۆچی تیواران که دیته وه دهم وچاوت هه موو خوینه؟

کاتی پهری خانم ئه م پرسیاره ی کرد، تهیموور پالنهوان تووره بوو و گوتی:

— کچه که! نه گه ر ببینم یه که جاری تر ئه م جۆره پرسیارانه بکه ی، وای به حالت!!

پهری خانم تیر هیچ جاریکی دی ئه م جۆره پرسیارانه ی له تهیموور پالنهوان نه کرد. به ته نی له ماله وه ره نجی ته نیایی ده کیشا.. رۆژی هه ستا چوو ناوباخ. ماوه یه کی زۆر له ناو باخدا گهرا تا گه یشته ئه و سه ری باخه که. له پر دیتی بی ریکی لییه، به لام زۆر قوول نییه.

له‌بنی بیره‌که گویی له‌دنگی بوو، ویستی بچیتته ناو بیره‌کهو بزانی ئەوه کییه له‌ناو بیره‌کهو بوچی ئەو نالەو هاواره ده‌کات، له‌پڕ دیتی به‌قایم دنگی ده‌رگای قه‌لاهات، یه‌کسه‌ر چوو ده‌رگای کرده‌وه، سه‌یری کرد ته‌میمورپاله‌وانه، دوو شتی به‌قه‌ده‌ر گندۆره‌ی له‌بن هه‌نگله. پهری خانم یه‌کسه‌ر رایکردو گه‌رایه‌وه ناو قه‌لاو چوو سه‌ره‌وو له‌په‌نجه‌ره‌پا ته‌ماشای کرد دیتی ته‌میمور پاله‌وان خۆی گه‌یانه‌ سه‌ربیره‌که و نه‌عه‌ته‌یه‌کی لێداو سه‌ری دوو‌که‌سی له‌خوڕجینه ده‌ره‌یناو فرپی دایه ناو بیره‌کهو گه‌رایه‌وو چوو ده‌ستو ده‌م چاوی شووشته‌و خواردنی خۆی خوارد. شه‌و نووستو به‌یانی زوو هه‌ستاو به‌پهری خانمی گوت:

– من ده‌رۆم به‌لام تا سی رۆژی تر ناتبینمه‌وه.

له‌و رۆژه به‌دواوه، پهری خانم هه‌موو رۆژی ده‌هاته سه‌ر لێوی بیره‌که، داده‌هاته‌وو قسه‌ی ده‌کرد بۆئه‌وه‌ی نه‌جمی‌کی گه‌ربکه‌وی. دیتی ئیتر ئەو دنگه سه‌یروسه‌مه‌ریه نه‌ما. ناچاربوو چوو ناو بیره‌که، دیتی ناو بیره‌که کونیکی تێدایه. پهری خانم چوو ناو کونه‌که، دیتی کچیکی گه‌نج دانیشتوو، ده‌ستو پیی زنجیرکراوه به‌لام ئەوه‌نده سه‌ری بنیاده‌می له‌به‌رده‌م رۆکراوه، هه‌ر مه‌پرسه!!

کچه‌که گوتی:

– حه‌یفه بۆتۆ، ئەوه بوچی هاتووێته ئێره؟

پهری خانم به‌سه‌رسامی و تۆقاوی له‌قوژبنیک و هستاو کچه‌که، که ده‌ستو پیی له‌زنجیردا بوو، ویستی هه‌ستیته‌وه سه‌رپی. به‌لام سه‌یری کرد ناتوانی. پهری خانم گوتی:

– کچه‌که، ئەمه چ به‌لایه‌که به‌سه‌رت هاتووێتو ئەمه چ په‌نجی زیندانییه‌که تۆ

ده‌یکیشی؟

کچه‌که گوتی:

— هەر مه‌پرسه! خانم، ناگاداربه و بزانه که من کچی پاشای یه مه‌نم. من (ماهروخ خانم)م. ئیستا ئەوه ههفت سالی رهبه‌قه من دیلی ته‌یموور پالنه‌وانم. وره بوخۆت پراکه و لیڤه برۆ نه‌وهک تۆش زنجیر ده‌کا.

په‌ری خانم گوتی:

من چیشته‌که‌رو کاره‌که‌ری ته‌یموور پالنه‌وانم. هه‌زت له‌هه‌ر چیه‌یه بلێ.

که‌په‌ری خانم وایگوت ماهروخ رهنگو‌رووی په‌رپیوی هاته‌وه به‌رو گوتی:

— ئیستا که‌ده‌ته‌وی ناگاداری نه‌ینی من بی. گوی بگره‌ بۆت باس بکه‌م. به‌لام من به‌لینم له‌گه‌ل خۆم دابوو نه‌ینی خۆم لای هیچ که‌س ئاشکرا نه‌که‌م. له‌گه‌ل خۆمدا بیبه‌مه‌ ناو گۆر، که‌چی ئەوه نه‌کرا، که‌واته گوی‌بگره‌:

(رۆژی، پاشای ئەفغان غولامی‌کی به‌دیاری بۆ باوکم نارد. باوکم لیڤه‌وه له‌وی غولامه‌که‌ی ده‌لاوانده‌وه‌و چاوه‌دیاری ده‌کرد. رۆژی پاشای ئەسفه‌هان له‌شکری کرده‌ سه‌ر باوکم و له‌گه‌ل‌یا که‌وته‌ جه‌نگ. غولامه‌که‌ زۆر له‌باوکم پاراییه‌وه‌و تکای لی‌ کرد روه‌سه‌تی بدا بچینه‌ جه‌نگ، به‌لام باوکم روه‌سه‌تی نه‌دا. غولامه‌که‌ هه‌ستو داکشایه‌ مه‌یدان. هه‌موو پالنه‌وانه‌کانی له‌شکری ئەسفه‌هانی تارومار کرد، ئینجا خۆی گه‌یانده‌ ناو ره‌شه‌وندی له‌شکری ئەسفه‌هانو لییدا هه‌مووی که‌لوکوم کردنو له‌سه‌ریه‌ک که‌له‌که‌ی کردن. خه‌به‌ر به‌باوکم گه‌یشته‌ که‌پالنه‌وانیک هه‌موو له‌شکری ئەسفه‌هانی تارومار کردوه‌وه. باوکم ده‌ستووری‌دا ئەو پالنه‌وانه‌ی ببه‌نه‌ جزوور. قاسیدان پالنه‌وانه‌که‌یان هینایه‌ جزوور باوکم. باوکی ویستی پاداشتی‌کی زۆری بداتی، که‌سه‌ری بلند کردو چاوی پی‌که‌وت ناسی و زانی ئەمه‌ غولامه‌که‌یه، گوتی:

— کور، ئەوه چ فرت و فیلیکه‌؟!

غولامه‌که‌ گوتی:

— پاشام سەلامەتدارى. ئىيۈە رووخسەتتان ئەدا بچمە مەيدان، ئىتر بىر رووخسەتى ئىيۈە چووم و ئىستاش ئىيۈە كەيفى خۆتانە.

باوكم چاوى لەگوناھى غولامەكە پۆشى و لای خۆى ھېشتىيەو. پۆژى باوكم تووشى نەخۆشىيەك ھات، ھەرچى دختۇرى دونيا ھەيە ھىنايە سەرى، بەلام باوكم ھىچ درمانى لى نەكەوت. پەملچىيەك لەشارەكەمان ھەبوو، ھىنايانە سەرباوكم و داوايان کرد كىتیب بگرىتەو، بەلكو باوكم لەنەخۆشى چاك بىتەو. پەملچى كىتیبكى گرتەو و گوتى:

— پاشام سەلامەتدارى، دەردەكەى ئىيۈە دەردىكى گەورەيەو بەسەلامەتى گيان دەرنابەن.

كەرەملچى وای گوت، باوكم گوتى:

— ئەگەر نەتوانى درمانى دەردم بکەى، بزانه، لەسەرت دەدەم.

پەملچى كاتى كەئەمەى بىست كىتیبكى تری گرتەو و گوتى:

— پاشام سەلامەتدار بى! لەغلانە جى دەريای نىل، ماسىيەك ھەيە، تووولە سەگىك لەناو سكى ئەم ماسىيە گەوردەايە. ئەگەر بتوانى خوينى ئەم تووولە سەگە بخرىتەو، چاك دەبىتەو بەدرىزايى پۆژگار ھىچ كاتى نازارت پىناگا و ژيانىكى جاويدانت دەبى.

پاشا گوتى:

— وەزىر، يەكى دەست نىشان بکە بۆئەو بچى ئەم ماسىيە تووولەسەگەكەى ناسكى

بىنى.

لەناو كۆرەكە كەس مەتەقى لىيۈە نەھات. غولامەكە لەو كۆرەدا بوو، ئەم ھەستايەو و

گوتى:

— مەن دەچم دەبىتەم.

باوكم دەستەبەرگىكى پالەوانانەو ئەسپىكى بەبەزى دايە غولامەكەو گوتى:

— پۆ، ھەر سەلامەتدارى.

غولامه که سواربوو و شار به شارو قۆناغ به قۆناغ رۆیشت و رۆیشت تا دواى تهى کردنى چهند قۆناغئیک هاتو گهیشته کهنارى دهریای نیل. دوو فهرسهخ مابوو بگاته شهوى، لای دایه مالى پیرهژنیك. چاك وچۆنى له گهڵ پیرهژن کردو له مالى ئهو شهوى کرده بهیانی.

پیرهژن لیى پرسى:

— پالەوان، ئهوه له کوی دیتت بو دهچیته کوی؟

غولامه که گوتی:

— دایکه، ماویه که پاشاکه مان نه خوش کهوتوو. گوايه دهردیکی بى دهرمانی ههیه، بهلام دهلین ماسییه که له دهریای نیل ههیه، توولهسه گیکی لهسکی دایه، ئه گهر خوینى ئهو توولهسه گهی دهرخواد بدهن، چاك دهیتتهوه. ئیستا واهاتووم ئهو ماسییه بدۆزمهوه و سکی بدرینمو سه گه که دهریینمو بو پاشای ببه م. بوئهو هی چاك بیتهوه.

پیرهژن به غولامه که ی گوت:

— پالەوان، ئه مه ئیشیکى زۆر زهحمهته!

پالەوان گوتی:

— بوچی زهحمهته.

پیرهژن گوتی:

— پالەوان! ئه م شاره دهیینی؟

پالەوان گوتی:

— به لی، دهیینم!

پیرهژن گوتی:

— ئهو کهسانه ی له م شارهدا دهژین، پاشایان کچیکه بهناری (عاله متاج). هه موو خه لکی ئه م شارهش سه گه که هی ناوسکی ئهو ماسییه بهباپرو فیرعه ونی خویان دفرانن. تو

ھەرچى بىكەى ئە ئەو ماسىيەت دەست دەكەوى و ئەئەو تۈلە سەگە، جاواز لەو بەدبەختى
و داماويىە بىنەو بېرۆ.

غولامە كە وازى لەپىرەژن نەھىناو گوتى:

– پىرەژن! تۆ دەبى داب و نەرىتى ئەم خىلەم پى بلىيى.

پىرەژن گوتى:

– ئەم خىلە پەوشتيان وايە، يەكەم جار: گۆشتى ماسى ناخۇن، بەھىچ جۆرى سەگ

ناگرن بىبەستەنەو و خوشيان لەسەر پى، فىرەون دەپەرستەن.

غولامە كە پرسى:

– بۆچى؟

پىرەژن گوتى:

– چونكە ئەو سەگەى لەناو سكى ماسىيە كە داىە پىيە كى نىيە.

غولامە كە پرسى:

– ئەى ماسىيە كە لە كۆيىە؟

پىرەژن گوتى:

– ماسىيە كە لەناو باخى خورماى (عالەمتاج) ، لەناو حەوزىك مەلە دەكا. ھەموو

پۆژى، بەيانى خەلك كۆدەبنەو و دىنە ناو باخى خورماو بەرامبەر بەو حەوزە لەسەرىەك پى

دەوەستەن و دىپەرستەن و دەرۆن. سبەى بەيانى تۆش بېرۆ ناويان. ئىتر ھىچ رىگەچارەيەك بۆتۆ

نازائىم پىت بلىم.

شەو، غولامە كە نووست و بەيانى زوو ھەستەو چوۋە دەرەو، دىتى خەلك لە مائە كانيان

ھەرۋە دەرۋون و بەرەو باخ دەرۆن. ئەويش خۆى تىكەل ئەوان كرو كەوتەپرى.

كاتى گەيشتەنە ناو باخە كە دىتى خەلك لەوى كۆبوونەتەو و ئاپۇرەيە كى ئەوندە زۆرە

دەرزى ھەلاۋىيى ناكەويىتە عەرزى. غولامە كەش ناچار بوو لەسەر يەك پى وەستەو كەوتە

دابی په‌رستن. له‌ناوه‌پراستی کاره‌که‌یا پی‌ی شل بوو، پی‌ی گۆزی. که‌خه‌لکه‌که‌ نه‌مه‌یان لی‌ دی، ده‌ستگیریان کردو سه‌یریان کرد خه‌لکی ئەم شاره‌ نییه. دەر حال خه‌به‌ری (عاله‌متاج) بیان دا. (عاله‌متاج) فه‌رمانی دا: یه‌کسه‌ر بی‌گه‌یه‌ننه‌ لام.

غولامه‌که‌یان برده‌ لای. (عاله‌متاج) دیتی کورپکی جوانو ناقله. پرسی:

— له‌کوپوه‌ دیتت؟ ده‌چیتته‌ کوئی؟

غولامه‌که‌ گوتی:

— من له‌یه‌مه‌نه‌وه‌ هاتووم. به‌دوای کاروپی‌شه‌یه‌ کما ده‌گه‌ریم.

(عاله‌متاج) سکی پی‌ سووتاو چاری له‌کوشتنی پۆشی و گوتی:

— گه‌نجۆ، لی‌ره‌ بینه‌وه‌و به‌به‌نۆکه‌ری من.

غولامه‌که‌ له‌خوای ده‌ویست، رازی بوو و له‌وئی مایه‌وه.

چهند رۆژئی له‌وئی مایه‌وه‌ دووروزیک‌ ناشنای هه‌مووشتی بوو.

رۆژئی غولامه‌که‌ به‌رگی پالوانانی پۆشی و چووه‌ ناو شار. چووه‌ مالی دادوهری شار،

دیتی دادوهر خه‌وتوو. نیوه‌شه‌و سه‌ری دادوهری پری و چووه‌ دهره‌وه.

به‌یانی خه‌لکه‌که‌ هه‌رچه‌نده‌ چاو‌پییان کرد دیتیان دادوهر هیچ‌ خه‌به‌ری نه‌بوو و تا

نیوه‌رۆ هه‌ر نه‌هات. یه‌کینکیان نارده‌ دوا‌ی دادوهر. چوو خه‌به‌ری هینایه‌وه‌ که‌ شه‌وی

پا‌بردوو دادوهریان کوشتوو. خه‌به‌ر به‌خانم‌ گه‌یشت.

(عاله‌متاج) زۆر غه‌مگین بوو. فه‌رمانی دا بکوژه‌که‌ی بدۆزنه‌وه‌، به‌لام‌ که‌سیان پی‌

نه‌دۆزرایه‌وه‌و هیچ‌ شکیشیان له‌غولامه‌که‌ نه‌کرد. کاتی عاله‌متاج بۆ نوێژو دوعای به‌یانی

له‌خه‌و هه‌ستاو چوو نوێژ بکا، غولامه‌که‌ هه‌ستاو پی‌شی پی‌گرت و باش سه‌یری کردو دیتی

خراپ‌ نییه. گوتی:

باشه، تووله‌سه‌گه‌که‌ بۆ دهرمانی پاشا ده‌به‌مو ئەم کچه‌ش، ئە‌گه‌ر رازی بوو، بۆخۆمی

ده‌به‌م.

عالمه‌متاج چوو‌ه نو‌یژ. هه‌موو وه‌ستابوون و له‌سه‌ریه‌ک پێ دو‌عاو نو‌یژیان ده‌کرد. له‌گه‌رمه‌ی نو‌یژو دو‌عا‌کردندا، غولامه‌که‌ خۆی به‌ردایه‌وه‌ سه‌ر زه‌وی و به‌فیل خۆی له‌خۆ

برد. هه‌موو توور‌ه‌بوونو نو‌یژه‌که‌ تێکه‌لو پێکه‌ل بوو. عالمه‌متاج ده‌ستووری دا غولامه‌که‌ ببه‌نه‌ ده‌روه. خه‌لکه‌که‌ غولامه‌که‌یان برده‌ ده‌روه‌و خۆیان ده‌ستیان به‌نو‌یژ کرد‌وه. له‌گه‌رمه‌ی نو‌یژو دو‌عا‌دا غولامه‌که‌ ده‌ستی له‌عالمه‌متاج راوه‌شان‌دو ده‌نگی هه‌لپړی.

عالمه‌متاج سوور هه‌لگه‌راو سه‌ری دانه‌واند. دوا‌ی ته‌واوبوونی دابه‌که‌ هه‌رکسه‌ چوو‌ه دوا‌ی کاری خۆی. عالمه‌متاج چوه‌ سه‌رته‌خت و فه‌رمانی دا غولامه‌که‌ بدۆزنه‌وه‌و بیهینه‌ لای. یه‌کێ هات و گرتی و بردییه‌ لای عالمه‌متاج. عالمه‌متاج هه‌موو خه‌لکه‌که‌ی لای خۆی به‌پړ کرد، غولامه‌که‌ی به‌ته‌نیا له‌ژوورئ هه‌یشه‌ته‌وه. ده‌ستی دایه‌ دارێک و گوتی:

— هه‌ی ناجسن! تو‌ به‌چ هه‌قیه‌ک ده‌ست له‌من را‌ده‌ه‌شیینی و ده‌نگ هه‌لده‌پړی، نازانی

من پاشای ئەم ولاتەم.

غولامه‌که‌ گوتی:

— ببوورن، نه‌مزانی.

عالمه متاج گوتی:

— هه‌ی ناجسن. ته‌گهر به‌پاستی پیم نه‌لیتی بۆچی ده‌ستت له‌من راوه‌شانلو ده‌نگت هه‌لپری، لیژه به‌سه‌لامه‌تی ده‌رناچی. راست بلی نه‌وه‌ک ..

غولامه‌که دیتی عالمه‌متاج ده‌ستبهرداری نابی، گوتی:

— سویندم به‌و تووله‌سه‌گه‌ی له‌ناو سکی ماسیدایه، حمزم له‌تۆ کردوه:

یان ده‌پێ شووم پێ بکه‌یتو لیژه برۆین، یان ئەم شاره‌ سه‌راوژێر ده‌که‌م و خاکی له‌توووه‌گه‌ ده‌که‌م.

عالمه‌متاج ته‌ماشای غولامه‌که‌ی باوکمی کرد، دیتی زۆر خراب نییه، که‌وته به‌ردلی و

گوتی:

— لاوۆ، ناگاداربه و بزانه، منیش تۆم خۆش ده‌وی، به‌لام تۆ ناتوانی من لیژه ده‌ربه‌ی.

غولامه‌که گوتی:

— عالمه‌متاج سی رۆژ مۆله‌تم بده. خوا پشتیوان بی ده‌تبه‌م.

عالمه‌متاج رازی بوو. شه‌وی، غولامه‌که هه‌ستا هاته رۆخ ئەو حه‌وزه‌ی ماسیبه‌که‌ی

تیدا بوو، دیتی سی نه‌فه‌ر به‌تیرو که‌وانه‌وه و مستاون.

غولامه‌که ده‌ستی دایه شمشیرو هه‌ر سی پاسه‌وانی کوشتو ماسیبه‌که‌ی له‌ناو ئاو

ده‌ره‌یناو ورگی درێ و تووله‌سه‌گه‌که‌ی ده‌ره‌یناو سه‌ری بری و خۆینه‌که‌ی له‌ناو شووشه‌یه‌ک

کردو خۆی هه‌ندیکێ له‌خۆینه‌که‌ خواردوه. ئەوسا هاته لای عالمه‌متاج، هه‌لیگرتو له‌سه‌ر

پاشکۆی ئەسپی خۆی دایناو به‌غار تیی ته‌قاندو دوورکه‌وتهوه.

خه‌لکی شار له‌رووداوه‌که ناگاداربوونه‌وه. هه‌رکه‌سه ده‌ستی دایه شمشیرو تیروکه‌وانو

پروویان کرده بیابان بۆ شه‌وی غولامه‌که بگرن. له‌په‌ر غولامه‌که ئاویری دایه‌وه، دیتی یه‌ک

له‌شکر وا به‌دوایدا دی. یه‌کسه‌ر ده‌ستی برد شمشیری ده‌ره‌یناو په‌لاماری له‌شکری دا تا

توانی تاروماری کردن.

لمشکری دوژمن بهزی، نه‌وهی هه‌لات هه‌لات و نه‌وهی کورژا کورژا. غولامه‌که
عالمه‌متاجی هه‌لگرت و به‌رو یه‌مهن هازوای. خوینی سه‌که‌که‌ی دایه باوکم. باوکم
که‌خوینی سه‌که‌که‌ی خوارده‌وه، ده‌رحال چاک بووه‌وه. غولامه‌که‌ش له‌گه‌ل عالمه‌متاج چوونه
ناو خانوویه‌کو له‌وئ سهریان به‌یه‌که‌وه نا.

پوژئی له‌پوژان، باوکم بغانو باخدا ده‌که‌را، به‌پیکه‌وت عالمه‌متاجی له‌ته‌ک هه‌وزدا بیینی
مه‌له‌ی ده‌کرد. عالمه‌متاج هه‌ندی تاله‌ قژی ودری بووه ناو ئاوی کانیه‌که. باوکیشم له‌پوخ
کانیه‌که‌دا دانیشت بوو و ته‌ماشای بییشه‌ی نه‌وبه‌ری کانیه‌که‌ی ده‌کرد. له‌پر دیتی شتی
له‌سهر ئاو ده‌دره‌وشیته‌وه.

باوکم ده‌ستی برده ناو ئاوو هه‌ندی تاله‌مووی عالمه‌متاجی ده‌ره‌ینا. باوکم سه‌یری کرد
هه‌ر تاله‌موویه‌کی به‌سی و سی‌رهنگ ده‌بریسکیته‌وه. باوکم هوشی له‌سه‌ریدا نه‌ما. گوتی:
ده‌ی خاوه‌نی ته‌م قژه‌ بدوژمه‌وه. هه‌ستاو به‌رو سه‌روه هه‌لکشا، له‌پر دیتی کچی له‌پوخ
کانیه‌که‌ دانیشتووه. باوکم جله‌وی سه‌رنجی خوئی پی‌ نه‌گیرا. عالمه‌متاجی بیینی و دلئی گرتی
و په‌سه‌ندی کرد. عالمه‌متاج هه‌ستاو رایکرد. باوکیشم غاری دا له‌دووی. عالمه‌متاج هاته‌وه
ژووری خوئی. باوکم ته‌ماشای کردو دیتی: تواهر!! ته‌م کچه‌ هاتو چووه‌ مالی
غولامه‌که. یه‌کسه‌ر گه‌رایه‌وه سه‌ر ته‌خت و بانگی و فزیری کردو هه‌موو رووداو‌ه‌که‌ی بو
گیرایه‌وو به‌وفزیری گوت:

— وفزیر، به‌هه‌ر جوژی بی‌ ده‌بی ته‌مه‌ بو‌من بخوازی و پیکه‌ بیینی. ته‌گه‌ر هیچت
له‌ده‌ست نه‌بی، سه‌رت له‌له‌شت جودا ده‌که‌مه‌وه.

وه‌زیر پیکه‌نی و گوتی:

— پاشام سه‌لامه‌تداریی! چ هه‌یه‌ له‌م کاره‌ ئاسانتر! هه‌ر ته‌مشه‌و غولامه‌که‌ داوه‌ت که‌و
ده‌رمانی بیه‌وشی بو‌ له‌خواردن بکه‌و فرپی ده‌ زیندانو له‌پیاوه‌تی بجه‌.

باوكم بهو ته گبیره و وزیر رازی بوو. یه کیکی ناردە دوو غولامه کمو بۆ شهوداوه تی کرد. لهولاهه دهرمانی بیهۆشی له خواردنه کهی کردو نامادهی کرد. که عهسر داهات، غولامه که ههستا هاته لای باوكم و خواردنیان هینا. ههرهینده خواردنه کهی خوارد بیهۆش بوو و پاشا یه کسهر یه کیکی ناردە لای عه له متاج بۆتهوهی بیهینن. عاله متاج یه کسهر شمشیری هه لکیشاو کهوته گیانی قاسیده کانی پاشاو سهری هه مووانی پهل دا. خه بهر به باوكم گه یشت عاله متاج که سی به ساغی نه هیشت، هه مووی کوشتنو لغاوی بردن. باوكم لهشکرکی ناردە سهر عاله متاج به لام هه رکه سی لپی نزیك ده کهوته وه، دهیکوشت تا هه مووی تارومار کردن. باوكم بانگی وهزیری کردو گوتی:

وهزیر، ته گبیر؟

وهزیر گوتی:

— پاشام سه لامه تداربی، دوو رۆژ مۆله تم بده.

وهزیر چوو وه مالی و لهویوه چوو به بازار تا عهسر گهرا، به لام هیچی دهست نه کهوت. به رهو مال ده گه رایه وه. دیتی پیره ژنیکی رموزن له ناو کوخیکا به ته نیایه، چاوه کانی نوقاندوو وه زاری به رهو تاسمان با

ش کردۆته وه. وهزیر دهستی برده گیرفانی، لیره یه کی زپری لغاوه دهستی پیره ژن نا.

پیره ژن چاوی کرده وه گوتی:

— خوا عومرت دریتۆ بکا.

ئیتز دهستی به دوعا کرد.

وهزیر پیره ژنی هه لگرت و هینایه مالی و گوتی:

— ئهی پیره ژن! نه گهر باش به ریوهت بهم، تۆله م بۆ ده که یته وه؟ یان نا؟

پیره ژن گوتی:

— بۆچی تۆلهت بۆ ناکه مه وه.

وه‌زير گوتى:

– پاشا ئه‌شقى عاله‌متاج بووه. هه‌رچى ده‌كه‌ين ناتوانين به‌سه‌ريدا زال بينو بيهيئينه
ئيره.

پيره‌ژن گوتى:

– ئه‌م ئيشه به‌من گه‌يشت! دوو رۆژ مۆله‌تم بده‌رى.

وه‌زير پازى بوو پيره‌ژنى به‌رى

کرد. خۆيشى هه‌ستا چووه لای باوكم و گوتى:

– دوو رۆژ سه‌بر كه، رۆژى سييه‌م لي‌ره عاله‌متاجت به‌ده‌ست ده‌گا.

باوكم كه‌يفخۆش بوو. ده‌ستى به‌ژماردن رۆژه‌كان كرد.

پيره‌ژن ده‌ستى دايه دارده‌سته‌كه‌ى و كه‌ته‌رى. هاته لای عاله‌متاج. له‌ده‌رگای داو

گوتى:

– خانه‌خۆئ! خانه‌خۆئ!

عاله‌متاج هاته ده‌ره‌وو ديتى پيره‌ژنيكه. پرسى:

– پيره‌ژن، چت ده‌وى؟

پيره‌ژن گوتى:

– قوربات به، جي‌م نيهه جييه‌كم بلدى ئه‌مشه‌و تيا به‌سه‌ر به‌رم.

عاله‌متاج گوتى:

زۆر باش بوو، منيش ته‌نيام و هيچ نه‌يى هاوده‌مي‌كم بۆ په‌يدا بوو.

پيره‌ژن، وهره ژووره‌وه.

پيره‌ژن چووه ژووره‌وو شه‌ويان به‌رى كرد. به‌يانى داها‌ت و پيره‌ژن ده‌ستى به‌يارمه‌تيدانى

عاله‌متاج كرد. رۆژاوا شيبوى لي‌ناو درماني بيه‌خۆشى تى‌كردو له‌به‌رده‌مى عاله‌متاجى

دانا. عاله‌متاج، كه‌خواردنه‌كه‌ى خوارد، بيه‌خۆش بوو و به‌ربووه. پيره‌ژن زوو هه‌ستاو خۆى

گیانده وهزیرو پیی گوت عالهمتاج بیا. وهزیر که ئەم خه بهرە ی پی گه یشت یه کسەر هاته لای پاشاو داوای مزگینی کرد.

باوکیشم هه ندی که سی نارد. چون عالهمتاجیان هینا. فرتیان دایه یه کئی لهو چل ژووره ده رگیان له سه ر کلیل دا.

عالهمتاج دوی ماوه یه ک چاوی کردوه، سه یری کرد له ژووره که ی خۆی نییه. له ولادش باوکم ده رگای کردوهو هاته ژووره. هه رچه نده هه لئی دا عالهمتاج میردی پی بکا، عالهمتاج رازی نه بوو.

باوکم که دیتی وایه، وهزیری نارد سه ر بۆ ته وه ی به به لئینو هه ره شه و ماره یی زۆر، رازی بکا.

عالهمتاج رازی نه بوو گوتی:

– من دزگیرانم هه یه.

که ئەم خه به رهیان دایه باوکم، باوکم تووره بوو. فرمانی دا غولامی رهش له زیندان ده ره یینو له سه یری بدن.

هه ره یینده پاشا ته مری دا، ده ست به جی غولامه که یان له زیندان ده ره یینا، غولامه که زوو ده ره پیری و ده ستی خۆی کردوهو رایکردو هه لات.

ماهروخ دیتی دونیا تاریک داها، گوتی:

– خانم پرو خسه ت بده سه بی به یانی پاشماوه ی هه قایه ته که ت بۆ بگێرمه وه. پهری خانم رازی بوو. هه ستا له لای ماهروخ رۆیشت. به هه رجۆری بوو له ناو بیره که هاته ده ری و خۆی گیانده وه مائی. یه کسەر خوار دیتیکی سه ری پی لئناو بردی دایه ماهروخ و گه رایه وه.

پهری خانم شه تا به یانی چاوی نه چوره خه. به یانی زوو ناو چای ناماده کردو بۆ ماهروخی برد. ماهروخ سکی خۆی تییر کردو ره نگ و پرووی هاته وه به ر.

پهری خانم گوتی:

— ده‌ی ده‌ست بچ‌ بکه!

ماه‌روخ گوتی:

(باوکم عاله‌متاجی فری دایه‌ ناو زیندان و ده‌ستیشی له‌کوره‌ شووش.

عالم تاج زۆر ناو‌می‌د بوو. غولامه‌که‌ هه‌موو پۆژی په‌لاماری شاری دده‌او هه‌موو

شوینی ده‌گه‌را، به‌لام هیچ خه‌به‌ری عاله‌متاجی ده‌ست نه‌ده‌که‌وت.

ئاخیری تاقه‌تی چوو. پیری کرده‌وه‌ تۆله‌ له‌پاشا بکاته‌وه‌. له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌، باوکم

ده‌یه‌ویست به‌زۆری زۆرداره‌کی عاله‌متاج له‌خۆی ماره‌ بکا. به‌لام عاله‌متاج تا ده‌یتوانی

به‌رگری ده‌کردو باوکمی داده‌گرت به‌رجوین و قسه‌ی ناشیرین و لیدان.

باوکیشم ناچاربوو عاله‌متاج زنجیر بکاو ئه‌مشکه‌نجی بداو ئه‌وساو ئیستاش هه‌روا

ئه‌مشکه‌نجی دده‌ا. ئه‌وه‌ش بزانه‌و ناگادار به‌ ئه‌و غولامه‌ی که‌ باس‌م کرد ئه‌و ته‌یموور

پاله‌وانیه‌ که‌ لیره‌ دالده‌ی گرتوه‌.

ته‌یموور پاله‌وان بۆته‌وه‌ی تۆله‌ له‌باوکم بکاته‌وه‌، هه‌موو پۆژی به‌یانی له‌خه‌و راده‌بچ‌

ده‌چی له‌گه‌ل باوکم ده‌جنگی و سزای هه‌موویان دده‌ا. باوکیشم به‌ته‌یموور پاله‌وان ناو‌پۆی.

ئه‌وه‌بوو پۆژی ته‌یموور پاله‌وان منی به‌دۆشه‌کو لیغه‌وه‌ له‌ماله‌وه‌ رفاندو هینامیه‌ تیره‌. دوو

پۆژ له‌مالی خۆی داینام. له‌گه‌ل ورچه‌که‌ نواندمی و کاتی هه‌ستم کرد سک‌م هه‌یه‌. من زۆر

سه‌رم له‌م کاره‌ سوورما، شتی واچۆن ده‌بچ‌، به‌لام نه‌متوانی هیچ قسه‌ بکه‌م. دواى نۆ مانگ

مندالیکم بوو. پۆژاوا، ته‌یموور پاله‌وان گه‌رايه‌وه‌ مالی و سه‌ری منداله‌که‌ی بری و

پارچه‌پارچه‌ی کردو لغاوتاه‌ی کردو سووری کرده‌وه‌و منیشی فری‌دایه‌ ناو بیرو گۆشتی

سوورکراه‌ی منداله‌که‌می له‌به‌رده‌م داناو ئه‌وه‌نده‌ برسی کردم تا ناچار بووم منداله‌که‌م

بخۆم. ئیستاش کاتی که‌ پۆژه‌لدى که‌لله‌سه‌ری بنیاده‌میك دینی و فری دده‌اته‌ به‌رم،

منیش برسی ده‌بچ‌و له‌برسان ئه‌و که‌لله‌سه‌ره‌ ده‌خۆم.

که‌ماه‌روخ سه‌رگۆزه‌شته‌که‌ی ته‌واوبوو. په‌ری خانم زنجیره‌کانی کرده‌وه‌و گوتی:

— ههسته برۆین.

سهیری کرد، دیتی ماهروخ ناتوانی برۆا. لهباوهدشی کردو تاسهر بیرهکهی هینا. کهمهندی هه لداو له کهمهری ماهروخی بهست. یه کهم جار خۆی لغانو بیره که هاته درۆ پاشان نهویشی ده رهیناو له ژووریک داینا.

ته میوور پالئوان نیوه شهو هاتهوه و نووست. بهیانی زوو ههستا رۆیشت. پهری خانم قیت بووه هاته لای ماهروخو ناشتای دایه ئاوی گهرم کردو شووشتی و گوتی:

— ماهروخ، ههسته برۆین.

ماهروخ گوتی:

— بچینه کوئ؟

پهری خانم گوتی:

— خودا که ریمه! من تکا له ته میوور پالئوان ده کهم لی بگهری تو لای من بی.

پهری خانم ماهروخی هه لگرتو بردییه لای خۆی و بهدزی شاردییهوه.

ته میوور پالئوانیش گه رایهوه هاته سهر بیره کهو چوه ناو بیره کهو هه رچهنده گهرا ماهروخی نه دۆزییهوه. توورپه بوو، هاته لای پهری خانم. پهری خانم بهروویه کی شادو خۆش به پیرییهوه چوو گوتی:

— نهوه بوچی وا توورپه؟

وه لایمی پهریخانمی نه دایهوه. کهویستی برۆا، پهری خانم پیشی گرتو گوتی:

— سه گیانی نازیزانت سویندت ده دهه، متمانهم پی بکهو هه موو شتییکم پی بلی.

به ناسه لامهتی خۆم، من پازداری تووم له مالمی تو ده ژیم.

ته میوور نه ختی نهرم بوو و گوتی:

— کچی بوو، نازانم چی لی هاتوه.

پەری خانم کەوتە سەر پێی و گوتی:

– تەیموور، بە گیانی ئو کەسە کە خۆشت دەوی یەك تکام لەتۆ هەیه، یان بمکوژە، یان
پازی بە ئەم ئێشە بکە. سەرەرای ئەمەش دەبی بە گیانی عالەمتاج سویند بخۆی کە
نامکوژی.

تەیموور پالەوان، کەناوی عالەمتاجی بیست، هەموو دونیای لەبەرچاو سووڤاو هۆشی
لەسەردا نەما. گوتی:

– پەری خانم، بلی!

گوتی:

– ما هروخ داماو، بە منی ببەخشە، لێی گەری بالای من بی!

تەیموور پالەوان دیتی پەری فرمیسکی لەچاوان دیتە خواری، دلی نەرم بوو و گوتی:

– پەری خانم، مەگری، من بەبی ئو ناتوانم بژیم. باوکی مە هروخ برینییکی
سارپێژنەبوو دەوی لەمن کردوو. ئەوا ئەوم بەتۆ بەخشێ، بەلام ئیتەر ناتوانم لێرە بژیم،
بابرۆین.

پەری خانم بانگی ما هروخی کردو لە حەشارگە کە هیئایە دەروە. هەرچی هەیانبوو و
نەیانبوو کوپان کردوو لە ئەشکەوتە کە کوچیان کرد.

دوای ئەوی ماوێهەکی زۆر رۆیشتن، گەیشتنە کەناری دەریا، دیتیان ئەشکەوتێک
لەنزیک دەریا هەیه، بەلام کەسی تێدا نییە. تەیموور پالەوان گوتی:

– خودا ئێرە یۆ مەیسەر کردووین.. ئێو لێرە بمیننەو، من دەرۆم. بۆمن نیگەرەن
مەبن.

تەیموور پالەوان خودا حافیزی کرد. پەری خانم کچیکی لادیی بوو، ساردی و گەرمی
رۆژگاری چەشتبوو. هەر کارێکی دەکردو هەر دەستووریکی دەدا ما هروخ جی بەجی
دەکرد.

کاتی که چوونه ناو ئەمشکەوتە که دیتیان واراژاوەتەو، هەررەو سەیری که! لەداری
دونیادا هەرچی بتەوی لەوی هەیه: لەخواردن و جلو بەرگ..

پەری خانم قۆلی لی هەلکردو برنجی لەناو مەنجەل کردو شیویکی چاکی لێنا. کەشەو
داهات هەموو دەرگاوە کەلێنەکانیان داخستو شیویان خواردو نووستن.

بائەوانە لێرە تەنیا جی بیلین، و باسی تەیمور پالەوانتان بۆ بکەم:

تەیمور پالەوان هات گەیشتە نزیک شاری یەمەن. خانووبەکی گرت و تێیدا ژیا.

پۆژئی سواری ئەسپ بوو و چوو ناو شارو خۆی گەیانده سەرای پاشای یەمەن و کچە
گەورە کە ی هەلگرت و هیئای. چۆن کچە بچوو کە کە ی ئەمشکەنجە دەدا، ئاوها کەوتە
ئەمشکەنجەدانی کچە گەورە کە ی.

پاشای یەمەن بیستی کچی گەورەشی لە دەست چوو. بانگی وەزیری کردو گوتی:

— وەزیر، ئیتر تینو تاقەتم نەماوو ناتوانم کە لەو کیشی لە گەل تەیمور پالەوان بکەم.

وەزیر گوتی:

— پاشام سەلامەتدار بێ، تەگبیری ناوی، پێویستە لەشکر کۆیکەینەوو بینیرین

تەیمور پالەوان بکوزن.

پاشا بەتەگبیری وەزیر رازی بوو، لەشکری کۆکردەوو رەوانە ی کرد.

باباسی عالیە متاجتان بۆ بکەم:

پاشا عالیە متاجی فری دا بوو ژیرەمین، هەموو پۆژئی سبەینەو ئیواران دەهاتە لای و

دەیکوت:

— مێردم پێ دەکە ی؟ یان نا؟

عالیە متاج رەتی دە کردەوو ئەویش دەستی بە ئەمشکەنجەدانی دە کرد. دیسان پاشا

هەستا چوو لای عالیە متاجو گوتی:

— کچە کە، وەرە پێک بێین، ئیتر بەسە هەر لەم ژیر زەمینە بیت.

عاله‌متاج چهند به‌ردیکی له‌سه‌ر زه‌وی هه‌لگرته‌وه‌و پاشای به‌رده‌باران کرد. پاشا ده‌م‌و‌چاوی بریندار بوو و ترساو فه‌رمانی دا ئیتر خواردن به‌عاله‌متاج نه‌ده‌ن. له‌و رۆژه‌وه‌ عاله‌متاج نانی پرا. ته‌نیا ئاویان ده‌دایه‌.

ئیستا باباسی ته‌یموور پالنه‌وان بکه‌م:

ته‌یموور پالنه‌وان تازه له‌جه‌نگ هاتبووه‌. له‌ولاشه‌وه‌ ورچه‌که‌ی ته‌یموور پالنه‌وان هه‌موو مه‌ره‌کانی له‌وه‌راند بوو و له‌ده‌شت ده‌به‌ینه‌نه‌وه‌. ته‌یموور پالنه‌وان مه‌ره‌کانی برده‌ هۆز. دوو مه‌ری سه‌ربری: یه‌کی بۆخۆی و یه‌کی بۆ کچه‌که‌. له‌په‌ر دیتی له‌لای رۆژه‌ه‌لاته‌وه‌ له‌شکر به‌درکه‌وت.

ته‌یموور پالنه‌وان ده‌ستی دایه‌ چه‌ک و شمشیر و مائی به‌ورچه‌که‌ سپارد. نه‌عه‌ته‌ی لیداو خۆی به‌ده‌ریای له‌شکره‌که‌ دادا. نه‌و رۆژه‌ ته‌واو و رۆژی پاشیش تا نیوه‌رۆ له‌شکری تارومار کردو براندنییه‌وه‌. ته‌یموور پالنه‌وان به‌شه‌که‌تی له‌مه‌یدانی جه‌نگ هاتنه‌وه‌، ده‌ست و ده‌م‌و‌چاوی خۆی شووشت و نووست. ورچه‌که‌ش له‌سه‌رینگانی وه‌رکه‌وت و پاسه‌وانی لی کرد.

ئیستا باباسی په‌ری‌خا‌متان بۆ بکه‌م:

په‌ری‌خا‌تم دوا‌ی نۆ مانگ دوو‌گیانی، کورپکی بوو. ما‌ه‌روخ کورپه‌که‌ی خه‌ته‌نه‌ کردو

ناوی نا (بی‌که‌س)

ئیستا باباسی (بی‌که‌س) تان بۆ بکه‌م:

بی‌که‌س که‌گه‌وره‌ بوو و گه‌یشه‌ ته‌مه‌نی دوا‌زده‌ سالی، بوو به‌پالنه‌وانیکی بی‌وینه‌و بی‌ئاوقووف. هه‌موو رۆژی ده‌چوووه‌ راوو به‌ده‌ستی په‌ر ده‌هاته‌وه‌ مائی و هه‌رچی راوی کردبوو لییان ده‌ناو ده‌یا‌نخواردو به‌شادی و به‌خته‌وه‌ری ده‌ژیان.

رۆژی، بی‌که‌س پرسی:

— ئیوه‌ کامتان دایکی منن؟

په‌ری‌خا‌تم گوتی:

– من دایکی تۆم.

بیئکەس گوتی:

– ئەهی باوکم کیئیه؟

پەری خانم وەلامی دایهوه:

– باوکی تۆ تهیموور پالەوانه. چەند ساله خەبەری نییه. نازانین داخۆ مردووه، یان

ماوه؟

بیئکەس گوتی:

– ئەهی ئەم کچه کیئیه؟

پەری خانم، ئەو بەلاو دەر دەسه‌رییهی بەسەر ماہروخ هاتنبوو، هەمووی لەسیر تاپیواز

بو بیئکەس گیرایهوه. بیئکەس هەستایهوه پێو رووی کردە دایکی و گوتی:

– دایکە، رووخسەتم بدە، بچم رەگی ئەو زۆردارانە دەریئتمو باوکی خۆم بدۆزمه‌وه.

پەری خانم گوتی:

– وەرە، مەچۆ!

بیئکەس گوتی:

– ئیزنم بدە هەر دەرۆم، ئیزنم نەدە هەر دەرۆم.

ماہروخ کە ئەم قسەیهی بیست، گەردانە ی ملی خۆی لی کردەوو دایە بیئکەسو

گوتی:

– ها، ئەم گەردانەیه بگرو بیفرۆشه و بیئکە بەخەرجی رینگات. دایکیشی بازوبەندیکی

لەبازوو بەست.

بیئکەس لەگەڵ ئەوان دەست و ملی یەکتریان ماچ کرد، ئەوسا خواحافیزی کردو

بەپێکەوت.

بەرپرسىاران ھات تا گەيشتە شارى يەمەن. لەدەۋرۋەرى شار دەگەرا، دىتى جوتيارىك خەرىكى ئىشە، ئەسپو ھوجارو جلوبەرگى ھەمورى پەشە. گوتى:

– ماندوو نەبى!

جوتيارە كە گوتى:

– خۇش بى، بە خىرھاتى.

بىنكەس پرسى:

– برا، ئەۋە بۇچى جلى رەشت پۆشيوە؟

جوتيارە كە گوتى:

– كورم، پاشاى ئەم شارە دوژمىنىكى ھەيە. ئەم پالھوانە دوو كچى پاشاى ھەنگرتووو بردوۋىەتى. ھەموو شەۋى بەلاۋ دوردەسەرى نىبە بەسەر ئەم شارو خەلكى ئەم شارەى نەھىتى.

بىنكەس پرسى:

– ھۆى دوژمىندارىيان چىبە؟

جوتيار باسى ھۆى دوژمىندارى پاشاى يەمەنو تەيمورپالھوانى بۇ كرد.

بىنكەس، گەردانەكەى ماھروخى دەرھىناۋ داىە جوتيارەكەو گوتى:

– برا بگرە، ئەم گەردانەبە بىبە بىفرۆشەو پارەكەم بۇ بىنە.

جوتيارە كە چوۋە شارو يەكسەر گەردانەكەى بەبازرگانىكى شار فرۆشتو پارەكەى بۇ

بىنكەس ھىنايوە. بىنكەس دووسەد دىنارى داىە جوتيارەكەو گوتى:

– برا، ئەم پارەيەم بۇ بە ئەسپىكى باش بەدەن.

جوتيار پارەكەى لەبىنكەس ۋەرگرتو روۋى كرده شار بۇ ئەۋەى ئەسپىك بىكپى.

بىنكەسپىش چوۋە شار بۇ ئەۋەى شمشىرىك بۇخۆى بىكپى بەكەلك بى. گەيشتە دوكانى

ناسنگه رینک که شمشیری دروست ده کرد. دیتی ئیره ئه وهندهی شمشیر تیدایه، هه دهیهوی ته ماشای بکهی!

بینکس به خاوه نی دوکانه کهی گوت:

– شمشیری کم بدهری.

– هه رکامعت به دلّه، هه لیگره!

بینکس دهستی دریز کردو شمشیری کی هه لگرت. به دهستی قهفته کهی گرتو به دهسته کهی تریش ده مه کهی گرتو ویستی به هه ردوو دهستان بیچه مینیتیهوه، شمشیره که شکا. بهم جوره هه رچی شمشیری له دوکان هه بوو هه موری تاقی کردوه و هه موو شکان. دری هیئا پارهی شمشیره کانی داو ویستی پروا، چاوی به شمشیرینک کهوت به دیواره وه هه لو اسرابوو.

گوتی: ئه شمشیره م بدهری ته ماشای بکه م.

خاوهن دوکانه که گوتی:

– ئه شمشیره هی پاله وان (به بره)، من هه قم به دهست نییه بیفرۆشم. بینکس توورپه بوو. شمشیره کهی له دیوار کرده وو رۆیشت. له لاشه وه جوتیار ئه سپه کهی کپیووو چاودرپی بینکسی ده کرد. پاش که می، بینکس خۆی پی گه یاند، دیتی جوتیار ئه سپیکی توکممو چاوپو کی کپیوه. یه کسه ر جلی پاله وانیتی کرده به رو سواری ئه سپه که بوو و پرسی:

– برا، ئه پاله وانیهی ناوت هیئا، له کوئییه؟

– کورم، ئیمه مانان جینگای پی نازانین، به لام ئه وهندهی ئیمه بزانی جینگای له م نزیکانه یه.

بینکس له جوتیاره که جیا بووه وه بهرئ کهوت و رۆیشت و رۆیشت و رۆیشت تا گه یشته بیابان.

ئیستا باباسی ته میوور پاله وانتان بو بکه م:

ته‌یموور پالئوان خه‌ریک بوو ده‌رؤیشت، له‌رینگادا پالئوانیکی دی، یه‌کسه‌ر شمشیی
هه‌لکیشاو گوتی:

– پالئوان، چ ئیشت هه‌یه له‌و ناوه؟ به‌چ ئیش هاتووی؟

بی‌کسه‌س گوتی:

– رینگام به‌رده ئیشم هه‌یه.

ته‌یموور گوتی:

– هه‌ی حه‌رامزاده، دابه‌زه و نه‌سپه‌که‌ت پینشکه‌ش که، نه‌وسا برؤ.

بی‌کسه‌س گوتی:

– تو کیتی، من باجت بده‌می؟

بی‌کسه‌س و ته‌یموور قسه‌یان لینگ گیر بوو ده‌ستیان به‌شیربازی کرد. سئ شه‌و و سئ پوژی
ته‌واو شیربازیان کرد، هه‌یچیکیان سه‌رکه‌وتوو نه‌بون. ته‌یموور ده‌ستی بو گورزو قه‌لغان
برد، شه‌ویش چ نه‌نجامی نه‌بوو. ته‌یموور ده‌یویست که‌مه‌ری بی‌کسه‌س بگری و له‌عه‌ردی بدا،
دیته‌ی تاقه‌تی پچ ناشکی. به‌لام بی‌کسه‌س که‌مه‌ری ته‌یمووری گرتو وه‌کوو گاسن له‌سه‌ر
زه‌وی رایکیشاو پوچی به‌ته‌نگ هیناو وه‌کوو شیرێ ژیان نه‌عه‌رته‌یه‌کی لیداو ده‌ستی برد
که‌مه‌ری ته‌یمووری گرت، له‌وکاته‌دا ته‌یموور بازووبه‌نده‌که‌ی بازووی بی‌کسه‌سی دی و گوتی:

– کوره، ده‌ست هه‌لگره.

بی‌کسه‌س ده‌ستی کیشایه‌وه. ته‌یموور ته‌ماشای بازووبه‌نده‌که‌ی کردو بازووه‌کانی وه‌کوو

خاچ کرده‌وو گوتی:

– کورم!

ئیتز به‌بیه‌وشی که‌وته سه‌رزه‌وی. بی‌کسه‌س ته‌ویلی ماچ کردو به‌فومیسکی خزی بیداری
کرده‌وه، باوکی پالئوان و کورپ پالئوان یه‌کتریان گرتو باوه‌ش و یه‌کتریان ماچ کرد. بی‌کسه‌س
به‌ته‌یموور پالئوانی گوت:

— باوکه، تۆ ماوهیهك لای دایکم بهو پشوو بده، تامن تۆلهی تۆ له دوزمنه کانت
بسه نم و جیهان بانو (عاله متاج) له دهست دوزمن نه جات بدهم.

بینکەس رینماییی باوکی کرد بۆ لای دایکی و خۆیشی ملی رپی گرت و رۆشیت.
نیستا باباسی پاشای یه مه تان بۆ بکه م:

پاشای یه مهن هه رچی کردی نهیتوانی جیهان با نو (عاله متاج) رازی بکا میردی پی
بکا و نه شیتوانی به سه ر ته یووور پالئواندا زال بی. ته یووور پالئوانیش هه موو له مشکری
پاشای یه مهنی کوشت و په راگهنده ی کرد. رۆژی پاشا بلنگی وه زیری کردو گوتی:
— وه زیر، ته گبیریک بکه، نه وهک تی ده چم!
وه زیر گوتی:

— پاشام سه لامه تدارپی، له شاری عه ره بستان پالئوانیک هه یه به ناوی (به بر)، زوو یه کی
بنیره به ییننی به لکو ته و بتوانی به رامبه ر ته یووور پالئوان بوه ستی و بیکوژی.
وه زیر به م قسه یه خۆی تووشی به لا کرد، چونکه پاشا ته م ئه رکه ی هه ر به و سپارد.
ئه ویش یه ک مانگ مۆله تی خواست و به ری که وت و پرووی کرده ولاتی عه ره بستان.
باباسی به ر پالئوانی ولاتی عه ره بستانتان بۆ بکه م:
به بر پالئوانیکی نازابوو. له هه یوان دانیشتبوو، له پر له ده رگا درا. نۆکه رانی پالئوان
ده رگایان کرده وو پرسییان: کیت دوی؟
وه زیر گوتی:

— من وه زیری پاشای یه مه نم، ده مه یی به بر پالئوان بیینم.
یه کسه ر خه به ریان دایه به بر پالئوانو ئه ویش رووخسه تی دیده نی دا. وه زیر دوی
به جی گه یانندی دای ریزوانندی پیویست، نامه ی پاشای یه مهنی دایه به بر پالئوان.
به بر پالئوان نامه که ی خویندوو که ناگاداری به سه رهاتو رووداوه که بوو، یه کسه ر
ئه سپی ناماده کردو له گه ل وه زیر که وته ری. چهنده شه وو چهنده رۆژ رینگایان پری تا ناخیری

گەیشتنە شارى يەمەن. خەبەريان دايە پاشاي يەمەن كەبەبر پالەوان گەيشتۆتە ناو شار. پاشا زۆر خۆشحال بوو و بەدۆلۆ زورپنا پالەوانى هينايە ناو كۆشك و سەرا. سى شەوو سى پۆژ لەناو كۆشك هيشتییەو پۆژى چوارەم بەبر پالەوان سواری ئەسپ بوو و بەرەو جەنگى تەيموور پالەوان كەوتە پى.

باباسى بىكەستان بۆ بكەم:

بىكەس خەريك بوو بەرەو يەمەن دەچوو، لەپىر دىتى پالەوانى بەلمشكرو سوپاوه لەبەر دەمى پەيدا بوو.

بەبر پالەوان نەعرەتەى لىداو گوتى:

– هەي ناكەس، لەسەر پىگام دوور كەوه!

بىكەس گوتى:

– تۆ كىيى كە من رىت بۆ بەرىدەم؟

ئەم قسەيه كارى لەبەربىر پالەوان كرد. دەستى گەيانده شمشير، بىكەس شمشيرى هەلكيشا. كەوتنە شەرو دىتيان بە شمشير هيج ئەنجامىكيان گيرناكەوى. دەستيان دايە كەمەندو هەر جەنگان و جەنگان. بەبر پالەوان دىتى ئەمە بەژنى بستىكەو پالەوانىكى وەكوو بەبرى شەكەت كردوو، وىستى بلى با پشووويهك بدەين، لەپىر بىكەس نەعرەتەيهكى لىدا دونياى هەژاندو چەنگى لەكەمەرى بەبر پالەوان گير كردو بەرزى كردوو و لەزوى كوتا بەبر مەحوو بوو وە. كاتى لەشكەرەكە ئەم تواناو زۆرى بازووى بىكەسيان دى ترسانو هەلاتنيان پى لەمانەوه باشتر بوو، ئىتر روويان كردە لای يەمەنو خەبەر گەيشتە پاشا كەبەبر پالەوانيان كوشت.

پاشا كە ئەم خەبەردى بىست، ئاگرى گرت. فەرمانى دا ئەم پالەوانەى بىننە حزوور. بىكەس يەكسەر سەرى بەبر پالەوانى برى و لەناو خورجىنەى ناو دىتى لەشكەر دى، يەكسەر دەستى دايە شمشيرو وەكو و گەلای پايز بەگۆرپى وەر كردن. گەيشتە شارى يەمەن.

بەپاشایان گوت: تەیمور پالەوان درۆ بوو راستییە کە ئەمە یە. پاشا وەزیری نار دە پێشوازی
بێکەس و گوتی:

– ئەی پالەوان! بەخێر هاتی. پاشا داواتان لێ دەکات تەشریف بفرموی بۆ
کۆشکە کە ی. بێکەس لە گەڵ وەزیر واره واره هاتن و گەیشتنە ناو کۆشکی پاشا بێکەس کە
گەیشتنە جێ، یە کەسەر دەستی برد سەری بەر پالەوانی لە خورجینە کە ی دەرهێنا و فرپی دایە
بەر پێی پاشا. پاشا زۆر خەفەتبارو پەشوکابوو، بەلام بەرووی خۆی نەهێنا. دواي چاکو
چۆنی، پاشا بەبێکەسی گوت:

– کورم، چەند پۆژێ میوانی من بە.

بێکەس رازی بوو، چونکە دەیهووست جیهان بانوو (عالەمتاج) بدزێتەوو لە گەڵ
خۆی بیباتەوه.

پاشا ژوورێکی تاییهتی بۆ بێکەس تەرخان کرد. بێکەس چەند پۆژێ لەوئ مایهوه.
پۆژێ بێکەس لەبالەخانە ی پاشا خەریکی گەران بوو، لەپەر، پاشای بینی چوو ژوورێک.
بێکەس خۆی شار دەوو بەهێواشی چوو ژوورەوو لە کۆزیهک وەستاو گوتی پراگرت. سەیری
کرد پاشا بە جیهان بانوو (عالەمتاج) دەلی پالەوانی بەناوی (بێکەس)، تەیمور پالەوانی
کۆشتوو. وەرە دەست لەلاملی و کەللەرەقی هەلگەرەو میتردم پێ بکە. بامنیش تامی
خۆشبهختی و بەختەودری بکەم. جیهان بانوو بەبەردو تۆیزو دار کەوتە گیانی پاشاو
لەژوورەوو دەری کرد. لەگەڵ خەبەری مەرگی تەیمور پالەوان، عالەمتاج ئەژتوی سست
بووو تاقەتی پرا، ئیتر کەوتە سەرچۆک و دەستی بەگریان کرد. بێکەس یە کەسەر خۆی پێ
گەیانوو دیتی لەبارو دۆخیکی خراپ دایە. جیهان بانووش دیتی ئەمە گەنجیکی کۆکو
پالەوانە. ئەوهوو سەری دانواند. بێکەس بە جیهان بانووی گوت:

– ئەی زیباسەنەم! ئەمە چ زیندانێکە. دەزگێرانه کەت ساغو سەلیمە، نیگەران مەبە.

من کور ی تەیمور پالەوانم.

جىھان بانو بەدەم فرمىسك رشتنەو سەربردەى غەمگىنى خۇى گىرايەو. بىكەس زىجىرى لەدەستو پىى جىھان بانو كۆدەو تەماشى كۆد دىتى پىيەكانى جىھان بانو ھىزى جوولانپان نىيە. گرتىيە باوئەشو لەگەل خۇى ھىنايەو مالى. دختۆر و ھەكىم داوودەرمانى ھىناو يەكسەر چارەسەرى كۆد. پىنج رۆزى نەبرد، جىھان بانو بەتەواى چاك بووئەو. پەوانەى گەرمای كۆد. جلو بەرگى زىرنىگارى كۆد بەرو وەكوو جارن جوانو دلپەسندى كۆدەو.

بىكەس پىى گوت:

– خانم، غەم مەخۇ، زوو بەدەزگىرەنەكەتت دەگەيەنم.

رۆزى، پاشا يەمەن ھاتە لای جىھان بانو، بەلكوو بەھەر جۆزى بى رازى بكا لەكەرى شەيتان بىتە خوارى. سەيرى كۆد جىھان بانو نەماو. بەھەردوو دەستان لەسەرو پۆتەلاكى خۇىدا، بەغارەغار ھاتە لای وەزىرو گوتى:

– وەزىر، جىھان بانو نەماو.

وەزىر گوتى:

– خەمت نەبى، جىھان بانو لای بىكەس پالەوانە.

پاشا ھاتە ژوروى بىكەسو لەپەنجەرەو سەرى ھەلكىشاو دىتى بەلى جىھان بانو لای بىكەسە. پادشا بەكرو عاجزى و پەشىمانى گەرايەو. لەھەژمەتان مووى رېشى دەردەكىشا. چوو لەسەر تەخت دانىشتو لەدواى وەزىرى ناردو گوتى:

– وەزىر، تەگبىرىك بكە!

وەزىر گوتى:

– ئەم شەو زىافەتىك بكو بىكەسىش دەعوەت بكو دەرمانى بىھۆشى بو لەخواردن بكو كەلەھۆش خۇى چوو بايىبەن فرپى دەنە ناو گەلىيەك بوئەو بى بەخۇراكى جانەوەرى ھۆقى.

پاشا ئافهرینی لهم تهگبیره‌ی وهزیر کرد. کاتی رۆژاوا دهستوری دا چیشته لی بنین و بیکهسی بانگه‌یشته کرد. بیکهس به‌پیر بانگه‌یشته‌نی پاشاوه چوو و له‌زیافه‌ته‌که ئاماده بوو. دواي چاڤو چۆنی و گه‌توگۆی براده‌رانه، سفره راخراو خواردن ریز کرا. بیکهس ههر هینده که‌چیشته‌که‌ی خوارد، له‌هۆش خۆی چوو و به‌ربوه‌وه. ده‌م و ده‌ست، ده‌ست و پینان به‌ست و هینایان فریپان دایه ناو گه‌لییه‌کی نیوان هه‌فت کیوان بۆ ئه‌وه‌ی بیی به‌ خۆراکی جانهارن.

باباسی ورچه‌که‌ی ته‌یموور پالنه‌واتتان بۆ بکه‌م:

ورچه‌که‌ی ته‌یموور پالنه‌وان دیتی پالنه‌وان ته‌یموور هه‌یچ خه‌به‌ری نییه، زانی به‌لایه‌کی به‌سه‌ره‌اتووو شتیکی لی قه‌وماوه. ئیتر مه‌ره‌کانی کۆکرده‌وو بردی لئاو قه‌لا، له‌هۆزی کردن و هه‌موو ده‌رگا‌کانی توند داخست و خۆیشی به‌رو کیتوو بیابان که‌وته ری بۆ ئه‌وه‌ی ته‌یموور پالنه‌وان بدۆزیتته‌وه. دواي گه‌رائیکی زۆر، ناخیری ته‌یموور پالنه‌وانی دۆزییه‌وه و به‌یه‌که‌وه که‌وتنه ناو کیتوو زوورگو و ته‌پۆلکان. له‌په‌ر، له‌دوو‌ره‌وه ره‌شاته‌یه‌کیان له‌ناو گه‌لییه‌ک بیینی. ده‌رحال به‌رو بنی گه‌لییه‌که شۆر بوونه‌وه، سه‌ریان کرد ئه‌مه پالنه‌وانیکه، به‌لام ده‌ست و پینی به‌سراوه. که‌باش ته‌ماشای سه‌روسیمایان کرد، ته‌یموور پالنه‌وان دیتی ئه‌مه بیکه‌سی کوپری خۆیه‌تی. به‌هه‌ردوو ده‌ستان له‌سه‌ری خۆیداو کردی به‌هاتو هاور. یه‌کسه‌ر ده‌ست و پینی بیکه‌سیان کرده‌وه. کاتی بیکه‌س هاته‌وه هۆش خۆی دیتی وا له‌بیلانیکی وشک و بی گیاو ئاوه و باوکی ورچه‌که‌ش له‌ته‌نیشته‌ی وه‌ستان. به‌کورتی: هه‌رسیکیان به‌ری‌که‌وتن. بیکه‌س برسی بوو، یه‌کسه‌ر لئاو ران مه‌رپیکی هیناو سه‌ری بری و هه‌رسیکیان خواردیان. پاشان بیکه‌س سه‌ربرده‌ی خۆی بۆ گێرانه‌وه، ئینجا لیی نوستن.

به‌یانی زوو، بیکه‌س هه‌ستوو دوو مه‌رپی سه‌رپری و له‌ناو تاوه‌ی کردو باش برژاندی و له‌گه‌ل ورچه‌که به‌یه‌که‌وه خواردیان، که‌تیر بوون، بیکه‌س چاوی به‌دوو ده‌سته به‌رگی پالنه‌وانان که‌وت به‌دیواروه هه‌لواسرابوون، یه‌کسه‌ر یه‌کی له‌ده‌سته به‌رگه‌کانی کرده به‌رو

شمشیرى لە كەمەرى بەستو كەوتنە رى. هاتن گەيشتنە سەر لىوى بىرە كەو بىكەس چوود
 ناو بىرە كەو دىتى كچى بە دەستە كانى هە لواسراو. يە كسەر دەستە كانى كەردو و پەرسى:
 ئەمە كىيە؟

باوكى گوتى:

ئەمە كچى پاشاى يەمەنە.

كچە كە دەستى پى كەرد بە سەرھاتى خۆى گىپرايەو. ئىنجا كەوتو مرد. بىكەسو
 تەيموور و ورچە كە لەوى هاتنە دەروو لەرگای خۆيان بەردەوام بوون.

باباسى پاشاى يەمەتتان بو بكم:

پاشاى يەمەن ، دواى لەناو بردنى بىكەس، خۆى گەياندە جىهان بانوو و گوتى:

— جىهان بانوو! وەرە داخووزىم بىنە جى. ئەو بىكەسىشم كوشت و لەناوم برد.

جىهان بانوو گوتى:

— نا، بەھىچ جوړى نابى. چونكە كاتى دى توش دەكوژن.

كەپاشا ئەمەى بىنى، توورەبوو و شمشىرى هەلكىشا بو ئەو بىكوژى، دەق لەو
 كاتەدا تەيموور پالەوانو بىكەسو ورچە كە خۆيان گەياندە ژوورى جىهان بانوو و پاشا.
 بىكەس يە كسەر شمشىرى هەلكىشاو لەگەل پاشا كەوتە جەنگ. جەنگىكى گەرەو بەرچاوا!
 حەفت شەوو حەفت رۆژ بىكەسو پاشاى يەمەن خەرىكى شىر وەشاندن بوونو هىچىكىيان
 سەر كەوتوو نەبوون.

بىكەس شمشىرى بەعەردى دادا و نەعەرەتە يەكى لى داو كەمەرى پاشاى گرت و بلندى
 كەرد بەتوندى لەعەردى كوتا. پاشا پارچە پارچە بوو. ئىنجا بىكەس پەلامارى و زىرى داو
 بەجەھەننەمى مووشەررەد كەرد و پاشان تەيموور پالەوانى باوكى و جىهان بانووى لەوى
 جىھىشت و گوتى:

— مەن دەبى بچم داىكىشم بىنەمە تىرە.

بێکەس چووێ دوای دایکی.

باباسی پەری خانمان بۆ بکەم:

پەری خانمۆ ماهرۆخ لەمەلەوه دانیشتبووێو چاوەڕێی بێکەس و تەبمۆر پالەوانیان دەکرد. پالەوانی بەناوی (موشک) ڕێی کەوتە قەڵا کەیان.

پالەوانە کە دیتی دووژن لێرە بەتەنیا دەژین. ویستی لەخۆیان مارە بکات. پەری خانم بەزرنگی خۆی، لە دەست دەرچوو و رایکرد، بەلام پالەوانە کە ماهرۆخی دەستگیر کرد.

پەری خانم چوو، خۆی لەناو بێشە شار دەوو زۆر بەناخۆشی ڕۆژگاری بەسەر دەبرد.

ڕۆژی، بێکەس دیتی خانمێک لەناو بێشە خۆی دەشاریتتەوه، یە کسەر کە مەندی هاویشت و گرتی. کاتی کە تەماشای کرد، دیتی ئەمە دایکی خۆیەتی.

دایکۆ کۆر یە کتریان گرتە باوەشو شاد کە یفخۆش بوون. بێکەس سۆراغی ماهرۆخی

لە دایکی کرد.

پەری خانم هەموو بەسەر هاتە کە ی بۆ بێکەس گێڕایەوه. بێکەس یە کسەر دایکی

هاویشتە سەر پاشکۆی ئەسپە کە ی و هاتە ناو قەڵاو (موشک) پالەوان تازە لەراو

هاتبوو دەو لەبەر ئەوهی شە کەمت بوو، خەوی لێ کەوتبوو. بێکەس خۆی گەیانده ناو قەڵاو

(موشک) ی لەخەو بەخەبەر هێناو کەوتنە جەنگ.

بێکەس بەدوو پەلامار موشکی کوشتو کە لەشی فێر دایە دەرووی قەڵاو پەری خانمۆ

ماهرۆخی هەلگرت و هاتە شاری یە مەن.

جیهان بانوو دیتی بێکەس و لە گەل دایکی و ماهرۆخ دین، زۆر شادومان بوو. حەفت

شەوو حەفت ڕۆژ زە ماوەندیان کردو ماهرۆخیان لە بێکەس مارە کردو عومریکی شاد ژیانو

هەموو بەختەور بوون

ئێبۆش هەر شادو بەختەور بن!

12- خه نجهری ژهنگاوی

ھەبوو نەبوو، پاشايەك لەشارى ئەسفەھان ھەبوو. ئەم پاشايە سى كۆپى ھەبوو. رۆژو رۆژگار دىو دەروا پاشا دەكەوتتە ناو سالانەو. ئەو ھەلە، پاشا، كۆرە گەورەكەى، كەناوى ھەسەن بوو، بانگ دەكاتە لای خۆى دەلى:

– كۆرم، من تەمەنم لەچەند رۆژىك زياتر نەماو. پىرپوويەم ئەمىرۆ سبەى دەپۆم. باش گوى لەقسەكەم بگەرە: دواى خۆم تۆ بەپاشاى ولاتو محەمەدى برات بەودزىو برا گچكەكەشت بەوكەيل دادەنىم. وەسىيەتتەكم بۆ ئىو ھەيە، نەكەن ئەم وەسىيەتەم لەپىر بەكەن: سەندووقىك لەچەمەن ژوورى كۆشك و سەراكەمدا ھەيە خەنجەرىكى كۆن و ژەنگاوى تىدايە. ھەركاتى ھەواى سەفەرتان كەوتە سەر، دەپى ئەم خەنجەرە لەكەمەرى خۆتان بىستەن. كەس ناتوانى بەسەرتاندا زال بى.

پاشا ئەمەى گوتە تەمەنى درىزى بۆ كۆرەكانى بەجى ھىشت. دواى وھات كردنى باوكە، كۆپى گەورەى بوو بەپاشا. پاشاى تازە، دواى ئەوھى ئاگادارى كاروبارى ولات بوو، ھەواى سەفەرى كەوتە سەر بۆ ئەوھى بەولتەدا بگەرۆ بارودۆخەكە ھەلسەنگىنى. رۆژى لەرۆژان، پاشا ئامادە بوو بەپىر بگەوى. براى ناوھنجى لەجى خۆى دانو ھەندى لەشكرى ھەلگرت و كەوتەرى. لەوكاتەدا براى ھەرە بچووك گوتى:

– وەسىيەتى باوكەم لەپىر مەكە. دەچىتە سەفەر، خەنجەرى ژەنگاوى لەكەمەر بىستە، ئەوسا پىرۆ.

ھەسەن نەختى لەخەنجەرى ژەنگاوى وردبوو ھوو سەرنجىكى لەبراكەى داو پىنكەنى و گوتى:

– ئەھمەد، من وام دزانى تۆ كۆپىكى تىگەيشتووى. من بەقسەى پىرەمىردىك و ابكەم خەلك پىم بەكەنى؟ چىيە؟ دەمەوى وەسىيەتى باوكەم بەجى پىنم. بەستنى خەنجەرى كۆن بۆ

من جوان نییه. ئەو خەنجەرە ژەنگاوییه بەتۆ دەبەخشم. ئەمەمی گوتو رۆیشت. کەم و زۆر رپیان پری، گەیشتنە قەلایەکی بچووک. دەرگای قەلایە داخرابوو. حەسەن دیتی دەورویەری قەلایە جیگایەکی پر درەختو خۆشە. حەسەن فەرمانی دا لەشکر دابەزی. دواى نان خواردن حەسەن هەستا چوو لە قەلایە. پاش زەحمەتییهکی زۆر، هەر چۆن بوو دەرگای قەلایە کردەوو چوو ژوررەو. دیتی ئەو باخیکى جوان و پر سەوزاتییه. گولزاریکى بەبۆند بەرامەیهو بولبول خەریکی چەهچەهەو خۆیندن. چوار حەوزیک لەناوەندی باخەکە هەیه. هەر بەردیکى زیو بەردیکى زیو، حەفتاو حەفت فیچقەمی تێدایە، ئاوی زولالی وەکوو فرمیسکی چاویان لی دەپێژێ.

حەسەن دیتی ئێرە کەسى تێدا نییه. ویستی بچیتە ناو ئاوو مەلە بکا. دەق لەوکاتەدا ، کەجلی داکنو چوو ناو ئاو، گرمەمی هەورە تریشقەیهک لەئاسمانەو هاتو بوو بەچەخماخو برووسکەو هەوریکى رەش ئاسمانی داگرت. پالئوانی بەسواری ئەسپ پەیدا بوو. پالئوان بەرلەوی لەئەسپەکەى دابەزی، نەعرەتەیهکی لێدا:

— ئەو تۆ چۆن زاتت کردوو هاتوویتە ناو باخی من.

ئەمەمی گوتو شمشیری لەکالان دەرکێشاو وەکوو سیمرخ پەلاماری حەسەنی داو کوشتی و رپی خۆی گرت و رۆیشت.

مەمەد هەرچەندە چاوەرپی برای کرد، برای هیچ خەبەری نەبوو. ناخری لەشکریکى سازداو چووە تاقیبی برای. ئەم برایهش خەنجەری ژەنگاوی لەگەڵ خۆی نەبرد. بەپرسیاران هات و گەیشتنە قەلایە، دیتی ئەو ناو ئەوەندە ئیسک و پروسکی مردووی تێدایە، نایەتە ژمار. مەمەد تەماشای ئەم لاو ئەولای کرد، دیتی تەرمی برای لەسەر زوی کەوتوو. حەپەساو ویستی بگەریتەو، لەپر، پالئوانەکە لەسەر سەری پەیدا بوو و ئەویشی کوشت.

برای بچوكتىڭ، كەناوى ئەحمەد بوو لە دوو، براكەى تىرى ناقلترو بەو جەتر بوو، تا ئەو كاتە هېچ پالەوانى نەيتوانى بوو پىشتى لەعەردى بەدا. ئەحمەد ھەرچەندە چاودەپىي كەرد، براكانى نەگەرانەو. ئەو پىش تەدارەكى سەفەرى پىك خست. داىكى بەنگى كەردو گوتى:

— كورم، وادەروى، تۆغرت خىر بى. بەلام دەبىي زۆرچاك گوى لەقسەكانم بەگرى، يەكەم جار خەنجەرى ژەنگاوى لەكەمەر بېستە. تا ئەم خەنجەرەت پىي بى، كەس بەسەرت دا زال نەبى. لەپىڭادا ھەر كەسپىكت دى گرفتار بوو، يارمەتى بەدە. ئەو ھەلە كاروبارت بەچاكي دەروا بەرپۆدە.

داىكى ئەم قسانەى
 كەردو خەنجەرى ژەنگاوى
 لەسندووقەكە دەرهىناو
 داىە كورپەكەى.
 ئەحمەد يادگارپىەكەى
 باوكى ماچ كەردو
 لەكەمەرى بەست. دىتى
 دەمو دەست تواناپەكى
 سەپىرى لەبازووەكاندا
 پەيدا بوو.
 بەھەرچال، ئەحمەد
 لەشكرىكى زۆرى لەگەل
 خۆى بردو كەوتەپى.
 كەمو زۆر رۆپىشت،

گەپىشتە ھەمان قەلا، دىتى جەل و بەرگى براكانى لەسەر زوى كەوتوو. زانى براكانىيان لىرە

کوشتون. بھو دەوروبەرەدا گەرا. لەپر دیتی ئاسمان ھەورە تریشقی داو بوو بەبرووسکوو چەخماخو ھەوریککی رەش لەسەر بێشە جوولائۆ ھات گەیشتە قەلا. پالئوانیککی ئەسپ سواری رووبەندپۆش لئاو ھەورەکەوہ دابەزییە سەر زووی؟ نەعرەتەکی لەسەر ئەحمەد لێداو گوتی:

– تۆ چۆن زاتت کردووە، ھاتوویتە ناو باخی من؟

ئەحمەد گوتی:

– قسە ی زیاد نەکە! براکانی من تۆ کوشتون. ھاتووم تۆلەیان بکەمەوہ. ئەحمەد شمشیری لە کالان دەرکێشاو پەلاماری پالئوانەکە دا. چل شەوو چل رۆژ جەنگان، شتاق سەرنەکووتن. ئاخیری ئەحمەد نەعرەتەکی لێداو پشتی پالئوانەکە لەعەردی دا لەپر کلاو و خوودە پالئوانەکە پەری، ئەحمەد دیتی ناحەزەکە کچیکی جوانە، بەمانگ دەلی من ھەلھاتووم تۆ ھەلمەیی و بەرۆژ دەلی من دەرکووتووم تۆ دەرەمە کەوہ!

ئەحمەد بەدیتنی کچەکە ھۆشی لەمیشکدا نەماو بەربوووہو لەھۆش خۆی چوو. کە بەناگاھات دیتی قەلا چۆلۆ ھۆلۆ کەس لەو ناوہدا نییە.

کاتی ویستی ھەستی و بکووتتە رێ، دیتی کاغەزیکی لەتەنیشتە. خۆیندیوہ، سەیری کرد کچەکە نووسیویەتی:

((من کچی شای فەرەنگم، ناوم پەرییە. باوکم ویستی بەمیردم بدا، من نەمکرد. بپیارم دا ھەرکەسی لەزۆرائی لیم بباتەوہو پشتم لەعەردی بدا، دەبم بەھاوسەری ئەو. ئیستاش ئەوہ تۆ لیت بردمەوہ، ئەگەر دەتەوی، دەتوانی بۆ خوازیینی من تەشریف بیینی بۆ لای شای فەرەنگ. چاوەرپی دیداری تۆم))

ئەحمەد لەرۆیشتنی کچەکە پەشیمان بووہو لەشکری ریک خست و دەستوری دا بگەریتتەوہ. خۆیشی ماوہیەک رۆیشت، گەیشتە بێشەپەک و دیتی قەلایەکی لیبیە. ئەو قەلایە دیویکی تیدابوو. دەنگی ئاھو ئالەمی دیوہکە دەگەیشتە ئاسمان. دیوہکە ئەوہندە

گه‌وره‌و سه‌نگین بوو، زه‌وی له‌گه‌ل‌ نا‌هو نا‌له‌ی ده‌له‌رزى. نه‌حمه‌د گه‌یشه‌ته‌ نه‌وئ‌و دیتى
دره‌خته‌ی له‌په‌ی دپه‌که‌ چه‌قیوه‌و خوینی له‌به‌ر ده‌روا.

نه‌حمه‌د وپه‌ستی دره‌خته‌که‌ له‌په‌ی دپه‌که‌ ده‌ریه‌نئ‌ی، له‌په‌ر، په‌ری که‌وته‌وه‌ له‌وانه‌یه‌ دپه‌که‌
په‌لامارى بد‌او بیه‌کوژئ‌ی. بۆیه‌ خورجینه‌ی نه‌سپه‌که‌ی په‌تیکى تیدابوو، زوو په‌ته‌که‌ی هه‌ینا.
سه‌ریکی په‌ته‌که‌ی له‌دره‌خته‌که‌ به‌ست‌و سه‌ره‌که‌ی تری به‌توندی له‌خورجینه‌ی نه‌سپه‌که‌ی
به‌ست‌و خۆی له‌په‌نا داران شارده‌وه‌و نه‌سپه‌که‌ی ده‌نگ دا. نه‌سپه‌که‌ به‌قایم په‌ته‌که‌ی
پاکیشه‌و دره‌خته‌که‌ به‌چاوترووکانیک له‌په‌ی دپه‌که‌ هاته‌ ده‌روه.

دپه‌که‌ له‌وکاته‌دا نه‌عه‌ته‌یه‌کی لید‌او گوته‌ی:

— نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی نه‌و ده‌رده‌ت په‌ی کردم، نه‌گه‌ر ده‌ستم بتگاتئ‌ی، ده‌به‌ی پارچه‌ی
گه‌وره‌ت گویت بئ‌ی.

دپه‌که‌، کیم‌و خویناویکی زۆری له‌په‌ی هاته‌و دواى ماوه‌یه‌که‌ خه‌وی لئ‌که‌وت. که‌له‌خه‌و
پابوو، دیتى ژانى په‌ی هه‌یچ نه‌ماوه‌، زانى به‌رامبه‌ره‌که‌ی خزمه‌تیکى گه‌وره‌ی په‌ی کردوه‌وه.
ئیت‌ر به‌دوایدا گه‌را بیدۆزیتنه‌وه‌وه.

نه‌حمه‌د له‌حه‌شارکه‌که‌ی هاته‌ ده‌روه‌و خۆی نیشه‌انی دپه‌که‌دا. دپه‌که‌ یه‌کسه‌ر چۆکی
داد‌او گوته‌ی:

— نه‌ی بنیاده‌م، تو منت له‌مردن نه‌جات دا، په‌م بلئ‌ی بزاهم چیت ده‌وی؟

نه‌حمه‌د گوته‌ی:

— ده‌مه‌وئ‌ تو ببی به‌برای من و یارمه‌تیم بده‌ی، به‌یه‌که‌وه‌ به‌چین کچی شای فه‌ره‌نگ
بیه‌نین.

دپه‌که‌ گوته‌ی:

— ده‌بین به‌برا، به‌لام من جیبی شای فه‌ره‌نگ په‌نازاهم. سواری په‌ستم به‌ به‌چینه‌ لای برای

گه‌وره‌ترم، به‌لکو نه‌و په‌ی بزانی.

به لئی، ئەحمەد سواری پشتی دێوه که بوو. دێوه که یه کسەر بهرزبووه ئاسمان. دواى
 شهوى ماوهیه کی زۆر فرین، گه‌یشتنه‌ بێشه‌یه‌ك، دیتیان ئیره‌ باله‌خانه‌یه‌ که. دێویکی سپی
 گه‌وره‌ له‌بهرده‌م باله‌خانه‌ که دانیشتوه‌، ئه‌وانیش له‌بهرده‌م باله‌خانه‌ که دابه‌زین.

دێوی سپی، که‌چاوی پێ‌که‌وتن، پێ‌که‌نی و گوتی:

— برام به‌خیره‌هاتی! له‌میژه‌ ددانم له‌گۆشتی بنیاده‌م نه‌داوه‌، لیم مسۆگه‌ره‌، شه‌معت
 هیناوه‌، بیخه‌مه‌ به‌ر ددانم. دێوه‌ که‌ گوتی:

— برام، ئەمه‌ نه‌گه‌ر به‌چاوی خراب ته‌ماشای بکه‌ی، یه‌کسه‌ر به‌باوکم ده‌لیم و تاماوم
 ده‌بم به‌دورژمنی تو. چونکه‌ ئەم بنیاده‌مه‌ گیانی منی له‌مردن‌ پرزگار کردوه‌.

دێوی سپی، که‌گوتیی له‌م قسه‌یه‌ بوو، یه‌کسه‌ر هه‌ستاو ئەحمه‌دی گرته‌ باوه‌شو که‌وته
 لستنه‌وه‌ی و گوتی:

— مادام تو برای منت له‌مه‌رگ نه‌جات داوه‌، که‌واته‌ تو برای منی
 دێوه‌کان زۆر ریزیان له‌ئهمه‌د ناو پێشوازی و خزمه‌تێکی شاهانه‌یان کرد.

ئاخیری دێوی سپیش گوتی:

— منیش شاره‌زاییم له‌خاکی فه‌ره‌نگ نییه‌، پرۆنه‌ لای برا گه‌وره‌که‌م!
 ئەحمه‌د دووباره‌ سواری دێوی بچووک بوو و به‌رزبووه‌ ئاسمان، دواى ماوه‌یه‌ك ئاسمان
 پرین گه‌یشتنه‌ پشت کێویکی به‌رز، باله‌خانه‌یه‌ کی گه‌وره‌یان بینی، دێویکی سوور به‌رامبه‌ر
 باله‌خانه‌ که‌ دانیشتبوو.

دێوه‌ که‌، که‌چاوی به‌برای که‌وت، پێ‌که‌نی و گوتی:

— برام به‌خیره‌هاتی! ده‌می‌که‌ خه‌به‌ری تو‌م نییه‌. حالت چۆنه‌؟ لیم مسۆگه‌ره‌ ئەم
 بنیاده‌معت بۆ شه‌وه‌ هیناوه‌ بیخه‌مه‌ بن ددانم؟

دێوه‌ که‌ گوتی:

— برا، ئەم بنیاده‌مه‌ برای منو منی له‌مه‌رگ نه‌جات داوه‌.

دۆهه، كه له مه‌سه‌له‌كه‌ ناگادار بووه، يه كسه‌ر نه‌حمه‌دی گرته باوه‌شو رۆی گرت و پاشان رۆنگای فه‌رنگی پێ نیشان دان.

ئه‌م دووه، دواي چل رۆژه رۆ گه‌يشته‌نه خاكي فه‌ره‌نگ. دۆهه چه‌نگه موويه‌كي خۆي دايه نه‌حمه‌دو گوتي هه‌ر كاتێ تێگيراي موويه‌كي من هه‌لكرۆزێنه، يه كسه‌ر په‌يدا ده‌به‌م ده‌گه‌مه فریات. نه‌حمه‌دیش چه‌قۆيه‌كي له‌گيرفانی دهره‌یناو دايه دۆه‌كه‌و گوتي:

— هه‌ركاتێ دیتت خۆین له‌نووكی ئه‌م چه‌قۆيه چه‌رپايه‌وه، بزانه‌و ناگادار به‌ كه‌من له‌مه‌ترسی دامو بگه‌ره فریام.

نه‌حمه‌د ئه‌مه‌ی گوتو يه كسه‌ر له‌دۆه‌كه‌ جیابوووه‌. دواي ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ك رۆی بری، تووشی شوانێك هات.

نه‌حمه‌د گوتي:

— سلاو، مامه‌ی شوان! مه‌رێكم پێ نافرۆشی؟

شوان گوتي:

— ده‌بینم تۆ غه‌ریبه‌ی. له‌ولاتی ئیمه‌ غه‌ریبه‌ رۆی خۆی هه‌یه، بۆیه مه‌رێكت له‌منه‌وه پێشكه‌ش بێ. هه‌ركامه‌ت دۆی ده‌ستی له‌سه‌ر دانی و بیبه.

نه‌حمه‌د سوپاسی شوانه‌كه‌ی كردو ده‌ستی له‌سه‌ر مه‌رێك داناو سه‌ری بری.

ورگی مه‌ره‌كه‌ی به‌تال كردو كلاویکی تووكنی له‌په‌نجۆله‌كه‌ی بۆ خۆی دروست كردو له‌سه‌ر سه‌ری خۆی هه‌لكیشاو وه‌كوو كه‌چه‌لانی لێ هات. هه‌ر رۆیشته‌ رۆیشته‌ تا گه‌یشته‌ شار. دواي گه‌شتو گه‌ران گه‌یشته‌ باخێك، دیتی باخێکی زۆر خۆشه، وه‌كوو به‌هه‌شت وایه.

نه‌حمه‌د له‌ناو باخه‌كه‌ گه‌راو سوپراو گه‌یشته‌ سه‌ر چه‌وزنکی گه‌وره. ده‌ستو ده‌م و چاوی خۆی شووشت و نه‌ختی میوه‌ی خوارد و له‌ژيچر دره‌ختێك دريژ بوو و خه‌وی لێ كه‌وت. به‌یانی پاسه‌وانان نه‌حمه‌دیان گرت و برديانه لای پاشا.

پاشا گوتی:

– ئای که چهل، ئه وه تو کیتی؟

ئه همه د گوتی:

– قیبله ی عالهم سه لامه تدار بی، من هه تیوم. که سم نییه و به دوا ی کارێکدا ده گه ریم.
ئیواری جیگایه کی باشم ده ست نه که وت لی بی بجوم، بویه له باخی ئیوه خه وتم. ئه گه
هه له یه کم کردوه، داوا ی بوردن ده که مو ئاماده م تۆله ی بکه مه وه.

پاشا دیتی که چهل کورپکی تیگه یشتوه، بویه گوتی:

– ده بینم کورپکی تیگه یشتوی، بویه سی پرسیارت لی ده که م ئه گه به راستی وه لام
بده یته وه، لای خۆم گلت ده ده مه وه و کارێکت ده ده می، ئایا ئاماده ی به دروستی وه لامی
پرسیاره کام بده یته وه؟

که چهل گوتی:

– قیبله ی عالهم سه لامه تدار بی! ئه وه نده ی بتوانم درێخی ناکه م. ته نیا ئه وه نده هه یه
پرو خسه ت بدن، بچم ده ست به ئاو بگه یه نم و بیمه وه.

زوو و موویه کی دێوه که ی هه لکرو زاند. دێوه له به رده می ئاماده بوو و به ئه همه دی
گوت!

– پاشا، هه رچی ده یه وی با پرسی. من چیم گوت تو دووباره ی بکه وه، هه قت نه بی.

پاشا گوتی:

– پیم بلی بزانه م گه وره ترین دوژمنی بنیاده م چیه؟

دێوه که یه کسه ر له په ناوه به ئه همه دی گوت: من چی ده لیم تو وه کوو خۆی دووباره ی
بکه وه.

ئه همه دیش قبولی کردو گوتی:

– به ساقه ت بم،

گه‌وره‌ترین دوژمنی بنیاده‌م (نه‌فسی به‌دکار) ه که‌گه‌وره‌کان به‌سه‌گیکیان چواندوه
 هه‌رگیز فه‌رمانبه‌رداری مرۆڤ نابێ. ده‌گێر نه‌وه ده‌لێن: گۆر هه‌له‌که‌نیک ته‌مه‌نی زۆری به‌رێ
 کردبوو، یه‌کێ لێی پرسی: تو ته‌مه‌تیکه گۆر هه‌له‌که‌نی، چ شتیکی سه‌یرت له‌ژێر خاکا
 دیوه؟

گوتی:

— له‌هه‌موو شتی سه‌یرتر ئه‌وه‌بوو ئه‌م نه‌فسه سه‌گه‌ هه‌فت ساڵ بوو ده‌یدی
 گۆر هه‌له‌که‌نیک، که‌چی نه‌مردو یه‌ک جار چیه‌ فه‌رمانبه‌رداری من نه‌بوو.
 سه‌دو بیست و چوار هه‌زار پێغه‌مبه‌ر نه‌یانتوانی ئه‌م نه‌فسه سه‌گه‌ بکوژن، یان بیه‌که‌نه
 موسلمان. ئیمه هه‌موومان له‌ژێر فه‌رمانو گۆی پرایه‌لی نه‌فسی کافرین. کافر له‌ده‌روونی
 خۆمان په‌روه‌رده ده‌که‌ین. کوشتنی ئه‌م نه‌فسه کافره سه‌رکێشه کاریکی ناسان نییه،
 چونکه ئه‌م نه‌فسه یارمه‌تی له‌دوولاره وه‌رده‌گرێ: ورگ و پرشته‌ی زایه‌ند. دل و ده‌کوو سواریک
 وایه سه‌گیکێ له‌گه‌ل دابی. هه‌رچه‌نده دل یارمه‌تی له‌جانان وه‌رگرێ و ئه‌سه‌په‌که‌ی لنگ
 بدا، نه‌فسی سه‌گ له‌گه‌لیا ده‌کووتته غار.

((هرکه این سگ را زبون خویش کرد

گرد گفتش در نیاید هیچ مرد))

— پاشا گوتی: نافه‌رین. وه‌لامیکێ به‌رز بوو!

دووه‌م: پیم بلی بزانم باشترین چاکه‌ی بنیاده‌م چیه‌؟

که‌چه‌ل گوتی:

— ئه‌ده‌بو بێ فیزی. ئه‌م دوو چاکه‌یه په‌یوه‌ندی نزیکیان به‌یه‌که‌وه هه‌یه‌و گووتوو یانه:
 بۆ مرۆڤ ئه‌ده‌ب له‌سامان باشتره. به‌ئه‌ده‌ب به‌و ببه به‌پاشا. مه‌رجی ئه‌ده‌ب ئه‌وه‌یه
 که‌مرۆڤ بێ فیزی و له‌خه‌لک که‌متر داوای شت بۆخۆی بکا. گونا‌ه بکێشیتته سه‌ر خۆی و

لهسهرخۆی دابنێ، تا بهتهواوی نهسهلمی لپرسینهوه چون دابهش بووو گوناوه که هی کییه.

لهگهورهیه کی دنیا دیته بیان پرسی: لهگهشتو گهرا نه کانی خۆتا تووشی چ کهسی هاتی که شایه نی باس کردن بی؟

گوتی:

— ههفت ئیقلیم گهرا تهنیا یه که سو نیوم بینی: کهسه که ئهوه بوو که پاش مله نه به چاکه، نه به خراپه باسی خه لکی نه ده کرد، چونکه غهرقی پازی خوا ببوو. نیو کهسه که ش ئهوه بوو تهنیا به چاکه باسی خه لکی ده کردو بهس.

ده گه پرنهوه: رۆژی بایه زید به پریگایه کدا ده پویشته، سه گئی بوو به هاو پیری و شیخ دامه نی خۆی لی دوور خسته وه. سه که که گوتی:

— نه گهر وشکم، من و تو هیچ ناکو کیمان له نیودا نییهو نه گهر ته پیریشم، به ههفت قورپاو ناشت ده بینه وه. به لام نه گهر تو دامه نت له بهر خۆت رابکه ی، به ههفت درپاش خۆت بشوی، پاک نایسته وه.

بایه زید گوتی:

— گلاوی تو به رجاوو گلاوی من نه پهنی. و ره ههردووکیان به یه که وه کو که یه وه تا به هوی کۆبوونه بیان نیوانمان پاک بیته وه، چونکه نه گهر له دوو جی ناوی گلاو خۆیان لیک بدن ده بی به قوله تین و پاکو هه لال ده بی.

سه گ گوتی:

— تو شیاوی هاو پیتی من نیت، چونکه خه لک من رهت ده کاته وه تو قبول ده کا. هه رکه سی بگاته من به ردیکم له ره فیسک ده داو هه رکه سی بگاته تو ده لی: " السلام علیک یا سلگان العارفين" و من هه رگیز ئیسکیکم بو بیانی هه لته گرتوه، به لام تو قه رابه گه ئیکت هه یه.

بايەزىد گوتى:

– مەن شىياۋى ھاۋرپىتى سەگ نەم، چۆن شىياۋى ھاۋرپىتى (م يىل ۋالانزال) واتە خودا، دەم. سوبجانەللا كىباشترىن رەۋشەت بە كەمترىن پەرۋەردە دەدا.
دەلئىن خالۋى سەرخەسى بىنەۋ بەرەيە كى لەگەل خەردا ھەبۇو.
رۆژى خەردا ھاتە سەردانى خالۋ، گەنجىكى لەگەل خۆى ھىنابوۋ لەعەشقى خاۋىدا
سەرى پەر جۆشۇ دلى پەر نوور بوو. كە گەنجە كە دانىشت، شىخ لە حالۋ كاروبارى پەرسى:
گەنجە كە ۋەلامى داپەۋە:
– ئىستا ۋە نىكەى دە سالە، ۋەۋەندە لەئەندىشەى دۆست نەۋم بوۋىم، ئاگام لە خۆشم
نىيە.

سەرخەس گوتى:

– مەن ناتوانم پەر لە دۆست بەكە مەۋە، چۈنكە شەش سالە ۋەۋەندە خەرىكى عەبىبى خۆم،
لە شەرمى خۆم ساتى پەرۋاى ۋەۋم نىيە.
گەنجە كە، كە ئەمەى بىست گىانى پەشۇكاۋ ھەموۋ ئەندامى لەرزى.
جا خەردا گوتى:
– تۆ نايى زىاد لە پىۋىست لەم گەنجە داۋا بەكەى. ۋەۋەى تۆ دەتەۋى كارى گەۋرانە
(ھىزى بازوۋ لە كەۋانەۋە دى)
كاتى كەچەل لە قەسە كانى گەيشتە ئىرە، پاشا گوتى:
– دەبىنم تۆ پىۋاۋىكى تىگەيشتەۋى. قەسە كانت خۆشۇ بە تام بوون.
ھىۋادارم بە كورتى ۋەلامى پەرسىارى سىيە مەم بەدەيتەۋە، چۈنكە كاتە كە كەمەۋ ئىشى
ترەم ھەيە دەپى بىيانكەم.
ئىستا ئەم پەرسىارەت لى دەكەم: ئايا باشترىن سامان چىيە؟
كەچەل ۋەلامى داپەۋە:

— له بهر ئهوهی کلیلی سامان به د ئهوه ده چمسیپی و مرۆڤ له خودا دوور ده کاتهوه، سامان ههه ههه ههه نییه. له راستیدا سامانی راسته قینه و باشترین سامان ته ندروستی، واته لهش ساخییه، ئینجا به جی هینانی سوپاسگوزاری ئه لهش ساخییه و سه برو پشوو دریتی و رهزامه ندی. چونکه نه گهر سهراپای سامانی دنیا کۆکه یتهوه جیگای یهه چاوه، یان یهه دهسته یان یهه پی، یان دلی بنیادهم پر ناکاتهوه. خودا بنیادهمی به سهه نازو شکۆمه ندی پهروه ده کردوو و بینایه کی سه رسور هینه ری لهش و رزق و رۆژی و ته ندروستی و نیعمه تی پروا و هی تری پی به خشیوه، جا ده بی سوپاسگوزاری نو سه برمان هه بی.

ده لئین: پاشایه کی میوه یه کی دایه غولامه کی بو ئه وهی بیخوا. غولامه که میوه که ی ئه وهنده به چیتو مگیزو تاسووقه وه خوار دو ئه وهنده به شیرینی و به تامه که ی هه لگوت، پاشا خۆشی نارزووی هه ستا نیوه ی میوه که بخوا، به لام که تامی میوه که ی چه شت دیتی تاله. له غولامه که ی پرسی:

— تو چۆن ئه م میوه تاله بوا به م شیرینییه ده خۆی؟

غولامه که گوتی:

— جوان نه بوو گزانده لهو تالییه بکه م، چونکه له ده ستیکی وام وهر گرتبوو ههزاران نیعمه ت و چاکه ی له گه ل من کردوو. چۆن ده توانم له ژیر باری ئه م هه موو نیعمه ته، باسی یهه تالیی بچووک بکه م؟

ده لئین: رۆژی سفیان له جزور رابیعه دوعای ده کرد:

— خواجه! له م بهنده ی خۆتا رازی به.

رابیعه گوتی:

— ئه وه تو شهرم له هه ق تهعالا ناکه ی داوای رهزامه ندی لی ده که ی، له حاله تیکا که تو خۆت لهو رازی نیت.

ئه وه بوو سو فیان داوای بوردنی له خوا کرد.

ده لاین: نه بووبه کری واسیتی چووہ سمردانی شیتخانه. شیتکی بینی زنجیری له پی بوو، به لآم هندی جار به شادی نه عرتهی لی دد او هندی جاریش دستی له سره دست بوو.

واسیتی له شیتنه که ی پرسى:

— نهو کوته قورسعیان له پی کردوی، چون وا شادو به زوقی؟

شیتنه که گوتی:

— هه ی غافل! کوته که له پیتم کراوه، نهک له دلتم.

زه لامکوژیکیان دهرد بوته وهی له داری بدن، به لآم کابرا له رینگادا هه پیده که نی و

هه لده پیری. یه کی لی پرسى:

— نیستا که تو بو مردن دهبه، که ی نه مه کاتی به زم و شادومانییه؟

وه لآمی دایه وه:

— من که له زیانا تنیا نه م چند له حزیه م ماوه، بو دپی به خه م و خه فته به سه ری

به رم؟

کاتی که چهل قسه کانی تهواو بوو. پاشا له دللی خو ی دا بیری کرده وه که نه مه کورپکی

ثاقلو تیگه یشتوه، جا پی گوت:

— له بیانییه وه خوراکو پو شاک و نهوات مسوگه ره. لای خو مان ده مینیتوه وه بو ته وهی

بی کاریش نه بی دپی چاوت له و قازانه بی که له ناو باخی منا ده له وه رین و بو خوت چیژ

له ناو هه وای گولو گیا وه رگری بوته وهی میشتکت زیاتر بکریته وه دواروژ به که لکی من

بیټ.

پاشا له بهرچاوان، کوره که ی هان ددها، به لآم که دهیدی که چهل زمینی تیژه و سه ره دهری

له شت دهکا، له دلته تیږه پی دهرد، جا فرمانی دا بیخه نه ژیر چاوه دیږی و پاشان

له وه ختی خو یا له ناوی بهرن.

که چهل، که له پاشا جیابووه، زۆر به ناو باخه که دا گهراو که نزیکی کۆشک بووه وه له ژێر دره ختیکی پشوری دا. له و کاته دا، کچی پاشا، که ناوی (پهری) بوو و پێشتر ناگاداری جوانی و نازایهتی ببووین، له گهلا کهنیزه و غولامانی خۆی به گهشت و سهیران هاته ناو باخ. له کاتی گهرا، چاوی به که چهل کهوتو که له نزیکه وه لێی وردبووه وه نه همه دی ناسییه وه یه کسهر گهرا یهوه کۆشک بۆ ئه وهی به بنو بوته کی مه سه له که بکهوی. ئه وه بوو خۆی نه خۆش خست بۆ ئه وهی سه رنجی پاشا بۆ لای خۆی رابکێشی.

پاشان پزیشکیان هینایه سه ر . یه کی له پزیشکه کان به پاشای گوت:

— قیبه لی عالم سه لامه تداریی! کچه که تان نه خۆشی دهروونی هه یه. تووشی سستیو په شوکی هاتوو، ده بی میزد بکا، ئیتر پاشا پێی له کهوشی نا که ده بی په ری به شویدا. کاتی په ری خانم دیتی مه سه له که ناوهایه، یه کسهر بیانوویه کی هینایه وه گوته من به پێی دابونه ریتی دیرینی شاره که مان شوو ده که م. له ری دابونه ریت بهو جۆره بوو که کچی پاشا له سه ر هه یوانی ته ماشای ده کردو شازادو میرو گره گره کان له خواروه به ریز به به رده م کۆشکا تیده په رینو کچه سیویکی به ده سه ته وه بوو، دلێ هه ر کێی بگرتایه سیوه که ی بۆ ده هاویشته و به م جۆره میردی خۆی هه لده بژارد.

کاتی پاشا رزنامه ندی خۆی راگه یاند، کچه که ناماده بوو و هه موو خه لکی شارو شازاده ی نه ته وه کانی ترو گره گره کانو سه رده سه ته کانیان ناگادار کرده وه. هه موو له به رده م کۆشکی پاشادا به ریز تیپه رین. کچه که هه رچه نه ده چاوی گێرا، نه همه دی نه که وته به رچاو. ناخبری هه موو رۆیشتنو که س نه ما.

پاشا دیتی کچه که که سی ده ستنیشان نه کرد. په سی هۆی چییه؟

کچه که گوته:

— ئه وهی دامنا بوو نه که وته به رچاو م.

جا له ناو شار گوته یان که س ماوه، یان نا؟ که پاشا په سیاری کرد.

وهزير گوتی:

— قیبله‌ی عالم سه لاهمه تداربی! له که چه لی قازوان به ولاره هیچ که س نه ماوه.
 کاتی که که چه لی قازوان به ببرد هم کوشکدا تیپه‌ری کچه که سیوه که ی بژ هاویشته.
 پاشا، پیشتتر کینه‌ی که چه لی له دل گرتبوو و نیستاش دیتی وا بهزوا‌ی خوی دست
 نیشان کراوه، بوته‌وه‌ی قسه‌ی خوی نه‌شکینتی، کچه که ی له که چه لی ماره کرد، به لام نه‌دهنده
 توورپه بوو، له توورپه‌بیان هم کچی خوی و هم که چه لی شار به در کرد.
 که چه لی ناچار بوو له گه‌ل کچی پاشا له گوندی‌کی تریکه شار تاکنجی بوو.
 پاشا، له بهر کینه‌ی رقتو تی‌ریه‌ی، رۆژ به رۆژ له‌رو لاوازتر ده‌بوو و رهنگی زهرتر
 هه‌لده‌گه‌را، نه‌بوو نه‌خوش کهوت و هیچ پزشکی نه‌توانی چاره‌ی بکا.
 ناخبری پاشا کهوته ناو‌جی و نه‌م خه‌بهره له‌شاروه گه‌یشته لادی و به‌برگویی نه‌همه‌دیش
 کهوت. نه‌حمده که ناگادابووه، یه کسه‌ر موویه‌کی دیوه‌که‌ی هه‌لک‌روزانلو هو‌ی
 نه‌خوشیبه‌کهو چۆنیه‌تی چاره‌سه‌رکردنی له‌دیوه‌که پرسی. دیوه‌گوتی:
 — هیچ خه‌مت نه‌بی، چاره‌سه‌ره‌که‌ی نه‌وه‌یه:
 هه‌ر نیستا ناسکیک‌راو بکه‌و که له‌پاچه‌که‌ی باش لی بنی و شوربا‌که‌ی در‌خواردی پاشا
 بده، پاشا زووبه‌زوو چاک ده‌یتنه‌وه.
 نه‌حمده در‌حال کهوته کار، ناسکیکی‌راو کردو خوی وه‌کوو پزشکی‌که‌کانی نه‌و رۆژ‌گاره
 لی کردو چووه کوشکی پاشا.
 خه‌به‌ریان دایه پاشا، گوتیان پزشکی‌که‌له‌ولانتی‌که‌وه هاتووه ده‌یوی چاره‌سه‌رتان بکا.
 پاشا ده‌ستووری دا پزشکی‌که‌که‌به‌نه‌ناو کوشک.
 پاشا مەر‌جی کرد نه‌گه‌ر نه‌حمده بتوانی چاره‌سه‌ری بکا، هه‌ر داوا‌یه‌کی هه‌یی
 جی‌به‌جی ده‌بی، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌توانی، له‌سه‌ری ده‌دا.

ئهحمه د قبوولی کردو یه کسه شۆرباکه ی درخواردی پاشا دا. پاشا ههر هینده شۆرباکه ی خوارد دهم دهست چاک بووهوه. هیچ سستی و ژانه سهرو نهخۆشی نهما.

پاشا گوتی:

— فەرموو، هەرچیت دهوی بلی.

ئهحمه د گوتی:

— قیبه ی عالم سهلامه تدار بی. ته نیا یه ک داوام ههیه، ئه ویش ئه مهیه، ئیوه له گه ل زاواو کچه کفتان ناشت بینهوه.

پاشا گوتی:

— زۆر باشه.

فهرمانی دا رۆژی پاشا بیانیهینه خزمه تی.

رۆژی پاشی، کچی پاشاو دختوری رۆژی پینشو، که چاره سهری پاشای کردبوو و ئهحمه خۆی بوو، گه یشتنه خزمه ت پاشا.

پاشا زۆر شادو که یفخۆش بوو و به کچه که ی گوت:

— ده بینم له کهری شهیتان هاتوویته خوارئو که چه لت به ره له داوه.

کچه که گوتی:

— باوکه گیان! ئه وه ی گیانی ئیوه ی نه جات داو که چه ل و ئهحمه د، هه رسیکیان یه که سن، ئه ویش شازاده یه کی ولاتیکی دراوسییه. ئینجا مه سه له ی شه ری به ینی خۆی و ئهحمه دو هه موو مه سه له کانی تری له سپر هفتا پیواز بو پاشا گه پابه وه.

پاشا زۆر خۆشحال بوو. فهرمانی دا چل شه وو چل رۆژ تاهه نگ و زه ماوه ند بگه یرن.

باباسی پاشای یه کی لهو کیشوهرانه تان بو بکه م که پیشت هاتبووه خوازیینی په ری

خانم و نه یاندا بو و سه ری به به رد که وتبوو:

ئەو پاشايە، كاتى خەبەرى زەماوەندى پەرى خانى بىست، ھەر وەخت بوو لە كىنەو ئىردى شەق بەرى، بۆيە لەشكەرى كۆكردوھو بە كەرەستە و تفاقى جەنگەو پەلامارى شارى پەرى خانى دا.

ئەحمەد رووخسەتى لەپاشا خواستو چوو بەرھو رووى دوژمن بووھو. بوو بە شەپكى گران. ئەحمەد بە شمشىرى ژەنگارى بەر بوو گىانى دوشمنو چل شەوو چل رۆژ گردى لە كە لە شو تەرمى دوژمن ھەلناو چىايەكى لە مردوو و لاشەى دوژمنان دروست كرد.

دوژمن كە دىتى بە زۆرى شمشىر دەرنابا، دەستى بە حىلە كرد.

پاشا ھەرچى لە خەزىنە كەيا ھەيبوو بەسەر عىفريتو جادووكەراندا دابەشى كرد، بۆئەوھى رىنگاچارەيەك بدۆزئەوھ.

سەردەستەى عىفريتەكان، كە جادووكەرىكى لىزان بوو و دەچوھ ناو قەرابە بە پاشاى گوت:

- دە پالەوام بەدەرى بۆ ئەوھى بچم ئەحمەد دەست بە دەستە بەكەم و بىھىنمە حزوورتان.

پاشا قبوولئى كردو زىرىكى

زۆری به جادوو گه‌ره که دا.

پیره‌ژن، له گه‌ل ده پالنه‌وان، چونه ناو قه‌رابه‌و به‌لووره‌کیشان به‌رو شاری پهری خانم که‌وتنه‌په‌ی. له‌نزیک کۆشکی پهری خانم دابه‌زین.

پیره‌ژن به‌شپه‌وی ناسایی هاته به‌ردەرگی مائی پهری خانم خۆی کرده ده‌رۆزه‌که‌رو بپه‌چاره‌و داماو. ئینجا زۆری دوعا بو پهری خانم و مپه‌رده‌که‌ی کردو ستایشی کردن که‌میلله‌تتان له‌جه‌نگو به‌دبه‌ختی و دوژمنی غه‌دار نه‌جات داوه.

له‌کاتی قسه‌کردندا، له‌پهری خانمی پرسى نه‌په‌ینی سه‌رکه‌وتنه‌و زال بوونی مپه‌ردی و په‌مزه‌و پازی ته‌م ئیشه‌ له‌چیدا‌یه. که‌پهری خانم له‌په‌روی نه‌زانی و متمانه‌وه‌ گوتی:

له‌شمشپه‌ی ژه‌نگاوی دا‌یه. پیره‌ژن په‌کسه‌ر گه‌راپه‌وه‌ مائی و ده‌ پاله‌وانه‌که‌ی ته‌یار کردو شه‌و به‌په‌ت و شتی تروه‌ چونه ناو کۆشکی پهری خانم و شمشپه‌ی ژه‌نگاویان له‌که‌مه‌ری شه‌مه‌د کرده‌و. شه‌مه‌د له‌خه‌ویکی قوولدا بوو، هه‌ردووکیان له‌په‌لاسه‌یک پینچاو له‌کۆشک ده‌رچوونو بره‌یاننه‌ لای پاشای دوژمن.

پاشا، که‌چاوی په‌ی که‌وتن خۆش‌حال بوو. شه‌مه‌دی فه‌ی دا‌یه‌ زیندان و پهری خانمی نارده‌ هه‌ره‌مه‌سه‌رای شاهانه.

ئبه‌ستا گو‌په‌یتان له‌باسی دپه‌کان به‌ی:

دپه‌که‌ دانیشه‌ت بوو، نانی ده‌خوارد، دیتی ته‌و خه‌نجه‌ره‌ی شه‌مه‌د په‌ی دا‌بوو، خوینی له‌نوکی ده‌چۆرپه‌ته‌وه‌، زانی شه‌مه‌د که‌وتۆته‌ به‌ر هه‌ره‌شه‌و گیانی له‌مه‌ترسیدا‌یه، په‌کسه‌ر هه‌موو دپه‌کانی له‌ژپه‌ر فه‌رمانده‌بی خۆی کۆکو ته‌یار کردو هاتن شاری پاشایان نابله‌ووقه‌دا. دپه‌ په‌کسه‌ر چوه‌ لای پاشاو دوو ره‌ی له‌په‌ش دانا، گوتی:

— یان هه‌ر ئبه‌ستا شه‌مه‌دو پهری خانم ئازاد ده‌که‌ی، یان خا‌ک و ولاته‌ت له‌توره‌گه‌ ده‌که‌ین.

پاشا، لەترسى گىيانى خۆى، ناچار بوو يەكسەر ئەحمەد و پەرى خانم نازاد بكاو ئىتر
ئارەزووى زەماوەندى لەسەردا نەمىنى.

ئىستا ھەرچى كرديان ئەحمەد بەخەبەر نەھات. پەرى خانم گوتى:

تا شمشىرى ژەنگاوى لەپشتى نەبەستن، بەخەبەر نايە.

دواى گەپانىكى زۆر، شمشىرەكەيان دۆزىيەو لەپشتى ئەحمەديان بەست و ئەحمەد

لەخو بەئاگاھات، دەستى پەرى خانمى گرت و سوپاسى دىپوھەكانى كردو گەپرايەو شارى

خۆى.

13- سونبولی سیحراوی

هەبوو نەبوو، بگێڕهوانی ئەخبارو بگۆزهوانی ئاسار، شەكەر شیرین گفتار، ئەحمەدی موختار دەگێڕتتەوه: لەرۆژگاری هەرە هەرە کۆن، پاشایەکی سەر راست و دادپەرور هەبوو، خەلک لەسایە دەستووری یاسایی و پینمایی ئایینی، لەناسوودەبی و خۆشگوزدرانی تەواو دابوون و بەشادی و خۆشی دژیان.

ئەم پاشایە شوپینکی دیارکردبوو و بەردیکی گەورە لێ دانابوو، بە(بەردی دادپەروری) ناسرابوو، هەرکەسیک سکاڵایەکی هەبایە، یان غەدریکی لێ بکرایە، دەچوو لەسەر ئەر بەردە دادەنیشست و فرمانبەران پاشایان ئاگادار دەکردهوه. پاشایش لەگەڵ وەزیرو وەکیلی گوتیان لەداواکەیی دەگرت و هەقیان وەردهگرتەوه.

رۆژی، پاشا لەگەڵ وەزیرو وەکیلو خانەدانو گرگەکان لەسەر تەختی شاهانەیی دانیشتبوو، فرمانبەریک بەترس و لەرزەوه بەخەبەری هیناو گوتی:

— قیبلەیی عالەم سەلامەتدار بێ، ماریکی گەورە لەسەر (بەردی دادپەروری) پەپکەیی کردوو و ناجووتتەوه.

پاشا، چونکە پیاویکی تیگەیشتوو و دنیا دیتە بوو، گوتی:

— ئەو مارە بۆ دادخواهی هاتۆتە لامان دەبی هەر ئیستا رەملچییەک پەیدا بکەن کەزمانی گیانلەبەران بزانی و بیهیننە لام: وەزیر، رەملییەکی دەناسی، دەرچال چوو هینایە جزوور پاشا.

هەموو بەیەکەوه چوونە لای ئەو مارەیی لەسەر بەردەکە پەپکەیی کردبوو.

رەملچی زمان گیانلەبەرانی دەزانی، لەمارەکەیی پرسی مەسەلە چییە. ماریش

مەسەلەکەیی لەرەملچی گەیانند

رەملچی رووی کردە پاشاو گوتی:

— ئەم ماره دەلی پاشاکەمیان لە کاتی خواردن و قووتدانی مامزێک، شاخەکانی مامزە کەمی لە گەروو گیر بوو و ئاوها ماوئەتەو، ئە گەر زیاتری بەسەر بچێ دەمرێ، جا دەبی دارتاشیکی لە گەل بنیزن بۆئەوێ شاخەکانی شوورە کە بپیتەو و ماره کە نە جاتی ببێ.

بە دەستووری پاشا، دەر حال دارتاشیکیان بانگ کردو لە گەل ماره کە رەوانەیی شوینی پرووداوە کەمیان کرد.

دارتاشە کە لە گەل ماره کە، تا دامینی کێویکی بلند هاتن. دارتاشە کە دیتی دامینی چیا پرێ ماری رەنگاوپرەنگە، وە کوو زیخو بەرد کێویان داپۆشیو.

ئە مانە لە وێو بەلای چیا بوون. کە گەیشتنە سەر چیا، دارتاشە کە بینی ماریکی گەورە چاوەکانی لە قەپتەلک دەرپۆقیون. یە کسەر کەوتە بەرێ و بەو مشارەیی پیتی بوو، شاخەکانی شوورە کەمی بریپەو. ماره کە یە کسەر مامزە کەمی قووت داو خۆی لە دەرەختیکی ئەستووری ئەو نزیکانە پیچاوپرێگوشی. قرچو هۆرێ شکانی ئیسکی مامزە کەمی لەورگەو هات.

پاشان، ماره کە پرووی کردە ئەو مارهیی دارتاشە کەمی هینابوو و راسپاردەبە کە پی گوت و ئەو مارهش رۆیشت و دواي نەختی گەرایەو، حەفت چلە سونبولی بە دەمەو بوو، هینای دایە دارتاشە کەو تا دامینی چیا بەرپیتی کرد.

دارتاشە کە، کە گەرایەو شار، دیتی پاشا خانەدانو گرگەکانو خەلکی شار هاتنە پیشوازی. کە گەیشتنە لایانەو، پرووداوە کەمی لەسیر هەتا پیواز هەموو بۆ پاشا و هاورپێکانی گیرایەو، بەلام هیچ باسی مەسەلەیی سونبولەکانی نە کرد.

پاشا پیتی سەیر بوو، چۆن دەبی شای ماران لە مەرگ نە جات بەدی و هیچ خەلات وەر نە گری! جا لە دارتاشە کەمی پرسی:

— هیچ هەیه لیت شار دینەو پیت نە گوتین، یان نا؟

ئەویش گەرایەو و گوتی:

— بەخوا شتێکی وا نییە. تەنیا چەند سونبولێکیان دامی. لەبەر پی نرخ بوو، هەر

لەبیرم کرد پیتان بلیم.

پاشا سونبولەكانى وەرگرت و سەيرى كرد زۆر قورسن . دانەكانى سونبولتەكى لەقەپىلك دەرهینا، دیتی ئەمە دورپتەكى زۆر بەنرخەو بەهەزار پەنگ دەبریسكیتتەو. گوتی:

— من که پاشام لەسەرانسەرى خەزینەكەمدا، دورى وا نییە. ئەمە هەموو سەرودەتو سامانى من دینى. هەموو ئەوانەى لەوى بوون واقیان لەم مەسەلەیه ورمە.

پاشا دەستوورى دا لەسەرانسەرى شار جار بەن: هەركەسى رازى سونبولى سىحراوى بزانی و ئاشکرای بکا بەئەندازەى کیشى خۆى زیپ لەپاشا وەردهگرى.

جارچییان لەسەرانسەرى شار جارپان داو هەموو لایەکیان ئاگادار کردەو.

پیرەمیزدئ، کەخەبەرەکەى پى گەیشت، یە کسەر خۆى گەیانده پاشاوت گوتی:

— قىبلەى عالم، من رازى ئەم سونبولە دزانم.

دەستى بەگپرانەوى رووداوه کە کردو گوتی:

— لەزەمانى کۆن، پاشایەكى زۆردارو ستەمکار هەبوو، زەمینو زەمان لەدەستى بەتەنگ هاتبوونو خۆزگەیان بەمردن دەخواست بۆ ئەوئى لەدەست ئەم پاشا زۆرداره نەجاتیان بى.

پاشا کچىكى لەپەردەى پاکیزه بیدا هەبوو، هەركاتى بیویستایە لەکۆشك بىتە دەرەو، یان بچىتە گەرماو، دەبوايه هەموو خەلکە کە شار و بازار دا بچن و پاسەوانى بکەن. ئەگەر یەکى بیویستایە بەدزى سەيرى کچى پاشا بکا، هەر لەوى دەیانکوشت، یان دەستگىریان دەکردو دەبىتتایە لای پاشا بۆ ئەوئى سزای بدا.

لەم شارەدا، پىنەدۆزىک هەبوو، تەمەنى دورى بیست سال بوو، ناوى ئىبراهیم بوو، لەگەل پىرە داىکيا پىکەو دەزىان.

رۆژى خەرىک بوو دوکانى دادەخست، کە جارچییان جارپیان دا:

— دورکەونەو! چاوتان ببەستنهو! کچى پاشا دەچىتە گەرماو.

ئىبراهیمیش لەترسان چوو ناو دوکانو لەدزى دوکانەو نوقمى تەماشای کچى پاشا بوو. رۆژى بەد بەچاوى خۆتان نەبىنن، ئىبراهیم هەر هینده چاوى بەکچى پاشا کەوت، ئەک

به دلێك بهسه دڵ ناشقی بوو و لههۆش خۆی چوو. سێ رۆژی رهبعق بهبیهۆشی له دوكان مایهوه. كه رۆژی سینیهم بههۆش خۆی هاتهوه و گهراپهوه مالتی، دیتی دایکی زۆر بۆی نیگهرازو خهفه تخانه، دایکی له مهسه له كه ناگادار كردوه.

باباسی كچی پاشاتان بۆ بکهه:

كچی پاشا، كه له گه رماو ده گه پتتهوه، دونیا سارد ده بێ، سهرمابردوو ده بێ و دواى سێ رۆژ نه خوشتیی سهخت، كه هه موو پزیشكانی شار له چاره سهركردنی دهسته پاچه ده بن، كۆچی دواى دهكات. ده بیهینن له گۆرستانی نزیک دوكانی ئیبراهیم دهینیژن. ئیبراهیم، كه ئه م خه به ره ده بیستێ، ئه وه نده ده گری تا ده بووریتتهوه. له دونیای بیهۆشیدا، سه دایه ك ئیلهامی بێ ده به خشی كه كچه كه نه مردوه.

جا، كە بەھۆش خۇي دېتەو، يەكسەر عارەبانەيەك پەيدا دەكاو بەشەو دەچىتە گۆرستانەكەو گۆرەكە ھەلدەگېرېتەو كچەكە لەناو عارەبانە دەنىۋ دووبارە گۆرەكە دادەپۇشیتەو عارەبانەكە داژاۋ دېتەو دوكانو لەژورەو دەرگای كليل دەدا. كفىنى كچەكە دەكاتەو نوقى تەماشای جوانى دەبىۋ دەست بەگريان دەكا. ئاخىرى، دواى گريە زارى دەرگای دوكان دەكاتەو پزىشكىك دەناسى، خۇي پىۋ دەگەيەنىۋ دەست بەگريە و زارى دەكاو دەلىۋ:

— دختۇر! خوشكىكى تاقانەم ھەيە لەگيانى خۇم خۇشتر دەۋى. ئىستا نەخۇش كەوتەو، وا دەمرى، دەپى فرىاي بكەوى.

دختۇر يەكسەر دەچىتە سەرىنگانى كچەكە مزگىنى دەداتە گەنجەكە، كەكچەكە نەمردەو، بەلكو توشى نېمچە سەكتەبوو. ئەگەر پىۋ بەدرېشە كون بكا، كىم زوخاۋىكى زەردى لىۋ بىۋ و پاشان خوينى لىۋ بىۋ، زىندو دەيتەو.

بەكورتى دختۇر دەست بەئىش دەكا. نەشتەر لەپىنى كچەكە دەداو كە كىم زوخاۋىكى زەردى لىۋ دىۋ، دختۇر دەروا ئىبراھىم بەتەنيا لاي كچەكە جىۋ دىلىۋ. دواى دەورى يەك سەعات ئىبراھىم دەينىۋ كىم زوخاۋە زەردەكە رەنگى دەگۆرۋىۋ دەبىۋ بەخوينىكى سوورو ھەر سوورتر سوورو تر دەبىۋ، لەو كاتەدا كچەكە دەپۇمىۋ دېتەو ھۆش خۇي. بەحەپەساۋى سەپرى ھەموو شوئىنى دەكاو دەپرسى:

— ئىرە كويىە؟ خۇي لەكويىە و چ بەلایەكى بەسەرھاتوۋە؟

ئىبراھىم شادو كەيفخۇش دەبىۋ و يەكسەر ئەو ھەتوانەى دختۇر دابوى لەپىنى كچەكە دەھەنۇۋ بەدەسالى دەيەستىتەو مەسەلەكە لەسەر ھەتا پىواز بۇ كچەكە دەگېرېتەو. كچە دەست بەگريە و زارى دەكا. ئاخىرى سوپاسى ئىبراھىم دەكا، كەگيانى نەجات داۋو نەك بەدلىك بەسەد دلۋ ناشقى ئىبراھىم دەبىۋ يەكسەر پىۋ دەلىۋ:

— دەستە بەرگىكى ژانەم بۇ بىتە.

ئىبراھىم دەم دەست دەگەرېتەو مالىۋ، دەينىۋ دايكى وا دەگرى، دايكى دەلىۋ:

— کورم، ئەو تۆ لە کوێی؟ لە خەفەتان مردم. دوو رۆژە خەونت پیۆه دەبینم
ئێبراهیم دەلی:

— دایکە، دەستەبەرگێکی ژنانەم بەدری، کچیکم لە گوندە دراوسێکانەوه هیناوه،
دەمەوی زەماوەندی لە گەل بەکم.

دایکە خۆشحال دەبی و یە کسەر بەرگی بوو کینی خۆی بۆ ئێبراهیمی کوری دینی که
ماوەیەکی زۆر بوو هەڵبگرێتوو.

ئێبراهیم یە کسەر دەگەرێتەوه دوکانو بەدزی کچه که دەباتەوه مالی. کچه که زەماوەند
لە گەل ئێبراهیم دەکاو پاش تۆ مانگ و تۆ رۆژو نو سەعات دەبی بە خاوەنی کورپیکو کورە که
گەوره دەبی و دەچیتە مەکتەب.

رۆژی، پاشای زۆردار لەراو دەگەرێتەوه، پێی دەکویتە ئەو شوینەیی ئێبراهیمی لی بوو،
لەو کاتەشدا کورە کهی ئێبراهیم کەناوی ئەدەهەم بوو لە مەکتەب دەهاتەوه، کەپاشا چاوی
پێی دەکوێ، تیری خۆشەویستی کورە که دلی پاشا دەپیکو بۆخۆی رادەکیشی. پاشا
یە کسەر لەتەسپ دادەبەزی و منداڵە که دەگرێتە باوەشو ماچی دەکاو سواری ئەسپی خۆی
دەکاو دەباتەوه کۆشکی خۆی.

ئێستاش گویتان لەباسی دایکی ئەدەهەم بی:

دایکی ئەدەهەم هەرچەندە چاوەرپێ دەکا، دەبینی کورە کهی هیچ خەبەری نەبوو و
لە مەکتەب نەهاتەوه. یە کسەر خەبەر بە ئێبراهیم دەداو دەینیریتە دوو سۆراغی کورە کهی.

ئێبراهیم سەرێک لە مەکتەب دەدا، دەبینی کەس نییە. لە کۆلانیان بانگی ئەدەهەم دەکا،

یە کی لێی دەپرسی:

— ئەو کورە کەت گوم بووه؟

ئێبراهیم دەلی:

— بەلی.

کابرا دەلی

– پاشا سوار ئەسپى خۇي كىردۇ لەگەل خۇي بردى.

ئىبراھىم واقى وړ دەمىنى و دەگەرپىتەو مالى.

ژنەكەى دەلى:

– بړۆ كۆشك، بەلام هېچ باسى نەپنى خۆمان مەكە، بزانه باوكم بۆچى ئەو مندالەى

بردووه.

ئىبراھىم دېتە كۆشكى پاشا لەھۆى بردنى مندالەكەى دەپرسى.

پاشا دەلى:

– تا بۆم دەرنەكەوى بۆچى خۆشەويستىي ئەم مندالەم كەوتۆتە دل و ھەوسم پى

ھاتووه، ئەم مندالە نادەمەو هېچ كەس.

بەكورتى: ئىبراھىم ھەموو رۆژى دەچو سەرى لەكۆرەكەى دەدا، بەلام نەيدەتوانى

بىھىننىتەو مالى. ناخىرى، رۆژى كچەكە دەلى:

– بړۆ باوكم بەتاجى باوكو باپرانى سوئند بده كەرۆحى من و تۆو مندالەكە

لەئەماندايە. ئەگەر سوئندى خوارد، راستى پى بلى و مەترسە، ئەگەر سوئندىشى نەخوارد

چارەيەكى تر دەدۆزىنەو.

– ئىبراھىم دەچىتە لای پاشا دەلى:

– قىبلەى عالم سەلامەتدار بى! ئەگەر سوئند بەتەختو تاجى باوكو باپرانت بۆچى

كەرۆحى من و ژنەكەم و مندالەكەم لەئەماندايە و ئەزىت ناخۆين، راستى پى دەلىم.

پاشا سوئند دەخواو ئىبراھىم دەلى:

– قىبلەى عالم، ئەم مندالە نەوى ئىوھىو منىش زاواتانم. كچەكەتان ژنى منەو

ماوو زىندووه.

ئىنجا ھەموو رووداو كە لەسیر ھەتا پىواز بۆ پاشا دەگىرپىتەو.

پاشا زۆر كەيفخۆش دەبى. لەبەر ئەوئى ئىبراھىمى بەلاوہ گەنجىكى لىوہشاوہ

تىگەشتو زەحمەتكىش دەبى، تاجى شاھى لەسەرى ئەم دەنى و دەلى:

– تا ئەوکاتە ی ئەدەم دەگاتە تەمەنی یاسایی، تۆ دەبی میراتگری تاج و تەختی من بی. پاش ماوەیک، پاشا دەمری و ئیبراهیم بەپیتی یاسا دەبی بەپاشای ئەو ولاتە و خەزینە لەرووی میللت دەکاتەووە هەتیوو هەزارو لیتقوماوان بی نیاز دەکا و برەو بەیە کسانێ و دادپەروری دەدا لەناو خەلک و لەئەنجامدا کار و کۆشش و کەسابەت پەواج پەیدا دەکا.

پۆژی، لەو شارە ی ئیبراهیم پاشا بوو، وەزیری پەرچە زەویەکی دەفرۆشیتە دراوسێکە ی. دراوسێکە بەیانی زوو خەریکی جوت دەبی، دەبینی گاسنە کە ی لەزنجیری گێر دەبی. یە کسەر زەویە کە هەل دەکۆلی و حەفت گۆزە ی خوسرە ی گەرە دەدۆزیتەووە. سەریان دەکاتەووە دەبینی پر زین. یە کسەر غار دەداتە لای دراوسێکە ی و پیتی دەلی بی گۆزە کانی بیا، بەلام دراوسێکە ی رازی نابێ و دەلی من ئاکام لەم شتانە نییە و ئەو چەند سالی زەوی دەکێلم، گاسنە کەم لەهیچ گۆزە و شتی وا گێر نەبووە.

خولاسە، قسە یە ک لەم و قسە یە ک لەو دەبی بە دەمە قالە یان. دینە لای ئیبراهیم پاشا بو ئەو ی دارێکیان بە بەین پابینی.

ئیبراهیم لەفرۆشیاری زەویە کە دەپرسی:

– ئایا بە لای تۆو زێرە کە بو کێ دەبی؟

ئەویش دەگەریتەووە دەلی:

– بو کریار، چونکە ئەو دۆزویە تەووە.

– ئیبراهیم لیتی دەپرسی داخوا چ مندالی هەیه.

ئەویش دەلی:

– کچیکی بە دەبە ختم هەیه.

ئینجا ئیبراهیم لە کریارە کە دەپرسی:

– ئایا بە لای تۆو زێرە کە بو کێ دەبی؟ ئەویش دەلی:

– بو فرۆشیار، چونکە زەویە کە پیشتەر هی ئەو بووە.

ئیبراهیم دەپرسی داخوا چ مندالی هەیه؟ یان نا؟

ئەۋىش دەلى:

– كورپىكى ھەژدە سالەم ھەيە.

بە كورتى ئىبراھىم دەلى:

– دەپى كورپەكەي تۆزە ماۋەند لە گەل كچى فرۆشيارەكە بكاتو ئو زىرەش بۇ ئھوان دەپى. ئەم دوۋە بەدادوۋەرىي پاشا رازى دەبنو ئىكلامى بۇ دەكىشنى دەگەپىنەۋە مالى، تەدارەكى زە ماۋەندى كورپو كچەكەيان رىك دەخەنو بەھاۋبەشى زەۋىيەكە دەكىلنۇ دايدەچىنن. پاش چەند مانگىك سونبولەكان بۇق دەدەنو لەپر دەينن ھەر دانە سونبولىك دوروپاقووتو گەۋھەرە.

شاي مارانىش ھەندىك لەو دورو سونبولانە لى دەكاتەۋو دەبىاتەۋە خەزىنەي خۇي و پاشان بەدىارى دەبىاتە دارتاشەكە.

ئەمەبوۋ رازى سونبولو ۋلاتى ئىبراھىم.

كەپىرەمىرد لەقسەكانى گەيشتەئىرە، پاشا گوتى:

– پىرەمىرد، زۆر سوپاست دەكەم. تۆ بەگىرەنەۋەي ئەم چىرۆكەو رازى سونبولەكان، پەندى شىاۋو ئامۆزگارى و مۆچىارى باشت پىدام. ويستى ھەرەكە قسەي دابو، بەكىشى پىرەمىرد زىرى پىشكەش بكا، بەلام پىرەمىرد ۋەرى نەگرتو بەخەزىنەي دولەتى بەخشىيەۋە. دارتاشەكەش سونبولىكى پىشكەش خەزىنەي دولەت كرد

پاشا، پاداشتو خەلاتى بەدارتاش و پىرەمىرد بەخشى و سوپاسى ھەردوۋىكىانى كردو ھەموو كەۋتنە سەر خواردنو خواردنەۋە ئاخىرى چوونە ژىر زھوى.

لەبارەي ئىبراھىم ئەدەھەمىش دەلئىن: گۆرەكەي لە(جبلە)، لەۋلاتى عولەۋىيان بوۋە. يەكىكە، لەشىخە ناۋدارو خاۋپەرستو ناسراۋەكانى دونىاي تەسەۋفو ئەم ھەقايەتەي خوارەۋەي لەبارە دەگىرەنەۋە كە لەپەفتارى كۆيلەيەك، فىرى تەسلىم بوون بەخواستى خاۋبى بوۋە. خۇي دەگىرەپتەۋە:

جارى، غولامىك كرى، لىم پىرسى:

– ناوت چیه؟

گوتی:

– هه‌رچی ده‌ئیی؟

گوتم

– چ ده‌خۆی؟

گوتی:

– هه‌رچی در‌خواردم بده‌ی.

گوتم:

– چ له‌بهر ده‌که‌ی؟

گوتی:

– هه‌رچی له‌بهرم ده‌که‌ی!

گوتم:

– چ ئیش ده‌که‌ی؟

گوتی:

هه‌ر کارێ ئه‌مر بکه‌ی.

گوتم:

– چت ده‌وی؟

گوتی:

– به‌نده و داوا کردن؟!

جا له‌دلی خۆمدا گوتم:

– هه‌ی به‌ستهم‌زمان! ئایا تو له‌هه‌موو ژبیانی خۆتا، به‌نده‌یه‌کی ئاوه‌ای خودای ته‌عالا

بووی؟ له‌مه‌ فیری به‌ندایه‌تی کردنی خودای ته‌عالا به‌.

ئه‌وه‌نده گریام، هۆشم له‌سهردا نه‌ما (تۆکره‌ الاولیاو)

له‌بارهی ئیبراهیم نه‌دهمه‌وه ده‌لین:

رۆژێ، له‌کۆشکی شاهانه‌دا، له‌سه‌ر ته‌خت نووستبوو. نیوه‌شه‌وه، بانی ژووره‌که‌ی هه‌ژایه‌وه‌و گوتی له‌ده‌نگی پێی یه‌کی بوو له‌سه‌ریانه‌وه‌ ده‌هات. ئیبراهیم پرسى:

— نه‌وه‌کییه؟

وه‌لامی بو‌هاته‌وه.

— منم، وشترم لی‌ون بووه، به‌دوای ونیوی خو‌مدا ده‌گه‌رێم.

ئیبراهیم گوتی:

— هه‌ی نه‌زان، له‌سه‌ریان به‌دوای وشتردا ده‌گه‌رێی؟!

به‌رسقی بو‌هاته‌وه:

— نه‌ی تو‌و چۆن له‌سه‌ر ته‌ختی زی‌پینو به‌به‌رگی نه‌تله‌سییه‌وه به‌دوای خوادا ده‌گه‌رێی؟

نه‌م قسه‌یه‌ بوو به‌مایه‌ی گۆزانی باری ده‌روونی ئیبراهیم و زیانیتکی خواپه‌رستانه‌ی گرتبه‌ر.

به‌قسه‌ی فه‌ریده‌دینی عه‌تار، ئیبراهیم نه‌ده‌م که‌به‌لخی جی هیشت، چوه‌ نیشاپوورو

له‌وئ ئه‌شکه‌وتیکی کرد به‌دالده‌و ماوه‌ی تو‌و سا‌ل له‌و ئه‌شکه‌وته‌ خه‌ریکی خواپه‌رستی و

په‌روه‌ده‌ی ده‌روونی بوو.

14- به سه راهه کانی حوسینی کورد

عه بیارو پالنهوان

لەناو چىرۆكە ئەفسانەيىھە كانى ئىران، دواى رۆستەم نامە هيچ كىتیبى بەقەدەر حوسىنى كورد لای خەلك پەسەندو خۆشەويست نىيە. ئەم سەرکەوتنە بەرادەى يەكەم بۆ ئازادى پاریژگارى و دامین پاکی و رەوشت بەرزىو بیروباوهرى پاکی حوسىنى كورد دەگەرپیتەوه. حوسىنى كورد مرۆقیكى خاوەن بیروباوهرە ھەر بۆ خاترى ئو بیروباوهرەش دەئى و دەجەنگى.

کتیبى حوسىنى كورد لەسەردەمى سەفەويیەكان نووسراوه و قارەمانە كەى رەزمى ھىزى مەعنەوى نوینەرى رەسەنایەتى میللییەتى ئىرانىيە. شاهنشای سەفەوى، كەسنوورى ئىرانى تا خاکی ئەوپەرى ئاسیای ناوەراست پەرەپیدا بوو، ئو ولاتە بەزەبرى يەكیتى میللی نەبایە، كە لەسەر بناغەى يەكپارچەبى مەزەب دامەزرابوو، بەهيچ جورى بەرپۆه نە دەچوو.

ئەم مەزەبە، شیعەى دوازده ئىمامە كەپتەرەو كەرەكانى لەھەموو شویتى تايبىنى خۇيان بەناوى عەلى (س.خ) رادەگەيەنن و برەوى پى دەدەن.

حوسىنى كوردیش كە ئىرانىيەكى پاك و شیعەيەكى راستەقىنەى عەلى (س.خ) يە، بۆ بەرزکردنەوى شكۆمەندى ئىران و برهوپیدانى دابى مەزەبى شیعە، لەرپىگای سەقامگىر كوردى دادپەرورەى و ریشە كیش كوردى ستمى زۆرداران، تىدەكۆشى.

بەگوێرەى گىزانەوى ھەقايەتخوانى حوسىنى كورد، حوسىنى كوردى شەبستەرى لەسەرەتای دەسەلاتدارىتى شاعەباسى گەورە دوردەكەوى كەشارە گەورەكانى ئىران وەكوو ئەسفەهان و تەوریز لەبەر بیدادى و تاوانى دوژمنان، زەبوونى دەستى بىئارامى بوون. حوسىنى كورد يەكەم جار شوانىكى سادە بوو هيچى تر، بەلام دواى فېربوونى دەستورى پالەوانىتى و دابو نەرىتى جەنگ لەمەسەيىحى دوكمەبەندى تەوریزى يەكەم پالەوانى

شاعه‌باس، له‌بەر دڵپاکی و بی فرت و فیلی خۆی، ده‌گاته پایه‌یه‌کی به‌رزو ده‌بی به‌مایه‌ی خزمه‌تگوزاری له‌ئاسا به‌ده‌ر، بۆ ئیتران.

حوسین به‌هیزی پالەوانیتی و بروای پاكو توانای جه‌نگاو‌دیری خۆی هه‌موو فتنه و کووکه‌کانی ناوه‌خۆ داده‌مرکینیتوه‌و پاشان ده‌ست به‌سه‌رکو‌تکردنی تۆزیه‌که‌کان ده‌کا که‌ده‌ست درێژییان ده‌کرده‌ سه‌ر شاره‌کانی خوراسانو به‌جۆریکی وا گو‌ییان با‌ده‌دا که‌ هه‌تا هه‌تا‌یه‌ خه‌یالی ئازاردانی شیعە‌ی عه‌لی (س.ع) مووت‌ه‌زا له‌سه‌ر ده‌ریکه‌ن.

بگێر‌ه‌وانی نووچه‌و بگۆز‌ه‌ه‌وانی ئاسارو تووتیانی شه‌که‌رشکیینی شیرین گفتارو نه‌غمه‌خوانانی چله‌ پۆپه‌ی به‌زمه‌زار، پاش ستایشی په‌روردیگار به‌زانایی، به‌م جۆره ده‌گێر‌ه‌وه‌ که‌:

له‌ناو تا‌قمه‌ پالەوانه‌کانی شاعه‌باسی به‌هه‌شتی، پالەوانیکی تابلیی زه‌به‌للاج و که‌له‌ش گه‌وره‌ هه‌بوو به‌ناوی حوسینی کوردی شه‌به‌ستهری، که‌ په‌روده‌ده‌ی ده‌ستی مه‌سیحی دو‌گمه‌به‌ندی ته‌وریزی و یه‌که‌م پالەانی شاعه‌باسی رێبه‌ری گه‌وره‌ بوو. له‌باره‌ی چۆنیه‌تی گه‌یشتنی حوسینی کورد به‌وپایه‌ی لای شاعه‌باس هه‌یبوو، بگێر‌ه‌وانی نووچه‌و ده‌نگ و باس به‌م جۆره ده‌گێر‌ه‌وه‌ که‌:

له‌سه‌رده‌می رابردوو، حاکمیک له‌شاری ته‌وریز هه‌بوو، پالەوانیکی هه‌بوو به‌ناوی (مه‌سیح). هه‌یچ گه‌نجی به‌رگه‌ی رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی شمشیری نه‌ده‌گرت و هه‌یچ که‌س نه‌یده‌توانی په‌نجه‌ له‌په‌نجه‌ی بدا. له‌سایه‌ی قاره‌مانیتی ئه‌و پالەوانه‌ حاکمی ته‌وریز سه‌ری بۆ هه‌یچ پاشایه‌ک شۆر نه‌ده‌کرد

رۆژی له‌رۆژان، چیرۆکی پالەوانیتی مه‌سیح ده‌م به‌ده‌م رۆیشت نا به‌به‌رگویی شاعه‌باس که‌وت.

شاعه‌باس داوای (فه‌روخ)ی سه‌رۆکی پالەوانانی خۆی کردو گوتی:

— ھەر ئېستىئا لە گەل چل پالئوان برۆ شارى تەوریز. . باج و ھەستەى حەفت سائە لە حاکم تەوریز سەنەر مەسیح پالئوانیش بە دەست و پى بەسرای لە گەل خۆت بیئە.
 فەروخ بە خۆ بە چل پالئوان بەرەو تەوریز کەوتنەپرى. پالئوانەکانى بەسوارى ئەسپى بەبەز، لە گەلئیان وە کوو لیمشت و لەتەپۆلکان وە کوو (با) تىپەرىن و خۆیان گەیانە تەوریز.
 فەروخ یە کسەر نامە یە کى نووسى و بۆ حاکمى تەوریزى نارد. لە نامە کەدا ھاتبوو:
 ((بزانه من فەروخى سەر کردەى پالئوانانى شاعىباسم. بە گەیشتنى ئەم نامە یە،
 یە کسەر مەسیح بە دەست بەسراوى و باج و ھەستەى حەفت سائە بۆ بنیژە، بۆ ئەو یە لە گەل
 خۆم بیانبە مەو ئەسفەھان))

حاکم نامە کەى لە سەرەتاو تا کۆتایى خۆیندەو بە پەستى و نىگەرانى سەرنجىکى
 لە پروخسارى مەسیح دا. مەسیح گوتى:

— حاکم، تۆ خۆت باش دزانى، مەسیح تاسەرى بە لەشەو مابى، کەس ناتوانى
 دەستى بەستى. دەستور بە مەیدانى جەنگ نامادە بکەن، با پروو پرووى یە کتر بینەو.
 لە کۆتایى ئەم شەردا، دەبى دایکى فروخ تازییە بۆ کورە کەى دابنى.
 ئەم قسانە یان لە نامە یە کى نووسى و بۆ فەروخیان نارد. مەیدانى جەنگیان پشانو
 گەسکیان دا. چاوان گیان لە دەوور بەرى مەیدان داگیرساند. تەپلى جەنگیان لیدا. عەردى
 مەیدان ئەوئەندە پاك کرابوو وە دەرزىان تى فرى دابایە بەئاسانى دەدیترايەو. کىو لە گەل
 دەنگى تەپلو کەرفنا دەهژان. مېشکى تە ماشاکەران ورپەى لىوہ دەھات. فەروخ لە گەل
 پالئوانەکانى لە مەیدان نزیك کەوتەو. سەرى وە کوو گومەز وابوو و گۆشتى گەردنى بەم لاو
 بەولادا شۆربووەو، چاوەکانى وە کووچرا دەردەوشانەو.

ھەردوو پالئوان لە ھاوڕىکانى خۆیان دابران بەرامبەر یە کتر وەستان.
 فەروخ گوتى:

— به زهییته به گه نجیتهی خۆتدا بیتهوه. وهره دهستم ماچ که ، بۆتهوهی بتهبه مه حزور شاعه باس. بۆت ده پاریمهوه چاو له کهم کورتیت بیوشی، تهوسا هه میسه له خزمهتی مندا ده بیته.

مه سیح گوتی:

— مهیدانی شهر جیگای پهنده نامۆژگاری نییه. ته گهر له هاتنی خۆت په شیمانی، وهره بتهبه مه لای حاکمی ته ورئۆ بۆ تهوهی له کهم و کورتیت خوش ببی و پایه به کی شیاوت پی بدا.

قسه یان یه کی نه گرت و کار گه یشته پراکیشانی شمشیر.

فهروخ گوتی:

— یه کهم جار نۆرهی تۆیه، یان نۆرهی منه؟

مه سیح گوتی:

— دوژمنیش ته گهر پی باویته سه رخاکی ئیمه، ههر میوانه. دهرفهتی یه کهم بهتۆ دهدهم. فهروخ شمشیری هه لکیشاو سی جار دایوه شانده سه ره سه ری مه سیح. مه سیح قه لغانی پۆلایینی خۆی دایه بهر زهبری شمشیره کانی فهروخ. شمشیری فهروخ پارچه پارچه بوو و پارچه کان به سه ره زهوی و هربوون.

ئیستا نۆرهی مه سیح بوو. تهویش شمشیره کهی شکاو به ربوووه سه ره زهوی. قه لغانه کانیان نایه لاره و دهستان له که مهری یه کتر گیر کرد. هه رچه نده فهروخ زۆر به هیتر بوو، به لام مه سیحیش ههزار فرت و فیلی ده زانی بۆیه تی نده ده کهوت.

سی رۆژ له سه ره یه ک، له رۆژاواوه تا سپی دهی بهیانی زۆرانه یان کردو یه کتریان هیناوبرد، به لام هه یچیان به سه ره تهوهی تر دا زال نه بوو.

به ره زامه ندی هه ردوولا، ده رۆژ شه پریان پراگرت بۆتهوهی بجه سینه وه.

مه سیح هه موو رۆژی، به سواری ته سپ به کیوه کانی ده ور به ری ته ورئۆ دا ده سوو رایه وه.

ئىستا گۆتتەن لەباسى حوسىنى كورد بى:

حوسىنى كورد كۆرى حەسەنە وشترە بوو. باوكى ئەوئەندە بەكەلەش و بەتاقەت بوو
دەيتوانى وشترىك بەكەتە كۆلى، ھەر بۆيەش ناويان نابوو حەسەنە وشترە.
حەسەن زۆر ھەزارو ئەدار نەبوو، كەچى حوسىنى كوردى كۆرى گەغىكى زۆر خۆر بوو،
ھەرچى دەخوارد تىر نە دەبوو.

حوسینی کورد ده‌چوو بهر مه‌ری خه‌لکی گونلو به‌رامبه‌ر به‌مه‌ش خه‌لکی گوند
خواردنیان ده‌دایه. حوسین تۆبزیکی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌قه‌دی دار چناریکی هه‌فت ساڵه
دروستی کردبوو تاجیی ده‌بووه‌وه ورد ئاسن و پارچه نالی له‌تۆبزه‌که دابوو.

مه‌سیح له‌کاتی گه‌ران و سوورانا، گه‌یشه‌ته لای میڠه‌لی حوسینی کورد و چوو لایو
گوتی:

— سلاو، کاکه‌ی شواتم! پیاو ده‌بی باسی برسیتی خۆی بو شوان و باسی شه‌که‌تی خۆی
بو و شتره‌وان بکا. ئه‌ری هه‌یج خواردنت لانییه؟

حوسینی کورد زۆر هه‌وه‌سی به‌جل و به‌رگو شمشیر و زری و زینی زیپینی ته‌سپی مه‌سیح
هات. سه‌رنجیکی له‌ئاسمان داو گوتی:

— هه‌یشه‌تا کاتی فراوین دانه‌هاتوه. من خواردنی خۆم ده‌ده‌مه‌تۆ. خۆم که‌گه‌یشه‌تمه‌وه
دی له‌وی خواردن ده‌خۆم. ئه‌گه‌ر بتوانی هه‌موو خواردنی من بچۆی ده‌م به‌برای تۆو ئه‌گه‌ر
نه‌توانی، ئه‌وه تۆبزی من و ئه‌وه‌ش سه‌ری تۆ.

که‌ له‌قسه‌کانی بووه‌وه، قه‌راه‌یه‌کی ناماده‌کرد و یه‌ک مه‌شکه‌ی پر شیردۆشی و
شیره‌که‌ی لفاو قه‌راه‌یه‌که‌ کردو پر که‌شک و په‌نیری کرد. جله‌وی ته‌سپی گرت بو‌ئه‌وه‌ی
مه‌سیح دابه‌غزی. ئه‌وسا خۆی به‌سه‌ر تۆبزه‌که‌ی داداو گوتی:

— بچۆ!

مه‌سیح له‌دلی خۆیدا گوتی:

— وای له‌و مۆله‌که‌یه! دوا‌ی جه‌نگان له‌گه‌ل فه‌روخ، ئیستا واخۆم له‌به‌رجه‌نگی عزرائیل

دا ده‌بینم.

به‌تلی چاو سه‌رنجیکی له‌تۆبزه‌که‌داو پیری کرده‌وه:

— ئه‌گه‌ر سه‌د سه‌ریشم هه‌بی، یه‌کینکی به‌سه‌لامه‌تی ده‌رناچی!

لەوکاتەدا، لەلای گەللیبەوہ چەند گورگیک لەرانی حوسینیان نا. حوسینی کورد، دەستی دایە تۆزوغاری دایە گورگەکان. دەگەیشتە ھەریەکی تۆزۆیکی حەوالە دەکرد، تا ھەموو گورگەکانی کۆشت و فرپی دانە ئەو گۆرە.

مەسیحیش ئەم دەرفەتەى بەھەل زانی و قۆرتیکی لەزوی ھەلکۆلی و ھەرچی لەناو قەرابە کەدا بوو، لەناو قۆرتەکەى کردو خۆلی بەسەر وەرکردو خۆشی دەستی بەلستنەوہى قەرابە کە کرد.

حوسینی کورد، کە گەرابەوہو دیتی وا قەرابە کە دەلێسیتەوہ، ئافەرىنى لى کرد. دەستیکی لەپشتى دار گوتى:

— لەمەودوا تۆ بەبرای خۆم دەرنام

مەسیح گوتى:

— برا، ئیستا ئەسپەکەم چۆن بگرمەوہ.

حوسین وەکو بەلندە لەشویین خۆى دەرپەرى و پرى دایە ئەسپە کە و خستییە سەرشانى و

ھینایەوہ لای مەسیح

مەسیح لەتە ماشاکردنى حوسین تیر نەدەبوو. مستەقەنلێکی لەگىرفانى دەرھینا و دایە

حوسین. حوسین گوتى:

— لەمالی خۆمان، زۆرمان لەمانە ھەییە.

مەسیح بەسەرسامى پرسى:

— تۆ دەرانی ئەمە چییە؟

حوسین گوتى:

— کەشکە!

مەسیح:

— نا، ئەمە کەشکی ناسایى نییە. تاقى بکەوہ.

حوسین قهنده کهی و درگرت و که تامی کرد، زۆری پی خوش بوو، پرسى:

برا، هی ترت له م کهشکانه ههیه؟ مەسیح گوتى:

— لیر، نا. به لām ئە گەر بییته مالى ئیمه، هه چهندهت بوى ده تده می.

حوسین پرسى:

— ئە گەر له گهلت بم ئە وهدنهم له م کهشکانه پی ده دی که بیخۆم و رگی خۆمى پی تیر

بکهم؟

مەسیح گوتى:

— به لى، میگه له که بو خاوه نه کانیا ن به هوو له گه ل من و ده.

حوسینی کورد و مەسیح به ره و ته وریر که وتنه پری.

مەسیح، حوسینی برده وه مالى خۆی و خزمهتییکی باشی کرد. به تره کی شه و چوو

ده ستو پیوه ندی مەسیح هاتن بو ئه وه ی له گه لیا بچنه مهیدانی جهنگ. حوسینیش زۆری

حز ده کرد له گه لیا بچی. حوسین به نهینى به دوایاندا چوو و له گوشه یه کی مهیدان وه ستاو

نوقمى ته ماشا بوو.

دیتى مەسیح به ده نگییکی به رز ده لى:

— چراو که کان داگیرسینن و ته پلى شه پ لیدهن.

یه کسه ر چراو که کانیا ن داگیرساندو ته پل و که رفنایان لیدا . فه روخیش له گه ل

پاله وانه کانى خۆی هاته مهیدان.

حوسینی کورد چوارچاو ببوو، ته ماشای ده کردو هیچ شتى له به رچاو بز نه ده بوو.

دیتى مەسیح له برادره کانى دابرا و چوو نه نوو راستى مهیدان. له تاقمه که ی

به رامبه ریش، نه فەرتیک هاته مهیدانو به رامبه ر مەسیح وه ستا. ئە و نه فەره به مەسیحی

گوت:

— ئە مشه به کام چهك ده جهنگین؟

مه‌سیح وه‌لامی دایه‌وه:

– به‌هه‌رچی تو بتهوئی؟

فه‌روخ ده‌ستووری دا گورزی بو ئاماده بکه‌ن. براده‌رانی مه‌سیحیش گورزه‌که‌یان بو هی‌نایه مه‌یدان.

فه‌روخ گوئی:

– مه‌سیح قه‌لغانه‌که‌ت ئاماده بکه‌.

مه‌سیح قه‌لغانی له‌سه‌رسه‌ری راگرت. فه‌روخ گورزی خۆی له‌سه‌رسه‌ری سووراندو دایه‌هینایه‌ خوارئ. له‌گه‌ل هه‌ر زه‌بری گورزی‌کا، ده‌تگوت کیوی له‌به‌ریه‌که هه‌لده‌شیتتوه. مه‌سیح به‌باشی به‌رگه‌ی زه‌بری یه‌که‌م و دووه‌می گرت، به‌لام که‌سییه‌م زه‌بری به‌رکه‌وت بازوه‌کانی سست بوون. گورزو قه‌لغان هه‌ردووکیان به‌سه‌ری که‌وتنو بوورایه‌وو له‌په‌وروو تخیلی زه‌وی بو. فه‌روخ رووی کرده براده‌ره‌کانی و گوئی:

– زوو به‌زوو ده‌سته‌کانی ئەم ناجسنه به‌ستن.

له‌وساته‌دا، حوسین له‌گه‌شه‌ی مه‌یدان ده‌ره‌په‌ریه‌ ده‌ری و مه‌سیحی له‌سه‌ر شانی داناو له‌ناو شه‌رگه‌ چوو ده‌وه. فه‌روخ هه‌رچه‌نده دادو فریادی کرد:

– ییگرن، لی نه‌گه‌رین بیبا.

فایده‌ی نه‌بوو، هه‌مووی تیکه‌ل و پیکه‌ل کرد.

حوسین، مه‌سیحی گه‌یانده‌وه مائی. براده‌ره‌کانی مه‌سیحیش که‌له‌گه‌ل شکستی مه‌سیحدا هه‌ریه‌که‌ رای کرد بو لایه‌که، هاتنه‌وه دیده‌نی.

دوای چه‌ند سه‌عاتئ، مه‌سیح چاوه‌کانی کرده‌وه و زۆری به‌لاوه سه‌یر بو که‌خۆی له‌ماله‌وه بینی. کئ له‌مه‌یدانی شه‌ر له‌چنگی فه‌روخ نه‌جاتی داوه؟

نه‌ختئ له‌به‌رخۆیه‌وه بی‌ری کرده‌وه:

– ئەم تیشه‌ ته‌نیا له‌ده‌ست حوسینی کورد دئ.

پرووی کرده حوسین و گوتی:

برا، تو منت له مهرگی مسۆگەر نه جات داوه. سوپاست ده کهم!

پاداشتی ئەم یارمه تییه ت ده ده مه وه.

حوسین زرده خه نهیه کی هاتی و گوتی:

— برا، تو سهرت له ژیر توژی شو راگرتووو شهویش یهک له سهر یهک له تهوقی سهرت

ده کوتی، ئەمه چ جوژه شه پیکه؟ پیویسته هه رکه سه توژی خۆی به ده سه ته وه بگری، تو

له و بدهیتو شهویش له تو بدا، شه کردن ناوها ده بی! من خۆم سبهی شهو فییری شیوازی

دروستی شه پی ده کهم.

له گهڵ بیستی ئەم قسهیه هه موو له قاقای پیکه نینان دا. مه سیح گوتی:

— برا، ده ستووری پالئوانیتی یاساو ریسیای خۆی هه یه، ده بی هه موو که س ره چاوی

بکا.

شه وشه وه بهم جوژه را برد. مه سیح زۆر شه که ت بوو، زوو زوو ده بوو رایه وه. حوسین

گوتی:

— برا، من ئەم شهو ده چمه جفنگی شهو پالئوانه. مه سیح وه لامی دایه وه:

— برا، تو هیشتا دابو ده ستووری پالئوانیتی نازانی. ئەمه یه کیکه له پالئوانه هه ره

به هیژه کانی دنیا، تو ناوقه رانی شهو نیت.

هه رچه نده شهو زیاتری گوت، هه سن که متری بیست. ناخیری، چواریای حوسینی

له ته نیشته چواریای خۆی داناو به جلهوی شهسپ پی حوسینی له پیی خۆی به سه ته وه.

حوسین چاو ریپی کرد تا مه سیح خهوی لی کهوت. هیلی جله وه کهی له پیی خۆی کرد وه،

دهستی دایه توژه کهی و کهوته پی. که گه یشته مه یدان، رۆژی پیشوو چی له مه سیح

بیستیوو، دووباره ی کرد وه:

چراو که کان داگیر سینو ته پلی شهو لیدهن!

بەلام كەس گۆيى بەقسەكانى ئەدا. چووه لاي تەپلچىيەكنو گۆي وا بادا لەبنەو
 دەريھيتنا. تەپلچى ھاواری كرد:

– قوربان تەم، ھەرچى دەلېي دەيكەم.
 حوسېن گوتى:

– چاواگەكان داگىرسىنن تەپلى شەر بكوتن.
 چاواگەكان داگىرسانو تەپل لەھەموو رۆژى قايتەر دەنگى لى ھەستا. فەرۇخ
 ھاوړپىكانى ھاتنە مەيدان، بەلام لەباتى مەسيح شوانى لەئاوھندى مەيدان وھستابوو،
 تۆزىكى بەدەستەوھبوو، بايدەدا. فەرۇخ گوتى:

– ئەو تۆ بۆچى ھاتوى!
 حوسېن گوتى:

– بۆ جەنگ ھاتوم!
 فەرۇخ گوتى:

– بەلام تۆ شمشيرو قەلغان تى پىننە!
 حوسېن گوتى:

– ئەم تۆزە بەسە.
 فەرۇخ گوتى:

– باشە، نۆرەى كىيە؟
 حوسېن گوتى:

– دوينى نۆرەى تۆ بوو، ئىستا نۆرەى منە.
 فەرۇخ قەلغانى لەسەر سەرى پارگرت. حوسېن گوتى:

– تۆ دوينى سى تۆزىت لەمەسيح دا، من دوو زەبر لەتۆ دەدەم، ئىستا دوا زەبر نۆشى
 گيان بکە.

چەند جارێک تۆزە کەمی لەسەر سەری سووراندو وادایهییانە خوارێ و لەقەلغانی فەروخی دا، قەلغانی پۆلایینی فەروخ پارچە پارچە بوو و بەهەموو لایەکی مەیداندا بلابوووە. سەری فەروخیش لەبەر زەبری تۆزە کە شەق بوو و فەروخ بەریوەوە سەرزەوی. ئەو چل پالەوانەمی لەگەڵ فەروخ هاتبوونە مەیدان، شمشیریان لە کالان دروکیشاو پەلاماری حوسینیان دا. حوسین هەر تۆزێکی دەیوەشاندا چەندی لێ تخیلی زوی دەکردن. چەندیشیان تێیان تەقاندو هەلاتن. بەلام کێ دەتوانی لەبەردەم حوسین رابکات و لە دەستی قوتاری؟

هەر چل نەفەری بەردایەووە لەناو پرستی مەیدان گردی لە کوژراوان هەلنا. ئینجا گەرایەووە مالتی و لەتەک مەسیح نووست..

بۆیەیان لە هەموو لایەکی تەورێ بوو بەناههنگو شادی. مەسیح نامەیهکی لە حاکمەووە پێ گەیشت. لە نامە کەدا نووسبووی:

(مەسیح! ئەم سەرکەوتنەمی تۆ بوو بە مایەمی سەرلەندی ئیمە، وەرە جزور ئیمە بۆ ئەوێ خەلات بەناوی خۆتەووە وەرگری)

مەسیح دواي خۆیندەووەی نامە کە، حوسینی گرتە باو و شوو لە گەڵ خۆی بردیە جزور حاکم. دەستە بەرگیکی پالەوانی شاهانو کیسە زۆرێکیان پێ بەخشی. ئیتر لەوکاتەووە، کە حوسینیش بەرگی پالەوانیتی کردە بەر.

مەسیح دابو دەستووری هونەری پالەوانیتی بەتەواوی فیڕی حوسین کرد، تا وای لێهات حوسین بوو بە پالەوانتیکی بۆینە، لە هەموو هونەریکا وەستابوو.

شاعەباس چەندین جار پالەوانە گەورەکانی خۆی بە لەشکری زۆرەووە ناردە سەر تەورێز، بەلام هەموویان لەبەرامبەر حوسینی کورددا بەزین. ئەوانەمی لەمۆلە کە هەل دەهاتن و پرگاریان دەبوو، دەچوون چیرۆکی پالەوانیتی حوسینیان بۆ شاعەباس دەگێرایەووە. بۆیاکی و نازیەتی حوسین ترسو هەراسانی خستبووە دلێ شا.

مەسىھ، جگە لەدەستووری پالەوانىتى، حوسىنى فېرى خويندن و نووسىنىش كرد. حوسىن دەپەويست بچىتە ئەسفەهان و گوئی شا بابدا، بەلام گىروگرفتىكى گەوردەى ھەبوو. ھىچ ئەسپىك خۆى پى لەبن رانەدەگىرا! چەند جار ويستبووى سواری ئەسپ بېى، بەلام ئەسپە كە لەژىر بارى قورسى حوسىن پىشتى شكابوو. ھەموو شوپىنى گەران، بەلام ھىچ ئەسپىك نەبوو حوسىن بتوانى سواری بېى. مەسىھ كەدیتى حوسىن زۆر ناومىدو ناپەرحەتە، ناچاربوو ئەو رازە ئاشكرا بكا كە تا ئەو كاتە بەنھىنى پاراستبووى.

بە حوسىنى گوت:

— برام! ئەو ئەسپەى تۆ بتوانى سواری بېى نارى (قەرەقەيتان)ە، واتە جەلو پەش. ئەو ئەسپە لەفیل بەھىزترە لە (با) تىژرەترو لەتاوس جواترە.

ئەم ئەسپە لەدەست پالەوانىكە بەناوى (كۆر) كە ھەموو پاشاكانى دونيا باجو ھەستەى دەدەنى. ھەر جارەى لەناوچەى كى بەئاوو خۆش ھەوا چادر ھەلدەداو ھەموو شوپىنى تالان دەكاو باجو ھەستە و وردەگى و ئىنجا لەو پۆە دەچىتە ولاتىكى ترو وەكوو بەلا لەوى دىتە خوارى. ھىچ قەلغانى نىبە بەرگەى شمشىرى بگى.

حوسىن بەوردى گوئی داىە قسەكانى مەسىھ. لەدلى خۆيدا گوتى: (دەپ بەسەر "كۆر"ە دا زال بمو قەرەقەيتاقتى لەدەست بەنم)

حوسىن بەرۆژ لەدووروبەرى تەورر خەرىكى گەشتو گوزار بوو. حاكم ئەسپىكى ھەرە چاكى خۆى پى دابوو، بەلام حوسىن تەنبا چەكەكانى خۆى لەسەر زىن لەئەسپەكە بار دەكردو ئەسپەكەى وەكوو مینەك رادەكېشا.

پۆژى لەرۆژان، كە زۆر لەشار دوور كەوتبوو، گەيشتە نرىك كەنارىك. لەوى كەشتىبە كى گەوردەى بىنى دەچووہ ولاتىكى تر. حوسىن ئەسپى خۆى بەپراكىش پراكىش برده ناو كەشتىبەكە و خۆيشى لەناو كەشتىبەكە دانېشت، ھىچ كەس لەترسان نەوړا ھىچى پى بلى. كەشتى كەوتەرى. چل بازركان بەكەشتىبەكە سەفەريان دەكردو كالای

زۆریان بۆ ولاتی دوور دەبرد. کەشتییە کە هیشتا زۆر نەڕۆیشتبوو، حەسەن هەستی بەبرسیستی کرد. بۆ هەردوو نەفەرێک یەک قاپە خواردنیان لەئەشپەزخانەی کەشتییەوه هێنا. قاپیکیشیان لەوانە دایە حوسین. هیشتا کەس بەسملای نەکردبوو، حوسین هەموو خواردنە کەمی خواردو قاپە کەمی فریادایە لایەک.

یە کچی لەبازرگانه کان ناماژە بۆ چیشتکەرە کە کرد کە قاپە خواردنیکی تر بینی. ئەویش بەتال بوو چیشتکەر خۆی قاپی سیبەمی هێنا، بەلام حوسین هەر دەتگوت هیچی نەخواردوو. دەستی بەورگیبەوه گرت و گوتی:

(ئەمی ورگی پیچەوپیچ تا تیرت نە کەن دەست لەتەلاش هەلناگرم)

شەویان بەم جۆرە قەتاند. بەیانی، سێ قاپە خواردنی تریان دایە حوسین. دواى هەلگیرانی سفرە، حوسین لەجیبی خۆی هەستاو چوو لە ئاشپەزخانه، هەموو مەنجەلەکانی خواردنی بەسەرکردوو بەچیشتکەری گوت:

– تۆ کاتی چیشت لێ دەنیی، خواردنی چەند رۆژ لێ دەنیی؟

چیشتکەر گوتی:

– خواردنی یەک جەم، واتە رۆژی سێ جار خواردن لێ دەنیم.

– مەگەر نمایش دەکەى چیبە؟ بۆچی یەک جێ خواردنی یەک مانگ، یان یەک هەفتە

لێ ناییی؟

چیشتکەر گوتی:

– لێ نازانم.

حوسین گوتی:

– کواتە وەرە ئەولای بۆ ئەوەی من فیرت بکەم. تۆ برنج و رۆم بۆ بینی، خواردنی دە

رۆژ لێ دەنیم.

چيشتكەر، باوهرى نه‌ده‌کرد، له‌گه‌ڵ نه‌هه‌شدا به‌ترسو له‌رز رۆنو فه‌رده برنجه‌كانى نيشاندا.

حوسين پينج شه‌ش فه‌رده برنجى رۆكرده ناو مه‌نجه‌له‌كانو ئاوى تى كوردو گوتى:

– رۆنو خوى حازر كه، من خۆم چه‌ندين سال چيشتكهرى پاشا بووم.

– رۆنو خويشى لغاو مه‌نجه‌له‌كان كردو ئاگرى له‌بن مه‌نجه‌له‌كان كردوه،

سه‌ره‌نجام هه‌موو ده‌نگه برنجه‌كان پينكه‌وه نووسانو وه‌كوو ده‌لئين بوو به‌شفته. حه‌سه‌ن شمشيرى هه‌لكيشاو برنجه‌كهى پارچه پارچه كردو له‌ناو قاپانى كردو بۆ بازرگانه‌كانى نارد. خويشى جاروبار به‌بيانوى تاقى كردنه‌وى خوى، پارچه‌يه‌كى له‌برنجه‌كه ده‌پرى و ده‌بخوارد. هيج بازرگانى چيشتى ده‌ستى حوسينى پى نه‌خورا. حوسين به‌ته‌نيا هه‌موو خواردنه‌كهى ئاوا كرد. ئينجا داواى ئاوى خواردنه‌وى كرد، به‌لام بازرگانه‌كان ئاوى شيرينيان نه‌دايه. حوسينيش له‌رقان هه‌ندى ئاوى ده‌رياي خواردوهو ئينجا خه‌ويكى قوولى لى كه‌وت. نه‌هه‌نده شه‌كه‌ت بوو، ئاگاي له‌خوى نه‌بوو.

حوسين له‌ماوه‌ى ئه‌و سه‌فه‌ره تووشى نه‌خوشيه‌يه‌كى سه‌خت هات. كاتى كه‌شتى گه‌يشته كه‌نارى ده‌رياو كه‌لويه‌لو كالاي ناويان داگرتو ريبواره‌كان دابه‌زين، حوسين بوورابوووه. هه‌ندى نه‌فه‌ر لغاو كه‌شتى هينايانه ده‌ره‌وو له‌وى خه‌وانديان و ميخيتكى درييزيان له‌زه‌وى كوتاو جله‌وى ئه‌سپه‌كه‌يان لى به‌سته‌وه‌و گوتيان:

– ئه‌گه‌ر حوسين مرد با ئه‌مانه بۆ مه‌سه‌رفى كفن و دفنى بن و ئه‌گه‌ر خواش كردى براده‌رى په‌يدا بوو و چاره‌سه‌رى كرد، با ئه‌مانه بن به‌خه‌رجى داود درمانى. ئيتر له‌ويوه مى رپى خويان گرتو رويشتن.

حوسين به‌پى هوشى له‌كه‌نارى ده‌ريا مايه‌وه. به‌رپكه‌وت رپگرىك له‌ ناوه هه‌بوو به‌ناوى (به‌هزاد)، خيلىكى حه‌فت هه‌زار نه‌فه‌رى هه‌بوو. به‌هزاد له‌گه‌ڵ چه‌ند نه‌فه‌رى ئۆزبه‌ك رپيان كه‌وته كه‌نارى ده‌ريا. ديتى گه‌نجى خه‌وتوه، به‌ژن وه‌ك مىلى مناره، سه‌ر

تەمەت گۆمبەتی ئاسمان، ئەلقەیی چاوی و تەبەقی پرووخساری میلی گەردەنی گریزی بازووی پانایی سینەیی، هەمووی هاوسەنگ و ریتیک، هەمووی بەریەرەکانی لەگەڵ یەکتەر دەکەن. دلاوەرێکە فەونەیی وەک کوو خۆی نییە. بەهزادی بۆ وێژدان ویستی بیکوژنی، بەلام یەکی لەبرادەرەکانی رۆژی نەدا. ئینجا بەهزادی رینگر پێی گوتن تەنیا جلیان لەبەر داکنو ئەسپەکیان کردووە وەک برووسکە بۆی دەرچوون.

حوسین هەریەم جۆرە، بەبۆ هۆشی لەوێ کەوتبوو. گوندیک لە و نزیکانە هەبوو بەناوی (تەکەرە) خەلکی ئەو گوندە هەفتەییەک جار دەهاتنە کەناری دەریاو ماسییان دەگرتو دەیانبرد دیانفرۆشت و گوزرانیان پێ دەکرد.

ئەو رۆژە، ماسیگریکی پەر بەسواری کەرەکەییە هاتە کەناری دەریا بۆئەوێ ماسی بگری، دیتی کابرایەک لەوێ کەوتوو. هاتە پیشەو. دیتی گەنجیکە لووتی کشاوو چاوی لەمۆلق پڕیووتە ئاسمان. نەختی تیی نزیوووە. خۆشەویستی حوسینی چوو دڵو. هەلیگرت و خستییه سەر پشتی کەرەکەیی بریدییه مالتی.

ژنیکی ئیماندارێ هەبوو. هات دیتی ئەمە گەنجیکی بووراویە گوتی:

— ئەمە کییه؟

پەرەمیزد وەلامی دایهوه منیش وەک کوو تو نازانم. ئیستا نوینی بۆ راخو بەداو دەرمان و خواردن چارهسەری بکە.

ژنەکە یەک هەفتە خواردنی نەرم و دەرمانی گیای دایه تا رۆژی سەر لەبەییانی نەخۆشەکە چاوی کردووە دیتی پەرەمیزدیک بەسەر سەرییهوه وستاوو دەگری.

حوسین لێی پرسی:

— ئیتره کییه؟

پەرەمیزد وەلامی دایهوه:

— مالتی خۆتە!

حوسپن ديسان پرسی:

– تو کیتی؟ و کئی منی هیناوت ته ئیره؟

پیره‌میزد باسی کرد که له‌که‌ناری دریا دژزیویه‌ته‌وه.

حوسپن به‌پیره‌میزدی گوت:

– من ئەسپ و خورجینه‌و چه‌کم هه‌بوو، چییان لیتهات؟

پیره‌میزد گوتی من ئاگام لهم شتانه نییه‌و حوسپن گوتی:

– له‌وانیه مامه‌له‌چییان بردیان. خوام پشتیوان بی لییان ده‌سه‌ئمه‌وه. ئەوسا حوسپن

له‌ناو و پیشه‌ی ماسیگری پیری پرسی. شه‌ویش پیتی گوت که ناوی (عه‌بدوللا) یه‌و پیشه‌ی ماسیگرته‌.

له‌وه به‌دواوه حوسپن ورده ورده تهن‌دروستی به‌ره‌و چاک‌بوونه‌وه چوو. به‌م جۆره‌، در‌مان و خواردنی ده‌خوارد تا دوا‌ی یه‌ک مانگ به‌ته‌واوی چاک بووه‌وه. ئیتر له‌گه‌ل ئه‌و پیره‌میزده‌وه کوو باوک و کوپی لی‌هاتبوو. بی‌ش چند هه‌فته‌یه‌ک حوسپن ئاره‌زووی ده‌کرد، که‌ته‌ندروستی چاک بووه‌وه، به‌یه‌که‌وه بچنه‌راوه‌ماسی. ئیستاش که‌ئهم ئاره‌زووی هاتبووه‌دی، پۆژی به‌پیره‌میزدی گوت:

– هه‌سته، بچین ماسی بگین.

عه‌بدوللا هه‌ستاو که‌ره‌که‌ی هی‌نا. حوسپن گوتی:

– دوو که‌ر بی‌نه.

پیره‌میزد گوتی:

– یه‌ک که‌رم هه‌یه.

چوونه‌که‌ناری دریا. عه‌بدوللا تۆزی هاویشته‌. ماسییه‌کی زۆری گرت و له‌که‌ره‌که‌ی

بارکردو شه‌وه‌ی مایه‌وه حوسپن به‌شانی خۆی دادا.

عه‌بدوللا گوتی:

— خودایه!! چۆن بتوانم سوپاسی تۆ به جی بێنم که کورپکی وات پێ به خشیوم.
عهبدوللا ماسییه کانی هیناو فرۆشتی و چهند ماوه یه کی پێ چوو. رۆژی، حوسین
به کۆلانی کدا ده رۆیشت. دیتی چهند مامه له چی به قافله و کهل و په لپکی زۆره وه وادین.
حوسین گوتی:

— ئه وه ئیوه ده چنه کوئ؟

گوتیان:

— ده چینه ههیدر ئابادی هیند. نیمه چوار سه د نه فهرین و نیستا له کاروانسرا
دابهزیوین.

حوسین گوتی:

— ئه گهر نیمه بمانهوی له گه له ئیوه سه فهر بکهین، هاو پیتیمان قبول ده کهن.
کابرا حوسینی برده لای سه رکاروان. حوسین یه کسه چوه لای و گوتی:
— بمانه بۆ ههیدر ئابادی هیند، خزمه تتان ده کهن و پارووه نانیک له گه له ئیوه
ده خۆین.

گوتی:

— تۆ ده بی خزمه ت بکهیت و به پێ برۆی.

حوسین گه رایه وه مانی و رووی کرده عه بدوللای ماسیگرو گوتی:

— بابه گیان! تۆ هه قی باو کیتیت له سه ستوی منه. ئیشالالا ده توانم رۆژی تۆ له ی
ماندروبوونه کهم بکه مه وه.

دهستی کرده ملی پهره میردو ماچی کردو مالاوایی لی کرد. له ماله وه هاته درێ و
له گه له بازرگانان به ره و ههیدر ئاباد کهوته پێ.

حوسین له هه موو شوینی کاری ده کردو پارووه نانیک ده خوارد. رۆژی، گه یشتنه سه
چیا یه ک. ته ماشای کرد دیتی دیمه نی شاریک دیاره. شاریکێ رازاوه ی بینی. حوسین پرسی:

– نه‌مه‌ چ شارێكه‌؟

سه‌ركاروان گوتی:

– نه‌مه‌ شاری هه‌یدەر ئاباده‌.

هاتنه‌ ناو شارو چوونه‌ ناو کاروانسه‌رایه‌ك.

حوسین، به‌یانی رۆژی پاشی، له‌کاروانسه‌را هاته‌ دهره‌وه‌. به‌هه‌موو شوێنیکی شاری هه‌یدەر ئاباد دا گه‌را، تا کاتی نیوه‌رۆ به‌شه‌که‌تی و برسیتی گه‌یشتنه‌ به‌رده‌م چیشته‌خانه‌یه‌کی جوان. چاوی به‌خۆراکی جۆراوجۆر که‌وت، له‌بهر بۆنی خواردنی خۆش که‌ده‌می بوو ده‌می پێ نه‌که‌وتبوو، نه‌یتوانی پێ له‌بهر پێ بنێ.

هه‌ر له‌وێ له‌بهرده‌م چیشته‌خانه‌که‌ وه‌ستاو خه‌ریکی ته‌ماشاکردن بوو. وه‌ستای خاوه‌نی چیشته‌خانه‌که‌ دیتی نه‌مه‌ گه‌نجیکی دلاوه‌رو تا ئهو کاته‌ گه‌نجی وای نه‌دیبوو. به‌لام جلوبه‌رگی کۆزو شرو درێ درێ بوو. وه‌ستای خاوه‌نی چیشته‌خانه‌ سه‌رنجیکی له‌قه‌وه‌ بالایی پالنه‌وانانه‌ی حوسین داو گوتی:

لاوۆ، تو‌ چ کاری؟

حوسین وه‌لامی دایه‌وه‌:

– کارایه‌کی غه‌ریبه‌م، له‌م ولاته‌.

پرسی:

– خه‌لکی کوێی؟

وه‌لامی دایه‌وه‌:

– خه‌لکی ته‌وره‌ییم.

گوتی:

– چ ده‌که‌ی، وه‌ستاوی؟

گوتی:

– چلوو که بابی تۆ پیی بهستووم، نه گهرنا هیچ ئیشم نه بوو.

گوتی:

– پارهی خۆت بده، بیبه!

گوتی:

– پارهم نییه.

گوتی:

– لاوۆ، دیاره زۆر ته مبه لێ. له سههر کهس وهستاوی؟

گوتی:

– نه خێر

گوتی:

– ده بی به شاگردی ئیمه؟

حوسین قبوولی کردو له دوکانه که دانیشته.

شاگردی چیشتهخانه یه که دهوری خواردنی له بهر حوسین دانا. حوسین دهستی بلند کردو

په نهجی وه کوو په نهجی پلنگی درێژ کردو پارووی یه که می لێدا. پارووی چوارهم هیچی له ناو

دهستدا نه ما.

وهستای خاوهنی چیشتهخانه دیتی و پرسى:

– تیر بووی؟

گوتی:

– پیاو به دهورییه که تیر نابى.

دهستووری دا شاگرده که ی دهورییه کی تری له بهردانا. حوسین تهویشی وه کو تهوی

یه که م خوارد.

وهستا دیسان پرسى:

— لاوؤ، تير بووی؟

حوسين گوتی:

— نه خير.

حوسين تا چوار دهوري چلوو کبابی خوارد

وهستا پرسى:

— هيشتا همر تير نه بووی؟

گوتی:

— پياو به چوار دهوري تير نابی، به لام تو شهرمه زارت کردین، به سه!

ئينجا گوتی:

— وهستا گيان! خزمه تينکم پي بسپيره!

وهستا گوتی: — قهرا به يه کمان هه يه ده بی له به يانبييه وه تا ئيواره دوو چار پر ناوی بکوی.

قهرا به که نه ختی له حه وزی ناو دووره.

حوسين دولکی شوپر کرده ناو حه وزی ناوه کهو پر ناوی کردو هه ليکيشايه وه هينای

له ناو قهرا به که ی کرد. دهنگيکی کزی له بنی قهرا به که وه که و ته بهر گوی. دیتی ريگای ناوی

حه وزه که ی زور دووره تا چهند سعاتی پر نابی. همر پری دايه قهرا به که وه له جيی خوی

هه ليگرت و به چاو قوجانينک هينايه سهر بېرو پر ناوی کردو بردی له جيی جاران دايانايه وه.

شه وسا هاته لای وه ستاو گوتی:

— کاریکی ترم پي بسپيره، قهرا به که پر ناو بوو.

وهستا باوه ری نه هات، گوتی:

— وا زوو قهرا به که ت پر ناو کرد؟ با بچم بيينم.

هات، سه يری کرد، سه ری سوپما که دیتی قهرا به پر ناوه.

وهستا ده ستووری دا.

— گۆشتو برنج و رۆن بیینه.

چوو یه کسه هیتای.

گوتی:

— وهستا کاریکم پی بسیپیره.

وهستای چیشتهخانه دیتی ئەمه زۆر زیرهک و چاپوکه. شوکری خودای به جی هیتا.

حوسین له وهستای پرسى:

— ئیوه ناوتان چیبه؟

ئەویش به گالته وهلامی دایهوه:

— وهستا تهقی، کهولکهوی پیستی شاگردی کهر.

حوسین پرسى:

وهستا چیت دهوی بلی، بهلام پیم مه لی کهر.

وهستا زۆر کهوته بهر دلی. له رۆژانی ههوه ل، که حوسین هیشتا ئەهه نده خزمه تی

نه ده کرد، وهستا به سووربوونهوه داوای لی ده کرد بی پاره وه ربگری، و بچی جل و بهرگ

بو خوی بکړی، بهلام حوسین قبولی نه ده کرد.

ماوهیهک بهسه خزمه تی حوسین دا تیپه ری. رۆژی، حوسین له چیشتهخانه وهستا بو،

دیتی چوار تۆزهک، شمشیر و خه نه ریان له بهر پشت بو، هاتنه ژووره وه. یه کیکیان پرووی

کرده وهستا گوتی — ده بی باج بهی.

وهستا به ترسه وه پرسى:

— بو کهی؟

وهلامیان دایه وه:

— بو نیوه پۆ.

وهستا ناچار بو گوتی:

– بەچاوان.

كە ئەوان پۈشۈش، حوسېن لەۋەستاي پرسى:

– ئەم ئۆزبەكانە باجيان بۆ چ كەسى دەۋى؟

گوتى:

– بۆ (تالېبى چاۋفيل)

پرسى:

– بۆ چى؟

گوتى:

– ھاتوۋە دەپەۋى باجى شمشىريازى لەغەبلوللا قوتب شا ۋەرىگى.

كە نېۋەرۆ ھات، حوسېن گوتى:

– ۋەستا، من فراۋىن دەپەم.

ھەموو قاپە خواردەنەكانيان لەسەر سىنىيان داناو سەرقاپەيان بەسەردا ھەلكىشانو

بەحوسېن پەوانەيان كەردن. كە گەيشتە جى،

چوۋە ژورەۋو سىنىبەكانى لەژوورى شەربەتخانە دانا. حوسېن ھەموو قاپەكانى تەسلىم

كردو گوتى:

– چاۋەدېر كىبە؟

ئۆزبەكىك گوتى:

منم.

گوتى:

– قاپەكان دەدەيتەۋە؟ يان نا؟

گوتى:

– ئىستا بەتال نابى.

حوسین گوتی:

— پسوولەم بدئ، هەر کاتی بەتال بوون بیاندهیتەوه.

کابرای ئۆزیهک گوتی:

— پسوولە نادەم.

حوسین دەستی برد، کە مەری کابرای گرت. کابرای ئۆزیهک دەستی بو حوسین درێژ

کرد، حوسین زللهیهکی توندیلیداو له گەڵ لیدانی بەریدایهوه سەر زهوی.

کابرا له ترسان زوو ههستایهوه پسوولە ی نووسی و دایه حوسین.

حوسین له ماله که هاته دهرهوه. دیتی خه لکیکی زۆر له بهردهم باره گای عه بلوللا شا

قوتبه دین ئاپۆره یا داوه. هاته پیشهوه و پرسی مه سه له چیه. دیتی چوار سه د نه فەری

شهیدیای شیعهی مورتە زاعه لین. پرسی:

ئهوه بوچی لیتره و مستاون؟

گوتیان:

— ده مانهوی ته ماشای دام و دنگاو باره گای شا بکهین، دهرگه وان لی ناگه ری.

حوسین گوتی:

— وهرنه دوام تا هه مووتان به مه ژووره وه.

به لام ئه وان باو دریان نه کرد. دوو دل بوون ئه مه چون ده توانی بیانباته ژووره وه.

به کورتی: حوسین پیشکه وتو هه موو ویستیان دوا به دوا ی ئه ر بچنه ژووره وه. دیتیان

ئۆزیه کییهک به ته وه رزین ری له حوسین گرت و گوتی:

— لی ناگه رییم.

حوسین دەستی گرت و پرایگوشی. کابرا ته وه رزینی له ده ست به ربوه وه. ئینجا

مستیکی له ته وقی سه ری داو تخیلی سه ر زهوی کرد. دووباره ری خۆی گرت به ره ئه وانیش

هه‌موویان به‌دوایدا چوونو له‌حه‌فت ده‌ربه‌ند تیپه‌رین تا چوونه ناو باره‌گا. حوسین له‌پیشه‌وه‌و چوار سه‌د شه‌یدا له‌دواوه‌ی له‌گۆشه‌یه‌کا وه‌ستانو ته‌ماشایان کرد. ئۆزیه‌کیک له‌ناو باره‌گا وه‌ستا‌بوو، سه‌راپای نوقمی پۆلاو زری بوو، پییه‌کی له‌سه‌ر خشتیکی زێرو پییه‌کی تری له‌سه‌ر زه‌وی دانا‌بوو. گه‌نجیکیش له‌سه‌ر ته‌ختیک دانیشته‌ بوو. تاجیکی به‌حه‌فده‌ گۆپکه‌و چوار قوبه‌ی شاهنشاهی له‌سه‌ر بوو. سه‌راپا به‌رگی شاهانه‌ی پۆشی بوو.

حوسین له‌کابرای ئۆزیه‌کی پرسی:

— نه‌مه‌ کییه‌؟

گوتی:

— عه‌بلوللا قوتب شای هیندییه‌.

ديسان پرسی:

— نه‌وه‌ کییه‌ له‌ناو باره‌گا، به‌رامبه‌ر شا وه‌ستاوه‌؟

گوتی:

— (تالیبی چاوفیل)ه‌

حوسین دیتی به‌ژنی وه‌کوو دار چنارو بازووی وه‌کوو چلی دار چناره‌.

(چاوفیل) له‌پر نه‌عه‌ته‌ی لیدا:

— نه‌ی عه‌بلوللا! ماوه‌یه‌که‌ تۆ منت لی‌ره‌ گیر کردووه‌. نه‌ه‌لامم ده‌ده‌یته‌وه‌!

نه‌نووسراویکم ده‌ده‌یتتی! نه‌مرۆ دوا‌رۆژه‌. شمشیربازی من بیینه‌. نه‌گه‌ر چ پیاوت هه‌یه‌ بینیره‌

بابی، نه‌گه‌رنا، نامه‌یه‌ک بده‌ با پرۆم، له‌وه‌ زیاتر چاوه‌رێ ناکه‌م.

شا نه‌عه‌ته‌یه‌کی لیداو، چل پیاوی جه‌نگی نوقمی چه‌ک هاتنه‌ ژووره‌وه‌، شمشیر

به‌ده‌سته‌و قه‌لغان له‌سه‌ر سه‌ر.

تالیب نه‌عه‌ته‌ی لیدا:

— عهبدوللا، سهیر که!

هه چل پیاوه که پهلاماری (تالیبی چاو فیل)یان دا. شهوندهی پێ نهچوو، سی و دوو کهسی بریندار کردو شهوانی تریش مهیدانیان چۆل کرد.

تالیب دووباره نهعهتهی لیدا:

— عهبدوللا، ته گهر پیاوت ههیه؟ رهوانهی که. ته گهر نیته نامه که م بدهیه.

عهبدوللا قوتب شا گوتی:

— یاران، چ پیاو نییه، بچی؟

یه کیکی تر داوای کرد بچی. چوو و بریندار بوو. شهو بێ دینه، شیرگیر بوو و گوتی:

— پیاو بنیره، نه مانه چین؟

به کورتی: ههفت کهسی تر چوون، هه موو بریندار بوون. تالیب دیسان نهعهتهی لیدا:

— عهبدوللا، پیاو رهوانه که! من تاکهی لیڤه گیر بيم. ده مهوێ بجمهوه ولاتی ئیرازو

هه لقه له گوێ پیشهواي گه وره و هه زارو سه دو بیست پالنهوانی بکه م.

عهبدوللا به تووره بی و به نائومیلدی گوتی:

— ئیتر کهس ههیه بچیته بهرامبه ره شهو بێ ویزدانه؟

له هه یچ لایه که وه وه لایمی نه بیست. که کار گه یشته ئیره، ئیبراهیم خانی کورپی هاته

پیش و بهرامبه ره باوکی سه ری دانهواند و گوتی:

— نه مرۆ گیانی خۆم به قوریانی تو ده که م.

عهبدوللا قوتب شا، فرمیسکی له چاو هاته خواری.

(تالیبی چاوفیل) گوتی: مه گری، پیاو بنیره!

حوسینی کوردی شه بستهری، شیریی بیشه ی ئیرازو پالنهوانی ده وران هه وسه له ی برآ.

یه کسه ره هاته پیش و ئیکلامی کیشا.

عه‌بدوللا چاوی به‌په‌یکه‌ری وه‌ک ئه‌ژده‌ری حوسین که‌وت، دیتی گه‌نجی وه‌ستاوه،
جل‌وبه‌رگی چیشته‌که‌ری له‌به‌ردایه. وای بۆ چوو که پێویستییه‌کی هه‌به‌ی، یان یه‌کی بۆ
رێکخستنی کاروباری میوانداریی خه‌به‌ری بۆ ناردی. پرووی کرده‌ وه‌زیرو گوتی:

— بزانه ئه‌وه کییه‌؟

وه‌زیرو پرووی کرده حوسین و گوتی:

— وه‌ستا، شا، ئیستا مه‌جالی نییه. ئیستا برۆ، وه‌ختیکی تر وه‌روه.

حوسین گوتی:

ئیمه بۆ هه‌یج شتی نه‌هاتووین. شمشیریکمان بده‌ری تابچین له‌گه‌ڵ ئهم (چاوفیله)
ده‌ستو په‌نجه‌ نه‌رم که‌ین.

شا، پێکه‌نین گرتی و گوتی:

— واز له‌م ئیشه‌ بینه. ده‌کوژری.

گوتی:

— ئهم که‌وچکه‌ خوینه‌ گه‌نیوه‌ی ئیمه ئهم قسانه‌ ناهین. ئه‌گه‌ر له‌زۆرانبازیدا نه‌رزی،
ده‌بی لغانو به‌زو ده‌ماردا وشک بی.

شا گوتی:

— ئه‌ی ئیرانی، تۆ پیاویکی غه‌ریبه‌و ئاساییت، ئه‌و پالئوان و جه‌نگ دیته‌یه.

شا دوا‌ی نه‌ختی وه‌ستان، پرسی:

— ناوت چییه‌؟

گوتی:

— حوسین.

شا گوتی:

— ئاخ، که‌س به‌جل‌وبه‌رگی چیشته‌که‌ری ناچیتته مه‌یدانی شه‌ر!!

تا ئەو ویستی ناگای له‌سه‌ری خۆی بێ. ئەو پالەوانه شمشیرێکی له‌شانی ناحهزه‌که‌ی داو له‌بن هه‌نگلی چوو ده‌ری. ناحهزه‌که‌ی نالانیدی و بانگه‌رۆز بوووه.
عه‌بدوللا قوتب‌شا، هه‌ستاو سێ جار کړنۆشی بردو شوکری خوای به‌جی هه‌یناو گوتی:
— سه‌ده‌ق یا عه‌لی وه‌لیه‌للا!

ده‌م و ده‌ست چل تۆزیه‌ک ده‌وری حوسینیان گرت. ئه‌ویش وه‌کوو شیرێ برسی که‌وته ناویان. گردی له‌کوژراوان هه‌لئا. له‌شانی هه‌ر که‌سیکی دده‌ا له‌بن هه‌نگلی ده‌چوو ده‌ری له‌سه‌ری هه‌ر که‌سیکی دده‌ا ده‌یکرده دووله‌ت.
به‌کورتی: سێ و نۆ که‌سی کوشت و یه‌کێک هه‌لآت. به‌لام حوسین ته‌مانی نه‌دا، گرتی و گویی پری و گوتی:

— هه‌ی نامه‌رد، خه‌به‌ر بۆ — ئه‌رقه‌ش - ببه‌وه‌و بلی: ئه‌ی شای بوخارا، چاوه‌رێ به‌، حوسین ناویک په‌یدا بووه شاگردی چیشته‌خانه‌یه، دێ سهرتان ده‌تاشی. ئەو حوسین چیشته‌که‌ره‌ بوو (چاوفیل) ی کوشت.
شا گوتی:

— پیاویکم ده‌وی ئەم گه‌نجه‌ بباته‌ گه‌رماو.
وه‌زیر هه‌ستاو ئیکلامی کیشاو حوسینی برده‌ گه‌رماو. له‌گه‌رماو، وه‌زیر داوی سه‌رتاشی کرد. سه‌ری تاشی و له‌شی باش خاوین کرده‌وه‌و کاتی که‌ حوسین له‌خۆشوشتن بووه‌وه‌و هاته‌ ده‌روه‌، دیتی جله‌کانی نه‌ماون و له‌باتی جله‌کانی خۆی خالیچه‌یه‌کی ئاوریشمی ریشوو مرواریه‌به‌ند له‌وی‌یه. حوسین چوو له‌سه‌ری دانیشته‌و له‌شی خۆی وشک کرده‌وه‌و کراسی له‌به‌ر کردو شالیکیان له‌ملی کردو به‌رگیکی پۆشته‌و به‌ده‌به‌دیان کرده‌ به‌ر. جووته‌ مۆره‌یه‌کو خه‌نجه‌ریکیان دایه‌. کلاویکی قووچیان له‌سه‌ر نا. خه‌نجه‌ریان له‌که‌مه‌ر به‌سته‌و شمشیری دوو ده‌می هه‌یندیان له‌مل کرد.

حوسین که له گهروا هاته درهوه، شاتر بهچهیه کی دی جلهوی ئهسپیکه به دهستهوه بو، چاوهرپی ده کرد. که شاتر بهچه که چاوی به حوسین کهوت، ئهسپه که ی بو هیئا. پالوان پیی لهرکینب ناو سوار بوو و ئهسپی هاژوا! شاتری هیندی له پیشی غاری ده دا. هاتن تا گهیشنه باره گا. هه موو خه لکی باره گا چوونه پیشوازی. حوسین پیا بوو. شا به سه ره رزی بر دییه ناو باره گاو له ته نیشته خۆی داینا. ئینجا عه بوللا شا قوتب گوتی:

– ئه ی جیهان پالوان، ئیمه به بچوکی خۆتان قبول کن.

حوسین گوتی:

" شا اگر لگ باعدو دارد بنده باید که حد خود داند"

(شا ئه گه ر لوتفی له گه ل دوژمن هه بی، به نده ده بی هه ددی خۆی بزانی)

حوسین ئه وه نده بی فیزی نواند، که عه بوللا قوتب شا، دهستی برایه تی له دهستی حوسین ناو گوتی:

– خۆشهویستی تۆم زۆر له دل چه سپیوه، ههفت شتت پیشکەش ده کهم له وانه شمشیرییکی هیندی و بازو به ندیلکو ههژده ههزار دینارو ئهسپی قه ره قه یاش که دوژمن و خوازیاری زۆره.

حوسین پرسی:

– کی دوژمنیه تی؟

گوتی:

– (ئه کبهری کوری هوما یون) (میرخان) که تم وتم له شکر کیشیمان ده که نه سه ر. ده لئین قه ره قه یاسمان بدری.

حوسین، گوتی:

– ئه گه ر خودا بکا تۆله ی ده که مه وه.

حوسین که قسه‌ی ده‌کرد، تۆقره‌ی نه‌ده‌گرت، دل‌ی په‌شۆکا‌بوو. له‌نا‌کا‌و هه‌ستا. شا

پرسی:

– دلا‌وه‌ر، ده‌چیته‌ کوی؟

حوسین گوتی:

– شاعه‌باس راپیسپاردووم، بچم با‌جی هه‌فت سا‌له‌ له‌شا جیهان ئابادی هیند بۆ ئیران

وه‌ری‌گرم.

* * *

قوتب شا، حوسینی تا ده‌روه‌ی شار به‌پێ کردو له‌کاتی مالا‌وایی، ئهو شاتر به‌چه‌یه‌ی،

له‌گه‌ل ئه‌سپه‌که‌دا بوو، به‌حوسینی به‌خشی. حوسین له‌پێگا‌کانی پرسى. گوتیان:

– یه‌کێ سه‌لامه‌ته و یه‌کێ له‌ده‌س به‌هزادی رێگر ناسه‌لامه‌ته، هه‌رکەسێ شیعە بێ،

ده‌یکوژی.

حوسین گوتی:

– من ده‌چمه‌ ئهو رێیه.

هه‌رچه‌نده‌ له‌مه‌ترسی به‌هزاد رێگر وریایان کردوه، گوپی پێ نه‌دا.

حوسین به‌سواری و شاتر به‌چه‌که، که‌ناوی (به‌یار) بوو، به‌پیا‌ده، رێی پر مه‌ترسییان

گرته‌ به‌رو رۆیشتن.

کاتی رۆژا‌وا، گه‌یشتنه‌ سه‌ر کانییه‌ک و له‌وێ خستیان و دوا‌ی سه‌عاتی نانیان خوارد.

ئهو شه‌وه‌ به‌تۆره، به‌خه‌و و بیداری کردیانه‌ به‌یانی .

حوسین قه‌ره‌قه‌یتاسی زین کردو سوار بوو و له‌گه‌ل به‌یاری شاتر به‌چه‌ که‌وتنه‌پێ.

ماوه‌یه‌ک رۆیشتن له‌شوینی‌کا هه‌ند چادری په‌رده‌ داریان بینی، لییان نزیک که‌وتنه‌وه.

حوسین هه‌ر به‌سواری به‌ده‌وری شوینه‌که‌دا گه‌را، له‌پر چاوی به‌ئه‌سپی خۆی که‌وت

ده‌له‌وه‌را. زانی ئه‌مه‌ جیگای به‌هزادی رێگره. حوسین نه‌ختی راوه‌ستا. به‌یار پرسى:

– چ بوو؟

– ئەمە ئەسپی منە.

دیسان پرسى:

– جا چ دەكەى؟

گوتى:

– هیچ چارەم نییە، دەبى وەرى بگرمەو.

حوسین نه ختى زیاتر چووہ پیش. کابرایه کی تۆزبه کی دی له بەردەم چادریک دانیشتبوو.

لیی پرسى:

– ئەم کە لوپە له هی کینیە؟

وہ لآمی دایه وە:

– هی بەهزادە.

حوسین پرسى:

– بەهزاد له کوینیە؟

گوتى:

– چووہ مەشق بە ئەسپ بکا.

حوسین بە قامک ربکی بۆ ئەسپە ونبووہ کەى خۆى کردو گوتى:

– ئەم و لاغە هی منە.

کابرا پرسى:

– بەچ نیشانه یەك هی ئیوہیە؟

گوتى:

– (ئەم و لاغە و شمشیریکى سەدویەك هۆقە و زرییە کی هەژدە هۆقە) و هەرچی

جگە لەو هوش بردبوویان، نیشانه ی هەمووی هەلدا.

کابرای تۆزیه‌ک گوتی:

— ته‌گهر پۆچی خۆت خۆشدووی، تا به‌هزاد نه‌هاتتۆته‌وه برۆ!

حوسین وه‌لامی دایه‌وه:

— هه‌مووی بده‌نه‌وه، نه‌هه‌ک یه‌کیکتان به‌زیندووی ناهیلیم.

تۆزیه‌که‌کان له‌جیبی خۆیان بزووتن. حوسین ده‌ستی دایه‌ شمشیر و وه‌کوو شیر نه‌عه‌رته‌ی (یا جه‌نابی عه‌لی مه‌ده‌ده!) ی لیدا، له‌په‌ر تۆزیه‌که‌کان وه‌کوو کولله و می‌پروو له‌که‌له‌ن و قوژبنانه‌وه دارژان و دورهیان گرت.

حوسین به‌(به‌یار)ی گوت:

— تۆ له‌دوای منه‌وه وه‌ره‌و ورپابه‌ که‌س له‌دواوه بریندارم نه‌کا.

حوسین یه‌که‌ یه‌که‌ی ده‌کوشتن ده‌چوه‌ پێش و به‌یار له‌دواوه چاوه‌دێری ده‌کرد. له‌م شه‌په‌دا غه‌لبه‌غه‌لب که‌وته‌ ناو تۆزیه‌که‌کان، که‌به‌هزاد له‌په‌راو هاته‌وه. دیتی غه‌وغایه‌کی سه‌یره. هاته‌ پێشه‌وه‌ هو هه‌واری کرد:

— بکشینه‌وه! بکشینه‌وه.

که‌ هه‌موو رینگایان بۆ کردووه به‌هزاد خۆی گه‌یانه‌ ناوه‌پراستی شه‌په‌که، به‌حوسینی گوت:

— دلاوه‌ر، ئاگرێکی باشت هه‌لگیرساندووه، تۆ کێی؟

حوسین گوتی:

— هه‌ی هه‌رامزاده! تۆ مائی ئیمه‌ت به‌تالان بردووه، بمانده‌وه بۆته‌وه‌ی به‌جینه‌ دوای

کاری خۆمان.

به‌هزادو حوسین ئاوقای یه‌کلی بوون. به‌یار وه‌ستابوو، ته‌ماشای ده‌کرد. حوسین که‌مه‌ری به‌هزادی گرت و بلندی کرد بۆته‌وه‌ی به‌عه‌ردی دابدا، به‌هزاد ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانی حوسین و به‌فرت و قیلّ موسلمان بوو. حوسین عه‌فووی کردو گوتی:

– چی ئیمهت بردوو بهیدهوه تا برۆین.

بههزاد گوتی:

– ئیستا وهره دانیشه، نهختی شه بهتو خواردن بخۆین.

بهیار گوتی:

– وهره ئهه زالمه بکوژین. بهفیل بوته موسلمان و مه بهستی ئهوه به حیله یهه تۆ

بگری و بتکوژی. وهره ئهه چقله له سههر پێ موسلمانان ده ریینه.

حوسین گوتی نه دایه. خواردنیان هینا. بههزاد ئیشارهتی کرد، ده زمانی بیهوشییان

له خواردنی حوسین کرد حوسین که متهرخه می کرد، دهستی به خواردن کرد. بهیار خۆی

شاردهوه له چادره که هاته ده ریو ملی له بیابان ناو بوی ده رچوو.

که ده زمانه که کاری خۆی کرد، حوسین دیتی له سههری زمانیهوه تا ناوکی وشک بوو.

دهستی گه یانده شمشیر به لام پێ تیک ئالو به ریووه سههر زهوی.

بههزاد حوسینی زنجیر کرد. رۆنی بنه وشه ی له لووتی کرد تا هاتهوه هۆش خۆی.

حوسین خۆی لفاو کوته و زنجیر دا دی. بههزاد گوتی:

– سویندم به هر چواریار ده مه ویست بتکوژم، به لام له دلی خۆمدا گۆم: بو

تاقیکردنهوه تا سه به ی ده ته یلمه وه. ئه گه ره له لی له سههر هه قه، نه جاتت ده دا.

کاتی رۆژاوا حوسینیان به ده ستو پێ به زنجیر به سراوی له ناو سندوو قیگی گه وه دانا.

ئیستا گوتتان له باسی (بهیار) بێ.

بهیار، که له ناو چادر چوو ده ره وه، ماوه یهه بیابانی ته ی کرد تا گه یشته که ناری

رووباریک. چاوی به قه ره قه ییتاس که وت، یه که سههر گرتیه وه به سستییه وه ته وسا خۆی

به چادریکی ئۆزه کاندای کردو ده سته جلیکی ژانه ی رفا ندو کردیه به رو به رو پیا وه کازو

چادره کانی بههزاد که وته ری.

له ریگادا تووشی کارایه کی ئۆزه که هات، فریوی داو گوتی:

– رېم بزرکردووو لە کاروان جېماوم.

هاتنەو ناو تۆردوو بەهزاد، بەلام شەو بوو. لەپەر نەعرەتە وریابە هات. بەهیار پرسى:

– ئەم دەنگە چىیە؟

یە کى گوتى:

– بەهزاد دۆزمنىكى گرتووو بە کۆت و زنجیر بەستووتیەو لەناو سندوقىكى گەرە

بەندى کردووو خۆشى لەسەر سندوقە کە خەوتووو مەرچى کردووو ئە گەر عەلى لەسەر

هەقە، با نەجاتى بەدا، ئە گەرنا سبەى دەیکوژى. بۆیە ئەمشەو تا بەیانى ئیشک دەگرین.

بەهیار گوتى:

– کەواتە لیم گەرین من بجوم.

یە کى گوتى:

– ئەم بیرە لەسەر ببە دەرەو. بەرامبەر بەوئى ئیمە هەقمان بەسەر تۆو نىیە، تۆش

ئەمشەو لە گەل ئیمە دانیشەو ئیشک بگرە. سبەینى بەیانى وادە کەین، بنبەن بە کاروانت

بگەینەن.

یە کى تر گوتى:

– ئەمە دەبى هەستى خواردنو حەلواو شەرىتەمان بۆ دروست بکا.

ئەویش وای پىشان دا کە بەناچارىیە، بەلام بەدل هەستاو بەمەیل و ئارەزوو، دەستى

بە دروست کردنى خواردنو حەلواو شەرىتەت کرد، بەلام ئەندازەىە کى زۆرى دەرمانى

بپهۆشى لەناو حەلواو شەرىتەتە کە کرد.

یاریدەدەرى بەهزاد هاوارى کرد:

– هۆ، هاوقافلەینە! ئەمشەو هەر خواردنو حەلواو شەرىتەتە کى دلتان بۆ دەچى، ببخۆن.

له گهڵ ئەم پروو خسه ته دا، هه موو به يه كهوه رژانه سهه سه ره و ده ستیان به خوار دن كرد. بهیيار يهك له سهه يهك هه لوار شه ربه ته تى ئالووده به ده رمانى بیهۆشى در خوار دى دزه كان ده دا

زۆرى پێ نه چوو، شه ربه ته تى ئالووده به ده رمان كارى خۆى كرد. يه كى پرووى كرده يار يده درى به هزادو گوتى:

— خيار يك له سهه سه ره ت پرواوه. يار يده در ويستى قيت بيه نه وه، نه يتوانى. هه ربه كه له گۆشه يهك به ربوو وه. به ييار، كه ديتى ده رمانه كه كارى خۆى كرد، خۆى گه يانده شو يتى زيندانه كه. كه گه يشته سهه سن دووقه كه په نجه ي عه يارى ده ره يتنا. هه فت ميسقال ده رمانى تى كردو له سهه ليوى به هزادى داناو فووى پيدا كرد. ده رمانه كه كارى له ميشكى كرد. به ييار گه رايه وه ديتى هه موو وه كوو مه ر له سهه زهوى كه وتوون. خاتر جه م بوو دوو باره گه رايه وه سهه سن دووقه كهو كليلى له گه رفانى به هزاد ده ره يتناو هاته سهه سن دووقه كه. گوتى لى بوو حوسين له ناخى دل هه ده لى: يا عه لى! يا عه لى! ده رگاي سن دووقه كه ي كرد وه.

حوسين له بهر ناو ميدي له دلى خويدا گوتى:

— نه وه بوچى له م كاته ي شهو هاتو نه ته سو راغى من؟

له ناكو به ييار گوتى:

— شاخا گيان!

حوسين، گوتى:

— به ييار، نه وه تو ي!

گوتى:

— به لى، منم.

گوتى:

– چرات پىي نىيە؟

بەھيار دەم و دەست مۆمىكى داگىرساند. حوسىن ھاتە دەروە. دىتى ئۆزبەك وەكۈۈ
كالەك رژاۋنەتە سەر يەك.

حوسىن پرسى:

– ئەو چت كر دوو؟

گوتى:

– در مانم داۋنەتى.

حوسىن پرسى:

– چۆن؟

چ پروى دابو، لەسەرەتا تاكۆتايى، ھەمووى بۆ گىراپىو.

حوسىن، كە دەستى بوو، توند بەھزادى بەست، بەجۆرى كەنەتوانى جوولە بكا.
ئەوسا پستەكەى رەشمالەكان برىو دەستى ھەموو دزەكانيان بەست. بەھزاد بەشنەى باى
بەيانى بەئاگھات و چاوى كر دوو. دىتى ھەموو شتى پىچەوانە بۆتەو خۇبىشى دىلو
دەست بەستەيە. كەچاوى بەبھيار كەوت بەسواری قەرەقەيتاس لىنى نزيك دەكەويتەو،
لەدلى خۇيدا گوتى: ھەرچى كر دوو، ئەم شاترەچەيە كر دوو، ئەشەرمەزارىيان سەرى
شۆر كر.

بەھيار ھاتە لەبەردەم حوسىن دابەزى

حوسىن ھاتە سەرسەرى بەھزادو گوتى:

– دىنى نىمە لەسەر ھەقە. نىستا لەتەوقى سەرت بەم، بەجەھەننەم موشەررەدەت

بكەم؟ بەھزاد گوتى:

– ئەگەر بەدەست بەسراوى بكوژى، ماناى وايە ھىچت نە كر دوو. ئەگەر راست دەكەى

بكەو، با لەگەل يەك بچىگىن.

حوسین دەستی ئەو ناپاکەیی کردووە.

هەردوو ناحەز دەستیان دایە شمشیرۆ کەوتنە جەنگ. زۆری پێ نەچوو، حوسین شمشیرێکی لەسەری ئەو کافرەدا، لەبەینی هەردوو شانی دەرچوو.

ئینجا حوسین پرووی کردە هەموو ئەوانەیی دەست بەستەبوون و گوتی:

— ئیو موسلمان دەبن؟

گوتیان:

— بەلێ، زانیمان دینی عەلی لەسەر هەقە.

حوسین و بهیار بەسراوەکانیان کردووە. ئەوانیش موسلمان بوون و چی کەل و پەل هەبوو هەموویان لەولایان بار کردو لەگەڵ حوسین پروویان کردە حەیدەر ئاباد تاگەیشتنە ئەو دوورپانەیی کە لە عەبدوللای قوتب شا دابرابوون.

بهیار لەپێشدا چووە ناو شار. خەبەری گەڕانەوی حوسینی بەشا عەبدوللای قوتب گەیاند. عەبدوللای لەخەنی خۆشییان دەو دەست سوار بوو و لەگەڵ میرەکان لەشار هاتنە دەرەوە. کە هاتنە پیشوازی، لەپەر حوسینیان دی نزیك دەکەوتنەو سەد کەسی بەئەسپ و ئیسترو بارو بنهیه کی زۆرەو بەدوادادئ. عەبدوللای قوتب شا دابەزی و دەستی لەملی حوسین کرد. ئینجا سواربوون و هاتنەو حەیدەر ئاباد. حوسین ئەوی بەسەری هاتبوو هەمووی گێرایهوه تا گەیشتنە ناو بارەگا. ئینجا چی کەل و پەل و ئەسپ و ئیستر هەبوو، هەمووی بەعەبدوللای سپارد.

پاشان حوسین لەبارەیی هەموو شتێکەو قسەیی کرد. عەبدوللای قوتب شا هەرچەندە سەیری کرد دیتی ئەو چە کەیی دابووی بەو پالەوانە، لای نییەو چە کێکی تری لەخۆی داووە. لەدلی خۆیدا پیری کردووە لەوانەیی لێیان ڕفاندبێ.

حوسین بەزیرەکی خۆی تیگەیشتن و بەشای گوت:

— ئەو چەكەى تۆ دابوت لىناو خورجىنەيه. ئەمە چەكى خۆمانە. ئەمە ئەو شمشىرە سەدويهك هۆقه‌يه‌يه كەدەمگوت و ئەمەش زىپى هۆقه‌يه‌يه و ئەو هەش ئەسپى قەرەقەيتاسە كە بەكەمەند بەستومەتەوه.

لەوكاتەدا، عەبدوللا قوتب شا لەپر دەستى دريژ كرد، دامەنى حوسىنى گرت و گوتى:
— ئەى پالەوان، دەستم بەدامىنت. تۆلەى باوكم بكمەوه.

حوسىن گوتى:

— دەبى ناگرىك دابگىرسىتم دوو كەلەكەى بەر چاوى خۆر تارىكو نوتەك بكا.

* * *

ئىستاش گوتان لەباسى ئەو ئۆزبەكە بى كە پاش كوژرانى تالىبى چاوفىلو سى و تۆ كەس، لەناو هاوئەلەكانى راى كردو هەلات:

ئەو كەرايه خۆى گەيانە جىهان ئابادى هيندو چووه بارەگای ئەكەبر شا. لەوكاتەدا سەد و بىست مىر لەبارەگابون و مىرخان لەسەر كورسى دانىشتبوو. ئەو ئۆزبەكەى خەبەرى هینابوو، لەناوئەدى بارەگا وەستا. ئىكلامى كىشاو دوعاو ستایشى شای بەجى هیناو گوتى:

— لەگەل (تالىبى چاوفىل) چووبوومە حەيدەر ئابادى هيند. چەند رۆژ بوو لەوى باجى شمشىرى وەرده‌گرتو بەهانای مەردو مەردايەتییەوه دەچوو. كەس نەبوو بەرامبەرى بوەستى. رۆژى شاگرد چىشتخانەيهك هات، لەبارەگا، شمشىرى لەكورى قوتب شا وەرگرت. هاتە بەرامبەرى و كردى بە دوولەت.

قاسىد ئەمەى گوت و لەهۆش خۆى چوو و بەربووهوه.

ئەكەبر شا سەبرى (تالىب زۆر فىل)ى كرد كەلەنزىك تەختەكەى ئەم لەسەر كورسى دانىشتبوو، گوتى:

— ئەى (زۆر فىل) دەتوانى بچىتە حەيدەر ئابادو تۆلەى خويىنى برات وەرگرىتەوه؟

گوتی:

– (تالیب زۆر فیل) نەبم ئە گەر حوسین نە کە مەوێ دوولەت.

(زۆر فیل) پروو خسەتی وەرگرت. ئە کە بەر شا گوتی:

– پالەوان! چەند نە فەر لە گەڵ خۆت دەبە؟

گوتی:

– چل نە فەر.

لە بارە گا هاتە دەرەوێ لە بەر قینی خۆی وە کوو چە خماخەیی بریسکە دار، دوو قۆناغی

بە یەك قۆناغ بەرەو حەیدەر ئاباد دەبێ

کە لە حەیدەر ئاباد نزیک کەوتەو، قاسیدیکی نارد.

عەبدوللا قوتب گوتی:

– لە کوێو دەبێ؟

گوتی:

– (تالیب زۆر فیل) سبەیی دەگات.

شا پرووی کردە حوسین و پرسی:

– چ بکەین؟

حوسین وەلامی دا یەو:

– ئە مە پە یە نەدی بە تۆوێ نییە. سەگ چییە تۆ پیشوازی بکە. ئیمە دەمانەویست

سبەیی برۆین، بەلام ئیستا مادام وای لێهات، دەمینی نەو.

پۆژی پاشی، کەرۆژەهەلات، (زۆر فیل) بەزەنگ و زنجیرو ئەبەلق هاتە بارەگا و پرووی کردە

شا و گوتی:

– ئە ی عەبدوللا، ئیمە شایەنی پیشوازی نەبووین؟

عەبدوللا وەلامی دا یەو:

— ئيمه ئيشمان به‌تۆ نيهه.

ئه‌و زالمه‌ ددانی له‌ليوی گير کردو خوين له‌زاری سه‌ری کردو گوتی:

— کوا حوسيني چيشته‌که‌ر تا وابکه‌م داکی تازيهی بۆ دابنی.

حوسين له‌وئ بوو گوتی:

— ئه‌و حوسينه‌ی ده‌ليی، منم. قسه‌ت هه‌یه، بيسمیللا.

ئه‌وسا وه‌کوو سه‌په‌ند له‌شوين خۆی ده‌رپه‌ری و گوتی:

— به‌پيار خورجیبه‌ی چه‌که‌ کام بۆ بینه.

وه‌کوو شمشیری میسری پروت بووه‌وه، ئینجا چه‌کی له‌خۆی دا. له‌ته‌وقی سه‌ری تا بنی

پیی نوقمی ئاسنو پۆلا بوو.

یه‌که‌م که‌س سه‌ لاوتی له‌دیداری پیغه‌مبه‌ر (د.خ) دا، عه‌بدوللا قوتب شا بوو. حوسين

چه‌کی له‌خۆی داو هاته‌ به‌رامبه‌ر عه‌بدوللا قوتب شا. ئینجا پروی کرده (زۆر فیل) و

گوتی:

— ئه‌گه‌ر دزانی ئه‌وه‌ دزانی، ئه‌گه‌ر نازانی باپیته‌ بلیم تا بزانی. من حوسيني کوردم

پیی ده‌لين.

(زۆر فیل) گوتی:

— ئه‌و شاگرد چيشته‌که‌ره‌ی تالیبی کوشته‌وه، ئه‌وم گه‌ره‌که‌!

حوسين گوتی:

— هه‌ی بی ئه‌ده‌ب! ئه‌و شاگرد چيشته‌که‌ره‌ ئيمه‌ بووین. ئه‌گه‌ر قسه‌ت هه‌یه، بيسمیللا.

گوتی:

— وه‌ره‌ پيش بزاتم، چت له‌باردا هه‌یه‌؟

خه لک ته ماشایان ده کرد. حوسین کهوته گهرمه ی شمشیربازی . ئه وهنده ی نه برد حوسین شمشیربازی له سهری ئه و ناپاکه دا، ویستی خۆی له په نا قه لغان بشاریته وه، به لام شمشیری حوسین وه کو و سه لکه په نیر کردی به دووله تو ده و ده ست گیانی به دۆزه خ سپارد. دهنگی نافه رینی ئه هلی باره گا به رزبووه. چل نه فه ر ئۆزه ک هیرشیان هیئاو دوری حوسینیان گرت ئه ویش وه کوو شیر ی برسی کهوته ناویان. سی و نۆ نه فه ری کوشتو نه فه ره که ی تریشی گرت و گوئی بری و گوئی:

— برۆ خه بهر بۆ شا جیهان ئاباد به وه و به ئه رقه ش پاله وان بلی حوسین چیشته کمر دی سه ری خۆت و میرخان ده تاشی.

کابرای ئۆزه کی به گوئی پراوی هه لات و رۆیشت.

* * *

یه ک رۆژ پێش هاتنی حوسین بۆ جیهان ئابادی هیند، میرخان چواریاری، یه کێ له شیعەکانی مورتنزا عه لی (س) به ناوی (ئەتلان) له خه وگای خۆی رفا ند بوو بر دبوویه ئۆردو وگای خۆی. حوسینی کوردی پاله وانی ده ورا ن، نیوه شه و، هات و چوه مالی (ئه تلان) ، دیتی له یئ نییه. زانی میرخان رفا ندوویه تی. حوسین به به یاری گوت:

— برۆ بزانه بر دوویانه ته کوئی؟

به یار له ناو چادر هاته ده وه و رووی کرده ئۆردووی میرخان. که گه یشته ئه ی، سه یری کرد به خه به رنو خه ریکی مشت و مرن که چۆن (ئه تلان) بکوژن. به یار گه پراهه وه خه به ری هیئا. حوسین خورجینه ی چه که کانی راکیشایه پێش خۆی. نوقمی ده ربای ئاسنو پۆلا بوو. ئه و ته همته نه ی ده ورا ن، نووری دیده ی ئیسلامیان، په روورده ی ده ستی مه سیحی دوکمه به ندی ته ورژی و بابا حه سه نی بیدابادی قه دو بالای مه ردانه ی قیت کرده وه، خۆی ته یار کردو رۆیشت. هات، هات تا گه یشته ئۆردووی میرخان. که گه یشته جی هه تاو سه ری له ده ریچه ی رۆژه لات ده ره یئا بوو:

تۆزبه که کان وه کوو کولله و میروو دهست به شمشیر دهوری حوسینیان گرت. بهییار له دواوه چاره دیری ده کرد، دیتی بهم جۆره ناتوانی هاوکاری پالنهانه که بکا. پیری له چاره یه که کردوه، به هه له داوان له شهپرگه چوه دره وه. حوسین ئاوری له دواوه دایه وه، بهیاری نه دی و له دلی خۆیدا گوتی:

— ئه وه قاله شاتره چی لی هات، به ته نیا جیی هیشتین؟

بهییار به کسه هات خۆی گه یانده ئۆردووی به هرام خان که له شیعه کانی مورتزا علی (د.خ) بوو. به هرام، که چاوی به بهییار کهوت، دیتی به غار غارو به هینکه هینکه هات. لینی نزیك کهوته وه گوتی:

— ئه وه تۆ چیته؟

گوتی:

— حوسین له ناو چه نندین هه زار دوزمن گرفتار بوو.

به هرام خان گوتی:

— له کوئییه؟

وه لایمی دایه وه:

— له ئۆردووی میرخانه!

به هرام خان در حال همستاو به په له پرووزی دوو هه زار له شکری قزلباشی خۆی بردو چوه ئۆردووی میرخان.

حوسین ئاوری له دواوه دایه وه، دیتی بهیاری له پشته وه هه که سه له دواوه نزیك ده که ویتته وه، له ناوی ده با. پالنه وانه که پرسی:

— ئه وه تۆ له کوئی بووی؟

گوتی:

له هه کوئی بوو بهم، درده کهوئی!!

له‌وکاته‌دا له‌شکری قزلباشی به‌ده‌رکه‌وت.

حوسین پرسی:

– ئەم له‌شکره‌ه‌هی کینیه‌؟

وه‌لامی دایه‌وه‌:

– له‌شکری به‌ه‌رام‌خانه‌..

* * *

که‌ شه‌و‌ داها‌ت، حوسین له‌ناو‌ نوینی بیماری هاواری کرد:

– بهیار شمشیرو‌ قه‌لغانه‌که‌مم بو‌ بینه‌.

یاو‌ره‌کانی گوتیان:

– ده‌ته‌وئێ چ‌ بکه‌ی؟

گوتی:

– ده‌مه‌وئێ بچم‌ به‌ه‌زاد‌ خان‌ به‌ویسالی‌ کچی‌ میرخان‌ بگه‌یه‌نم‌ که‌ نرخی‌ کوشتنی‌ منه‌.

دلاوهران گوتیان:

– ئیوه‌ گیانیکی‌ واتان‌ له‌به‌ردانییه‌، بتوانن‌ بجه‌نگن‌. هیشتا‌ برینه‌ که‌تان‌ هه‌ر‌ ماوه‌.

هه‌رچه‌نده‌ حوسینیان‌ قه‌ده‌غه‌کرد، گوپی‌ نه‌دایه‌. بهیار‌ قه‌ره‌قه‌یتاسی‌ زین‌ کرد. حوسین

سوار‌ بوو‌ و له‌گه‌ل‌ دلاوهران‌ پرووی‌ کرده‌ شار. هاتن‌ تا‌ گه‌یشتنه‌ سه‌ر‌ خه‌نده‌ق. که‌مه‌ندیان

به‌ست‌و‌ شو‌پوونه‌وه‌. هاتن‌ تا‌ گه‌یشتنه‌ چوار‌ بازار. دلاوهران‌ له‌تاریکی‌ وه‌ستان. حوسین

چووه‌ ناو‌ چوار‌ بازار. دیتی‌ به‌ه‌زاد‌ هات‌و‌ چوو‌ له‌سه‌ر‌ ته‌خت‌ دانیش‌ت. سه‌د‌ نه‌فه‌ر

به‌رامبه‌ری‌ وه‌ستان.

حوسین‌ له‌په‌ر، له‌به‌ه‌زادی‌ راخو‌ری:

– هه‌ی‌ داك‌ واوا‌ لی‌کراو، به‌خه‌یالی‌ خۆت‌ منت‌ به‌نامه‌ردی‌ کوشت‌ به‌و‌ ئومیده‌ی

به‌رامبه‌ر‌ به‌وه‌ کچی‌ میرخان‌ت‌ بده‌نی‌. هه‌سته‌، تا‌قه‌تی‌ راوه‌ستانم‌ نییه‌.

بهزاد یه کهم جار باوهری نه کرد نه مه حوسینه، کهچاوی پین کهوت له دللی خۆیدا گوتی
 شه گهر تهویش پین ئیتر تاقهتی نه ماوه. ناچار بوو له شوین خۆی ههستا. که نزیك کهوتهوه
 شمشیری قیت کردهوه بو ئهوهی حهوالهی پالەوانی جیهانی بکا، بهلام حوسین دهرفتهتی
 نه دا، له دلوه نه عهرهتهی (یا عهلی) لیداو شمشیریکی وای له بن ههنگلی بهزاددا،
 برووسکهی شمشیره که له شانی چه خماخهی داو بانگهروژ بووهوه.

ئۆزبهکان دهوری حوسینیان گرت. بهیارو دلاوه رانیس له لایه کی ترهوه بو پشتیوانی
 حوسین رزانه ناوهندی چوار بازارو ئۆزبه کهکانیان ته خشانو په خشان کرد.

لهم لاره حوسین چوو پشوو بداو له لاولهش یاوه کانی چوونه سۆراغی میرخانی سهری
 فیتنه ی رۆژگار که به لینی کچه کهی به بهزاد دا بوو. هاتن تا گه پشته مائی میرخان.
 که مه نیاان هاویشته و چوونه ژورهوه. دیتیان میرخان له شیرین خه ودا یه. بیهوشیان کردو
 بردیا نه ناو باخچهی سهراو له دره ختیکیان بهسته وهو پاشان به هوش خۆیان هینا یه وه.

میرخان چاوی کردهوه، دیتی، ده نه فهری ئهژدیها سهولهت له سه رسهری وه ستاون.

له دللی خۆیدا گوتی:

— ئیمه حوسینمان کوشت، ئه ی ئه م ده نه فهره کیین؟

پرسی:

— ئیوه کیین؟

گوتیان:

— دهنه فهرین له پیاوه کانی حوسین

میرخان، که گویی لغاوی حوسین بوو، له رزی و ویستی هاوار بکا. یه کی له دلاوه ران
 مۆری عه بیاری له زاری نا. که گرتی ههرده نینۆکیان دهره ینا. میرخان له بهر ئیشی خۆی
 قه پی له دره خته که ده گرت.

ناخیری ئیشارهتی کرد: چیتان دهوی؟

يە كى ئەدلاۋەران گوتى:

— خويىنبايى حوسىين.. بىست ھەزار دىنار بەدە، با بۆيىن؟

مىرخان ئىشارەتتىكى كۆرد.

مۆرى عەبىبارىيان ئەزارى دەرھىنا. ھەرچى داۋايان كۆرد نوسى و مۆرى كۆرد پىي دان. كە دلاۋەران وىستىيان بگەرپىنەۋە لەپەر ھاۋارى لى ھەستا . دلاۋەرى بىنەققاى گرتو بەچاۋترووكايتىك رىشو سىيلى تاشى. ئاخىرى دلاۋەران بە چ رىگايە كدا ھاتبون بەۋىدا گەرئەۋو چىيان كۆدبو بە حوسىينيان گوت.

كە رۆژ داھات، مىرخان ھەستا سەروريشى تاشراۋى خۆى بەست و بەشەلەشەل ھات تا گەيشتە بارەگاي ئە كەبر شا.

ئە كەبر شا گوتى:

— بۆ چما حوسىين ھىشتا ھەر ماۋە؟

مىرخان گوتى:

— بەساقەت بىم. دوى شەۋ، حوسىين دىسان ھاتۆتە چوار بازارو بەھزادى كۆدو بە سەدەقەى سەرى ئىۋە. لەبەرئەۋەدى خۆى نەخۆش بو، دە نەفەرى لەياۋەرەكانى خۆى نارد، بىست ھەزار دىنار خويىنبايىيان لەمن سەندو رىشو سىيلىيان تاشىم و ھەر دە نىنۆكى پىيان دەرھىنام. من نازانم ئەمە چ بەلایە كە!

ئە كەبر شا، كە گويى لەم قسەيە بو، دلئەنگ بو، بەلام بەھرام خان و قزلباشەكان كەشىعە بوون، كەيفخۆش بوون. ئەكەبر بەغەمگىنى ھەستا و چوۋەۋە ھەرەمسەرا.

لەۋلاۋەش حوسىينى كوردى ناۋدار، كە برىنى چاك بېۋەۋە، ھەموو شەۋ لەگەل دلاۋەرەكانى دەچوونە مالى زالمانى شارى جىھان ئابادى ھىند كە خەلك لەدەستدريژىيان بەتەنگ ھاتبون، رىشو سىيلىيان دەتاشىن و نىنۆكىيان دەر دھىنان و ئاخىرىش ھەندى پارھيان بۆ يارمەتى بى ئەۋايان لى دەسەندىز دەھاتنەۋە.

پۆژی، که کاروباری حوسین گه‌یشتبوه‌ه‌ه‌وپه‌ری توندی، نه‌کبه‌ر شا ناخیکی
هه‌لکیشاو به‌میرخانی گوت:

– نه‌مه هه‌مووی سه‌باره‌ت به‌شوومی و به‌دبومی ئی‌وده‌یه، ده‌بی حوسین له‌ناوبه‌ه‌ن.
نه‌فراسیاب خۆی داوای کرد گوتی: من له‌ناوی ده‌به‌م. ده‌بی به‌لایه‌کی وای به‌سه‌ر بی‌نم
قزلباشان بۆ حالی بگرین.

به‌ه‌رام خانی سه‌رکرده‌ی قزلباشان، که‌شیعه‌ی عه‌لی بوو، پرووی کرده‌یه‌کی له‌مشاترانی
خۆی و به‌هیندی گوتی:

– بۆ له‌زاری من به‌حوسین بلێ ئه‌و پۆژه‌ی هاتیته‌ه‌سه‌فه‌هان دیاریت بۆ نه‌هینام،
دیاری من سه‌ری نه‌فراسیابه، ده‌بی بۆم ره‌وانه‌ بکه‌ی.

شاتر چوو، داوای به‌ه‌رام خانی به‌حوسین راگه‌یاندا. حوسین ده‌ستی له‌سه‌ر چاوی دانا.

شه‌و داها‌ت، نه‌فراسیاب له‌چوار بازار و‌ه‌ستا. ته‌پلیان لێدا.

ده‌نگی ته‌پل گه‌یشته‌ه‌ه‌رگویی حوسین. گوتی:

– به‌پیار چه‌که‌کام بۆ بی‌نه.

هینای. حوسین نوقمی ئاسن و پۆلا بوو. شمشیری له‌م‌لی کرد. قه‌لغانی له‌پشتی سه‌ری

کرد. له‌دوکان هاته‌ه‌ه‌وه‌ه‌.

که‌ گه‌یشته‌زارکی چوار بازار، دیتی نه‌فراسیاب له‌سه‌ر ته‌خت دانیشتوووه‌سه‌د نه‌فه‌ر

به‌رامبه‌ری وه‌ستا‌ن. حوسینی کوردی دلاوه‌ر، خشتیکی له‌دیوار ده‌ره‌یناو له‌کاسه‌ی

چراوگی داو وه‌ری گه‌پرا. که‌ نه‌فراسیاب زانی ناحه‌زه‌که‌ی هاتوووه‌ه‌ه‌ستا‌یه‌وه‌ه‌. له‌سه‌ر

هه‌ردوو نه‌رتۆ دانیشت و گوتی:

– تۆ کی‌ی؟ ته‌گه‌ر دلاوه‌ر بیت، باشه‌!

حوسین، له‌و شو‌ینه‌ی وه‌ستا‌بوو، هه‌ردوو پێی له‌زه‌وی کوتاو پینج گه‌ز له‌زه‌وی به‌رز

بووه‌وه‌و خۆی هه‌لدا‌یه‌ ناو چوار بازار، سه‌راپای چوار بازار له‌رز. هه‌وا‌ری کرد:

– شهو باش.

ئه‌فراسياب وه‌لامى دايه‌وه:

– شهو و رۆژت باش!

پرسی:

– تو كیى؟

گوتى:

– نامناسى؟ تو وات لى هات كورسى له‌ژێر پى به‌هراى شيعه‌ى عه‌لى (د.خ))

ده‌ركيشى؟

ئه‌و دى‌واسايه قينى جو‌شاو خۆى هه‌لكوتايه به‌رامبه‌ر حوسين پاله‌وان . پاله‌وان جيهان
كشايه‌وه‌و له‌ناخه‌وه‌و نه‌عه‌ته‌ى (ياعه‌لى) لى‌داو هه‌لكوتايه سه‌ر ئه‌فراسيابو گرتى و
له‌زه‌وى بئندى كردو سووراندى و توند له‌عه‌ردى كوتا. ده‌مو ده‌ست شمشيرى هه‌لكيشاو
له‌ناوقه‌دى داو وه‌كوو خياري ته‌ر كردى به‌دووله‌ت. ياوه‌رانى ئه‌فراسياب ده‌ورى
ئه‌ودلاوه‌ره‌يان گرت: ئه‌ويش وه‌كوو شيرى برسى كه‌وته ناويان و چه‌ند نه‌فه‌ريكى كوشت.
تیی راخوړين، هه‌موو هه‌لاتن.

خه‌به‌ريان دايه ئه‌كه‌به‌ر شا. ئه‌كه‌به‌ر شا گوڤراو پرووى كرده به‌هراى خازو گوتى:

– ولاتمان كاو بوو. خه‌تاو فه‌ره‌نگ پاله‌وانيان تىدا نه‌ما. بريا هه‌ر رۆژى يه‌كه‌م ئيشى

حوسينمان پىك به‌ينايه‌و گويمان به‌قسه‌ى ميره‌خان نه‌دابه‌يه. به‌رژه‌ه‌ندى له‌وه‌دايه داواى

بكه‌ين و ئيشى پىك به‌ينينو په‌وانه‌ى خزمه‌ت شا عه‌باسى بكه‌ين.

به‌هراى خاى سه‌ر كرده‌ى قزلباشه‌كان گوتى:

كه رۆژى يه‌كه‌م ئيمه عه‌ر زمان كرد ئيشى حوسين پىك بينين، گومانتان كرد ئيمه

لايىنگرى حوسين ده‌كه‌ين.

جا ئه‌كه‌به‌ر شا گوتى:

– جار بدن: نهی حوسین، به سهری شا عه باس سویندت ددهین، بهیانی و ره باره گای
ته کبهر شا تا هر داوایه کت هه یه جی به جیتی بکهین.
جارچی، به قسهی ته کبهر شا، له کووچه و بازاره کان دهستی به جار دان کرد.
حوسین جارچی دی و گوتی:
– پرۆ به ته کبهر بلّی، حوسین گوتی: سبهی دیمه ئاستانه. داوام تهوهیه برپار بدن
به هرام خان سهرفرازمان بکا. ئینجا دهستی برده گیرفانی دانه زومرووتی بکی ده رهیتنا که
دوازدههزار دیناری ده کرد، دایه جارچی و چووه دوی ئیشی خۆی.
جارچی خۆی گه یانده باره گای ته کبهر. خه به ره کهی راگه یاندو دانه گه وه ره کهی
نیشانی ته کبهر شا داو گوتی:
– نازایه تیمان دی بوو، به لام سه خاوه تیمان نه دی بوو.
ته که بهر شا رووی کرده به هرام خانو گوتی:
– سبهی هر دهی بجیته پیشوازی
به هرام خان قبوولی کرد.

پۇژى پاشى، بەھرام ئەمرى كۆندەرگەي بارەگاۋە تا دەرەۋەي دەرۋازە پشاندىيازۇ گەسكىيان دا. ئىنجا شەۋ پىنچ سەد نەفەر قۇلباش و مېرى پھوانەي نىك كىۋەكەي سەر پىنگاى حوسىن كۆند. ئەۋان لەۋى بەرىز ۋەستان بۆ ئەۋەي يادەرى پالەۋانە بىكەن و بەھرام خان خۇشى لەگەل خەلكانىكى زۆر لەشار ھاتە دەرەۋە.

حوسىن لەگەل دلاۋەرەكان لەچيا شۆرپونەۋە، دۋاي پىنى ماۋەيەك، مېرانی قۇلباشى خۇيان دايە پالى. كەگەشىتنە نىك شار، خەللكەكەي ھاتبونە پىشۋازى، لەھەموو لاۋە دەرۋازان گرت. بەھرام خان، كەچاۋى بەحوسىن كەۋت، لەرادەبەدەر خۇشجال بوو. كەگەشىتنە بارەگا، ئەكېر شا لەگەل يەكەم سەرنجا، شەيداي حوسىن بوو و خۇشەۋىستى حوسىنى كەۋتە دل. ئەكېر شا فەرمۋى لەپالەۋانەكە كۆند لەسەر كورسى دابنىشى، ئىنجا پىنگاى لەرادەبەدەرى لىتا. دەستۋورى دا بەھرام خان مېۋاندارى حوسىن بىگىتە ئەستۆ.

ئىستا كۆيتان لەچەند قسەيەكى مېرخان بى.

مېرخان كە دىتى حوسىن كارى رۋو لەسەر كەۋتن و تەۋاۋونە، ھاتە خۇمەت ئەكېر شاۋ بەتەنىي لەگەل دابنىشىۋ كۆتى:

— ئەمە شۋرەيە بۆ ئىۋە، يەك كەس لەتېرانەۋە ھاتۆتە ھىند بۆ ئەۋەي باجو ھەستەي ھەفت سالە بسەنى. ئەم شۋرەيە لەبنەمالەي ئىۋەدا دەمىنىتەۋە. يەك چارەي تر ماۋە، ئەۋىش ئەمەيە: لەگەل (دېۋانە فىل) بەشەرى بىنى بەلكو (فىل) بىكۆزى و ئەم بەلایە يەك لا بىتەۋە.

ئەكېر شا، ھەرچى كۆدى بۆ ئەۋەي مېرخان دەست لەفېتنەي ھەلگىرى، سوۋى نەبوو، مېرخان ھەموو جارى راي ئەكېرى دەدایە داۋە.

پۇژى پاشى، كەحوسىن بەھرام خان ھاتنە بارەگا، ئەكېر شا كۆتى:

– پالئوان! تۆ لهنازایهتیدا کاری خۆت تهواو کردوو. کردهوهیهکت ماوه، که لهگهڵ (دیوانه فیل) بجهنگی.

بههرام خان ئاخیکی لهناخهوه ههڵکیشاو زانی ئەمه حیهلی میرخانه. ئیشارهتی بۆ حوسین کرد که قبول نهکا. حوسین گوئی نهدايه و گوئی:

– (فیل) که بینن.

(فیل)یان هینا. حوسین دهستی دایه مشتووی شمشیرو گوئی (یا عهلی!) و همستا.

میرخان گوئی:

– دهبی بچ سونگی چارهی بکهی

حوسین شمشیری توور ههڵداو خۆی گهیانده بهرامبهر (فیل). خهبهریان بۆ حهردم برد. خانچی بهگمی کچی شا تههماسبو دایکی تهکبهر شا لهسهریان پروو لهقیبله وهستاو حهفت سینی زێری لهبهردهمی خۆی دانا بوئهووی که حوسین سهرکهوت، ههمووی ببهخشیتوه.

(فیل) ههلمهتی بۆ حوسین برد. حوسین لهناخهوه نهعهدهتیهکی (یاعهلی) لیداو مستی قوچاندو مستیکی لهتهپلی سهری ئهو جانوهره شیتته دا خستیه سهرچۆکو پیلهقهیهکیشی لهپهفیسکی داو فری دایه ئهولا. (فیل) دووباره ههستاو لووتی بۆ لای حوسین درێژ کرد. حوسین دهستیکه لهدهوری لووتی فیل پینچاو بهدهستهکهی دی پیهکی گرت و وای لهعهردی دا ئیسکی پهراسووی شکا، ههناسهی براو ئیتر پیتی نهکرا قیت بیتهوه.

خانچی بهگم لهسهربانهوه زێهکانی بلاوکردهوه. میرخان بهشهرمهزاری و پهشیمانی لهبارهگا پزیشته.

شهو، میرخان هاته لای تهکبهر شا و گوئی:

— بۆ ئەوەی ئێوه کاروباری حوسین پێک بێنن، حوسین دەبی یەک ساڵ دارۆغەبی ئەم
شارە لەئەستۆ بگرێ.

پۆژی پاشی، که حوسین هاته باره‌گا، ئە کبەر شا گوتی:

— ئێوه کاری خۆتان ته‌واو کردووه. بۆئەوهی ئێمه‌ش کاروبارتان بۆ پێک به‌یتین، دەبی
یەک ساڵ خەریکی دارۆغەبی شار بن.

به‌کورتی، له‌ماوهی ئەو ساڵی حوسین له‌وێ بوو، مێرخان هەر حیلە‌ی ده‌کردو فتنە‌ی
ده‌نایه‌وه، به‌لام حوسین هه‌موو جارێ ته‌له‌که‌بازییه‌کانی پووجه‌ل ده‌کرد هه‌.

دوای یەک ساڵ، حوسین هاته باره‌گای ئە کبەر و گوتی:

— ئە‌ی پاشا! ئەو ماوه‌ی داتان نابوو ته‌واو بوو. به‌نده‌ رووخسەت بده‌ن، پرۆم.

ئە کبەر شا، دیارییه‌کی زۆر و باجی هه‌فت ساڵی هیندی دایه حوسین و بازووبه‌نلو
مۆره‌ی نیشان کردو په‌یمانی له‌گه‌ل حوسین به‌ست که خۆی ساڵ به‌ساڵ باجی سالانه‌ی هیندی
بۆ پایته‌ختی شاه‌عباس ره‌وانه‌ بکا.

حوسین و دلاوه‌ران کاروباری سه‌فه‌ریان به‌رو ئیران پێک خست.

به‌یار، قه‌ره‌قه‌یتاسی زین کردو هینای. حوسین وه‌کوو شیرێ ژیان سوار بوو. دلاوه‌ران
سه‌لاواتیان لی دا. هه‌موو سوار بوونو به‌رێ که‌وتن. به‌یارو شاتر به‌چه‌کان ته‌وه‌رزینیان
کرده‌ شان و له‌پێشه‌وه‌ رۆیشتن.

به‌هه‌رام خانو قۆلباشه‌کان به‌رپیان کردن.

حوسین رووی کرده‌ حه‌یده‌ر ئابادو که‌گه‌یشه‌ته‌ ئەو شاه‌ه، سه‌برده‌ی سه‌فه‌ری خۆی بۆ
عه‌بدوللا قوتب شا گێرایه‌وه‌ دوای ئەوه‌ی چه‌ند رۆژێک له‌وێ مایه‌وه، مالاواپی له‌قوتب شا
کردو له‌ده‌روازه‌ی هیندستان هاته‌ ده‌ره‌وو رووی کرده‌ ئەسه‌فه‌هان.

دوای یەک مانگ، که‌جیه‌ان پال‌ه‌وانو دلاوه‌ران گه‌یشه‌تنه‌ نزیک ئەسه‌فه‌هان، خه‌به‌ریان

دایه‌ شاه‌عباسی نه‌وه‌ی ئیمانداران (د.خ). شا به‌میر باقری فه‌رموو پێشوازی حوسین بکا.

میر باقر له گهڻ دلاوران، تادرو و دی شار به پیر حوسینه وه چون.
حوسین کهبینی میر باقر وادی دابزی و چوره پیش. ثم دوو دلوره دهستیان کرده
ملی یه کترو یه کتریان ماچ کردو دوی چاکو چونی زور، سواربوونو هاتن تا گه یشتنه
نه سفهان.
حوسین باجی هفت ساله ی هیندو هسته و سرانه و دیارییه کانی همموی هیناو
پیشانی شای دا.
شا، زور دلنهوایی حوسینی کردو خه لاتیکی شیاوی پیشککش کرد.

15- مؤمدانی زئیرین

هه‌بوو نه‌بوو، پاشايه‌ك هه‌بوو، له‌بهر چاويشه هه‌داداني نه‌بوو. هه‌موو پزيشكه‌كاني ئه‌و سه‌رده‌مه له‌چاره‌سه‌ري بي ئوميد ببوون، تاروژي چه‌كيميكا هاتو ته‌ماشاي چاوه‌كاني كردو گوتي:

– پاشام سه‌لامه‌تدار بي! من دزائم ده‌رمانی چاوی تو چييه، به‌لام ده‌رمانی چاوی تو له‌شتيكي وادايه ده‌ستكه‌وتنی مومكين نينه‌و باوه‌ر ناکري.
پاشا گوتي:

– تو چيگاکه‌م نيشان بده، من ده‌نيتم پەيدای بکه‌ن.
حه‌کيم گوتي:

– ماسييه‌کی خال خال له‌ناو ده‌ريای سپی هه‌يه، ئه‌گه‌ر خوينی ئه‌و ماسييه له‌چاوه‌كانت بده‌ی، يه‌كسه‌ر چاوت چاك ده‌يیته‌وه.

شا، كه به‌م مه‌سه‌له‌يه‌ی زانی، يه‌كسه‌ر ده‌ستووری دا هه‌موو ماسيگه‌كان له‌كه‌ناری ده‌ريای سپی كۆبهنه‌وه ده‌ست به‌جي ده‌نيتریتته دوو كوره‌كه‌ی و گوتي:
– كورم، تاقي له‌پياوه‌كانم ببه‌و هه‌موو ماسييه‌كاني ده‌ريا ده‌ريينن تا ماسی خال خال ده‌دۆزنه‌وه.

كوره، ده‌ستووری به‌ماسيگه‌كان دا: هه‌ر كه‌سێ ماسی خال خال بدۆزیتته‌وه خه‌لاتيكي باش وهرده‌گري.

ماسيگه‌كان ده‌ستيان پي‌کرد، هه‌رچی ماسی له‌ده‌ريا دا هه‌بوو، هه‌موويان به‌تۆر گرت و هينايانه ده‌ري، تا ماسی خال خال كه‌وته ناو تۆرو كوره‌كه ماسييه‌كه‌ی گرت و ديتی ماسييه‌کی زۆر جوانه، پياو هه‌زده‌كا بازووی خۆی بپري، به‌لام حه‌يفی لی دی ئه‌و ماسييه

بکوزئی، بهلام له بهرتهوهی ناچار بوو، که ویستی ماسییبه که بکوزئی، ماسییبه که هاته زمان و گوتی:

— کوره که! مه مکوژه. له کاتی خۆیدا به که لکت دیم.

کوره که له دلی خۆیدا لیکی دایهوه. لهوانیه چاوی باو کم له خۆیهوه چاک بیتهوه. ئەم ماسییبه که زاری کردۆتهوه داوای لی کردووم نەیکوژم، بی ویتدانییه بیکوژم، واچاکه نازادی بکه. ئیتر ماسییبه که ی فری دایهوه ناو ئاوی ده ریا. ئینجا پرووی کرده ماسیگره کان و گوتی:

— هه ره که سی ئەم نهینییی من ئاشکرا بکا، سه ری له له شی جودا ده که مه وه.

ماسیگره کانیش هه موو سوینلییان خوارد که ئەم نهینییی ئاشکرا نه که ن.

کوره، کرپی ماسیگره کانی داو به پئی کردن. له که ناری ده ریا گه رایه وه به باو کی گوت:

— باو که ئەه نده ی پیمان کرا گه راین به لام ماسی خال خالمان نه دۆزییه وه.

پاشا هه ر به ی چاره سه ری مایه وه تا رۆژی قسه چنیک هاته و حال و مه سه له که ی به پاشا را گه یاند چون کوری پاشا خۆی ماسی خال خالی گرت و دووباره فرپی دایه وه ناو ئاوی ده ریا.

پاشا، که ئەم خه به ره ی بیست، زۆر توور به بوو، هه ره وخت بوو شیت بی. ده ر حال به رگی سووری پۆشی و چوو له سه ر ته ختی پاشایه تی دانیشته و داوای جه لادی کرد بو ئەوه ی له سه ری کوره که ی بدا. وه زیرو وه کیل که وتنه سه ری پی پاشا و پارانه وه:

— غه له تی که و کردوویه تی، ئیوه به گه ره بی خۆتان بیبه خشن.

پاشا گوتی:

— نا بی. ده ی بکوزئی. ئەوه دیاره ده یه وی من زووتر بمم تا خۆی بی به خاوه نی ته خته و تاجی من.

پاشا رازى نەدەبوو. ئاخىرى پۈتۈن سېپى و گۈرەگە كانى ولات كەوتنە بەين بۆ ئەو دەى ھېچ نەبەي پاشا كۆرە كەي نە كۆزى، دوورى بختەو.

پاشا نەختى ھېور بوو ھو قىبولى كۆرە كەي لەسەر خاكي وي بچىتە دەرەو ھو زوو بەزوو جىيى بىلى.

شازادە ھەمان رۆژ بەرپى كەوت و رۆيشت. لەكەنارى دەرياي سېپى پىياسەي دە كۆرە، لەپەر تووشى كۆرپەك ھات، كۆرپەكە گوتى:

— مەنىش دەچمە ئەو بەر، وەرە بېين بەدۆست و ھاوپىسى سەفەر.

شازادە بە كۆرپەكەي گوت:

— دۆستى چىيە، ؟ وەرە بېينە براى يەكتر.

ھەردووكيان بوون بەدۆست و مىلى رېيان گرت. ماوھىەك رېيان پرى، كۆرەكە لەشازادەي

پرسى:

— برا، بېوورە، فزوولى دەكەم: ئېو چ كارەن و چ ئېشىكتان لە دەست دەي؟

— مەن ھېچ كارو پىشەم نىە.

كۆرپەكە گوتى:

— قەيدى نىيە، لەباتى ئەو مەن دختۆرىكى چاكام. بەشارو شارۆچەكە كاندا دەگەرپىن،

لەپزىشكايەتى ھەرچىمان ھاتە دەست، بەيەكەو خەرجى دەكەين.

رېنگايەكى دوورىان پرى و گەيشتنە شارىك. ئەم شارە پاشايەكى ھەبوو، لەداری دونىادا

يەك تاقە كچى ھەبوو. كچەكە ھەفت سال بوو زمانى بەسرابوو، قسەي پى نەدەكرا. پاشا

سۆيىندى خواردبوو، ھەر كەسى بتوانى زمانى كچەكەي بىكاتەو، كچەكەي دەداتى و ئەگەر

نەيتوانى لەسەرى دەدا.

ئەو ھەموو ھەكىمانەي ھەوھەسى ھېنانى كچى پاشا لەسەرى دابوون، سەرى خۆيان لەم

پىناو دەدا دۆراندبوو

کاتی شازادو کورە که گەیشتنه ئهو شارە، دیتیان کابرایه کیان لەدار داو، هۆی لەدار دانی کابریان پرسی و پێکهوتن بۆ خاتری کچی پاشایه.

یه کسەر چوونه کۆشکی پاشا. کورە که گوتی: ئامادهم زمانی کچی پاشا بکه مه وه، پاشا دیتی کورپێکی گهنج و کۆکه، سکی پێ سووتاو گوتی:

— لاوۆ، تا ئیستا چل هه کیمی زانا له پیناوی ئەم مه سه له یه سه ری خۆیان به باداوه. هه ی داماو، من سکم به تو ده سووتی، وه ره ده ست له م کاره ت هه لگره.

کورە که گوتی:

— پاشام سه لامه تداریی! خۆ خوینی من له خوینی ئهوانه ی مردوون، رهنگینتره؟ ئه گه ره نه متوانی زمانی کچه که ت بکه مه وه، منیش بکوژه، خۆنیم هه لاله.

پاشا رووخسه تی دا. هه کیم براده ره که ی خۆی هیناو هاتنه لای کچه که.

له لاهه ش، پاشا له گه ل وه زیرو وه کیل خۆیان له شوپینیکی نه په نی له ناو کۆشکو له کونجی که به سه ر ژووری کچه که یدا ده روانی شارده و ته ماشایان کرد بۆ ئه وه ی ببینن هه کیم ده یه ی چ بکا.

هه کیم چوه لای کچه که، به لام هه یچی پێ نه گوت. ئهو ژووره مۆمدانیکی زیڕینی تێدابوو، سه ری پر یاقووتو زمووتو مرواری بوو. هه کیم رووی کرده مۆمدانه که و گوتی:

— سه لاموعه لینه، ئه ی مۆمدانی زیڕین!

ئهمه ئهو مۆمه بوو که کچی پاشا له دایکی خوالیخۆشیبوی به میرات بۆ مابوه وه، یادگاریکی جوان بوو، کچه که زۆری به لاهه ئازیز بوو.

کچه، دواى مردنى دايكى، به لىنى له گهل خوى دابوو، ههفت سال له گهل هيچ كهس
قسه نه‌كا، بويه به نه‌نقه‌ست خوى لال كردبوو.

كوڤه‌ى هه‌كيم دواى نه‌وه‌ى سه‌لامى له‌مۆمدانه‌كه‌ كرد، گوتى:

– نه‌ى مۆمدانى زىڤين! من نه‌مشه‌و ميوانى تۆم. هه‌قايه‌تتكت بۆ ده‌گيڤمه‌وه، ده‌بى

وه‌لامم بده‌يته‌وه!

(نه‌ى مۆمدانى زىڤين! هه‌بوو، نه‌بوو له‌رۆژو رۆژگاريتكا، به‌رگدروويه‌ك و دارتاشينكو

زىڤينگرىك و دختورىك هه‌بوون، هه‌ر چواريان دۆستى يه‌كتر بوون. شه‌مانه‌ سوپىنديان بۆ

يه‌كتر خواردو رىڤگاي سه‌فه‌ريان گرته‌ به‌رو له‌گه‌لى گردو بيشه‌و لىڤه‌وار تىڤه‌رين، تا شه‌و

داهاتو له‌ناوه‌راستى لىڤه‌وار چادريان هه‌لداو كه‌وتنه‌ قسه‌و گه‌فتوگۆ. بىرياريان دا، دواى

ناماده کردنو خواردنی شیو، یهک یهک بهنۆره ئیشک بگرن بۆئوهی لهشهری جانوهوی هۆقی بی خهم بن. ئیتر دواي شیو کردن، برپیار درا یهکهم جار دارتاش ئیشک بگریو سی دۆسته کهی تری واته: زیپینگرو دختۆرو بهرگدروو بجهون.

دارتاش نهختی دانیشته، پاشان بیری کردهوه: ئیستا مادام همر بیکاره دانیشتوووم ئیره داری زۆره، با بووکۆکهیهکی جوانی بهقهدهر بنیادهم دروست بکهه. دهستی پیکردو نیوهشهوه تهواوی کردو خوی لی کهوت.

نۆرهی ئیشکی زیپینگر هات. ئهوه کاتی که بووکۆکه ی لهبهر ئاگر دی، ههوهسی پی هات، یهک دور دراوی زیوی پی بوو، تواندیهوهو بووکۆکه کهی کرد بهچاو وددان و نینۆکو هی ترو نووست. لهو کاتهدا بهرگدروو بهخهبر هات، دهسته بهرگیکی جوانی بو بووکۆکه که دووری و لهبهری کرد.

بهکورتی، ئاخیری نۆرهی ئیشکی دختۆر، یان وهکوو ههندی دهئین جادووگهر، هات. دختۆر ههندی گیای لیپهوارو ئهوه دهرمانهه پی بوو دهرخواردی بووکۆکه کهی داو ناوی گهوره (اسم الاعقم)ی خویندو رۆحی بهبهرهیتنا. ئهوه کچه ئهههنده جوان و نازدار بوو ههموو ههرحهزیان ده کرد شهوه تابهیانی دانیشنهوه تهماشای بکهه.

که سهینه داها، ههموویان لهخهو رابوونو لهسههرا خواهنهاریی کچه که لییان بوو بهشهه.

— دارتاش گوتی: براینه، بیری ئهه کاره هی منه، یهکهم جار من لهتهختهدار پریمو دروستم کرد. جا دهبی ئهوه کچه بۆمن بی.

بهرگدروو گوتی:

— لهبهرهوهی من کراسو جل و بهرگم بۆ دووری و وهکوو بنیادههم لی کرد، هی منه.

— زیپینگر گوتی:

— هی منه.

حەكىمىش گوتى:

— لەبەرئەو دەى من رۆحم پى بە خشىو رۆحم فوو كردهتى، هى منە ئىستا، ئەى مۆمدانى زىرپىن، وللام بدەو بزانم، ئەم كچه دەبى بۆ كاميان بى. ئەگەر وللام ئەدەيتەو، ئەوئەندە بەعەردت دادەدەم تا تىكە تىكە دەبى و هەموو ياقووتو زوبەرجه دو لەعلو ئەلماست بە گۆرپى وەردەبى.

بە كورتى، دختۆر دواى نەختى وەستان، دووبارە پرسىارى كر دو كەدەيتى مۆمدان هېچ وللام ناداتەو، يە كسەر بلندى كر دو وىستى لەعەردى بگوتى. كچه كە چىتر خۆى پى نەگىرا، دەستى بە قسە كر:

لەعەردى مەدە من پىت دەلئىم.

— باشە، پىم بللى بزانم، راست دە كەى يان نا؟

كچه كە گوتى:

— دارتاشە كە ئەرئو ماندووبوونى كىشاو. ئەو هەقى دارتاشى وەردە گرى و بەرگدروو بەرگە كەى دووربەو، ئەو پىش كرى دووربىنى بەرگ وەردە گرى و زىرپىنگرىش دەست هەقى دروست كەردنى شتە كان وەردە گرى، بەلام لەبەرئەو دەى دختۆر رۆحى پى بە خشىو و گىيانى وەبەر ناو و ئەم ئىشەش بە كاروپارەو پاداش و كرى، هەقى نادرىتەو، كەواتە كچه كە بۆ دختۆر دەبى.

پاشا وەزىرو وەكىل، كە قسە كەردنى كچه كەيان دى و گوىيان لى بوو، يە كسەر خۆيان كر بە ژوورى كچه كە داو بە شادى و رەزامەندى گوتيان دەبى مەرجه كە جى بە جى بگەين. پاشا رووى كەردە دختۆر گوتى:

— لەبەرئەو دەى تۆ بە قسەت هېناو، ئىستا خۆت دزانى ئەم كچهى من هى تۆبە:

دەتەوئى بىبە، ناتەوئى بە يە كىكى ترى بىبە خشە.

به کورتی، دوای ئەم قسانە پاشا جیازیکی تەواوی بە کەنیزو غولامو شتی تر لە گەڵ کچە کە ی پەوانە ی مائی زاوا کرد.

دختۆر لە گەڵ شازادە ی برادەری و کچی پاشا نوکەر و دەست و پێ و مال و سامانە کە ی بە پێ کەوتن. هاتن، هاتن تا گە یشتنە کەناری دەریای سپی. گە یشتنە ئەو شوینە ی دۆستایە تیان لە گەڵ یە ک بەست بوو، لێرە دا کچە کە پروی کردە دختۆر و گوتی:

– ئە ی حە کیم! ئێو بە فیل و ئەفسوون منتان بە قسە هینا و من مەرجه کەم دۆراند، بە لام ئیستا دە مەوی بزائم ئێو کین کۆ من دە بە نە کوی؟

حە کیم گوتی:

– من کورپکی دەریاییم. کورپ شای ماسییانی هە موو دونیام. دە توائم بچمە سەر هەر شکلیکی کە بە وی. ناوی گەرە (اسم اعقم) دە زائمو هەر ئیشیکی بە وی دیتە دی. رۆژی لە ناو دەریا مە لە م دە کرد ماسیگرە کان خستیمیانە تۆر و ئەم شازادە ی کە ئیستا برادەری منە، دە یە ویست بکۆژی بە لام من داوام لیکرد نە مکۆژی، رۆژی دی بە کە لکی ییم ئیشیکی بۆ ئە نجام بە دەم. ئە ویش منی نە کۆشتو من دە مە وی ئە مری بە لینی خۆم یینمە دی و تۆ و جیازو هەرچی کە هە یە هە مووی بەر بە خشم. لە وەش گزنگر یە کسەر شووشە یە کی دەر هینا و هە ندی خۆینی خۆی تی کردو دایە کورپ پاشا گوتی:

هەر هیندە کە باوکت بین، ئەم خۆینە ی منی لە چاوان بکو چاوە کانی چاک بکە وە.

هیوادارم هەر بە ختە وەر بن و تا تەواو پیر دە بن هەر بمین.

ئە مە ی گوتو خۆی بە ناو ئاودا داو کە و تە سەر شکلی ماسی و رۆیشتو ئیتر هەر ئەو

رۆیشتنە بوو.

کورپ پاشا شازادە خانمی هە لگرت و هینایە وە شاری خۆی، یە کسەر چوووە کۆشائو خۆینی ماسی خال خالی لە چاوی باوکی کردو باوکی چاوی چاک بوو وە و کورپە کە ی گرتە باوەش. دە تگوت هە موو دونیایان داوە تی. لە خە نی خۆشییان ئە وە ندە ی نە مابوو پەر

ده‌ریکا. له‌کرده‌وه‌ی خۆی په‌شیمان بووه‌وو له‌به‌رئه‌وه‌ی پیر ببوو تاج و ته‌ختی خۆی به‌کوره‌که‌ی به‌خشی و کورپو بووکی پاشا ساله‌های سال به‌خۆشی و شادی رۆژگاریان قه‌تاند. چاکه‌یان له‌گه‌ل هه‌موو که‌س ده‌کردو به‌دادپه‌روه‌ری و یه‌کسانی خزمه‌ت و گه‌وره‌ییان به‌خه‌لک ده‌کرد.